Eremi Vigrensis
Camaldulensium
Bibliotheca

PETE AB EO, UT VIAS TUAS DIRIGAT.
Tob. C. 4. v. 20

VIATOR CHRISTIANUS IN PATRIAM TENDENS PER MOTUS ANAGOGICOS.

AUTHORE
REVERENDISSIMO, AC PERILLUSTRI
DOMINO DOMINO
ANTONIO ANDREA de KRZESIMOWSKI, Abbate Copriunicensi, Sacri Ordinis Cisterciensis per utramque Poloniam Commissario, & Vicario Generali, Sacræ Regiæ Majestatis Secretario.

MULTO AUCTIOR, ET LOCUPLETIOR
Editio in Germania Prima.

Cum Licentia & Facultate Superiorum.

AUGUSTÆ VINDELICORUM.

Ins. Vigrens

MARIÆ DEIPARÆ,

Serenissimæ,

Cœli, terrarúmque

REGINÆ.

Ter Optimæ, Ter Maximæ

IMPERATRICI.

Augustissima Domina.

Pusculum hoc tenue, servitutis demississimæ, obsequii humillimi, amoris Studiosissimi monumentum supplex ad Tuæ Majestatis aram appendo. Et ne mihi in Via Vires, animique deficiant, ad tuum ô MARIA Sinum, Cursum hunc dirigo: quia

à Sæculo non eſt auditum, quemquam ad tua currentem præſidia, tua implorantem auxilia, tua petentem Suffragia, à Te eſſe derelictum. Quamdiu advenæ & peregrini ſumus in regione longinqua, & procul à Patriæ finibus extorres degimus, ad Te omnes ô Stella Maris, ſuper hoc mare magnum, & ſpatioſum neceſſariò ſublevata, micans meritis, illuſtrans exemplis, ſicut ad medium, ſicut ad præſidium, ſicut ad portum, ſicut ad negotium ſæculorum reſpiciunt omnes viatores & qui nos præceſſerunt, & nos qui ſumus, & qui ſequuntur, & nati natorum, & qui naſcentur ab illis. Tu Mater miſericordiæ de via feſſos reficis, ſi qui torpent

excitas, benè currentes ad Cursum consummandum animas. Te sequens Viator non deviat; Te rogans non desperat; Te cogitans non errat; Te tenente non corruit; Te protegente non metuit; Te ductrice non fatigatur, & ad portum pervenit. Tu igitur Mater viventium, Virgo via Regia, per quam ad nos Salvator venit, procedens ex tuo utero tanquam Sponsus de thalamo trahe nos post Te, ut deponentes omne pondus, & circumstans nos peccatum, curramus ad propositum nobis certamen, aspicientes in Auctorem fidei & Consummatorem JESUM Filium Tuum, ut non fatigemur animis nostris deficientes, (Heb. 12.)

12.) ſed fervidè, & conſtanter ſub Tua protectione Curſum conſummantes perveniamus ad Patriam. Ubi Tu Mulier amicta ſole, gaudium omnium Cœlitum, poſt Filium Tuum, illuminas univerſum Cœlum, omnes lætificas ſtellas, accendis ſoles. Ubi Tu Eſthere felicior, formoſa valdè, & incredibili pulchritudine, omnium Sanctorum oculis grata, & amabilis videris, & videberis, æternum decus cœli & delicium. Ubi Tu Judithâ fortior, gloria Jeruſalem, lætitia Iſraël, honorificatio populi honorificati, æternùm triumphabis. O Domina! trahe nos omnes poſt Te, & ſicut Aquila provoca pullos tuos

ad

ad volandum , ut aſſumentes pennas velut aquilæ, volemus & requieſcamus in monte illo, ubi felix jucunditas, & jucunda felicitas (teſte Auguſtino,) Sanctos videre, cum Sanctis eſſe, & eſſe Sanctum: DEUM videre, & DEUM habere in æternum & ultra. Ubi vacabimus, & videbimus; videbimus & amabimus; amabimus, & laudabimus.

Hæc vota mea & conatus, ut benignè accipias intra Sacrarium exauditionis tuæ, humillimè obſecro.

Auguſtiſſimæ Majeſtatis Tuæ,

Minimus & indigniſſimus,
Servorum,

A. K. A. C.

APPROBATIO CENSORIS.

ITa eſt: Peregrini ſumus & Advenæ ſicut Patres noſtri. Ad patriam pergimus cœleſtem Jeruſalem. At, ſpatioſa via eſt, quæ ducit ad perditionem, & multi ſunt, qui intrant per eam. Et eſt via, quæ videtur homini recta, noviſſima autem illius ducunt ad interitum. In tam ancipiti & periculoſo negotio (nam & maligni Spiritus, inquit Greg. Homil. 20. in Evang. iter noſtrum quaſi quidam latrunculi obſident) diriget te in Semitam rectam Liber hic VIATOR CHRISTIANUS inſcriptus, & velut alter Raphael præcedet te, & cuſtodiet in via, & introducet in domum Dei noſtri. Tolle ergo, lege, & ſurge; grandis enim adhuc tibi reſtat via. Auguſtæ Vindelicorum 20. Jan. 1742.

Imprimatur H. S.

Auguſtæ ex Vicariatu 25. Jan. 1742.

JOANNES ADAMUS NIEBERLEIN, SS. Theol. Doct. Epiſc. Diocl. Suffrag. Euſtet. Canon. Cath. Eccl. Auguſt. p. t. Vicarius Generalis. mppr.

FRANCISCUS JOSEPHUS de HANDL, SS. Theol. Licent. Rever. & Sereniſ. Princ. & Epiſc. Auguſt. Conſil. Eccl. Major. Pœnit. ac Libr. Cenſor. nec non Inſig. Eccl. Colleg. ad S. Mauritium Canon. & Parochus, mppr.

FA-

FACULTAS.

Perillustris ac Reverendissimi Domini Commissarii ac Vicarii Generalis S. O. C.

OPus, quod inscribitur VIATOR CHRISTIANUS, in Patriam tendens per Motus Anagogicos summâ industriâ conscriptum ab Admodum Reverendo Patre ANTONIO KRZESIMOWSKI pro tunc Priore Conven. Copriunic. S. Ordin. Cisterc. post maturam discussionem recognovimus & in lucem edi probavimus, utpote nihil Orthodoxæ fidei contrarium continens, ideo authoritate nostrâ Commissariali facultatem concedimus, ut typis mandetur. Datum Landæ 8. Jul. Anno Domini. 1684.

Fr. Joannes Zapolski,

(L.S.) *Abbas Landensis S. Ord. Cist. Commissarius & Vicarius Generalis, S. R. M. Secretarius.*

APPROBATIO.

CUm Librum , cui Titulus eſt : VIATOR CHRISTIANUS in Patriam tendens per Motus Anagogicos, conſcriptum à Rev. P. ANTONIO KRZESIMOSKI , Priore Conven. Copriunicenſis, S. Ord. Ciſterc. duo Theologi ad id deputati recognoverint , & in lucem edi poſſe probaverint , utpote piis Meditationibus & affectibus animum interioris hominis ad amorem divinorum inflammantibus refertum , ac concinnatum. Ideo dignum Cenſeo & Concedo, ut Typis mandetur. Datum Cracoviæ 20. Octobris , Anno Domini 1684.

Nicolaus Oborski,

Epiſc. Laod. Suff. Crac.

(L. S.)

APPROBATIO.

EGo M. FRANCISCUS PRZEWOSKI, SS. Theolog. Doctor & Professor, Ecclesiarum Collegiatarum SS. Omnium Crac. Præpositus, Scholasticus Cureloviensis, S. FLORIANI Clepardiæ Canonicus, Ordinarius Librorum per Diœcesim Cracov. Censor, S. R. M. Secretarius, Librum, cui titulus VIATOR CHRISTIANUS, Authore Perillustri & Reverendissimo Domino ANDREA ANTONIO KRZESIMOWSKI Abbate B. MARIÆ Virginis de Copriunico Sacri Ordinis Cistercien. per utramque Poloniam, Prussiam, ac Magnum Ducatum Lithuaniæ Progenerali, S. R. M. Secretario, accuratè & diligenter legi, qui cùm nihil in se Orthodoxæ fidei, bonisque moribus dissonum conti-

neat:

neat: quin imò ſit verè Aſceticus, ad mentem elevandam in Deum, eliciendosque omnium Virtutum actus, non solùm Vitam Monaſticam & ſolitariam viventibus, verùm Omnibus Chriſti fidelibus ſummè proficuus: Eapropter eundem antea cum Licentia Superiorum jam impreſſum, nunc magis auctum & locupletatum reimprimi, & in publicam lucem edi, do & concedo facultatem. Datum Cracoviæ in Collegio Majori, die 29. Januarii. Anno Domini 1693.

Idem qui ſupra,
m. pp.

CAPUT I.

Manuductio Viatoris.

Cui recta via proponitur ad Patriam.

I.

Omnes Viatores sumus, & peregrini.

Omnis, qui ad supernam pertinet Civitatem, peregrinus est mundi, & dum temporali utitur vitâ, in Patria vivit aliena.
S. August.

Icut omnes, quotquot nascimur, sive pauperes, sive principes, mortales sumus, ita omnes Viatores, omnes Peregrini. Toto aberraret cœlo, qui sibi Patriam in exilio fingeret, qui manentem Civitatem in itinere somniaret. Mundus omnibus diversorium est.

Unde benè S. Bernardus: *Sancti Viri Peregrini sunt, & hospites in hoc sæculo. Hinc reprehenditur Petrus, quòd tabernaculum in monte fieri voluerit: quia Sanctis in hoc mundo tabernaculum non est.* Et S. Augustinus, cuivis diviti modum pecunjis utendi præscribens ait: *Utere nummo, quemadmodum Viator in hospitio utitur mensa, calice, urceo, dimissurus non permansurus.* Tract. 40 in Joan.

Quia omnes peregrinamur, imitemur homines peregrinos, & Viatores. Viator seu peregrinus semper ad Patriam suspirat, ad Patriam solicitè tendit, vestitum & victum habens: non vult aliis onerari. Peregrino diu stare, quiescere, sedere, epulari splendidè, moras hic nectere, amænitatibus, aliisque illiciis distineri non licet. *Nam stultus ille Viator est* (inquit S. Gregorius) *qui in itinere amæna prata conspiciens, obliviscitur ire, quo tendebat. In via es ô homo; ambula, ut pervenias, ne te nox in via occupet.*

Idem inculcat nobis mellifluus Doctor, cùm dicit: *Peregrinus via regiâ incedit, non declinat ad dextram, neque ad sinistram; si fortè jurgantes viderit, non attendit, si nubentes aut choros ducentes, aut aliud quodlibet facientes, nihilominus transit, quia Peregrinus est, & non pertinet ad eum de talibus.* Serm. 7. in Quadr.

Infelicissimam Viator fuge viam illorum, qui mundo & mente capti, hìc sibi præfigunt Patriam, hìc fines vanissimos, honorum, voluptatumque eligentes, homicidam animæ suæ præponunt Christo, voluptatulam pestilentem deliciis cæli, *hic ob res caducas, animam suam & æterna bona* (teste S. Aug.) *vendunt diabolo, accepto tanquam pretio, dulcedine temporalis voluptatis, cursumque eheu! miserè abripiunt.* O mortalium (exclamat B. Laurent. Justin.) lugenda conditio! quæ cùm sit exul à patria, exultat in via!

Cùm

Cùm ergo vita noſtra ſit breviſſima in hoc mundo peregrinatio (uti inclamat ſæpiùs auribus noſtris D. Paulus ad Corinth. c. 7. *Hoc itaque dico fratres, tempus breve eſt, ut quicunque utuntur hoc mundo, tanquam non utantur*,) omnes dies peregrinationis noſtræ, quos decurrimus, benè & fructuoſè impendamus.

Ubi in noviſſima hora exierit è corpore ſpiritus, mox tibi dicetur. Tempus non erit ampliùs, ut ergo in hac vita, quæ eſt Phaſe (Exod. 12.) id eſt, tranſitus, ſic tranſeamus per bona temporalia, ut non amittamus æterna, imò ut noviſſimâ horâ cum Chriſtò tranſeamus ex hoc mundo ad Patrem, ſæpius inſonet nobis vox ejusdem Pauli: *Hora eſt* (Roman. 13.) *jam nos de ſomno ſurgere.* Habes in anno 12. Menſes, 52. hebdomadas, 365 dies, 8 millia horarum & 760. in articulo illius diei, dum anima tua ibit in domum æternitatis, recogitabis omnes annos, dies, omnes horas in amaritudine animæ tuæ.

De Mercatore quodam legitur, (apud Coſterum in Domin. 21. poſt Pentec.) quòd dùm morti proximus ſanâ adhuc mente vigeret, in præſentia teſtium ſequens condiderit teſtamentum dicendo: Relinquo corpus meum terræ, animam verò diabolo conſigno, quia hæc propter injuſtitias meas ad ipſum pertinet. Huic inſuper conſigno animas uxoris, & filiarum mearum, quæ dum ſuperbis indui voluerunt veſtimentis, me coegerunt, ut ad illa requiſita per fas & nefas congregarem pecunias, totum vitæ meæ tempus hiſce impendendo. Commendo quoque eidem diabolo animam Confeſſarii mei, qui mihi abſolutionem impertitus eſt à peccatis meis, nec tamen me ob illa unquam reprehendit, aut ad reſtitutionem iniquè partorum adſtrinxit.

Chryſaorius ille, de quo magnus Gregorius, cùm à dæmone citaretur ad reddendum flagitioſiſſimæ vitæ

ſuæ rationem, magnis vociferationibus obteſtari cœpit, ut modicum aliquid temporis indulgeret: *Inducias uſque mane.* Quid non obtuliſſet ad exigui temporis uſuram? Non pepercisſet opibus, & facultatibus ſuis, ſi tam vili tanta res venalis fuiſſet: ſed non poteſt pretio vel breve tempus emi.

Tempore nihil pretioſius, ait S. Bernardus, cujus vel horam unicam felicitati totius mundi præeligerent beati, & damnati omnes, hi ut ſalutem, illi ut augmentum æternæ gloriæ operari poſſent. Imò tam pretioſum eſt (atteſtante S. Antonino p. 2. t. 9. c. 1.) tempus, quòd damnâti darent omnes theſauros mundi, ſi haberent in poteſtate ſua, pro habendo momento temporis, in quo poſſent pœnitere, & evadere tantas pænas.

O vita præſens (ingemiſcit S. Bernardinus t. 1. ſer. 13.) quàm multos decipis, quæ dum cognoſceris, nihil es, dum videris, umbra es, qui te quærunt, non te cognoſcunt, & qui te cognoſcunt, non te quærunt. Vera non eſt via, quam tu oſtendis, fugitiva eſt velut ſomnium. Aliis oſtendis te longam, ut perdas in finem, aliis largam, ut faciant, quæcunque volunt.

Quanta tamen ô DEUS! fugientis & avolantis temporis, vitæque habetur ratio. Tranſit inter crepundia infantia, inter levitates & libidines adoleſcentia & juventus, inter vaniſſimas rerum caducárum curas ætas reliqua. Præſentis diei 24. horas in computum voca, quot ex his ſibi rapiunt ſomnus non neceſſarius, gula, otium, ludi, confabulationes. Volat verbum irrevocabile, volat tempus irremeabile, nec advertit inſipiens, quid amittat.

Vade nunc ad aulas Principum, & quid in illis invenies, quàm homines nauci, qui Deum offendant, tempus perdant. Exi in plateas, perambula vicos, & videbis ingentem erronum & vagabundorum turbam, qui amore ſuorum cadaverum capti ſpatientur, & iis

placere concupiſcant. O vitam miſerrimam! ô gentem ingratam! ô immemorem! ecquid cogitas? quò vadis? hac ne tu ratione te Deo ſatisfacturam arbitraris? ita ſanguinem Chriſti remuneraturam?

O homines inſenſati, ſequimini perfidos hæreticos, qui traducentes tempus otio, voluptatibus, & oblectamentis nolunt bonum operari, inquientes; Chriſtus mortuus eſt pro nobis, quod ſufficit, ſed in fine animadvertent: *Ecce venio citò, & merces mecum eſt reddere unicuique ſecundùm opera ſua. Quia qui fecit te* (inquit S. Aug.) *ſine te, non ſalvabit te ſine te.*

Totum ergo illud tempus amittitur, quod DEI amori, ejusque obſequiis non impenditur. Animum etiam adverte ad Sacros Regum libros, ubi Saul nonniſi duobus annis regnaſſe dicitur, cùm tamen manifeſtum ſit, eum diademate coronatum, publicéque regem habitum per annos omninò quadraginta. Utrumque iſtud Sacer textus aſſerit, quod tamen conciliari non poteſt, niſi D. Gregorio aſſentiamur, quòd cùm Saul duobus tantùm annis amaverit DEUM, eiqúe fideliter ſervierit, reliqui regiminis nulla in DEI volumine ratio habeatur, ita ut anni triginta octo evanuerint, nobisque inſigne relictum eſt documentum, plures nos vitæ annos numerare non poſſe, quàm quot benè, utiliterque impendimus.

Multos etiam reperies Religioſos, qui de viginti aut triginta annis in religione traductis gloriabuntur, qui fortè nonniſi horam aut diem unicum vixere, cùm propter DEUM pauca, plurima verò propter uſus ſuos, propter amorem proprium tepidè, ignaviterque peregerint. Quæ res à Thoma Kempenſi has voces extorſit: *Multi computant annos converſionis, ſed ſæpè parvus eſt fructus emendationis.*

Pudeat meminisse illius, quod de Jacob dicitur (Gen. 29.) *Servivit Jacob pro Rachel septem annis*, & tu pro DEO nec septem diebus, imò potius neque septem horis. Tot ergo saltem consecra dies DEO pro tua salute, quot Jacob Labano annos pro sua Rachele. Dicebat ille, *Serviam tibi pro Rachele septem annis*. Quid tu? Serviam tibi ô DEUS pro anima mea septem diebus! O verè sacrum septenarium! si per septem dies totum te impendas in DEI obsequium.

Illa Christi (Lucæ 9.) ad Jerosolymam querimonia sit tibi quotidiana meditandi materia. *Quia si cognovisses & tu, & quidem hac die tua, quæ tibi ad pacem.*

O si cognosceres, quæ tibi evenient super omnem fidem incredibilia, super omnem timorem horribilia, super omnem stuporem admirabilia, in articulo illius diei, quando recoles pavida mente & repetes querula voce illa verba: (Job. 7.) *dies mei transierunt.*

Ergo infigatur menti nostræ illud S. Bernardi monitum Ep. 23. *Nunquam justus arbitratur se comprehendisse, nunquam dicit satis est, sed semper esurit sititque justitiam, ita ut si semper viveret, semper quantum in se est, justior esse contenderet, semper de bono in melius proficere totis viribus conaretur. Non enim ad annum vel ad tempus instar mercenarii, sed æternum divino mancipat se famulatui* Vis coronari? esto fidelis usque ad mortem. *Justorum enim semita quasi lux splendens* (Prov. 4.) *crescit usque ad perfectum diem.*

Af-

Affectuosæ Aspirationes.

HEu ! ingratitudo mea pessima, Optime & Benignissime DEUS ! æternis tibi beneficiis sum obligatus, & nullo momento temporis , ùt debui, gratus fui. Tota vita mea, purissimum est donum tuum ; omniaque vitæ meæ momenta, merissima beneficia tua.

Creasti me ad imaginem & similitudinem tuam, ad gloriam tuam, & salutem meam. Conservasti me hactenus, tantis universi impensis, & propter me omnia. Redemisti me à morte æterna, vitâ & morte Unigeniti tui. Illuminasti me fide tua. Justificasti me toties gratiâ tuâ indignum. Pepercisti mihi toties, damnationis reo, & in spem salutis me revocasti. Subduxisti tot peccandi occasionibus. Liberasti me à tot malis, quæ evenire mihi poterant. Suppeditasti mihi plurima ad salutem media. Benefactorem te agnovi & non colui.

Utinam! ô Benefactor meus, liceret ad hoc punctum, totam vitam revocare, & quidquid neglectum est compensare ! Utinam possem redimere, & excellentissimis excelsissimæ tuæ charitatis actibus implere omnes horas illas, ô DEUS ! qui charitas, qui ignis consumens es !

O si à primo instanti usus rationis ardentissimè, summeque te amassem ! ô si nullum vitæ meæ momentum sine tui amore præteriisset ! ô si liceret retrovertere annos meos, & peractæ ætatis spatia amoris tui actibus replere ! Utinam omnia, quæ cogitavi, dixi, & operatus sum, ex tui ardentissimo amore semper fuissent !

O quàm serò te cognovi, ò pulchritudo divina ! ô quàm serò amavi te, ô bonitas infinita ! Eheu periit hora, periit momentum, quo non amavi ! Utinam nulla hactenus fuisset, nulla deinceps sit reliqua vitæ meæ

actio, nulla corporis, animique motio, nullum virium, sensuum, aut potentiarum mearum internarum, externarumque exercitium aut functio, quæ non in quàm maximum gustum tuum, oblectationemque cedat tibi.

Hoc volo, hoc desidero, hoc intendo, & incipiendo ab hac actione, quam hoc momento ago, omnes & singulas reliquas, usque ad ultimum halitum vitæ meæ, imò per totam æternitatem, omnes inquam & singulas actiones meas, sanguine Filii tui aspersas, ac ipsius meritis unitas tibi per Filium tuum offerre.

Omne momentum vitæ meæ volo & opto, ac intendo, ut sit continuus amor tuus mi Deus! quo te amem, laudem, honorem, benedicam super omnia, omni possibili amore, quo te omnes amant, benedicunt, ac laudant.

Serviat tibi Domine Deus meus, & ad infinities, infinities, majorem honorem, gloriamque cedat, quidquid cogito, quidquid loquor, & quidquid totâ vitâ mea agam, loquar, cogitabo.

Quàm pœnitet me, quòd alia extra te dilexi! O si tot hodie millena haberem corda, quot annis, mensibus hebdomadis, diebus, horis, momentis vixi, ut possem recompensare amorem neglectum Dei mei; saltem ex hac hora volo & desidero, quolibet anno, mense, hebdomadâ, momento, imò per omnem æternitatem, cor meum millies millesies, Christi formiter, Marianè, offerre in holocaustum tibi.

Sit in posterum omnis respiratio mea, & potissimum ultima exhalatio mea, vivum holocaustum amori tuo & honori tuo, altissima charitate oblatum. Scio tempus breve esse, igitur non patiar dies vitæ meæ, imò neque horas & momenta sine fructu præterire.

Amem te Deus meus, quia dignissimus es, optima bonitas, pulcherrima pulchritudo, charitas infinita. Ament demum mecum, omnes tribus, linguæ, populi.

O amo!

O amo! amo, amo te Deus meus totâ animâ meâ, & totis viribus meis, & ab omnibus amari volo.

Utinam continuò eâ flammâ amoris tui arderem, quâ ardent Seraphini, quâ ardet totum cælum, quâ ardes tu: Utinam possem Deus meus hoc momento, & quoad vixero omnibus momentis facere aliquid, quod tibi summè placet. Utinam innumera millia cordium, quotquot tibi placuere, vel placere possunt, ipse possiderem, ut continuò immensis tui desideriis æstuarem!

O mi Deus! da mihi continuum amoris tui incendium, trahe me post te, curram ad te, & non deficiam. Accende ô DEUS meus! vivam flammam beati amoris tui in medio cordis mei.

II.

Viator, Quasi à facie Colubri fuge peccata. *Eccl.* 21.

PEccatum mortale, non tantùm actu exteriori consummatum, sed sola interna deliberata, advertente ad gravem Dei offensam, adeoque voluntaria cogitatione, delectatione, vel assensu Commissum, importat ingratam, injuriosam, impudentem, perjuram, perfidam, & sacrilegam aversionem, & conversionem à Christo ad Antichristum, ab æterno Patre omnium Conditore, ad Sathanam orbis exterminatorem.

Nam peccatum est offensa & contemptus DEI summi boni. Est deinde sanguinis Christi conculcatio, & ad instar rei immundæ reputatio, quia peccans projicit animam tinctam sanguine Christi in cœnum peccati.

Eſt rebellio creaturæ contra Supremum Principem, imò voluntas perdendi Deum, ſi perdi poſſet, eumque perimendi quidam conatus, *quo* (ùt ait S Bernardus) *homo peccando vult interimere aut Sapientiam Dei, volendo, ne ſuum peccatum videat, aut juſtitiam, volendo, ne puniat, aut omnipotentiam, volendo, ne poſſit punire*, adeoque peccatum eſt quoddam in voto Deicidium, quo vult interimere Deum, qui ſine ſapientia, & juſtitia eſſe non poteſt.

Hinc Spiritus Sanctus teſtatur Prov. 18. quòd *impius, cùm in profundum venerit, contemnit.* Ubi quia indefinitè dictum eſt contemnit, voluit idem Spiritus indicare, peccatorem actu mortaliter peccantem, omnia excogitabilia in cœlo, & in terra, & ſubtus terram, creata & increata (præter ſuì criminis objectum) contemnere, divina & humana, cœleſtia & inferna. Videlicet tremendam SS. Trinitatis poteſtatem, JESU Chriſti Salvatoris ſui vulnera, paſſionem, mortem & ſanguinem, Angelorum cuſtodiam, Sanctorum interceſſionem, Eccleſiæ triumphantis gloriam, militantis ſuffragia.

O Deus! quis non timebit quaſi à facie Colubri fugere peccatum? quod ſimul ac ſemel tot pulcherrimorum ſpirituum milliones tam infanda fuligine tinxit, & transformavit in turpiſſima monſtra, quibus nec tota natura creata, nec humanum vel Angelicum ingenium, aliquid fœdius aut horribilius concipere, vel exprimere valeat.

Unde non immeritò S. Joan. Chryſos. Hom. 28. in Epiſtol ad Rom. peccatum appellavit magnum dæmonem, dæmonem voluntarium dæmone majus, animamque hominis per peccatum converti in dæmonem non quidem ſubſtantiâ, ſed voluntate. S. Catharina Senenſis peccatorem vocat, diabolum incarnatum.

Ea nimirum obſtupeſcenda, quæ in vita B. Catharinæ Genuenſis leguntur apud Lancie opus. 26. n. 7.

Cer-

Certum habeo, inquit illa, quòd si quis cerneret, quàm enorme unum tantùm peccatum sit, potiùs eligeret, animâ & corpore in succensa fornace vivus consistere, quàm in se peccatum tolerare. Etsi universum mare ignis esset, ad effugiendum peccatum sese in medium ejus usque ad fundum demergeret.

Eadem Virgo ostensâ sibi cœlitùs ad unicum temporis momentum minimæ actionis Deo displicentis, quasi umbratili deformitate ac turpitudine, adeò fuit consternata, ut in has voces proruperit: si hæc sola obscura visio, quæ nonnisi momentanea fuit, diutiùs durasset, licèt corpus habuissem prorsus adamantinum, interiissem

S. Catharina Senensis impudicæ secum loquentis mulieris fœtorem non tolerans, nares obturavit: suo verò confessario Raymundo casum hunc admiranti, dixit, se, ni hoc fecisset, præ animæ illius fœtore vomituram. Surius in vita.

Legitur de quadam Virgine (uti testatur S. Antonin. p. 4. t. 14.) quæ diu castè vixerat, & cùm instigaretur à diabolo de luxuria ad experiendam delectationem ejus maximam, & quidam etiam vivens honestè nimis familiariter cum ea conversaretur, etiam tentatus est ad similem actum. Demum victi à diabolo, commixti sunt simul. Quâ delectatione expertâ ad tantam amaritudinem devenit, quòd virginitatem amisisset, propter vilem & turpem & momentaneam delectationem, ut præ amaritudine mortua sit.

Hinc S. Anselmus Archipræsul Cantuar. non dubitavit, sequentia verba, tum voce, tum scripto posteritati notificare, & peccatorum cordibus insculpere: *Si hic peccati pudorem & illic cernerem inferni horrorem, & necessariò uni illorum deberem immergi, prius me in infernum mergerem, quàm peccatum in me committerem, mallem enim purus à peccato,*

&

& innocens gehennam introire, quàm peccati sorde pollutus cœlorum regna tenere.

Sanctus quidam Eremita miraculis clarus, & in dæmones potens, ne vanâ gloriâ elatus Deum offenderet, ab eodem postulavit, impetravitque, ut ipse à dæmone possideretur. Ita Viro Sancto peccatum erat ipso dæmone formidabilius. Surius 8. Jan.

Refert S. Hieronymus in vita S. Pauli Eremitæ, quòd cùm Decius persecutor Ecclesiæ gravissimè excruciaret Christianos, Juvenem quemdam uti callidus hostis occidere nitebatur, quem juvenili ætate florentem in amænissimos hortulos adduci præcepit, & super stratum plumis lectulum resupinari jussit: & ne inde se excutere posset, blandis serico nexibus irretitum relinqui. Quò, cùm recedentibus cunctis meretrix speciosa venisset, cæpit delicatis stringere colla complexibus. Quid ageret miles Christi, quò se converteret, nesciebat. Et quem tormenta non vicerant, superaret voluptas? tandem cœlitùs inspiratus, præcisam mordicus linguam in osculantis se faciem expuit, sic libidinis sensum succedens doloris magnitudo superavit.

Cùm ergo te appetitus (uti nos S. Basilius magnus adhortatur) invaserit peccandi, *velim cogites horribile illud & intollerabile Christi tribunal, in quo præsidebit judex in alto & excelso throno. Ad hæc cogites profundum barathrum, inexplicabiles tenebras.* Habitatio reproborum paucis describitur à misero ejusdem loci incola divite Epulone. Luc. 16. Est locus tormentorum.

Deinde cum in periculo verseris peccandi, illud benè scias ac consideres, quia peccatum mortale tuis viribus committere potes, sed tuis viribus delere non potes, supernaturali auxilio opus est. Nam ad talem peccati detestationem, ejusque tam perfectum odium, sicut perfectum Dei amorem, vires naturæ nullo modo sufficiunt.

Opus

Opus est Spiritus sancti gratiâ, quâ illustretur intellectus ad peccati malitiam benè apprehendendum, (juxta illud Jerem. 31. *Postquam convertisti me, egi pœnitentiam, & postquam ostendisti mihi, percussi femur meum, confusus sum & erubui*) & voluntas excitetur & adjuvetur ad tantum malum dignè odio habendum.

Etsi verum est (quod docet S. Thomas 1. 2. q. 113. a. 9.) quòd justificatio impii aut conversio peccatoris, non solùm sit opus gratiæ excitantis & adjuvantis infirmitatem voluntatis humanæ, sed inter omnia Dei opera maximum & excellentissimum, & majus sit convertere impium, quàm creare cœlum & terram (qui enim solo verbo creavit cœlum & terram, ad delendum peccatum, & convertendum impium fecit potentiam in brachio suo, nec solùm potentiam, sed & misericordiam suam infinitam adhibere debuit, neque solo verbo usus, sed ipsum Verbum caro fieri debuit, quod & multa dixit, & multa fecit, & multa indignissima tulit, ut perditus quæreretur, & inventus justificaretur) si itaque tanta res sit conversio peccatoris, quæ fit per actum contritionis, profectò solus homo ad hoc non sufficit.

Sicut aliquis catenis ferreis constrictus, non seipsum liberare potest, nec cæcus natus se ipsum illuminare, sed solus ille, qui solvit compeditos, & illuminat cæcos. Hæc est enim voluntatis humanæ natura, ùt dicit S. August. *Ut ad malum prior quidem sit; ad bonum verò ejus, sive ut eam faceret, quæ nulla erat, sive ut reficeret, quæ lapsa erat, Creatoris ejus.*

Ex his ergo motivis Viator tanquam à facie Colubri fuge peccatum, nam cùm gustas paululum mellis, time, ne postea cogaris absorbere Oceanum fellis, ac time, ne pro unica gutta consolationis accipias

mare ærumnarum, & æternæ plorationis. B. Polycarpus ait Herodi Proconsuli rogum minitanti. Octoginta & sex annos servivi Christo, & in nullo me læsit unquam, quomodo ei maledicam? eum lædam? Euseb. l. 4. O Viator nemo tibi rogum minitatur, guttula mellis duntaxat proponitur, & Deo tanto benefactori maledicis. Audi S. Cyprianum de duplici martyrio ad Fortunatum. Tam vili mercedula solicitatus sponte deficis ad eum, à cujus tyrannide te Christus suo sanguine redemit? cujus Sacramentis es initiatus.

Idem diabolum Christo & peccatori in die judicii sic insultantem introducit. Ego pro istis, quos mecum vides, nec alapas accepi, nec flagella sustinui, nec crucem pertuli, nec sanguinem fudi, nec regnum cœleste illis promisi, & tamen usque ad lassitudinem multam, mihi in via iniquitatis servierunt, pro una voluptatula carnem titillante, me audierunt, nónne ergo justum est, ut in eandem meam sortem descendant?

Affectus animi contriti.

EHeu! peccavi peccatum maximum! contremiscite omnes artus mei ad immane & horrificum hoc nomen, peccavi contra Deum Creatorem & Patrem meum, rem commisi, (ô non commisissem) commisi, inquam, rem adeò admirabilem, quam infinito odio & detestatione persequitur Deus. Quid aliud possim velle, quàm lachrymas, gemitus, ejulatus, dolorem, pœnitudinem.

Deus ipse tametsi mutabilitatis expers ac beatus, ad quem accedere malum non potest, tamen peccati super terram malitiam intuitus, quasi cum acerbo sensu ac gemitu tactum se dolore cordis intrinsecùs fatetur,

tur, & proclamat, atque opera ipſe ſua damnat; infectaque vult eſſe: Pœnitet, inquit, me feciſſe hominem, & cùm lacrymari per ſe ipſe non poſſit, cœlum quodammodo ſubſtituit, ut ploratu & lacrymis, hominum ſcelere provocatis, terrarum orbem totis laxatis, & effuſis imbrium habenis, totis cataractis apertis, etiam cum rerum creatarum interitu, inundet, atque obruat.

Quis etiam dabit capiti meo aquas, & oculis meis fontem lacrymarum? & plorabo die ac nocte. O quàm congruentes! quàm optabiles mihi ſunt lacrymæ! O quis mihi det, ut ſit magna velut mare contritio mea, ex quo lacrymarum flumina exeant! & in illud intrent, ut iterum, ac perenniter fluant.

Peccavi, miſerum me! & peccatis meis Deo, Deo inquam, Deo (& auſim ego abominatio, & execramentum, nomen illud ſanctum & ineffabile pronuntiare?) ſummo illi, & æterno, ac infinito Numini me hoſtem, plùs quàm bello indicto conſtitui, Majeſtatem illam increatam violavi, & ſprevi, illam Bonitatem, quæ ſola bonitas eſt, illam amabilitatem offendi! Multiplicatæ ſunt iniquitates meæ ſuper capillos capitis mei, & ſuper numerum arenæ maris ſupergreſſæ ſunt caput meum.

Vix inter homines (ſi tamen homo & non brutum aut bruto inſenſatior) comparui. Vix libertatis arbitrio uti, cùm ferè ſimul eo abuti cœpi, & Dei mandato ac voluntati, idque penè continenter in ſingulos non modo annos, & menſes, ſed etiam dies, ac propè horas adverſari, quaſi idcirco in hanc lucem prodiiſſem, ut Deum mihi adverſarium, contra quem agerem, proponerem, ad quem amandum, laudandumque conditus eram! Proh dolor! vix benè diſcretionis annos attigi, & jam primo ætatis illo vere, vitâ

planè

plane lacteâ tot pænales actus exercui, multiplices numero, uno alios atque alios pejores.

Porrò quid dicam de annis maturioribus usque ad hodiernum? nihil omninò intactum reliqui, quod non moverem in Tui offensam. Ah! quoties deliberatam! Dies diei, momenta momentis tradebant malitiam meam, contabescebam in fece peccatorum, & vulnera mea non sensi, multiplicatæ sunt iniquitates meæ super arenam maris, & tamen me securum reputavi.

Quæ? quot? & quales in districtum judicium tuum venient cogitationes, dicta, & actus mei, contra legem tuam, debitam urgentia vindictam! Aderunt ex adverso tot gratiæ tuæ propè infinitè neglectæ, si non contemptæ, tot instinctus, tot divini pulsus, cordis mei dilati, vel rejecti.

O quàm bonum erat mihi si natus non fuissem: & ut quid etiamnum vivo? aut moriendum mihi dolore, aut vivendum dolori est. O dolor! ô amaræ, & ô amatæ lacrymæ singultibus intermixtæ, vos ego vos solas volo, obruite me, & mergite, replete me amaritudinibus. Vos ô lacrymæ este mihi panes die ac nocte, Vobiscum ô lacrymæ potum meum miscebo, potum expressum ex uva fellis & botro amarissimo. Vobis lavabo per singulas noctes lectum meum, vobis stratum meum rigabo.

O vos imbres, sive qui olim cataclismo mundum obruistis, sive qui etiamnum in terras perpetim caditis, aut casuri aliquando estis, non jam è nubibus posthac vos abrumpite, sed ex oculis meis omnes decidite. O flumina? ô fontes! ne ex mari deinceps, sed ex oculis meis originem multò utique justiorem ducite. O maria omnia, & abyssi magnæ! ô collectiones omnes aquarum! in meo vos pectore, in meo capite colligite, & per hos infelices oculos exite! His demum lacrymis, his undis mergatur mundus, his,

his, si ita vult, mecum intereat, neque ego illi, neque ille mihi superstes.

Quanquam quid hæ lacrymæ? quid hi gemitus? quid hi dolores criminibus meis eluendis, expiandisque sunt? si mille mundos fletibus meis operiam, ne unicum quidem abluam aut abstergam scelus.

Heu me mi JESU! quænam potest esse abyssus doloris, ut in eam me conjiciam? quæ possibilis animi acerbitas, ut sufficiat sceleri meo? O inferni ignes & flammarum vortices, frigidi etiam vos estis ad mea urenda scelera: O quantò meliùs fecissem, si priùs quàm peccassem, in vos potiùs sine peccato cum D. Anselmo insilire voluissem.

Ergo deprehensus coram te, in delicto meo & opertus velut diploide confusione mea, pronus in terram, & procumbens in faciem meam, hoc unum ore confuso, oculis lacrymantibus, spiritu contrito & humiliato, hoc, inquam, unum inclamo; Pater! ô Pater! Ergóne te patrem voco? ita est, tu Pater, sed ego non filius, ô Pater mi! & plùs quàm Pater! ô Pater peccavi in cœlum & coram te, peccavi in omnem justitiam tuam, jam non sum dignus vocari creatura tua, fac de me, quod vis, tantùm dele iniquitatem meam, & à peccato meo munda me.

Mereor equidem, mereor repelli à te, & in mortem, ac omnia mala detrudi, sed tu moriens pro me expandis brachia, & manus tuas ad me quantumvis contradicentem, & adversantem tibi, ut dulcissimè amplexeris & stringas me, imò & caput tuum inclinas, sive ut suavissima mihi oscula figas, melle dulcissimi cordis & amoris tui illita, sive ut hæc postrema verba mihi moriens in aurem insusurres: En morior amore tui, tu vicissim ama me!

O amo! amo, amo te totâ animâ meâ, & totis viribus meis mi Deus! O pœnitet, pœnitet me, pœnitebitque semper! ô doleo, iterumque doleo, & si possem, infinito dolore dolerem. O si quod factum est, possem infectum reddere! ô si tempus præteritum revocare!

O millies iterumque millies doleo, neque aliam ob causam doleo, quàm quia te offendi, summum Bonum, adeoque mi Deus, si scirem, quòd annihilare me velles, aut ad æternas pœnas detrudere, dolerem etiam de peccatis ob ejus amorem. Propono cum gratia tua omnia in posterum subire mala potius, & millies mori, quàm tibi peccare.

Actus breviores Pœnitentis.

DOmine, qui es summum bonum meum, quàm longè per peccatum recessi à te, & habito in regione hac longinqua miseriarum, ubi perdidi me, indignus planè, quem terra sustineat. Miserere mei & salva me.

Deus tu scis insipientiam meam, & delicta mea à te non sunt abscondita. Delicta iuventutis meæ & ignorantias meas ne memineris Domine. Deus propitius esto mihi peccatori. JESU Fili Dei vivi miserere mei. Ablue me Domine sanguine tuo, sana me vulneribus tuis.

Hìc ure Domine, hìc seca, ut in æternum parcas, hìc me castiga, & noli in futurum reservare mala mea. Domine, ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripias me. Non intres in judicium cum servo tuo Domine, quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

Verè, verè, agnosco commissa mea, & pavesco.

co, ne me projicias ö Deus meus! ut iratus Pater à facie tua, neque me tantis meis enormibus malis irritatus hæreditate cœlesti prives, & velut inutile terræ pondus, imò diaboli mancipium æternam tradas ad pœnam. Sed parce piissime Salvator, qui latronem in cruce exaudisti, & Petrum lacrymantem ac Magdalenam pœnitentem suscepisti.

O DEUS meus! amo te, amo! & ideo doleo, quòd te offenderim Deus meus! amo, amo, amo te ex toto corde meo, ex tota mente mea, & ex omnibus viribus meis. Et ideo doleo, doleo ex toto corde meo, ex tota anima mea, ex totis viribus meis de omnibus, de omnibus etiam occultis peccatis meis.

Amo & ideo doleo, & doleo, quòd non magis amem, doleo, quòd non magis doleam, amo & desidero plus amare. Doleo & desidero plùs dolere, ô Deus amoris, Deus doloris, & desiderii mei, sine me aut amore aut dolore, aut potiùs utroque abrumpi & mori.

O quantum hoc esset mihi bonum, vel hoc exiguo modulo, compensare quadantenus amorem tuum, & indulgere dolori meo. Famula tua Theresia ex amoris erga te vehementia mortua est. O invidenda beatitas! ô mors optabilis & beata! Altera itidem magna serva tua Magdalena de Pazzis amanti te animæ dicebat martyrium esse quoddam, quòd videat te à se, non tantùm amari, quantùm amandus es.

Quale igitur martyrium & omni acerbius morte tormentum esse debet mihi, qui sic te amabilem, quemque nunc prout possum amo, non modo non amavi, sed offendi, sed sprevi, sed occidi?

Formula propositi emendationis.

REgressus sum ô amantissime JESU, sicut filius prodigus ad brachia & amplexus tuæ bonitatis, ah miserum me! quæ nubes tam densa affectûs depravati efficere potuit, ut non viderem & amarem te, Solem veritatis? Cæcus fui, cum te offendi, & amavi cæcitatem meam.

O infelix tempus, in quo te non cognovi? ô misera cæcitas, in qua te non vidi! ô nefanda surditas, in qua non audivi voces tuas! ô durum & infatuatum cor, quod se immiscuit pulchritudini & amori corruptibili tuarum creaturarum, te deserens, qui es pulchritudo, & bonitas æterna!

Sed ô bonitas infinita, tu mihi oculos aperuisti, ut agnoscerem & horrerem peccata mea omnia propter te, ut cognoscerem & amarem te super omnia, serò quidem te amavi amor æterne, meliùs tamen est serò quàm nunquam, faciam, quod nunquam feci, exhibebo me ex tota anima tibi gratum.

Procul hinc esto vita vetus, procul profanæ deliciæ, procul honores vani, procul omne peccatum. Nunquam ô mi Deus ampliùs recedam ab amicitia & gratia tua, nunquam per ullum peccatum elongabor à te.

Si vis mi Deus! potes me ita mundare, ut te non offendam ampliùs, dic mihi, obsecro, quòd dixisti olim leproso, volo mundare, dic mihi, quod dixisti Paralytico: Ecce sanus factus es, jam noli ampliùs peccare. Ita propono, ita profiteor, & protestor coram tua Divina Majestate, coram Beata Virg. MARIA, & tota cœlesti curia, nolo ampliùs peccare, in æternum non peccabo, cum gratia tua.

Ne quæso sinas Domine JEsu, & tu Sanctissima Mater, ut in posterum tam immani scelere me obstringam. Voluntate libenti præeligo infernum, & omnium dæmonum ac damnatorum etiam possibilium cruciatus, cum gratia tua mi Deus! quàm cœlum cum omni sua amœnitate, jucunditate, deliciis existendo in peccato.

III.

Via recta ad Cœlum Via Crucis.

Per quam viam ascendemus? 4. Reg. 3.

MAximus ille & amabilissimus Gigas, paratus ad currendam cœlestem viam, duas commemorat vias, quibus Viatores tendunt ad felicem vel infelicem terminum. *Spatiosa* (inquit Matth. 7.) *via est, quæ ducit ad perditionem, & multi sunt, qui intrant per eam. Arcta via est, quæ ducit ad vitam, & pauci sunt, qui inveniunt eam.*

Spatiosa via, quâ currunt cæco impetu homines reprobi, quorum Deus venter est, qui ducunt in bonis dies suos, & eheu! in puncto honoris, in momento lætitiæ, in exultationis exiguo fluxu ad inferna descendunt, est plenissima omni fraude & dolo, plena reptilibus ac bestiis omnium scelerum, nimirum avaritiæ, luxuriæ, odii, superbiæ. Per hanc viam, mundus mercator perduellis, suis spargit misera solatia, fallaces spes, brevem vilemque fortu-

nam, quæ vix afficit, & deficit, vix proficit & projicit, vix exponit & deponit, vix concedit & recedit.

Omissâ hoc loco spatiosâ ac periculosâ viâ in omni pio statu ac professione, non tantùm scilicet Religiosorum, sed etiam cujuscunque conditionis sæcularium arcta via est eligenda, nimirum via crucis, quia in genere omnibus dictum est: *Per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum DEI.* Deinde. *Regnum cœlorum vim patitur, & violenti rapiunt illud.* Non vinolenti, non somno, gulæ, luxuriæ, aut deliciis dediti. Frustra existimamus obtineri cœlum posse, nihil patiendo, & carni indulgendo, quidquid illa appetit. *Impossibile est* (inquit S. Hieronymus) *ut præsentibus quis & futuris fruatur bonis, ut hic ventrem, & ibi mentem expleat, ut à deliciis transeat ad delicias.*

Hâc viâ Dux & Antesignanus noster Christus præivit. Primus ille crucem bajulavit, primus passus est, nobis relinquens exemplum, ut sequamur vestigia ejus. Neque tantùm passus fuit ad finem vitæ suæ, quando fuit crudelissimè cæsus, spinis coronatus, & cruci affixus, sed ab instanti suæ Incarnationis, tota ipsius vita fuit passio, fuit continua Crux.

Post Christum Ducem nostrum transierunt hâc viâ Crucis & Virgines, transierunt Martyres, transierunt pueri & puellæ. Tu solus hâc viâ Crucis ire renues? Christus portavit spinas, tu vis te blandis rosis coronare? innocentissima Christi caro tam diris cruciatibus lacerata est amore tui, tu Dei amore non vis carnem tuam rebellem, nisi indulgenter tractare?

Deum seriò amare, est unicum compendium, ne commoda nostra quæramus, ut secundùm Deum,

non

non ſecundùm nos vivamus. D. Proſper de vita Contempl. l. 3. c. 1. hæc omnia ſcitè ita complecti- tur depingens hominem ſuis commodis inhiantem : ſecundùm ſe ipſum vivit, qui, ſi potuerit, eſt, cum quibus vult, pergit, quò vult, dormit, quando & quamdiu vult, loquitur, quæ vult & ubi vult, manducat & bibit, quando & quod vult. Qui autem ſecundùm Deum vivit, non quòd cum carnaliter delectat, ſed quod ædificat ſpiritualiter facit, & omnia deſideria carnis ſpiritualis deſiderii delectatione compeſcit, futura præſentibus anteponit, carnem ſpiritui ſubdit.

Indulgenter tractare carnem eſt illam immortaliter odiſſe, ac ad æternum, quod cruciat ducere per momentaneum, quod delectat. Unde S. Bernar. (Epiſt. 2.) Commoditates, porcorum ſiliquas vocat, quæ cœleſtium famem extinguunt. Quomodo poteſt, inquit, eſurire vel ſitire Chriſtum, plenus quotidie ſiliquis porcorum? Quomodo ignis & aqua ſimul eſſe non poſſunt, ita ſpirituales & carnales deliciæ. Verè ait aureus ille Aſceta Thom. de Kemp. 1. c. 24. *Nos ipſos decipimus per inordinatum amorem, quem ad carnem habemus.* Quantò ampliùs tibi ipſi nunc parcis, & carnem ſequeris, tantò duriùs poſtea pœnas lues, & majorem materiam comburendi reſervas.

Unde Hoſius Cordubenſis Epiſcopus ex mente S. Hilarii ſe perdidit; quòd ſepulchri ſui nimium amans fuerit, id eſt, nimis corpus ſuum coluerit, totque cum illo alii æternum periere, quòd carnem ſuam luxu eduliorum, & veſtium, aliiſque ſenſuum deliciis & voluptatibus nimium indulgenter habuerint, cum obſequi D. Paulo debuiſſent dicenti (2. Cor. 4.) *ſemper mortificationem JEſu in corpore no-*

ſtro circumferentes, ut & JEſus manifeſtetur in corporibus noſtris.

Multi etiam ſunt alii filii tenebrarum, qui carnem ſuam ſuaviantur ut filiolam, qui jugiter & molliter fovent, qui rectâ in Epicuri hortulos & delicatæ inertiæ umbram feruntur. Et illâ nimiâ corporis curâ fit, ut homines toti pulpæ fiant, & tanquam ſues, non animam habere alia de cauſa videantur, quàm ne caro & pinguedo putreſcat. Illi nihil ſapiunt altum, nihil cogitant divinum, nunquam ſe humo attollunt, mens omnis & cogitatio apothecæ cancellis definitur, donec vitâ finiatur.

Diogenes uno in dolio cubabat, illi totos dies peregrinantur inter dolia & ollas, totas noctes volutantur inter plumas & roſas, animus totus eſt in patinis & potiùs in paropſide quàm in obſide, plùs in foro quàm in choro, plùs in macello, quàm in ſacello, denique in cœno, quàm in cœlo.

Quàm tu delicatus es miles, ſi ſperas te poſſe ſine pugna vincere, ſine certamine triumphare. Stat ſanguine palma, dolore lætitia emitur, ſola in Chriſti caſtris patientia coronatur. *Niſi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipſum ſolum manet.* Silex niſi inter verbera non ſcintillat, aurum niſi ab igne non lucet, adamas niſi ſectus, atque detritus non fulget.

Crux ergo ſeu mortificatio eſt arcta via, per quam cœlum ingredi contendamus. Qui verò Crucem ſeu quamcunque mortificationem fugit in quocunque ſtatu, fugit viam arctam, ſemitam ſalutis, & incidit in vias difficiles.

Duplicem verò communiter Aſcetæ aſſignant mortificationem, nimirum continuam, & diſcretam ſeu diſcontinuam. B. Albertus Magnus (Paradiſi animæ c. 38.) macerationis ſeu mortificationis conti-

nuæ actiones has ponit. Primò, ſponte caſtigare corpus jejuniis, vigiliis, humicubationibus, orationibus, ciliciis, diſciplinis, abſtinentiâ cibi & potûs delectabilis, ut in omnibus caro ſpiritui ſubjaceat. Secundò carni nullam voluptatem, ſed ſolam neceſſitatem impendere. Tertiò non tantùm ventrem, & os ſuum coercere à cibi & potûs voluptate, ſed & linguam compeſcere à verbis illicitis, & tactum refrænare à delectationibus, & cor à cogitationibus & affectionibus voluptuoſis.

Continuam mortificationem ſuadent nobis authoritates & exempla.

S. Paulus monet: ſemper mortificationem in corpore noſtro circumferentes. Et de ſe ipſo aliiſque ait. Propter te mortificamur totâ die, non habuit requiem caro noſtra. Et S. Bernardus ſuadet ad Fratres de monte Dei ſcribens. *Semper exhibere corpus ſuum hoſtiam Deo placentem.* Hanc hoſtiam per continuam mortificationem DEO amor ſacerdos immolat, quando corpus jejunio, ſomno parco, cilicio, flagris, duro inter orandum, vel lecto, ſitu, aliisque actibus, affligtat.

In vitis Patrum in ea regula, quam Angelus dedit Pachomio Macarii ſucceſſori, de mortificatione ita præſcribit Deus per Angelum: *Corpora veſtra affligatis per omnia, quia hæc eſt delectatio bonorum operum, orantes ſemper ac jejunantes, ut poſſimus ſcaturientium dæmonum ſuperare naturam.*

Hoc incitamento movet filios ſuos magnus ille mortificationis urgendæ Author S. Franciſcus de Paula ſic ſcribens opus. c. 7. *Mortificate membra veſtra ſalu-*

ſalutari pœnitentiâ, quia taliter immunes eritis, ne in laqueos & tentationes ſathanæ cadatis, qui niſi pigros, neſcit vincere.

Primum exemplum continuæ mortificationis ſeu crucis accipe in B. Virgine, de ea ſcribit Gregorius Turonenſis, quòd ex quo templum ingreſſa eſt, ſemper ſit uſa cilicio, ſomnus illi ſuper nuda humo, vel duris tabulis, parciſſimus fuerit.

De S. Bernardo in vita ipſius legitur: Beatus Bernardus in afflictione corporis ſui uſque adeò ſibi mundum, ſeque mundo reddidit crucifixum, ut confidamus Martyrum quoque eum merita obtinere ſanctorum, quem confeſſionis ordine, & parſimoniâ vitæ tam longum conſtat duxiſſe martyrium.

Scribitur de Juditha l. 4 quia *habens ſuper lumbos ſuos cilicium, jejunabat omnibus diebus vitæ ſuæ præter feſta domûs Iſraël.*

Joannes Rhod de magna virgine Joanna à S. Cruce refert, quâ ſe induſtriâ cruciavit: ait illam ingenti cruci adhæſiſſe, apprehenſiſque prominentibus è ſtipite clavis, diductis latè brachiis diu pependiſſe ſuſpenſ m, ac volutatam fuiſſe inter ſpinas â flagris jam ante cruentatam.

Ajunt S. Ludovicum Galliæ Regem, ſi quando Confeſſarii juſſu conſuetum cilicium deponebat, ob valetudinem afflictam ad tempus, eo die conceſſam hanc, ùt ipſe dicebat, corpori ſuo indulgentiam, erogatis quadraginta ſcutis in pauperes redemiſſe.

Robertus Galliarum Rex, quintâ cujusvis hebdomadis feriâ, veſtem regiàm exuebat, & cilicio ad carnem coopertus centum ſexaginta pauperum pedes abluebat, ac prolixo ſuo capillo tergebat. Lyræus l. 2. c. 3.

S. Pau-

S. Paula etiam in graviſſima febri, mollia lectuli ſtrata non habuit, ſed ſuper duriſſimam humum ſtratis ciliciolis quieſcebat. de ea S. Chrys. Ep. 108.

Lectus S. Martini erat nuda humus.

TIberius Biſiniani Princeps ſæpiùs nonniſi pane veſcebatur, aquam bibebat, ferreâ catenâ collo circumdatâ, quâ ſe Deiparæ mancipium teſtabatur.

Gratum ſibi eſſe S. Edmundi noſtri cilicium oſtendit Deus, quando illud ab igne ſervavit illæſum. Dum enim ejus cubicularius (inquit Surius) cilicium & femoralia cilicina, quæ uſu diuturno contriverat, ab eo comburenda accepit, & ille quidem miſit ea in ignem, ſed ignis lambens ea conſumere non potuit, tanquam vereretur ſacrilegii notam ſibi inuſtum iri, ſi læderet ea, quæ beati viri carnem attigiſſent.

S. Eligius de ſua prædeſtinatione anxius animi, hanc ſibi vocem (nempè dæmonis inſtinctu) audire videbatur: Quidquid agis, inutile eſt: caſurus es, quia de numero es reproborum. At ille in conſueta mortificationis exercitatione pergebat. Et verò inter cilicina lintea orantem noctu vox è cœlo lapſa recreavit: ſecurus es, ſi ita ad finem perſeveraveris.

S. Thereſia poſt obitum cuidam apparens dixit. Si qua ex cauſa vellem carere beatitudine tantiſper, certè ut ampliùs pati poſſem, cujus nunc tantam mercedem in cœlis video.

Eidem

Eidem Sanctæ notus à dira & varia corporis afflictione S. Petrus de Alcantara post mortem apparuit, ac lætus dixit: O felix pœnitentia, quæ tantam mihi promeruit gloriam!

S. Agapitus ardentes prunas capiti impositas sentiens, sic se animabat: Age anime mi, ne grave putes, si modò caput ignem ferat, quod paulò post coronâ redimitum immortalitatis, æternùm triumphabit.

Abbas Olympius aliquando interrogatus, qualiter speluncæ suæ inhabitare posset angustias, & excessivos supportare calores, præter apum, muscarum, & culicum sanguinem continuò elicientium morsus & puncturas? Respondit; culices sustineo, quia vermem timeo immortalem, flocci facio calorem, quia ignem pertimesco æternum. Hæ afflictiones finem habebunt non illæ. S. Climacus in scala paradisi.

Altera mortificatio est discreta seu discontinua, quam in variis actionibus totius diei & in omni occasione possumus facere, videlicet in sensibus externis, & internis, in potentiis tribus animæ, in linguæ usu, in pravis consuetudinibus, in mortificatione honoris, amoris proprii.

Ita dum egrederis in publicum, oculorum cohibe curiositatem: ne aspice, quod desiderare non licet, visum modestum & depressum gere. Magdalena Redonia tertii Ordinis S. Dominici professa per Urbem incedens, nihil præter silices & lutum intuebatur. Vidit aliquando S. Mechtildis, dum in festo S. Joan. Evang. sacris interesset, B. Virginem & hunc S. Apostolum illustrem radio splendoris admirabili, qui ex oculis emicans, in faciem Deiparæ dirigebatur, dumque hæret isto prodigio attonita, audit à Joanne, illum dum intra mortales viveret, eâ fuisse erga

Virgi-

Virginem Matrem reverentiâ, ut defigere in illam oculos nunquam fuerit ausus.

Cùm S. Franciscus in quodam domicilio propè Assisium valdè stricto cum fratribus suis moram traheret, accidit, ut Romæ coronandus Imperator Otto cum magna pompa illac transiret. At Vir sanctus cum secus viam maneret, nec ipse, nec aliquis fratrum saltèm aspicere de tugurio voluit, præter unum ex ipsis, qui gloriam hujusmodi modicum duraturam Imperatori constanter nunciari præcepit. Manip. ex V. visus.

Offert se aliqua curiositatis occasio? adhibe mortificationem. S. Carolus Borromæus nunquam per ullam fenestram prospiciebat. Pia Magdalena Redonia, quando ad eam filii litteræ deferebantur, ad tres quatuorvè dies tenebat obsignatas, tum ut curiositatem suam frænaret, tum ut teneritudinem affectus materni compesceret.

Aliquis te verbo, repulsa, contemptu, aut alia ratione offendit, optima adest te mortificandi occasio. Argumento est illa historia, quam sanctus Bernardus de maledica muliere posteris reliquit. Pessima hæc assueta quibusvis obtrectare, ausa est aliquando in publica plurium corona calumniari S. Malachiam Episcopum, & præsentem injuriis petere, calvum hypocritam, aliisque probrosis nominibus compellans. *At ille nil respondit* (inquit S. Bern.) *quia mitis erat & verecundus.*

Versaris in periculo, violandi silentii, aut regulæ alicujus, aut præstandæ inutilis & otiosæ urbanitatis? Generoso recessu & mortificatione declina. Memoriæ proditum est de Joanna Celersia Attrebati Religiosa, quòd rarò ad locum congressûs seu colloquii veniret, ne unquam nisi de rebus necessariis loqueretur. Unde ab aliis quibusdam sororibus majori

jori licentiæ deditis, ſoror ſylveſtris appellata eſt, ſed illa tali convitio immobilis à ſua conſuetudine non receſſit.

Cibum ſumis? etiam hìc, in quo franges appetitum tuum, invenies, ſive à qualitate ciborum ſive quantitate. Nunquam ſine aliqua victoria recedendum eſt. Franciſcus Arias affert è B. Petro Card. Damiani, Abbatem, qui allatum ſibi piſcem, cujus edendi deſiderio tenebatur, cum pauper ad portam peteret ſibi pro eleemoſyna dari id, quod Abbati appoſitum eſt, audito eo, illi unâ cum ſcutella miſiſſe pro eleemoſyna, ut ſeipſum mortificaret, ſeu pervinceret, pauperem autem, unâ cum accepta ſcutella in conſpectu plurium è terra ſublatum in cœlum.

Dum graviter à carne, mundo, & diabolo tentaris, generoſo animo recede, eligas cum S. Caſimiro millies mori quàm fædari & in Deum tuum peccare. Refert Jacobus de Vitriaco, ſanctimonialem quandam pulchram fuiſſe facie, quam Princeps dives & potens, (in cujus poteſtate fundatum erat Monaſterium) concupivit, & cum nec precibus nec muneribus eam ſibi uſurpare poſſet, mandavit per nuntios Abbatiſſæ, ut unum ex duobus eligeret, aut ſcilicet Monialem illam ſibi corrumpendam tranſmitteret, aut ipſe totum Monaſterium ignibus ſuccenderet. Terretur vehementer Abbatiſſa, utpotè quæ ſciret, quoniam niſi quæ deſiderabat obtineret, faceret pejora quàm dixerat. Pavida igitur Moniali illi ſanctæ, Regis edictum crudele denunciat. Quæ tremens & dolens cœpit inquirere, cur eam præ cæteris Monialibus ſic amaret, audivit ex nuntiis: propter pulchritudinem, inquiunt, oculorum tuorum in te ardenti amore ſuccenſus eſt. Exhilarata illa, atque ſegregata parum à cœteris, ambos ſibi oculos piâ crudelitate evulſit, atque componens in diſco præſentavit miniſtris Prin-

cipis

cipis dicens: Ite & Principi vestro hæc præsentate ex me, ei dicentes: Ecce sagittæ, quæ cor tuum importuno ardore confoderant. Habes quod desiderasti, nunc eis utere pro libitu atque oculos cordis mei intactos atque illæsos relinque. Specul. exem. 20.

Nunc ergo & nobis gemendum est, sub jugo mortificationis, nunc mortificemus membra nostra, quæ sunt super terram, ut illa collocemus in cœlo, ubi gaudebimus de amaritudine, de molestia, de dolore, divini amoris causâ suscepto. Magnum prædestinationis pignus est assidua corporis mortificatio. Nam sicut reprobi mirum in modum quærunt ea, quæ postea carni in sartagine inferni cruciandæ, immortaliter torrendæ, commoda blanda, grata sunt, ita prædestinati contra carni suæ infensi hoc agunt, quod nunc illam cruciat. *In novissimis enim* (Eccles. 6.) *invenient requiem in ea*, id est, mortificatione, & convertetur in oblectationem.

O quam felix est ista mortificatio (ait Thom. à Kemp. op. 8. n. 2.) quæ mihi aperit januam æternæ vitæ, id quod fit in portis mortis, per quas eximus è tugurio temporis, & intramus per angustam mortificationis portam in immensum æternitatis palatium. *Tunc mortificatio quasi myrrha electa dabit nobis suavitatem odoris.*

Hac te Viator consolatione solare, crucem unius horulæ, æterno præmio & solatio compensari. *Curramus ergo* (ut Anselmus urget) *credendo, sperando, diligendo, corpus affligendo, benè operando.* Certè abstinentiæ, lacrymæ, preces, vigiliæ, ipsæ sunt viæ, quæ in cœlum ducunt, teste Ephrem.

Actus

Actus desiderii patiendi pro Christo.

QUis me separabit à charitate tua mi Deus? non timor mortis, non fames, non nuditas, non persecutio, non gladius, non flagella, crux, ærumnæ, mors, & quæ dura, horridaque mortalibus videntur.

Tibi mi Domine me totum addico, totum in tui amorem concedo, totus tibi adhæreo, quod tu amas, meque amare vis, amo, quod non vis, nolo, quod de me disponis, accepto, sive in vita, sive in morte, sive in tempore, sive in æternitate, sequar te, quocunque ieris, ibo, quo duces, si per spinas & cruces, per inopiam & contemptum, per labores & ærumnas, per sanguinem & mortem.

Patiar, quia tu præcipis, quem ardentissimè amo super omnia. Tibi me totum in holocaustum consecro ô Deus cordis mei & pars mea Deus in æternum! Nolo vivere sine vulnere, quia te mi Jesu video pro me totum vulneratum.

Quidquid unquam perpessus sum, & quidquid patior, patiárve, omne illud ex motivo sanctissimi amoris tui offero gloriæ tuæ. Amor tuus perficiat dolores meos, efficiatque, ut quantùm me cruciant, tantùm delectent.

Tu Rex & Dominus meus passus es amore mei tanta pro me! & ego sub spinoso capite membrum ero delicatum? Sensit hoc orbis & ingemuit, sensit terra & contremuit & ego non sentiam? Ecce paratum cor meum ire extra castra, & improperium tuum portare, ferre crucem tuam & sequi te.

Amo te Deus meus, & paratus sum pro te omnes morbos & dolores, omnes cruces & tormenta, famem & sitim, dæmonum tentationes, quamlibet ignomini-

miniam & injuriam, quemlibet mei contemptum tolerare, insuper pro te pati & morti millies, millies, millies.

O si possem pro tui amore & honore vitam & sanguinem profundere, ac perferre universa Martyria, quæ SS. Martyres pertulerunt, ac omnes labores subire. Utinam saltem omnes halitus mei sint gemitus dolentis ac pœnitentis cordis mei.

Insuper mi DEUS! Si tibi placeret, advoca ipsas etiam tartareas potestates, inferni vires omnes, dæmonesque evoca, qui quidquid possunt funestum, dirum, horridum, atrox, exaggerent. Neque cupio, ut animam meam mihi ut Jobo facere coacti sunt, servent, sed ut eam etiam cruciatuum immanitate à corpore separent. En collum & pectus. Exige sanguinem, exige spiritum, mille gladiis, ignibus, rotis exhibebo singula membra, & membrorum articulos.

Accipe Domine cor servi tui in holocaustum gloriæ tuæ, sim tibi totus hostia divini tui beneplaciti. Dispone de me liberè ut de tuo proprio jumento pro gloria tua.

IV.

Compendium viæ cœleſtis eſt breviſſimum per Heroica.

Vidiſti Virum velocem in opere ſuo. Prov. 22.

VIator, viâ Regia, ſeu viâ crucis incedens ad patriam, ſi velit quandoque breviſſimo tempore iter ſuum conficere, & pervenire ad terminum, in ſpiritu fervoris, ſeu per actiones heroicas progredi debet. Per has citiùs ſummum attingitur, & quod alii diuturno tempore, Viator heroicus breviſſimis momentis aſſequitur.

Præſtantiſſimus eſt talis fervor eorum, qui incumbunt actionibus heroicis, generoſis, inſolitis, & ita celeribus, ut incredibili velocitate ſua, omnes alias vulgares tranſcendant actiones, & ad thronum gloriæ magni Dei pervenientes Angelos omnes & ipſum Deum in ſui admirationem & amorem abripiant.

Talis fuit actus Abrahæ, qui ad unicam vocem Domini, ex nunc voluit unicum filium ſuum immolare. Unde audivit. *Quia feciſti hanc rem, benedicam tibi.*

Ejus generis fuit actus heroicus S. Bernardi. Clericus quidam veniens ad hunc ſanctum Abbatem importunè inſtabat, ut in Monachum reciperetur. Dum eidem ſuaderet S. Pater, ut ad ſuam reverteretur Eccleſiam homo ille velut inſanus, totâ vi percuſſit maxillam ſancti Patris, ad hunc tam gravem

ictum ne minimum Pater sanctus edidit impatientiæ signum l. 3. c. 6.

Alexius prima nocte nuptiarum, sponsam intactam reliquit, paupertatis propter JEsum experiendæ studio, & amore castitatis. S. Casimirus, maluit vitam amittere, quàm Virginitatem.

Charitate inter se contenderunt apud Antiochiam Theodora Virgo, & quidam miles. Illa ob Christi confessionem ab infidelibus in prostibulum truditur: miles verò eam primus adiens persuadet, ut mutatis secum vestimentis virili habitu evadens, virginitatem intactam conservet. Cumque ipse cum muliebri vestitu deprehensus, pro Virgine ad supplicium traheretur, non sustinuit illa, ut cujus ope pudicitia tutata fuerat, ei necis causa fieret: palàm proclamat, se esse ei pœnæ addictam, non ipsum: è contra ille, se judicis sententiâ damnatum, non illam: diu certârunt, uterque alterum sua morte redimere cupientes. At verò quoniam Christum confitentibus mori vivere erat, Deo disponente, ambo simul capitis obtruncatione gloriosum Martyrium peregerunt. S. Ambros. l. 2. de Virg. sub finem tom. 4.

Eximius ille vir Cæsar Buzius, dum quodam tempore videret Augustissimum Sacramentum deferri ad ædes ægroti, statim nudato capite, facem manu præferens contempto nobilium virorum occursu, à quibus se videndum & vilipendendum sperabat, præibat ad ædes ægroti.

Theodosius Imperator magnam sanctimoniam & perfectionem consecutus est unico actu heroico. Nimirum in ludis theatralibus frænando oculorum licentiam & curiositatem: quotiescunque enim occurreret aliquid aspectu jucundum, gratumque, & populus magnis lætitiæ vociferationibus spectaculo acclamaret, tum

ſe demittere, aut omninò claudere oculos ſolebat, ne quid eorum cupiditati indulgeret.

Conſidera Viator, quia Deus à creaturis ſuis vinci humanitatis officio non vult, amat illas, blanditur & longè alia ratione, quàm ſoleant terrarum Domini ſuorum ſubditorum agnoſcere obſequium, remunerat.

Diſcimus ex Hiſtoriis Ottomanorum, quemdam Machometem, qui intimus & cariſſimus Solymano fuit, non aliter perveniſſe ad tantos honorum & favorum gradus, quàm actionis unius fervore animoſóque plenæ officio epiſtolam legebat Solymanus innixus feneſtræ, quâ in viridarium erat aſpectus, hæc legentis manibus excidit, & viridario illapſa eſt, illicò tota nobilitas aulæ ad gradus currere, volare ad chartam: ut quiſque prior referendarum litterarum honorem occuparet. Quid fecit Machomet, ut anteverteret cæteros? præcipitem ſe de feneſtra dedit, ſublatamque epiſtolam primus Principi ſuo retulit. Actus ille tam acceptus fuit Solymano, ut ſtatim Machometem authoritate, dignitatéque præ cœteris auxerit, atque per omnem vitam habuerit in deliciis.

Ament ſanè Solymani & orbis moderatores tam illuſtrem, & amore plenam actionem, faciliùs tamen & admirabiliùs capitur divina bonitas, ut ob unicum opus plenum affectu & fervore, obitum in ejus ſervitio, tales amantes non ſolùm in hac vita ſingularibus favoribus, verùm etiam in altera magno gloriæ incremento proſequatur.

Unus actus heroicus & extra ordinem fervens divinam majeſtatem (ſi ita loqui liceat) rapit in admirationem, & incredibilia elicit reciproci amoris argumenta, Ob hanc rationem ſurrexit è throno Jeſus,

ſus, ſtanſque Stephanum pro inimicis toto ardore ſupplicantem ſpectavit, veluti hujus ſtupore prodigii attonitus.

Fecerat aliquando S. Thereſia illuſtre & fervens neſcio quod opus; crederes Deum ſibi imperare non potuiſſe, quin diceret: Thereſia ſi mundum non condidiſſem, illum jam tui gratiâ & ex propenſiſſimo erga te affectu crearem.

Sic accipio illud Cantici Canticorum, ubi ſponſus affirmat ſe abreptum eſſe unicâ cogitationum illius: *Vulneraſti cor meum ſoror mea ſponſa in uno crine colli tui.* Prima B. Virginis cogitatio, quâ ſe ſub immaculatam Conceptionem ſuam integrè DEO dedicabat, ſic divinum cor, & affectum rapuit, ut illicò favores omnes & gratias in illam congeſſerit.

Mariam aliam adeamus videlicet Magdalenam, hæc ob unicam heroicam actionem, & ferventem inſolitum illum Chriſti favorem & benevolentiam conſecuta fuit. En puella nobilis ad pedes JEſu proſternitur, præſentibus convivis. *Pia impudentiâ* (inquit Auguſtinus) *quæſivit ſanitatem, irruens importuna convivio, opportuna beneficio.* Vocet ille piam impudentiam, ego fervorem indagitare malo, & affero hoc unicum opus fuiſſe fontem, ex quo admirandi illi divini amoris rivi, quibus deinde affluxit, emanârunt.

Hæ nimirum nobiliſſimæ ac generoſæ actiones mirum in modum accelerant iter ad egregiam ſanctitatem. Hæ actiones ſunt, gratiæ prodigia, & germina ſpiritalis fervoris, ita, ut ſubinde unus actus heroicus non ſolùm aucupari ſoleat ſingulares favores divinos in hac vita, ſed etiam in altera incredibilia conſequantur amoris divini & gloriæ argumenta.

Affectus animæ ad heroica anhelantis.

O mi Deus ! ô amor infinite ! ô divina bonitas quid dicam , aut quid reſpondebo tibi ? non poſſum reſpondere unum pro mille , imò infinitis exceſſibus charitatis tuæ , qui me in admirationem rapiunt.

Quid non egiſti ? quid non agis, ut ameris ? ut corda noſtra tibi devincias atque alliges ? Prior enim mirabiliter dilexiſti nos , ſic, ut filium tuum unigenitum dares. O nimia charitas ! ô in immenſum exceſſus ! Ergóne amoris tui in nos conteſtatio ac teſſera, imò pretii , quo noſtrum amorem licitaris , quaſi auctarium eſt Filius tuus Unigenitus ?

O amor mundi & gaudium cœli , quid tibi & mihi , qui debeo odium eſſe & horror totius univerſi , ſimilis ſimilem amat , quid tu optimus diligis me peſſimum ? quid tu ſapientia amas ſtultitiam ? potentia infirmitatem ? miſericordia miſeriam ? pulchritudo turpitudinem ? quid deníque Tu Bonitas amas me malitiam ?

Qua verò in re animum meum & ingenium occupo , ſi non excogito modos , quibus teſtificer me diligere te ? O ingenioſe amor , nunquam te tantùm amabo , quantùm dignus es !

O ſi omnibus actionibus meis & operibus tam ferventi , tam heroico affectu & obſequio poſſem te glorificare , amare , recreare , & exhilarare dulciſſimum Cor tuum , puriſſimè & perfectiſſimè propter te Deum meum , propter gloriam tuam , guſtumque tuum quàm maximum , & conſolationem dulciſſimi & beatiſſimi cordis tui !

O ſi poſſibile foret , deſiderarem agere , heroicè , Mariane , Chriſti formiter , & egiſſe, quidquid

actum, quidquid agitur, agi potuit, agetur que placitè ac dignè te Deo meo, à quocunque ubicunque in omni intensione & intentione, ac extensione possibili, in omni multiplicatione, replicatione & modo quovis possibili, & exoptabili, ac desiderabili.

Utinam mi Deus! agendo semper, aut quod tibi omitti placet, omittendo, patiendo item quæcunque in anima & corpore propter te, ad quæ omnia in tui gratiam, amorem & gustum, paratum promptumque exhibeo, utinam, inquam, tibi totus ac penitùs secundùm omnia in purissimum acceptissimumque holocaustum cedam, & totus instar thuris, aut thymiamatis tibi in suavissimum odorem consumar, imò & annihiler!

Utinam haberem omnium Martyrum animas, omnes vellem exspirare pro te martyrio doloris & amoris tui ô Deus, dignè pro quo per martyrium omnis vita omnium mortalium immoletur. Pro te mi DEUS semper & ubique colliquari, guttatim interire, & omnes tyrannicas Antichristi, ac diabolorum persecutiones, si voluntas tua aderit, volo pati.

Hæc sunt vota, hæc suspiria, quæ sacrifico tibi, hæc desideria cordis mei, quæ offero tibi. Accende, quæso, cor meum mi DEUS! in amorem tui, ut diligam te ex penitissimis cordis mei medullis.

CAPUT II.

De prædeſtinatione Viatoris, quæ eſt ſcopus & terminus viæ noſtræ, & mediis ad eandem conſequendam.

I.

Si non es prædeſtinatus, fac, ut prædeſtineris. S. *Auguſt.*

Satagite, ut per bona opera certam veſtram vocationem & electionem faciatis.
2. Pet. 1.

Ogitanti mihi de inſcrutabili prædeſtinationis divinæ myſterio, ſilere magis liberet, quàm loqui, (habendo præ oculis mentis effatum illud à Salomone prolatum Prov. 25. quoniam, *qui ſcrutator eſt Majeſtatis, opprimetur à gloria*) & quod olim Ezechieli Prophetæ, hoc mihi humiliter profitendum eſſet, hujus torrentis aquas ita profundas & altas eſſe, ut tranſvadari omninò non poſſint. Unde meritò exclamat Apoſtolus Rom. 11. *O altitudo divitiarum ſapientiæ & ſcientiæ Dei, quàm incomprehenſibilia ſunt judicia ejus!*

Certùm tamen eſt (ut cætera omnia inſcrutabili Dei ſapientiæ, & incomprehenſibilibus judiciis relinquamus) quòd prædeſtinatio nihil eſt aliud, quàm æterna & omne tempus præcedens deſtinatio, quâ Deus ante mundi conſtitutionem creaturas aliquas ad gloriam, & beatitudinem cœleſtem elegit & deſtinavit. Unde dicit eo ſenſu Apoſtolus. Ephes. 1. *Elegit nos in ipſo ante mundi conſtitutionem.*

Ita S. Auguſt. lib. de bono perſever, cùm dicit: quòd prædeſtinatio *eſt præſcientia, & præparatio beneficiorum Dei: quibus certiſſimè liberantur, quicunque liberantur.* Ex his autem verbis S. Aug. colligitur ad complétam rationem prædeſtinationis, prout ab illo & SS. Patribus ſumitur, debere per eam intelligi, non tantùm electionem & deſtinationem ad gloriam & beatitudinem, ſed etiam præparationem omnium mediorum, ad illam conſequendam, propoſitumque ac voluntatem media illa tribuendi, ita, ut prædeſtinatio non tantùm reſpiciat gloriam conferendam, ſed etiam ſimul omnia gratiæ dona, quibus ad illam gloriam homines perducuntur.

Et ſic tres præcipui effectus prædeſtinationis numerantur, nempè vocatio, juſtificatio, & glorificatio juxta doctrinam Apoſtoli Rom. 8. *Quos prædeſtinavit, hos & vocavit, & quos vocavit, hos & juſtificavit, quos autem juſtificavit, illos & glorificavit.* Ad gratiam vocationis reducuntur omnia auxilia & adjumenta, non ſolùm interna, ſed etiam externa, quæ ad juſtificationem ſuo modo ſimul cum internis concurrunt: ut externa Evangelii prædicatio, à parentibus Chriſtianis ortus & educatio, occaſionum peccandi remotio, cum piis & bonis converſatio, fraterna correctio, & his ſimilia. Ad gratiam juſtificationis pertinent omnes alii habitus ſupernaturales, qui

ſimul cum ipſa gratia habituali infunduntur, ut habitus fidei, ſpei, charitatis, & aliarum virtutum ſupernaturalium, item dona Spiritûs Sancti, gratiæ Sacramentales, ac donum finalis perſeverantiæ.

Duo autem ſunt effectus reprobationis. Primus eſt permiſſio peccati, unde dicit Apoſtolus Rom. 9. *Quòd Deus volens oſtendere iram, & notam facere potentiam ſuam, ſuſtinuit in multa patientia vaſa iræ apta in interitum.* Et ad hunc effectum reducitur obduratio, ſeu excæcatio reprobi: Cùm nihil aliud ſit quàm ipſa peccati permiſſio, quatenus Deus permittendo peccatum, ſimul juſta aliquâ ex cauſâ ſubtrahit reprobo peculiare aliquod gratiæ ſuæ auxilium, quo ejus cor emolliretur, vel illuminaretur intellectus. Secundus verò effectus reprobationis eſt, æterna ipſius reprobi punitio, ut patet ex illis Chriſti verbis: Matt. 25. *diſcedite à me maledicti in ignem æternum.*

Firmiter ergò tenendum eſt, & fide Catholicâ credendum, neminem à Deo reprobari & ad pœnam æternam damnationis deputari, niſi ratione præviſorum demeritorum. Huic veritati oppoſitus eſt error Calvini, qui lib. 3. Inſtit. c. 23. parag. 5. aſſeruit Deum ante præviſionem cujuſcunque peccati, non tantùm excluſiſſe aliquos à cœleſti gloria, ſed etiam efficaci voluntate eos ad pœnam æternam deputaſſe. Unde c. 23. parag. 9. ait; Deum, ut ipſi reprobi efficaciter ad hunc finem à ſe intentum perveniant, non tantùm eos gratiis ad ſalutem neceſſariis privare, ſed etiam injicere iis peccandi neceſſitatem, quam evadere non poſſint.

Hæc blaſphemia refellitur, & veritas noſtræ fidei probatur authoritate ſcripturæ variis in locis, in quibus teſtatur Deus ſe nolle, ut ullus pereat, ſed ut omnes peccatores ad pœnitentiam convertantur, &

ſic

ſic vitam æternam conſequantur. Ezech. 18. *Nunquid voluntatis meæ eſt mors impii dicit Dominus Deus, & non convertatur à viis ſuis & vivat?* Et c. 33. *Vivo ego dicit Dominus, nolo mortem impii, ſed ut convertatur impius à via ſua & vivat.* S. Matt. 18. *Non eſt voluntas ante Patrem veſtrum, ut pereat ex his puſillis.* Luc. 11. *Quis ex vobis Patrem petit panem, nunquid lapidem dabit illi?* Axioma Theologicum eſt. *Facienti quod in ſe eſt, Deus non denegat gratiam.*

Docet etiam S. Thomas q. 14. de veritat. a. 11. ad 1. Si quis in ſilvis nutritus ductum rationis naturalis ſequeretur in appetitu boni & fuga mali, certiſſimè eſt tenendum, quòd Deus ei vel per internam inſpirationem revelaret neceſſaria, vel ad eum prædicatorem dirigeret.

Imò ſi Deus revelaret per Angelum, quòd quis ſit futurus ex numero damnatorum, non ideò eſſet deſiſtendum à bono faciendo, quia neſciret, an illa revelatio ſit abſoluta, vel tantùm conditionata. v. g. Petrus certò damnatorum erit ex numero, niſi ſe emendaverit, hoc fecerit vel omiſerit. Ita locutio fuit conditionata, quâ per Jonam Deus fuit uſus ad terrendos & ad pœnitentiam movendos Ninivitas: *Adhuc quadraginta dies & Ninive ſubvertetur.* Jonæ 3. c. Quid inde? Deus, quia prædixit per Jonam, non parcet? nequaquam, pro locutione acceperunt conditionata: Crediderunt viri Ninivitæ in Deum & prædicaverunt jejunium & veſtiti ſunt ſaccis &c. Niſi ergo Deus adderet, ſe non loqui conditionatè ſed abſolutè, tunc neceſſariò ſeu infallibiter ſequeretur damnatio.

Communiter itaque docent SS. Patres, electionem abſolutam & efficacem prædeſtinatorum ad gloriam factam eſſe, nonniſi poſt prævisionem meritorum

ac finalis in gratia perſeverantiæ. Clarè patet ex ſcriptura hæc veritas Matt. 20. ubi Chriſtus dicit : *Sedere ad dextram meam vel ſiniſtram non eſt meum dare vobis , ſed quibus paratum eſt à Patre meo.* Quibus verbis (ùt SS. Patres docent) Chriſtus innuit, non favori & gratiæ , ſed laboribus & meritis paratam eſſe ſeſſionem in regno ſuo. Ita hunc locum explicant S. Epiph. hæreſi. 69. S. Cyrill. l. 10. theſauri c. 16. & Hieron. lib. contra Jovinianum , ubi ait , ideo Chriſtum Dominum ibi dicere , Non eſt meum dare vobis , ut noverit unuſquisque manſionem ſibi in cœlo non ex ſola Chriſti largitate , ſed etiam ex propriis operibus eſſe præparandam.

Item S. Matt. 25. *Venite benedicti &c. poſſidete paratum vobis regnum &c. eſurivi enim &c.* quibus verbis apertè inſinuatur , regnum cœlorum ab æterno eſſe juſtis præparatum ob præviſa eorum bona opera , quod patet ex particula cauſali , *enim.* S. Ambroſius l. 5. de fide c. 3. expreſsè concludit : *Quorum merita præſcivit , eorum præmia prædeſtinavit.* S. Auguſtin. Ser. 7. de verbis Domini ait ; *Quos voluit, hos Deus elegit , elegit autem (*ſicut dicit Apoſtolus*) & ſecundùm ſuam gratiam , & ſecundùm illorum juſtitiam*

His SS. Patribus adjungi poteſt Franciſcus Saleſius , qui in opuſculo de amore Dei l. 3. c. 5. id expreſſè docet , & probat ex verbis cujusdam Collectæ , in qua Eccleſia Deum alloquens dicit , illum miſereri omnium , quos ſuos fide & opere futuros eſſe prænoſcit. Quibus verbis (ùt ille dicit) fatetur Eccleſia , gloriam iis eſſe deſtinatam , quos divina ſapientia prævidit , gratiæ ſuæ vocationi obtemperaturos , & per illam ad fidem vivam , quæ per charitatem operatur , eſſe perventuros.

At verò non paucos intricata hæc quæstio potest anxios reddere, & non abs re, si illud in mentem venerit, quod dicit Apostolus: *Cujus vult miseretur, & quem vult indurat, Voluntati ejus quis resistit? ô homo tu quis es qui respondeas Deo? an non habet potestatem figulus luti ex eadem massa facere aliud quidem vas &c.* Et. 2. Tim. 2. *in magna domo non solùm sunt vasa aurea & argentea, sed etiam lignea & fictilia, & quædam quidem in honorem, quædam in contumeliam.* Unde S. Augustin. dicit super Joannem: Quare hunc trahat & illum non trahat, noli velle dijudicare, si non vis errare.

Hæc tamen omnia & similia Sacræ scripturæ loca intelligenda sunt de divinis decretis ex prævisione bonorum vel malorum operum provenientibus, quod docet Apostolus: *Quos præscivit, hos & prædestinavit*, id est, quos præscivit benè victuros, hos prædestinavit. Ubi Deus dicitur priùs præscivisse, deinde prædestinasse. Porrò præscientia ante prædestinationem nulla alia rectiùs intelligitur, quàm præscientia meritorum, puta fidei, dilectionis, pœnitentiæ, ùt exponunt SS. Patres in hunc locum, Cyrillus, Chrysostomus, Theodoretus, clarissimè autem S. Ambrosi. de fide c. 3. lib. 5. *Quos præscivit, prædestinavit, non enim ante prædestinavit, quàm præscivit; sed quorum merita præscivit, eorum merita prædestinavit.*

Hoc ipsum expressè ipsa æterna Veritas insinuat Matt. 19. *Si vis ad vitam ingredi, serva mandata*, ex quibus verbis Christi patet, merita esse motivum prædestinationis, ac conditionaliter fieri prædestinationem Dei, nihil enim sine aliqua prædestinatum est conditione. Prædestinatum est, ut salvetur mundus, sed per aquam baptismatis & mortem filii Dei. Prædestinati sunt omnes boni ad gloriam; eâ tamen condi-

ditione, si fidem tenuerint, si charitatem, si humilitatem, si misericordiam, pietatem, & his similia habuerint, atque perseveraverint in via pia & Sancta: tales enim futuros eos prævidit, quos Deus ad vitam prædestinavit, & quasi prædestinando eis diceret. Ego quidem ad vitam vos prædestino, si tamen mandata mea custodieritis, & si in bono tandem fine inventi fueritis.

Communis etiam SS. Patrum est doctrina, nostram prædestinationem non esse simplicem, sed esse compositam ex duobus, prædestinatos videlicet nos esse ad Crucem Christi & regnum, ad patientiam Christi & ad gloriam Dei. Ad primum ceu medium, ad posterius ceu finem.

I nunc, quisquis es, quære, si pauci sunt vel plures, qui salvandi erunt. Videbis paucissimos ad gloriam, propter hujus conditionis defectum videlicet merita, prædestinatos. Hæc salvandorum paucitas omni ævo proposita, nobis est ad cautelam.

Ante diluvium ex tanta hominum multitudine octo solùm animæ in illo navigio sunt servatæ. Sodomæam terram Dominus eversurus, nec decem reperit probos. Cùm Moyses sexcenta millia virorum absque parvulis & mulieribus educeret Ægypto, duo tantùm è tanto numero in terram promissionis pervenerunt exceptis Sacerdotibus.

In amplissima Ninive solus Tobias cum uxore & filio: in Babylone Daniel cum tribus sociis ambulabant coram Deo & erant perfecti: In omni terra unicus Job inveniebatur justus. Non minùs flebili Jeremias Propheta questu hanc proborum paucitatem deflet: *Nullus est, qui agat pœnitentiam super peccato suo dicens, quid feci?*

Deplo-

Deplorat eandem beatorum paucitatem ipſe Chriſtus: *Væ vobis divitibus, qui habetis hic conſolationem veſtram: Væ, qui ſaturati eſtis, Væ vobis, qui ridetis.* Invitati ad lautiſſimam cœnam, cæperunt ſimul excuſare. E tot divitibus, onuſtis ſcilicet camelis, unicus Zachæus, depoſitâ gibbi ſacrinâ, (ſic Beda loquitur) hoc eſt, opum onere relicto Chriſtum ſequitur. Unica Magdalena è vitæ proſtibulo ad vitæ innocentiam tranſit.

S. Chryſoſtomus auſus eſt quondam dicere de Urbe Antiochia populoſiſſima, idque eo tempore, quo ſpiritus primævæ Eccleſiæ nondum intepuerat: Quot eſſe putatis in civitate noſtra, qui ſalvi fiant, infeſtum quidem eſt, quod dicturus ſum, dicam tamen: Non poſſunt in tot millibus centum inveniri, qui ſalventur, quin & de his dubito. Quanta enim in juvenibus malitia, quantus in ſenibus tepor.

Mirabilis & ſtupendus caſus refertur à S. Vincentio Ferrer: qui poſtquam (ut Deo liberiùs vacaret) reſignavit ſua beneficia, petiit deſertum, ibique piè ac ſanctè vivens poſtea obiit. Nocte ſequenti ſuo Epiſcopo apparuit lumine coruſcans, eique dixit: Reverendiſſime Domine, age pœnitentiam, emenda vitam, alioqui æternâ privaberis gloriâ: & ſcias velim, quòd heri eodem, quo diſceſſi momento, ante Judicem mecum comparuerunt triginta animarum millia, ex quibus ego & S. Bernardus ſtatim obtinuimus cœlum, tres aliæ venerunt ad purgatorium, reliquæ omnes damnatæ fuerunt ad infernum: Et hoc dicto diſparuit.

Horrendum eſt, quod Franciſcanorum hiſtoriæ referunt: Bertholdum virum ejusdem familiæ inſignem, in Germania inter verbi divini promulgationem ex cathedra in vitium quoddam ita acriter intonaſſe, ut mulier quædam eodem vitio detenta, & ab alto,

dolore

dolore intrinſecùs tacta, in media concione exanimis conciderit, omnibus viſo ſpectaculo, & in genuá procumbentibus, mulierem revixiſſe, & inter alia dictu audituque horribilia retuliſſe: Unâ ſecum ad diſtricti Judicis tribunal adducta ſimul eſſe ſexaginta animarum millia, ex diverſis mundi partibus, & ex omnibus iis tres tantùm purgatorio adjudicatas, cœteras omnes ad ſupplicium æternum damnatas.

Omnibus etiam Religioſis illud ſit benè impreſſum: Vidimus multos & audivimus à patribus noſtris (quod non ſine timore confiteor) aſcendiſſe primitus quodammodo uſque ad cœlos, & inter ſydera nidum ſuum collocaſſe, poſtmodum autem cecidiſſe uſque, ad abyſſos. Quæ cum conſidero, contremiſcunt omnia oſſa mea: Quoniam non ſecuratur homo vivens ſuper terram. S. Auguſt. Soliloq. c. 9.

Multi enim ſunt vocati ad ſtatum religioſum, ſed horreſco dicere, pauci electi! dicam ergo pro majori conſolatione noſtra: Non omnes electi; Verè enim non omnes electi! ſi enim ex duodecim Apoſtolis, omnibus à Chriſto ad Apoſtolatum vocatis, non omnes erant electi, Judä videlicet prævaricatore; quis credet, quis ſibi imaginabitur, omnes, quotquot ad ſtatum Religioſum vocantur, electos eſſe? Si inter duodecim membra ſacratiſſimi illius Collegii, cujus caput ipſemet Chriſtus, putridum unum inventum eſt, quas reflexiones facere poterimus, ſuper ea religioſa habitacula, in quibus non duodecim tantùm, ſed triginta, quadraginta, quinquaginta imò centum quandoque Religioſi cohabitant?

Audite Bernardum noſtrum: Nuſquam eſt ſecuritas fratres, neque in cœlo, neque in paradyſo, multò minùs in mundo: In cœlo enim cecidit Angelus in præſentia divinitatis. Adam in paradyſo de loco voluptatis; Judas in mundo de ſchola Salvatoris.

Hæc

Hæc idcircò dixerim, ne quis sibi de illo blandiatur; quia dicitur: Locus iste Sanctus est: *Quia non locus homines, sed homines locum sanctificant.*

Miserabilem Judæ lapsum considerans D. Hieronymus omnibus terrorem incutit in Psal. 108. *Episcopatum ejus accipiat alter*, ita discurrens: Non solùm illo tempore de Juda dictum est, sed usque hodie dicitur, & usque in judicii diem: Si ipse Judas Apostolatum perdidit, custodiant se Sacerdotes & Episcopi: Si Apostolus cecidit; faciliùs potest Monachus cadere.

Ad cautionem ergo & terrorem aliorum permisit Deus tragicos in quibusdam religiosis casus, ut discamus secundùm doctrinam Pauli, cum metu & tremore nostram salutem operari. Quantùm enim displiceat Deo in religioso tepor, neglectus regulæ, contemptus observantiæ regularis, patet ex hac historia.

Fuit in quodam Monasterio Frater quidam, qui suâ regulâ neglectâ exorbitavit per modum continui. De suis admonitus excessibus hæc elatis reposuit superciliis: *quod fieri debet, fiet infallibiliter.* Non ero in fine vitæ alius, quàm me Deus, quòd sim & qualis sim futurus, prævidit. Sic monasterio valedicens ac omnibus peccatorum sordibus se inquinans orco cessit præda August. lib. de bono perseverant. In ejusmodi alio in loco ait: *Quorum cor si non esset fatuum, non crederet fatum, &c.*

Quantum etiam Deo displiceat, sibi ipsi attribuere donum perseverantiæ, & quàm Deo recedente simus fragiles, expertus est inter alios Monachus ille, de quo Discipulus in serm. de temp. Ser. 107. In solitudine Angelicam, ut ita dicam, duxerat Monachus vitam, nihil in eo desiderari poterat, nisi quòd bona à se acta sibi adscriberet, quasi hucusque suâ

perseverasset virtute in bono, non revocans ad mentem Christi effatum: *Sine me nihil potestis facere* Joan. 15. c. Dæmon ingruente nocte fœminam mentitur, à via per eremum aberrantem. Tam ad motum (multa prætendens, ut intromittatur, motiva) dixit, ut voti sui fuerit facta particeps. Intuetur monachus hospitem, speciosæ, quæ præferebat fœminæ, speciem. Hæc ornatè loquendo, ridendo, ita inescavit solitarium, ut in turpes abierit ac consenserit amores. Extendit brachia, in amplexus fictæ ruiturus Helenæ. At dæmon se retrahens unâ cum aliis dæmonibus eum irrisit in aëre. Monachus verò in malo, qui longo prius tempore in bono fixerat, luxuriosè vivendo, pedem fixit, de conversione omnem abiiciens spem, quamvis pessimè.

Quid ergo consilii, quid remedii ad hoc, ut non tantùm Vocati sed & Electi esse possimus? Dignè nimirum ambulandum vocatione nostra. Quod ipsum innuit Apostolus: *Quapropter fratres magis satagite, ut per bona opera certam vestram vocationem & electionem faciatis.* Coincidit, quod monet D. Angelicus: Prædestinatis conandum est ad benè operandum & orandum, quia per ejusmodi prædestinationis effectus, certitudinaliter impletur. Quod etiam expressè insinuat Mellifluus Bernardus: Ipsa cœlestis regni prædestinatio ita ab omnipotenti Deo præordinata est, ut ad hoc electi ex labore perveniant, quatenus mereantur precibus & meritis obtinere, quòd ipse Omnipotens Deus ante tempus disposuit donare.

Affe-

Affectuosæ aspirationes ad Deum ut est prædestinator.

ACtum esset de nobis, Christe Redemptor amantissime, nisi tuo interventu & sanguine ab interitu erepti, spem vitæ haberemus. Gratias igitur tibi habeo, quia hæc redemptio tua sufficientissima est ad salvandum omnes, quantùm in se est, modò velimus, nostrum flectere arbitrium, & adniti quantùm in nobis est, ut cum gratia tua salvi fiamus. Quia tu ore Prophetarum dixisti: *Quid ultra potui facere & non feci? Perditio tua ex te est.* Et ùt Augustinus testatum reliquit: *Creare te potui sine te, salvare te non possum sine te.*

Quòd sim capax æternæ vitæ, tu dedisti, perfice, quòd dedisti, dispone, transmitte me ad finem illum, quem proposuisti mihi, & ad quem viribus meis pervenire non possum. Potero verò & spero, perveniam per te, qui fecisti me ad te.

Tu scis, quâ mihi eundum sit ad te. Tu nosti finem, tu media. Tu dispone ascensiones in corde meo è valle lacrymarum ad te. Da mihi gradus, da scalas, per quas ascendam, tene me, ne excidam, duc, ne errem, firma me, ne lubricè præcipiter, ne superbia, morsus diaboli me infelici vertigine deorsùm agat in præcipitium superborum, in abyssum impurorum, in barathrum æternum, & igneum carcerem damnatorum.

Et cùm non simus sufficientes cogitare aliquid à nobis quasi ex nobis, nec ullum possit, quod cogitationem antecedat, principium reperiri, non est à nobis, sed à te salutis nostræ initium. Tu das gratiam, ut gloriam mereamur. Quidquid est in me ordinans me ad salutem, comprehenditur totum sub ef-

fectu prædestinationis, etiam ipsa præparatio ad gratiam. Præpara me ad gratiam, & per hanc ad gloriam tuam. Da, ut obediam inspirationibus tuis. Quia dum illis non pareo, timeo, ne me subtraham à gratia illa, quam mihi præparabas, & per quam me ad gloriam disponebas in mirabili serie prædestinationis tuæ.

Da, ut, quidquid ad prædestinationis felicis statum pertinet, nunc statim exequar. Hoc erit signum, quòd dilexeris & elegeris me, si docueris me bene semper id eligere, quod tu magis diligis.

Domine! sit cor meum, lingua mea, omnia opera mea calamus manus tuæ velociter in libro tuo scribentis me. Doce cor meum, cogitationes, verba, opera mea, manus meas, quomodo inscribere me etiam illa debeant in libro tuo sancto. O qui non vis mortem peccatoris, sed ut convertatur & vivat, vivam per te in notitia & albo electorum.

Ne me omitte, ne me proscribe, vivam in gratia hìc semper, ibi æternum in gloria; non in morte ignominiæ ac odii tui. Ne permittas, ut me deleam, vel merear deleri de libro vitæ. Qui enim à gratia tua per mortiferum peccatum deficiunt, delent se, quantum in illis est, de libro gratiæ & gloriæ. Neque in te Deus est illa mutatio, sed in illo, qui liberè consentiens peccato, se delet de libro tuo, & inscribit se inferno. Tu autem scis illum ordinatum ad gloriam, dum est in gratia, si perseveret: non ordinatum, dum excidit, si non redeat. Doleam Domine, ac deleam, quidquid est in me, quod me potest delere de libro viventium, & cum justis non scribi me facit. Tu juva tua gratia me præveniente, comitante, subsequente, coronante.

Tu convertis nos ad te & convertimur. Ne ergo permittas, ut sim inter vasa iræ tuæ apta in interitum, sed

inter

inter vasa misericordiæ. Ostende divitias misericordiæ tuæ in me Deus. Dirige, accipe meam libertatem, serviat illa tibi, & sit mihi salutis, non æternæ perditionis instrumentum.

Non sum solicitus, an tot simus salvandi, quot Angeli remanserunt, an verò tot, quot rebelles Angeli ceciderunt, & quot Angeli sunt creati. Tibi soli cognitus est numerus electorum, in superna felicitatè locandus. Fac me ita de me solicitum, ut sim in illo numero beatorum ? da, ut ad id consequendum nihil planè omittam.

Da mihi talem hac in re tam perplexa solicitudinem, quæ tibi maximè placet, ut hâc solicitudine non piger, spiritu fervens, tibi serviam Domino prædestinationis meæ, à quo pendeo.

Juvet me, obsecro, ad felicem illam vitam janua cœli & Regina, quæ amabili elogio vocatur Mater Primogeniti, ac Regis prædestinatorum, ac Mater pulchræ dilectionis, & sanctæ spei, tessera prædestinationis nostræ: per quam dedisti nobis JESUM, cujus sanguine spero me inscribendum, libro tuo; per illam te rogo, ut illo sanguine deleas de corde meo, quidquid potest me delere de libro vitæ. Move tuos omnes, qui tecum sunt, & qui mecum sunt, move corda omnium, qui aliquid in hoc possunt, ut me adjuvent.

Adoro in hoc etiam infinitam misericordiam bonitatis tuæ, quòd aliquos è stercore in illam salutem erigas, à qua plurimi deficiunt, secundùm communem cursum & inclinationem naturæ in perniciem æternam pronæ. Tremo ad ista ego! ideoque dicam cum publicano? *DEus propitius esto mihi peccatori!* Dicam cum cœco: *JEsu Fili David miserere mei! Domine ut videam*, ut videam te in æternum, ne sim inter cœcos æternum.

Quamvis verò etiam mi Deus! à merito redemptionis me unicum tanquam indignum, super quem effunderetur divinus sanguis tuus, amoveres, & libro salvandorum deleres, tamen amarem te, desiderarem desiderare te, amare te, propter eundem te, prout & nunc scio incertus licet: an amore, an odio dignus sim, & hunc actum meum continuò ac in æternum continuari cupio.

Plùs adhuc ultra dulcissime Amor meus me resolvo & declaro, si voluntatis tuæ esset mihi unico nutu significare me isto temporis momento vivum cum corpore & anima ab inferni faucibus absorbendum, & solum pœnas omnes damnatorum (illis liberatis) æternaliter sustinere debere: ah! horreo quidem & tremo secundùm naturam, tamen ex divinæ gratiæ motu, ad tuæ voluntatis beneplacitum adimplendum statim dicerem: *Dominus es, quod bonum est in oculis tuis, hoc facias.*

II.

Pactum cum Deo Viatoris.

Pactum sempiternum erit eis. Ezech. 37.

INter alia media ad finem prædestinationis consequendum, est etiam hoc efficacissimum, cùm sæpiùs mente ad Deum evolamus. Nam frequenter cogitare de Deo ac ex toto corde amare Deum, est negotium maximum, & pretiosissima omninò occupatio, quâ nihil nobilùs etiam in cœlo agitur.

Chri-

Chriftus ipſe Mechtildem (l. 3. c. 2. ſpir. grat.) docuit, optimum cordis negotium ſeu occupationem eſſe, Deum toto corde ferventer amare, & deſiderare, atque in meditatione dulciter de ipſo cogitare.

Expende tenerrima illa, & tibi quoque (Deutor. 10.) à Deo dicta verba: *Et nunc Iſrael, quid Dominus Deus petiit à te niſi ut timeas Dominum Deum tuum, & diligas eum ac ſervias Domino Deo tuo ex toto corde tuo?* Et Eccl. 7. idem nobis inculcat. *In omni virtute tua dilige eum, qui te fecit.* Ubi legunt alii: In omni potentia tua, omni vi, omni tempore, Deus & quod Creator, & quod ſummum Bonum ac ultimus noſter finis ſit, amari à nobis debet.

Notum eſt illud de mellifluo noſtro Bernardo ſibi ſæpiùs dicente: *Bernarde ad quid veniſti?* Idem tibi dic: Ad quid exiſti de nihilo? ad quid veniſti in mundum? ad quid creatus es? ad quid natus? ut otio torpeas? ut cibo, potui, ſomno, voluptatibus te dedas? Pecori, quod bonum eſt, quæ natura ejus eſt? nonniſi complere ventrem, dormire, geſtire, tale tu bonum quæris? cohæres Chriſti quid gaudes, quia ſocius es pecorum? Duc in altum! ad quid exiſti de nihilo, & veniſti in mundum, ut Dominum Deum tuum laudes continuò, & reverearis, eique ſervias, tandem ſalvus fias.

Mente revolve ſimilia Auguſtini verba: ut amor Dei in te ampliùs excitetur, & creſcat, conſidera diligenter, à quo, quare, vel ad quid, creatus ſit homo. Ad laudandum Deum, ad ſerviendum ei, ad fruendum eo. Ipſe Chriſtus hoc incitamento uſus eſt dicens S. Brigittæ l. 1. c. 1. *dilige me, ego creavi te*: S. Chryſoſt. *homo ideo factus eſt, ut Deo placeat.*

Beata Catharina Genuen. dicebat: *Ego ſum creata ad amandum Deum, & eum oblectandum.* Ea-

dem sæpiùs exclamabat! ô DEus! ô amor! ô Domine mi! cessa, cessa tantopere amare. Amor, quo hanc creaturam amplecteris, nimius est, & ille, quo te creaturæ diligunt, nimis exiguus.

Audiamus Angelicam S. M. Magdalenæ de Pazzis vocem, sic in æstu suavissimo exclamantis. O animæ creatæ ad amorem, quare non amatis Amorem? Quid est Amor nisi DEus? ecquid est, quòd nobilissimâ hâc occupatione ferè neglectâ, nos amore rerum amore nostro indignarum destinêmus? Miratur etiam S. Philippus Nerius cùm quærit: *Poteſtne fieri, ut homo, qui Deum credit, poſſit aliud præter Deum amare?*

Nec immeritò B. Petrus Card. Damiani Juditham Virginem ab hoc laudat: *Judith igne divinâ æſtuabat amoris*, in populosa urbe artifex, amor solitudinem reperit. Et Agneti Imperatrici scribebat idem: *Mens humana intra ſilentium in amore DEI per ardorem ſpiritûs inflammatur.*

Considera, quòd aliquando DEus dixerit Philippo Nerio in Metropoli orbis habitanti: *Philippe in urbe Romæ tanquam in deſerto vivendum eſt.* Id enim clarè docere erat, posse ubivis locorum haberi illam cordis solitudinem, ita, ut nec impedire eam possint occupationes ex charitate susceptæ, neque conversatio hominum, quam status cujusque exigit & cui se hic sanctus ex instituto Ordinis sui impendebat.

Ut ergo inter mundanas varietates per amorem Dei, ibi nostra fixa sint corda, ubi est finis noster, ac nihil sit in nobis vanum, nihil casu ac temerè factum, sed quidquid est, sit actus humanus & supernaturalis, ac â nobis tendat ad Deum tali obsequio dignum, anima cum Deo inire fœdus societatis non trepidet.

Deus

Deus dignatus eſt olim pactum inire cum homine, ac etiam ipſi mali ſæpiùs pangunt fœdus cum inferno juxta illud Iſaiæ : *Cum inferno fecimus pactum*, quidni etiam nos cum cœlo & Deo illud ineamus ? Fiat hoc pactum coram Beatiſſima Virgine, Seraphinis, & omni amantium Deum choro, per quos petamus gratiam, ut ſicut pauper illa vidua dando duo minuta plùs omnibus dedit, quia deſiderabat dare, quidquid divites dabant, & plùs, ita nos modicum id, quod facimus, offeramus cum deſiderio faciendi, quidquid gratiſſimum Deo eſſe poteſt.

Non tantùm verò generatim omnia, ſed exemplo S. Gertrudis minutim ſingula, ut conſecrentur, Deo conſecres & offeras, videlicet voces ſingulas, quas lecturus, characteres, quos ſcripturus, bolos, quos confecturus, verba, quæ prolaturus, greſſus, quos facturus, anhelitus omnes, quos dormiens, vigilans, ducturus es. Hoc non tantùm eſt Dei gratiam habere, ſed cum gratia perpetuò operari.

Pactum Dominicæ.

UNde mihi, ut præſumam loqui ad Dominum meum, cùm ſim pulvis & cinis, imò verò execrabilis & abominabilis peccator ? ignoſce Domine, & fac mecum miſericordiam tuam, ac ſimul dignare pactum amoris mei admittere, quo paciſcor tecum.

Quoties hâc die, horâ, & quovis momento vitæ meæ dixero : Benedictus Deus ! vel Laus tibi Domine ! ille actus ſit interpres cordis & amoris mei, quo vellem tibi inclinare cœlum, terram, cum omnibus abyſſis, ô TRINITAS ſancta, TRINITAS ſupermirabilis, & ſuperinenarrabilis, & ſuperinacceſſibilis, ſuperincomprehenſibilis, & ſuperintelligibilis,

bilis, exſuperans omnem ſenſum, omnem rationem, omnem intellectum ac intelligentiam, omnem eſſentiam ſuper cœleſtium animorum.

Toties volo omnia, quæ debentur tibi Deo noſtro à creatura omni perfectione ac intenſione, item quæ tibi unquam exhibita vel exhibenda ſunt, & quæ à te ipſo fiunt, te comprehenſivè cognoſcente.

Toties omnibus cogitatis, dictis, ac factis meis hoc nomen tuum Deus! ſeraphico quopiam compendio complecti vellem, ac in hoc nomine Deus collectas omnes infinitæ æternitatis laudes offerre.

Sæpe ſæpiùs corde procidam ante te, aut dicet tibi lingua mea: Domine ergo ſervus tuus! vel Dominus meus & Deus meus.

Toties agnoſco te Deus meus principium meum, propterea toto animo & corpore te proſtratus adoro, in centrum nihili mei, ac infra omnes me demitto, & Majeſtati tuæ in perſona cœleſtium, terreſtrium & infernorum inclino, omnes omnium creaturarum affectus aſſumo, iisque te colo, veneror, adoro, hancque adorationem in æternum continuare cupio.

Toties corde proteſtor, quod ſi plures animas haberem, plures vitas, plura corda adeoque infinita, ea omnia tibi in holocauſtum lubens darem; & ſi ego pluries eſſem ego, adeoque innumerabiliter, quoties eſſem ego, toties pro te vellem eſſe.

Quoties ſignum Miſſæ vel elevationis Sanctiſſimæ Hoſtiæ percepero: tunc volo ac deſidero conglobare ac congregare omnia omnium ſacrificia, cultumque tui, & omnes ſacrificantium affectus & celebraturorum uſque ad diem judicii, etiam à ſacerdotibus novi orbis.

Toties compenſare cupio omnes ſuperſtitiones & adorationes ſubtractas tibi Deo uni & vero, impenſas lapidi & falſis numinibus. Hoc eodem actu te mi Deus præfero, & exalto appretiativè ſuper omnia, ac demum me ſcabellum pedum tuorum ac totum mundum tuis pedibus profundè ſubjicio.

Toties omnes pios affectus, quos unquam Jeſus & Maria, ſinguliq́ue electi tui elicuerunt, eliciunt, & in æternitate elicient, tibi offero, quos univerſos approbo, renovo, gaudeo, pro illis gratias ago, & tanquam meos tibi præſento, & in æternum continuo.

Quoties pectus percuſſero: aut dixero: Peccavi Domino! vel: pœnitet me peccaſſe! Omne tunc odium, deteſtationem, dolorem, omnes intenſiſſimos compunctionis, contritionis, affectus aſſumo, quos unquam verè pœnitentes, & ſua vel aliena peccata deflentes elicuerunt, imò exhibitis etiam omnium actibus amoris aliiſq́ue poſſibilibus, volo cum oblatione ſatisfactionis Chriſti, & ejus actuum infiniti valoris, implere momenta actionum peccaminoſarum.

Toties doleo, quòd peccatores, præſciti, condemnati, & reprobi omnes te non diligunt, ô ſi exilis amor meus & minutus ſuppleret amorem, odia & defectus illorum! ô ſi irritare, annullare, poſſem omne malum ab omni creatura commiſſum!

Toties doleo dolore Sanctorum & ipſius Beatiſſimæ indolentis ad offenſas Dei, & hoc parum eſt, doleo dolore tuo Theandrico.

Quidquid cogitatione agitavero, quidquid de te dixero, audiero, legero: toties deſidero ſuſpirare ad te, atque totis medullis cordium amare te, amare te cordibus omnium hominum & Angelorum, mille obſequiis ſervire tibi, mille millenis laudibus delectare te, omnes guttas ſanguinis mei mu-

tare

tare in corda, & immolare eadem tibi Deo meo igne amoris tui, ac demum omnes actus sanctissimos cujusvis creaturæ intellectualis, & possibilis, ad gustum tuum concentrare in cor meum.

Toties opto clamare die noctuque: Benedictus Deus! Te decet laus, te decet hymnus, tibi benedictio & claritas, honor, virtus & fortitudo Deo nostro, in cœlo, Eucharistia, ac ubique præsenti in sæcula sæculorum.

Non verò corde solo, non linguâ solâ te amo mi Deus, & ad te feror, sed omni gestu, omni passu, omni actu animæ meæ, omni motu corporis mei, omnia mea in holocaustum offero tibi, Tua hæc est anima, tuum corpus. Tuum hoc est caput meum, ut cogitem de te, oculi, ut non videant nisi quod delectet te, aures, manus, pedes, & reliqua omnia, ut suis muniis non alia de causa fungantur, nisi propter te. Tibi serviat omnis creatura tua, omnis cogitatio mea, omnia membra ac momenta mea.

Quia verò vitæ meæ necessitates & occupationes me non sinunt, huic semel expressæ intentioni actualiter semper intentum esse, idcirco cupio & declaro hanc meam oblationem toties pro renovata & actuali valere debere, quoties oculis in cœlum aspexero, aut suspiravero: dicens: Renovo omnia: vel ô amor: ô Deus meus! vel quid simile: protestando expressè contra omnes diabolicas tentationes, suggestiones, fraudes: & contra omnes distractiones, obliviones, cogitata, dicta, vel facta huic meæ intentioni & pacto contraria.

Quæ omnia mea & totius mundi opera licet abjecta & inutilia sanguine JEsu aspergo, meritis Beatissimæ Virginis & omnium Electorum unio, in corde JEsu depono, ac per manus ipsius tibi DEO meo vivo & vero dono, offero, consecro ad purissimum

gustum

gustum tuum, ad nullum præmium meum, eo solo respectu, quia dignus es coli, laudari, amari, ac ideò quia Deus meus es!

Pactum feriæ secundæ.

O Corde toto, mente totâ, viribus totis, totâ animâ & fortitudine spiritûs corporisque amabilis, & amans bonitas amantissimi Dei mei! nunquam cor ullum exhauriet te amando! nunquam tantùm amabit, quantùm es amabilis, quantùm amas, & quantùm bonus es!

Ab æterno mi Deus fuisti! & ego te necdum amabam! sed amabas te! gaudeo, nunc saltem effice, ut in æternum amem te tecum, qui ab æterno amasti te sine me, & me tecum. Utinam ab æterno incepissem amare, adorare, delectare te! Utinam nunc suppleam ea tempora omnia, quibus non amavi te, utinam, quamdiu fuero, amem te.

In manibus tuis tempora mea, ô Deus æternitas! serviant tibi, ament te, ancillæ horæ meæ ac ultimæ potissimum! Da mi Deus, ut nihil perdam temporis mei, sed illud impendam tibi, ac redimam horas meas, & momenta temporis infelicis, quo te offendi.

O alpha & omega temporum, ac rerum mearum omnium. Dies meus totus est quoddam alphabetum viginti quatuor horis, velut litteris totidem constans, è quibus variè compositis universum æternitatis meæ volumen colligitur: Fac tibi ex his horis, velut litteris laudem tuam, orationem talem quotidie, qualis tibi maximè placet super omnia Deus meus! ut singulæ meæ horæ sint ad te, sint laudes tuæ,

Utinam in uno corde cordibus infinitis, per momenta ſingula infinitis ſæculis in uno actu bono infinitis bonis actibus poſſim amare te, Deus meus! ô ſi per poſſibile, impoſſibile liceret mihi hodie per æternum continuandam, Theandricam te dignam, ſtatuerem, gratitudinem & amorem tibi! O ſi majeſtuoſo tuo honori impendere quovis ſuſpirio & reſpirio poſſem, quidquid ſupernæ mentes & electi tui impenderunt, impendent poſthac & ſi ſuperare liceret, in id pia æmulatione intenderem.

Utinam mi Domine! quotiescunque hoc tuum nomen Deus! mente, voce, calamo expreſſero, illa ipſius memoria ſit humillima, & cordialiſſima gratulatio, quòd ſis Deus! ſit deteſtatio peccatorum meorum & totius mundi, quibus injuria irrogata eſt à nobis tibi Deus! ſit effuſio cordis mei, quia amo te toto me, toto te!

Sit immenſum deſiderium meum, quo vellem omnium idololatrarum, atheorum, politicorum diſſidentium, & omnium te verbis vel factis negantium, & vacuum quoddam Dei nomen in ore gerentium malitiam fide mea, ſpe mea, charitate mea, æterna & exaggeratiſſimâ reverentiâ reſarcire! imò in perſona omnium dæmonum ac damnatorum & omnium irrationalium creaturarum, procidere ante te, in omnibus locis adorare te, ita, ut omne genu flectatur, dum flectitur meum.

Et quia particeps ego ſum omnium timentium te, ideo quoties etiam orantes alios videro, aut Religioſos intentos tuis laudibus canentes & pſallentes audiero, toties verto me ad quatuor mundi climata & clamo amoroſo affectu: Regna terræ cantate

Deo,

Deo, psallite Domino ! Benedicamus Patrem & Filium cum S. Spiritu , laudemus & superexaltemus eum in sæcula : Laudent illum gloriosum cœli , & terra, & omnis creatura,quæ in cœlo est, super terram , mare & quæ in eo sunt , & laudent , & superexaltent eum in sæcula.

Quoties horologii sonitus vel arteriæ meæ pulsus animadversus à me fuerit, toties, quidquid in toto orbe boni actum est, approbo & renovo : toties majori quàm unquam fervore spiritûs milliesque & millies majori ac majori proportione illius ad purum gustum tuum , ad nullum præmium meum vellem mi Deus ! te omni amore dignissimum amare mille millibus cordium , millibus cogitationum , suspiriorum , desideriorum , amore tuo , & igne ferventissimorum Seraphinorum.

Deus meus per omne, quidquid in JESU, MARIA , in omnibus electis tuis , & in te ipso amas , offero tibi singula momenta vitæ ac mortis meæ , cum omnibus , quæ agam ullo sensu interno vel externo , ad summam super omnia gloriam tuam.

Eadem singula mea , & si tibi placet DEUS meus ! omnium creaturarum opera tibi sacrifico , & illa conjungo cum omnibus meritis Christi , Beatissimæ , & Ecclesiæ triumphantis, aspergo illa Sanguine JESU.

Pa-

Pactum feriæ tertiæ.

O Amabilissime Deus! tu es Dominus meus, & ego subditus tuus, quid jam imperas Domine? aliud nihil quàm amorem. O quale regnum Dei mei! in quo regit bonitas, in quo lex amor est, & amare tributum est, quàm bonus es mi Domine! cujus imperium amor est.

O amantium Rex! tantíne est amor meus, ut nisi amem, oderis me, & morte afficias me, eaque æternâ? ita scilicet sum carus, ut tantis minis ad amorem me tui, id est, ad felicitatem meam compellas. Quid possum aliud mi Deus, quàm amare te, non quia mi-naris, sed quia ex amore minaris?

Quæ verò est impudentia mea, si hoc unum cor, quod habeo, & id miserum, non totum amori tuo impendam? non consecrem? nunquid dignus sum tot infernis, quot in cœlo stellæ micant, si non totum cor meum, vitam & animam meam tibi dedicem?

Beati in cœlo te DEUS meus videntes, potiùs paterentur inferni flammas, & omnes possibiles alios cruciatus, quàm cessarent vel momento à te amando.

Ac proinde mi Domine, sive salvandus, sive damnandus sim, omni possibili modo te etiam ex nunc volo colere, amare, delectare. Nam si ex misericordia tua, quod spero, salvabis me, possúmne tam bonum non amare? sin ob peccata mea, adeoque justè damnabor, saltem nunc amabo te amore dignissimum. Amo te non tantùm, quia bonis tuis me cumulas, sed etiamsi his retractis omnibus malis nunc & in æternum me subjiceres, te amarem, quia te amo non tam ob id, quod ego sum ex munere tuo, quàm ob id, quod tu es ex natura tua.

Quo-

Quoties igitur Vivens dixero : Paciſcor, vel: Benedicam Dominum in omni tempore , aut quid ſimile , tunc omnia excogitabilia , & poſſibilia amoris, honoris, laudis , glorificationis , ac ſervitutis obſequia præſtare , non attentâ etiam futurâ meâ damnatione , in æternum volo ac conſtituo. Eo etiam pacto , ut me poſtea ad inferorum ſupplicia relegatum , præſerves ab illo exitiali dæmonibus ac damnatis infixo tui odio, blaſphemiis , ac maledictionibus rabioſis ac deſperatis.

Hanc enim gratiam corde , & corpore proſtratus peto à te mi Domine ! ut ſicut ab omnium beatorum cœtu judiciorum tuorum rectitudo infinitis laudibus celebratur in cœlis , ita ſi ego (ſtante tali & quidem æternùm de me duratura diſpoſitione) in profundiſſima illa voragine conſtitutus fuero , inceſſabili laudis , & benedictionis præconio valeam correſpondere (etiam frendentibus contra me diabolorum , & damnatorum catervis) ita , ut unus & ſolus ego in medio illius maledictæ cohortis , approbem, adorem , & laudem fines ac motiva rectiſſimorum judiciorum tuorum , quibus me & omnes infernum meritos damnaſti , ac ſolus ego tot tibi benedictiones rependam , quot in te à cæteris maledictiones evomentur.

Tu ſcis Domine deſiderium meum, quia amo te ; amo in vita , in morte , in æternitate. Ad unicum honorem, laudem, gloriam & guſtum diviniſſimi cordis tui dono, & offero tibi animam meam, cor meum, & corpus meum , cum univerſis potentiis , membris , ac ſenſibus internis atque externis ? videlicet intellectu, memoriâ, voluntate, viſu, guſtu, auditu, odoratu , & tactu: cum carne, oſſibus , vita, ſanguine, venis, arteriis, reſpirationibus, atque gemitibus.

Omnes insuper cogitationes, verba, opera, gressus, gestus, motus, & singulos oculorum ictus, & nutus: denique omnes animæ & corporis functiones, usum, motus, & operationes in vigilia, & somno, bonas & indifferentes; omniaque temporis mei momenta; mortem meam, æternitatem meam, ac totum meum esse in natura, & gratia in obsequium servitutis, laudis, glorificationis, amoris, ac beneplaciti tui tibi dedico.

Et hæc omnia, quæcunque per gratiam tuam sum dicturus, cogitaturus, & facturus, agere volo eodem affectu, spiritu, & intentione, quibus Christus filius tuus operabatur in terris, ita, ut tibi omni actu, respirio, ac supirio, omnem laudem, cultum, honorem, & gloriam tribuam, quam tibi suis ille actionibus theandricis exhibuit.

Pactum feriæ quartæ.

QUid petis à me Deus meus? audio suavissimam tuam vocem: Præbe fili mi cor tuum mihi: Ecce habes! tibi sponte & hilariter dono, quidquid mihi dedisti, cor, animam, vitam, sanguinem, intellectum, & voluntatem meam.

Nolo cor meum nisi tuum, nolo amare nisi te, nolo vivere nisi in te & propter te, nolo sapere nisi te, nolo velle nisi te. Jam tuus sum, non sum meus.

Quia verò mi DEus vivo ego, quasi non ego, sed tu vivis in me; utinam mi Domine, qui es omnia in omnibus, per quamcunque hypothesim in me fungereris vice cordis, mentis, animæ, virium, fortitudinis meæ, quàm benè ex toto corde, mente, anima, viribus, fortitudine amarem te!

Omnia

Omnia opera noſtra operatus es in nobis Domine: (Iſai. 26.) Tibi ergo ſit unicè, tibi gloria ex me, non mihi. Tu ergo tui amorem in me operare. Tu te in me ama, & hoc ſit exaggeratiſſimum ſolatium meum! nam licèt ego te amare non poſſim, quantùm mereris, tu certè id potes, & vis, & facis ſemper, ſemper es in me, & in me exiſtens, non minus amas te, quàm exiſtens in empyreo illo gloriæ tuæ throno.

Ament etiam & loquantur tibi oculi mei: quoties illis toto vitæ meæ tempore cœlum aſpexero, toties deſidero tibi offerre omnia illa cordium ſanctorum deſideria, quibus accendebantur ſancti, cùm cœlum aſpicerent; toties offerre tibi deſidero totum illum amorem, quo amaris in cœlo à te ipſo, à MARIA, & ab omnibus electis tuis, & deſidero illis adjungi, ut amem: toties eo dilectionis ardore omne bonum volo tibi, quo filius tuus ſuo divino humanoque vult de tuo bono, gaudio ipſius gaudeo.

Amet te, & benedicat tibi lingua mea; quoties illam movebo, toties vellem omnia membra mea convertere in corda, & linguas ardentiſſimorum Seraphinorum, ut ament & laudent te: toties deſidero loqui linguis omnium gentium, imò omnes guttas, arenas, atomos, in choros & cœlos te laudantium convertere omnium Sanctorum, poſſibili affectu ac brachiis amoris te conſtringere, huncque amorem & adorationem in æternùm continuare.

Amet te cor meum, & amore tui ardeat, quia dignus es, ac ſimul dolore, quia offendi te, diſrumpatur. O ſi in hoc actu amoris ſimul & doloris non immorer tantùm, ſed etiam immoriar! O ſi hoc inſtanti cor iſtud perfidum obrueret pudor, diſrumperet dolor. Doleo millies, doleo infinities,

quia ex toto corde diligo te o amantiſſime DEus ! Ah ! utinam optime DEus offenſe à me ? utinam quidquid temporis , quidquid operæ , quidquid cordis impendi amandis aliis rebus, tibi unicè impenderem.

Ament te omnes cogitationes meæ , & quoties illas ad te direxero , toties mi DEus mente procido ante te ! pronus ac ſupplex adoro te factorem meum , ego figmentum tuum , toties opto corde JEſu filii tui te laudare , per quem majeſtatem tuam laudant Angeli , cum quibus laudo , & adoro cum Dominationibus, tremo cum Poteſtatibus, concelebro cum Virtutibus , amo cum Seraphinis.

Ament te omnes reſpirationes meæ , ſed ultima potiſſimùm , dum exſpirabo , ſit holocauſtum amori tuo & honori , ſit gratulatio , ſit amor , ſit compendium omnium bonorum actuum , qui unquam ab ullo vivente facti ſunt, vel fient. Nunc offero , & millies ac millies oblatas volo meas omnes reſpirationes uſque ad ultimam , ad ſummam gloriam tuam.

Inſuper quidquid dixero , quidquid cogitavero , & fecero , totum opto ut tuum , ut & ad majorem tui gloriam , cum omni pura & ſimplici ac deiformi intentione , quam unquam habuit Beatiſsima Virgo , & omnes ſancti , & ipſe Sanctus Sanctorum Redemptor noſter JEſus Chriſtus.

Deſidero omnibus actibus ac operibus meis, ac totius mundi addere numerum & pretium infinitum ac fines omnes , qui unquam in divina tua mente ſunt optimi , ac augere numerum ſingulorum bonorum operum & intentionum bonarum quovis momento infinito , quibus à me vel ab ulla creatura honoraris. Imò opto ſingula , quæ facio , ad ſupremum tibi placendi , ſeu intentionis eminentiſsimæ apicem elevare.

Pactum

Pactum feriæ quintæ.

OBſecro Domine, ſi inveni gratiam in oculis tuis, liceat mihi pauca quærere. O bonitas! quid eſt, quòd me ames, & ſic ames, cùm odiſſe me deberent omnes creaturæ? quid eſt, quòd amari cupis à me, inter amatores tuos me ſeligens, qui indignus ſum, qui ſim inter dæmones ſervus eorum factus?

Imò verò præcipis bone DEus! ut te amem, & niſi faciam, minaris, an opus eſt his vinculis, ut ad tui amorem obſtringar? an careo corde, quo te infinitum bonum amem? jam ſi amor amore compenſari debet, quis amor amori divino par eſſe poteſt?

Ab æterno amaſti me, cùm necdum eſſem, aut redamare poſſem, mundum creaſti, & conſervas etiamnum mei causâ. Angelis mandaſti, ut me cuſtodiant, merces mea magna voluiſti nimis, peccantem ad pœnitentiam & gratiam revocas, ſed illud amabilius, quòd volueris DEus Homo fieri, tam dira pati, ac deníque in cruce mori pro me, inſuper vicinus morti corpus & ſanguinem tuum in Sacramento reliquiſti, pignus tui amoris admirabile.

O JEſu plusquam amabilis! poſt tantum amorem non amabo te? aut non amabo te intenſiùs, quàm aliqua tuarum creturarum? imò in teſtificationem amoris mei, vellem omnes excedere te amando. Vellem omnibus actibus ſimul ſumptis totâ æternitate elicitis, ac eliciendis aut uno aliquo illis omnibus, præſtantiore eoque in infinitum multiplicato, & aucto te DEum meum colere, amare, & exhilarare.

Sit tibi ſatis DEus meus! amo te toto me, toto te! amo te millies omnibus momentis vitæ meæ, plùs quàm me, plùs quàm ſatietatem animæ meæ,

plùs quàm ipſam beatitudinem meam, in hoc morior, amo te!

Et quia magis ac magis opto amare te, hoc cum anima mea pactum ineo, quotiescunque dixero, amo te, paciſcor, peto à te, laudo te, rogo, ut intelligas omne id, quod hactenus dixi, & quod ulla creatura & omnes in cœlo, in terra ſimul ſumptæ tibi gratum egerunt, agentque tanquam denuò repetitum & millies approbatum.

Obſecro, ut intelligas, quia eo momento, quo ad te ſuſpiravero, intendo tibi Domine omnes laudes dare, & offerre, quæ dantur, & dari poſſunt, quovis modo, libris, voce, ſilentio, admiratione, amore, obedientiâ, opere, quaſque tu ö Sanctiſſima Trinitas unus Deus tibi das in æternum & ultra.

Opto tunc omnes actus meritorios, & quicunque tibi Deo meo grati fuerint, & erunt in Chriſto, in Virgine Beata, in Sacrificiis, Martyriis, converſionibus animarum, mortificationibus, eleemoſynis, actibus heroicis, approbare, ratificare, offerre, cuivis actioni includere, replicare in momentis & atomis rerum.

Quoties ſignum Miſſæ vel elevationis Sanctiſſimæ hoſtiæ percepero, toties in perſona omnium hominum, quicunque fuerunt, ſunt, & erunt, volo mi DEus procidere ante te, agere tibi gratias pro inſtitutione hujus Sanctiſſimi Sacramenti. Ubi vera fide credo, & profiteor te eſſe vivum Deum, & hominem ſub ſpeciebus panis & vini, per verba tua conſecrativa, ore Sacerdotis, habentis intentionem agendi, quod tu egiſti, prolata. Credo & profiteor, quòd ſit vera realis tranſubſtantiatio panis in carnem tuam divinam, vini in ſanguinem, remanentibus ſolummodò accidentibus panis & vini per tuam omnipotentiam.

Toties ago tibi grâtias pro abyſſali, ac imperceptibili bonitate tua, quâ hoc Sacramentum tuum inſtituiſti, ut in hac lacrymarum valle exiſtentem, divinitatis tuæ quodammodo faceres participem. Gratias tibi pro ſtupenda, in æternitate revelanda, patientia tua, quâ tam execranda toleras à Paganis, idololatris, hæreticis, ac malis catholicis.

Ac inſuper benedico te pro magnificentiſſima inviſibili quidem oculis noſtris, certiſſima tamen aſſiſtentia, quam præſtant tibi in Euchariſtico Sacramento beatorum Spirituum Ordines.

Eadem verò ſingula mea, & ſi tibi placet DEUS meus, omnium creaturarum tibi opera ſacrifico, & illa conjungo cum omnibus omninò veteris legis & novæ ſacrificiis cruentis & incruentis, cuperemque omnibus, quæ facta ſunt, vel fieri poſſunt, miſſæ ſacrificiis intereſſe, omni omnium ſacrificantium, eisque aſſiſtentium, adeóque ipſius JESU & MARIÆ pietate.

Utinam etiam ſingulis momentis poſſem JESUM in Euchariſtiæ Sacramento percipere cum illo apparatu, quo illum ulla unquam anima, vel re ipſa, vel etiam deſiderio accepit unquam! ac te DEus ipſo corde JESU amare infinitis modis in infinitum.

Pactum feriæ ſextæ.

O DEUS! ſi me ad thronum illum gloriæ tuæ vel ſemel evocares ad te, ad unam quaſi horam, quomodo iſtic ego, quâ reverentia me proſternerem, te adorarem, te amarem, veniam peterem. Ecce nunc idem es in me intimè, qui iſtic es, nec eſſe minor potes, da ergo, ut ita, uti tunc facerem apud te, hìc adorem, amem, deprecer te, dum es apud me, in me.

Quia verò mi DEus tu idem es ſemper, ego verò tædio, aliis cogitationibus, ex alio in aliud co ambulatoriâ inconſtantiâ voluntatis, adeóque non ſum ſemper is, qui ſum nunc, nec ſemper ita expeditus, ut de te cogitem, & excogitem actus, qui tibi placent exquiſitæ ac profundæ humilitatis, contritionis, gratulationis, amoris, intentionis, quâ vitam totam, ultimum vitæ punctum, & ipſam æternitatem meam offeram tuæ divinitatis amori & honori æterno, illo modo, qui tibi maximè placet, nunc petitâ à te ſuppliciter veniâ, hoc tibi Domine de me certum eſſe velim.

Quoties reſpiratione aut motu cordis ad te ſuſpiravero, vel hoc nomen tuum Deus pronunciavero, ille actus ſit interpres cordis mei, quo vellem, ut nomen tuum pronunciatum ſit inſtar voluminis, vel bibliothecæ infinitæ continentis omnes actus placentes tibi, ſignificetque deſiderium meum, omnibus illis actibus, qui unquam fuerunt vel erunt tibi grati te amandi, laudandi, adorandi, gratulandi, pro te patiendi!

Quoties mi Redemptor amantiſſime! tuam imaginem aut crucem aſpexero, toties ſupplex corde & ſpiritu procido ante te, pro me incarnatum, in horto orantem, ac ſanguinem ſudantem, poſitum in agone, ab Angelo confortatum, oſculo Judæ proditoris traditum, comprehenſum, vinctum, per tot tribunalia tractum, tota nocte incarceratum, productum ad Pontifices, ferreâ militis manu colaphizatum, reum mortis condemnatum.

Procido ante te crudeliſſimè flagellatum, doloroſiſsimâ ſpineâ coronâ redimitum, innocentem ſceleratiſsimo Barrabæ poſtpoſitum, ad infame ſupplicium damnatum, extra portam Calvariæ locum cruce onuſtum protractum, veſtimentis nudatum, attri-

tis clavis cruci affixum , felle & aceto potatum , tot blásphemiis illusum , pro crucifixoribus exorantem , capite inclinato exspirantem, ex aperto pectore aquam & sanguinem profundentem , ac demum de cruce depositum, novo sepulchro illatum.

Quotiescunque signum Sanctisime Crucis fronti, ori, cordi impressero, toties gratias tibi ago dulcis JEsu, quia cùm potuisses prope infinities modo longè faciliori genus humanum salvare, tamen elegisti usque adeò difficilem, plenum doloris & ignominiarum, usque ad ultimam guttam sanguinis pretiosi in ara Crucis effusi.

Gratias tibi Domine, quia ab æterno ita dilexisti me (dum illo momento æternali, & decreto ab æterno facto resolvisti te, ut assumptâ naturâ humanâ in personam Verbi, hominem, DEus factus homo à peccatis redimeres, mortis chyrographum deleres) ut si totum genus humanum esset immune à peccato, nec ulla egeret redemptione, & solus ego ac unicus prævaricator essem, tu pro me solo, vitam & sanguinem æterno Patri exposuisses.

Quoties mediator efficacissime, de tua passione, sanguine, morte, dixero, audiero, aut cogitavero vel scripsero, toties in persona omnium Ethnicorum de te nescientium, aut scire nolentium, in persona omnium in peccato mortali existentium, ac demum omnium Schismaticorum, Hæreticorum, Persarum, Japoniorum, Turcarum, Sinensium, & quicunque infideles sunt & erunt ad orientem & meridiem, ad occidentem & septentrionem, ac demum nomine cœlestium, terrestrium, & infernorum adoro, veneror & exalto te ab his omnibus adorari, & exaltari cupio, dignus enim es Domine, ut à toto mundo adoreris, & ameris in æternum.

Quoties mi DEus! tua recolenda beneficia, cor meum intra me incaluerit, aut ad te suspiraverit: aut lingua dixerit: ô mi DEus! ô amor! quid retribuam tibi pro omnibus, quæ tu tribuisti mihi? toties cupio millies millesies in mille dividi partes, & tot millenis cordibus te amare: toties opto omnibus omnium, quæ à te creari possunt, cordium viribus & amoribus, ad te ferri.

Imò toties libentissimè cor meum totum transcribo, cedo, dono, ut jam non sit meum, sed tuum cor; ut jam nihil sui, aut mei amoris habeat, sed tantùm tui; imò, ut jam non tam ego te amem, quàm tu ipse te corde meo ames, jam non meo. O ama, ama te illo ardentissimè Creator meus, & omne bonum meum, ama te, quia dignus es, utere illo ad omne arbitrium tuum, posthabito omni arbitrio meo, quod in tuum transfero, & cujus tibi clavem, jusque omne permitto, resigno, trado.

Hæc omnia & singula tibi mi DEus offero in unione perfectissima, & inseparabili omnium sanctissimarum cogitationum, verborum, operum, actionum, virtutum, laborum, dolorum, passionis, mortis & effusi pretiosissimi sanguinis de vivifico & amabilissimo latere & corpore tuo.

Pactum Sabbati.

HÆc est voluntas tua, tuo Bernardo dicente ac revelante Deus, qui nos totum voluisti habere per Mariam, ut illam totis medullis cordium, totis præcordiorum affectibus veneremur. Fiat voluntas tua mi Deus! da, quod jubes, da, ut illam tuo exemplo amem, qui illam adeò honorasti, da, ut illam plùs amem,

amem, quàm illam oderint omnes diaboli, & omnes hæretici, omnesque inimici tui.

Indignus quidem sum Virgo Beatissima ego peccator homuncio, ut labiis pollutis loquar de te, & colam te. Fac me tamen, obsecro, saltem unum de mancipiis tuis. Summa felicitatis meæ hæc est, esse aliquid tui. En habe me corde & corpore prostratum tuis pedibus! calca hunc aspidem, quia tibi dictum est: Super aspidem & Basiliscum ambulabis. De me scriptum accipio: Ipsa conteret caput tuum.

In signum ergo perpetuæ servitutis meæ & amoris mei, liceat mihi nunc vobiscum ô JESU, ô MARIA, perpetuum inire pactum.

Quoties de tua MATRE loquendo, scribendo dixero, Domine gratias ago, toties pro omnibus donis naturæ, gratiæ, gloriæ, Virgini Beatissimæ concessis laudo & benedico te, quam immaculatè concipi atque nasci, licet generis nostri filiam, omnipotenti imperio tuo jussisti ac voluisti.

Gratias tibi SS. Trinitas pro decreto redemptionis humanæ à te facto, idque per incarnationem Verbi æterni. Pro eo, quòd Deus Verbum suscepturus hominem non horruerit Virginis uterum, sed cùm novem mensibus, diebus ducentis septuaginta sex eundem inhabitare dignatus sit, similis per omnia nobis factus est.

Gratias liberalitati tuæ mi DEUS! pro omni donorum thesauro, quem in Sanctissimam, purissimam, ac pretiosissimam Matrem tuam effudisti, præcipuè pro amore illo, quo eandem amas, pro omni dignitate in cœlo & in terra, & quidquid miraculorum, imaginum, librorum est, quidquid illius honori fiet, vel factum est unquam, ac pro benefi-

ciis

ciis orbi universo per MARIAM concessis ac destinatis.

Quoties de te Virgo Beatissima dixero, aut imaginem tuam aspexero, aut alios loquentes de te audiero, toties credo ô veritatis Mater Maria, quidquid de virtutibus, gloria, beneficiis tuis revelatum unquam, aut credibiliter assertum fuit. Speciatim verò credo te DEo magìs placere, atque apud eundem preces tuas plùs posse, quàm omnium electorum simul tam Angelorum quàm hominum. Credo te solis tuis precibus in cœlo pro animabus purgatorii fusis à purgatorio eas liberare, & pœnas illarum mitigare. Credo dolorem tuum in passione Filii omnium Martyrum tormentis intensiorem fuisse. Credo te cum glorioso corpore in cœlos assumptam Filio tuo proximam exorare, quidquid oras.

Quoties te salutavero & dixero: Ave gratia plena. Rogo clementissima, purissima, ut intelligas ac si dicerem.

Ave ancilla Trinitatis humillima.

Ave Maria præelecta Dei Patris Filia sublimissima.

Ave Maria Sponsa Spiritûs S. amabilissima.

Ave Maria Mater Domini nostri JEsu Christi dignissima.

Ave Maria sponsa Sanctissimi Joseph castissima.

Ave Maria Soror Angelorum pulcherrima.

Ave Maria promissa Prophetarum desideratissima.

Ave Maria Regina Patriarcharum gloriosissima.

Ave Maria Magistra Evangelistarum veracissima.

Ave Maria Doctrix Apostolorum sapientissima.

Ave Maria confortatrix Martyrum validissima.

Ave Maria fons & plenitudo Confessorum suavissima.

Ave Maria honor & festivitas Virginum jucundissima.

Ave Maria consolatrix vivorum & mortuorum promptissima.

Ave candidissimum lilium, fulgidæ semperque tranquillæ Trinitatis, rosaque præfulgida cœlicæ amænitatis, de qua nasci, & cujus lacte pasci Rex cœlorum voluit.

Cupio te revereri omni eâ reverentiâ, cujus es capax, quâ te in terris honoravit Filius tuus obedienter tibi subditus, quam idem tibi exhibet etiamnum in cœlo; quam exhibent omnes piis tuis imaginibus præcipuè miraculosis, in toto orbe aut nomini, & exhibebunt in sæcula.

Laudo te omni illa laude, quam tibi exhibuit in terra & in cœlo Filius tuus Deus: omni laude, quâ te unquam laudârunt devoti tui, seu verbo, seu scripto, & quâ laudabunt te in omnem æternitatem, tum illi, tum omnes Angelorum chori, & quâ te laudarent singulæ maris guttæ, terræ pulvisculi, herbulæ, arbores, si linguam & loquendi facultatem haberent.

Saluto te ex affectu Gabrielis Archangeli, omnium cœlestium spirituum & electorum Dei, omnium, qui te jam salutârunt, salutant, & salutabunt, imò vellem salutare corde & ore Filii tui, modo tibi gratissimo, mihique possibili te saluto, ac in persona omnium cœlestium, terrestrium, & infernorum ante te Dei Matrem procido. Affectus, & amores, ac honores omnes tuos approbo, de illis gaudeo.

Quoties dixero, amo te! toties ita te diligo ô dilectissima DEo & hominibus MARIA, ut paratus mihi videar gehennam pati priùs, quàm culpâ meâ minimum gloriæ tuæ detrimentum pati. Desidero amare te, si fieri posset, amore, quo te amat SS. Trinitas, humanitas tui JESU, quo omnes Angeli, homines-

hominesque te amant vel amabunt, desiderando, ut orbis terrarum universus te norit, amet, colat perfectè, etiamsi ad hæc tibi procuranda, sine spe ullius præmii deberem pati ingentia, & mori millies.

Quoties dixero: offero tibi; toties ô Domina mea, me in tuam benedictam fidem, ac singularem custodiam, & in sinum misericordiæ tuæ, hodie & quotidie, & in hora exitûs mei, animam meam, & corpus meum tibi commendo, omnem spem meam & consolationem meam, omnes angustias & miserias meas, vitam meam, & finem vitæ meæ, tibi committo, ut per tuam sanctissimam intercessionem, & per tua merita omnia mea dirigantur & disponantur opera secundùm tuam tuique Filii voluntatem.

Omnes has, ac indifferentes actiones meas, & totius mundi, ad tuam gloriam mi Deus offero, ut omnia & singula vitæ meæ ac mortis momenta sint mihi, tibique æterno solatio, JESU & MARIÆ æterno honori, & amori, in felici beatorum Angelorum æternitate.

De cultu Magnæ DEI Matris.

INter omnia DEI creata, nihil est DEI Matre excelsius. *Hæc est enim honos totius creaturæ & præcipuè generis nostri, qua nec primam similem visa est, nec habere sequentem* ait S. Bernar. *Hæc est, quâ minus est, quidquid sub Deo magnum est.* S. Anselm. Si ergo Deum amas, & semper plùs amare vis, ama etiam id, quod maximè amat Deus. Ergo post DEum æstima, ama, cole, super omnia Virginem, Sicut enim DEus summè colendus est, quia summè bonus & dignus est, ita unumquodque aliorum, prout

prout magis, minusvè ad primam bonitatem dignitatemque accedit, æstimandum, & observandum est.

Hæc enim dignissima Mater DEi, est advocata. Patrona, & Mater nostra, *tam pia*, *tam potens*, *ut omnem ad eam conversum & ab illa respectum impossibile sit perire.* S. Anselm. *Imò nullus est, qui salvus fiat, nisi per hanc Sanctissimam: nemo est, qui liberetur à malis, nisi per hanc purissimam; nemo, cui cæleste donum conferatur, nisi per hanc charissimam* S. German.

Si à dæmone infestaris, si criminum immanitate turbatus, judicii horrore perterritus, tristitiæ & desperationis barathro incipis absorberi, cogita MARIAM, MARIAM invoca. Si Filii DEI in hac vita gratiam & consolationem ambis, ejusdemque aspectu in vita altera beari quæris, Matrem honora. Si demum corporalibus premeris necessitatibus, si quibuscunque in hoc oceano jactaris fluctibus, respice stellam maris, voca MARIAM. Suadet S. Bernard.

Deinde SS. Doctores censent, peculiarem devotionem erga Beatissimam Virginem MARIAM, probabile admodùm prædestinationis, seu electionis esse signum. Ita expressè S. Bonaven. in speculo Virg. *Qui dignè coluerit illam, justificabitur, & qui neglexerit illam, morietur in peccatis suis.* Reddit rationem S. Bernardus: Quia *quando pro homine peccatore exhibet Filius Patri latus & vulnera, Mater Filio pectus & ubera, non potest fieri repulsa, ubi tot concurrunt charitatis indicia.* Nec tamen illi beati aut felices statim dici debent, qui leve aliquod obsequium Virgini Beatissimæ impendunt, & mores ejus, vestigia & virtutes imitari negligunt, tales enim non incongruè, qui quotidie peccata peccatis accumulant, & Virginem aliquibus colunt pre-

cibus,

cibus, aſſimilari poſſunt Philiſtæis, qui genu unum coram Arca Domini flectebant, alterum coram idolo Dagon.

Affectuoſæ ſalutationes Virginis Beatiſſimæ.

SAlute te humillimè Domina mea clementiſſima, puriſſima. Quæ es ab æterno Patre in filiam electa ante ſæcula; à DEi Filio electa in Matrem, à Spiritu Sancto electa in ſponſam. Promiſſa & expectata à conſtitutione mundi. Impetrata precibus ſterilium parentum, concepta citra omnimodam labem, ab omni actuali peccato præſervata: Omnibus virtutibus maternitatem divinam decentibus exornata. Nata ad orbis decus & ſalutem: inſignita Sacro nomine MARIÆ, decimo quinto die à natali.

Laudo & glorifico te Sanctiſſima Virgo, quæ es trimula in templo oblata, Virginitatem prima voto firmans. Vitam in templo cœleſtem agens uſque ad 14. ætatis annum. Puriſſimo Patriarchæ Joſepho cœlitùs in ſponſam data. A Legato ſupremæ Trinitatis ſubmiſſè ſalutata & compellata. Reſponſo pudoris atque obedientiæ pleno tuum aſſenſum exhibens. DEI Filio gravida facta Eliſabetham inviſens, & Baptiſtam necdum natum implens divino ſpiritu. Pro ſponſi angore ad virginei uteri tumorem ſtupentis piè ſolicita. A Joſepho divini arcani conſcio facto, longè magis dilecta, magiſque culta.

Ave MARIA expectans & deſiderio deſiderans horam ſalutaris partûs. Bethlehemum veniens & ab omnibus diverſoriis excluſa. Sanctam ſpeluncam DEi

DEi ortu nobilitandam reverenter ſubiens. Nixa Virgineis genibus ad orandum, altáque imminentis Myſterii contemplatione ſuſpenſa. Virgo, quem genuiſti, adorans & amplectens. Sitibundum parvulum Hominem Deum lactans. Hebræorum Paſtorum pietati, oſtenſo recens nato Meſſiâ, ſatisfaciens. Circumciſi Puelli gemitibus ingemiſcens. Nomen JEſu imponens, idque cum ſumma veneratione pronuntians. In barbaris Regibus Natum adorantibus gentilis eccleſiæ primitias comite excipiens.

Procido ante te, Virgo Deipara purganda legali ritu templum ingrediens, & Primogenitum tuum offerens. Dans JEſulum Simeoni amplectendum, ac funeſtas vaticinationes audiens. Fugiens in Ægyptum, dum innocentes obtruncantur. Rediens poſt ſeptennale exilium in Palæſtinam. Commorans in Nazareth, & tanti Pueri divino contubernio fruens. Subtractum ſponte Filium duodenem ſolicitè veſtigans. Poſt tres dolore plenos dies, repertum in templo Filium unâ abducens. Chariſſimo Sponſo Joſepho morienti oculos claudens. Primum miraculum in nuptiis Canæ à Filio impetrans. Filium Apoſtolicis laboribus occupatum aſſiduè affectans, ejuſque divinas conciones obſervans.

Amo te, clementiſſima ac puriſſima Virgo Filium dilectiſſimum ad cœnam ultimam & mortem properantem ſupremum ſalutans. Compaſſa Filio comprehenſo, à diſcipulis deſerto, per varia tribunalia raptato, flagellato, ſpinis coronato, iniquisſimè condemnato. Occurrens Filio crucem bajulanti, & ad Calvariæ montem ſuccedenti. Audiens crudeles ictus malleorum. Spectans Filium latrones inter medium pendentem. Joannem tibi à Filio commendatum acceptans, & in Joanne nos omnes Filium Dei ac tuum in mediis doloribus exſpirantem intu-

ens. Cernens Filio jam mortuo lanceâ latus aperiri. Depositum è Cruce ſancto gremio dolenter excipiens. Tumulo divinum Corpus inferens, tum in mæſtam cubiculi ſolitudinem te abdens.

Sis in æternum benedicta MARIA Redivivi Nati conſpectu & amplexu prima exhilarata. Filium cœlos penetrantem contemplata. Spiritum ſanctum tibi atque Apoſtolis ſuperfuſum excipiens. Inter Apoſtolorum Miſſas Filii cruentam mortem incruento ſacrificio recolens. Filium ſæpè in Euchariſtico Pane præſertim Joannis manibus ad Materna viſcera revocans. Solicita de fidei propagatione & populorum converſione ad fidem, curam gerens ſub vitæ mortalis finem ad Filii perpetuum in cœlo conſpectum ardenter aſpirans. Suaviſſimè in mortis ſomnum connivens ex Sancti amoris vehementiore impetu. Exequiis celeberrimis, Apoſtolorum Virgineo feretro ſuccolantium humeris elata. E tumulo excitata, corpore & animo glorioſa in cœlum cum triumpho illata. Coronam ſupremæ poteſtatis accipiens ab æterno Patre.

Brevior ſalutatio Beatiſſimæ.

AVe MARIA gratia plena Dominus tecum. Ave Filia DEI Patris, Ave Mater DEI Filii, Ave Sponſa Spiritûs Sancti, Ave templum totius SS. Trinitatis. In Patris potentia, Filii ſapientiâ, Spiritûs S. gratia, SS. Trinitatis efficacia; ex affectu Gabrielis Archangeli, omnium ac ſingulorum cœleſtium Spirituum & electorum DEI, corde & ore Filii tui, modo tibi gratiſſimo, mihique poſſibili te ſaluto.

Beatam te dicant omnes generationes, & magnificent in æternum, quia te Ancillam humilem respexit DEus, ac fecit tibi magna, qui potens est, ut esses Mater Dei, Regina cœli, Domina mundi.

Concludo oratione S. Bernardi. Serm. 2. de Adventu Domini.

PEr te accessum habeamus ad Filium ô benedicta Inventrix gratiæ, Genitrix vitæ, Mater salutis: ut per te nos suscipiat, qui per te datus est nobis. Excuset apud ipsum integritas tua, culpam nostræ corruptionis, & humilitas Deo grata, nostræ veniam impetret vanitati. Copiosa charitas tua nostrorum cooperiat multitudinem peccatorum, & fœcunditas gloriosa fœcunditatem nobis conferat meritorum. Domina nostra, mediatrix nostra, tuo Filio nos reconcilia, tuo nos Filio commenda, tuo Filio nos repræsenta. Fac ô benedicta per gratiam, quam invenisti; per prærogativam, quam meruisti; per misericordiam, quam peperisti: ut qui te mediante fieri dignatus est particeps infirmitatis & miseriæ nostræ, te quoque intercedente, participes faciat nos gloriæ, & beatitudinis suæ, JEsus Christus Filius tuus, Dominus noster; qui est super omnia DEus benedictus in sæcula. Amen.

Actus gratitudinis ad finem septimanæ eliciendi.

QUid retribuam tibi Domine pro omnibus, quæ hisce diebus, & omnibus momentis vitæ meæ tribuisti mihi? quid merui, quia inter tot milliones hominum, quos pro uno solo peccato, alios

pro paucis admodùm , justo judicio tuo damnasti ; æternis pœnis addixisti , à Tui visione beatifica elongasti , mihi post tot innumera peccata, abyssali decreto, ad resipiscendum , pœnitendum , spatium ad usque hodie, ad id momentum misericordissimè contulisti ?

Quid pro bonis publicis & privatis, pro conservatione , cooperatione , & gubernatione omnium creaturarum retribuam ? Quid pro bonis operibus , verbis , cogitationibus , te donante à me conceptis referam , quippe, qui nihil boni cogitare possum , nisi te largiente ! Quid pro auxiliis & inspirationibus tuis ? O Domine , pro his omnibus sis benedictus in æternum.

Quid autem pro his omnibus reddidi tibi ; Eheu ! reddidi mala pro bonis, quia toties ausus sum gravissimis peccatis meis te offendere , te contristare. O utinam ea nunquam commisissem , non corde , non ore, non opere.

O amabilissime DEus! amore tui solius, odi, execror, & abominor omnia ab annis adolescentiæ meæ , usque in hanc horam commissa facinora mea , ac totius mundi, specie diversissima , qualitate infanda, & pudenda , quantitate immensa , frequentatione assidua , numero inexplicabilia , malitiæ autem gravitate per omnem æternitatem & mille inferno inexpiabilia.

O si præ infiniti doloris & contritionis magnitudine , propter hos enormissimos excessus meos perpetratos contra te , cor meum intra me colliquesceret ! ô si mi Deus eadem peccata mea & me in pulverem & in nihilum redigeres , eo præcipuè motivo ut infamis & infernalis ille character , macula , & offensa , oculis infinitæ bonitatis tuæ in æternum ampliùs non appareat , sed maneat obliterata , ac funditus extincta.

Ac demum in ſuppletionem amoris & laudis, quam tibi, ùt debui, non impendi, offero tibi mi Domine, innovo omnia obſequia juſtorum, omnes devotiones, jejunia, vigilias: omnem pœnitentiam, mortificationem, & auſteritatem Religioſorum: omnia vota, omnes cultus, adorationes, & omnia SS. Miſſæ Sacrificia, ac demum, ſi quæ facta ſunt Martyria. Offero tibi incendia amoris omnium Angelorum, omnes laudes Sanctorum totius triumphantis Eccleſiæ. Hæc omnia quaſi mea eſſent, dono tibi, & offero.

Suppleo omnes defectus meos ſanguine Domini mei, meritis Beatiſſimæ & Sanctorum omnium.

III.

Decet Viatorem ſemper & ubique Dei ſui meminiſſe.

In omnibus viis tuis cogita Dominum, & ipſe diriget greſſus tuos.
Prov. 3.

Viator aſpirans ad Patriam, ne erret in terra deſerta, invia & inaquoſa, ſemper ambulet coram Deo, & cogitet Deum ſibi intimè præſentem: quia *in Deo vivimus, movemur, & ſumus.*

Unde nos admonet S. Bonav. Attende, ut quidquid agas, & ubicunque ſteteris, & quibuſcunque negotiis impliceris die ac nocte, omni momento & horâ DEum ſemper habeas in memoria, credens & cogitans te eſſe verè coram eo, & ipſum cogita te ubi-

que aſpicere. Hæc autem cogita cum magna reverentia ac timore pariter & amore.

Quidquid ſemper operor (inquit S. Aug. c. 14. ſoliloq.) *tu pariter ſemper præſens ades, utpote perpetuus inſpector omnium cogitationum, intentionum, delectationum & operationum mearum.* Idem ſerm. 46. de verbis Dom. Ipſe timendus eſt in publico, ipſe in ſecreto; procedis? videris. Lucerna ardet? videt te. In cubile intras? videt te. In corde verſaris? videt te, ſi peccaveris, quære, ubi te non videat, & fac, quod vis. S. Franciſcus Xaverius (Manſi diſc. 8. n. 1.) dicere ſolebat: *ubicunque fuero, meminero, me in orbis terræ theatro in cœleſtis Regis & ſuperum oculis verſari.*

Præliantes nos, & fidei congreſſione pugnantes ſpectat DEus, ſpectant Angeli, ſpectat & Chriſtus. Quanta eſt dignitas, quanta felicitas, præſente DEO congredi & Chriſto Judice coronari! S. Cyprianus ep. ad Tiburit. Ergo non tam ſæpe reſpirare oportet, (concludit S. Gregorius Nazian.) quàm DEi ſui meminiſſe. DEus enim continuò & continenter nobis benefacit.

Certè continuò, cujus DEus benefacit, quia per eum nobis terra ſtat, fluit aqua, diffunditur aër, ardet ignis, lucet ſol, cœlum vertitur, nobis bruta animalia vivunt, ſerviunt Angeli. Verbô, quæcunque ſub viſum, guſtum, odoratum, & tactum cadunt, omnia munera tua comperies, quibus DEus te paſcit, cùm eſuris, potat, cùm ſitis, operit, cùm nudus es, fovet, cùm friges, reficit, cùm deficis, ſanat, cùm ægrotas.

Unde eſt ſumma infelicitas hominis, quòd raro præ oculis Authorem bonorum habeat, quòd in hujuſmodi actione ſupinè negligens ſit, perinde ut bruti

bruti pisces, cùm in mari vivant, moveantur, & sint, se tamen ibi vivere, & moveri & esse ignorant.

Expende tecum, quia tu in mente DEi ab æterno eras, & jam te amabat, ac tibi beneficia destinabat. Sit etiam DEus in mente tua. Tobias Filio suo (Tob. 4.) dicebat: *Audi fili mi verba oris mei, & ea in corde tuo, quasi fundamentum construe. Omnibus diebus vitæ tuæ in mente habeto DEum.* Sit hoc fundamentum vitæ tuæ Spiritualis, ut præsentis DEI memor in mente habeas Deum, qui te in mente habuit ab æterno. Nunquam fuit DEus, quin te amaverit. Et tu quando incipies amare DEum? Vel jam seriò incipe, ita, ut qui ab æterno illum amare non potuisti, jam nihil amittas temporis, quo eum non ames.

Et sicut nullum est momentum, quo homo non utitur vel fruitur bonitate ac misericordiâ DEI, sic nullum debet esse momentum, quo eum non præsentem habeat (inquit S. Bernardus) in memoria. Sicut enim assiduè respiramus, ita deberemus amare assiduè ac orare. Est, qui putet (inito numero) se intra horæ spatium millies centies & ferè quinquagesies respirare. Toties corde saltem orandum esset, ac tot actus amoris erga DEum edendi essent, si id fieri posset.

Est & summè periculosum homini non meminisse DEI sibi præsentis, quia sicut pisciculus ex aqua extractus, mox perit & moritur, ita homo ex DEI præsentia per oblivionem egressus, necesse est, ut subitò pereat. *Non est*, ait Propheta, *DEus in conspectu ejus* (ideo) *inquinatæ sunt viæ illius in omni tempore*, ideo homo sine præsentia DEI sæpiùs in gravissima ruit & labitur peccata, in mentis cæcitatem, cordis obstinati duritiem, ac demum cæco impetu ruit in præcipitium infernale. Nam sine præsentia

DEI homo fit , aut per luxuriam velut bestia , aut per superbiam velut dæmon.

Idem nobis inculcat Clemens Alexandrinus lib. 3. de Pædag. c. 5. *Hâc solùm ratione fit , inquit ille , ut quis nunquam labatur , si Deum sibi ipsi semper adesse existimet.*

Susanna ad adulterium invitata dicebat : Dan. c. 13. *Meliùs est mihi incidere absque opere in manus vestras , quàm peccare in conspectu Domini.* Hoc remedio S. Paphnutius Thaidem meretricem sanavit.

S. Ephrem Syrus in cella sua herbas quasdam legens & mundans vidit lascivam quamdam fœminam per fenestram cellam suam introspicientem ; quæ , ut illum ad illicita permoveret, interrogavit eum , an quidpiam ei deesset ; qui respondit illi , calcem sibi deesse & lapides , quibus fenestram illam obturare & claudere posset. Petulans verò mulier non cessabat verborum blanditie illum sollicitare ad illicita, protestando , quòd inde recessura non esset , nisi ejus obtinnisset consensum. Cui Ephrem respondit : Agedum igitur , contentus sum & condescendo tecum ad peccandum , cum hac tamen conditione , ut in potestate mea sit eligere locum , ubi pessimæ tuæ concupiscentiæ satisfacere possim ; locus autem hic alius non erit , præterquam urbis Edessæ publicum forum. Cumque illa hunc locum repudiaret , eò quòd tantam nollet subire confusionem , in conspectu omnium hominum peccando : S. Ephrem confestim subjunxit : Tu hominum times præsentiam , nec tamen in conspectu Angelorum , imò ipsiusmet DEI verecundaris ? an ignoras DEUM ubique locorum præsentem , cunctorumque operum tuorum spectatorem esse ? Quæ verba , impellente cor ejus Spiritu sancto , eam ad compunctionem , veramque perduxerunt pœnitentiam , adeò , ut deinceps

inceps castam omninò, sanctamque egerit vitam. Mansi. n. 2.

Jugis præsentiæ DEi memoria est compendium, & summa perfectionis in hac vita; Docuit ipse DEus Abrahamum (Gen. 17.) hanc veritatem dicens illi: *Ambula coram me, & esto perfectus.* Maximè placuerunt DEO illi servi DEI, ob memoriam præsentiæ ipsius, qui sunt reservati ad certamen cum Antichristo, hoc de illis refert scriptura. *Ambulavit Henoch* (Gen. 3.) *coram DEO.* In ore Eliæ, hoc frequentissimum fuit, intuendo mentis oculis semper præsentem DEum: *Vivit Dominus, in cujus conspectu sto.*

De Pretiosissima Filii DEi Matre innuitur in Canticis: *Ego dormio, & cor meum vigilat.* c. 5. Quæ verba multi SS. Patres explicant de B. Virgine, dicuntque eam etiam in somno DEI memorem fuisse. Unde pluribus Sanctis revelatum est, quòd B. Virgo integras ferè noctes orando & meditando traduxerit, ut adnotat Cornelius in hunc locum. Et S. Bernardinus ait tom. 2. ser. 51. Somnus, qui abyssat & sepelit in nobis rationis & liberi arbitrii actus, & per consequens actum merendi, non credo, quòd talia in Virgine operatus fuerit, sed anima ejus liberè ac meritorio actu tunc tendebat in DEum.

Maximam utilitatem viatori adfert divina præsentia, præcipuè verò, quia nos arcet à gravioribus peccatis, puritatem cordis adfert, & in timore DEi conservat.

Sanctus Antonius Abbas cùm in fine certaminis cum dæmone habiti dixisset: ubi eras ô bone JEsu? Dominum sibi respondentem audivit. Hic eram, sed expectabam videre certamen tuum. Maus, disc. 3. n. 8. Idem sanctus habendo quovis tempore præ oculis semper intimè sibi præsentem DEum, insigne pudoris

ris exemplum reliquit, qui Lycum flumen vado transmissurus, cùm nudandi essent pedes, jussit Theodorum vitæ comitem longiùs à se abesse, sed ne hoc quidem pudori ejus facto satis fuit, siquidem ipse aliquid sui nudum videre erubescens, veste se exuere non potuit: Id quàm superis gratum esset, DEus miraculo testatus est, qui famulum suum uno momento in aliam ripæ partem intactâ aquâ transvexit. S. Athan. in vita.

Simile patet exemplum pudicitiæ in mellifluo nostro Doctore S. Bernardo. Contigit, Bernardus adhuc adolescens apud Matronam quamdam hospitaretur. Considerans mulier adolescentem decorum aspectu, capta est laqueo oculorum suorum, & in concupiscentiam ejus exarsit. Cumque adolescens quiesceret, surgens ipsa de nocte impudenter accessit ad eum, quam Bernardus sentiens, nec consilij inops exnunc clamare cæpit. *Latrones*, *Latrones*. Et ita usque tertio improba mulier fuit repulsa. Quonam hic invictus Heros scuto munitus de carne & diabolo tam generosè triumphavit? certè scuto divinæ præsentiæ. Et verò quis coram Judice præsente peccare audeat?

Huc spectat Innocentius tertius (l. 3. de cont. mundi c. 14.) cùm ait: Quis non timeat Judicem potentissimum, sapientissimum, justissimum? potentissimum; quem nemo potest effugere; sapientissimum, quem nemo potest latere, justissimum, quem nemo potest corrumpere? Juxta hæc, quis est, qui videns talem potentiam, tam magnum Dominum offendat?

Deinde præsentia divina in nobis flammas divini amoris succendit. *Vis DEum amare?* quærit S. Thom. op. 61. c. 2. & respondet: *Prius oportet cognoscere.* Summum delectabile oportet præapprehen-

hendere, cogitando, ut poſsimus diligere appetendo. Vide ergo intellectu ſemper DEum, ut concipias affectu. Ad maiorem in dies & momenta flammam amoris divini concipiendam ex continuo obtutu quaſi præſentis DEI, S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis frequentiſsimum fuit, curſare per domum obvias Sorores apprehensâ dexterâ ardentibus verbis ad amorem DEI excitare, hortum ingredi, ſpatia citato greſſu conficere, identidem ſucclamare: O amorem! ad æris campani turrim accurrere, illudque totis obnixè viribus pulſare, cum illis vocibus: Excitemus mortales omnes, ut amorem hunc ament. O amor! ſi mihi ferrea vox foret, quàm inclamarem? Amate hunc amorem mortales, amate!

Inſuper præſentia DEI nos ipſis Seraphinis aſsimilat. Pulcherrima Seraphinorum occupatio eſt coram Deo ſtare, clamando & amare, ut Iſaias vidit c. 6. Quisquis DEum amat, conatur illum ferre ubique in oculis, imitatur Seraphinos. Unde S. Gregorius, Seraphin ex ſingulari propinquitate Conditoris ſui incomparabili ardent amore. Tantò magis ardent, quantò viciniores hunc vident.

Cùm ergo præſentem DEum ſemper habemus, Angelorum ritu vivimus, quamvis enim illi ad noſtram tutelam deputati, curandis noſtris negotiis intenſiſsimi ſint, non omittunt tamen DEum aſpicere, de illo cogitare, illum continuo, ſtabilique amore complecti. Ita Raphaël Angelus Tobiæ comes, & inter homines verſatus, omnia peragebat more aliorum, diſſerebat, loquebatur, cibum ſumebat: interim tamen verſabatur cum Deo, eundem ſibi ſemper præſentem habebat, alio cibo & potu, qui ab hominibus videri non poteſt, utebatur, & Angelus erat.

Quidquid ergo facis, ſive legis, ſive oras, comedis, bibis, loqueris, ambulas, in omni loco & actione ac-

cede ad DEum Viator, ad DEum intimè tibi semper, præsentem. Accedere autem potes triplici viâ, vel ut reus de peccatis ingemiscens, per viam purgativam, vel carens virtutibus per viam illuminativam, aut velut sponsa ardens amore, per viam unitivam.

Viam purgativam vocant viri spirituales, quando intellectus animæ peccati fœditatem proponit, ut illud detestetur, atque exterminet, quibus ipsa permota affectuum suorum pedibus (ut sic loquar) per voluntatem abit in timorem Dei, & à peccatis cum magna detestatione recedit.

Via illuminativa est, quando intellectus voluntati proponit amandam pulchritudinem virtutis, omnique studio quærendam maximè Christi & sanctorum exemplo.

Via unitiva dicitur, qua beneficiorum DEI & perfectionum consideratione voluntas in DEum fertur per amorem, ejusque voluntati se conformat, atque ad perfectam cum eo unionem aspirat.

Hinc apparet triplex affectuum genus, quod triplici viæ respondet, in partes plures dividi posse.

Affectus viæ purgativæ sunt pudor & confusio de peccatis, dolor de iisdem, timor divinæ justitiæ, atque hinc mortificationis desiderium, ut homo illi satisfaciat.

Illuminativæ: virtutum omnium amor, spes ac desiderium eas acquirendi, rerum terrentarum & voluntatis propriæ abnegatio, imitatio Christi, & Sanctorum.

Unitivæ: amor Dei, gratiarum actio, Zelus animarum, lætitia & admiratio de perfectionibus divinis, suspirium ad cœlestem gloriam. Hâc ergo triplici viâ, seu affectibus jaculatoriis, sæpiùs per diem potest viator ad DEum, & patriam Beatorum accedere.

Oratio-

Orationes jaculatoriæ, & Motus Anagogici quid ſint? exemplis Sanctorum Patrum approbantur.

DIcuntur orationes jaculatoriæ, quia inſtar jaculorum ſeu ſagittarum velociſſimè tranſeuntium, in cor Divinum, tanquam in ſcopum jaciuntur, ut ab eo dona cœleſtia obtineamus. De his S. Auguſtinus ad Probam ep. 121. dicuntur Fratres in Ægypto crebras quidem habere orationes, eas tamen breviſſimas, & raptim quodam modo jaculatas, ne illa vigilanter erecta, quæ oranti plurimùm neceſſaria eſt, per productiores moras evaneſcat atque habetetur intentio. Et Caſſianus in collationibus: *Frequenter, ſed breviter orandum eſt, ne immorantibus nobis, inſerere aliquid, cordi noſtro inſidator poſſit inimicus.*

Hunc brevem orandi modum per orationes jaculatorias ſeu motus Anagogicos exemplo ſuo nos Chriſtus docuit. In horto enim iterabat hæc verba: *Pater! ſi poſſibile eſt, tranſeat à me calix iſte.* Sancti in cœlo continuò clamant: *Sanctus Sanctus.* Baſilius ſuadet peccatori, ut ad imitationem Chananeæ identidem inclamat illud: *Miſerere mei fili David.* Thais olim meretrix edocta à Paphnutio Abbate ſic orabat *Qui plaſmaſti me, miſerere mei.* Beata Clara de monte Falco millies quotidie DEum adorabat genua flectens, & totidem fundens Orationes jaculatorias. S. Franciſcus totâ nocte orabat, hæc ſola verba repetens: *DEus meus & omnia.* Narrat Theodoretus l. 9. Simeonem ſtylitam, innumeras quotidie adorationes peregiſſe, adeò, ut unus nu-

meraverit aliquando mille ducentas quadraginta quatuor, alias omittens, quia lapſus deſtitit numerare.

Dicuntur motus Anagogici, id eſt, ſurſum ducentes, nimirum, quia illis à rebus terrentis abducimur, & ad ſuperna levamur, ac tandem ad beatam cum DEO unionem evehimur.

Exercitium Aſpirationum in via Purgativa.

O Miſeram animam meam peccatricem! ah quid feci, quid cogitavi, quid dereliqui, quantum bonum offendi, quid amiſi?

Pater mi! quid feci? peccavi in cœlum coram te, peccavi ſuper numerum arenæ, quæ eſt in littore maris.

Quis habit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lacrymarum, & plorabo die ac nocte.

Tibi ſoli peccavi Domine! & malum coram te feci.

Qui plaſmaſti me, miſerere mei.

O me infeliciſſimum! qui omnium peccatorum ſum reus.

Quo ibo à ſpiritu tuo, & quo à facie tua mi DEus fugiam?

O mi DEus! ſi me ejicis, quis me recipiet?

Delicta juventutis meæ & ignorantias, ne memineris Domine.

O JEſu! ſis mihi JEſus.

Hìc ure, hìc ſeca, modo in æternum parcas.

DEus propitius eſto mihi peccatori.

Non audeo mi JEſu! in cœlum oculos levare, propter peccata mea.

DEus in adiutorium meum intende.

Sancte

Sancte DEus, Sancte Fortis, Sancte & Immortalis, miserere mei.

O Domina mea monstra te esse Matrem!

Quæ utilitas mi JEsu in sanguine tuo & meo; si descendero infernum?

Non mortui laudabunt te Domine! sed nos, qui vivimus, benedicimus tibi.

Quid mali fecisti mi Domine, quia offendi te? O mi Deus! malo in posterum in ipso inferno ardere quàm te offendere.

Peccavi Domino!

O JEsu! ö summum bonum meum, cur unquam offendi te?

Væ tempori illi, quo te offendi mi Deus!

Pactum facio mi Domine tecum! ego tuus & tu meus eris in æternum.

Exitus aquarum deducant oculi mei, quia non custodierunt legem tuam.

O Domine respice in me, quia ego servus tuus & filius ancillæ tuæ.

O Domine etiamsi me occideris, in te sperabo.

Ah! doleo, doleo, quòd aliquando ita me habuerim atque si nullus esset DEus! aut, atque si dissimularem credere vel advertere, quòd sit DEus!

In Via Illuminativa.

O Domine ante te omne desiderium meum, & gemitus meus à te non est absconditus.

Redde mihi lætitiam salutatis tui, & spiritu principali confirma me.

O Domine miserere mei. Non enim est volentis neque currentis, sed tui miserentis.

Serò

Serò te cognovi pulchritudo tam antiqua, serò te cognovi bonitas infinita.

Ibo & ibo, quæram, quem diligit anima mea.

Domine JEsu, noverim me, noverim te, nec aliud cupiam nisi Te.

Quocunque loco fuero, meum JEsum desidero.

Vivat JEsus! & exaltetur DEus salutis meæ.

Væ tempori illi, quo te mi DEus! non amavi.

Loquere Domine! quia audit servus tuus.

Domine ante te omne desiderium meum.

Adjuva me & salvus ero Domine.

O Domine ego servus tuus, & mancipium ancillæ tuæ MARIÆ.

Illumina oculos meos, ne unquam obdormiam in morte.

Nolo vivere mi JEsu, sine vulnere, quia te pro me video totum vulneratum.

Gaudens gaudebo in Domino, exultabo in Deo JEsu meo.

Ex te, in te, & pro te mi DEus! sint omnia mea.

Benedic mihi ô SS. Trinitas, ô Dulcissima Virgo Mater, ô Angele mi Custos, ô Patroni mei.

Eja, quæso, multiplica in anima mea virtutes Domine DEus virtutum.

In Via Unitiva.

MIsericordias Domini in æternum cantabo.

Benedicam Dominum in omni tempore, semper laus ejus in ore meo.

O ignis, qui semper ardes, accende me: Paratum cor meum DEus, paratum cor meum.

Quis mihi det, ut diligam te mi DEus, amore Seraphico, & Theandrico, & Divino?

O pa-

O patria noſtra! patria ſecura! à longè te video, ab hoc mari & exilio te ſaluto.

Cupio diſſolvi & eſſe tecum mi JEſu!

Tædet animam vitæ meæ, quia lumen cœli DEum meum non video.

Unam petii à Domino, hanc requiram, ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ.

Quid mihi & tibi ô JEſu Fili Mariæ Virginis?

Amo JEſum amore Mariæ, amo Mariam amore JEſu.

O patria! quando revertar ad te?

Vivat JEſus in corde meo!

O mi DEus! quando tranſibo in te? quando abibo in cineres dilectionis tuæ?

Vulneraſtis cor meum ô JEſu! ô Maria! vulneraſtis cor meum.

O felix hora quando liberabor de corpore mortis hujus!

O amor meus! ô DEus meus! vellem te amare mille cordibus, ſi tot haberem, & amore ardentiſſimorum Seraphinorum.

Cupio mi DEus! tranſire in te, transformari in te, perire propter te!

Nihil cupio mi DEus extra te, quia inquietum eſt cor noſtrum, donec requieſcat in te.

Moriar mi JEſu! moriar! modò inter deſideratiſſimos & ſuaviſſimos amoris tui amplexus.

Age, age bone JEſu! tolle amorem meum totum à me, & converte ad te, accende & rape, flagra & dulceſce, jam amem te, jam rapiar in te.

O liqueſcam! ô conflagrem amore DEi mei!

Utinam vivere poſſim ego, ſed non ego, ſed vivat in me DEus, amor meus.

IV.

Viatori per creaturas ad Creatorem aſcendendum.

Cor hominis diſponit viam ſuam. Prov. 16.

VAriæ Viatori aſpiranti ad Patriam ſolent occurrere creaturæ DEi, & opera ejus, ſi ergo Viator noluerit errare, ſciat & curet per eas DEum inveſtigare, & per omnes ſemper amoris greſsibus ad Creatorem ſuum aſpirare. Viatori creatura non ſit Remora.

Philo diſertiſsimus Judæorum lib. de præmijs, ſcalas ad DEum eſſe omnia creata aſſeverat. Via etenim patet nobis ab his, quæ videmus & contrectamus, ad opificem DEum, quem non videmus. Conſonat Baſilius Seleu. Epiſcopus orat. 1. dicens. *Cùm DEus res creatas in morem ſcalæ Viatoribus adaptaverit, per eas ſui amantibus aſcenſum ad ſe extruxit.*

Per creaturas DEus tuum ò Viator venatur amorem, cui capiendo toto orbe creaturatum ponit laqueos. Utinam & tu capiaris! utinam ſis amoris Divini præda, ne fias alterius amoris prædo. Omnis Creatura inclamat tibi hæc tria. Accipe, redde cave. Accipe creaturas ut beneficium, redde Creatori earum officium, cave abutens illis ſupplicium.

Cur amas hæc terrena, niſi quia pulchra & bona ſunt? poſſunt eſſe tam pulchra & bona, atque ipſe, à quo facta ſunt? quis ſic delectat, quàm ille, qui fecit omnia, quæ delectant? Interroga creaturam, ſi à ſe ipſa eſt, remane in illa; ſi autem ab illo eſt, non

ob

ob aliud eſt pernicioſa amatori, niſi quia præponitur Creatori.

Ad hanc piam erga DEum affectionem & continuum acceſſum omnes Viatorem Chriſtianum creaturæ hortantur, ſive enim rationales illæ, ſive non, laudem tamen DEI ſui, vel apertè vel occultè enuntiant.

Nulli ergo dubium, quin facillimè poſſit, quicunque huic ſtudio animum applicaverit, ex aſpectu cujuslibet creaturæ in Deum aſſurgere, & piis affectibus ad DEum aſpirare. Habemus hujus rei exemplum in Sanctis.

Scribitur de S. Fulgentio Ep. Ruſpenſi. Videns quondam hic Sanctus in generali conventione nobilium Romanorum tot dominorum præſentium ſplendorem, Theodorico Gothorum Rege concionante, exclamavit: O DEus! quàm pulchra oportet, ut ſit cœleſtis illa civitas Jeruſalem, ſi hìc in terris ſic ſplendet Roma terreſtris. Et ſi in hoc mundo tantus ſplendor conceſſus eſt amatoribus vanitatis, quanta gloria reſervata eſſe debet contemplatoribus Divinæ Majeſtatis.

Conſtantinus Magnus honorificè quondam ſcripſit S. Antonio Abbati, quod factum Religioſi, qui cum illo erant, valdè admirabantur. Tunc inquit Sanctus ad illos. Quid admiramini Regem ſcribere homini? potiùs admiremini DEum æternam ſuam legem ſcribere mortalibus, imò in perſona Filii illis locutum.

S. Franciſcus videns ovem ſolam inter hædos derelictam: Ecce, inquit, ut miſera iſta ovicula manſueta eſt inter capellas, ſic Salvator noſter inter Phariſæos manſuetus erat. Idem S. videns quodam tempore agnellum à porco comeſtum; Ah parve agnelle, (inquit plorans) quàm ad vivum Salvatoris mei amariſſimam mortem exprimis.

Anima quædam devota intuens fluvium, cui cœlum cum stellis, nocte serenâ repræsentatum erat, exclamavit: O mi DEus! eædem illæ stellæ sub pedibus meis erunt, quando recipies me in Sancta tabernacula tua.

Francisca considerans pulcherrimum fluvium in ripa, in qua ipsa flexis genibus sedebat ad orandum, in extasim rapta aliquoties hæc verba lenta voce repetiit: Tam dulciter & suaviter fluit gratia DEI, sicuti fluvius iste.

Cùm novercali die, igni medullæ coquerentur, pia cogitatio mentem Divi Francisci Borgiæ pupugit: ecquænam illos flammæ urerent, qui ob flagitia apud inferos pœnas æternas penderent?

Alius arbores videns florentes suspirabat: ut quid ego solus deflorui in horto Ecclesiæ? ut quid sum sicca arbor nullum fructum faciens?

Alius intuens cursum solis dicebat: Quando mi DEus! anima mea sequetur Agnum, solem justitiæ, quocunque ierit?

Regiâ & rectâ intentione creaturis usa est Esther Regina, quando dixit: *Tu scis* (DEO loquebatur) *quod nunquam lætata sit ancilla tua, ex quo huc translata sum, usque in præsentem diem, nisi in te Domine*, Esther 4.

S. Antonius magnus in rerum creatarum contemplatione, tanquam in libro studens, citra aliarum scientiarum notitiam summam sibi, quâ pollebat, adscivit scientiam. Nesciebat litteras, sed sedebat in monte, & studebat in libro creaturarum. S. Athanasius in vita S. Antonii. Præclarè scripsit S. Basilius in Hexamero. Universa hæc mundi moles perinde est, ac liber litteris exaratus, passim contestans, & deprædicans gloriam DEI, illiusque augustissimam majestatem, arcanam alioquin, & invisibi-

visibi-

visibilem tibi intellectuali creaturæ copiosè annuntians.

Quocunque ergo universam sublunarem mundi machinam, quam admirabili ordine, in numero, pondere & mensura creavit DEus, & ingens quoddam volumen te docens hominem exposuit, ac quotidianis usibus concessit, oculos tuos converteris, in omnibus lauda Creatorem.

Continuò ad hanc laudem excitant te sol mundi oculus, quem Deus facit oriri super bonos & malos, luna noctis Domina, Planetæ suas terræ communicantes influentias, stellæ, orbes cœlestes, ignis, aër, aqua, terra, volatilia, fluminum & maris natatilia, quadrupedia, colorum & odorum flores, arborum fructus, herbæ, prata, campi, colles, mineralia, pretiosi lapides, gemmæ & omnia, quæ in firmamento, aëre, terra, mari continentur.

Ex his omnibus bonæ cogitationes, & sanctæ aspirationes ex objecto pro varietate hujus mortalis vitæ & negotiorum diversitate elici possunt. Damnatione sanè æternâ digni sunt, qui abducunt creaturas à Creatore, & ex illis peccati materiam desumunt. Sed beati illi & verè beati, qui convertunt creaturam ad gloriam sui Creatoris, & impendunt vanitatem ad honorem veritatis.

V.

Praxis Aſpirationum ſeu Affe-ctuum pro qualibet occaſione & actione.

Dum cœlum conſpicis.

1. DOmine non ſum dignus videre altitudinem cœli, præ multitudine iniquitatis meæ.

2. O patria noſtra! patria ſecura, à longè te video! ad te ſuſpirat peregrinatio mea! tædet animam meam vitæ meæ, quia non video DEum DEorum in Syon.

3. Utinam mi DEus! tantùm te nunc amare poſſem, quantùm omnes Beati in cœlo hactenus te amârunt.

Dum aliqua grata & venuſta vides.

1. SI tanta mi DEus! facis nobis in carcere, quid ages in palatio? ſi tanta ſolatia in hac die lacrymarum, quanta conferes in die nuptiarum?

2. Quidquid mihi dare vult Dominus meus, præter ſe ipſum, dulce mihi non eſt; auferat totum & ſe mihi det.

3. Quàm durus & aridus es anime mi ſine JEſu! quàm inſipiens & vanus, ſi cupis aliquid extra JEſum! eſſe ſine JEſu gravis eſt infernus, & eſſe cum JEſu dulcis paradiſus.

Dum animum relaxas.

1. O Dilecte JEſu! unicum cordis mei gaudium, quia amoris mei delicium! da, ut amando te ſemper ſim hilaris, quia offendi te, meritò ſim triſtis.

2. Ego autem in Domino gaudebo, & exultabo in DEo JEſu meo.

3. Utinam efficere poſſem dulciſſime DEus, ut omnia gaudia, quæ ſunt & erunt in mundo, non ſint niſi de te. Tu enim es vera dulcedo cordium, excedens omne gaudium, & omne deſiderium.

In aſpectu Solis, Stellarum.

1. O Sol mundi ocule, qui me toties peccantem aſpexiſti, utinam me deinceps nonniſi dolentem & lugentem aſpiceres.

2. O mi JEſu candor lucis æternæ! quando in lumine tuo videbo lumen tuum? quandò me totum liquefacies penetratum efficaci ſuavitate tuâ?

3. Ardeant tibi & luceant DEus meus ſydera tua, & tot accende tædas amoris in corde meo, quot in cœlo ſplendent ſtellæ.

In aſpectu Ignis.

1. HIc ure Domine! hìc ſeca, modò in æternum parcas.

2. O Domine amoris! deficiat & convertatur in cineres cor meum, ſi non permitto, ut amoris tui flammis æſtuet, & ardeſcat.

3. O si citiùs ut ferrum igni, ita & ego, tibi DEo meo uniri, ac in te transformari possem.

In Aspectu Aquæ.

1. O Si derivare possem in oculos meos, flumina, maria, Oceanum, effl erem ista omnia hoc luctu: Eheu! peccavi Domino: dereliqui fontem aquæ vivæ!

2. O mi DEus! quot sunt guttæ aquarum in fluviis, lacubus, fontibus & mari, tot tibi laudes, tot ardentissimos amoris affectus in omnibus & pro omnibus offero, & in te transfundo.

3. Immensa dulcedo mi DEus! utinam me totum rapiens absorberes & absconderes! Quod enim est mari absorbere unam guttam, hoc tibi est absorbere me.

Ante quodlibet opus.

1. O Mi DEus! titulus & inscriptio omnium actionum & cogitationum mearum est nomen tuum, quod est JEsus: tua enim sunt omnia, & propter magnam gloriam tuam, omnia mea do, dico, & addico tibi.

2. Quidquid videro, quidquid audiero, quidquid sensero, totum tibi serviat mi JEsu, omne opus à te incipiat, & per te cæptum finiatur.

3. Desidero, ut quævis actio mea non tam sit actio, quàm amor tui & major continuus, mi Domine!

Actus ante disciplinæ Exercitium.

1. MEmor ſum ô Domine ! opprobrii & confuſionis, quam pro me paſſus es, in crudeliſſima flagellatione tua, quando virgineum corpus tuum virgis ſpineis cruentabant, loris nodoſis & uncis ferreis dilaniabant, catenis oſſa ipſa & coſtas divellebant.

2. O anime mi ! ad tam funeſtam Salvatoris tui tragædiam ne quidem ingemiſcis ? ſi feram aliquam ſic excarnificari cerneres, an commiſeratione non tangereris ?

3. Æquum eſt mi JEſu ! ut qui flagellationis tuæ cauſa fui, illius quodammodo particeps fiam. Unde offero tibi eam Domine in unione acerbiſſimæ paſſionis tuæ : omnes ictus & flagella tuo aſpergo ſanguine, ut hoc pœnitentiæ exercitium gratius tibi ſit, cedatque in ſatisfactionem pro peccatis meis.

Actus ante ſuſceptum iter.

1. OFfero tibi mi DEus, tot actus fidei, ſpei, charitatis, quot in hoc itinere intercedent ſuperficierum corporis mei permutationes.

2. Sicut ero in continua loci mutatione, ita vellem mi JEſu ! continuò benedicere & laudare te pro omnibus laboribus, & ſudoribus, quos præcipuè per triennium tuæ ſanctiſſimæ prædicationis ſuſtinuiſti.

3. Quia proclivis ſum ego ad omne malum & peccatum, ideò commendo me tibi dulcis JEſu, commendo me tibi Virgo Beatiſſima, & vobis SS. Angeli & ſpeciales SS. Patroni mei, veſtro præſidio munitus non timebo mala.

In ipso itinere.

1. O Mi DEus! quoties in hoc itinere cœlum suspiciam, toties venerari volo omnes illos cœlestes spiritus, illasque Intelligentias cœlorum motrices, commendans illis necessitates colonorum, per quorum agros transibo, ne grandines, tonitrua, tempestates illis noceant, ut maleficia dissipent, inducantque aëris temperiem.

2. Transeundo oppida, pagos, gratias tibi ago Domine pro beneficiis omnibus spiritualibus & temporalibus concessis hujus loci incolis. Innovo tibi omnes cultus, laudes, affectus, & vota omnia, hìc facta & facienda: simulque detestor omnia peccata, hìc commissa & committenda.

3. In omnibus Ecclesiis tractûs mei, adoro te mi JEsu ibidem Sacramentaliter existentem: tibi offero & repræsento omnia Sacrificia inibi facta, omnes devotiones & affectus cujuscunque orationis, & adorationis, sive elicitos sive eliciendos.

Dum insurgunt tentationes impuræ.

1. AMor meus crucifixus est, & ego voluptati operam dabo? Absit! non decet sub spinoso capite membrum esse delicatum.

2. Discerpar in mille partes, rumparque potiùs, quàm ut amori Divino rem quampiam præponam. Malo Domine millies mori, quàm fœdari. Malo in ipsum ex nunc infernum descendere, quàm te deliberatè vel minimo peccato offendere.

3. Eja adesto optime JEsu, ne sanguis tuus in me pereat. Adsis clienti tuo MARIA. Amore tui Domi-

Domina mea, non cogitabo, non dicam, non faciam. Adeste Sancti omnes, vestris præsidiis munitus sperabo in Domino: & licèt consurgant adversum me castra, non timebit cor meum. JESU, MARIA, JOSEPH dono vobis cor meum.

Cùm deambulas.

1. O Quanti sunt infirmi & claudi, quibus ambulare concessum non est! Gratias tibi, Domine! quia corpus integrum dedisti mihi, & me hactenus incolumem conservasti.

2. Domine non sum dignus calcare hoc pavimentum, per quod transeunt tot servi tui, quibus comparatus, Vermis sum & non Homo, opprobrium hominum & abjectio plebis.

3. O si quovis momento vitæ meæ, quovis gressu accurrere possem ad pedes tuos mi JEsu, illosque lamberem, illos amplecterer!

Cùm vides aliquod peccatum proximi.

1. COmpatior mi DEus peccato hujus hominis, non credo tamen illud esse tantum malum, quantum mihi videtur. In supplementum offensæ tuæ offero tibi pretiosum sanguinem Filii tui, & in illo hoc peccatum depono.

2. Ego Domine majora peccata perpetravi, proh dolor! & graviùs te offenderem, nisi tua me gratia præservaret. Unde etiam toto corde tibi gratias ago pro auxilio mihi præstito.

3. Amore tui mi DEus! doleo de omnibus peccatis, à quocunque unquam contra te commissis, & committendis, quæ, si possem impedire, & sanguine meo delere vellem.

Cùm vides aliquod bonum proximi.

1. SErviat tibi mi Domine, quidquid est in cœlo & in terra, quia dignus es accipere laudem & gloriam & honorem ab omni creatura.

2. Sis benedictus Domine in firmamento cœli pro omnibus bonis aspirationibus, & auxiliis, quæ tam huic personæ, quàm omnibus tribuisti.

3. O si & ego possem te amare omnibus illis affectibus, omnibus cordibus, quibus amatus es & amaberis, quàm libenter id præstarem!

Dum occurris divitibus.

1. O Quàm dives est mi dilecte! cui tu sufficis. O amor meus! quid extra te quæram? desint omnia, modò tu me & ego te possideam.

2. Alii alia quærant, te solum ego mi JEsu quæro, te solum desidero: DEus meus & omnia.

3. O si omnium hominum, quotquot fuerunt, sunt, & erunt, corda & voluntates solus haberem, iis omnibus te solum quærerem, te summè diligerem unicum bonum meum.

Cùm

Cùm das Eleemosynam.

1. SI ego possem Domine DEus meus, omnium egenorum miseriis subvenirem.

2. Offero tibi DEus omnes divitias, omnes thesauros hujus mundi, omnia regna, omnes reditus, ita, ut si hæc omnia mea essent, illa amore tui pauperibus erogarem, & in tui cultum effunderem.

3. Gratias tibi Domine, quia me pascis à juventute mea, nam inops & pauper sum ego.

In aspectu Imaginis alicujus Sancti.

1. O Sancti, Sanctæque omnes fideles sponsæ Christi, saluto & veneror vos. Gratias ago DEO meo, quòd vos elegerit, & in sublimi gloria collocaverit.

2. Scribite me Sancti DEI in libro afflictorum, quia affligi semper desidero propter DEum. Scribite me cum SS. Virginibus, quia desidero cum illis sequi agnum, quocunque ierit. Scribite me in corde JESU, & in corde MARIÆ, ut nunquam oblivis-cantur animæ meæ.

3. O felices animæ! quando vobiscum gustabo & videbo, quàm suavis sit Dominus? ô longa mora! ô tædiosa dilatio!

Cùm vides Imaginem Crucifixi.

1. O Pater æterne! respice dulcem natum, toto corpore extensum, cerne manus innoxias pio manantes sanguine: vide inerme

latus crudeli perfossum cuspide, & dimitte nostra crimina.

2. In tantùm me diligis DEus meus, ut te odisse videaris, cùm posset gutta redimere, non dico cruoris, sed sudoris, redemit unda.

3. Adoramus te Christe & benedicimus tibi, quia per Crucem tuam redemisti mundum.

In aspectu Imaginis SS. Virginis.

1. AVe gratiâ plena Dominus tecum, vel Salve Regina Mater misericordiæ.

2. Quis non diliget te Regina cordium, & Mater sancti amoris, quis non diliget te? utinam omnes creaturæ tibi serviant.

3. Substerno tibi Virgo Beatissima me tuum licet indignissimum mancipium, tuisque Virgineis pedibus cor meum subjicio, quia meliùs apud te erit, quàm apud me.

Dum recordaris alicujus peccati.

1. O Quàm justè me jam pridem in infernum detrudere poteras, justissime Judex, pro peccatis meis, & mihi clementer pepercisti.

2. O si quod factum est, possem Infectum reddere! ô si tempus præteritum revocare! ô quam bonum erat mihi, si natus non fuissem: neque enim vitam mihi dedisti, ut te offenderem DEus meus.

3. Detestor peccata mea corde Salvatoris mei: sicut cor JEsu ea flevit, ita ea ploro & abominor. Nolo ampliùs in æternum peccare.

Dum conſpicis hortos, agros, prata.

1. O Mi DEus! hæc omnia, quæ nunc video, videlicet agros, hortos, & ſimul omnes agros per totum mundum, omnia prata, & quidquid in eis ab initio mundi excrevit, nunc creſcit, creſcetque ad finem mundi, omnes ſegetes, herbas, flores, gramina, & totam entitatem, ſubſtantiam, tibi tanquam mea, & me totum cum eis, & in eis, in holocauſtum ſuaviſſimum tibi offero, pro eis gratias ago, in eis te adoro, te laudo & magnifico.

2. O ſi poſſem omnes arenas, atomos, folia, maris ac pluviarum guttas, atque nivium grana in cœlos & choros Angelorum te amantium & laudantium convertere, ô quàm libentiſſimè id facerem!

3. Vellem mi DEus toties æſtuantiſſimis deſideriis ad te moveri, quoties moventur folia & rami in arboribus, herbæ & gramina in campis, ſegetes in agris, animalia in terris.

In aſpectu volucrum.

1. BEnedicite omnes volucres cœli Domino.

2. Quid eſt homo, quòd memor es ejus mi Domine! omnia ſubjeciſti ſub pedibus ejus, volucres cœli & piſces maris.

3. Quis dabit mihi pennas ſicut columbæ & volabo, & requieſcam ſub umbra illius, quem deſiderat anima mea!

Cùm noctu decumbis.

1. O Amabilissime DEus! quàm dormit securè, pro quo vigilat amor! nullas metuo insidias, ubi amor habet excubias.

2. O mi DEus lux indeficiens! dum clauduntur oculi mei: fac, ne simul amori tuo claudatur cor meum.

3. Gratias tibi Domine, quia dum nox in suo, cursu medium iter haberet, omnipotens sermo tuus è regalibus sedibus venit.

Ante concionem.

1. DIgnus es Domine accipere gloriam & honorem. Utinam & ego omnes ad te Creatorem meum convertere possem!

2. Eja Domine video, ut infiniti pereant tuo sanguine & laboribus empti: & nemo potest venire ad te, nisi tu traxeris eum: quid ergo pollutis labiis & corde præstare potero sine te? da igitur mihi gratiam, ad quod vocasti me, & adsint mihi SS. Angeli & Patroni mei, ut ad tuam unius gloriam fiant universa.

3. O Sanctissima TRINITAS! aperi os meum ad benedicendum & laudandum nomen sanctum tuum. O JEsu! da mihi guttam sanguinis tui cordialis, ut illo cor meum conspersum incalescat. O MARIA! da mihi guttam lactis tui Virginei.

Ante confeſſionem audiendam.

1. O JEſu unica ſalus, ſana, quæſo, per me hanc animam peccatricem, quia tu cor contritum & humiliatum non ſoles deſpicere.

2. En pretium ſanguinis tui Sponſa tua ab hoſte vulnerata. Doce me, ut prudenter cæcam & ægram ducam in viam ſalutis æternæ, quia tu nihil horum odiſti, quæ feciſti, & redemiſti.

3. O JEſu adſis, ô ſpes noſtra miſerere! O SS. Angeli! ô SS. Patroni adjuvate me. En volo Domine poteſtate à te mihi & ab Eccleſia collatâ abſolvere pœnitentes meos. Quod fiat ad gloriam divinæ Majeſtatis tuæ.

In aſpectu Judæi, Hæretici, Ethnici, &c.

1. AMore tui mi DEus! doleo de omnibus hæreſibus, blaſphemiis, irreverentiis, quibus ab omnibus unquam Judæis, Hæreticis, diſſidentibus offenſus es, & offenderis.

2. In perſona omnium, qui nunquam tibi debitum honorem, laudem, & reverentiam reddiderunt, nec reddent: ùt ſunt Hæretici, Athei, Judæi, Turcæ, Idololatræ, magi, blaſphemi, & omnes infideles, ego te mi JEſu adoro, laudo, veneror, benedico, & exalto.

3. Supplico tibi mi DEus, ut in omnibus toto orbe diffuſis hominibus ſanctificetur nomen tuum, ut omnes in obſequium fidei, quam mundo intuliſti, tandem ſubdant colla, ut agnoſcant te Dominum

noſtrum JEſum Chriſtum. Ut omnis illa infelix communitas, ſive infidelis ſynagogæ Judaicæ, ſive obcæcatæ infidelitatis deponat, tum obſtinatam non credendi pertinaciam, tum velum, quod objicit idololatria.

In aſpectu hominis cæci, claudi, muti &c.

1. PRocido ante te DEus meus, gratias tibi ago, pro me ipſo, quia me talem eſſe voluiſti, qualis ſum, & ſi me alium eſſe voluiſſes, quàm ſim, easdem humilis perſolvo gratias.

2. Gratias tibi ago, pro corpore meo, quod integris formaſti ſenſibus, viſu, auditu, olfactu, guſtu, & tactu, ſine ullo naturali defectu.

3. Et ſi feciſſet me tua abyſſalis prævidentia defectuoſiſſimum, non ideo ceſſarem, à gratiarum actione. Idem ego cæcus, luſcus, mancus, ſurdus, mutus, claudus, gibboſus, plicatus, leproſus & quidquid in me reperiretur, naturalis defectûs, laudarem te, benedicerem te, gratias agerem tibi, quia me talem eſſe voluiſſes, qualis eſſem.

In aſpectu Energumeni.

1. O Si quemadmodùm integræ dæmonum legiones, unius hominis corpus feruntur ingreſſæ, ita ego uno corde cœlum totum, id eſt omnes beatos ſpiritus complecti poſſem, & quemadmodum dæmon per os energumeni loquitur, quem poſſidet, ita vellem, ut in corde meo per os meum omnes tui Angeli, omnes electi tui, tuum amorem, gratias, gloriam loquerentur. O quâm fe-

lix tunc esset cor adeò plenum choris te canentium Angelorum.

2. Supplico tibi mi DEus, ut potestates tenebrarum harum, per Sanctum Angelum tutelæ meæ deputatum, jubeas pro ultimo momento, obmutescere, nec objicere ea, quæ potest anima reformidare, atque iis perturbari.

3. Gratias tibi DEus meus, pro sedibus Beatorum, & Inferis damnatorum, quia ibi, & hìc agnosco, revereor te DEum supremum remuneratorem: Utinam possem & liceret mihi (depuratâ videlicet, si id possibile esset, illorum malitia) dæmonum ac damnatorum omnium, odium, blasphemias, in laudem tuam, & incendia amoris tui commutare.

Dum accipis aut aspicis librum.

1. QUia mi DEus! adverto reatum, & culpam, profiteor ante te, totus suffusus rubore, piis obortis lacrymis, aperio nunc librum, actorum meorum pœnitendorum, ut in ultimo, quando libri conscientiarum aperientur, non damner cum hoc mundo.

2. Aut me dele de libro filiorum, imò creaturarum, aut parce ô Pater! delere me jubet impietas, & tua justitia, sed vetat Patris misericordia.

3. O DEus, in cujus mente est liber vitæ, liber gloriæ, liber viventium; qui liber est notitia tua, quâ prædestinasti ad vitam salvandos omnes; est firma notitia significativa prædestinatorum descriptorum in cœlis, quâ firmiter retines te, hos, & illos prædestinasse ad vitam æternam. Da, ut sim inter filios conscriptos tuos. Domine qui nosti, qui sint tui, Tuus sum ego, salvum me fac.

In aspectu hominis, aut ipsius imaginis.

1. CReatus sum ad imaginem tuam mi DEus, non secundùm corpus, sed secundùm rationem & intellectum? Exorna tuam in me imaginem, ita, ne illam fœdem unquam, sed mundam servem, Tuque illam postea reponas inter alias imagines vivas in domo æternitatis tuæ.

2. In tua mente Domine ideæ seu formæ omnes objectivè fuerunt semper, ad quarum similitudinem nos & omnia condidisti. Sed ipsa illa rerum omnium exemplaria, seu idea omnis est ipsa tua essentia. Tu ipse similitudo mirabilis es, amabilis idea, ac exemplar omnium, quæ fecisti. Da Domine, ut tu sis idea & exemplar omnium, quæ facio etiam ego, nec discedam à forma tua.

3. O mirabiliter amabilis, ô amabiliter mirabilis conditor meus DEus! idea mea æterna. Sim secundùm cor tuum totâ mente cordis mei. Permaneas, quæso, in mente mea semper; ut habeam te in intellectu meo, cùm tu me in mente tua, & exemplari habueris ab æterno.

Dum in periculo versaris peccati.

1. TImeo te, ô vindex justitia, ô mare, cujus tumentis super me fluctus, ego in me ipse miserabilis excitavi. Timeo abyssum, & rudentes inferni, cataclysmum ignium æternorum. Timeo, ne in illas tentationes incidam, quas, veluti pœnam, peccatis meis commerui; & ne subtrahas mihi illa auxilia, quibus me indignum reddidi, sine quibus tamen vides, me posse quidem vincere, sed non victurum. Ne intres in judicium cum servo tuo; sed illa mihi sugge-

ſuggere, quibus miſericordiam impetrem, loco juſtitiæ.

2. Domine mi DEus, da mihi cordatiſſimum mei odium, ut ipſe me puniam, ne incidam in manus juſtitiæ tuæ. Potes me deſerere, potes tentationes, quibus me proſternendum ſcis, à me non avertere, potes non dare illam efficacem gratiam, quam noſti in theſauris tuis mihi fore accommodatam, ut ſalver; dare autem illam tantùm, quæ ſufficiat ad ſalutem. Parce Domine, peccatis meis, quibus hanc iram merui; & da, ut non minus deinceps merear miſericordiam tuam, quàm hactenus iram meruerim.

3. Quid ſi obcæcatus, & obſtinatè durus, illâ mentis diritate obſurdeſcam, & obrigeſcam, quâ tot alii poſt tot gratias à te acceptas in frigus quoddam ac tenebras inciderunt? O ſi ſemper tuis, nunquam dæmonis, inſtinctibus paruiſſem! Quantùm fuiſſem lucratus gratiarum, auxiliorum, cum quibus eram ſalvandus, & ſine quibus, vel longè difficiliùs, ſalvabor, vel fortè etiam non ſalvabor! Et ſic utrinque tremo, cùm nec ſim ſecurus de peccatis mihi verè dimiſſis à te; & ſi dimiſſa ſcirem, neſcio, an non ſis mihi ſubtracturus illam ſeriem auxiliorum, in qua ſola eram ſalvandus, ſi illam peccato non abrupiſſem. Domine! da mihi ſpiritum pœnitentiæ, ut diſam præterita mea tempora redimere cum pœnitentibus, Petro, Magdalena, Auguſtino, & omnibus, quos convertiſti ad te.

In occursu pergentium ad templa, vel icones thaumaturgas Beatissimæ.

1. EXosculor millies eorum vestigia, qui supplicum ritu ad ædes tuas ô admirabilis & incomparabilis Virgo Mater MARIA procedunt: his me in spiritu pedissequum jungo, unaque te veneror, amo, glorifico.

2. Quis mihi nunc det pennas columbæ, & volabo ad te, & requiescam in te! Quod corpore non licet, animo licet. Statuo me itaque prono corde & corpore ante omnes clementiæ tuæ aras, icones thaumaturgas, & reliquias sacrosanctas, in iisque te DEI mei Matrem & universorum Dominam, omnium nomine, & affectu possibili admiror, benedico, obtestor, invoco.

3. Hos aliosque omnes omnium possibiles affectus elicere desidero, etiam cum dispendio ob eorum intensionem vitæ meæ, ut instar thymiamatis tibi in odorem suavitatis consumar, sine ullo respectu ad commodum vel præmium meum, sed ob merum tuum gustum & consolationem dulcissimi cordis tui, quia digna es.

Dum moveris è loco uno in alium.

1. QUocunque in loco sum ego, tu mecum es, at in quocunque loco tu es, non sum etiam ego tecum. Ego sine te nusquam & nunquam esse possum, tu sine me potes & es. Ah! sis mecum etiam in hoc, ut sim semper tecum per gratiam tuam hìc, & per gloriam tuam ibi, ubi sedes in gloria.

2. Di-

2. Diceris Domine moveri ad nos, appropinquare nobis, nempe per influentiam bonitatis tuæ in nos! O appropinqua mihi! ne recedas à me!

3. O immensitatis divinæ immensitas infinita! Tu es in me! ego sum in te! sentiam, ô semper sanctè sentiam te esse intra me, super me, extra me, circa me! satia me te ipso thesaure mi DEus!

Cùm occurrit cogitatio de æternitate.

1. O Verè æternùm sempiterne sæculorum Rex, æternitatis nec inchoatæ unquam, nec ullis sæculorum myriadibus exhauriendæ, da mihi, ut nihil perdam temporis mei, sed illud erudiam tibi, ac redimam horas meas, & momenta temporis infelicis, quo te offendi. Vellem singula illa malè à me, vel aliis impensa momenta, verti in æternas laudes tuas, & in totidem sæcula, tibi gloriam canentium in æternum.

2. Omni, quem ab æterno bonum vidisti, fine, offero tibi in tributum æternitatis tuæ dies, & momenta singula vitæ hujus meæ, ac futuræ, singula illa, quæ in vita, morbo, morte, purgatorio patiar, omnia illa spatia infinitæ æternitatis, visionem, quâ te videbo, quâ te amabo, & omnem felicem occupationem beatæ apud te æternitatis meæ, & quidquid æternum agemus, nos electi tui omnes, quando misericordias tuas cantabimus in æternum! amorem tuum amabimus in æternum, & de tuo erga te, ac nos, deque nostro erga te amore & gaudio gratulabimur in æternum.

3. O æternitas tua DEus! utinam sicut æternitas uno amplexu omnia tempora complectitur, ita ego possim omnia mea, & omnium tuorum electorum

ſancta tempora, uno amoris tui amplexu implere, & in ſingula momenta dignos æternitate tuâ eminentisſimi amoris actus exaggerare. Quidquid ab æterno à te, quidquid poſtea à tuis creaturis factum eſt, & quidquid in æternum fiet, quod tibi placeat, hoc tibi offero in ſatisfactionem pro malis meis, in gratiarum actionem pro donis tuis, in gratulationem de bonis tuis, quæ habes, & quæ ulli creaturæ dediſti, vel dabis!

Cogitando de æterna beatitudine.

1. NE patere mi DEus! ut intellectu te viſuro abutar ad ea, quæ tibi non placent, ne patere, ut eo non ſtrenuè uter ad ea, quæ tibi placent. Aufer ab eo pulveres vanitatis, ſuperflua, curioſa; & totum intellectum meum à te tam nobilem, tam tibi charum, tu totus occupa DEus meus! ne ad vilia iſta & ſuâ nobilitate indigna ſe dignetur demittere, & quot cogitationes habebit, tot holocauſta tibi offerat ô DEus intellectûs mei!

2. Dum ab intellectu creato videris, ipſa tua eſſentia ſit forma intelligibilis intellectûs: ad quam excelſitatem intellectum elevans, illam per ſupernaturalem diſpoſitionem, per lumen gloriæ, aptum reddis, ut illi ſuperaccreſcat virtus intelligendi, quæ eſt illuminatio intellectûs. Ita claritas tua illuminabit nos, & nos faciet Deiformes. Nam cùm apparueris, ſimiles tibi erimus, & videbimus te, ſicuti es. Domine, fac, ne me tantâ dignitate reddam indignum!

3. Intellectus plùs de illo lumine gloriæ participans meliùs te videbit, ô Pater luminum! Plùs verò habebit luminis, & gloriæ, qui plùs habebit deſide-

desiderii, & charitatis; quo desiderio præparamur, ad illud, quod amamus & desideramus ampliùs hauriendum. Et tunc omnes videbimus essentiam tuam, alius tamen alio perfectiùs, sicut stella differt à stella in claritate. Domine auge in me charitatem, auge desiderium tui, & sic perfectiùs te videbo & amabo: ita, ut amorem ac desiderium sequatur visio, & è visione iterum nascatur amor tui beatum me faciens, te magis delectans in me, ac me in te amando occupans in æternum. O quid erit istud, quando experiar. Desidero desiderare, doce me amare!

CAPUT III.

Diarium Viatoris.

Sive actionum per diem ordinatio.

1.

Emineris semper & ubique DEum te cum cælesti curia intueri. Angelum & dæmonem te, tuaque omnia diligentissimè observare.

2. Considera quænam agenda hodie, quid status, vocatio exigat; perinde, quasi in stadio curreres, opera tua omnia, ac passus dirige ad metam, id est, ad Dei gloriam corde ardenti.

3. Sæpiùs ex te percunctare: Quò pergis anima mea? quid intendis studiis, cogitationibus, & occupationibus tuis? ad quem finem tendis?

4. Utere tempore, velut re omnium pretiosissimâ, & particula boni diei non te prætereat. Volat

lat sæpiùs verbum irrevocabile (inquit S. Bern.) volat tempus irremeabile , nec advertit insipiens , quid amittat , libet fabulari , libet otiari, dicit, donec hora prætereat. O donec prætereat hora, quam tibi ad agendum pœnitentiam, ad obtinendam veniam, ad acquirendam gratiam, ad promerendam gloriam, miseratio Conditoris indulget ! donec transeat tempus , quo debueras properare ad Angelicam societatem , suspirare ad amissam hæreditatem , flere admissam iniquitatem.

5. In omnibus actionibus, locutionibus, & cogitationibus dic tibi , monet Mellifl Doct. *Itáne ageres, si hanc scires pro certò horam novissimam.* Et Doctor Angel, op. 62. diligentiam apponere debemus, ut singula opera nostra , & salus nostra, & omnis laus DEI, & universitatis utilitas , quasi ex uno opere dependeat : quasi nunquam ad id opus reversuri, neque aliud postmodùm facturi.

6. In omnibus operibus tuis præcellens esto : dum oras, benè ora : dum confiteris, cantas, laboras , fac singula, quâ potes perfectione maximâ , quia DEus non est remunerator verborum , sed adverbiorum. Imò omnia opera tua ita fac , ac si jam tibi sepulchrum foderetur.

7. In progressu cujusvis etiam minimi operis & colloquii, sæpè cor tuum ad DEum eleva , ut inspicias, an illud ei placeat.

8. Ut verò semper collectus in Deo esse valeas, orationibus, quas jaculatorias nuncupant , frequentissimè per diem utere.

9. Quotiescunque Domini Dei oblivisceris , ita, ut magna pars transierit temporis sine interiori ad eum motu & conversione , ingemisce , ac pugnis percute pectus tuum , cùm ille debeat esse solus

unicus

unicus dilectus, & amor tuus totus., ne unquam ille tui obliviscatur.

10. Sæpius per diem Sanctos velut præsentes invoca, maximè Virginem Beatissimam, & SS. Patronos tuos cum Angelo custode viæ duce & comite.

11. Si lapsus fueris in via, mox contritione resurge & amore in DEum.

12. Ut omnes actiones & opera tua gratiora fiant DEO, demerge & depone illa sæpiùs in vulneribus JEsu, asperge illa sanguine cordis JEsu, offer per manus Beatissimæ, operibus & meritis Sanctorum unias.

13. Dum aliqua occurrit occasio peccandi, protestare ex nunc, quòd malis mori, malis in ipsum infernum descendere, quàm DEum tuum, summum & infinitum bonum, vel minimo peccato deliberato offendere.

14. Sæpiùs per diem excita in te desiderium corde ardenti videndi DEum in cœlo, illum cum sanctis amandi & laudandi.

15. Cùm in mentem occurrunt tibi peccata tua, ante commissa, ex nunc illa detestare, tanquam rem summè detestabilem, exosam & execrandam, atque corde contrito dolens ejula, quia peccatis tuis amorem tuum JEsum tam graviter toties offendisti.

16. Deinde omnibus modis, quibus potes te vilifica, & credas omnes homines esse bonos, & meliores te, magisque placere DEO.

17. Ante omnia verò semper primò mane per Actum Intentionis, omnes cogitationes, verba, & actiones illius diei etiam indifferentes, ad DEI gloriam dirige. Quia non in magnis solùm actionibus Amoris divini magnitudo reperitur; etiam in parvis, humilibus, & secreris existit. Amor inaurat & amplificat omnia. Et JEsus laudibus ex-

töllit viduam illam, quæ duo minuta æris contulit, & silentio præterit Salomonem, qui plùs quàm mille milliones auri ad templi structuram contribuerat. Totum tempus hujus vitæ nobis concessum est ad merendum præmium æternum, ne igitur sine merito vel instans tibi elabatur, ipsa cibi potusque sumptio, & omne aliud opus coram DEO meritorium erit, si S. Paulum monentem audieris. 1. Cor. 10. *Sive manducatis, sive bibitis, sive aliud quid facitis, omnia in gloriam DEI facite.* Curandum ergo tibi, ne unquam opera tua regat casus, sed ratio. Sunt enim aliqua opera, quæ de se non sunt meritoria, neque demeritoria, si tamen altiori intentione eleventur, evadunt meritoria.

18. Quâlibet horâ vel quadrante, aut quando vacat, renova illam voluntatem, qua velis omnia deinceps à te elicienda esse majori fervore ad DEI gloriam, ac omnem actum virtutis, idque semper majorem ac intensiorem.

Actus Matutini.

In JESUM & MARIAM primos oculos somno evoluto Viator aperiat, ac si præsentes, & suo lecto adstantes conspiceret: proinde prima quasi sit respiratio: JESUS MARIA: Deinde paulò sibi factus præsentior, dicat.

O JESU & MARIA, mei dulcissimi amores, dono vobis cor & animam meam: totus sim vester, nullus meus in æternum. O JEsu, candor

dor lucis æternæ, DEus, DEus meus ad te de luce vigilo. Anima mea desideravit te in nocte. Paratum cor meum DEus, paratum cor meum. O Domine! quia ego servus tuus, ego servus tuus! & mancipium Ancillæ tuæ MARIÆ.

E lectulo surgens, seque muniens signo S. Crucis dicat.

In Nomine Patris, & Filii, & Spiritûs Sancti.

CUrandum postea diligenter, ne ulla negotia peragas, antequam mentem ad DEum, tanquam primum principium, & ultimum finem eleves, ac SS. Trinitati debitum reddas homagium. Adeoque cum summa humilitate & reverentia in genua procidendo, intuere quasi cœlum apertum, & innumera millia Angelorum continuò clamantium & psallentium sacrum Trisagion, cum quibus magna animi alacritate clama amoroso affectu.

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus DEus Sabaoth. Pleni sunt cœli & terra gloriâ tuâ.

Benedicta sit sancta Trinitas, atque indivisa unitas, Pater, & Filius, & Spiritus Sanctus. Confitebimur ei, quia fecit nobiscum misericordiam suam.

Benedictus sit DEus Pater, qui me creavit & conservat, Unigenitusque Dei Filius, qui me redemit, Sanctus quoque Spiritus, qui sanctificavit me. Gloria Patri, qui me sustentat per suam potentiam. Gloria Filio, qui me gubernat per suam sapientiam, Gloria Spiritui Sancto, qui me sanctificat per suum amorem.

Benedicta ſit Sancta & individua Trinitas ab omnibus Angelis & Sanctis, & ab omnibus creaturis, nunc & ſemper & in ſæcula ſæculorum.

Regi ſæculorum immortali & inviſibili ſoli DEO honor & gloria.

Adoro, laudo, & ſaluto te dulciſſimum & vernans cor JEſu Chriſti, & ex totis viribus cordis mei ago tibi gratias, quòd me hâc nocte cuſtodieris, DEOque Patri pro me laudes & gratiarum actiones perſolveris.

Immortales etiam vobis gratias ago SS. Virgo MARIA, & SS. Angeli & Patroni mei pro ſpeciali tutela, mihi & omnibus in toto mundo hominibus hac nocte exhibita: benedicant & collaudent vos omnes omnium anhelitus & reſpiria, pſallat cor noſtrum vobis gratiarum canticum, ut ſemper præſertim in agone noſtro à vobis adjuvari mereamur.

Dum ſurgis, adverte, num diabolus te ſomno aliquo laſcivo, aut motu quopiam ſenſuali ex tua occaſione contaminare conatus ſit, quod ſi factum fuerit, amaritudinem & dolorem aſſume, dicendo.

O Domine juſtitiæ & DEus clementiæ: en deteſtabilis peccator omnia ſcelera & fœtores peccatorum meorum in immenſum ignem amoris tui projicio: in ſanguinolentis tuis vulneribus JEſu crucifixe ea abſcondo: in abyſſum miſericordiarum

ea immergo : veniam da , obſecro , cunctis imperfectionibus meis , Domine mi JEſu ablue me pretioſo ſanguine , da , ut non ampliùs offendam te.

O MARIA peccatorum advocata & refugium ! obſecro te per JEſum. O JEſu obteſtor te per Mariam , miſerere & ignoſce. Adgeniculor vobis , & à tribunali Juſtitiæ ad tribunal miſericordiæ appello. Malo mori millies , quàm peccare ampliùs. Sic me JEſus ! ſic Maria adjuvet.

Deinde petat benedictionem.

BEnedic mihi hodie & quotidie Sancta & individua Trinitas , Benedic mihi ineffabilis potentia Patris. Benedicite mihi manus , cor dulciſſimum cum Filio Virginis Matris. Benedicat me virtus Spiritûs Sancti.

Anima Virginis Mariæ lucidiſſima illumina me. Corpus Virginis immaculatiſſimum cuſtodi me. Lac Virginis nitidiſſimum Mariæ paſce me. Fletus Virginis Mariæ in paſſione Chriſti effuſus confirma me. O Dulciſſima Parens fons divinæ pietatis & gratiæ intercede pro me. O Virgo Mater miſericordiæ impetra mihi , ut à Filio tuo prævisam hodie implere poſſim menſuram meritorum meorum : ut caſto ac humili corde & corpore Filio tuo , & tibi in omnibus actionibus meis ſervire & placere valeam.

Sancte Michaël Archangele , tuere nos in prælio , ne pereamus in tremendo judicio. S. Gabriel , S. Raphael , omnes Sancti Angeli & Archangeli DEI ſuccurrite mihi peccatori.

Rogo vos cunctas virtutes cœlorum , ut nullus inimicus mihi nocere poſſit , nec in via , nec in

aqua ,

aqua, nec in igne, nec in domo, nec dormiendo, nec vigilando, nec aliquid aliud faciendo.

O Crux Christi adiuva me, † ô Crux Christi salva me, † ô Crux Christi libera me, † ô pretiose sanguis Christi ne permittas damnari & perire me, ô purpurea vulnera Christi abscondite me.

O Sancti Sanctæque DEI, omnes Sancti Innocentes, SS. Patriarchæ & Prophetæ, SS. Apostoli, Martyres, Confessores, Virgines, Sancti, ad quorum Ecclesiam vivo. Sancti Angeli custodes statûs & officii mei. Sancti veteris testamenti, orate pro me indignissimo peccatore.

per merita Sanctorum Patronorum meorum, per Crucem & pretiosum sanguinem Salvatoris mei JEsu Christi, per merita totius triumphantis & militantis Ecclesiæ; Sancte DEus, Sancte Fortis, Sancte & immortalis miserere mei. A subitanea & improvisa morte libera me Domine: à peccandi occasione: à carnalibus desideriis: à damnatione perpetua: à corde obstinato & in peccatis obdurato: à spiritu superbiæ! ab omni prava intentione: ab appetitu terrenæ consolationis: ab appetitu voluptatum temporalium: ab omni inani gloria: ab amaritudine, ira & indignatione: à deliberato etiam veniali peccato libera me Domine.

Actus Intentionis.

O Ter magne DEus! ex quo, per quem, & in quo sunt omnia, proinde supremi jure dominii serviunt tibi omnia: tu scis desiderium meum, & gemitus meus à te non est absconditus. Sed quia præsentis vitæ necessitates minùs sinunt mentem

indesi-

indeſinentur laudibus tuis intendere, hinc tale tecum pactum mi Domine inire cupio.

Quoties hodie cœlum ſuſpexero, toties cordialiter cupio videre, & poſſidere te, diſſolvi & requieſcere in te, deficere à me & transformari in te: toties intenſiſſimo affectu cum Sanctis Seraphinis volo exclamare. Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus DEUS Sabaoth. Pleni ſunt cœli & terra gloriâ tuâ.

Quoties de te cogitavero, dixero, audiero, tocies offero tibi vitam, paſſionem, & ſanguinem D. N. J. Chriſti. Cor. SS. Matris ipſius & Matris meæ. Incendia amoris omnium Angelorum, cineres, tormenta, ſanguinem omnium Martyrum, ſuſpiria, lacrymas, labores, affectus omnium Confeſſorum. Lilia, roſas, corda omnium SS. Virginum.

Quoties pectus percuſſero, toties amore tui deteſtor & abominor omnia peccata mea, & aliorum commiſſa ab initio mundi. O ſi hodie committenda ubique impedire poſſem! ô ſi uni impetrare gratiam, ne te offendat.

Quoties librum, roſarium vel quampiam rem in manus accepero, toties quidquid boni habent omnes bibliothecæ, omnes linguæ, calami, cogitationes omnes, totum tibi offero: toties vellem tuos dulcis JEſu pedes amplecti, oſculari, lambere.

Quoties ſignum Miſſæ vel elevationis SS. Hoſtiæ percepero, toties offero tibi omnia Miſſæ ſacrificia peracta, & ad finem mundi peragenda: toties omnes actus falſi cultûs ab Ethnicis factos, à malitia depuratos tibi offero.

Quoties imaginem alicujus Sancti vel Sanctæ videro, toties pro omnibus naturæ, gratiæ, & gloriæ donis Sanctorum præcipuè, quorum hodie dies annua ingreſsûs in cœlum agitur, te laudo & bene-

dico: toties vellem gloriam accidentalem Sanctis tuis omnibus, & lumen animabus purgatorii impetrare.

Quoties ore vel corde dixero: Benedictus DEus! toties supplere volo actus divinæ laudis, amoris, & adorationis, quos poterant per totam æternitatem exercere apostatæ Angeli, & animæ damnatorum, aliæque creaturæ rationales, possibiles.

Quotquot hodie passus ambulando fecero, tot elicere desidero actus charitatis: quo appretio, æstimo, & præfero te DEum meum super omnia, ita, ut secundo passu, sit duplo, triplo, decuplo, centuplo, & millies millies ferventior & intensior actus charitatis meæ, quo magis appretiem, æstimem, & superexaltem te DEum meum super omnia.

Insuper quoties cor meum, cor omnium animatorum movebitur, toties in omnibus cordibus replicari vellem & illis te amare intensissimè; quoties cadent guttæ roris vel pluviæ, quoties cadent nives vel folia decident, toties nomine omnium cœlestium, terrestrium, & infernorum projicio & provolvo me ante te, in cœlo, Eucharistia, ac ubique præsentem.

Et hæc omnia in unione mutui amoris SS. Trinitatis, in unione omnium altissimarum intentionum, ad gustum tibi dandum & ad majorem gloriam tuam. In protestationem supremi tui dominii, & nostræ subjectionis. In gratiarum actionem pro omnibus beneficiis mihi & toti mundo præstitis & præstandis. In satisfactionem pro omnibus peccatis meis. Ad solatium vivorum præcipuè N. & defunctorum suffragiis carentium, & pro quibus orare teneor. Per manus Beatissimæ Virginis Mariæ, per cor tuum ô JEsu, & in corde tuo deposita, ac tecum mi JEsu, do, dono & offerro divinæ Majestati.

Actus diversarum virtutum.

O Mi DEus! gratulor tibi & gaudeo cum toto cœlo & terra, de tua divinitate, unitate, ordine, amore, nexu, coæternitate, gloria, ac de omnibus excellentiis & perfectionibus tuis, & quòd sis unus in essentia, trinus in personis.

Gratulor tibi de te beato DEus: de oceano illo felicitatis immensæ, incircumscriptæ dulcedinis, gaudii exundantis in omnem æternitatem, & quòd tibi benè sit ab æterno in æternum.

Adoro ex profunda abysso mei nihili infinitam Majestatem, Sanctitatem, Bonitatem, Potentiam & Sapientiam; Adoro te & amo summa & beatissima Trinitas existentem in te ipsa, & unio hanc adorationem & amorem meum cum amore, quo amas infinitè te ipsam.

Isto etiam meo actu, omnes alias adorationes, alios cultus, quibus hactenus affectu es, & quibus affici te conveniebat, uno fasciculo comprehensos tibi offero ac dedico.

Accipio personam omnium hominum in quatuor mundi partibus viventium, præcipuè verò illorum, qui te non adorant, sed blasphemant, & illorum nomine ante te procido, te adoro cultu latriæ, tibi genu flecto.

Amo te & amare desidero amore tuo, amore Mariano, amore supplente amorem eorum, qui te non amant, ut damnati & non creandi.

Cupio, ut pauperculus amor meus tuo infinito unitus recreet, & exhilaret semper dulcissimum & amabilissimum cor tuum.

Gratulor tuæ divinæ Majestati, quòd adæquatè amari tantùm nonnisi à te ipso possis, quantùm

amabilis es. Et gaudeo, quòd ameris à te amore infinito, & quantùm amari es dignus.

Non invideo Seraphinis gradum illum gloriæ, quem in cœlis obtinent, sed quòd plusquam ego te diligant, hoc demum invideo ac doleo.

Desidero quovis respirio & suspitio vitæ meæ, congerere ad tuam mi DEus! majestatem adorandam omnes actus latriæ, adorationis, laudis, benedictionis, glorificationis, amoris, omnium existentium, & possibilium. cœlestium & terrestrium creaturarum.

Doleo de omnibus peccatis meis & totius mundi, quæ contra te DEum meum quomodocunque unquam facta sunt, fientque, eo affectu, quo Christus de illis doluit. Nolo offendi te à præterita, præsente, futura vita, & damnata creatura.

Pactum facio tecum, quòd in æternum nullo peccato voluntario te offendere velim, ut dum à multis peccatoribus offenderis, à me pacem habeas.

Pro omnibus & singulis beneficiis tuis mihi, & omnibus aliis in vita, & post vitam præstandis gratias ago, quantas possum, quantas debeo, quantas Christus pro suis obtulit, & Beatissima Virgo.

Pia Viatoris desideria, sive scintillæ ad flammam divini amoris concipiendam.

EMorior mi JEsu! emorior quolibet momento desiderio, millies ac millies plùs amandi, plùs exardescendi, plùs laudandi te, quia tu es centrum cordis mei, tu vita, & omne bonum, sine quo nihil est bonum.

Quare

Quare autem ô DEus meus, cùm tam amabilis ſis, & ita præceperis te amari, dediſti nobis unum cor, & adhuc tam parvum ?

Utinam haberem latitudinem cordis, ſicut arena maris, ſicut totus mundus, ut amare te poſſem latiſſimè.

Utinam millies millena millia talium cordium haberem, quale fuit JEſu & Mariæ: & omnes omnium beatorum virtutes unus poſſiderem, ut amarem & ſervirem tibi DEO meo illis cordibus, & exercitatione omnium illarum virtutum.

Utinam quotquot ullo calamo ſcribi, vel ullâ mente concipi poſſunt numero, tot Cherubinorum & Seraphinorum cordibus, te amarem in infinitum, tot theſaurorum talentis pro gloria tua expenſis te honorarem in infinitum, tot linguis, tot deſideriis, tot gaudiis tibi gratularer in infinitum: tot holocauſtis tibi pro peccatis meis ſatisfacerem, & pro beneficiis gratias agerem in infinitum; tot deſideriis optarem id amore tui agere, quod tibi ſuper omnia placeret, in infinitum.

O ſi cor meum ob tui amorem in tot minutas partes, quot ſunt arenæ maris, quot ſunt guttæ in aquis, quot atomi in aëre poſſet dividi, & quælibet pars amaret te amore infinito, & omni poſſibili creato.

Utinam omnia corporis mei oſſa forent lampades aureæ, & ſanguis omnis per venas & per membra diffuſus balſamum foret, & lampades arderent, & balſamum conſumeretur, in tui ſolius amorem & honorem, ſicque totus in holocauſtum tibi conflagrare poſſem.

O ſi & venæ meæ omnes, & nervi, vincula forent aurea, te cordi meo alligarem mi DEus! & nunquam amplius dimitterem.

O si tibi placeret DEO meo, etiam desiderarem uniri tibi DEO meo, unione personali & Hypostatica, non propter meam excellentiam, ùt appetiit Lucifer, sed ideò purè, ut eò plùs diligerem te DEum meum, nempe amore infinito, & tibi adæquato, ne te amplius possem offendere.

O mihi si dares vel ad unicam saltem horam, ardentissimum illum Seraphinorum amorem, ut illo vehementissimo amoris igne succensus, omnes homines in tuo amore succendere possem.

Et heu! quàm doleo, quòd tu dulcis amor meus à me non ameris? Eheu quàm doleo, quòd tu dulcis amor meus ab aliis ita contemnaris, & insuper offendaris.

Compatior tibi DEus meus, amor meus, super omni contumelia & injuria, quæ tibi irrogatur: & si prævalerem, libentissimè tibi persolverem omne damnum, in quo est detrimentum honoris & amoris tui.

Actus varii pro opportunitate temporis & occasionis elicendi.

Ante recitationem Officii Divini.

ERubesco Domine! cogitans, quis tu, & quis sim ego! nempe audet vilis terræ vermiculus & putris ranuncula è palude sua prorepere ad thronum gloriæ summi DEI! Egóne comparebo coram te & loquar ad Dominum meum, cùm sim pulvis & cinis, imò quod gravius est, indignus, exosus,

ofus, & ingratus peccator. Sed quia me Domine tam amanter invitas ad orationem & colloquium tuum, cupio tale tecum ſancire pactum.

Quoties in oratione linguam movebo, toties vellem mihi dari linguas ardentiſſimorum Seraphin ad benedicendum & laudandum te, corde & affectu Seraphico, toties prò omnibus, qui te ignorant vel blasphemant, ſive in terris, ſive in inferno, ego clamo amoroſo affectu: Benedictus DEus!

Quoties oculos aperiam & litteram aſpiciam, toties deſidero videre Chriſtum Dominum & Virginem Beatiſſimam: toties vellem innovare affectus cujuscunque orationis, à quocunque Sanctorum in hac vita, vel in altera tibi oblatæ vel offerendæ.

Quoties cor meum movebitur, toties vellem cor meum mutare cum tuo, unâque recitare Officium, ùt conceſſum S. Catharinæ Senenſi: toties vellem cum S. Franciſco cordialiter dicere: DEus meus & omnia: toties deſidero: transfigi mihi cor cuſpide amoris cum S. Thereſia.

Quoties reſpiravero, toties gaudeo ob amorem, quo te electi tui æternùm proſequentur, & laudes, quas tibi in perpetuum dicent: toties deſidero, ut quælibet reſpiratio oris, ſit ad te DEum meum aſpiratio cordis.

Quoties hoc nomen DEus ore vel mente pronuntiabo, volo, ut ſit idem, atque ſi tunc uno corde complecterer amorem tui ſummum, ac ſi tunc amarem amore increato, & omni poſſibili creato.

Quoties me inclinabo, toties volo exhibere illos digniſſimos actus adorationis, quos Mater SS. exercuit erga Dominum JEſum cum aliis Sanctis in terris, toties omnes inclinationes, genuflexiones, & omnes venerantium geſtus tibi offero.

Placeat ergo tibi DEus meus hoc ſacrificium laudis, & benignè digneris acceptare has preces, non ut à me procedentes, ſed à te inſpiratas & ſanguine Domini noſtri aſperſas. — Per illas ſupplico tibi DEO meo, ut verum concipiam de peccatis meis dolorem, agam pœnitentiam, pœnas expiem; ac ut in gratia tua & amicita diſcedam ex hac vita. Supplico etiam tibì pro omnibus propinquis, amicis, ac inimicis, & benefactoribus meis. Succurre illis, qui ſe meis precibus commendaverunt, converte miſeros peccatores ad te. Revoca Hæreticos & Schiſmaticos, illumina infideles omnes te ignorantes. Da animabus fidelium defunctorum lucem & requiem ſempiternam.

In ipſa recitatione Divini Officii.

CONſideret, quì pſallit, aut recitat, ſe officium Angelorum obire, quorum in cœlo perpetuum eſt exercitium DEI laudes celebrare. Sed ipſis exemplis melius demonſtrari poteſt, Officium divinum eſſe Angelorum Officium.

S. Magdalena triginta annis ab hominum conſuetudine ſejuncta, quotidie ſepties ab Angelis elevabatur in altum, ad audiendas cœleſtium Spirituum laudes, & cum illis perſolvendas.

S. Bernardus noſter in matutinis horis vidit Angelos, qui Fratrum orationes ſcribebant, aliorum quidem auro, aliorum argento, nimirum qui devotè canebant, aliorum aquâ, videlicet tepidorum.

S. Guduualdus Archiep. ambulans aliquando per mare, cùm preces in navi perſoluturus inchoaret more Eccleſiæ dicens: DEUS in adiutorium meum intende. Angeli ſubjunxerunt: Domine ad adjuvan-

dum

dum me festina, & ita totum Officium alternis vicibus cum viro DEI persolverunt. Surius 6. Jun.

Unde Thomas à Kemp. loquens iis, qui in choro preces absolvunt, sic dicebat: Chorus est DEI & SS. Angelorum locus Sacratus, sicut Angeli in cœlo, sic ministri ordinati sunt in choro. Sic ergo sta in choro, & canta inter Fratres, quasi in medio Angelorum stares ante Christum in dextera Patris residentem, vel ante Beatissimam Virginem, Filium suum infantem in gremio gestantem.

Contra verò, quantùm DEO displiceat negligentia in divino Officio, præceps quædam celeritas, absque ulla ferè significatione reverentiæ, patet è vita S. Ludgardis, ubi divinitùs innotuit, pestem fuisse pœnam culpæ istius. Unde quamprimùm horæ Canonicæ cum reverentia sunt recitatæ, pestis cessavit. Surius 16. Jun.

Recentius est id, quod memoriæ prodidit Nebridius Canon. Regul. S. Augustini, qui ait Gratiano Capucino pio Novitio in templo nocte intempestâ DEum oranti cœlites in cultu splendidissimo conspectos dixisse: Dicas Guardiano, ut curet in choro horas Canonicas lentiùs recitari, quia nihil in Ecclesia, post usum Sacramentorum, DEO gratiùs est, recitatione horarum Canonicarum.

Jacobus Card. Vitriacen. ait: Sancto cuipiam visum dæmonem in humeris onustum sacco pleno syllabarum in horis canonicis celeritate præcipiti omissarum.

Justinum in extasim raptum Anno 1547. narrat è Boverio Nebridius, pervenisse in Ecclesiam, cùm Religiosi matutinum Officium peragerent. Spe-

rabat se auditurum concentum Angelorum ; sed ecce nihil percipere potuit , quàm horrendos latratus canum , grunitus porcorum , mugitus boum , & verba blasphemiæ. Mirabatur ! Et vox ad eum. Illorum Religiosorum preces , qui eas negligenter persolvunt , qui Regulam negligunt , aliosque rectè viventes impediunt , nihil aliud esse , quàm voces belluarum.

Post divinum Officium.

Orationem sequentem devotè recitantibus Leo X. defectus in eo persolvendo ex humana fragilitate contractos indulsit.

SAcrosanctæ & individuæ TRINITATI , Crucifixi Domini nostri JESU Christi Humanitati , Beatissimæ & Gloriosissimæ semperque Virginis MARIÆ fœcundæ integritati , & omnium Sanctorum universitati , sit sempiterna laus , honor , virtus , & gloria ab omni creatura , nobisque remissio omnium peccatorum , per infinita sæcula sæculorum.

Beata viscera MARIÆ Virginis , quæ portaverunt æterni Patris Filium , & beata ubera , quæ lactaverunt Christum Dominum.

Ora-

Oratio, quam Christus Dominus B. Gertrudem docuit, post Horas recitanda. Blos. Mon. c. 3.

O Bone JEſu propitius eſto peccatori. Ego tepidum, diſtractum, & imperfectum ſervitium meum commendo mellifluo cordi tuo emendandum, & perficiendum, tibique ipſum offero, in unione illius attentiſſimæ orationis, quâ tu Patrem oraſti & laudaſti in terris. Reſponde, quæſo, ſatisfac, & ſupple pro me pleniſſimè.

O piiſſima Mater ſupple hoc imperfectum obſequium meum apud dilectum Filium tuum, Monſtra te eſſe Matrem.

O piiſſime JEſu, ſuſcipe hoc idem de manu SS. Matris tuæ, unitumque tuis ac ejusdem, omniumque Sanctorum meritis offer æterno Patri.

S. Gertrudis ora pro me. Offer preces meas cordi JEſu, à quo has didiciſti.

Affectus post Horas Canonicas vel alias privatas Orationes eliciendi.

O Pater miſericordiarum! ſcio & verè cognoſco, quòd me peccatorem miſerum magis deceret coram te jacere proſtratum, & cum fletu, gemitu, ac rugitu peccatorum meorum veniam poſtulare, quàm te ore polluto laudare.

Ignoſce Domine, ignoſce piè Salvator, ignoſce & miſerere. Noli me tanquam temerarium reprobare, quòd audeam ſervus valdè malus te omnipoten-

tem

tem DEum terribilem , ac nimis tremendum , ſine cordis contritione , & lacrymarum fonte , ſine reverentia & tremore laudare.

Utique Domine Angeli te DEum ſuum adorantes & laudantes tremunt mirâ exultatione repleti : ego peccator , dum tibi aſſiſto, laudes dico, peccatorum veniam poſtulo ; cur non corde paveo , vultu palleo , labiis tremo , toto corpore inhorreſco , ſicque obortis lacrymis coram te indeſinenter lugeo. Volo, ſed non valeo ! O amor vim patior ! tu reſponde pro me, quia neſcio, quid dicam DEO vitæ meæ.

Et quia mi Domine non eſt ſpecioſa laus in ore peccatoris. Laudet te pro me Domine DEus tua æterna Deitas , immenſa Majeſtas , infinita bonitas. Laudet te pro me tua altiſſima Sapientia , tua latiſſima miſericordia , tua profundiſſima juſtitia.

Tibi Domine DEus meus jubilet & benedicat Humanitas J. C. ſanctiſſima ejus vita , diviniſſimæ ejus virtutes , pretioſus ipſius ſanguis & lacrymæ , diviniſſima ejus vulnera & livores , cor illius apertum,

Jubilet tibi pro me Materglorioſiſſima Filii tui , tabernaculum admirabile gloriæ tuæ.

Tibi Domine DEus meus cantet & jubilet SS. Mater Eccleſia , te honorent omnes Pſalmi & preces, omnes ejus affectus , & amores , omnia ejus vota & deſideria , quibus ad te gemit in hac lacrymarum valle.

Jubilent tibi pro me omnes Sancti Angeli. Omnes Sancti & Sanctæ , omnis electorum tuorum exercitus.

Jubilent tibi pro me & laudent te omnes creaturæ , quæcunque cœli , terræ , & abyſſi ambitu , continentur.

Bene-

Benedictum sit in omni loco totius universi nomen tuum Domine, quod est sanctum, & laudabile & gloriosum in sæcula.

Jubilent etiam tibi & gratias agant cor meum & anima mea, tibi serviant omnes corporis & animæ meæ vires: tibi jubilent omnes nervi & arteriæ meæ, omnia ossa & carnes meæ, omnis intellectus, memoria, & voluntas mea.

Nunquid enim Domine ideo te non laudabo; quia me indignum & immundum esse agnosco?

Nónne & vermes & ranæ immundæ coaxitantes in paludibus suis te suum creatorem laudare cupiunt, prout sciunt?

O Domine amoris! quamdiu halitus erit in ore meo, benedicam te Dominum meum in omni tempore, semper laus tua in ore meo. Linguâ etiam deficiente omnis respiratio mea sit laudis significatio. Corpore verò extincto & in pulverem redacto laudes tibi infinitas dicant minutissima quæque pulveris grana usque ad extremum judicii diem.

Hoc enim dilecte JEsu adjicio desiderans corde affectuoso, ut quando corpus meum fuerit in pulveres minutissimos redactum, & lapide clausum, ut videlicet de quâlibet particula minutissima vox amæna laudis, & intensissimi amoris tui exurgat, quæ durissimum lapidem penetrans cœlorum altitudinem transcendat, & usque ad extremum judicii diem vivæ laudis præconium extollat: donec in resurrectione beata corpus & anima pariter unita in tuæ laudis glorificatione copulentur.

Actus

Actus ante meditationem.

O DEus Omnipotens, adorande, colende, tremende, ante cujus conſpectum omnis Beatorum exercitus cum ſumma reverentia & tremore procidit; teque jugiter adorat, reveretur, & contemplatur: quomodo & ego vermis immundus, canis mortuus, cadaver putridum, ego ingratiſſimus & infideliſſimus peccator, non tantùm coram te aſſiſtere, & nomen tuum laudare, ſed ad tuæ divinitatis contemplationem, fruitionem, & unionem aſpirare audebo?

O Domine! quia tanta tua eſt dignatio, ut velis & gratum habeas à me adorari, & mecum colloqui, ideo ingredere in ſolitudinis meæ requiem, & concede, ut hic ſecus pedes tuos cum Sancta amante tua Magdalena, diſcam modum ac rationem, quâ uni neceſſario ſolicitè vacem, atque unicè intendam.

Excita me Domine ab omni negligentia & ſenſuum evagatione. Da, ut in meditatione mea exardeſcat ignis. O ſi ùt ferrum igni, ita & ego uniar amori meo. O ſi vel ad unicum momentum transferar in te, abſorbearque à te DEO meo.

At quomodo ſervus tam inutilis inveniet gratiam in conſpectu tuo? Reſpice ô Pater in faciem Chriſti tui, in quo tibi benè complacuit, in cujus nomine ſupplex rogo, ut clementer exaudias me.

Ut feliciùs tibi ſuccedat meditatio.

1. INprimis imaginare quaſi cœlum apertum, & puta te videre DEum Patrem ibi Angelis circumdatum, teque conſiderantem, quidnam agere velis.

lis. Roga eum, ut auream ſagittam adverſum te dirigat, quâ cor tuum ſancto amore ſuo vulneret.

2. Puta te videre DEum Filium cum vulnerum ſuorum cicatricibus mirificè radiantibus; deprecare eum, ut tuo pectori immittat guttam Sanguinis ſui, quâ cor tuum veluti vivo igne ſuccenſum in amore Divino incaleſcat.

3. Imaginare te contemplari Spiritum ſanctum ſole longè ſplendidiorem, roga eum, ut ad te candidam gratiæ ſuæ columbam demittat, & inflammet cor tuum.

4. Finge te à latere obtueri Virginem Beatam ſtellis coronatam, ei cor tuum præſenta, ut ipſa Filio ſuo offerat.

5. Imaginare denique te cernere innumeras Beatorum Spirituum phalanges, qui ei myſterio, quod contemplaturus es, aſſiſtent. Tu verò poſtea perge ad pedes JEſu aſſumptâ ſimilitudine vel ſervi ingrati, vel proditoris, vel exilio damnati. &c.

Poſt Meditationem.

TE DEum laudamus, vel Collectæ conſuetæ cum verſibus recitentur.

In ingreſſu Eccleſiæ.

ERgóne credibile eſt, quòd verè DEus habitet ſuper terram? ſi cœlum & cœli cœlorum te capere non poſſunt, quantò minùs hæc domus?

Domine in multitudine miſericordiæ tuæ, introibo in domum tuam, adorabo ad templum ſanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Omnes

Omnes Sancti & Sanctæ DEi , quorum reliquiæ & imagines hìc sunt , saluto & veneros vos , intercedite , obsecro , pro me.

Salvete omnes Christi fideles animæ : det vobis requiem ille , qui est vera requies , JEsus Christus Filius DEI vivi , ille benedicat vos , & à pœnis liberet, faciatque resurgere in die judicii , Angelisque suis sociari.

Visitando SS. SACRAMENTUM.

COram te ô Sanctissimum Sacramentum cum summa reverentia procido , & cum omnibus Angelis & Archangelis , cum Thronis & dominationibus , cumque omni militia cœlestis exercitûs hymnum gloriæ tuæ concino dicens : Centies millies laudetur Sanctissimum Altaris Sacramentum.

Credo mi JEsu firmissimè , quòd sub his specie-
bus tu Dominus meus & DEus meus contineris. In-
novo & offero tibi omnes affectus, & actus adoratio-
nis, salvationis & recognitionis hìc elicitos & impen-
sos. Et non tantùm hìc , sed in omnibus Ecclesiis
per totum mundum existentibus.

Gratias tibi Domine pro thesauris omnibus bene-
ficiorum , quos hìc aliquando effudisti , effundes. Do-
leo de omnibus peccatis & irreverentiis , quibus ali-
quando in hoc loco offensus es & offenderis. Deside-
ro , ut laus & gloria tua hìc permaneat usque ad tem-
pora Antichristi.

O si accendere tibi possem cor meum tanquam lampadem , ut hìc ante te arderet continuò ; & totum consumeretur ! O si continuò assistere possem tibi DEo meo hìc præsenti !

Quia mi Domine id præstare non possum, saltem anticipatò omnes affectus laudis, amoris, adorationis, ab omnibus fidelibus hìc tibi impendendos nunc approbo, tibì innovo, & repræsento.

Vos verò Sancti Angeli, SS. Patroni, ad quorum Ecclesiam vivo, & in qua sepeliar, adorate, magnificate pro me istum Dominum meum, hic præsentem, omni modo, omni tempore, in æternum.

Observanda circa Sacrificium MISSÆ.

Explicatio vestitûs sacrificantis.

VOluit CHristus Sacrificium hoc in memoriam Passionis & mortis suæ fieri, simulque per idem repræsentari sacrificium illud cruentum, quod ipse in ara crucis Patri suo obtulit.

Proinde vestes sacrificantis ad eandem passionem & mortem significandam ab Ecclesia ordinatæ sunt.

1. Amictus seu Humerale, significat pannum seu velamen illud, quo Christum velaverunt, & percutiebant faciem ejus, & interrogabant eum, dicentes: *Prophetiza, quis est, qui te percussit?* Luc. 22. v. 64.

2. Tunica linea, seu alba, indicat vestem illam quâ Herodes Christum indutum cum exercitu suo illusit, & remisit ad Pilatum. Luc. 23.

3. Stola, Manipulus, & Cingulum, referunt funes & catenas, quibus Christus toto corpore ligatus, per urbem Jerosolymam, tanquam homo nefarius, tractus est. Joan. 28. 12.

4. Casula nobis vestem purpuream proponit, quâ circumdederunt eum.

5. Tonsura in modum coronæ Sacerdotis crinibus incisa. Coronam spineam indicat, quam milites plectentes imposuerunt capiti ejus, & dicebant: Ave Rex Judæorum: Et dabant ei alapas. Joan. 19.

6. Crux casulæ inserta, illius nos Crucis admonet, quam Christus humeris suis portavit, & in qua JEsus emisit spiritum. Matth. 27. 58.

7. Altare, in quo nunc tanquam incruentum sacrificium DEO Patri offertur, montem Calvariæ repræsentat, in quo olim Redemptor noster JEsus Christus, se ipsum cruentum fecit sacrificium, quo Patrem suum damnato mundo reddidit propitium.

8. Velum, & ea, quibus Calix involvitur, significant linteamina, quibus Christi Corpus fuit involutum.

9. Cruces, quas Sacerdos crebrò format, varios Christi cruciatus indicant.

Praxis offerendi Sacrificium Missæ cum Sacerdote celebrante.

In quantum est Adorativum.

O Ter magne DEus! ego pulvis & cinis, ac indignus peccator & servus tuus, ardentissimo, quo possum, reverentiæ, gratitudinis, amoris, & devotionis affectu.

Offero tibi hoc sacrificium, quod auditurus sum, unâ cum sacrificiis omnibus tibi placitis unquam, oblatis à principio mundi, & ad finem offerendis, in

in unione Sanctissimi illius sacrificii, quod tu mi JEsu! summus sacerdos & Pontifex ab æterno, ac primo ingressu in mundum & totâ vitâ offerre desiderasti, in ultima cœna, & cruce moriens obtulisti, & nunc offers tanquam summus & sempiternus Pontifex assistens ad dexteram Patris, & interpellans pro nobis.

Ad maximam æternamque divinæ majestatis tuæ laudem, cultum, obsequium, honorem, & gloriam. In protestationem supremæ tuæ excellentiæ, & principii omnium creaturarum, dominiique tui, & omnimodæ nostræ subjectionis.

In memoriam & honorem vitæ passionis, omnium suspiriorum, lacrymarum, vulnerum, dolorum, guttarumque sanguinis pro nobis à te mi JESU effusi.

In adorationem divinarum dignitatum tuarum, Attributorum, Excellentiarum omnium, infinitæ tuæ perfectionis, beatitudinis & gloriæ, omniumque operum tuorum, quæ summoperè gaudeo à nulla creatura dignè posse æstimari.

In quantum est Gratiarum activum.

GRatias tibi Domine hoc sacrificio ago, pro illa ineffabili naturæ tuæ divinæ cum natura humana in Hypostasi unione, ac pro admirabili supra captum intellectûs creati, Tui, generi humano communicatione.

Gratias tibi pro omnibus donis, gratiis, privilegiis, concessis V. B. quam ab æterno ex meritis tuis prævisis, in tempore usque adeò sublimasti, ut omninò non esset sub maledicto Adæ, originali videlicet peccato non fuerit, imò magis ad materni-

tatem tuam evexisti, in cœlo super omnes Angelos & Beatos collocasti, Reginam cœli dedisti mundo, Matrem Ecclesiæ, peccatoribus Advocatam.

Gratias tibi pro beneficiis concessis omnibus comprehensoribus ac prædestinatis in via & in patria, ac etiam concessis beneficiis omnibus idololatris, paganis, hæreticis, imò etiam dæmonibus & damnatis.

Gratias tibi ob beneficium creationis nostræ & tot creaturarum ad usum nobis collatarum, ob beneficium redemptionis, conservationis, justificationis, finalis perseverantiæ, glorificationis.

Et quomodo Domine mi obliviscar beneficiorum mihi indignissimo collatorum? infinitas tibi gratias ago pro infinito amore, quo me prosecutus es, eligens me ante mundi constitutionem, ut sim non lapis, non arbor, non brutum, sed homo, creatura rationalis, quodque tempore præfinito ex abysso nihili eduxeris me, & nasci feceris in Ecclesia tua, extra quam non est salus, tot media ad salutem aptissima ab æterno mihi præparaveris, copiosis naturæ, gratiæ donis ditaveris, quæ me extra cæterum vulgus naturæ, imò milliones hominum, & tuam ordinariam ad omnes providentiam, magis segregarunt.

In quantum est Impetratorium.

SUpplico tibi Domine pro omnibus Prælatis Ecclesiæ, Principibus spiritualibus & politicis, & toto Clero, Sæculari Potestate, Religiosis omnibus, Virginibus, Viduis.

Commendo tibi omnes benefactores spirituales & temporales, omnes necessitate pressos & in suis periculis; tentationibus ad te recurrentes, omnes consangui-

ſanguineos meos, amicos, prædeſtinatos, & eos, qui inſigniùs DEum amant & Beatiſſimam, juſtos ac injuſtos, atque inimicos meos.

Supplico tibi Domine pro omnibus afflictis, peregrinantibus, captivis, tentatis, infirmis, agonizantibus, & pro tota indigentium univerſim farragine. Pro omnibus Hæreticis, Schiſmaticis, infidelibus, paganis, Judæis., & obſtinatis, quotquot ſunt peccatoribus.

Pro omnibus Deiparæ Clientibus, ut augeantur, ampliusque benedicantur. Pro parvulis in materno utero exiſtentibus, ut baptiſmi gratiam aſſequantur. Pro iis item parvulis, qui, ſi excreſcerent, perirent, ut in innocentia ſua moriantur.

Pro me ipſo infeliciſſimo peccatore exoro mi Deus! clementiam tuam, da mihi remiſſionem peccatorum, quæ multiplicata ſunt ſuper numerum arenæ maris. Da mihi victoriam omnium, ſed vel maximè earum tentationum, quibus de facili ſuccumbo. Da mihi præſervationem à malis animæ & corporis, ac perſeverantiam in bono finalem. Da maximum & perfectiſſimum tui divini amoris ſupernaturalis, nunquam, ſi fieri poſſit, ceſſaturi affectum.

Peto denique ut propoſita mea ſancta ſint & firma, ut demum vivam in te per gratiam, de te per Sacramentum, tecum per gloriam, moriarque filius gratiæ, viatico corporis tui munitus, hæres ſalutis.

In quantum eſt Propitiatorium.

OFfero etiam hoc miſſæ ſacrificium, & quotquot præterea in toto orbe fient, aut facta ſunt, in propitiationem & ſatisfactionem innumerabilium

peccatorum, & negligentiarum nostrarum commissarum, & committendarum usque ad diem judicii.

Præcipuè verò offero pro peccato primo originali. Ethnicorum infidelitatibus, Hæreticorum & Schismaticorum blasphemiis. Pro omnibus despectibus Eucharistiæ, contemptibus, ac derisionibus factis à dissidentibus, puncturis à Judæis & sagis, ac pro ipso abominabilissimo Christicidio, & Antichristi peccatis, ac ejus sequacium.

Offero pro omnibus sceleratissimis facinoribus meis, quæ cum majori Majestatis tuæ indignatione, proximi scandalo perpetravi, & notabiliter pro primo peccato, quo unquam resolvi me, ut offenderim te. Ac pro omnibus negligentiis & imperfectionibus meis, & quidquid unquam contra tuam infinitam Majestatem, cogitatione, verbo, opere, omissione feci, & deliqui.

Memento Vivorum.

MEmento Domine per viscera pietatis tuæ, & miserere omnium, pro quibus mori dignatus es, præcipuè memor sis Ecclesiæ tuæ Sanctæ, quam pretioso sanguine redemisti, ejusque capitis Summi Pontificis N. cum suo Clero.

Miserere Christianissimi Imperatoris, Regum, Principum, Prælatorum, Pastorum, omniumque statuum Ecclesiasticorum, Religiosorum, sæcularium, eorumquè præcipuè, qui maximè possunt gloriæ tuæ, & saluti animarum prodesse: omnium, pro quibus singulariter orare teneor, Parentum, fratrum, amicorum, benefactorum, affinium meorum: omnium, qui se mihi commendaverunt, qui me contrista-

triſtarunt, vel quos ego contriſtavi, offendi, ſcandalizavi verbo & opere.

Ad elevationem Hoſtiæ.

SAlve nobiliſſimum Corpus & pretioſiſſime ſanguis Domini mei JESU Chriſti, ſub hac panis ſpecie verè præſens, te adoro tali cultu & adoratione, quâ te novem Angelorum chori, quâ totum cœlum & terra te colunt, & adorant, quâ tuam divinitatem humanitas Chriſti adoravit.

Vel: Aſſumo omnes omnium creaturarum affectus, iiſque te nunc hìc præſentem & latentem adoro, colo, veneror que, hancque adorationem in æternum continuo.

Vel: Omnes beatiſſimi Angeli, & Sancti omnes, adorate, & exultate, jubilate, & reverentiam facite pro me huic JEſu, qui eſt etiam in manibus ſacerdotis, ſicut in divino throno ad dexteram Patris.

O ſi poteſtatem haberem, ut cœlum & terram & infernum cum omni creatura tibi dulciſſimo amatori cum omni reverentia inclinarem!

Vel: O clemens, ô pie, ô dulcis JESU, Fili MARIÆ Virginis miſerere mei. Et da, ut ſicut te nunc videre merui in forma panis, ita cùm ad judicandum veneris, ſecurus ac gaudens merear te videre in gloria tuæ Majeſtatis.

Vel: Adoro te Domine DEus cum Chriſto tuo, & per Chriſtum tuum Advocatum meum, hìc & ubique, affectu ipſius, & modo tibi infinitè grato.

Ne reminiſcaris peccata mea, neque fratrum & proximorum meorum, in hoc mundo poſitorum, ſed reſpice in faciem Chriſti tui te infinitè per to-

tum mundum, in tot locis, in Sacrificio Missæ honorantis, & colentis, eoque te infinitè oblecta, & per illum nobis tribue gratiam, ut peccatis liberati, nos quoque te bonis operibus semper & quàm maximè oblectemus. Amen.

Ad elevationem Calicis.

SAlve nobilissime sanguis de latere Domini mei JEsu Christi profluens, totius veteris & novæ culpæ maculas diluens, ablue, sanctifica, & custodi animam meam in vitam æternam.

Vel: O Pater amantissime, offero tibi & volo tibi omnes actus, quos dilectissimus Filius tuus tibi hîc in hoc Sacratissimo SACRAMENTO offert gratissimos.

Vel: O Pater æterne offero tibi Sanguinem dilectissimi Filii tui pro omnibus peccatis meis & totius mundi.

Sanguine tuo Christe JEsu, à peccatis omnibus lava me, & concede, ut anima mea, cùm à corpore migraverit, ante tribunal tuum appareat munda. O bone JEsu! ne deseras me in suprema mortis hora & lucta, à qua tota pendet æternitas.

O Sacratissima vulnera JEsu mei suscipite me, abluite me, ignifacite me. Immergo dulcissime JEsu totum me tuo sanguini, tuis vulneribus.

Memento Defunctorum.

MEmento etiam Domine famulorum famularumque tuarum N. N. pro quibus primariò hoc sacrificium offero. Memento demum omnium

mihi

mihi peculialiter commendatorum, eorum, pro quibus me vis potiſſimùm orare, omniumque aliorum fidelium in Chriſto dormientium.

Præcipuè verò ſupplico tibi DEO meo pro Parentibus, propinquis, benefactoribus, pro iis, qui in templo vel cæmeterio quieſcunt, pro Clero ſæculari & Religioſo defuncto, pro cultoribus Marianis & SS. Euchariſtiæ, & pro quibus orare nos vult ac gaudet DEIPARA, Pro iis, qui pridem & graviùs purgatorium patiuntur, & qui ſunt diu futuri in purgatorio.

Supplico etiam mi DEus! pro omnibus inter infideles ac Ethnicos, in gratia tua defunctis, fame, peſte, bello, ſubitanea morte ſublatis, pro pauperibus & mortuis gentis ac religionis noſtræ.

Horum omnium miſericordiſſime Pater miſerere per tuam infinitam clementiam, per infinita Filii tui merita, per omnium Sanctorum ſuffragia. Oſtende illis faciem tuam, ut te videant, ament, glorificent in cœlis, in quem crediderunt, & ſperaverunt in terris.

Praxis Communionis Spiritualis.

ITa eſt Domine JEſu, indigniſſimus ſum, quia omnibus peccatoribus & ipſis damnatis deterior ſum, indignus omni bono, & dignus omni malo. Sto tamen pauper & inops ad menſam magni Regis & amantiſſimi Patris mei, tuam Chriſte JEſu: & credo tibi ô æterna veritas, quòd verè è ſummo cœlorum ad verbum ſacerdotis, ut me viſites, venire dignatus es, verùmtamen conſcius infirmitatis meæ & peccatorum meorum, de quibus propterea

vehementer doleo, non audeo Sacramentaliter ſuſcipere te, ſed dico ex amore tui cum Centurione: Domine! non ſum dignus, ut intres ſub tectum meum: ſed per os Sacerdotis veni amantiſſime JEſu in animam meam. Munda, quæſo, illam à malis omnibus, & imperfectionibus, orna bonis & virtutibus.

Oratio S. Auguſtini.

Sumpta ex magna tabula Lateranenſis Eccleſiæ, quam quoties quis contritus devotè dixerit, octoginta millia annorum, Indulgentias conſequetur, & qui quadraginta diebus eam dixerit, plenariam peccatorum remiſſionem obtinebit, quam Bonifacius VIII. conceſſit, & Benedictus XI. confirmavit.

DEUS, qui pro Redemptione mundi voluiſti naſci, circumcidi, à Judæis reprobari, à Juda proditore oſculo tradi, vinculis alligari, ſicut agnus innocens ad victimam duci, atque conſpectibus Annæ, Caiphæ, Pilati, & Herodis, indecenter offerri, à falſis teſtibus accuſari, flagellis & opprobriis vexari, ſputis conſpui, ſpinis coronari, colaphis cædi, arundine percuti, facie velari, veſtibus exui, cruci clavis affigi, in cruce levari, inter latrones deputari, felle & aceto potari, & lanceâ vulnerari. Tu Domine per has ſanctiſſimas pœnas tuas, quas ego indi-

indignus recolo, & per ſanctam crucem, & mortem tuam, libera me à pœnis inferni, & perducere digneris, quò perduxiſti latronem tecum crucifixum. Qui cum patre & Spiritu ſancto vivis & regnas DEus in ſæcula ſæculorum Amen.

Actus petitionis pro ſtatu Eccleſiæ.

O Pater miſericordiarum, reſpice in faciem Chriſti tui, qui clamore valido & lacrymis interpellat pro Sponſa ſua Eccleſia, Matre noſtra.

Ecce mi Pater profuſus ille corporis ſudor, horrendæ capitis ſpinæ, calidi fontes oculorum, clavi manuum, & pedum, livores, & vulnera, & vox ſanguinis Fratris Noſtri JEſu Chriſti clamat ad te de cruce.

Audi ô Pater! ad hujus ſuſpiria & gemitus moti ſunt cœli; ſciſſi ſunt lapides, & tenerrima miſericordiæ tuæ viſcera non flectentur?

Protege & defende Pater clementiſſime populum tuum, contra hoſtium ferociam. Ne tradas beſtiis animas confitentes tibi, & animas pauperum tuorum ne projicias in finem.

Cuſtodi omnes Domine, & conſerva, qui te ſincero corde, & ore confitentur, ne à falſis Prophetis, qui veniunt in veſtimentis ovium, intùs autem ſunt lupi rapaces, ſeducantur. Coerce potentiam illorum, machinationes detege, & conſilia adverſus Eccleſiam tuam diſſolve.

Da fidelibus tuis miſericors Domine, ut in pace & tranquillitate, ac unione inceſſanter amemus, & laudemus te, ut doctrinam tuam agnoſcamus, teque ad mortem uſque conſtanter ſequamur.

In-

Intentio & præparatio

Quando conceduntur Indulgentiæ.

OMnipotens DEus, nec numerus, nec mensura est peccatorum meorum, quibus Divinam Majestatem tuam læsi, & hæc tu quidem per pœnitentiæ Sacramentum ritè confessa ignoscis, & remittis: sed tamen rei sumus temporalium pœnarum, quibus exsolvendis opera nostra non sufficiunt. Quare ad inexhaustum thesaurum meritorum Salvatoris Nostri JEsu Christi confugimus, & obsecramus, ut per illa debitæ pro nostris peccatis pœnæ indulgentiam & remissionem ad placitum ejus in terra Vicarii, cui potestas hæc commissa est, impetrare concedas.

Ideo enim præscripta in litteris Apostolicis opera pro lucrandis Indulgenriis peragere instituti; id unum humillimè deprecans amantissime Pater, ut hæc mea opera ex se prorsus exigua in unione meritorum Passionis, & mortis Unigeniti Filii tui JESU Christi in satisfactionem, admittere, & suscipere velis; & me de Indulgentiis his, & pœnarum temporalium remissione, participare concedas. Amen.

Si lucrandæ sint Indulgentiæ, non sufficit Confessio & Communio, sed insuper necesse est, ut illam Ecclesiam, in qua sunt Indulgentiæ, visites, ibiq; Communione percepta orationes recitari debent, pro exaltatione S. Romanæ Ecclesiæ, Hæresum extirpatione, & Principum Christianorum unione.

Formu-

Formula Orandi

Pro indulgentiis consequendis.

1. DEUS omnium fidelium Paſtor & Rector, cujus Spiritu totum corpus Eccleſiæ ſanctificatur, & regitur, quique gloriam tuam omnibus in Chriſto gentibus revelaſti, cuſtodi opera miſericordiæ tuæ, ut Eccleſia tua toto orbe diffuſa, bonorum omnium incremento augeatur, & ſtabili fide in confeſſione tui nominis perſeveret. Per eundem &c.

2. DEUS largitor pacis, & amator charitatis, da famulis tuis Regibus & Principibus Chriſtianis veram cum tua voluntate concordiam, ut bellis, diſſenſionibus, & omni perturbatione ſubmotâ, ſecura tibi ſerviat Chriſtiana libertas. Per Dominum &c.

3. Omnipotens ſempiterne DEus, qui neminem vis perire; reſpice ad animas diabolicâ fraude deceptas, ut omni hæreticâ pravitate depoſita, errantium corda reſipiſcant, & ad veritatis tuæ redeant unitatem. Per Dominum &c.

Deinc ſepties Pater & Ave cum Credo recitetur.

Formula Orandi

Poſt opera pro Indulgentiis peracta.

CLementiſſime DEUS, utinam, quæ pro Indulgentiis requirebantur, eo modo, quo oporteret, peregiſſem. Quidquid autem mihi defuit, ſup-

ſuppleant merita, ſuppleat ſanguis Filii tui. Permitte igitur miſericors DEus, ut de his Indulgentiis participem, remitte & dele pœnas, quas in hac vel in altera vita pro peccatis meis ſuſtinere deberem. Illumina me, ut gratiam hanc mihi exhibitam agnoſcam, & tibi ſummo meo Benefactori æternas gratiarum actiones cum omnibus Angelis & electis tuis referam.

Quando Indulgentia Communionis animæ in Purgatorio transcribitur.

AMabiliſſime JESU miſerere animæ hujus N. luſtrali incendio torridæ, pro cujus exemptione Indulgentiam hanc communionis meæ, & per eam divini ſanguinis tui pretium infinitum, tibi offero. Fac, ut hæc anima voracibus flammis liberetur, atque in deſideratiſſimos amoris tui amplexus volet! occupet rebellium olim Angelorum optatiſſimam ſedem, ac concinat miſericordias tuas in æternum & ultra.

Deprecatio pro felici ſucceſſu Sacræ Religionis.

DOmine DEUS Rex omnipotens, in ditione tua cuncta ſunt poſita, & non eſt, qui poſſit reſiſtere tuæ voluntati, ſi decreveris ſalvare, & conſervare nos indignos ſervulos mille tibi votis ac deſideriis mancipatos. Tu feciſti cœlum, & terram, & quidquid cœli ambitu continetur. Dominus omnium es, nec eſt, qui reſiſtat Majeſtati tuæ. Et nunc Domine Rex

DEus

DEus Patrum nostrorum miserere congregationis tuæ, quam possedisti ab initio.

Ne despicias Domine partem tuam, & hæreditatem tuam, quam tuo sanguine acquisivisti. Exaudi deprecationem meam, & propitius esto sorti, & funiculo tuo. Intende oculos pietatis tuæ in omnes Religionis nostræ Præsules, & Pastores, & fac eos super commissum sibi gregem fideliter excubare.

Converte oculos tuos misericordes in omnes Religiosos servos tuos & Fratres nostros, quos de hoc sæculo nequam eripuisti, ad te benignè traxisti, ut hæreditatem capiant salutis. Da illis in virtute, & vocatione profectum, & in cunctis fervorem accende. Da, ut viventes per totum mundum laudemus nomen tuum Domine, & ne unquam claudas ora te canentium, Domine DEus noster.

Postulatio gratiarum.

SIquidem bone JEsu, sine gratia tua nihil boni fieri potest, quocirca peto à te dona, & auxilia ad meam & proximorum salutem procurandam necessaria. Peto auxilium gratiæ habitualis Sanctificantis. Peto continuas, gratias efficaces, excitantes, & cooperantes. Peto intensiores habitus virtutum, fidei, spei, charitatis, justitiæ, prudentiæ, temperantiæ, fortitudinis.

Largire dona & fructus Spiritûs sancti. Largire opera misericordiæ Spiritualis, & corporalis. Largire etiam gratias gratuitas ad salutem proximorum & amplificandam gloriam tuam. Tribue gratiam orationis mentalis, & vocalis, examinis utriusque frequentis recollectionis, silentii, intimæ te-

cum unionis, pietatis erga Virginem Beatissimam, cultûs erga SS. Patronos.

Concede, ut perfectè observentur Regulæ, & vota paupertatis, castitatis, obedientiæ. Auge in me amorem vocationis, & da mihi Spiritum statûs, & aptitudinem ad omnia ejus munia peragenda. Da virtutes solidas, humilitatis, mortificationis heroicæ, & abnegationis in omnibus, sitim insatiabilem contemptûs & injuriarum. Da, ut nunquam te peccato mortali & veniali deliberato offendam. Da vitam plenam meritis, & tuo amore ferventem. Da perseverantiam in Religione, & felicem in optimo animæ meæ statu mortem.

Petitio brevior.

℣. *Confirma hoc DEUS, quod operatus es in nobis;*
℟. *A templo Sancto tuo, quod est in Jerusalem.*

ORATIO.

DEUS, qui nos à sæculi vanitate conversos ad bravium supernæ vocationis accendis, pectoribus nostris purificandis illabere, & gratiam nobis, quâ in te perseveremus, infunde, ut protectionis tuæ muniti præsidiis, quod te donante promisimus, impleamus: & nostræ professionis executores effecti, ad ea, quæ perseverantibus in te promittere dignatus es, pertingamus. Per Christum Dominum nostrum.

Actus ad Virginem Beatissimam & Sanctos Patronos.

Formula dedicandi se Beatissimæ Virgini.

SAncta MARIA Mater DEI & Virgo Immaculata; Ego N. peccator vilissimus, undequaque purissimo conspectu tuo indignissimus, impulsus desiderio tibi serviendi, ac fretus pietate tua singulari, coram benedicto Filio tuo, & curia cœlesti universa, dedico me tibi hodiè in servum & mancipium tuum, eligoque te in singularem meam Dominam, Matrem, & Advocatam, & firmiter propono, me nunquam te derelicturum, neque contra te aliquid unquam dicturum, sed semper tuum honorem defensurum.

Te itaque Virgo Sacrosancta per Sanguinem Filii tui JEsu Christi oro, ut me inter alios Tibi devotos in servum perpetuum admittere digneris, adsisque mihi in omnibus necessitatibus meis, & super omnia non me deseras in hora mortis meæ.

Christus proprio ore dictavit in Regula Salvat. c. 5. has duas Orationes.

OMnipotens sempiterne DEUS, qui pro nobis de Castissima Virgine nasci dignatus es, fac nos, quæsumus, tibi casto corde servire, & humili mente placere.

Oramus tè piissima Virgo Maria, mundi Regina & Angelorum, ut eis, quos purgatorius examinat ignis, impetres refrigerium, peccatoribus indul-

indulgentiam, juſtis in bono perſeverantiam: nos quoque fragiles ab inſtantibus defende periculis. Per Chriſtum Dominum noſtrum.

Beatiſsima V. M. hæc dixit S. Brigittæ l. 1. ejus Revelat. c. 8. Sic laudare debes me.

BEnedictus ſis tu DEUS Creator omnium, qui in uterum MARIÆ Virginis deſcendere dignatus es.

Benedictus ſis tu DEUS, qui cum MARIA Virgine eſſe ſine gravamine voluiſti, & de ea immaculatam carnem ſine peccato ſumere dignatus es.

Benedictus ſis tu DEUS, qui ad Virginem cum gaudio animæ ejus veniſti, & ſine peccato de ea proceſſiſti.

Benedictus ſis tu DEUS, qui MARIAM Virginem Matrem tuam poſt Aſcenſionem tuam crebris conſolationibus lætificaſti, & per te ipſum eam conſolando viſitaſti.

Benedictus ſis tu DEUS, qui corpus, & animam Mariæ Virginis Matris tuæ in cœlum aſſumpſiſti, & ſuper omnes Angelos juxta Deitatem tuam honorificè collocaſti, miſerere mei propter preces ejus.

Devota ad B. V. Commendatio.

MEmorare piiſſima & glorioſiſſima Virgo MARIA Mater miſericordiarum, & totius conſolationis, à ſæculo non eſſe auditum, quemquam ad tua præſidia currentem, tua implorantem auxilia, aut tua petentem ſuffragia à te Virgo Maria

dereli-

derelictum. Idcirco tali animatus fiduciâ, ad te Virgo Virginum, Regina cœlorum & Domina Angelorum, ô Maria Mater Domini nostri JEsu Christi confugio; ad te stella maris curro; coram te miser & gemens assisto.

Noli ô Domina mundi, clementissimas aures tuæ pietatis ob ingratitudinem meam ad clamorem meum claudere. Noli Mater omnium ab omni benignitate me excludere: sed benignè fac mecum propter nomen Sanctum tuum. Noli porta cœli ob scelera mea jugiter obserari, sed reporta me ad portam gratiæ, à qua ingratus exivi, per quam tu mundo vitam & salutem reportasti.

Noli Regina gloriæ, ob tuæ celsitudinis gloriam mei peccatoris oblivisci, sed memor esto fragilitatis meæ, & adjuva me propter magnitudinem gloriæ tuæ. Noli solitam pietatis tuæ manum retrahere, sed tolle, quod metuo, largire, quo careo, indulge, quod offendo. Noli æterni verbi Mater verba mea despicere, sed audi propitia, & exaudi me miserum ad te in hac lacrymarum valle clamantem, nunc, & semper, & in hora mortis meæ. O clemens! ô pia! ô dulcis Virgo Maria!

Prò felici morte ad Beatissimam.

O Dulcissima JESU Mater, Virgo MARIA, Patrona mea, visceribus misericordiæ plena, succurre mihi misero peccatori, antequam mors subitanea & improvisa superveniat, ne subitò & imparatus de hoc mundo transeam.

Ora pro me MARIA Virgo benedicta ob Unigeniti Filii tui D. N. I. C. passionem, ac mortem amarissimam, ut peccati detestatione, diaboli &

operum ejus abrenuntiatione, verâ contritione, purâ & humili confeſsione, pœnitentiâ & ſatisfactione, dignâ Dei acceptione, & proximi dilectione, Filio tuo reconciliatus de hoc mundo tranſeam.

Et fac mecum miſericordiam tuam ô Beata V. M. Mater DEI, in illa tremenda hora, quando ſpiritus vitales deficient, & mortua lingua ſe nequibit movere ad invocandum te; neque oculi mei lucem capere poterunt, aureſque meæ nulli voci pateſcent. Memor eſto ô MARIA precum, quas nunc fundo ad aures tuæ pietatis, & ſubveni mihi in illa ultima hora neceſsitatis meæ, ut liberer à miniſtris diaboli, collocer cum Chriſti Fidelibus, Filii tui ſervis & amicis Amen.

Ad SS. Angelos, & SS. Patronos.

OMnes Sancti Angeli & Archangeli, Omnes Sancti Throni, & Dominationes. Omnes Sancti Principatus & Poteſtates. Omnes Sanctæ virtutes cœlorum. Omnes SS. Cherubim & Seraphim. Omnes SS. Patriarchæ & Prophetæ. Omnes Sancti Apoſtoli & Evangeliſtæ. Omnes SS. Martyres & Confeſſores. Omnes SS. Epiſcopi & Doctores. Omnes SS. Sacerdotes & Levitæ. Omnes SS. Monachi & Eremitæ. Omnes SS. Virgines & Viduæ. Omnes SS. Conjugati & Innocentes. Omnes Sancti & Sanctæ DEI. Et præſertim S. Michael, S. Gabriel, S. Raphael, S. Petre, S. Paule, S. Joannes, S. Andrea, S. Benedicte, S. Bernarde, S. Auguſtine, S. Dominice, S. Franciſce, S. Ignati, S. Antoni, S. Caſimire, orate & intercedite pro me indigno peccatore. Veſtrâ me tutelâ, undique hoſtibus irruentibus vallate, ut non accedat ad me malum, & fla-

& flagellum non appropinquet tabernaculo meo. Venite in subsidium fortissimi Athletæ, ut auxilio vestro ultionem videam ex inimicis meis, & vobiscum in æternum laudem, & glorificem Dominum DEum nostrnm in terra viventium. Amen.

Ad Angelum Custodem.

ANgele DEI Sacratissime, mihi à DEO in custodiam deputate, gratias tibi ago pro omnibus beneficiis, quæ mihi in corpore, & anima unquam exhibuisti.

Laudo, & glorifico te, quòd mihi miserrimo tam fideliter astare, atque me contra omnes hostium insultus tueri dignaris.

Benedicta sit illa hora, quâ mihi in custodiam datus, & in defensorem atque Patronum deputatus es.

Benedicta sit tua in me charitas, omnisque tua, solicitudo, quâ salutem meam promovere non cessas.

In recompensationem omnium obsequiorum mihi à juventute exhibitorum, offero tibi nobilissimum Cor JEsu Christi: rogans mihi ignosci, quòd toties Sanctis tuis inspirationibus renitendo te contristaverim: firmiter nunc propono tibi obedire, Deoque meo fideliter servire.

Ad S. Joannem Evangelistam pro conservanda castitate.

ANtiph. Iste est Joannes, qui supra pectus in cœna recubuit; Beatus Apostolus, cui revelata sunt secreta cœlestia.

℣. Hic eſt Diſcipulus.
℟. Quem diligebat JEſus.

Oratio.

PEctoris illius delicias, & Diviniſſimi cordis dulcedinem, ſupra quod feliciſſimè decubuiſti S. Joannes, ad nos quoque famulos tuos feliciter extende, ut abjectis mundi illecebris, in puro Chriſti amore quieſcamus, Per &c.

Ad S. Joſephum.

ANtiph. Salve Patriarcharum decus, & Eccleſiæ Sanctæ DEI Oeconomus, qui panem vitæ & frumentum Electorum conſervaſti.
℣. Ora pro nobis caſtiſſime Joſeph.
℟. Ut digni efficiamur promiſſionibus Chriſti.

Oratio.

VIrginum Cuſtos & Pater S. Joſeph, cujus fideli cuſtodiæ ipſa innocentia Chriſtus JEſus, & Virgo Virginum Maria in terris commiſſa fuit; te per utrumque chariſſimum pignus tuum JEſum & Mariam obſecro & obteſtor, ut me ab omni immunditia præſervatum, mente intaminatâ, puro corde, & caſto corpore, JEſu & Mariæ ſemper facias caſtiſſimè famulari,
Per &c.

Votiva ad eundem Sanctum.

SAnctissime Joseph Mariæ Matris DEI, & Virginis Sponse, periclitantium & agonizantium Advocate! Ego N. te hodiè coram JEsu & Maria Sponsâ Tua, in Dominum, Patronum, & Advocatum pro tota vita mea, & morte eligo, firmiterque statuo ac propono, me nunquam te derelicturum, neque contra te aliquid unquam dicturum, neque permissurum, ut à meis subditis aliquid contra tuum honorem unquam agatur.

Suscipe me ergo in servum tuum, & me Mariæ Sponsæ Tuæ in perpetuam protectionem, & in æternas JEsu misericordias commenda, adsis mihi in omnibus actionibus meis, quas omnes offero in perpetuùm, ad majorem JEsu, Mariæ, & tuam gloriam, nec me deseras in hora mortis, ad quam Te nunc Sanctum Patronum invito; ut tunc, quod possibilitas mea non obtinet, tuâ mihi intercessione donetur, Per JEsum Deum animæ meæ.

Gratias tibi Deus meus, pro omni donorum thesauro, quem in JEsum, Mariam, & S. Josephum effudisti.

Gratias tibi ago dulcissime JEsu, & Tibi SS. Virgo Maria, pro omni amore & benevolentia, ac honore, quo Sanctum Josephum complexi estis.

Gratias tibi S. Joseph, pro omnibus laboribus & doloribus, quos pro JEsu & Maria libentissimè sustinuisti.

Gratias vobis omnes Sancti, & Sanctæ DEI, quæ peculiari studio JESUM, MARIAM, JOSEPHUM coluistis: adeste mihi vos omnes una cum JESU, MARIA, JOSEPHO, semper, sed potissimùm hinc migranti.

Per merita Agni immaculati JESU Christi, ex quo est fons omnis puritatis, & per Immaculatam Conceptionem, SS. Virginitatem, & innocentissimam puritatem Beatæ semper Virginis Matris DEI MARIÆ, & intercessionem castissimi Sponsi ejus JOSEPHI emundetur, & immaculatum conservetur cor & corpus meum. In Nomine Patris, & Filii & Spiritûs Sancti.

Ad S. Antonium de Padua.

Responsorium à S. Bonaventura conscriptum.

SI quæris miracula, mors, error, calamitas, dæmon, lepra fugiunt. Ægri surgunt sani. Cedunt mare vincula, membra, resque perditas petunt & accipiunt Juvenes & Cani. Pereunt pericula, cessat & necessitas. Narrent hi, qui sentiunt, dicant Paduani. Cedunt mare &c.

℣. Ora pro nobis B. Antoni Prædicator egregie.

℟. Ut interveniente tuâ gratiâ percipiamus cœlestis vitæ gaudia.

Oratio.

CLementissime Domine JEsu Christe, qui B. Antonium Confessorem Tuum perpetuis illustras miraculorum splendoribus, concede propitius, ut per ejus merita pacem Regni istius, & gratiam consequamur æternam.

Sanctissime famule DEI Antoni, qui inter opera mirabilia, in quibus elucet, meritorum tuorum efficacia,

cacia, ad conquirendas res perditas accurris, aſſiſtis, & inſtruis. Quæſumus, nobis deperditam gratiam reperire certantibus benignè ſubveni, ut illam amiſſam, & gloriam promiſſam percipere mereamur. Per Christum Dominum.

Ad S. Barbaram.

Henricus Köch ad oſſa uſque exuſtus, ſequenti oratione meruit eſſe ſuperſtes. *Surius* 4. *Decembr.*

O Sanctiſſima Virgo Barbara, quodcunque Sponſi Tui viribus potes, mihi in mortis articulo, obſecro, ut ſuppedites; adjuva me miſerum, ne in peccatis moriar: effectum hunc habeat tua interceſſione primitùs à Chriſto tibi facta promiſſio, cùm fidem ejus tuo ſanguine conſecrares: Redeat in memoriam Sponſo Tuo Virgineus collo tuo exuberans ſanguis: recordetur ardentiſſimæ tuæ charitatis, nec animam meam à corpore exire permittas, niſi confeſſione expiatam, & SS. Euchariſtiæ Sacramento refectam, Amen.

Ad S. Annam.

ANna pia Joachim Dominam magnam genuit, Beatam MARIAM Genitricem Domini.

℣. Valdè honoranda eſt Beata Anna.

℞. Quæ cœli Reginam genuit.

Oremus.

DEus, qui Beatæ Annæ tantam gratiam donare dignatus es, ut Beatiſſimam MARIAM Matrem tuam in ſuo utero glorioſo portare mereretur: da nobis, quæſumus, per interceſſionem Matris, & Filiæ, tuæ propitiationis abundantiam, ut quarum memoriam pio amore complectimur, earum meritis, & precibus ad cœleſtem Jeruſalem pervenire mereamur. Qui vivis & regnas per omnia ſæcula ſæculorum. Amen.

Ad S. Bernardum.

BEatus Bernardus ab infantia ſpiritum ſortitus eſt bonum, per quem erat puer docilis, & amabilis valdè.

℣. Ora pro nobis Beate Bernarde.

℟. Ut digni efficiamur promiſſionibus Chriſti.

Oremus.

PErfice, quæſumus Domine pium in nobis ſanctæ religionis affectum, & ad obtinendam tuæ gratiæ largitatem, B. Bernardus Abbas, & Doctor egregius, ſuis apud te ſemper pro nobis meritis, & precibus intercedat. Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Ad S. Patronum, cujus nomen in baptiſmate ſortitus es.

O Beatiſſime N. Patrone fideliſſime, invictiſſime miles purpurati exercitûs. Subſterno me tibi

tibi in servum perpetuum, commendo vitam & mortem meam, maximè autem extremum spiritum meum.

Obsecro mi Patrone sanctissime per amorem, quo tam ferventer DEO adhæsisti, ut nunc liberari possim à cunctis malis animæ, & corporis, ac te duce, & comite securior pervenire merear ad vitam æternam.

O DEus Omnipotens & misericors, nomen meum mellifluo nomini tuo digneris subscribere in libro vitæ, & qui me famulum tuum Sancti tui N. nomine voluisti gaudere; da, ut in omnibus tibi placitis ejus vestigiis insistam, & tandem cum illo Beatissimam faciem tuam contemplari valeam.

Contra pestem, & quosvis morbos contagiosos.

RECordare Domine testamenti tui, & dic Angelo percutienti, cesset jam manus tua, & non desoletur terra, ne perdas omnem animam vivam.

℣. Adjuva nos DEus salutaris noster.

℟. Et propitius esto peccatis nostris.

Domine exaudi orationem &c.

Oremus.

PReces populi tui Domine clementer exaudi, ut qui justè pro peccatis nostris affligimur, pro tui nominis gloria liberemur.

DEus, qui non mortem, sed pœnitentiam desideras peccatorum: populum tuum ad te revertentem propitius respice, ut, dum tibi devotus existit, iracundiæ tuæ flagella ab eo clementer amoveas.

Da nobis, quæsumus, Domine, piæ supplicationis effectum, morbosque pestilentiales à nobis propitiatus averte: ut mortalium corda cognoscant, à te indignante talia flagella prodire. Per Dominum nostrum JEsum Christum &c.

Saviente peste Conimbriæ 1317. Moniales S. Claræ quotidianâ, quâ palam, quâ privatim, hujus, quam subdo, antiphonæ recitatione, immunes à peste servatas esse, atque illam eis à S. Bartholomæo Apostolo, mendici specie spectandum se illis præbente, allatam esse affirmat post alios Waldingus apud Marracium in Apostolis Mar. c. 10. p. 222.

Stella cœli extirpavit
(Quæ lactavit Dominum)
Mortem pestis quam plantavit
Primus Parens hominum.
Ipsa stella nunc dignetur
Sidera compescere.
Quorum bella plebem cædunt
Diræ mortis ulcere:
O piissima Stella maris
A peste succurre nobis.
Audi nos Domina.
Nam filius tuus nihil negans Te honorat.
Salva nos, JEsu, pro quibus Virgo Mater orat.

℣. Ora pro nobis S. Dei Genitrix.
℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

DEus misericordiæ, DEus pietatis, DEus indulgentiæ, qui misertus es super afflictionem populi tui, & dixisti Angelo percutienti populum tuum, contine manum tuam: ob amorem illius stellæ gloriosæ, cujus ubera pretiosa contra venena delictorum quàm dulciter suxisti; præsta auxilium gratiæ tuæ, ut ab omni peste & improvisa morte securè liberemur, & à totius perditionis incursu mi-

sericor-

ſericorditer ſalvemur. Per te JEſu Chriſte Rex gloriæ, qui vivis & regnas in ſæcula ſæculorum. Amen.

Modus honorandi quemcunque Sanctorum in ejus feſtivitate.

O DEus æterne infinitarum perfectionum Author, adoro te creatura tua, ut ſupremum rerum omnium Dominum, & Principium omnium donorum, naturæ, gratiæ & gloriæ, quibus S. N. in terra ornaſti, & nunc ornas in cœlis.

Gratias tibi bone JEſu, gratias Sanguini tuo, ex quo omnia Sancti hujus merita fluxerunt.

Gratias tibi ô Patrone fideliſſime ob tuos iſtos amores, quibus Divinam Majeſtatem olim in terris, & nunc amas in cœlis. Gratias tuo benedicto cordi, gratias ſanguini (ſi eſt Martyr) quem effudiſti.

Gratias ob tot exempla virtutum nobis relicta, & beneficia multis per merita tua collata.

Benedicta ſit Beata Virgo MARIA, benedicti Sancti Patroni & Angeli Cuſtodes, quorum ope ad hanc paradiſi gloriam perveniſti.

Confundor & erubeſco, quòd vitiis meis ſim adeò tibi diſſimilis, & præſertim tuæ puritati.

Recipio te in Patronum & Advocatum meum, ac me tibi trado in ſervum & clientem in vita & in morte.

O S. Patrone cœli Princeps, per amorem JESU & MARIÆ, impetra Eccleſiæ Sanctæ pacem, omnium infidelium, Hæreticorum, ac peccatorum converſionem.

Offero tibi ô SS. TRINITAS merita omnia SS. Patroni mei ad gustum divinissimi cordis tui, & gaudeo de omni amore & servitio, quod exhibuit tibi fidelis iste servus tuus.

Offero preces omnes, quæ in ejus honorem funduntur, ut ante Tribunal tuum Altissime DEus præsententur, & per eas mihi benefacias.

Gratulor tibi ô S. Patrone, de omni honore & cultu, quem in terra habes, & quem in regno gloriæ consecutus es.

Actus Antemeridiani.

MEmento Domine per viscera misericordiæ tuæ, per merita Filii tui, per merita Beatissimæ Virginis MARIÆ ac Omnium Sanctorum & Electorum tuorum, inprimis Ecclesiæ Sponsæ tuæ: auge in ea fidei puritatem, & labore virorum Apostolicorum dilata eam toto orbe terrarum.

Da Summo Pontifici nostro N. Spiritûs Sancti abundantiam, ut populo sibi commisso verbo & exemplo præluceat. Intende oculos pietatis tuæ in universos Ecclesiæ Præsules & Pastores, & fac eos super gregem sibi commissum fideliter excubare.

Adesto Parochis & Presbyteris, & omni Clero, ut nulli præbeant scandali occasionem, diligant puritatem, & ea sequantur, quæ pacis sunt.

Esto propitius omnibus Religiosis, da illis continuum in virtute profectum, votorumque ac regularum exactissimam observantiam. Da huic domui bonorum temporalium sufficientiam, & Spiritum excita in Prælatis nostris, & in cunctis fervorem accende.

Effun-

Effunde miserationes tuas Domine Princeps Regum terræ in omnes Reges, & Catholicos Principes, ejusque tribue in obedientia fidei & Ecclesiæ perseverantem famulatum, subditorum curam, justitiæ zelum, & observantiam mandatorum tuorum.

Da Virginibus continentiam & castitatem, conjugatis sanctimoniam, pœnitentibus indulgentiam, viduis & orphanis sustentationem, peregrinantibus reditum, navigantibus portum, justis perseverantiam, bonis, ut meliores fiant, tepidis, ut fervescant, malis & peccatoribus, qualem me dolens esse confiteor, ut convertantur.

Conserva Cœlum in salubritate, terram in fertilitate, mundum in providentia ex omni parte sufficienti.

Respice omnes ægrotos, tentatos, afflictos, agonizantes, incarceratos, & in aliquo periculo, vel necessitate constitutos, da illis auxilium & consolationem, prout expedit ad gloriam tuam, & salutem illorum.

Miserere Domine omnium consanguineorum meorum, affinium, amicorum. Miserere inimicorum meorum, quos intimè amore tui diligo; Miserere omnium, quos ego scandalizavi, & offendi.

Respice etiam Clementissime Domine, Paganos, Turcas, Idololatras, Hæreticos, Schismaticos, Judæos, & gentes omnes à fine alienas, collustra eas Domine veritatis tuæ splendore, ne pereant tot imagines tuæ, pro quibus pretiosus Filii tui Sanguis effusus est.

Memento demum Rex æterne, cui omnia vivunt, animarum omnium fidelium defunctorum, præcipuè earum, quæ suis carent suffragiis, & pro quibus orare teneor. Extingue earum ardorem optato rore miseri-

misericordiæ tuæ, & citò purgatas in conspectum tuum admitte.

Pro me ipso tandem infelicissimo Clementiam tuam humillimè imploro. Miserere mei secundùm magnam misericordiam tuam. Dona mihi virtutes statui meo necessarias. Da terrena despicere & amare cœlestia.

Actus Meridiani.

O Candor lucis æternæ Domine mi JESU! ô ignis! qui dulciter ardes, secretè luces, suaviter odoras! quando? ô quando nox ista sicut dies illuminabitur, in qua tuo in lumine videbo lumen tuum?

O quando veniet dies illa, cui nox non succedit, quæ temporum vices nescit, sed semper lucet & diescit?

Quando mi suavissime JESU flammis tuæ immensæ charitatis transflammatus, ego Te solo & Te solum ardere incipiam? quando ardescet pigrum frigus meum igne tuo, & accensus in te parvus erit mihi omnis amor, quo creatura quævis diligit te? quando mi JESU vitali amoris tui morte moriar, igne tuo consumptus favilescam, abiboque in cineres dilectionis tuæ?

O Domine! quando ero tuus totus & tu meus? quando suspensus de te, deficiam à me, & transibo in te? quando in loco tabernaculi admirabilis reficiar in admiratione gloriæ tuæ? quando gustabo & videbo quàm suavis sis Domine JEsu?

Quanti mercenarii abundant in domo Patris mei panibus, & ego hic fame pereo? ô si citiùs possem surgere & ire ad Patrem meum. Quamvis

verò

verò iste panis non sit dandus canibus, quorum unum me meum facit peccatum, attamen & catelli edunt de micis, quæ cadunt de mensa Dominorum suorum.

O DEUS cordis mei! quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te fontem vivum.

Quis indicabit mihi, quem diligit anima mea, ubi cubet in illo meridie, ubi pascat? & quando requiescam in meridie illo: meridie jucunditatis & lætitiæ? O meridies præclarus nesciens vesperum, non habens occasum!

Veni suspirata quies amantis animæ meæ, ut nulli mihi dies, nullæ noctes eant sine te, nullus mihi somnus, nulla requies sine te: te solum esuriam & sitiam, qui pasceris inter lilia, mi JESU suavissime.

Actus ante refectionem.

Liberalissime Domine, illine tu escam dabis, qui te non semel conviciis & opprobriis saturavit? cur me potiùs non enecabis fame? cur talem escam aliis melioribus non providisti? Indignus enim sum rationalis creaturæ cibis, & pane Filiorum, qui jumentis insipientibus similis factus sum propter innumera peccata mea.

O immensam vim benignitatis tuæ, quâ vilissimum servum pœnis duntaxat dignum tot bonis cumulare non cessas? O quot pauperes fame pereunt, cùm mihi indignissimo nihil desit! Da mihi Domine operari non cibum, qui perit, sed qui permanet in vitam æternam.

Gratias tibi ago ô DEUS meus! Misericordia mea; qui pascis me à juventute mea, & usque nunc aperis manum tuam, & imples me licet indignum animal benedictione.

O si tam devotè, temperanter, modestè, vires corporis mei reficere possem, bone JESU, sicut tu olim in terris.

Decerno temperatissimè Domine escâ & potu ideo tantùm uti, ut natura ad serviendum tibi consistat. Nolo Domine ullam in mensa voluptatem percipere, memor fellis & aceti, quod ipse gustasti. Vellem potiùs Domine, ut ea, quæ sumpturus sum, absinthium saperent propter te.

Tibi Domine hoc corpus meum nutrio, non mihi, tibi hanc vitam conservo. Si possem vivere & vires tibi serviendi habere sine ulla esca, ne aspicerem quidem illam ob meam delectationem, sed quia tu ita ordinasti, ita vis, comedo tibi, & propter te ex puro amore tui. Ac ideo subministra cibum & potum corpori meo, ut te reficiam in me, qui toties in Sanctissimo Sacramento venis ad me.

Benedic Domine & delectare in refectione mea, sicut delectatur herus super jumento aut servulo, quem refici videt in obsequium sibi.

In ipsa refectione condimentum spirituale.

PAter! da mihi portionem substantiæ, quæ me concernit. Sed portio mea tu es DEUS meus, aliam nec quæro, nec admitto.

Quam magna multitudo dulcedinis tuæ Domine, quam abscondisti timentibus te.

Tu es sitis cordis mei DEUS meus, quò te plùs gusto, plùs esurio, quò plùs bibo, plùs sitio.

O mi DEUS! utinam ſic conſumar amore tui, ſicut hic cibus conſumitur. Utinam tot millenis cordibus te amem, quot guttæ in potu, micæ in cibo.

Virtus tui divini amoris me totum tibi incorporet amantiſſime JESU.

Tu es ſpes mea Domine, portio mea in terra viventium. Tu ſcis Domine, quia ſicut deſiderat cervus ad fontes aquarum, ita ego ſitio amorem tuum.

Intingo Domine omnes micas, quas ſumo, in phlegmate conſputæ faciei tuæ. Utinam Domine JESU felle, quod guſtaſti, omnia mea prandia condientur.

O Cæna magna! quando accumbam ad te? ô torrens voluptatis! quando potabis me? Quanti mercenarii abundant in domo Patris mei panibus, & ego hic fame pereo?

O quàm millies felicior eſſes anima mea! ſi colligeres micas, quæ cadebant de manibus JESU, nunc in deſerto, quando illi miniſtrabant Angeli, nunc in domo Phariſæi, ubi Magdalena lacrymis rigavit pedes ejus. O ſi etiam in ſocietate Virginis MATRIS puerum JESUM paſcentis, hunc cibum ſumeres!

O JESU felle & aceto potate! omnes, qui nobis benefaciendo providerunt, & eos, qui ante me hic refecti ſunt, obſecro, educ de tenebris, & in patria refice.

Poſt ſumptam refectionem.

BEnedicimus DEUM cæli, & coram omnibus viventibus confitebimur ei, quia fecit nobiſcum miſericordiam ſuam.

Laudate Dominum omnes gentes, laudate eum omnes populi. Quoniam confirmata est ſuper nos miſericordia ejus: & veritas Domini manet in æternum. Gloria Patri &c.

Quid mihi ex hac refectione acceſſit ſanguinis & vitæ, aut etiam accedere potuiſſet, totum id veſtrum ſit, quibus offero corpus in victimam, vitam in holocauſtum JESU & MARIA.

Conſideranda circa refectionem.

MEnſæ accumbens devotè, decenter, circumſpectè conſueta corporis alimenta ſume, memor illius D. Pauli 1. Cor. 10. *Sive manducatis, ſive moniti bibitis, omnia in gloriam DEI facite.* Et illius S. Bernardi: Obſervandus eſt cibi modus, & tempus, quantitas & qualitas, fugienda quoque ſunt ſuperflua & adulterina condimenta. Obſervandus eſt modus, ut non effundat, qui comedit animam ſuam, ſuper omnem cibum. Tempus, ne ante horam. Qualitas, quibus utitur communitas fraternitatis; exceptâ causâ manifeſta infirmitatis.

Imprime etiam menti illa D. Baſilii verba, in cit. Apoſtoli locum: Is manducat & bibit ad gloriam DEI, quando beneficiorum erga ſe memoriam conſervat, & talem animi affectionem retinet, quæ etiam ex compoſitione corporis declaretur, ut non omninò ſecurus manducet, ſed ut qui habet Inſpectorem DEUM propoſitumque habet manducandi, non ut ventris mancipium propter voluptatem, ſed tanquam operarius DEI, ut in operibns firmior eſſe poſſit.

Deinde præterquam, quòd devotè & decenter conſueta corporis alimenta ſumenda tibi ſint, etiam ſervan-

ſervanda tibi moderatio, & ſurgendum neceſſe eſt à menſa cum fame, ad memoriam reducenda Sanctorum in cibo parcitas, qui cum S. Job dicebant : Antequam comedam, ſuſpiro.

SS. Hilarion & Hieronymus carni ſuæ & corpori tanquam jumento inſipienti frequenter ingeminarunt : Ego aſelle faciam, ut non calcitres, non te hordeo paſcam, ſed paleis, fame te conficiam & ſiti, gravi onerabo pondere, ut cibum potiùs, quàm laſciviam cogites.

S. Pachomius exhalaturus ultimum ſpiritum hæc protulit ultima verba : Tu noſti Domine, quia, ex quo ſuſcepi hunc habitum Monachi, nunquam ſatiatus ſum pane & aqua ; vel quâlibet creaturâ aliâ, quam feciſti.

Evagrius, Nicephoro teſte l. 11. c. 43. ad Macarium Anachoretam ſub meridie reviſit, cumque fatigatione ac ſiti exhauſtus frigidam poſtularet, Macarius ad illum placidè : Mi fili, ait, contentus eſto hâc umbrâ : multi enim viatores, & navigantes eâ nunc carent. Evagrius vir mitioris ingenii, ad tranquillitatem ſe componens, de temperantia cæpit diſſerere. Cui Macarius : Confide ô fili, ait, & bono eſto animo ; ego jam totis viginti annis neque panem, neque aquam, neque ſomnum ad ſatietatem admiſi. Et panem quidem ad modicum libellæ pondus comedi, aquam ad menſuram parciſſimam bibi ; cùm verò fatigatio me cogeret, parieti acclinis, exiguam ſomni partem rapui : Hæc meæ vitæ methodus eſt.

Referebant quidam Fratres de Abbate Niceta, qui fuit diſcipulus Abbatis Silvani, quia quando in cella ſua in monte Sina degebat, moderatè abſtinebat pro neceſſitate corporis : quando autem Epiſcopus ordinatus eſt in Faran, nimis conſtrinxit ſe-

ipſum abſtinentiâ diutinâ, & in vigiliis propenſiùs, atque in orationibus intentiùs agebat. Hæc autem videns diſcipulus ejus dixit ei: Quid eſt Domine hoc, quia quando in eremo converſabamur, non tantum in abſtinentia laborabas? Reſpondit ei Beatus vir dicens: Conſidera frater, quoniam ibi eremus erat, & ſecreta vita, ac paupertas: nunc autem egreſſi de eremo, cum ſæcularibus converſamur hominibus, & multæ ac variæ nobis occaſiones occurrunt, & ideo timeo, ne in fine vitæ meæ aliqua occaſione DEUM offendamus. Si enim S. Apoſtolus Paulus, qui Chriſtum in ſe loquentem habebat, & qui tantas virtutes animi poſſidebat, ut uſque ad tertium cœlum, adhuc in corpore poſitus aſcenderet, tamen dicebat: Macero corpus meum, & ſervituti ſubjicio, ne forſan aliis prædicans ipſe reprobus inveniar: quid nos humiles & peccatores facere oportet?

Actus Pomeridiani.

O Bonitas! ô miſericordia DEUS meus! quid retribuam tibi pro omnibus, quæ tribuiſti mihi? en viliſſimus terræ vermiculus immenſas tibi gratias ago.

Quia ex æternitate vidiſti & dilexiſti me (ut de tua miſericordia ſpero) me ad gloriam tuam efficaciter elegiſti, & per convenientia media ad eam prædeſtinaſti.

Quia per Creationem me ex nihilo condidiſti, ad tuam imaginem & ſimilitudinem feciſti, & innumeris donis in anima & corpore ditaſti.

Quia me & omnia propter me tam longâ duratione conſervas, ſine cujus actuali concurſu in nihil-

nihilum rediremus, nec possemus uno momento subsistere.

Quia me pretioso vulnerum tuorum sanguine redemisti, & per merita ac passiones tuas à servitute diaboli liberasti.

Quia me cum paucis respectu multorum ad Ecclesiam tuam, & ad tui cognitionem & obsequium vocasti.

Quia me cum paucissimis ad statum Religiosum, & ad hunc amabilissimum, quem profiteor, misericorditer adduxisti.

Quia Sacramentis, inspirationibus, sanctorum exemplis, spiritualibus libris, & aliis plurimis mediis ad bonam vitam adjuvisti, & adjuvare non cessas.

Quia me ab innumerabilibus periculis perdendi gratiam liberasti, & liberare non desinis.

Quia plurimis donis tum internis, tum externis, tum naturæ, tum gratiæ ditasti.

Quia mihi (ut spero) ab æterno certum, secundùm tuam prædestinationem, gradum gloriæ efficaciter præparasti.

Quia me hodie ad orationem & tui colloquium admisisti, (pretioso corpore & sanguine satiasti) & per totam vitam infinitis aliis beneficiis, ac postea per totam æternitatem afficies.

Insuper gratias tibi Domine, quia cujusvis benignè provides corpori & animæ, & das escam omnibus in tempore oportuno, Neque tantùm hominibus, sed & jumentis das escam ipsorum, & pullis corvorum invocantibus te. Ergo pro omnibus & in omnibus sis benedictus in æternum.

Actus antevespertini.

O Quàm serò te cognovi, ô pulchritudo divina ! ô quàm serò amavi te bonitas infinita ! Tu ab æterno, id est, ex quo tu DEus ! & DEUS amasti me, & ego primo instanti, in quo esse cæpi, non amavi te, imò dies mei transierunt non amando te.

Agnosco beneficentissime DEUS ! divinam tuam in me liberalitatem, tot beneficiis testatam : quoties cogitasti de me, quot vixi momentis ; tot meis obsequiis dignam, quot habeo mentis, cogitationis, animi affectus, corporis membra, respirandi vires.

Quid verò & quando mi Domine ! pro his omnibus retribuam tibi ? En jam corpus meum in dies ruinam ac occasum minatur, mors continuò insidiatur, & in brevi, post lucem in tenebris sternam lectulum meum ; adeóque dum claudentur oculi mei, lingua mea etiam & cor meum in tuis deficient laudibus.

Proinde mi DEUS ! saltem ex hâc horâ volo cum gratia tua, & desidero omnes dies vitæ meæ, omnes horas & momenta impendere cum fructu. Opto quovis respirio ac suspirio meo millies ac millies tendere ad te, mille obsequiis servire, mille cordibus amare te.

Insuper omnia bona opera post exitum meum è vita hac, usque ad tempora Antichristi, tibi in toto mundo impendenda, nunc offero, dono, ac dedico. Præcipuè offero tibi mi DEUS ! omnium Sanctorum Angelorum ac beatorum comprehensorum, incendia amoris, adorationes, tibi impendendas in Patria.

Anticipatè etiam repræsento omnium electorum tuorum in via persecutiones, animarum conversiones, dolores, ac labores, omnes mortificationes & Martyria. Omnia demùm sacrificiâ in toto orbe celebranda.

Quidquid etiam in omnibus, qui edentur libris ad ultimum diem judicii, virtutum, piorum affectuum, & amorosissimorum actuum tibi placentium, modorúmque eos elicendi describetur, tibi offero, his affectibus te nunc laudo, & ab omnibus per totum orbem exaltari cupio.

Quidquid sive ulla creata voluntas tibi gratum volet, sive intellectus intelliget, aliquid factibile, quod tibi placeat; Imò quidquid tu ipse scis fieri posse tibi acceptum, adeoque quàm acceptissimum, id omne approbo tibi, volóque.

O si etiam mi DEUS! possem cineres meos, dum in illos corpus meum redactum fuerit, convertere in linguas & corda æstuantissima, quibus ad extremum judicii diem intensissimè amarem ac laudarem te! omnia ossa mea dicerent, Domine! quis similis tibi.

Actus euntis dormitum.

CRedo Domine, quidquid de te credit S. Romana Ecclesia, & quidquid illa damnat, ego damno & anathematizo, imò pro hac fide sum paratus ac opto mori.

Spero Domine etiamsi vilis, indignus, & abjectus homuncio in abysso misericordiarum tuarum, & in sanguine tuo cum tanta charitate pro me effuso, quia me salvum facies, & in carne mea videbo te DEUM Salvatorem meum.

Amo te ô DEUS cordis mei , & amare volo in æternum. Et quia parum amo te , eum amorem quo anima Christi, Beatissima Virgo , & omnes Sancti te amârunt , imò infinitum , quo te ipsum amas , tibi offero , & si possem , omni illo amore vellem te amare in perpetuum.

Laudo & approbo omnia bona opera facta in toto mundo , & deinceps ad finem mundi facienda , & si possem, ea millies nunc vellem multiplicare ad gloriam tuam.

Gratias tibi Domine pro beneficiis propriis , communibus , gratias pro beneficijs cuiuscunque, quantumvis irrationali creaturæ hodie concessis.

Doleo mi JESU , quod te summum bonum , bonum infinitum, bonum amabilissimum toties hodie & tam graviter offenderim , & doleo ex corde, non propter amissionem cœli , aut metum inferni , sed ob amorem tui solius.

Detestor simul & abominor peccata totius mundi , hodie præcipuè commissa. Opto ex animo, ut compensari aliquatenus meo sanguine possent.

Protestor coram te Domine, quòd millies potiùs impendere eligam vitam , quàm post hac ulli peccato etiam veniali consentiam. Hucusque sit terminus delictorum meorum, & non ultra in æternum.

Parco Domine omnibus, qui me aliquâ molestiâ in vita affecerunt , & eos propter te sincerè amo.

Offero me ad omnem nutum divinæ voluntatis tuæ. Visné bone JESU, ut hac nocte moriar? lubens moriar. Offero me & ad omnia mala pœnæ toleranda , etiam ad ipsas infernales pœnas , renuncians judicio , voluntati , amori meo proprio.

Et quia vitæ & salutis incertus velut sepulchrum ingredior , somnum capturus , voveo (si est

Reli-

Religiosus) coram tota curia cœlesti , Paupertatem , Castitatem , & obedientiam.

Omnia, quæ feci, aut facere debui, substerno pedibus JESU. Et quia non implevi mensuram meritorum meorum, quam hodie implere debui, investio me superexcessivo sanguine Domini JESU , quia, quod potuit sanguinis gutta, redemit unda.

Sacratissima JEsu & Mariæ nomina vesperi ante somnum , digito in fronte efformare contra mortem repentinam , docuit ipse Christus Dominus S. Edmundum Cantuar : Episcopum. Tu similiter fac.

PEr signum † Sanctæ Crucis de inimicis meis , libera me Deus noster. (hoc ter dicat) Procul recedant somnia & noctium phantasmata , hostemque nostrum comprime , ne polluantur corpora.

Dignare Domine nocte ista sine peccato me custodire. Miserere mei Deus secundùm magnam misericordiam tuam.

Pax Domini nostri JESU Christi , & Virtus sacratissimæ Passionis ejus , signum S. Crucis & titulus triumphalis, JESUS NAZARENUS REX JUDÆORUM. Integritas quoque Beatæ MARIÆ Virginis. Custodia SS. Angelorum & suffragia omnium Electorum , sint inter me , & omnes inimicos meos.

O cor JEsu dulcissimum tibi commendo hac nocte cor & corpus meum , ut in te dulciter requiescat. Et quoniam ego obdormiturus DEUM laudare nequeo, hoc tuum mi JESU suavissimum Cor pro me supplere dignetur.

Sanćte Angele Custos, SS. Patroni mei, vos etiam pro me assistite SS. TRINITATI, Humanitati Christi Domini, & Beatissimæ Virgini Matri. SS. Patroni mei, ad quorum Ecclesiam vivo, assistite SS. Eucharistiæ, in persona vestri mancipii adorate, laudate, benedicite perpetuò, & non interruptè, DEUM, Humanitátem Christi Domini, Virginem Beatissimam Dominam meam.

JESUS NAZARENUS REX JUDÆORUM præservet me à subitanea morte. JESU sis mihi JESUS, Virgo MARIA sis mecum in via. Omnes Sancti & Sanctæ DEI intercedite pro me. Nos cum prole pia benedicat Virgo MARIA.

O JESU MARIA JOSEPH dono vobis cor & animam meam.

Cùm jam decumbis.

ANtequam obdormiscas, breviter tecum revolvere poteris, quibus illi, qui infernalem regionem incolunt, lectis utantur: quàm etiam mollibus lectis ii, qui amæna cælestis paradisi loca inhabitant, accubent. Postea imaginare te somnum capturum, esse circumdatum ab Angelis, qui custodiæ tuæ invigilent. Vel mente concipe te aliquando cum CHRISTO dormire in stabulo, vel in deserto: aut in carcere Caiphæ, aut sub Cruce. Sic tibi nox sicut dies illuminabitur, & nox illuminatio tua erit in deliciis tuis.

Aspira-

Aſpirationes.

Si quando noctu evigilare contingat.

BEati, qui habitant in domo tua Domine (ubi neque nox, neque mortis umbra, ſomnus eſt) in ſæcula ſæculorum laudabunt te.

Approbo & renovo, quantùm poſſum, omnes benedictiones & affectus, quos nunc in cœlo electi tibi DEO deferunt, & ſine fine concinunt: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus DEUS Sabaoth.

Offero omnia Sacrificia, quæ in altero Orbe nunc fiunt, & quidquid uſpiam tibi DEO gratum agitur, Omnium Religioſorum pſallentium affectus, per MARIAM tibi ô JESU, per JESUM tibi Pater Sancte offero.

Benedicta ſit illa noctis hora, quâ Dominus meus JESUS CHRISTUS, quondam erat pro me pernoctans in oratione DEI; & in qua patiebatur, quæcunque volebant carnifices crudeles!

O Crux, ô Corona ſpinea! quàm durum lectulum præbuiſti JESU Salvatori meo. In hoc lectulo dormiam & requieſcam in cogitatione animæ meæ.

O Domine JESU! utinam feliciter obdormiam in ſinu amoris tui, & lux perpetua luceat mihi in lumine viventium, videntium & amantium te.

Peto mi JESU & deſidero, ut cunctæ reſpirationes meæ, hâc nocte, ſint aſpirationes & actus ardentiſſimi amoris tui.

Cuſtodi me ùt rem tuam Domine, & dum ego dormio, humanitas tua dignetur pro me laudare, amare, magnificare DEUM noſtrum. Magnificet etiam pro me anima tua Dominum ô MARIA.

O ſi

O ſi etiam animus meus ad amoris lucernam vigil hæreret, dum Somnum corpus capit, ita, ut dicere poſſem cum Sponſa: Ego dormio & Cor meum vigilat.

Deteſtor omnia nequam phantaſmata, & quidquid tibi DEO diſplicere poſſet, contra voluntatem meam eſſe ac fore proteſtor.

Tibi lectulum, tibi ſomnum, tibi corpus & animam, ac motus omnes, quidquid ſum & poſſum, tibi Domine dedico & devoveo.

S. Gertrudis cum quodam tempore dormire non poſſet, hanc Orationem à Chriſto didicit. l. 3. c. 25.

PEr tranquilliſſimam ſuavitatem, quâ ab æterno in ſinu DEI Patris accubuiſti: & per amœniſſimam pauſationem in utero Virginali, quâ novem menſibus quieviſti, & per jucundiſſimam delectationem, quâ unquam in amante aliqua anima dignatus es deliciari: rogo te miſericordiſſime DEUS: ut non ad meum commodum, ſed ad æternam laudem tuam mihi concedere digneris aliquantam requiem, quâ laſſata membra corporis uſui, exercitationis reſtituantur.

Cave, in quantum potes, ſerve DEI, ne totus aliquando dormias, ne ſit ſomnus tuus, non requies laſſi, ſed ſepultura corporis ſuffocati, non reparatio, ſed extinctio ſpiritûs tui. S. Bern.

Actus

Actus brevis pro defunctis.

MIserere pjissime JEsu, miserere: & respice de sede magnitudinis tuæ, ad miseras animas in purgatorio detentas, quia tibi proprium est misereri semper & parcere. Miserere gemituum, miserere lacrymarum, quas ad te fundunt, & condona eis pœnas peccatis ipsarum debitas.

Præcipuè verò animabus Fratrum, amicorum, & benefactorum meorum: animabus bellis, peste, fame sublatorum, item pauperum, egenorum, & quorum nulla extat memoria; ac demum istorum, quos à me juvari vis: per Sanguinem totius corporis tui, per crucem & mortem tuam, per merita omnium Electorum tuorum, per SS. Missæ sacrificia, & omnia bona opera ad gloriam tuam in toto mundo facta: Requiem æternam dona eis misericordissime Domine, & lux perpetua luceat eis. Requiescant in lumine viventium, videntium, & amantium te in æternum. Amen.

CA-

CAPUT IV.

Alphabetum Amoris DEI per Hebdomadam dispositum.

Relinquite infantiam, & vivite & ambulate per vias prudentiæ. *Prov. 9.*

A, a, a, Domine DEUS: ecce nescio loqui, quia puer ego sum. Jerem. 1.

DIE DOMINICO.

Amo te DEUS meus. Et ideo.

1. ADoro te cultu latriæ tibi soli debito, affectu totius Ecclesiæ militantis & triumphantis, in cœlo, Eucharistia, ac ubique præsentem.

2. Adoro te in peccatoribus, blasphemis, ingratis, infinitam bonitatem tuam lethalibus peccatis offenden-

offendentibus. Adoro benefacientem probis & improbis, omnia in orbe sanctissimè disponentem; Adoro pro omnibus, & in omnibus creaturis.

3. Adoro omnium Dæmonum ac damnatorum loco; totiesque honorem omnem vitâ meâ compensare desidero, quoties blasphemaris.

4. Admiror, antefero te omnibus. Amo ut Filius amantissimum Patrem, cujus amore vitam ponere, si occasio ferat, pro honore, & Catholica fide, pro avertendis peccatis, libentissimè decerno.

5. Amore tui vellem extinguere infernum, comburere cœlum, ut nemo te DEUM meum amet ob timorem pœnæ vel spem præmii, sed propter solam bonitatem tuam.

6. Amore tui desidero obstruere meipso locum inferni, ne in posterum quidquam tibi pereat.

7. Agnosco subjectionem meam, secundùm infinitam à te distantiam, recedo & resilio in abyssum nihili mei.

8. Assumo, mihique unio corda amore tuo ardentia omnium Sanctorum hominum, & Angelorum: adeoque Cor ipsius Deiparæ Virginis, & Cor humanitatis Christi, hisque omnibus te intensissimè ac ignitissimè amo.

9. Approbo omnia bona opera hominum & Angelorum, quæ tibi Domine unquam placuerunt, vel adhuc placebunt; & illa ad gustum tuum millies ac millies per omnia instantia temporis & æternitatis innovari ab omnibus cupio.

10. Abominor omnia peccata quæcunque in hoc universo fuerunt, sunt & erunt, & illa super omne malum detestor, & retracto; quia tibi displicent, teque amo, super omnia, in recompensationem aliquam pro illis.

12. Agnosco, quòd sim ego infidelissima ex omnibus creaturis tuis, & malitiosissima, quæ si ex merito suo tractanda esset, jam tu illam centies & millies, in ima inferni præcipitem dare debuisses.

Amo te DEus meus, Et ideo,

1. BEnedico tibi omnium cœlitum benedictionibus, propter honorem, excellentiam, Sanctitatemque tuam infinitam.

2. Benedictus es Domine DEus Patrum nostrorum: & laudabilis & gloriosus in sæcula.

3. Benedictum nomen gloriæ tuæ, quod est Sanctum & laudabile & gloriosum in sæcula.

4. Benedictus es in templo Sancto gloriæ tuæ; & laudabilis & gloriosus in sæcula.

5. Benedictus es super thronum Sanctum Regni tui: & laudabilis & gloriosus in sæcula.

6. Benedictus es super Sceptrum Divinitatis tuæ: & laudabilis & gloriosus in sæcula.

7. Benedictus es, qui sedes super Cherubim & intueris abyssos: & laudabilis & gloriosus in sæcula.

8. Benedictus es, qui ambulas super pennas ventorum, & super undas maris: & laudabilis & gloriosus in sæcula.

9. Benedicant te omnes Angeli & Sancti tui; & laudent & glorificent in sæcula.

10. Benedicant te cœli, terra, mare, & omnia, quæ in eis sunt, & laudent, & glorificent te in sæcula.

11. Benedico tibi mi DEus! & omnibus sceleratis Judæis, ac infidelibus te blasphemantibus me oppono,

pono, qui dum tibi maledicunt, ego pro illis & nomine illorum clamo intensissimo affectu: Benedictus DEus in æternum!

Amo te DEus meus. Et ideo.

1. CRedo, quòd sis, & quòd remunerator sis. Credo omnia, quæ revelasti de tua Unitate & Trinitate, de Incarnatione Verbi Divini, de Sacramentis, de Ecclesia, ejusque capite, de cultu Sanctorum.

2. Credo specialiter illa omnia, quæ nostri temporis Hæretici non credunt, sed blasphemant.

3. Credo MARIAM Virginem DEI Genitricem esse, quæ Virgo ante partum, Virgo in partu, Virgo post partum fuit.

4. Credo imagines Christi Domini, Deiparæ semper Virginis MARIÆ, necnon aliorum Sanctorum colendas & venerandas. Credo purgatorium esse, animasque ibi detentas fidelium suffragiis adjuvari.

5. Commendo tibi mi DEus Spiritum meum, Spiritum vocationis meæ. Commendo omnia proposita & decreta mea, quæ Tibi servare, vel Tui causa facere debui & decrevi.

6. Commendo tibi universam Ecclesiam, ejusque Prælatos & Superiores, ac omnes Religiosos, Reges & Principes, divites atque pauperes, afflictos, captivos, carceri mancipatos, ægros, & in extremis positos, atque animas in purgatorio existentes.

7. Concentro Domine omnem amorem in Cor meum, quo in æternum totum cœlum amabit te, & illo singulis momentis vitæ meæ millies ac millies vellem te amare.

8. Claude, si fieri potest, obsecro mi Domine!

ne! januas inferni, ut nemo eò deſcendat, ubi omnes te oderunt: aperi portas cœli, ut omnes eò conſcendant, ubi omnes te diligunt.

9. Cupio tibi omnes illas laudes, quibus te afficere poſſent innumerabiles Angeli, hominesque posſibiles, & creaturæ aliæ non creandæ.

10. Contemni & pati volo pro te mi DEus! projiciant me, abjiciant me omnes à facie ſua. Ego ſum ille, qui cum Lucifero locum in inferno promerui infimum ad deliteſcendum.

11. Caream mi DEus cœlo, & dato, quod carebo te in cœlo, hoc ipſo nolo te carere in terra, ne ſim bis miſer, ibi & hic, & ne ſim ante tempus infelix.

DIE LUNÆ.

Amo te DEus meus. Et ideo.

1. DOleo ex toto corde, de omnibus peccatis meis quomodocunque commiſſis, contra te ſummum Bonitatis & Sanctitatis Oceanum. Ita doleo de peccatis meis amore tui mi DEUS! ut velim Sanguine meo redimere tempus, quo peccavi, ut non peccaſſem.

2. Doleo, quòd tu amor meus ab aliis non ameris. Doleo, quòd tu amor meus contemnaris.

3. Deſidero cum diſpendio omnium bonorum & vitæ meæ, ut agnoſcaris, ameris, adoreris ab omnibus creaturis rationalibus, in omnibus & ſuper omnia.

4. De-

4. Deteſtor, damno, & anathematizo omnes blaſphemias in DEum, & omnes irreverentias ac contemptus.

5. Deſidero inferorum portas obturari ipſo me, & per me, ne quidquam amplius in infernum, & damnationem æternam deſcendat.

6. Deſidero, quidquid habent Seraphini omnes & omnes dilecti, ac Electi tui una cum JESU Domino ac Rege noſtro, ac MARIA Virgine omnium Electorum Regina.

7. De juſtitia, meritis, dignitate mea deſpero, ſpero autem in ſola tua Bonitate & gratia, in Chriſti meritis & morte, in pretioſiſſimæ Parentis patrocinio, in communione Sanctorum

8. Decretum mortis à tua manu divina eo animo excipio, quo animo excepit Chriſtus decretum mortis ſuæ.

9. Deſidero Domine te amare, te diligere Seraphicè, Chriſtiformiter, & omnipoſſibiliter, & tantùm, quantùm amabilis es, quantùm dignus es amari. Requiris à me Domine, cur velim ita diligere te? cauſa diligendi te DEUM meum. Tu ipſe DEus es.

10. Deſidero mi DEus! & in ipſum infernum deſcendere, & ibi amare te. Nam ſi potentes potenter tormenta patientur, cur amantes amabiliter tormenta non paterentur?

11. Dono tibi cor meum mi DEUS! ſuſcipe illud, quia meliùs & ſecuriùs apud te erit, quàm apud me.

Amo te DEus meus, Et ideo.

1. EXulto in te ſolo, rebusque tuis, nihil in hoc mundo habere volo, quod me afficiat, niſi te ſapiat.

2. Exulto in te solo mi JEsu. Alii alia quærant, te solum mi JEsu ego quæro, te solum desidero, hoc millies dicam, hoc millies repetam, DEUS meus & omnia.

3. Exulto mi DEus! quòd Tibi fideliter serviatur à multis servis tuis. Quòd honor tuus & gloria tua per totum mundum innotescat, quòd te omnis creatura DEUM ac Dominum summum recognoscat.

4. Exulto, quòd tibi publicus honor deferatur in Templis, Processionibus, famulatibus Religionum ac sodalitatum. Quòd omnes Cæsares & Reges terræ, te sicut vermiculi creatorem suum potentissimum cognòscant & venerentur.

5 Exulto, quòd millia hominum amore tui moriantur, vitam & sanguinem alii profundant, alii profundere sint parati.

6. Exulto in judiciis tuis quantumvis terribilibus, idem volo approbare, & reprobare, quod tu; idem velle & nolle, quod tu.

7. Exulto & tibi congratulor, quòd DEus sis summè bonus & perfectus, immensus, infinitus, justissimus, sapientissimus, & incomprehensibilis. Gaudeo de omnibus his bonis tuis, ob hanc solam causam, quia bona tua sunt.

8. Esurio desideranter omnia peccata mea per tuam justitiam in me dignè castigari, & puniri: ut sicut peccando te inhonoravi; sic libenter pœnam pro peccatis meis patiendo, te honorem & glorificem.

9. Esurio per totum mundum gloriam & honorem tuum ubique propagari, præcipuè, ubi nec cultus, nec amatus es.

10. Ejuro omnia peccata carnis, ejuro etiam nævos, quantumvis minores venialissimis imperfectionibus,

nibus, volendo imitari ter Sanctissimam Virginem, ante partum, in partu, & post partum.

11. Erubesco, quòd sim creatura tam ingrata & exosa tibi; indignus sum mi Domine, ut me inter homines tanquam monstrum abominabilissimum foveas & conserves.

Amo te DEus meus. Et ideo.

1. FEror (toto corde meo) ad te summum bonum meum; in immensa gloria tua exulto: gaudeo, quòd ames te, quantum amari dignus es, ames te, quantum amari potes, & quantum amare potes.

2. Fero & patior libenter omnes corporis & animi molestias, has præsertim & illas, quæ tibi omnia pro gustu inprimis & gloria tua, deinde in satisfactionem pro peccatis meis offero.

3. Fero & patior amore tui omnem dispositionem aëris, intemperiem cœli, quæcunque sit, omnes vilipensiones, injurias, sitim, famem, humilem opinionem, sinistra judicia, despectus, & labores omnes.

4. Fædus tale tecum mi DEus inire desidero, quoties dixero, amo te, vellem amare te eo amore, quo nunquam ab ulla pura creatura amatus es, vellem amare amore omni possibili creato.

5. Firmissimè mi DEus in misericordia tua & meritis tuis confido me salvandum. Utique homines & jumenta salvabis Domine? salva etiam hoc jumentum tuum.

6. Fieri potest mi Domine, quia damnabor, volo ergo nunc in vita mea satiari amore tuo Divino.

7. Fugere volo delicatè nutrire, aut molliter vesti-

re corpus meum, utpote rem vilissimam, quod nihil aliud est, quàm esca vermium, fœtor & horror.

8. Fame vellem me enecare, ut non ampliùs offendam te, ut citiùs veniam & transeam ad te.

9. Famelicus sum mi Domine! te solum esurio & sitio! ô quando gustabo & videbo quàm suavis sis Domine! quàm magna multitudo dulcedinis tuæ, quam abscondisti amantibus & videntibus te.

10. Fædus tale ineo tecum: quoties dixero: mi DEus adoro te, toties adoro te: tum Angelorum, tum Sanctorum omnium adorationibus, quibus & modo adorant te, adoraverunt, & adorabunt labente tota æternitate.

11. Fateor mi DEus! quòd sim sentina iniquitatum, vitiorum pelagus, quòd sim sacrilegis & latronibus, publicanis & veneficis, damnatis & dæmonibus pejor.

DIE MARTIS.

Amo te DEus meus. Et ideo.

1. GRatulor tibi, quòd solus tu sis, qui es.

2. Gaudeo de omni bono tuo, quod es, quod habes & operaris, & de pleno dominio ac beatitudine, de tuo honore & voluntatis tuæ impletione.

3. Gratulor tibi, quòd adæquatè amari tantùm, quantùm amabilis es, nonnisi à te ipso possis.

4. Gratias ago tibi pro beneficiis, quæ Humanitati Christi Domini, Sanctissimæ illius Matri, quæ Sanctis Angelis, Sanctis omnibus, præsertim meis Patronis contulisti.

5. Gratias ago pro omnibus ſpiritualibus & temporalibus beneficiis, Eccleſiæ, huic regno & Religioni meæ conceſſis.

6. Gratias ago pro creatione, conſervatione, redemptione, pro inſtituto venerabili Sacramento, pro extirpatis hæreſibus & erroribus ex hoc regno.

7. Gratias pro omnibus adverſitatibus, cruce hac, & illa, pro omnibus incommodis, fame, peſte, bello. Item pro omnibus beneficiis juſtis, & injuſtis, damnatis & dæmonibus aliquando præſtitis.

9. Gaudeo Domine propter bona opera, quæ unquam facta ſunt, hodie fiunt, fientque deinceps propter amorem tui.

9. Gaudeo ob ea, quæ Dominus noſter JEſus Chriſtus, Sanctiſſima ipſius Mater, Sancti Angeli, & beati omnes egerunt ad gloriam tuam.

10. Gaudeo ob amorem intenſiſsimum, quo te Electi tui æternùm proſequentur, & laudes, quas tibi in perpetuum dicent.

11. Gratulor mihi, quòd per te ſolum poſſim beatus fieri: unde nec placeret mihi beatitudo, niſi per te illam haberem.

Amo te DEus meus. Et ideo.

1. HOnoro & revereor infinitam Majeſtatem, Excellentiam, & Sanctitatem tuam profundiſſimo affectu. Dominus meus es, ego ſervus tuus & mancipium tuum ex natura. Vita mea & mors in manibus tuis.

2. Honorem & cultum Duliæ exhibeo Sanctis tuis: Sanctiſsimæ Genitrici Mariæ debitam Hyperduliæ venerationem & cultum offero.

3. Hactenus te Domine mi non amavi, habere nunc cupio Cor JEſu, Cor Mariæ, ut his cordibus te amare poſsim.

4. Habere deſidero mille vitas, quas omnes in augmentum gloriæ tuæ impenderem: mille corda & linguas, quibus te glorificarem.

5. Habere cupio amorem intenſiſsimum Seraphinorum, ut omnes homines in tuo amore ſuccendere poſſem.

6. Horas omnes, omnia momenta vitæ meæ, volo honori & gloriæ tuæ dedicare, in omni actione & cogitatione mea volo inclamare: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus DEus Sabaoth.

7. Hæreſes omnes, & omnia perfidiæ monſtra damno & anathematizo, præcipuè verò Atheiſmum, Paganiſmum, Judaiſmum, Arianiſmum, Lutheraniſmum, Calviniſmum, & omnes alias Hæreſes ab Eccleſia damnatas.

8. Horas omnes & annos meos malè peractos, item tam omnium hominum, quàm Angelorum pravorum cupio retrovertere, & peractæ ætatis ſpatia amoris tui actibus replere.

9. Honoro & revereor tuos Vicarios ſuperiores meos, quibus me amore tui ſubjicio, voluntatemque meam, imitando eum, qui factus eſt obediens uſque ad mortem.

10. Honorem & gloriam tuam mi DEus, tanti facio, ut eligam potiùs manere in inferno, & pati omnia tormenta, quàm ut tu vel unico momento priveris tuo honore.

11. Halitus ultimus, quo animam efflabo, utinam halitus amoris ſit. Moriar amore tui mi DEus, & quia vitam ab amore non inchoavi, da mihi vitam amore finire. Ultimus vitæ actus ſit amare.

Amo te DEUS meus. Et ideo.

1. JESU nomen ſuaviſsimum & dulciſsimum in perſona omnium Cœleſtium, Terreſtrium, & Infernorum ſupplex adoro, adoratumque vellem in perpetuum ab omnibus creaturis rationalibus.

2. Ignoſco amore tui omnibus, qui me injuriis affecerunt totâ vitâ meâ, & illos amo propter te, ſicut me ipſum, ut & tu Domine dimittas mihi peccata mea.

3. Indulgentias lucrandi gratiam, & induſtriam peto à te.

4. Immolo tibi mi DEUS Sacrificium laudis pro omnibus, qui te ignorant vel blaſphemant.

5. Juro & ſtatuo cuſtodire judica juſtitiæ tuæ, & quidquid in oppoſitum unquam fecero, puta Domine nolenti irrepſiſſe.

6. Jejunia omnia, quæcunque faciam per gratiam tuam, unio cum tuo, & Sanctorum tuorum jejunio.

7. Juro & proteſtor me Pretioſiſsimæ DEI Parentis eſſe perpetuum ſervum, & mancipium.

8. Ignis amoris tui ſemper ardeat in altari cordis mei, & in tantum creſcat incendium, ut non ſolum Sacrificium, ſed & ipſum altare comburat & conſumat.

9. Ita te diligo mi DEUS, ut ſi ſcirem me fore annihilandum, adhuc tibi omni ſtudio ſervirem, non enim tibi ſervio propter me, ſed propter te.

10. In balneo ſanguinis, ſudoris, lacrymarum, in vulnere cordis tui JEſu mi dulciſsime, immergo & depono me totum, omnes actus meos, & alienos, ut in eo detenti atque ſublimati per Te & per Matrem tuam, SS. Trinitati pro me, & pro omni creatura offerantur.

11. Ignis, crux, bestiæ, confractio ossium, & totius corporis contritio, & cuncta tormenta Diaboli veniant in me. tantùm modo JEsu amore meo unico fruar.

DIE MERCURII.

Amo te DEUS meus. Et ideo.

1. LAborabo purè pro gloria tua, constanter & fideliter usque ad mortem, nihil aliud intendens, quàm gloriam tuam.

2. Laborem & laboris præmium, omnes coronas & merita resigno ac transfero in solam gloriam tuam. Hâc una in cœlo coronâ contentus ero, quod omnibus meis meritis & coronis in te translatis, Te magis gloriosum videbo.

3. Laudes omnes, & tantos honores desidero tibi exhibere, quantos nosti exhiberi posse, & quantos mereris. Sed quia non est speciosa laus in ore peccatoris, laudet te pro me totum cœlum & terra.

4. Laudent te omnes Chori Angelorum, & universæ turmæ Sanctorum: quos tu ab æterno ad gloriam tuam prælegisti.

5. Laudent te pro me infinita Sanctorum Angelorum castra, quos mittis in ministerium, propter acquisitionis tuæ genus electum.

6. Laudent te viginti quatuor Seniores cum omnibus Patriarchis, & Prophetis, qui deponentes coronas suas procidunt ante thronum tuum.

7. Laudet te amicissimorum Fratrum tuorum Apostolica dignitas, quorum suffragiis Sanctam Ecclesiam tuam mirabiliter sustentas.

8. Laudet te victoriosa Martyrum tuorum turba, quorum stola pretioso sanguine tuo est purpurata.

9. Laudet te Confessorum agmen perfectissimum, quorum Spiritum transtulisti in admirabile lumen tuum.

10. Laudet te & jubilet tibi pro me hoc novum Canticum, quod resonat in ore eorum, dum te sequuntur, quocunque jeris, JEsu sponse Virginum.

11. Libenter mi DEUS pro te omnes persecutiones, injurias, afflictiones, morbos, & quæcunque alia mala usque ad mortem, si oportuerit me tolerare, volo tolerare.

Amo te DEUS meus, Et ideo.

1. MARIAM Matrem tuam, Matrem pulchræ dilectiones amo ferventiùs & intensiùs præ omnibus Sanctis, quia hæc est voluntas tua, teste Bernardo. Per illam peto à te Spiritum modestiæ, mansuetudinis, mortificationis, misericordiæ erga vivos & defunctos, & mortem amoris tui plenam.

2. Malo Domine millies mori, millies damnari, quàm deliberato peccato fœdari.

3. Mori millies desidero in tuæ immensæ miserationis profluvio; sicut moritur scintilla ignis in fluminis impetu validissimo.

4. Malo Domine propter te amatum esse in inferno, quàm propter te odio habitum esse in cœlo.

5. Momentis singulis vitæ meæ vellem te amare non meo, sed ipso amore Divino, quo te ipsum amas, amore Theandrico, quo te Christus amat, amore latreutico, quo te justi amant, amore omnium hominum & Angelorum.

6. Mor-

6. Mortificationes omnes, omnia martyria, & omnia mala pœnosa animæ & corporis, quæ pro te passi & passuri sunt homines, sive in mundo, sive in inferno, sive in purgatorio, tibi offero: ita, ut, si tibi placeret in augmentum gloriæ tuæ, omnia talia libenter vellem perpeti.

7. Mori cupio, quia te amo DEUM meum. Dulcius est mihi mori, quàm vivere & offendere te summum bonum meum.

8. Mori desidero, ut immoler tibi DEUS meus, cui me totum debeo: mori desidero ob gloriam tuam, & in meorum criminum pœnam.

9. Moriar mi DEMS, ut in te sine fine vivam, in ardentissimo amoris tui igne consumptus.

10. Mundi hujus opes & voluptates omnes aliis non invideo, mihi DEus meus & omnia! Quis enim sic delectat, quàm ille, qui fecit omnia, quæ delectant?

11. Magnifico, adoro, laudo, glorifico, omnes & singulas perfectiones tuas Divinas, affectu tibi gratissimo, mihi possibili, imò affectu beatifico, Seraphico, Mariano, Theandrico, quo dignus es.

Amo te DEUS meus. Et ideo.

1. NOlo vivere sine vulnere, quia JESUM meum totum video vulneratum.

2. Nomen dulcissimum JESU vellem infigi cordi meo, ut fuit infixum cordi Ignatii Martyris.

3. Noverim te mi DEUS, noverim me, nec aliud cupiam nisi te.

4. Noscant te Domine omnes peccatores & timeant. Noscant te justi ampliùs, ac tepidi, ut tibi fer-

ven-

ventiùs ſerviant. Noſcant te Gentiles ac Hæretici & convertantur.

5. Negotia omnia, quæ à me geri vis, tibi committo, juva me, ut illa amore tui faciam diligenter.

6. Negligentiam omnem à me amove velut peſtem exoſam tibi.

7. Non merui te DEUM meum beatificè videre, nec merebor in æternum. Cupio tamen videre, quia tu me mi DEUS ad hunc finem condidiſti, & redemiſti.

8. Nullam cupio ex ulla creatura habere voluptatem; omnis mea delectatio eſt & voluptas, ut delectetur DEus.

9. Nolo ire in cœlum mi Domine, ſi tu non vis, eligo potiùs infernum, ſi tibi ita complacuit; illum tamen nollem habere in pœnam meorum peccatorum, ſed in præmium mei erga te amoris.

10. Nolo unquam in rebus illicitis delectari, & potiùs malo mori, quàm talem delectationem deliberato animo admittere.

11. Nolo unquam magnificè aut arrogenter de me ſentire, illud potiùs deſidero, ut obſcurus & inglorius deliteſcam; nec oculis aliis, quàm tuis appaream.

DIE JOVIS.

Amo te DEUS meus. Et ideo.

1. OFfero tibi cor dulciſſimum & ſuaviſſimum JEſu, cor puriſſimum MARIÆ, & omnium cœlitum.

2. Offero vitam, passionem, & sanguinem Domini JEsu in horto perfusum, ac puncturis spinarum expressum, & illud pretiosissimum balsamum sanguinem cordis Filii tui.

3. Omnes omnium creaturarum substantias, potentias, actus, affectus, circumstantias bonas mihi approprio atque assumo: atque ita me cum omnibus in tuum omnimodum amorem & honorem sacrifico.

4. Opto habere tot corda, quot in aëre atomi volitant; quot arenæ in mari, ut amare te possem cordibus his universis, vel ut ita dicam rectiùs corde unico, quod omnibus istis æquivaleret.

5. Offero tibi omnes laudes & adorationes, quibus te Angeli & Sancti omnes adoraverunt, & centum millenos adorationum milliones, quas omnes Sancti & justi Ecclesiæ militantis faciunt.

6. Offero tibi omnes cultus, devotiones, & omnia bona opera post vitam meam tibi ad finem mundi impendenda.

7. Offero tibi cor meum in laudem æternam ad perficiendum corpore & animâ omne beneplacitum tuum.

8. Omnia vota & proposita mea in honorem tuum aliquando à me facta fideliter exequi curabo.

9. Offero omnia Sanctissimæ Missæ Sacrificia peracta in Ecclesia, & ad finem sæculi peragenda.

10. Offero tibi omnes pœnas, cruciatus, vulnera, effusiones sanguinis, & omnia martyria: omnem pœnitentiam, jejunia, vigilias, & austeritates omnium Confessorum: omnem amorem, continentiam & puritatem Virginum.

11. Odi, aversor, & execror omnes contemptus & irreverentias quæcunque fuerunt, sunt, & erunt in toto mundo.

Amo te DEUS meus, Et ideo,

1. PRojicio & provolvo me ante te in cœlo, Eucharistia ac ubique præſentem.

2. Peto, ut tuo amore ames te pro ſupplendo exili amore meo erga te.

3. Pauper eſſe tui amore volo, exſpolians me totius mundi poſſeſſione; & ſi rebus utor, tanquam tuis à te conceſſis mihi utor & non meis.

4. Pauperculam ſuppellectilem è domo Parentum meorum me concernentem non tantùm ejuro, ſed totius mundi divitias, ſi illas poſſiderem: Tu mihi Domine ſufficis.

5. Peccata mea omnia projicio in immenſum ignem amoris tui, demergo in exuberantium meritorum Filii tui pelagus.

6. Peto, ut perdito me, omnibusque creaturis nihil videam, nihil quæram, niſi ſolum te, ut vivam ego, non ego, ſed tu vivas in me.

7. Peto mihi, aliisque concedi ea, quæ vis à te poſtulari, ea, quibus maximè indigeo, aliique & per quæ obtenta maximè tibi placere poſſimus.

8. Proteſtor coram te, quòd in omnibus actionibus meis, nihil aliud intendere totâ vitâ meâ volo, niſi ſolum purum honorem, gloriam, amorem, & beneplacitum tuum.

9. Propono per gratiam tuam, & eligo millies mori, quàm te vel leviſſimè DEum meum offendere.

10. Proteſtor, quòd propter peccata mea deterior ſim mortuo cane, fæx hominum & labes, indignus, qui ſuſpiciam cœlos, digniſſimus, qui poſt mortem meam in olido fimeto aut ſordium receptaculo defodiar.

11. Patiar, quæso, pro honore tuo, si vis, pœnam omnium damnatorum, & laudem te, laude omnium Beatorum.

Amo te DEUS meus. Et ideo.

1. QUotidianas meas actiones, occupationes tibi offero. Da, ut in illis quæram te, non me, amorem tui, non mei.

2. Quidquid est auri, argenti, lapidum pretiosorum atque gemmarum in mundo: quidquid homines sæculares æstimant & amant, totum illud, ut nihil præter te amem, ego nihili æstimo, & ut lutum despicio.

3. Quinque talenta tradidisti mihi Domine, itaque diligenter operari volo, ut alia quinque valeam superlucrari, non ut me excludas à cœlo, sed ut per hoc placeam tibi, tuam Sanctissimam voluntatem faciendo.

4. Quæso Domine, ut mihi dones cognitionem tui ac mei, donum perseverantiæ finalis, & omnes virtutes statui meo necessarias.

5. Quoties ad me aërem attraho, toties cupio cordiali quodam affectu te Dominum meum JESUM Christum & Matrem tuam intra me attrahere.

6. Quotiescunque corde vel ore dixero: DEUS DEUS meus! vellem hoc nomen tuum infinitè revereri & repetere corde ac ore omnium Angelorum ac Electorum tuorum.

7. Quia te amo mi DEUS, vellem hinc pasci à vulnere, hinc lactari ab ubere, vellem costam mihi attolli ad latius amandum te cum S. Philippo Nerio: vellem continuò cordialiter dicere cum S. Francisco: DEus meus & omnia!

8. Quæ-

8. Quærere primum volo regnum DEI & justitiam ejus, postmodum vitæ hujus necessaria.

9. Quoties unquam respiro, toties in me volo trahere corda & affectus electorum tuorum, atque illis toties te amare & laudare.

10. Quæcunque tibi DEO meo proposui, promisi, juravi, quæ pretiosissimæ itidem Parenti & omnibus Sanctis Patronis meis, ea omnia promitto, propono, voveo, juro ad gustum tuæ Divinæ voluntatis.

11. Quia ego & omnia mea nihil sunt & infra te infinites sunt, ideo non meis, sed affectibus tuis Te per Te superamo, te per te superæstimo, te per te superexalto. Sis per te superbenedictus, superlaudabilis, superexaltatus.

DIE VENERIS.

Amo te DEUS meus. Et ideo.

1. RESigno tibi mea omnia Domine JESU. Dispone de me liberè ùt de tuo proprio jumento in tempore & æternitate, prout tibi placet.

2. Resigno me tuæ adorandæ voluntati ad inopiam, ad contemptus, ad infamiam, ad extremos dolores, ad mortem, imò ad ipsam condemnationem æternam.

3. Restituo me tibi, te super omnia appretio, præeligo, appeto & quæro: paratus cæteris omnibus propter te abrenunciare, quotiescunque & quomodocunque volueris.

4. Renovo tibi laudabilia animi decreta, itemque vota mea, piaque desideria omnia erga te, erga Virginem Mariam, erga Angelos & SS. tuos facta.

5. Ratifico Domine & innovo omnes actus bonos tibi oblatos & offerendos; omnes laudes à quocunque Sanctorum impensas & impendendas.

6. Retracto & corrigo omnia opera totius vitæ meæ, quanta quanta sunt mala & imperfecta.

7. Rata habeo omnia bona opera mea per gratiam tuam facta, & ea, quæ facere debui.

8. Religiosum statum approbo, amplector, & exnunc ingredior, totiusque mundi res & spes pro tuo amore & servitio calco.

9. Retracto & ejuro omnes blasphemias, irreverentias, contemptus contra te, sive hìc, sive in altera vita commissos.

10. Revereor tua horrenda judicia, tuam dispositionem & quidem æternùm de me duraturam approbo.

11. Regum omnium ac Principum etiam infidelium te non credentium, colla & corda tibi subjicio, licet oppositum volentium, quia tibi Regi sæculorum immortali, & invisibili debetur summa laus, & gloria ab omnibus.

Amo te DEUS meus. Et ideo.

1. SACRAMENTA omnia mihi ad salutem necessaria desidero. Da, ut illa sanctè frequenter accipiam, non tantùm SACRAMENTUM, sed etiam rem & virtutem SACRAMENTI.

2. Spem omnem salutis meæ pono in tuo dulcissimo nomine ô JEsu, quod Salvatorem significat; igitur

igitur ô JESU, ſis mihi JESUS! dic animæ meæ, ſalus tua ego ſum.

3. Si ſcirem, quòd damnandus ſim, Tibi DEO meo ſervire vellem & volo, tantò etiam magìs & intenſiùs, quantò hoc ſpatium temporis brevius mihi eſſet.

4. Si de ſalute mea æterna certus eſſem, imò ſi eam jam haberem, & placeret tibi DEO meo, me hìc cum incertitudine vivere, aliquid autem inſigne ad tuam gloriam & voluntatem perficere, præeligo hoc poſterius illo priori, purè propter guſtum tuum, & adorandæ voluntatis, gloriæque tuæ æſtimationem.

5. Si omnia creata corda, omniumque cordium affectus in meum cor immergere & includere poſſem, vellem te ſic amare dulcis amor meus.

6. Si placet tibi mi DEUS! exure Paradiſum, extingue infernum. Non requiro aliam mercedem obſequii à me tibi præſtiti, quàm illam gloriam, quæ eſt tibi ſerviiſſe.

7. Si noſſem velle tuum mi DEUS eſſe, ut in æternum torquerer in inferno, me ipſum ſtatim ſponte in illas flammas præcipitarem, ſolùm modo, ut tuæ Divinæ ſatisfacerem voluntati.

8. Si poſſem mi DEUS! vellem ab omnium cordibus amorem, qui non eſt tuus, evellere, & tuum inſerere, ut amore tuo omnes arderent & languerent.

9. Si mihi in omnibus corporibus replicari liceret, cuperem te in illis millenis adorationum Seraphicarum millionibus adorare.

10. Siquidem (teſte S. Bernardo) dum amas mi DEus animam, amat tua æternitas, tua immenſitas, tua Sapientia, & ego vellem te redamare immensè, æternaliter, omnipoſſibiliter, ita, ut tuo amori correſpondeat amor meus.

11. Sum ita affectus erga te mi Domine, ut vellim res omnes mundi in linguas, odium omnium peccatorum & damnatorum in tui amorem, blasphemias eorum in laudem tui commutare.

Amo te DEUS meus. Et ideo.

1. Timeo te, non ut servus emptitius ob pœnam, sed ut filius charissimus, ne tuam Divinam offensam incurram.

2. Timeo judicia tua horrenda inscrutabilia, quia scire non possum, an amore sim dignus vel odio. Idcircò enitar constanter, ut te nunquam deinceps deliberatè offendam.

3. Timeo te timore reverentiali & instar Beatorum reverear infinitam tuam Majestatem, ex toto corde me tibi subdens, ac me velut nihilum in conspectu tuo agnoscens.

4. Te solum unicè & cordialiter diligo præ omni dulcedine & gustus suavitate, præ omnibus corporis mei commodis, præ omnibus mundi divitiis, præ omnibus honorum titulis.

5. Totus sum tuus mi DEUS, eroque in æternum, sicut totus tu meus esse voluisti.

6. Talem voluntatem habeo mi DEUS, & illam tibi offero, si nimirum haberem omnia, quæ tu habes, omnibus vellem renunciare & abdicare, & tam liberaliter omnia tibi dare, ut tu posses dare, cuicunque velles.

7. Tuum beneplacitum in me, de me, per me, & in omnibus semper & ubique perfici & impleri in tempore & æternitate, in adversis & prosperis opto & postulo.

8. Tibi Domine mi hoc corpus meum nutrio, tibi

tibi hanc vitam meam conſervo : largire mihi vires , ut ſoli ſerviam tibi.

9. Te æſtimare mi DEUS, te amare, pluſquam poſſum, pluſquam valeo, deſidero, ſed æſtimando neſcio quid facturus ſum pro te. Si radius eſſem, tu autem ſol, adderem me tibi, & eſſes lucidior, ſi eſſem gutta & tu mare, effunderem me tibi, & eſſes plenior. Si eſſem atomus, & tu mundus, apponerem me tibi, & eſſes major.

10. Tibi Te ipſum mi DEUS offero, nihil enim eſt te ipſo dignius: offero tuam Excellentiam, tuam pulchritudinem, tuam de te voluptatem.

11. Tibi offero cor meum, ut te ſolum amet, & nihil aliud niſi te vel propter Te.

DIE SABBATI.

Amo te DEUS meus. Et ideo.

1. VOveo & renovo fidem tibi in baptiſmo datam.

2. Voveo, ſicut me tibi obligavi coram tota curia cœleſti, paupertatem, obedientiam, & caſtitatem perpetuam.

3. Voluntatem meam, tuæ volo dedicare in victimam holocauſti. Vis me Domine, vivere volo. Vis mori, & in ipſum infernum abjicere, volo. Volo velle, quidquid velle tu me vis.

4. Volo potiùs quolibet bono privari, & quodlibet malum perpeti, quàm à tua gratia & amicitia excidere, & tuam indignitatem incurrere.

5. Utinam possem DEus meus omnium fidelium intellectibus in te credere, omnium cordibus te amare, omnium viribus tibi servire.

6. Utinam possem efficere, ut nullus te offendat, & nullus pereat, libenter etiam vitam meam impenderem, & sanguinem profunderem.

7. Utinam omnes infideles, Hæretici, Schismatici, Apostatæ, & peccatores obstinati convertantur! utinam omnes homines te agnoscant, te solum diligant, tibi serviant.

8. Volo & per te propono, te in omnibus, & ante omnia purè intendere: nullumque opus internum aut externum aggredi, nisi propter amorem & beneplacitum tuum.

9. Volo & desidero, ut quodvis momentum vitæ meæ, omnis pulsus & motus cordis mei & arteriarum idem sit, idem significet, quòd hæc verba, Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus DEus Sabaoth.

10. Vellem te mi DEus amare amore continuo & infinito, si possem omnibus momentis vitæ meæ, & desidero, dolore quodam velut infinito ex illius amoris infiniti fonte profecto dolere de meis ac totius mundi peccatis.

11. Vellem oblatas tibi omnes laudes, quæ sunt, fuerunt, & erunt in cœlo & in terra, quas possunt & possent conferre illæ creaturæ, quæ id neglexerunt, negligunt, & posthac negligent ob ingratitudinem suam, millies ac millies, per gratiam tuam, quovis respirio & ictu oculi mei multiplicare.

Amo

Amo te DEus meus. Et ideo JESU.

1. XCifixi meritis conjungo, quidquid ago, quidquid in posterum cogitaturus, dicturus, vel facturus sum, totum hoc sudore Christi sanguineo rigatum tibi sacrifico.

2. Xcifixi Domini gloriam & honorem desidero per totum mundum etiam cum dispendio vitæ & animæ meæ propagari. Imò cupio, ut hoc nomen dignissimum, & dulcissimum JESUS, etiam ipsi dæmones & damnati revereantur, laudent, & nullus omninò non amet JESUM, qui potest amare.

Amo te DEus meus. Et ideo.

3. ZElo tuæ Excellentiæ, adoro Tuam divinam Essentiam, Unitatem, Trinitatem. Tuam Potentiam, Dominium, Magnitudinem, Sanctitatem, Perfectionem, Dignitatem. Tuam Justitiam, Misericordiam, Gloriam, & Beatitudinem.

4. Zelo tuo, adoro unionem Hypostaticam, Verbi & Filii DEI Personam, Hominisque & Filii Virginis naturam.

5. Zelo tuæ Sanctitatis, æstimo & veneror profundo affectu, Tuam purissimam Matrem Virginem, ex eaque operante Spiritu Sancto Incarnationem. Tuam Ecclesiam militantem ac triumphantem ex SS. Angelis, hominibusque constitutam.

6. Zelo gloriæ tuæ desidero millies ac millies extensione ad omnia tempora, & ad omnia omnium temporum instantia, ad omnia quoque momenta æternitatis, ea tibi omnia exhiberi ab omni creatura rationali, quæ tibi homines Sancti & Angeli, Humanitas Christi & Beatissima Virgo exhibuit & exhibebit.

7. Zelo tuæ dignitatis, vellem continuis actibus adorationis, appretiationis, doloris & amoris intensissimi compensare omnes & singulas tam hominum quàm Angelorum pravorum malitias, ac injurias tibi illatas, & illis bonis actibus implere omnia instantia, & momenta actionum peccaminosarum.

8. Zelo tui honoris doleo, quantum possum, de omnibus & singulis peccatis à quocunque commissis & committendis.

9. Zelo charitatis in proximos, opto anathema esse à Christo, pro Fratribus meis in Christo. Opto me ipso obturari portam inferni, ne quisquam amplius pereat.

10. Zelo tuo & amore tui solius renuntio omnibus hujus mundi bonis, omnibus voluptatibus, honoribus, excellentiis, & vanitatibus.

11. Zelo tuo vellem omnibus diebus vitæ meæ, quoad vixero, illud facere, quod tibi summè placet.

Finis Alphabeti.

1. TU scis ô JEsu plusquam amabilis! quia amo te. Amo ex toto corde meo, ex tota anima, ex totis viribus meis.

2. Amo te castissime Sponse supra omnes spurcas & brutas carnis voluptates; supra omnem harmoniam & musicorum concentum.

3. Amo te plusquàm mundum universum.

4. Amo te plusquàm me, plùs vitâ & animâ meâ.

5. Amo te plusquam cœlum, quod infernus absque te mihi videretur.

6. Amo te & plus in dies amare volo, quàm te oderint & damnati omnes.

7. Quia te amo mi DEus! ideo omnibus me Sancti tui ſuperent in cœlo donis tuis, vellem nemo me ſuperaret amore tui.

8. Pro averſione à te ſummo Bono & Creatore noſtro, & converſione ad creaturam per peccatum cujuscunque peccatoris, nunc tibi reſtituo honorem, cultumque tibi & amorem debitum à quocunque denegatum offero: te ſuper omnia æſtimo & appretio.

9. Vellem nunc omnes horas & annos meos, & omnium hominum ac Angelorum pravorum revocare, retrovertere, & peractæ ætatis ſpatia amoris tui actibus replere.

10. Offero tibi omnia corda, quæ tam in cœlo, quàm in terra te ardentiſſimè amant, ita quidem, ut ea omnia ſimul habere, & immenſum quoddam puriſſimi amoris tui incendium ex illis facere vellem, in quo aſſiduè, inceſſanterque conſumar.

11. Non ideo te amo, mi DEus! quia bonis tuis me cumulas, ſed etiam, ſi his retractis, omnibus malis me ſubiiceres, Te amarem; quia te amo, non tam ob id, quod ſum ex munere Tuo, quàm ob id, quod Tu es ex natura Tua.

CA-

CAPUT V.

Solitudo Septemdialis.

Seu quotidiana familiaris cum DEO Viatoris converſatio.

O anima Sancta ſola eſto, ut ſoli omnium ſerves te ipſam.

S. Bern.

Anc brevem ſolitudinem & ſeceſſum ſuadent tibi Viator non tantùm mundi hujus miſeriæ, ſed ipſius ſolitudinis deliciæ. Quid enim poteſt deeſſe deliciarum homini, cùm illic adeſt, cujus deliciæ ſunt eſſe cum filiis hominum. Quod per Iſaiam Dominus promiſit dicens: *Ponet deſertum ejus quaſi delicias: & ſolitudinem, quaſi hortum Domini, gaudium & lætitia invenientur in ea.* Unde in hac ſolitudine de perenni divinitatis fonte limpidiſſimis conſolationibus affluens S. Benedictus non ſemel *in uno ſolis radio totum mundum collectum conſpexit.* Et S. Ignatius in eadem ſolitudine interna ſuaviſſima cœli gaudia libans erumpebat in hæc verba: *Quàm ſordet mihi*

mihi terra, dum cœlum conspicio. Ideo Hieronymus sæpius de suo deserto : *Mihi catera carcer & solitudo Paradisus.* Ut ergo anima his possit vacare deliciis, fugiendo hominum contubernium, & cum solo DEO habens commercium, scire refert, ad quem se locum conferet. *Gemina est solitudo, altera exterior corporis, altera interior animi.* Prima, secundùm Ascetas, est locus remotus in abdito recessu, vel extra urbem, à familiæ strepitu, & inanium rerum agitatione : unde ille præcursor Domini S. Joannes Baptista, inter natos mulierum maximus, ab incunabulis solitudinem adivit, pluribusque annis coluit. S. Magdalena licet singulari gratiâ DEI prædita fuerit, tamen totum vitæ suæ tempus post passionem Christi, videlicet triginta annos in spelunca quadam transigere voluit.

Carolus Imperator, ut solitudine liberius frueretur, Regnum suum in Philippum filium derivavit, de quo sic testantur Annales: Carolum Majorem fuisse in sua Eremo, quàm in Imperio. Ejus nepos Philippus morti vicinus in hæc verba prorupisse dicitur : *utinam Corona caput non cinxisset* ! pœnitet fuisse Regem ! melius in aliquo deserti angulo extra mundanorum negotiorum tumultum vixissem ?

Potes tali frui solitudine etiam in populosa civitate. Qualem sibi fabricata est Judith, de qua ita sacri Annales ; *In superioribus domus sua fecit sibi secretum cubiculum, in quo cum puellis suis clausa morabatur* : Non est igitur, ut sis solus, excusationi locus, quia ubique est solitudini locus.

Altera est solitudo non loci, sed animi, non montium sed mentium, non eremi sed cordis. Non te ab hominibus sejungas, sed cum DEO conjungas : non recessus ab urbibus, sed accessus ad cœlum, attenta meditatione faciet te solitarium. *In populosa urbe*, inquit

inquit Petrus Damiani, *amor artifex solitudinem reperit.* Ideo nullum vitæ genus est adeò negotiis addictum, adeò curis implicitum, in quo solitudo animi, mentisque secessus nequeat reperiri. Quare in turba, itinere, conviviis, etiam faciat sibi cogitatio secretum, faciat solitudinem, & familiarem cum DEO conversationem.

Si ergo secedere non potes ad hebdomadas aliquot, si non potes ad aliquot dies, animum colligendi gratiâ, saltem horam unam aut alteram concede DEO loquenti in solitudine ad Cor. Benè suasit cuidam Hieronymus. *Adhibe tibi in urbe solitudinem, & remotus ab hominibus junge te DEO.* Nam talis solitudo est quidam paradisus cœlestis voluptatis, est via recta ad cœlum, conscientiæ cathedra, magistra silentii, est nuptialis thalamus, in quo Sancti Spiritus annulus tribuitur, & cœlesti Sponso felix anima fæderatur.

DIE DOMINICO.

Meditatio Prima.

De Beneficio Prædestinationis.

Prælud. 1. Statue te coram DEO, in quantum Prædestinator est, cui soli cognitus est numerus prædestinatorum & præscitorum.

Prælud. 2. Pete, ut possis cognoscere media ad finem prædestinationis consequendum.

Pun-

Punctum. I.

COnſidera hoc beneficium non eſſe commune ſed peculiare, eorum duntaxat, qui ab æterno electi ſunt à DEO ad vitam æternam, quod eſt omnium beneficiorum maximum, non ſolùm, quia datur ante omne meritum, ſed quia cæterorum eſt fundamentum.

2. Cogita tecum: Quis ſcit, an nomen meum ſcriptum eſt in libro vitæ, vaſné ſum in honorem, an in contumeliam, hæduſné, an agnus? Ingeſſit olim hanc cogitationem S. Bernardus Fratribus ſuis dicens: *Quis ſcit, an omnium veſtrûm, quos hìc video, nomina ſcripta ſint in libro vitæ? Multi enim vocati, pauci electi.*

3. Admirare tam ſublimem finem creationis tuæ, ut in æternum fruaris DEO, vivas cum DEO.

4. Rumina & expende tam magnam DEI propter te reſolutionem ac impenſam ſanè ſumptuoſiſſimam: quam, ut ſcopum æternæ prædeſtinationis aſſequereris, in vita ſua contemptiſſima & morte probroſiſſima oſtendit.

5. Colloquere cum Domino DEO: Homo vanitati ſimilis factus eſt, & quomodo mi Domine reputas eum, & apponis erga eum Cor tuum, ut inhabitet in domo tua omnibus diebus vitæ ſuæ, qui es te ipſo beatiſſimus ac feliciſſimus.

6. Interroga Divinam Clementiam: Quis effecit, quia homo gratus factus eſt in oculis DEI, qui dignus erat æterno odio iræ DEI? unde illi, quia è maſſa æternæ perditionis ac reprobationis eum Divina bonitas ſecrevit, qui merito ſuo eidem cum reliquis præſcitis involvendus erat?

7. Te-

7. Testare cœlum & terram, quòd majori cum homine Dominus misericordiâ usus sit, quàm cum omnibus Angelis Apostatis.

8. Alloquere iterum Dominum JESUM; & dic: Quæ tua mi Domine liberalitas & humanitas! potuisti hominem cum reprobis Angelis supplicio damnare perpetuo, & ecce non tantùm pepercisti illi, verùm etiam decrevisti pro illo homo fieri, & cum omni opprobrio mori?

9. Interroga te ipsum, quid pro his omnibus Domino DEO retribuisti? Eheu! redidisti mala pro bonis, quia toties tam graviter, tam impudenter Dominum tuum offendisti.

10. Non fle, sed ejula cum gemitu cordis tui, quia Divinæ vocationi & ordinationi restitisti, & auxilia contempsisti Sanctorum, & Angelorum societate te indignum fecisti. Odium & indignationem SS. Trinitatis incurristi. Fructu vitæ & passionis Domini te privâsti.

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

HEu me miserum! quid cogitavi, quid dixi; quid unquam feci demens! Peccavi contra rationem, contra conscientiam, & in quem, & quis?

Egóne vile & projectum cadaver, nihili homuncio re quavis deterior, & nequior ausus sum, & qua fronte impudens in ipsius numinis & Angelicarum mentium conspectu, scelere meo impetere Creatorem meum, qui me ex nihilo fecit, Redemptorem, qui me

san-

ſanguine redemit, prædeſtinatorem, qui priuſquàm me formâſſet in utero, novit me, & antequam ex illo progrederer, recordatus eſt in ſua æternitate nominis mei, quaſi guttulæ in vaſto mari, & arenulæ in univerſo hoc!

O me infelicem! ergóne pro momentanea voluptatula infamis mercator DEO contempto æternos mihi ignium inferorum cruciatus compararim! Ah pudet me mei, etſi nemo alius conſcius foret, quid verò erit, cùm toti mundo revelabuntur fœditates ac turpitudines meæ?

Sed quàm immani ingratitudinis vitio ſcelus eſt à me perpetratum, in eum, qui me tot beneficiis prævenit ac proſecutus eſt! Quid! tot beneficia contempſiſſe me amaro recordor animo? ô me ingratiſſimum!

O DEUS meus! peccavi! jam non ſum dignus intueri altitudinem cœli, non ſum dignus vocari creatura tua. Quid tamen faciam miſer, quo fugiam à facie iræ tuæ? cui conquerar ô Domine, omnia mala adverſum me, niſi tibi Salvatori & Redemptori meo.

O bone JESU! ne permittas me damnari, quem pretioſo ſanguine redemiſti. Manus tuæ Domine JEſu fecerunt me, manus, inquam, illæ, quas cruci affixas tenes pro me, ergo opera manuum tuarum ne deſpicias, vulnera manuum tuarum precor, ut aſpicias, ecce in manibus tuis deſcripſiſti me, fac, ut nomen meum hic beatæ prædeſtinationis liber per totam æternitatem adſcriptum retineat.

Fieri etiam poteſt mi Domine, quòd ſim damnandus, ergo ſaltem hìc in vita mea volo ſatiari amore tuo Divino. Imò ſi in ipſum fundum inferni deſcendero, etiam ibi volo, & deſidero te amare intenſiſſimè, ut ſic evacuato per amorem inferno, ubi ſolus amoris

ignis deinceps arderet, omnibus damnatis te blasphemanibus, opponere me possim, clamando in æternum. Benedictus DEus! Justus Dominus.

Spero tamen mi Domine in bonitate & misericordia tua! Quid spero? Te ipsum! Animant me omnes miserationes tuæ, quas mecum ab infantia exercuisti, ut non cessem sperare in te. Appello viscera tua Paterna, appello misericordiam tuam abyssalem, appello illum actum, quo crucifixus pro peccatoribus orabas, quo peccatores ex visceribus divinæ tuæ misericordiæ salvare decernebas. Et spero in misericordia illa, quòd ego sim salvandus.

Tantam enim de te mi bone JESU habeo fiduciam, quòd licèt millies plus peccâssem quàm feci, scíremque certò te gravissimè iratum mihi, attamen licèt penes me esset eligere mihi judicem, nullum tamen alium, quàm te eligerem, certiúsque à te misericordiam expectarem, quàm ab optimo meo amico.

Etenim si toties tamque graviter contra aliquem amicorum meorum, sicut contra te, peccâssem, certissimus essem, quòd mihi non ignosceret, licèt charissima Mater esset. Si enim ei ita rebellis, ac injurius fuissem, ac tibi; vel millies me abjecisset, & execrata fuisset. Tu verò post tot graves acceptas injurias, foves me nihilominus ac nutris.

Actus Amoris DEI.

O Bonitas infinita DEUS meus! ecquid est homo, putredo & cinis: ut tu ab æterno ad Salutem & beatitudinem æternam eligeres illum ac prædestinares? unde invenit hanc gratiam in oculis tuis, quòd ostendere vouleris divitias misericordiæ tuæ in illo? Cur unum mi Domine vilem & inutilem homunicionem

elegiſti & aſſumpſiſti , & innumeros Angelos , qui ſemel tantùm peccaverunt , reliquiſti & projeciſti ?

Túne mi DEUS ſuper hujuſcemodi peccatore dignum duxiſti aperire oculos tuos ? Tibíne mi Salvator ab æterno nos lutea vaſa cordi fuimus, ut non veniremus in oblivionem coram te ? Tantíne nos æſtimâſti viliſſima mancipia tua , rebelles tuos inimicos , immemor ſcelerum, ingratitudinum , ac vilitatum noſtrarum ? Quid aliud in nobis invenimus , niſi omnimoda impedimenta , & obſtacula æternæ ſalvationis, tuæ fruitionis , tuì ſuaviſſimi complexus ?

Quomodò te non exaltabo DEUM meum digniſſimum ſalutis meæ ? quomodo non benedicet tibi anima mea ? quomodo tota ſe non eviſcerabit, exinanietque in dilectionem Bonitatis & charitatis tuæ ! O bonitas ! ô benignitas ! utinam ab æterno fuiſſem & te ab æterno amare potuiſſem ! utinam nunc ſaltem , amem te , ſed amem ex toto corde , ex tota anima , amem millies millibus cordium, & igne ardentiſſimorum Seraphinorum.

Utinam ſemper te dilexiſſem ſuperoptime DEUS , ex quo ſum homo , quia tu me dilexiſti , ex quo es DEus ! utinam te magis ac magis diligam , quia eripuiſti animam meam de morte , quia reſpexiſti canem mortuum & pulicem unum.

O mi Domine ! utinam ſaltem ex hoc momento in æternum tot bonis provocatus à te non declinem à mandatis tuis , neque derelinquam te fontem aquæ vivæ ! ſed eheu ! neſcio , neſcio , quid ſervus veſper vehat; nam audio : Qui ſtat, videat , ne cadat : & poſt hæc dona tua omnia horreſco , dum cogito , quòd ecce Domine mi , niſi tu adjuvares me , etiam hoc momento calcarem te, & rurſum crucifigerem te mihi pro tot ſcilicet donis tuis.

En ergo; Salvator piissime! minimus servorum tuorum in timore & tremore supplico tibi, ne me projicias à facie tua, nec à participatione Sacratissimæ Passionis tuæ, sed juxta magnam misericordiam tuam da mihi congrua salutis media, ut in æternum cum Electis tuis misericordias tuas concinam.

EODEM DIE MEDITATIO SECUNDA.

De Beneficio Creationis.

Prælud. 1. Constitue te coram DEO, & imaginare te ipsum quasi vas quoddam recenter manibus DEI efformatum. Cogita tecum quo fine?

Prælud. 2. Pete, ut finem, ad quem creatus es, cognoscere possis, & ad illum pervenire.

Punctum. I.

COnsidera bonitatem DEI! quanta fecit animæ tuæ! novisti, quòd ante annos paucos nihil fueris, & nullibi. Ecce elegit te DEus ex millibus, imò infinitis possibilibus, & condidit in hunc mundum, ut thesauris bonitatis suæ te ditaret in tempore & æternitate.

2. Ad imaginem & similitudinem fecit te, quem ante prævidit vilem & inutilem, indignum & ingratum, inimicum sibi & exosum.

3. Creavit DEUS animam tuam eo fine, ut cognoscas eum, illum ames, ei ſervias, & tandem ſalvus fias. Finis Sanctiſſimus, nobiliſſimus, celſiſſimus. Quid enim ſuavius, quàm amare amabiliſſimum, quid jucundius, quàm æternum cum & in DEO vivere?

4. Aperi oculos & univerſum mundum uno quaſi obtuitu comprehende, in illo omnia tibi ſubjecta reperies. Tibi ſerviunt Angeli, tibi bruta vivunt, diffunditur aër, fluit aqua &c. Vide homo, dicit totus mundus, quomodo amavit te, qui propter te fecit me: Servio tibi, quia factus ſum propter te, ut ſervias illi, qui fecit me & te, ſi accipis benignitatem, redde humanitatem.

5. Lauda Dominum ob admirabilem potentiam oſtenſam in Creatione. Quia nimirum ex nihilo propter te tam multa, tam varia, tam ſolida, tam perfecta creavit.

6. Gratias agas pro beneficio exiſtentiæ actualis, quam tibi Divina bonitas contulit. Item quòd habueris Parentes Chriſtianos, ex quibus natus es non Judæus, non Paganus, non etiam Hæreticus, ſed Chriſtianus. Quod natus ſis cum membrorum integritate, complexionis bonitate, non cæcus, non claudus, non monſtrum aliquod.

7. Humilia te ante DEUM & dic: O Domine! ego ſum verum nihil ante te! & quid recordatus es mei, ut creares me, ſciens me graviſſimum fore peccatorem, & tuum capitalem inimicum?

8. Confunde te coram cœlo & terra, & erubeſce, quia toties deturpâſti imaginem Domini DEI tui: quia toties rebellis factus es Creatori tuo, ita, ut juſtè poſſit de te tactus dolore intrinſecùs conqueri. Pœnitet me hunc hominem feciſſe.

9. Interroga Divinam Clementiam, cur propter ſcelera tua ſicut alter Nabuchodonoſor non fueris

toties in bestiam conversus ? nonne merebaris, ut te DEus in canem, qui fœtore peccatorum putidus fuisti, aut suem, qui non semel ad volutabrum sordium tuarum rediisti, aut in aliam bestiam, qui jumentis deterior & insipientior factus es, justè verteret ?

10. Miraberis, quòd creaturæ te hucusque sustinuerint. Confiteberisque te dignum jam pridem fuisse, quem dehiscens terra subrueret, aqua demergeret, ignis consumeret. Resume postea fiduciam, accurre ad pedes JEsu, tene illos, nec dimittas, donec misertus fuerit tui. Protestare in posterum de tua fidelitate, & emendatione usque ad mortem.

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

PAter! peccavi in cœlum & coram te, jam non sum dignus vocari filius tuus, sed nec creatura tua. Me miserum! quid feci ego demens, ubi est præcellens illa imago, quâ similitudinem creatoris mei per omnia gerebam ? ob gravissima facinora & fœtores peccatorum meorum denigrata est super carbones facies ejus; non est agnita in plateis cœlorum, erepta est à consortio Angelorum, deputata est cum perditis inferorum.

Dicarne ô Domine amplius Creatura tua; non sum dignus Creatura tua esse, etiam in quacunque pœna constitutus. Si enim ego solus haberem illam partem infernalem, quam omnes Dæmones & damnati habent, non sufficienter secundùm peccata mea punirer.

Nemo tibi Domine tam ingratus extitit ùt ego Latrones ipsi & sacrilegi perfectiùs tibi famularen-

rentur, si eos tot, ùt me, affecisses beneficiis. Animalia ipsa pro captu suo tibi appropinquant: solus ego infinita turpitudine vitæ meæ à te recedo.

Nescio ô Domine! quomodo hucusque sustinuerunt Angeli perduellem Creatori? quomodo perexerunt Sol & astra benignis me aspectibus observare: elementa confovere? quomodo non irruerunt in me volucres cœli, pisces maris & bestiæ terræ? Cur non insurgit in me rebellem tibi, & non clamat terra usque & usque. Quare tam nequissimum sustineo? cur non dicit aër: quare non deficio? ignis: quare non comburo? Infernus: quare eum non devoro? quomodo dignantur homines me societate suâ? Profectò piissime DEus, ego deberem in sterquilinio jacere à cæterorum hominum convictu sequestratus, ne illos peccatorum contagione inquinarem!

Heu me miserum! quid dicam ô Creator! Creatura tua sum, en perii! Creatura tua sum, jam morior! Dominus & Plasmator meus es tu, & nunquam vidi te? tu me fecisti & refecisti, & nondum novi, imò jam amisi te; Quid tamen miser faciam, recurram ad te, ô JEsu, fontem misericordiæ.

Expande ô Domine! expande super hunc nequissimum servum, pallium immensæ Clementiæ tuæ, cui proprium est misereri semper & parcere. Non pereat in malitia sua, quod operata est bonitas tua. Quæ enim utilitas in creatione tua erit, si descendero in corruptionem & damnationem æternam? Ipsa te vincat charitas ad salvandum me, quæ te vicit ad creandum me.

Fac iterum Domine JESU lutum ex sputo, & lini oculos meos, ut, qui cæcus sum, videre valeam deturpatam in me imaginem tuam. Iterum atque iterum aperire digneris latus tuum mihi nequissimo

peccatori, ut oculi mei, qui deprædati ſunt animam meam, in tuo latere inveniant prædam ſuam.

Reduc Domine oculos tuæ Majeſtatis ſuper opus ineffabilis tuæ pietatis. Ego autem contra me ipſum armabor, & ero præ cæteris crudelior mihi Judex. Et quia non ſufficio me deteſtari; contra me univerſum creaturarum cætum congregabo, & à qualibet confundi & puniri deſiderabo, quia earum contempſi Creatorem.

Actus Amoris DEI.

SIcciné ô Creator meus! ô bonitas infinita! ô DEus plusquam amabilis in Charitate perpetua dilexiſti me, & ideò ad imaginem & ſimilitudinem tuam creaſti me, miſerans mei! quomodo ita amantem me redamare potero? Quâ in re animum meum, & ingenium nunc occupo, ſi non excogito mille modos, quibus teſtificer me diligere te?

O mihi ſint corda mille, & millies mille, eaque omnia plena iis affectibus, iis ardoribus, quibus abundavit Cor JESU, Cor MARIÆ, cor maximi Sancti cui, ut deſideriis meis, & amori tuo reſpondeat amor meus.

O ſi ego ſolus omnium Angelorum corda poſſiderem, quibus te inceſſanter ſummum bonum & unicum animæ meæ centrum diligerem. O ſi haberem omnium hominum amorem & affectum, quo te mi DEus complecterer.

O ſi etiam mi Domine tot habere poſſem corda, quot ſunt in univerſo creaturæ, ut illis omnibus earum nomine te diligerem & glorificarem, quas propter hominem condidiſti, reddens tibi debitum, quod

illæ

illæ nequeunt, & cujus ego illarum causâ debitor ſum.

O ſi poſſem ſingulas guttas aquæ, & ſingula grana arenæ maris, ac ſingulos atomos in cœlos convertere, pro gloria & honore tuo!

O ſi inceſſanter eâ amoris flammâ arderem, quâ ardent Seraphini, quâ ardet totum cœlum, quâ ardes tu, ut omnes ad amorem tui ſuccendere poſſem! O ſi in omnibus locis, in omnibus mundi partibus replicari poſſem, & ibi te amarem!

Sed ſuperabundo gaudio Domine, & infinitas tibi gratias ago, quòd Tu ipſemet meum & omnium creaturarum officium ſuppleas in amando Te ipſo & dignificando. Summo etiam gaudio afficior, quod quidquid creaturæ omnes præſtare conantur tui amore, longè ſit impar tuæ dignitati. Hunc ego ipſum amorem tui ipſius offero tibi in gratiarum actionem pro omnibus theſauris beneficiorum in creaturas omnes effuſis.

FERIA SECUNDA.

Meditatio Prima.

De mundi Vanitate.

Prælud. 1. Statue te ante Chriſtum Dominum, & admirare altiſſimam illius ſapientiam reſpuentem, quæ mundus amat, & præeligentem, quæ mundus deteſtatur. Dic cum S. Bernardo: *aut Chriſtus errat*,

aut mundus, sed Christus errare nequit, quia æterna Sapientia est, ergo errat Mundus.

Prælud. 2. Pete, ut gratiâ Divinâ adjutus, sive blandientem, sive terrentem mundum, DEO inimicum feliciter effugias.

Punctum. I.

COnsidera, quomodo Dominus JESUS inter plagiarios, patibularios, sceleratos deputatur, & ambiet Christianus magnus inter homines reputari? Intolerandæ superbiæ est, ut, ubi majestas humilitatur, vermiculus infletur & intumescat.

2. Adverte, si quid sensus habes: Mundus clamat, ego deficiam, caro clamat, ego inficiam, diabolus clamat, ego interficiam, Christus dicit ego reficiam: cur tamen dicipientem & interficientem, & non reficientem sequeris?

3. Considera, quia bona terrena, quibus hìc pascimur, siliquæ sunt procorum, quæ appetitum nostrum infiniti boni capacem non explent, sed contaminant. Convenítne ergo tanti parentis filium siliquis porcorum ventrem infarcire? Decétne te Dominum tuorum pedibus sordidis conculcandum subdi?

4. Audi, quid de mundo S. Bernardus sentiat, ita ille: *O homo! quid tibi cum mundo, qui citò transit & concupiscentia ejus? quid tibi cum terrenis divitis? aurum & argentum verè terra rubea est & alba, quam solus error hominum facit, aut magis reputat pretiosa?* quid tibi cum carne, quâ haud aliud vilius sterquilinium invenisti.

5. Interroga damnatos, ubi deliciæ vestræ maledictæ? ubi honores? ubi amatus præ DEO mundus?

dus ? Ah quàm infructuosè miseri in illis inferorum triremibus deplorantes respondebunt, & dicent, quod Jonathas Patri suo Sauli: *Gustans, gustavi paululum mellis & ecce morior!* Ita illorum quilibet Eheu! propter stillam voluptatulæ carnem titillantis, amisi; quo refici poteram, torrentem voluptatis!

6. Alloquere omnes mundi amatores: O miseri! quis ita fascinavit oculos vestros, ut non videant vanitatem hanc, quâ major nequit inveniri sub sole! crumenæ, quas hic mercator perduellis mundus ostentat, vento magis quàm ære turgent, coronæ nitentes auro sentibus & spinis horrent, torques aureæ ferrearum compedum instar, non honorant, sed onerant, quid vestes? bombycum excrementa apud nos, quia rara, ideò chara.

7. Defle, quantùm potes, cæterorum hominum insaniam, qui pro eo, quòd debeant diligere Dominum DEUM suum ex toto corde, diligunt mundum, non mundi Conditorem, diligunt dæmonem DEI inimicum, non DEum super omnia benedictum.

8. Elice contemptum rerum terrenarum, & alloquere omnes illas nugas, quæ te à DEO retrahunt & dic: DEUS meus pendet in patibulo, & ego vanitatibus & voluptatibus operam dabo? absit! non decet sub spinoso capite membrum esse delicatum.

9. Argue & defle tuam dementiam, quia stultus negotiator fuisti, dum pretio bonorum omnium extremum malum mercatus es.

10. Pudore suffundere, quia pro caducis, inanibus, fallacibus, æterna, solida, vera pessumdedisti, pro una voluptatula animam, pro cæno cœlum erogasti.

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

O Anima mea ſceleratiſſima non vitâ, ſed morte perpetuâ, ex tuis actibus digna, quid tibi cum mundo, qui in momento tranſit, & ejus concupiſcentia? ô perfida anima, quid feciſti? ob unam ſordidam voluptatulam, de ſublimi in profundum, de gratia in peccatum, de cœlo in infernum cecidiſti!

Quid ergo dicam infelix eſca totius inferni, homo miſer, projectus à facie oculorum Domini Creatoris mei! vendidi eheu! animam meam ſine pretio. Quid enim ſunt hæc univerſa, quæ Apoſtolus arbitratur ut ſtercora, quorum finis eſt interitus? Heu me de quanto bono in quantum malum cecidi! quò tendebam, & quò deveni? quæſivi bona, & ecce turbatio. ecce jam morior, & JEſus non eſt mecum. Certè meliùs mihi erat non eſſe, quàm cum his omnibus vanitatibus ſine JEſu eſſe.

Proh pudor! quem fructum habeo miſer, in quibus nunc erubeſco! Quid? caduca, vana, & propè nulla infelix & inſanus præferre non erubui æterni Patris amori & honori?

Iſtáne eſt ô bone JESU vivæ vocis tuæ doctrina in operibus meis expreſſa? Pompáſne mundi & honores nudus in infami crucis ligno ſuſpenſus docuiſti? deliciasné carnis doloribus graviſſimis ad mortem compulſus præelegiſti? ſuperbiámne Sathanæ in ultimo agone obedientiam Patris fideliter proſequens profeſſus es?

Me miſerum! quánam fronte attollam jam oculos ad vultum Patris amantiſſimi tam malus & perverſus

verſus filius ? Pudet indigna geſſiſſe genere meo, pudet tanto Parenti vixiſſe degenerem. Exitus aquarum deducite oculi mei, operiat confuſio faciem meam, deficiat in dolore vita mea, & anni mei in gemitibus, quia dereliqui te fontem aquæ vivæ, quia dilexi vanitatem, & proſecutus ſum umbras, quæ nos fugiunt.

Et an aliquid ultra, me ſeparare poterit à te ô JESU! ô Vita, ô amabiliſſima charitas! ô omne bonum DEus cordis mei & omnia: cur oculos meos convertam ad vanitatem, & non potiùs ad te ô JEſu, ubi ſolum, purum, & omne bonum meum ? Abhinc, quidquid mihi dare vis ô DEus meus, aufer totum; & te ſolum mihi da, & ſufficiet mihi.

Actus Amoris.

O Summum & unicum bonum meum DEUS meus! hoc millies dicam, hoc millies repetam. DEus meus & omnia! neque enim vel majus dicere, vel majus cogitare, vel dignius optare poſſum, quàm hoc ipſum, DEus meus & omnia! Alii alia quærant, alia deſiderent, unum ego DEum deſidero, DEus meus & omnia! Opes & honores, voluptates & gaudia relinquo, montes gemmeos & aureos aliis non invideo, mihi ſit DEus meus & omnia.

O DEUS meus & omnia! nihil, quæſo, præter te, requirat anima mea. Tu mihi ſufficis Domine, ideo habens & poſſidens te, omnes mundi ſpes derelinquo, omnem libertatem, inclinationes connaturales abdico, omnia, quæ mundus amat, rejicio.

Sum etenim, mi Domine! ita erga te affectus, ut etiamſi mihi ad voluptatem, & abſolutum dominium, tot delicioſiſſimi mundi darentur, quot ſunt poſſibiles

arithme-

arithmetici numeri, nunquam defererem te, neque præponerem illos tibi. Si omnia mundi bona haberem, hoc momento: (si ita opus eſſet, & ad gloriam tuam cederet) illis amore tui renunciarem. Imò etiamſi cum æquali gloria tua & pari merito meo poſſem eſſe pauper & dives, vilis & honoratus, infamis & glorioſus, afflictus & delicioſus, eligerem nihilominus contemptum propter te, quia tu mihi ſufficeres DEus meus & omnia.

Duo ſimus ô DEus! Tu & ego! & nihil aliud! quia minus te amat Domine, qui aliquid tecum amat, quod non propter te amat. Extingue me Domine in corde omnium hominum, & cunctos homines in corde meo occide, ut tu ſolus in me, & ego ſolus in te vivam.

O ſi etiam poſſem à cordibus omnium amorem, qui non eſt tuus, avellere & tuum inſerere, ut amore tuo omnes arderent & languerent! utinam tibi ſubdere poſſem mi DEus! omnia colla filiorum Adæ, ut te ſolum requirerent & amarent.

Utinam plurimi Sancti ſint in mundo, qui omnes mundi illecebras amore tui conculcent, te perfectiſſimè æſtiment, ament, honorent! utinam omnes peccatores mundo dediti & immerſi ad te convertantur!

Produc Domine auſtrum ardentiſſimæ dilectionis tuæ, qui nos omnes tam valido impetu à mundo impellet in te, ut à nobis ipſis translati, deinceps Spiritum non habeamus extra te.

EO,

EODEM DIE MEDITATIO SECUNDA.

De Brevitate Temporis.

Prælud. 1. Statue te ante DEUM, cujus oculi semper in te respiciunt, & quære: quot sunt dies servi tui Domine, quoniam numerus mensium ejus apud te est?

Prælud. 2. Pete, ut totum tempus vitæ tuæ fructuosè impendas, & particula boni diei nunquam te prætereat.

Punctum. I.

COgita, quænam occupatio Domini DEI tui? cogitare de te. Cur non reddis vicem Domino tuo?

2. Erubesce de tua ingratitudine, qui cùm scias DEUM continuò ita super custodiam tuam vigilare, veluti si totius creaturæ oblitus te solùm curaret, & haberet, tu ex toto corde tuo, DEI tui oblivisceris.

3. Præsentis diei viginti quatuor horas in computum voca: quot ex his sæpiùs sibi rapiunt, somnus non necessarius, gula, otium, ludi, confabulationes. O vitam miserrimam! hácne tu ratione te DEO satisfacturum arbitraris? ita sanguinem Christi remuneraturum?

4. Interroga te ipsum, quot infernos tibi debet justitia DEI, qui totum ferè vitæ tuæ tempus non

DEI

DEI obſequio, ſed mundi & Dæmonis impendis ſervitio.

5. Finge regreſſum in vitam offerri iis, quos jam in infernum præcipitavit DEUS, unaque conjice, quàm ſanctè conceſſos ſibi dies agerent, quàm exactam & rigidam agerent pœnitentiam? & tu dicis: cras, & cras, emendabo vitam. Cur non hodie, cur non hâc horâ finis malorum & turpitudinis tuæ?

6. Apprehende, quanta tibi exhibeatur gratia, dum tibi ſpatium pœnitendi conceditur.

7. Interroga Clementiam divinam, quare tam diu te ſuſtinuit, nec condemnari permiſit? Quot jam millia animarum ardent in inferno, quæ minus peccaverunt! quis ligavit manus DEI vindicis tuorum ſcelerum? quid retribues Domino, quia tantum tibi contulit ſpatium pœnitentiæ?

8. Elice actum agnitionis, coram omnibus damnatis, quòd majori miſericordiâ Dominus tecum uſus ſit quàm cum omnibus illis, qui minus peccaverunt, & tamen jam ad inferos deſcenderunt.

9. Ingemiſce cum S. Anſelmo & dic: *O DEUS meus: cur amavi? quare concupivi in omni vita mea quidquam præter te JESUM DEUM meum! cur intermiſi ullo tempore te JESU verſare in corde, te tota mente amplecti? ubi eram, quando tecum non eram? quò defluxerunt, quando non te ſolum habuerunt deſideria mea?*

10. Obſtupeſce, quomodo tot annis, tot diebus à DEO tuo propter peccata tua elongatus & excluſus eſſe, & vivere potuiſti!

Pro

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

O Me miſerum ! quantum tu mihi Domine temporis dediſti ad te amandum , tibi ſerviendum! & quid ex eo jam ſupereſt ? nihil mi JESU ! niſi bonorum tantorum amiſſorum triſtis recordatio , & malorum commiſſorum erubeſcenda memoria !

Infelix ego homo ! quis me liberabit de corpore mortis hujus ? ut quid vivo diutius ! ut quid terram occupo lignum aridum & infrugiferum , ego ſemper ingratus in DEUM meum , & nonniſi peccata peccatis toto vitæ meæ tempore accumulo , & ſic theſaurizo mihi iram in die iræ & juſti judicii !

Heu me ! juſtus ſcelerum vindex fortè jam inexorabilem ſuſtulit manum , ſcribens contra me amaritudines , conſumere me vult peccatis adoleſcentiæ meæ ?

Quis dabit capiti meo aquam , & oculis meis fontem lacrymarum , & plorabo die ac nocte , quia ſerò te cognovi ô pulchritudo antiqua ! ſerò te amavi , ô bonitas infinita , imò tam exoſis peccatis offendi te ô miſericordia mea ; ô DEUS meus ! ô me miſerum ! cur non amavi te ſemper , Amor ſemper amabiliſſime ! ſemper infinite ! Tu es in medio cordis mei , & quomodo ad latus meum auſus ſum terrenum aliquid congregare ?

Omnia corda hominum , qui ſunt , fuerunt , & erunt , & omnes voluntates Seraphinorum , & reliquorum ſpirituum, non ſufficiunt , ut occupentur in DEO , cur ego puſillus homuncio , unicum Cor meum occupabo in aliis vanitatibus , & non efficiam , ut tradatur DEO meo ?

Serò nimium ad te venio ô JESU Crucifixe! optimam vitæ meæ partem peccatis consecravi! vel nunc tempus est, ut gratiam tuam quæram.

Suscipe ô bonitas infinita DEus meus in manus ineffabilis pietatis tuæ residuum annorum meorum. Pro his verò, quos vivendo perdidi, quia perditè vixi. Cor contritum & humiliatum DEus non despicias. Dies mei sicut umbra declinaverunt, & perierunt sine fructu, impossibile est, ut revocem eos. Placeat ergo, ut recogitem eos in amaritudine animæ meæ.

Volo dignissime DEus, grandem hanc amoris jacturam nunc & singulis residuæ vitæ meæ momentis pensare. Volo amabilissime DEus, ut abhinc totus Spiritus, totum Cor, totum corpus meum, tota vita mea vivat tibi vita mea dulcis. Addo, totus dies, totæ hebdomadæ, toti menses, toti anni mei vivant tibi æternitas mea.

Actus Amoris.

O Satietas cordis DEUS meus! nunquid non sufficis amanti? quid extra te evager? quid aliud desiderem? Eja, quæso, vulnera animam meam amoris tui jaculo. Imple omnia desideria mea, ut nihil me extra te delectet, nihil afficiat, te solum ardentissimè in omni creatura diligam, ad te semper æstuantissimis desideriis toto vitæ meæ tempore anhelem.

Potesné mi Domine sustinere, ut aliqua creatura non diligat te? quæso, hoc in me non sustineas, sed irrumpas in cor meum, & vim facias mi potentissime, ut sicut tu à me amando cessare non potes, ita fac, ut & ego ferventiùs & intensiùs in singula momenta te amare possim.

O si

O ſi te ab inſtanti conceptionis meæ cæpiſſem amare & noſſe ! ô ſi primo rationis impetu mentem animumque conjeciſſem, obſtrinxiſſemque tibi mille votis, nulla poſtmodum culpâ diſſolvendis ! ô ſi pueritiam, juventutemque ſceleris puram in caſtiſſimis & ſanctiſſimis tuis amoribus exegiſſem ! Heu optima vitæ pars non ampliùs reditura unquam, ut velociter fugiſti, nec vidiſti bonum ! liceat mi Domine damnum hoc ſaltem deſideriis compenſare.

Deſidero abhinc Domine, ut nullum ſit deinceps momentum temporis & æternitatis, in quo tibi debitum amoris, laudis, venerationis, ac exaltationis non exhibeam, quod tibi devotiſſimè Sancti & Electi tui exhibuerunt, & in æternum exhibebunt. Deſidero, ut omnis mea actio ſit ad te aſpiratio. Volo Domine, ut omne momentum vitæ meæ, omnis motus ſubſtantiæ meæ, omnis cogitatio & reſpiratio nihil aliud ſit, aliud aſpiret nihil & ſonet, niſi Sanctus, Sanctus Dominus Deus.

O amor divine ! utinam è ſingulis reſiduæ vitæ meæ momentis usque ad momentum extremum poſſem facere totidem ſæcula amoris tui ! ſit in poſterum omnis cogitatio mea, omnis reſpiratio, vivum holocauſtum Amori tuo, & honori profundiſſima humilitate, altiſſima charitate oblatum.

Et quia omnes dies & momenta annorum meorum non tranſegi in caſtiſſimis tuis amoribus ô vita mea dulcis JEſu ! omnia momenta vitæ tuæ Theandricæ, tum ea, quæ ab æterno vixiſti cum Patre, tum ea, quæ ex tempore vivere cæpiſti genitus ex Matre, & quidquid in illis à te geſtum, toleratumque eſt, tibi offero. Offero & SS. Matris tuæ merita, ac omnium Electorum tuorum amoris incendia, labores, affectus cum his omnibus veluti nullius momenti obulum, infiniti valoris pretio junctum meipſum & reſiduum vitæ meæ tempus, in tuum mi

Domine omnimodum amorem & honorem offero & sacrifico.

FERIA TERTIA.

Meditatio Prima.

De peccatis.

***Prælud.* 1.** Statue te coram DEO veluti reum aliquem gravissimorum criminum, qui stet ante Judicem catenatus, vinctus manibus, & pedibus arctissimè constrictus.

***Prælud.* 2.** Pete à DEO lumen, quo rectè malitiam peccati mortalis & miseriam agnoscas, & ut illud tibi ignoscat, si fortassis eo animam tuam aliquando contaminaveris.

Punctum. I.

COgita, quid sit peccatum mortale. Est offensa & contemptus DEI summi boni, imò voluntas perdendi DEum, si perdi posset, eumque perimendi quidam conatus, *quo* (ut ait S. Bern.) *homo peccando vult interimere aut Sapientiam DEI, volendo, ne suum peccatum videat, aut justitiam, volendo, ne puniat, adeoq; peccatum est quoddam in voto Deicidium.* Est demum sanguinis Christi conculcatio. Est rebellio creaturæ contra supremum Principem, & cum hoste ipsius Diabolo conjuratio.

2. Quæ

2. Quæ damna operatur in te peccatum. Primò peccatum te turpissimum facit, ac exosum omni creaturæ. Per peccatum mortale committis Sacrilegium, quia violas templum DEI: apostasiam, quia à mandatis DEI ad pedes Diaboli transis, quia datam fidem in baptismo frangis. Per peccatum amittis gratiam universo orbe pretiosiorem. Per peccatum iteratò Christum crucifigis &c. Unde S. Thomæ Aquinati mirum etiam videbatur posse hominem alicujus peccati mortalis conscium in eo damnationis æternæ periculo ridere unquam & lætari. *Ribad.* 7. *Mart.* S. Ludovicus Rex Galliarum maluit vitâ exui, quàm fædari peccato mortali. *Surius* 25. *Aug.*

3. Considera, quanta fuerit iniquitas, malitia, & audacia tua, qui summæ bonitatis & Majestatis DEum peccatis tuis aggredi ausus es, & eo usque amaritudine complevisti ipsum incircumscriptæ bonitatis Oceanum, ut dolore cordis, & pœnitudine intrinsecùs tangeretur, quòd te hominem creasset.

4. Interroga teipsum, quid tibi mali fecit DEus! quare illum toties tam graviter offendisti & contristasti? quid tibi dedit dæmon, quia ad ejus pedes transiisti?

5. Admirare non esse ultas ipsas creaturas, omniáque simul elementa contemptum & injuriam Creatoris sui à te per omnia irrogatam.

6. Testare cœlum & terram, quòd peccâris super numerum arenæ maris, quòd omnibus peccatoribus & ipsis damnatis deterior sis.

7. Cogita te non tantùm pejorem esse dæmone, sed ipso, qui fuit pessimus dæmonum principe: inter homines verò pejorem pessimorum pessimo ipso Juda, qui Christum quidem vendidit, sed nondum mortuum vidit: pejorem ipso Antichristo, qui non toties ùt tu, experietur in se Christi gratiam.

8. Exclama cum filio prodigo : Pater peccavi in cœlum & coram te, jam non ſum dignus vocari filius tuus, ſed nec creatura tua.

9. Opta tibi tot lacrymas, quot ſunt guttæ in mari, aut guttæ Sanguinis tui, quibus defleas miſeram & miſerabilem conſcientiam & vitam tuam.

10. Projicias te ad pedes JEſu, cum lacrymis poſtula veniam. Quid enim tibi ſupereſt miſero, ne pereas miſerè, quàm ut te conferas ad illum, cui proprium eſt miſereri ? Proteſtare, quòd abhinc eligas millies mori, quàm peccato fœdari.

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

HEu me miſerum ! peccavi tibi ô bonitas ! ô miſericordia mea ! peccavi & ſuper numerum arenæ maris multiplicatæ ſunt iniquitates meæ ! non eſt peccatum ſuper peccatum meum ! non eſt iniquitas ſuper iniquitatem meam.

O ſi vaſtus in lacrymas vertatur Oceanus & exundet ex oculis meis ! quis mihi det, ut præ acerbo dolore omnes guttæ ſanguinis mei mutentur in lacrymas ; aut lacrymæ mutentur in ſanguinem, nec unquam taceat pupilla oculi mei ! Quis mihi det, ut ſit magna velut mare contritio mea, ex quo ſemper lacrymarum flumina exeant, & in illud intrent, ut iterum perenniter fluant !

O Pater miſericordiarum ! eſto placabilis ſuper multitudinem malitiæ meæ, quia vox ſanguinis Fratris noſtri JEſu Chriſti clamat ad te pro nobis de Cruce.

O JESU! ô MARIA! ambo offensi estis, sed ambo estis abyssus misericordiæ & dulcedinis, parce ergo misericordissime JESU, parce servo Matris tuæ, misericordissima Mater MARIA, parce mancipio Filii tui.

Displicent mihi Domine! displicent singula peccata mea: quia ex se mala & perversa, quia supremæ tuæ Majestati amabilissimæ bonitati ac voluntati injuriosa: Odio perfecto, quo tu DEus meus detestaris peccata mea, detestor, odique & ego, odisseque volo in æternum. Horreo illa, & contremisco totus ad memoriam illorum.

O utinam nunquam te mi DEus offendissem! non corde, non opere, non omissione, nec ullâ prorsus ratione! utinam prius extinctus fuissem!

Spero tamen omnium ac singulorum peccatorum meorum plenam, perfectamque à te misericordissimo Patre condonationem. Propter bonitatem tuam, propter JEsu Christi amarissimam mortem, propter pretiosissimæ Filii tui Matris, omniumque Electorum tuorum intercessiones & merita.

Actus Amoris DEI.

O Charitas abyssalis! ô bonitas infinita DEUS meus! quàm triste, quàm durum mihi est, quòd unquam in te sic & sic peccaverim: cur ô DEus meus vel momento unico recessi à te? cur tibi ô dulcedo animæ meæ tam amarus & felleus fui? cur inebriavi te absynthio, qui mille benedictionibus dulcedinis prævenisti me.

O anima mea! dic mihi: quid tandem illa bonitas; illa misericordia fecit tibi, aut in quo unquam con-

triſtavit te, reſponde mihi? Eja diſrumpere immani dolore vel nunc!

O mi JESU! cur intermiſi ullo tempore te verſari in corde, te totâ mente amplecti & delectari in dulcedine tua! Ad te nunc ô Amor ſuſpiro, clamo, anhelo, Te ſtringo intimis cordis mei medullis, & totis præcordiorum affectibus. O ſi ſemper te ſolum cogitaſſem, te dilexiſſem digniſſimè perpetuo amore DEus! O ſi omnia deſideria cordis tui ad amuſſim expleviſſem! confidentiùs nunc irem in tuos amplexus Sanctiſſime amor! nunc autem conſcius pudor infamem animam confundit, rejicitque ad oſcula pedum tuorum nitentem!

Et quid ultra poterit me divellere & ſeparare à charitate tuâ ô DEus meus! an voluptas brevis! opes caducæ, honor falſus? an umbræ umbrarum, nugæ nugarum, & vanitates vanitatum? & iſtæ & illæ? non facient ô bone JEſu! non facient! In æternum ex hoc momento, tu es mihi charorum omnium chariſſimus, tu dulcedo, ut unicum centrum cordis mei, & vita animæ meæ, tu theſaurus, divitiæ, & deliciæ meæ.

Te ſolum mi JESU ex hoc momento quærere, te ſolum ex toto corde diligere conſtituo. Et non ſolùm corde meo, ſed etiam omnium ac ſingularum, poſſibiliumque creaturarum, omnibus genere, ſpecie, numero, poſſibilitate, diſtinctis deſideriis, cordibus & affectibus vellem te mi DEus amare: idque in omni iſtorum omnium deſideriorum intenſione ab ipſa pretioſiſſima Parente, JEſuque Chriſti humanitate elici poſſibilibus; ac etiam in extenſione ad omnia loca, & ſpatia, etiam imaginaria extenſione quoque ad omnia tempora, ad omnia momenta æternitatis tam ante, quàm poſt.

Eodem

EODEM DIE MEDITATIO SECUNDA.

De morte & circumſtantiis ejus.

Prælud. 1. Imaginare te in extremis conſtitutum. Efferri Chriſti cruci affixi imaginem, accendi cereum, atque intonari tibi à Sacerdote: Proficiſcere anima Chriſtiana; plurimis interim circum orantibus, & animæ exceſſum præſtolantibus.

Prælud. 2. Pete, ut ante mortem diligentem rationem temporis & occaſionis, quæ modo offeruntur, habere poſſis.

Punctum. I.

CONſidera, quia in ſeparatione animæ & corporis anima cujusque ſuam ingredietur viam. Ah! quam viam tua ingredietur; ſi tunc à corpore ſeparata foret, quid cum illa fieret! dignáne eſſet, ut ab Angelo deduceretur? dignáne eſſet, cui Mater Virgo obviaret?

2. Revoca tibi in memoriam, quæ tibi in morte erunt gravia. Erit grave, quando ponetur ante oculos tuos imago crucifixi! & quomodo in eum, quem pupugiſti, cujus ſanguinem peccatis tuis conculcaſti, oculos defiges! Erit grave, quando dabitur lucerna in manu index bonorum operum, quæ non theſaurizaſti.

3. Conſidera extremum cum vita agonem & angorem mortis, quando iuclamabitur auribus, ut corde

de saltem, si non ore te DEO commendes. Quo pacto etiam Sanctissimi viri magno metu tunc concuti solent, ùt S. Hilarion etiam clamâsse dicitur: *Eggredere anima mea, septuaginta annis servivisti DEO, quid times?*

4. Cogita, quomodo tunc totus pallesces, oculi concident & evertentur, pectus palpitabit, cor supra modum saliet, interius verò cum maligno Spiritu bellum geretur.

5. Concipe insuper affectum majoris timoris, quia in illo judicio particulari vides judicem iratum, qui te conturbato vultu respiciens ad tuam confusionem aperit cicatrices & cruenta vulnera, tibiq́ue tuam ingratitudinem, malitiam, & impietatem exprobrat.

6. Imaginare, quòd audias Angelum tuum Custodem contra te instigantem, omniaq́ue occulta peccata tua coram Judice recensentem.

7. Puta te videre à sinistris Diabolos terribiles ut catulos leonum rugientes & præparatos ad escam, tibiq́ue inclamantes: *Euge euge devorabimus eum.* Qui etiam motus desperationis excitare solent & dicere: *si justus vix salvabitur, impius & peccator ubi parebunt?* Et. *Qualis vita, finis ita.*

8. Interroga te ipsum, quid tunc miser facies, quando infra te os inferni apertum, tetrum odorem exhalans aspicies? intra vermem conscientiæ senties: sursum cœlum occlusum & DEum iratum conspicies, ad tanta quomodo non deficies?

9. Gratias age divinæ bonitati, quia tam diu te sustinuit, & concessit tibi spatium pœnitentiæ, ut pretiosam in conspectu ejus mortem promereri, & à morte peccatorum pessimâ liberari possis.

10. Detestare peccata tua, quæ te sola perdere possunt, & mortem æternam adferre, & statue firmissimè nunquam deliberatè peccare.

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

O Inſerutabilis abyſſus pietatis Domine DEUS meus ; quomodo apparebo ante faciem tuam in illa terribili hora exitus animæ meæ de corpore, portans iniquitatem meam, reatum deperditionis vitæ meæ, & pondus multæ nimis negligentiæ meæ. Talentum temporis mihi creditum non ſolùm expendi in vanum, ſed & amiſi, depravavi & perdidi totum. Quò ibo, quò me vertam, & quò à facie tua fugiam ?

Væ ingratitudini, impietati, & cæcitati meæ, quia peccavi Domino, quia te DEum meum offendi, qui, ut me exaltares, humiliaſti te usque ad mortem, mortem autem crucis. O lacrymæ ! ubi vos ſubtraxiſtis, ubi eſtis fontes lacrymarum !

O æquiſſima DEI mei Juſtitia, quæ nullum peccatum impunitum relinquis ! cum omni humilitate accepto ſententiam mortis meæ egredientem ab ore tuo, tanquam dignum ſupplicium, quod millies & millies promerui malo uſu vitæ meæ.

Accepto ſeparationem corporis & animæ meæ, fateórque has geminas partes eſſentiæ meæ eſſe hâc pœnâ digniſſimas, quòd toties unâ conſpiraverint in transgreſſionem mandatorum tuorum.

Accepto privationem usûs omnium ſenſuum meorum, quia januæ fuerunt, per quas peccatum intravit in animam meam. Accepto putrefactionem & corruptionem carnis meæ in pœnam illecebrarum, quas prætuli divino amori tuo, & conſentio, ut ſub ter-

ram

ram abjiciatur, quia animam meam, ne ſe in cœlum attolleret, impedivit.

Accepto mortem, quam dabis mihi tanquam ſtipendium quidem peccati, ſed etiam tanquam finem, ultra quem peccare non potero, & tanquam initium feliciſſimæ neceſſitatis, quâ non potero non amare te, ut ſpero beata tuâ æternitate receptus.

O mi DEUS! accepto ſolitudinem tumbæ atque ſepulchri mei ad reparandum injuriam, quam irrogavi Majeſtati tuæ, amando & ſectando ſocietates, converſationes & amicitias creaturarum, quæ me toties averterunt & fortè etiam ſeparârunt à Sancto amore tuo.

O Divina juſtitia, quàm recta ſunt judicia tua! ut per hæc ipſa nos punias, per quæ te offendimus! puni ergo me DEus, puni ſuperbiam, & vanitatem meam per humilitatem mortis meæ. Puni ſenſualitates meas per dolores & acerbitates ægritudinis meæ. Ulciſcere cupiditates inſatiabiles avaritiæ meæ. Et dum juſtitia tua exequitur ſententiam condemnationis meæ, ego cum Fratribus Joſephi dicam humiliter: En tandem DEus ulciſcitur illatas ſibi injurias. Et nos juſtè hæc patimur, quia peccavimus non tantùm in Fratrem, ſed in DEum noſtrum.

Actus Amoris DEI.

QUid poſſum mi DEUS facere ad declarandum tibi ardorem amoris mei pro omnibus, quæ tu tribuiſti mihi, niſi ut tibi ſacrificem & offeram vitam meam!

Quod pignus amabiliſſime JESU reddam tibi amoris mei, ut aliquantum accedat ad exceſſum illum incomprehenſibilem amoris, quo tu acceptaſti mor-

tem crucis amore mei, qui non tantùm pati, ſed & ignominiosè coegit te mori pro me in cruce inter duos latrones tanquam caput omnium ſceleratorum ſceleſtiſſimum & infame!

O Salvator amabiliſſime, cùm te in hoc miſerando ſtatu mori videam amore mei, nónne oportet, Cor meum aut ſaxo durius aut glacie frigidius eſſe, aut me ardere & mori in flammis amoris tui: O JEſu amor meus, cur non habeo mille vitas, quas relinquam amore tui;

O ſi in mea diſpoſitione & poteſtate eſſent omnium hominum vitæ, proteſtor mi DEus! quòd darem illas omnes libentiſſimè pro tuo amore. O poſſim ſaltem mori morte per omnia ſimili illi, quam tu Domine pro me ſubjiſti! O glorioſi Sancti Martyres, quàm veſtram vobis gloriam invideo, qui Salvatori meo vitam pro vita, ſanguinem pro ſanguine reddidiſtis!

O JESU amore mei crucifixe! ſiquidem non ſum dignus mori & effundere ſanguinem meum amore tui intra manus carnificum, ſaltem volo totam vitam meam gloriæ & amori tuo dedicare. Utinam & ultimus halitus, quo animam efflabo, halitus amoris ſit. Moriar amore tuo DEus meus, & quia vitam ab amore non inchoavi, da mihi vitam amore finire, ultimus vitæ meæ actus ſit amare.

Hoc etiam inſuper de me certum tibi eſſe velim ô dulcis amor DEus meus, ut cùm etiam virtus loquendi mortis horâ defecerit, & te dulciſſimum meum JEſum ampliùs proferre non valebo, ſupplex peto, ut ſaltem nutus oculorum, vel extenſio digiti, vel palpitatio cordis, ſit innovatio & confirmatio omnium deſiderabilium affectuum, verborum, atque operum præteritorum, ac futurorum, quæ usque ad

extre-

extremum judicii diem amore tui cum devoto famulatu offerre vellem, si tamdiu vivere possem.

FERIA QUARTA.

Meditatio Prima.

De Judicio Universali.

Prælud. 1. Imaginare, quòd videas, quomodo Angeli tubis assumptis omnia horrendo sonitu complent, mortuosque è cineribus ad summum Judicii tribunal citantes intonant: Surgite mortui.

Prælud. 2. Pete gratiam, quâ illuminatus præcognoscas, & animo præsentias horrorem judicii, & discrimina, quæ manent impios, præcipuè malos Christianos, in futuro DEI judicio.

Punctum I.

MEnte concipito te videre innumeras hominum myriades à quatuor mundi partibus in vallem Josaphat congregari. Sed ah! quali differentiâ? Plurimi enim comparebunt, in corporibus fœdis, deformibus, horridis! quid de tuo speras corpore? an gloriosâ & coruscanti, an tetrâ & horribili apparebit formâ?

2. Imaginare, quòd sub tuum conspectum ex infernali abysso, aliqui infelices rapientur damnati in squalidis corporibus, ardentibus onerati catenis, pallidi, vermibus scatentes, ulcerosi, verbo velut quædam monstra horribilia.

3. Ima-

3. Imaginare, quòd videas plurimas dæmonum catervas, quorum plurimi contra te fremunt & instigant: item quòd audias Angelos, instinctus divinos & omnia beneficia tibi recensentes, conscientiam propriam viscera tua corrodentem & te incusantem.

4. Puta te videre iratum Judicem assurgere, eundem cruenta vulnera ostendere, quibus veluti tot linguis loquetur damnatis: Ecce hominem, quem crucifixistis, videte vulnera, quæ inflixistis: agnoscite latus, quod pupugistis, quoniam per vos & propter vos apertum est, nec tamen intrare voluistis. Tunc demum indignabundo vultu dicet: sanguis meus sit vobis in condemnationem. *Ite maledicti in ignem æternum.*

5. Contemplare dæmones reproborum carnifices, auditâ Judicis sententiâ velocissimè ad prædam suam accurrere, vivos ignitis compedibus oneratos, in stagnum sulphure & flammis horrens cum summa rabie pertrahere.

6. Intuere apertam teterrimam abyssum infernalem fumo denigratam, in illáque conspice fornaces sulphureas, turbidos fumos, vasa toxico & felle plena, ferramenta ignita, quibus crucientur damnati.

7. Imaginare, quòd post feralia Judicis verba tanquam è flammeis nubibus excussa tonitrua, audias stridorem dentium, maledictiones, execrationes, horriblies in DEum blasphemias damnatorum clamantium: Væ! væ nobis miseris! cur nati sumus? cur lucem vidimus! cur non felicitas bestiarum datur nobis!

8. Interroga te ipsum: potestné fieri, ut tam horribilis sententia irati Judicis ac æterna reproborum confusio & perditio, medullas ossium tuorum non penetret?

9. Inquire ex anima tua : an non millies propter pessimam vitam & malitiam suam audire meruit hanc terribilem sententiam ex ore justi Judicis: *Ite maledicti in ignem æternum*.

10. Ingemisce & ejula, quia DEUM tuum incircumscriptæ bonitatis Oceanum eousque amaritudine toties complevisti, ut dolore cordis intrinsecùs tactus, te opus manuum suarum maledicere, & execrari debeat.

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

O Anima mea miserabilis! & quid est, quòd innumeris coinquinata peccatis infelicissimum tuum statum non consideras? cur non paves Judicis vultum ipsis quoque tremendum Angelicis potestatibus; cur non contremiscis ab ira Potentis, à facie furoris ejus, à fragore ruentis mundi, à conflagratione elementorum, à tempestate valida, à voce Archangeli, & à verbo aspero?

Cur non contremiscis anima mea à dentibus bestiæ infernalis, à ventre inferi, à rugientibus præparatis ad escam! cur non horres vermem rodentem, & ignem torrentem, & spiritum procellarum?

Heu me miserum! quid dicam, vel quid faciam, cùm venerit tempus tremendi judicii: quis eruet me de manu potenti & brachio extento contra me? quis præservabit me à ventura ira, æterna morte, à laqueis infernalibus? quid faciam, cùm cœli revelabunt iniquitatem meam, & adversum me terra, & omnis creatura consurget?

Quid dicam infelix escatotius inferni? incidámne in foveam, quam feci? nunquid laqueo desperationis præcurrere contendam sententiam, quam merui, æternæ damnationis? Absit! recurram ad pedes tuos mi dulcis JEsu!

Recordare JESU pie, quòd sim causa tuæ viæ: ne me perdas illa die. Die illâ tremendâ, quando cœli movendi sunt & terra; quando veneris judicare, noli me condemnare. Quærens me sedisti lassus, Redemisti crucem passus? tantus labor non sit cassus. Sedisti lassus ad fontem: flexisti lassus in horto; stetisti lassus ad columnam: ivisti lassus ad montem. Ah! tantus labor & dolor, sudor & cruor: tantus amor non sit cassus.

Caro tua sumus ô Judex vivorum & mortuorum. Sanguis tuus sumus, membra tua sumus, qualiacunque tandem. Carnem igitur tuam ne despexeris. Carnem tuam odio ne habueris. Carnem tuam ne condemnaveris.

Non gloriamur de nostris meritis, in hoc solo gloriamur, & confidimus, quòd membra simus illius corporis tui, quod pro nobis passum, crucifixum, mortuum, abundè pro peccatis totius mundi satisfecit. Quamobrem si merita à nobis quæris, ecce tibi proferimus meritum carnis tuæ. His meritis freti coram Tribunali tuo nos sistimus intrepidi. Nostra sunt, quia nostri sunt corporis, cui per lavacrum regenerationis in virtute sanguinis tui incorporati sumus.

Tua merita mi JESU ponimus intra nos & judicium tuum, aliter tecum judicio, contendere recusamus.

Actus Deprecationis.

O Bone JESU ! plene misericordiâ & pietate ; ne me perdat iniquitas mea , quem fecit omnipotens bonitas tua , recognosce , quod tuum est, & absterge, quod alienum est. Miserere mei benignissime JEsu , dum tempus est miserendi , ne damnes me in tempore judicandi. Quæ enim utilitas in sanguine tuo , si descendero in æternam corruptionem & damnationem ?

Non patiaris benignissime DEUS , ut quem in filium adoptasti, tota æternitate habeas inimicum. Non patiaris , ut cui naturæ tuæ infudisti imaginem , ille tuorum hostium præda fœdissimè dilaceretur. Non patiaris, ut,cui inter cœlites Spiritus lumen gloriæ præparasti, ille ad inferorum tenebras condemnetur. Non patiaris , ut, quem cœli sedibus destinâsti , ille damnatorum incendiis triste pabulum objiciatur.

Hoc tuæ bonitatis inclinatio , hoc naturæ tuæ benignitas suadet, hoc paterni affectûs suavitas exigit; hoc viduatæ Angelorum sedes suspirant , hoc sanguis filii tui postulat , qui clamore valido interpellat pro nobis , ut miserearis mei in tempore judicandi. Exhibe hoc mundo amænissimum spectaculum ; ex quo discat , nunquam apud te irritas esse pœnitentium preces ; & quoties contrito corde timeris Judex , toties te Patris affectum exhibere.

Si verò Domine DEUS , placebit tibi damnare & projicere me in æternos cum reprobis gehennæ cruciatus , hoc decretum libentissimè accepto, hoc tamen unicum postulans, ut in illis ardoribus sempiternis majori amoris tui igne , quàm flammis inferni ardere possim. Et dum tibi omnes dæmones & damnati rabido ore maledicent ; ego inter blasphemias eorum , intensissimo

ſiſſimo affectu & amore clamare poſſim inceſſanter : Benedictus DEus ! miſericordiam & judicium cantabo tibi Domine ! Quia dignus es Domine, ut in omni loco dominationis tuæ benedicat tibi quævis anima & laudem tibi dicat : tum quia adhuc citra condignum punies me. Scio enim Domine omnes gehennæ pœnas non ſufficere ad ulciſcendas & dignè puniendas tot & tantas meas contra te offenſas : cùm unica mortalis offenſa gehennæ ſupplicia mereatur æterna.

EODEM DIE MEDITATIO SECUNDA.

De pœnis Inferni.

Prælud. 1. Interroga te ipſum : Quo diſcedis peccator cogitationibus tuis ! ut tuæ tam perverſæ vitæ horrorem concipias, ad tenebroſam, horridam, fœtidam, ac fumo denigratam inferni cavernam te converte.

Prælud. 2. Humiliter ſupplica, ut igne divini amoris emolliatur, & liquefiat peccatis induratum cor tuum, ex quo uberrimæ lacrymæ fiant, ne in locum tormentorum deſcendas.

Punctum I.

STatue te in fundo inferni coram illis igneis & fumoſis cathedris damnatorum. Aſpice in hac terribili fornace refertâ flammis inextinguibilis ignis, innumera damnatorum ejulantium & ululantium

millia, & quomodo ex oculis, naribus, ore ardentes & sulphureas ignis flammas, quibus aduruntur, spirent.

2. Interroga te ipsum, potesné tu his ardentibus prunis unicam tantùm manum, unius duntaxat horæ spatio immittere? quomodò in iisdem æternùm cruciari sustinebis?

3. Converte te ad aliam partem ad gelidissimum illud stagnum glaciei, cui damnatæ animæ ex ardentissimis ignibus immani cum furia immerguntur. O glacies! ô gelu horridum! Heu quis frigidissimo hyemis tempore per unam horulam nudus immersus glaciei stare posset?

4. Insuper considera, quia continuò damnatorum aures puniuntur infelicissimis gemitibus, ululatibus, terribili rugitu. Ah! qualis hæc musica æternùm non finienda! quàm canina est hæc musica!

5. Aspice, quomodo à venenosis bestiis alii torqueantur, cùm capillis eorum serpentes, cerebro ranæ, visceribus vermes, pectori basilisci, dorso dracones adhæreant.

6. Imaginare, quòd audias maledictiones damnatorum, maledicentium diem, in qua nati sunt, Parentes, complices scelerum. Item execrantium Christi Incarnationem, Passionem, mortem, gloriam, Christi Matrem, Sanctos omnes, peccata propria non ad pœnitentiam sed rabiem.

7. Imaginare, quòd sentias fætorem ex ambustis damnatorum cadaveribus. Caro enim verminans & putrida prunis imposita quale thus redolebit!

8. Puta te videre damnatos arctè vinctos sicut canes ac porcos fætidos, sicut haleces in canistro, sicut lateres ardentes in fornace, sicut hædos jugulatos in macello, continuò conturbari, gemere, fremere propter dæmones insultantes, & vermem con-

scien-

ſcientiæ eorum viſcera corrodentem, & illis continuò exprobrantem: En tanquam beſtia, tanquam canis putridus à DEO in hanc cloacam projectus es! en fruſtra pro te Chriſtus mortuus eſt!

9. Inquire nunc ex anima tua: an non millies jam pridem has flammas infernales, illa horrifica tormenta ſuis ſceleribus debita promeruit? quis continuit ultrices Chriſti manus, ne tua tam exoſa puniret ſcelera? quis obſtruxit os inferni patulum, ne excæcatus peccatis, eò præceps cum cæteris deſcenderes?

10. Elice actum agnitionis coram omnibus te vivente, in infernum detruſis; quòd majori tecum miſericordiâ Dominus uſus ſit, quàm cum illis omnibus, neque cum illis damnati permiſit. Demum poſtula indulgentiam, & ſpatium pœnitentiæ.

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

QUis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lacrymarum, ut præveniam fletibus fletum, & ſtridorem dentium, & pedum dura vincula, & pondus catenarum prementium, ſtringentium, urentium, nec conſumentium? Heu me Mater mea, ut quid me genuiſti filium doloris, filium amaritudinis, & plorationis æternæ? cur exceptus genibus, cur lactatus uberibus, natus in combuſtionem, & cibus ignis?

Heu me! factus ſum ſicut Sodoma, combuſtus ſum ſicut Gomorra! Quis miſerebitur cineri meo? O quàm acerbus eſt fructus peccati, amarior felle, crudelior gladio!

Væ animæ meæ peccatrici! væ mihi, quia tibi Domine soli peccavi nimis in vita mea, & malum coram te feci: cui uni soli semper à me, & ab omnibus creaturis summa laus, honor, amor, & gloria debetur: omnibus autem creaturis à te tua benedictio, gratia, & miseratio: sed quia solus ego peccavi tibi, idcirco nulla mihi à te debetur venia, gratia, & miseratio, sed potius omnis tuus furor, ira, damnatio, & perditio. Idcirco infernus domus mea est, ego inferni incola & hæres sum.

Idcirco etiam omnes damnatos, reprobos, præscitosque ex inferno facessere, ac mihi locum meum cedere jubeo: quia præ me omnes illi innoxii sunt, & præ omnibus illis mihi uni & soli infernus debetur: ego solus inferni pœnas pœnis meis exhaurio, & adhuc inferno dignus sum alio atque alio. Idcirco etiam infra omnes Luciferos, Asmodæos, Beelzebubos, infra Cainos, Judas, Pilatos, descendo ac me demergo: omnibus enim ingratis, perfidis, abjectis, malignis, ego magis ingratus, perfidus, malitiosus.

At misericordissime Domine, quamvis ego infelix commisi multa nimis, unde me justissimè damnare & abjicere in æternum debes: quia tamen tu misericordiarum Pater non amisisti, unde misericordissimè salvare potes: propterea ego de profundissimis miseriarum mearum abyssis clamo ad te: Tibi soli peccavi & malum coram te feci, miserere mei: Istud in me peccatisque meis displicet, quia tibi soli peccavi. Amare cordialissimè & æstimare te solum super omnia debui, & tibi soli peccavi.

Non ergo Domine deprecor amissionem cœli, aut deprecor supplicium inferni, sed deprecor offensam tuam. Nec ardere metuo, sed peccâsse doleo. Nec me contristat damnum meum, sed afficit & affligit injuria tua & iniquitas mea.

Actus

Actus Amoris DEI.

O DEUS meus! quanta mihi felicitas eveniret, si possem ego supplere defectum pravorum Angelorum, prosequendo te actibus illis amoris, quibus ipsi prosequi te deberent, & non solùm ipsorum defectum, sed etiam hominum damnatorum, qui pro amore & laudibus execrabili contra te odio, irâque flagrant longè pejùs, quàm flammis inferni.

O si per meam ad inferos relegationem & condemnationem honori & gloriæ tuæ posset aliquid accedere, rogarem te hanc gratiam. Et si mihi in profundissimo inferni loco sedem præparares, in quem ego maximus totius orbis peccator & abominabilissimus recluderer, & tanquam incus omnium carnificum malleis exposita, tormenta omnia, quæ sunt, fuerunt, & erunt, meo corpore excipere possem, quæ omnibus dæmonibus & damnatis debentur, ego ex cordis mei intimo affectu offero me continuò ad has pœnas subeundas, plùs inde capiens voluptatis, quòd inferno exhausto, nullæ ampliùs blasphemiæ in te DEUM meum erumperent, & ex tot animarum redemptione, quæ te DEUM meum æternis laudibus prosequerentur, quàm de mea unius salute.

Amo te DEUS meus, quàm intensissimè possum, & opto supra id, quod possum, omnes omnium creaturarum affectus & amorem transferre in te, odium peccatorum omnium & damnatorum in tui amorem, blasphemias eorum in laudem tui commutare, arenas omnes, & guttas, & atomos in ardentissimos Seraphinos.

Et quia te amo mi Domine! mallem ex voluntate tua acerbissimas inferni pœnas sine fine tolerare, quàm sine te gaudiis perfrui sempiternis. Ibi enim locus meus est, ubi est locus majoris gloriæ tuæ, paradisus sine majori gloria tua infernus mihi esset, infernus autem mihi paradisus erit cum majori gloria tua.

FERIA QUINTA.

Meditatio Prima.

De Gloria Cœlesti.

Prælud. 1. Contemplare magnificentiam, altitudinem, & pulchritudinem illius civitatis supernæ, quæ margaritis & auro ornata constat; odores suavissimos spirat, radiisque splendissimis undique illustratur.

Prælud. 2. Roga, ut prægustatis interiori sensu istis paradisi cœlestis deliciis, & Ægypti peponibus ac paludibus cænosis, mundi inanes siliquas ac sordes nauseabundus semper despuas.

Punctum. I.

FInge animo te per civitatem cœlestem ambulare: in eaque palatia, vicos, hortos, Reges, Cæsares, aliaque similia intueri. O Patriam desiderabilem!

2. Erige postea oculos ad altissimum hujus cœlestis aulæ fastigium, ibique conspice SS. Trinitatem in coruscanti & splendidissimo throno gloriæ suæ innumeris Angelorum millibus cincto residentem.

3. In-

3. Intuere ibidem gloriosam Christi Humanitatem, ac cicatrices ejus mirificè resplendentes. Ad latus Filii inspice Reginam cœli stellis coronatam, ac omnes Beatorum cætus velut lucidissimos soles.

4. Expende tecum, quomodò felices illæ catervæ simul cum Angelis gaudeant, & in continuis cantibus & suavissimis symphoniis vitam jucundissimam vivant. Quàm flagrantia lilia! quàm odoriferæ rosæ videntur esse singuli!

5. Cogita, quantâ felicitate deliciisque Beati in singulis sensibus corporum & animæ potentiis perfruantur. O felicem æternitatem!

6. Gratulare Sanctis omnibus tantam gloriam & beatitudinem, tantam summi boni possessionem & æternam fruitionem.

7. Accendere famelicissimo desiderio adnumerandi & adjungendi te Sanctis, cum illis DEUM videndi, DEUM possidendi, & cum SS. Angelis de illorum felicissima beatitudine participandi.

8. Concupisce quàm plurimos Sanctos, quàm maximos, ut ab iis DEus laudetur, honoretur, & exaltetur, & quibus viduata cœlestis Hierusalem instauretur.

9. Confunde te coram cœlo & terra, quòd tantùm deviaveris à via gloriosæ Sanctorum habitationis, & æternæ DEI visionis, quòd pro voluptatibus tam sordidis deserueris æternas & infinitas cœli delicias.

10. Arguendo tuam stultitiam exclama: O magna domus DEI! ô Patria desiderabilis, quàm vilis mihi fuisti, & quàm turpiter te pro nihilo toties contempsi!

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

O Periat confuſio faciem meam Domine DEUS meus, quia tam diſſimilis factus ſum fratribus meis & filiis matris meæ Eccleſiæ! Heu quomodo apparebo in conſpectu tuo Domine, & in concilio juſtorum tantâ charitate ardentium! illi cum timore & tremore operabantur ſalutem ſuam. Alii caſtigabant corpus ſuum, & in ſervitutem redigebant, cæteri non veſtiebantur mollibus, ſed de pilis camelorum tegebant lumbos ſuos.

Alii ludibria & verbera experti ſunt, lapidati ſunt, ſecti ſunt. Ego autem vilis, exoſus & ingratus peccator, non tantùm crucem propriam tollere & Sanctis tuis aſſimilari renuo, ſed etiam, quod gravius eſt, te DEum meum centrum omnium bonorum graviſſimis peccatis offendere non deſino.

Quomodo ergo tam exoſus peccator dignus erit aliquando DEO, qui offendit & contempſit DEum? quomodo poſſidebit DEum, qui eum abjecit? quomodo videbit intuitivè DEum, qui totum intellectum averit à DEO? quâ fronte gratiam requiret, qui æterno odio eſt dignus? & cui pœna debetur, quâ temeritate gloriam depoſcet? Quid mi Pater dicam, merui mortem, & præſumam petere vitam? nónne dulcem affectum Patris ſtultus exacerbat Filius, qui poſt illatas Patri contumelias adhuc contumax hæreditatis ſibi uſurpat celſitudinem?

Ergóne mi Domine, & ego deinceps audebo te offendere & nihilominus petere regnum tuum? Ergóne deinceps audebo delicatus miles molli ſtrato uti, indui

indui splendidè & epulari? si beati qui lugent, eheu! quomodo felices erunt, quibus nil placet, nisi jocus, cibus, & ludus? Itáne me non pudebit sub spinoso capite membrum esse delicatum? Quomodo potero carni indulgere ac nihilominus petere regnum tuum, qui non habuisti mi JEsu, ubi caput tuum reclinares? qui & fame cruciatus fuisti, & felle potatus?

Eruntné fortiores ac prudentiores filii hujus sæculi, quàm servi tui? tollerabunt illi omnia pro supplicio, & ego nihil pro præmio æterno? An ad hoc veni ô bone JEsu, ut ignavus sim miles in castris tuis?

O DEUS cordis mei! non ultra mihi sapiet mundus, aut bona illius, quando gustavi & vidi, quàm suavis sis Domine! Imò etiam ignis, crux, bestiæ, confractio ossium, membrorum divisio, & totius corporis contritio, & tota tormenta diaboli in me veniant, tantùm te DEO meo fruar.

Aspirationes ad cœlestem Patriam.

O Domus DEI magna & spatiosa nimis, quando inhabitabo te! ô terra viventium, quando vivam in te! ô ingens locus habitationis DEI, quando capies me! ô ubertas domûs DEI, quando inebriabor abs te! ô terra lacte & melle fluens, quando perveniam ad te! ô templum Domini, quando visitabo te! ô Cœna magna, quando accumbam ad te! ô terrens voluptatis, quando potabis me! ô fons vitæ, quando sitim extingues in melô gaudium super gaudium vincens omne gaudium, quando intrabo te, ut videam DEUM Deorum in te.

O JESU! ô JESU! quàm dilecta tabernacula tua, Domine virtutum! concupiscit & deficit anima mea in atria tua! sitivit anima mea ad te DEUM fontem vivum.

vum. O quando induces me in purum, in excessivum, in absorptivum tui amorem? quando demittes me in abyssum amorosissimi cordis tui, ut omnium præter te solum oblitus, etiam me ipsum nunquam inveniam? quando in lumine tuo videbo lumen tuum?

O quando suavissime mi JESU licebit sacros pedes tuos pro me perforatos osculari & lambere? os aperto lateri admovere? ad pedes tuos in æternum sedere?

O si hoc gaudio! ô si te solo & unico post aliquot miseros dies frui, & vocari possim ad cœnam Agni & DEI mei! O JESUM DEUM meum! ô omne desiderium meum! quemadmodum desiderat Cervus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te ô JEsu.

Quid enim mihi est in cœlo, & à te quid volui super terram? defecit Caro mea & Cor meum in salutare tuum DEus cordis mei & pars mea DEus in æternum.

Infelix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis hujus! cupio dissolvi & esse tecum mi bone JEsu! Creasti nos Domine ad te, & inquietum est Cor nostrum, donec requiescat in te. Nam ubi Pater meus est, ibi spes mea, & patria mea, portio mea in terra viventium. Vade, vade cor meum ad DEum tuum, ad amorem tuum JEsum. Ecquid vis agere diutiùs in hujus pectori mei cloaca? Vade, vade Cor meum, vade ad DEum tuum, tam dulcem, tam pium, tam amabilem! nónne anima mea, ibi debet esse Cor tuum, ubi est thesaurus tuus?

O amor meus! ô DEUS meus! ô mellifluum osculum & amplexus dulcissimus, ô indissolubilis conjunctio, ô pabulum suavissimum, ô inflammatio incentiva, non amplius, non amplius possum vivere sine te. O conflagrem! ô liquefiam amore DEI mei! ô utinam nunc mori possem præ amore Domini mei JEsu! ô anime mi! quis te adeò beatum efficiet, ut con-

festim

festim ex hac ærumnosa vita, aut morte potiùs evoles in DEum!

Age bone JESU dulcis amor cordis! educ vinctum amore tui animum debitum charitatis tuæ triumphum. Videant te oculi mei dulcis JEsu, videant te, & hìc moriar, ut te fruar! Ne patiaris me diutiùs præ tui amore & desiderio languere & diu interire.

EODEM DIE MEDITATIO SECUNDA.

De Æternitate.

Prælud. 1. Statue te cum S. Davide cogitante dies antiquos & annos æternos in mente habente, atque infige diligenter cordi tuo; quid sit æternitas.

Prælud. 2. Pete humiliter, ut felicem & beatam æternitatem promereri possis.

Punctum. I.

COnsidera, quid sit æternitas! an duratio nunquam fluens, semper præsens, perpetuum aliquod hodie! an circulus, cujus centrum semper & peripheria est nunquam! an rota, quæ perpetuò volvitur & quiescit nunquam! an oceanus sine fundo, littore, termino, & fine!

2. Cogita, quid sit damnatorum æternitas? an mors semper reviviscens, & vita semper moriens? an ignis vivacissimæ flammæ nunquam extinguendæ? an vorago profundissima aquarum semper ardentium? an triceps cerberus omni tempore latraturus! an vermis con-

continuò rodens & nunquam moriens ! an Basiliscus mortifero oculo ! an Draco ignitis visceribus semper nocens & nunquam interimens.

3. Quære : quid æternitas utrorumque ? O exoptata Beatorum æternitas ! ô exoptata cœlitum patria ! ô detestandum exilium damnatorum ! Quàm placet ista, Chanaan perpetim manans lacte & melle ! quàm displicet illa Ægyptus repleta absynthio & felle ! Euge euge fortunata ter & amplius filia Syon ! Væ væ ter & amplius filia Babylonis misera.

4. Considera, quàm diu hì & illi ? semper & nunquam ! nunquam & semper ! durabit ignis in stygio sepulchro semper, torquebit semper, extinguetur nunquam. Hi dilatato corde lætabuntur in cubilibus suis semper. Illi præ angustia spiritûs gementes latrabunt in antris suis semper. Verbo, tam diu durabit æternitas, quàm diu DEUS erit DEUS.

5. Ingemisce & desle maledictam damnatorum æternitatem, quorum unica erit in tota æternitate occupatio, sine fine, sine termino ejulare, rugire, flere, in igne sulphureo torqueri, dentium stridore concuti, præ desperatione finis malorum suorum, æternùm ardere.

6. Obi animo omnes miseras animas, & damnatos omnes, illosque alloquere : quot sæcula vobis hic cum aljis contubernalibus restant transigenda ? quamdiu erunt vestri cruciatus ? an non videbitis Dommum in æternum in terra viventium :

7. Interroga Dominum JESUM, an non sanguine suo has infernales flammas mittigabit ? an non Divino suo cruore ardorem hunc sempiternum post myriades sæculorum extinguet ? nunquid in æternum projiciet DEUS : respondebit tibi : In inferno nulla est redemptio. Damnatis jam non possunt prodesse vel integra lacrymarum effusa maria, nec sanguis

guis Martyrum, & ipsius Christi licet infiniti valoris in cruce effusus.

8. Inquire ex anima tua, an non detestabitur vitam suam tam pessimè traductam! an pro momentaneo, quod delectat, eliget æternum, quod cruciat? an pro unica gutta consolationis præeliget mare ærumnarum & æternæ plorationis!

9. Computa vires tuas, an poteris habitare in æternum cum igne devorante & ardoribus inferni sempiternis? an poteris exul esse à DEO, æternùm execrari cum damnatis DEUM, blasphemare Sanctos ejus?

10. Resolve te pro commissis peccatis tuis ad maximam pœnitentiam. Desidera, ut ex oculis tuis sanguineæ erumpant lacrymæ, ut cor tuum præ immani dolore scindatur, ita, ut hic vultum amantissimi Patris toties offensi deprecari possis.

Actus Contritionis.

JUstissime DEUS, qui fieri potest, ut æternitatem mihi mineris pœnarum, neque tamen justitiæ tuæ metum extorqueas à durissimo corde meo? an nondum apprehendo, tametsi fornacem videam æternùm arsuram, quantus peccati sis hostis, & quàm enorme sit delictum, te offendere Dominum universorum?

Quî fieri potuit, ut tanta insania nidularetur in corde meo, ut vivere auderem, vel momento duntaxat unico tibi inimicus? neque momento tantum, sed & mensibus & annis integris perstiti in hoc miserabili statu. Nihil interea immemor veterum mearum deliciarum; & quamvis tot peccatorum gravatus pondere, somnum tamen capio quietissimum.

O insaniam omnium, quæ unquam occupavêre hominis animum, insanissimam! merebar dudum ple-

cti sententiâ, ad emendationem usque meam tam diu dilatâ, merebar equidem, fateor, sed tu Clementissime DEUS bonitate tua malitiam meam superâsti; age igitur, ne dedignare diutius etiam sufferre me. En vinctum me, & captivum Divinæ misericordiæ tuæ; qui me fugitivum tanto labore quæsivisti, ne repellas supplicem à pedibus tuis, ah! ne rejicias animam, tam carò tibi emptam.

Largire fortitudinem, ut fugiam peccatum, quod ducit ad damnationem, da gratiam, ut timeam infernum, qui separat à te, timeam æternos cruciatus, dele sanguine tuo sententiam, quâ toties damnari debui ad infernum. Sic ergo his omnibus liber, velut vivum bonitatis tuæ tropheum, misericordias tuas in æternum cantabo.

Actus Deprecationis.

O Infinitè misericors DEUS! si tu me ejicis, quis me recipiet? si tu me despicis, quis me aspiciet? Et quid proderit mi dulcis JESU, Majestati tuæ pro me tam humiliter exinanitæ, si me in æternum à facie tua projectum & exclusum in abyssum inferni æternis trades cruciandum tortoribus?

Cujus utilitatis erit ineffabile pretium tui sanguinis adeò pro me abundè effusi? & quomodo mors tua morte mortua erit, cùm tartarus deglutiens imaginem tuam, simul in oblivionem absorbeat infinita merita tuæ durissimæ passionis, & animam igni inextinguibili destinatam à tua beatissima præsentia perpetuò separet.

Quomodo relinques ô Pastor bone oviculam tuam solam in terra horroris & vastæ solitudinis, inter leones,

nes, urſos, & tygrides infernales? poteriſné vocem ſpernere ballantis hujus miſeræ oviculæ & fugientis ad te?

Nunquid mi JESU cognoſcentur in tenebris mirabilia tua, & juſtitia tua in terra oblivionis? Nunquid narrabit aliquis in ſepulchro miſericordiam tuam! nunquid iratus fueris, miſericordiæ nunquam recordaberis? nunquid hæreditatem tuam delebis, & claudes ora te canentium? nunquid facies hominem, quem creaſti ad laudem tuam, gaudium ſempiternum inimicis tuis?

O Pater miſericordiarum! ô DEUS æternæ conſolationis! qui non lætaris in perditione peccatorum, ſed magis vis, ut convertantur & vivant: en habes ad thronum miſericordiæ tuæ proſtratum ſupplicem, cui unicum hoc pro totius vitæ gemitu relictum eſt. Peccavi! & heu petulantiſſimè iram tuam. Tibi ſoli peccavi ô Pater benigniſſime! mereor mille infernos. Non habeo, unde ſolvam: mea ſatisfactio eſt tuus ſanguis.

Non avertas bone JESU faciem tuam ab hac anima mortis æternæ affecta doloribus, quam non avertiſti ab iis, qui eam ſputis & colaphis malè tractârunt. Noli benigniſſime JESU filii tui licet prodigi in æternum oblivisci, quia in manibus tuis deſcripſiſti me. Noli in æternum à facie tua creaturam & opus manuum tuarum repellere: utique Domine nihil horum odiſti, quæ feciſti. Hìc potiùs ure, hìc caſtiga, ut in æternùm parcas.

FERIA SEXTA.

Meditatio Prima.

De Passione Domini.

Prælud. 1. Statue tibi ob oculos cordis, JESUM totum lividum, ſanguinolentum, vulneratum, dilaniatum, de cruce pendulum, & diſcerptum in toto corpore.

Prælud. 2. Roga Dominum JESUM, ut ex ipſius laboribus, ſumptibus, & ſudoribus, uberes fructus colligas.

Punctum. I.

COnſidera, quis & qualis pro te patitur? Dignitate DEUS & homo! Quid mirabilius! quid horribilius! quis unquam cogitavit ſimile! potuitné vitâ mori! DEus flagellari! potentia DEI funibus ligari! imago æterni Patris conſpui! DEUS denique nudus inter duos latrones ſuſpendi!

2. Quære: quid & quanta patitur? Tam magna, tam multa, tam ignominioſa tormenta paſſus eſt, in urbe Orbis principe, in oculis innumeræ multitudinis, poſt tot miracula, in tenerrima corporis conſtitutione omni genere immaniſſimo ſuppliciorum. Fuêre tanta, ut Angeli pacis amarè planxerint, tanta, ut rupes ſciſſæ, cœlum, terra, omniaque elementa trepidârint.

3. Pro quo patitur? Non pro diviniſſimis illis Spiritibus Cherubinis aut Seraphinis, ſed pro hominibus

nibus vilissimis : pro te in particulari luto & cinere : pro suo immico : pro te abjectissimo & ingratissimo homuncione : te damnationis æternæ reo : te nequam & prodigo filio.

4. Quo tempore incepit Christi passio? Duæ fuerunt Christi cruces, una spiritualis, quæ à primo instanti conceptionis cæpit : altera corporalis, cui principium datum in præsepio. Spiritualis Crux consistebat in continua tristitia interna, quam causabat viva futurorum vulnerum & mortis crudelissimæ apprehensio : priusque Christus ab amore, quàm ab odio crucifigi voluit.

5. Quare patitur? nulla illi patiendi necessitas; non, quòd indigeat nobis, utpotè se ipso felicissimus, non, quòd accedat quidquam aut detrahatur, si vitam aut damnationem æternam incurramus. Patitur ergo ex solo amore, pietate, misericordia, ultrò, sponte, alacriter.

6. Tunc demum dulce cum JESU tuo institue colloquium : Quid facis bone JEsu! nos mori debuimus, & tu solvis! nos peccavimus, & tu luis! quæ non rapuisti, reddis! Opus sine exemplo, gratia sine merito, charitas sine modo.

7. Deinde admirare effusissimam ipsius in redemptione & passione liberalitatem & dic : Quæ tua mi JESU bonitas & liberalitas? una guttula non dico cruoris sed sudoris, ad redimendum universum mundum, & mille alios, si extarent, sufficeret : & tu non guttam, sed torrentem sanguinis tui effundis?

8. Revoca tibi in memoriam illa verba amoris plena Christi Domini ad S. Gertrudem prolata : Vide, quomodo crucifixus sum amore vestri, quomodo pendeo nudus, despectus, toto corpore vulneratus, per singula membra distentus! & adhuc te ita amo, ut si aliter salutem consequi non posses, vellem iterum

mori pro te. Et si fieri posset, ut toties morerer, quot sunt animæ in inferno, ego promptissima voluntate corpus meum traderem, eandemque passionem pro qualibet anima sustinerem, quam sustinui pro omnibus.

9. Cogita nunc atque delibera; Quo ille dignus sit? quid tu illi debeas: quid retribuisti Domino tuo pro omnibus, quæ tribuit tibi!

10. Erubesce & confundere, quòd tanta tamque indigna mala pro tantis bonis & donis retribuas: quòd tantis ejus ærumnis, malitiâ tuâ & perditione causam dederis; quòd illi compati & crucem tuam tollere nollis.

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

O JESU pro me crucifixe! quantorum ego tibi dolorum causa fui! verè languores meos tulisti bone JEsu, & dolores meos portasti! O JEsu! ô amor! vix pro justo quis moritur, tu pro inimicis & pro injustis mortuus es? O ardentissima charitas! ô quàm suaviter uris! quàm fortiter trahis in funiculis Adæ & charitatis? vulnerasti Cor meum JESU mi, vulnerasti Cor meum: utinam amore tui mori possem, & vivere tibi!

O me ingratum hominem! quid pro his omnibus reddidi tibi? pro tantis beneficiis tanta reddidi mala! pro his omnibus toties tam graviter contra te benignissimum Patrem ego ingratissimus filius, contra te supremum Principem, ego rebellis servus, contra te DEUM & Redemptorem meum ego ingratissimus & vilissimus terræ vermiculus insurrexi: toties sanguinem tuum peccatis meis conculcavi, iterum atque iterum te in

cru-

crucem adegi: tot animas tuis vehementissimis doloribus & pretioso Sanguine emptas occidi.

O Zelosissime & profundissime amator & Pater animæ meæ, induo & superinduo sicut diploide faciem meam, confusione peccatorum meorum. Sto pudore plenus ante te. Et non me movet ad confusionem & dolorem horrendus infernus, quia offendi te, non me movent acerba vincula & æterni gehennæ cruciatus! Tu me moves mi DEus! non me movet cœlum, quod propter peccata mea amisi. Movet me, quòd videam te totum excarnificatum, & in toto corpore discerptum. Movet me Caput tuum Spinis coronatum. Movet vultus tuus sputis, alapis, & livore deformis. Movent manus & pedes clavis saucii. Movent me opprobria, & mors tua, & Sanguis tuus, & ita movent, ut si non esset infernus ullus, & si nullum esset cœlum, tamen peccata mea detestari, & execrari amore tui vellem.

O si vel nunc tota abyssus ingentium aquarum recipiatur sinu cordis mei, illamque effundam in signum doloris mei! ô si præ acerbo dolore omnes guttæ sanguinis mei mutentur in lacrymas, aut lacrymæ mutentur in sanguinem, quia toties ausus sum contemnere ô bone JEsu pretium sanguinis tui.

O si etiam daretur in me unicum æterno priùs in te amore donatum, & in eo confirmatum omnium damnatorum, & damnandorũ pœnas colligi & acervari, sic, ut cæteri omnes, qui modò impiè calcant pedibus suis tuum sanguinem, te Salvatorem suum laudarent, & nullus omninò non amaret, qui potest amare! profectò mi JEsu non diceres amplius, justè conquestus, quæ utilitas in sanguine meo?

Actus Compassionis.

QUis mihi hoc tribuat, ut pro te moriar amantissime JESU? tuas angustias considerans in me ipso deficio, & præ dolore exanimis efficior, dum te pro me tanta mala sustinere conspicio. Quid fecisti Domine? quare pro me vilissimo ascendisti crucem? Et quid sum ego putredo & vermis, pro quo tu Dominus omnium debeas sic affligi?

Quare talem mi JESU commutationem fecisti, ut dares vitam pro morte, veritatem pro vanitate, gratiam pro malitia, & gloriam pro miseria? Nónne meliùs erat mi bone JESU, ut non essem, quàm ut factus te occiderem? & cur carnes meas non lacero præ dolore? aut quomodo me omnis Creatura non occidit, qui fui occasio tuæ mortis?

Nónne mirabile videtur me cogitare, te tam nobilissimum & benignissimum Dominum pro me vilissimo mortuum, & non statim deficere præ nimia tristitia? O Frater dilectissime & primogenite, tristitiâ nimia affecte, quomodo ego frater tuus, si hujus tristitiæ tuæ conscius non contristor! O JESU benignissime, qui pro me angustiatus & afflictus es, flagellis laceratus, & terribili morte peremptus, quomodo ego filius tuus, si hæc videns mærore non consumor! O Sponse dulcissime pro me tantâ amaritudine plene, quomodo ego Sponsa, si tuam amaritudinem non participo?

Morior mi JESU, morior, nisi videro in manibus meis fixuram clavorum tuorum, & in pedibus meis cicatrices & vulnera pedum Sanctorum tuorum. Morior mi JESU, nisi videro pectus meum tuâ lanceâ transverberatum, & caput meum tuâ spinea Coreno redimitum. Certè mi dulcissime JESU nolo

vinere ſine vulnere, quia te totum pro me video vulneratum.

O cur crucis illius loco non fui, ut tu Domine mi fuiſſes manibus meis & pedibus conclavatus! certè illi Joſeph ab Arimathæa dixiſſem: non auferas JESUM à me, ſed mecum illum ſepelias, & deponas in ſepulchro.

EODEM DIE MEDITATIO SECUNDA.

De pœnis Purgatorij.

Prælud. 1. Deſcende vivens in purgatorium, domum flammarum ingentium, lacumque intuere maximum & ardentiſſimum, ac ibidem intuere hominum myriades, & inter illos Principes, Prælatos; Sacerdotes, Religioſos, plebejos conſpice.

Prælud. 2. Pete lumen, ut agnoſcas, quàm ſit intenſus ignis purgatorij.

Punctum I.

CONſidera, quia pœnæ purgatorii tantæ ſunt, ut S. Auguſtinus dicat: *Ignis durior eſt purgatorii, quàm quidquam in hoc ſæculo pœnarum videri, excogitari, aut ſentiri poteſt*. Ser. 42. de Sanctis. Et S. Thomas 3. p. q. 46 à 6. aſſerit pœnis Martyrum omnium, imò ipſius Chriſti Salvatoris cruciatibus eſſe acerbiores pœnas purgatorii.

2. Quære, ob quam cauſam hæ animæ, creaturæ nobiliſſimæ, genus electum, gens Sancta, tantas & tam

atroces patiantur pœnas? Ideo, *quia etiam stipula, etiam fœnum in judicium & pœnam veniunt*: 2. Cor. 3. *Etiam de verbo otioso reddetur ratio in die judicii.* Math. 12. *Etiam minutissima cogitatio divinis oculis discussa non placuit.* S. Gregor. 21. Homil.

3. Tunc demum imaginare, quòd videas ignea in flammis purgatorii corpora, lacrymas, quas fundunt, ignes esse.

4. Postea odorare sulphureum illum & teterrimum odorem, & gusta, quàm amarus sit calix punientis DEI.

5. Deinde si quam illæ flammæ animam exulterint ad conspectum tuum, percunctare: cur tot annis in igne devorante, & ardoribus sævissimis misera permaneat? certè respondebit tibi, ut ille Paraliticus, qui 48. annis jacuit ad Piscinam Probaticam: *Domine hominem non habeo*? qui me è loco isto moveat.

6. Insuper inspice mentis oculo, quantus sit in animis illarum dolor & mœror, ùt clamant querulæ: Quia lumen cœli non video! quia à DEO meo centro & ultimo bono meo tam diu arceor & exulo!

7. Gratias age nomine animarum purgatorii Divinæ bonitati, quòd temporaliter in illas igne & pœnis advertat, ne in æternum igne gehennæ puniat.

8. Opta tibi tantam felicitatem. O si Divina misericordia te etiam hoc igne purgatorii dignaretur. O si hic potiùs ureret, hic secaret, ut in æternum parcere possit.

9. Excita in te desiderium, quòd velis ex corde animas purgatorii tanquam ardentes stipulas lateri Christi aperto admovere, ut ex illo ceu limpidissimo fonte guttæ Sanguinis, aut aquæ stillæ bullientes effluant ad extinguendum, vel saltem mitigandum ardorem purgatorii.

10. Pete gratiam, ut totum vitæ tuæ tempus benè & fructuosè impendere possis, & pro peccatis hic satis-

facias

facias ; ne cogaris ibi ſolvere usque ad noviſſimum quadrantem.

Actus pro defunctis.

RESpice pie Pater de ſede magnitudinis tuæ ad miſeras animas in purgatorio detentas. Reſpice pœnas & crutiatus, quibus tam miſerabiliter torquentur. Conſidera gemitus & lacrymas, quas ad te fundunt: audi preces & ſupplicationes, quibus miſericordiam tuam implorant, & eſto propitius peccatis eorum.

Offero tibi Pater Clementiſſime animam dulciſſimi Filii tui JESU cum omnibus ejus actibus, & animas omnium Sanctorum & Sanctarum, ut è pœnis liberentur Electi tui.

Offero tibi pie Pater JEſum flagellatum & crucifixum, & Sanguinem ejus in terra effuſum, JEſum morientem & lacrymantem pro omnibus peccatis animarum purgatorii; quæ unquam perpetrarunt, ac pro illarum negligentiis offero tibi ferventiſſima ejus deſideria: pro omiſſionibus bonorum operum offero tibi ejusdem meritorum abundantiam.

Demum pro omnibus pœnis, quibus obnoxiæ detinentur, offero tibi omnes pœnitentias, jejunia, vigilias, orationes, labores & afflictiones, vulnera, livores, paſſionem & mortem, quam innocentiſſimè & promptiſſimè Filius tuus ſuſtinuit.

Inſuper offero tibi miſericors DEUS venerabile SACRAMENTUM in omnibus templis per univerſum mundum, omnia Sacrificia jam peracta, & ad finem ſæculi peragenda, omnia Martyria, omnia vota & obſequia juſtorum, quæ tibi dant guſtum, vel quæ tibi placuerunt, & in æternum placebunt, omnem pœnitentiam, mortificationem,

jejunia, vigilias, & omnia merita totius militantis Ecclesiæ. Et offero hæc omnia pro pecatis animarum purgatorii, humiliter obsecrans, ut per hæc libertatem vel saltem levamen pœnarum consequantnr.

DIE SABBATI.

Meditatio Prima.

De beneficio vocationis.

Prælud. 1. Constitue te coram DEO, totaque cœlesti Curia, & cogita, quantâ tecum Dominus misericordia usus est, qui te cum paucis aliis, imò paucissimis respectu multorum ex prædestinatione, ut speras, vocavit ad Religionem Sacram.

Prælud. 2. Pete lumen cœleste, quo clarè cognoscas, beneficium vocationis tuæ, & ad quem finem vocatus es.

Punctum I.

REvoca tibi in memoriam, in quantis periculis versaris vivens in sæculo, commemorando peccata tua, occasiones, & miserias, in quibus ceu in limo profundo hærebas.

2. Perpende, quanto in periculo versentur ii, qui sceleribus implicati vivunt in sæculo, vel qui gratiam similis vocationis acceptam deseruerunt. Quis hoc effecit, ut ab illis avulsus ad portum securitatis pervenires?

3. Considera, quomodo singularem benevolentiam, familiaritatem, & intimos amores SS. TRINITAS exhi-

exhibet caſtis & à mundo avulſis. Nam tota anima ſanctificante gratia nobilitatur, Deique filia electa dulciſſimis affectibus DEUM ſemper intra ſe complectitur. Deinde gaudent Religioſi; quia nomina illorum ſcripta ſunt in libro vitæ. Imò jam corde in cœlo fixi ea gaudia prægustant. Tanta hæc eſt exultatio, ut Xaverios exclamare cogat: *Satis eſt Domine, ſatis eſt.* Et Antoniis, Macariis, Bernardis, breves, dulcesque reddat totas inſomnes noctes cum DEO tranſactas. Veriſſimè S. Aug. *Juſtis non ſubtrahuntur deliciæ, ſed commutantur illicitæ in licitas, fluxæ in ſolidas, fædæ in puras.*

4. Commemora, quid S. Bernardus dicat de Cella Religioſi, ita ille: Cœli & cellæ Religioſi habitatio cognata eſt: à celando enim cœlum & cella nomen habere videntur, & quod geritur in cœlis, hoc in cellis. Quid enim aliud eſt hoc? vacare DEO & frui DEO? à cella ſæpè in cœlum aſcenditur, rarò à cella in infernum deſcenditur.

5. Adora Dominum in illo loco, in quo tibi primùm data gratia efficax ingreſſûs in Religionem. Item in loco, in quo veſtem Religioſam aſſumpſiſti: vota & Profeſſionem feciſti.

6. Gratias age Sancto Religionis Fundatori, quòd te inter ſuos adelegerit, cùm tu millies indignus fueris hâc veſte Religioſa, indignus omni gratiâ, & cœleſtibus inſpirationibus.

7. Incuſa & argue te coram cœlo & terra: O ſi hoc medium ſalutis alii haberent, vocationis ſcilicet beneficium, quàm ſanctè illo uterentur! Hoc enim cordi tuo altè imprime, quia dum vinci te à ſæcularibus in ſervitio DEI permittis, cadit ſæpius ſuper te ipſius Chriſti ſententia. Auferetur à vobis regnum DEI & dabitur genti facienti fructus ejus. Multi venient ab oriente & ab occidente, & recumbent cum Abraham, Iſaac, & Jacob in regno DEI, Filij autem

regni ejicientur in tenebras. Sic in die judicii dicet multis Christus, qui in nomine ejus multas virtutes fecerunt: Nescio vos, recedite à me operarii iniquitatis.

8. Interoga te ipsum; quoties Religionem Sacram tua pessima vitâ diffamasti? quot à te neglectæ inspirationes Divinæ? quot occasiones DEO serviendi prætéritæ? quàm exigua talentorum à DEO concessorum, temporis pretiosissimi, consiliorum piorum, & exemplorum bonorum cura?

9. Plange itaque super te, quia te plangunt Angeli, te plangunt guttæ sanguineæ Christi, plangunt lacrymæ Sancti Patris tui, quia peccasti, & mali illius, quod commisisti, pœnitentiam non egisti, quinimò gravius in Religione deliquisti.

10. Protestare de tua fidelitate & emendatione, quòd velis in posterum sanctiùs in Religione vivere, & diligentiùs vota emissa observare, continuò ad perfectionem debitam aspirare.

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

OBstupesco Domine! quomodò ampliùs sustineas conspectum meum, cùm sim creatura tibi tam ingrata & rebellis. Profectò Domine ego sum vilior peccator omnibus reprobis, & credo neminem tam longè unquam à te recessisse, quam ego recessi per mea flagitia. Imò credo, si maximi quique peccatores mundi habuissent talia auxilia, qualia ego à te accepi, majore sinceritate cordis & festinatione ad te redituros, Latrones ipsi & sacrilegi perfectiùs tibi Domine famularentur, si eos tot, ut me, affecisses beneficiis & vocasses.

Ideo,

Ideo prorſus me indignum reputo, mi Domine, ut tibi ſerviam, tuque exaudias orationes meas, indignus ſum hâc veſte Religioſa, indignus omni gratiâ. Indignus ſum etiam, cùm tibi ſim inobediens & refractarius, qui habitem inter tuos ſervos, à quibus, ſi pro meriritis me tractare vellent, nihil aliud audire me oporteret, quàm contumelias & convitia.

Quin etiam procul amandari me conveniret à conſortio tuorum ſervorum, ne fortè putredo abominabilium ulcerum, & vitiorum meorum quemquam illorum inficiat.

O JESU mi Clementiſſime! en graviſſimus peccator, ſervus tamen tibi mille votis mancipatus, recurro cum fiducia ad pedes tuos, ſummoque cum dolore animi meam ingratitudinem & malitiam accuſo, confitendo omnia peccata, præcipuè in Religione commiſſa; quorum me ſummopere pœnitet.

Nihil inferni, mi dulcis JESU, timor, neque amittendi cœli metus in deteſtatione ſcelerum meorum loci habet. Solus ante oculos meos Tui amor obverſatur. Non aliam doloribus oppreſſi cordis propter iniquitates meas reperio cauſam, quàm quia te JESUM amo.

Largire quæſo Domine, ut omnia peccata inpoſterum longè à me fiant: & quamvis ego naturâ non poſſim eſſe impeccabilis, ſaltem ô bonitas infinita, fac mihi hanc gratiam, ne unquam mortaliter peccem. Deinde fac Domine, ut loco vitiorum in me imprimantur omnis generis Sanctæ virtutes, quod totum tibi cedat in gloriam, gratiarum actionem, & ſalutem animæ meæ.

Actus Amoris DEI.

O Fons amoris perpetui bone JESU, quid dicam de te? quomodo potero tui oblivisci, qui mei dignatus es recordari, etiam postquam perii? quis hoc misericordissime Domine effecit, ut, cùm ego in peccatis mortuus & sepultus jacerem, me tua gratia excitaret! Quid feci ego? quid merui? nihil: sed vox sanguinis tui ô JESU! ô JESU! clamavit ad Patrem, & inveni gratiam in oculis ejus, & venisti, & sustulisti me, ex mediis periculis.

O altitudo judiciorum & magnitudo miserationum tuarum! quot homines interea in medio peccatorum suorum cursu subita morte sunt abrepti, qui nunc miserè torquentur in inferno! quid factum fuisset de me, si tu me tunc ad strictum evocasses tribunal? quis, cùm ego dormiebam, pro me deprecatus est?

Quid in me dulcissime JESU invenisti obsequii, ut tantum rependeres præmii? quid in me vidisti amplius, quàm in aliis, quos reprobasti? Toto vitæ meæ tempore te non cognoscebam, te non amabam, abyssus eram iniquitatis & tenebrarum; & tamen tu mi JESU super hujuscemodi peccatore dignum duxisti aperire oculos tuos.

Benedictus sis Domine JESU in illo primo intuitu ad peccatricem animam meam, & cùm in tota collectione animarum nullam indigniorem haberes, quam respiceres, in eam tamen indignissimam respexisti. Benedictus sis Domine JESU in hoc triumpho bonitatis tuæ de Te ipso, in quo tam magnificè, & gloriosè triumphavit de te Bonitas & misericordia tua. Laudent te Domine omnes Sancti tui, quia respexisti super unum canem mortuum.

Quomodo ergo mi bone JESU non exaltabit te anima mea pro tantis miserationibus tuis, omnibus diebus vitæ meæ? quomodo non tota se eviscerabit, exinanietque in dilectionem bonitatis & charitatis tuæ? O DEUS meus! ô dulcis amor meus! hoc tibi de me, certum esse velim, quòd abhinc tam firmâ, tamque constanti voluntate statuerim te diligere, ut etiamsi mihi nihil unquam, neque in hac, neque in altera vita, boni conferre velles, imò si in hac vita omnibus ærumnis, pœnis & cruciatibus, & in altera vita suppliciis æternis me afficeres, nihilominus amare te velim, & ex intimis cordis mei medulis tibi servire.

EODEM DIE MEDITATIO SECUNDA.

De Cultu Magnæ DEI Matris.

Prælud. 1. Statue te in conspectu Pretiosissimæ DEI Parentis Virginis MARIÆ.

Prælud. 2. Petas, ut pretiosissima DEI Parens, tibi sit Domina, tu autem illius sis servus, & mancipium.

Punctum I.

GRatulare Beatissimæ, quòd sit arctis vinculis alligata affinitatis & consanguinitatis cum Divinissima Trinitate. Est enim Filia Patris æterni: est Mater Filii DEI: est Sponsa Spiritus Sancti? est templum SS. Trinitatis.

2. Gratulare ipsi de illo gustu & complacentia, quam habet SS. Trinitas de hoc singulari opere suo.

3. Exulta, quòd DEUS amet Beatissimam super omnia opera sua.

4. Gratias age DEO pro electione hujus Virginis in Matrem, pro conjunctione Virginitatis & Maternitatis.

4. Adora in B. Virgine relucentem DEI Puritatem, Sanctitatem, Sapientiam, Misericordiam &c.

6. Gratulare duo dona soli Beatissimæ propria: donum Virgineæ Maternitatis divinæ, & donum Immaculatæ Conceptionis.

7. Congaude illi, quòd sit Domina & Regina totius universi, & omnium creaturarum: creaturas autem omnes & singulas illius esse subditas ejusque mancipia. Quia enim Filius ejus est verus DEUS, & ideo absolutus rerum Dominus, omniaque ei subjecta naturaliter fiunt: inde consequenter Mater hujus DEI ac Domini omnium, est etiam naturaliter omnium Domina, & omnia ejus mancipia.

8. Cum tota Ecclesia ages gratias DEO pro omnibus donis naturæ, gratiæ, & gloriæ, pro omnibus favoribus & privigelijs, super omnes Sanctos Beatissimæ à DEO collatis.

9. Protestare coram DEO, quòd gloriæ ipsius integritatem redimere, augmentumque illius procurare cupias, etiam cum tui ipsius jactura, in quantum id gustui divino conforme esset.

10. Exulta & gaude, quòd Beatissima (teste S. Anselmo) sit Advocata, Patrona, & Mater nostra, *tam pia, tam potens, ut omnem ad eam conversum & ab illa respectum impossibile sit perire. Imò nullus est, qui salvus fiat, nisi per hanc Sanctissimam: nemo est, qui liberetur à malis, nisi per hanc purissimam: nemo, cui cœleste donum conferatur, nisi per hanc charissimam,* inquit S. Germanus.

Affe-

Affectus varii erga B. Virginem.

EMinentiſſima DEI Mater & Virgo, adoro Te cultu Hyperduliæ cum tota Eccleſia, tanquam Matrem DEI & Dominam mundi.

Saluto te in unione amoris & per Cor dilecti Filii tui, atque omnium te amantium dicens cum S. Mechtilde: Ave ex Omnipotentia Patris, ex Sapientia Filii, ex Clementia Spiritûs Sancti, dulciſſima Virgo MARIA cœlum & terram illuminans.

Saluto te eo affectu, quo ſalutat te Æternus Pater, tanquam Filiam ſuam: eo affectu, quo te ſalutat Verbum æternum, tanquam ſuam Matrem: eo effectu, quo te ſalutat Spiritus Sanctus tanquam ſuam Sponſam.

Saluto te eo affectu, quo te ſalutaverunt Sancti, qui ante nos fuerunt, quo te ſalutant nunc, & ſalutabunt ad tempora Antichriſti. Saluto te & omnibus Salutationibs Sanctorum omnium, tota æternitate duraturis.

Pretioſiſſima DEI Parens, amo te poſt DEum ſuper omnia: quia DEus ſuper omnem puram creaturam amavit & amat te: quia omnes cives cœli amaverunt & amant te: quorum amore amo te.

Tantùm te diligo, dulciſſima DEI Mater, ut ſi ego ſolus poſſiderem omnium Electorum gratiſſima corda, libenter illa omnia amori tuo impenderem.

Agnoſco te & recipio, digniſſima DEI Mater, in Matrem & Dominam meam, meque Tibi in filium & mancipium perpetuum offero.

Monſtra, ô MARIA, te veram eſſe mihi Matrem, ama me uſque in finem, & fac, ut te redamare totis viſceribus cordis mei contendam.

Accipe ô Sereniſſima Regina, & Domina mea,

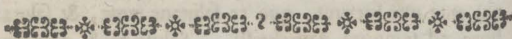
accipe jam ex hac hora possessionem absolutam & perpetuam mei.

Tibi tuoque servitio, omne tempus, quantùm possum, dedico: & opto momenta singula illius converti in æternitates, quibus Tibi inserviam.

Doleo, quòd hactenus non servierim Tibi ùt debui, Pœnitet me, quòd tibi aliquando ingratus fuerim ô dulcissima Domina mea, confundor, quòd nihil dignum hucusque honore tuo fecerim.

Utinam, utinam omnia momenta vitæ meæ pro maxima gloria tua impendissem, & servivissem Tibi corde perfecto.

O Mater dilectissima, de filiis tuis semper solicita, accende nostrum in te affectum, ut te Matrem nostram ex corde veneremur, diligamus, & colamus.

CAPUT VI.

De pœnitentia, vera salutis semita, quâ homo ex regione longinqua ad DEUM & salutis viam revertitur.

Itinere trium dierum Israelitæ ad montem DEI Horeb profecti sunt, ut sacrificarent Domino DEO. Viator postquam revertitur ad viam salutis æternæ, & vult contritioni operam dare, veluti quodam itinere tridui pergat in desertum ex Ægypto, & de Pharaone

&

exercitu ejus triumphabit. Huius tridui, ſpirituali intellectu, dies primus eſt contritio, ſecundus confeſſio, tertius ſatisfactio.

Motiva ad maturam & ſeriam converſionem Viatoris ad DEUM.

I. *Incertitudo mortis.*

DEus pœnitentibus promiſit veniam, ſed peccantibus ſpatium pœnitendi non promiſit. Quotidie efferuntur cadavera, cadunt juvenes & ſenes, audis & legis, ille hodie occubuit gladio, ille cervicem fregit, ille ſomnum produxit in mortem, alius peſte, fulmine, latrocinio interiit. Quid ſi & tuam hac nocte, hac die, repetent animam à te? Quot millia hominum deluſit iſta ſpes, aut potiùs ſtulta præſumptio? an nunc in inferno poſiti ſunt, mors depaſcit eos; præciſa enim eſt velut à texente vita eorum, dum adhuc ordiri viderentur. Omnem ergo diem crede tibi diluxiſſe ſupremum, ac ultimum, & cùm mane fueris, puta te ad veſperum non perventurum.

Conſidera diligenter, quia continuò veloci curſu pergis ad æternitatem nullo termino concludendam, & finiendam, & audes vel uno momento manere in ſtatu peccati mortalis? in quo ſi moriaris, in puncto deſcenſurus es in infernum! cur non recogitas, quia, ſi in ſtatu peccati deceſſeris, habitabis infelix in igne devorante & ardoribus ſempiternis? quia totus DEus vacabit ad pœnas tuas, & vacabit per omnem æternitatem ſuam, uſque ad inferni noviſſima, uſque dum compleat inebrietque ſagittas furoris ſui juſtiſſimi in te. Com-

puta vires tuas, num poteris ſuſtinere irruentes ſuper te montes vindictæ DEI!

Quòd ſi nunc ſub tuum conſpectum ex infernali abyſſo (DEO ita jubente) infelix ille Chriſti diſcipulus, aut alius ob unicum ſolum peccatum mortale damnatus raptaretur, catenis oneratus igneis; quem ſi hujuſcemodi compellares verbis: Expone Juda, quinam & quamdiu tui erunt cruciatus? quot ſæcula tibi cum tuis contubernalibus pro diluendo tuo peccato reſtant ibidem tranſigenda? cruciatus noſtri, reddet ille, ſunt acerbiſſimi. Vos in plumis ſtretitis, nos inflammis æternas vigilias agimus, vos ridetis, nos dentibus ſtridemus, vos gulæ litatis, nobis pix & ſulphur propinatur.

2. *Paſſio Chriſti Domini.*

VIde durum & impœnitens cor, vide Chriſtum Dominum pro peccatis tuis in cruce erectum, nudum tot ſcurrarum riſui, & blaſphemiis inimicorum expoſitum! caput immiti ſpina ad cerebrum uſque perfoſſum, & ad mortis imperium incurvatum, ſub quo aſtra tremunt. Vide pectus divinorum ignium officinam lethali frigore contractum languere, & manus ac pedes attritis Clavis ligno affixos, totum Virgineum corpus unum propè vulnus factum.

Intuere illum ipſum, qui cùm DEus eſſet, propter te DEus homo factus eſt, & propter eundem te propè non homo, ſed hominis figura, ſpecie & decore amiſſo. O quale ſpectaculum porrigit oculis tuis Golgatha in medio Palæſtinæ.

Inſpice vulnera pendentis, ſanguinem morientis, pretium redimentis. Caput habet inclinatum ad oſculandum, cor apertum ad diligendum, brachia extenſa ad amplectendum, Et his non moveris, ut peccata deleras?

quamdiu ludes & illudes ſanguini Chriſti tui ? Chriſtus innocentiſſimus Salvator pro te in acerbiſſimis cladibus ac doloribus ſuis, in infami ligno medius inter latrones pendet, & tu ingrederis in domum tuam, domum infelicis gaudii, domum improbæ voluptatis, ut comedas, & bibas, & dormias, atque indormias peccatis tuis?

Moveat te amor boni JEſu & ad eum revertere. Crudelis es, ſi fructu laboris ſui JEſum tuum defraudes, fruſtrà pro te mortuus eſt. Sanguinem ſuum ſeriò de manu tua requiret, & tota paſſio Chriſti ſtabit contra te ad majorem damnationem tuam.

3. *Pœnitentia ſera, rarò ſolet eſſe vera.*

TAlis pœnitentia uſque ad mortem dilata ſæpius ex parte pœnitentis non eſt vera: quia talis pœnitentia non eſt voluntaria, & conſequenter non eſt meritoria. Ratio: quia ſi mors nunquam veniret, aliqui ex pœnitentibus nunquam pœnitentiam facerent. Hinc S. Auguſtinus ſer. 36. Age pœnitentiam, dum ſanus es, ſi ſic agis, dico tibi, quia ſecurus es: quia pœnitentiam eo tempore egiſti, quo peccare potuiſti: ſi vis pœnitentiam agere, quando jam peccare non potes: peccata te dimiſerunt, non tu illa. Et iterum. Ipſa eſt res, quæ multos occidit, cùm dicunt cras, cras, & ſubitò clauditur oſtium. Remanſit foris cum voce corvina, qui non habuit gemitum columbinum.

Quia licet pœnitentibus venia, non tamen perinde etiam pœnitendi gratia promiſſa eſt, uti rectè Hugo de S. Victore cum aliis advertit dicens: ego ſcripturam audio dicentem, quia *in quacumque hora ingemuerit peccator, ſalvus erit*. Ezech. 33. Non dicit biduo, aut biennio ante mortem, ſi ingemuerit, ſed in quacumque hora ingemuerit, ſalvus erit. At verò paulò poſt ſubjungit: Nec

tamen sub hac spe securè tibi peccandum est, propterea quòd in fine, si conversus fueris, salus tibi promittitur. Nam quamvis etiam tunc venia tibi, si verè pœnitueris, promittatur, non tamen tibi, ut tunc verè pœnitere debeas, promittitur, valdè difficile est, ut tunc vera sit pœnitentia.

Deinde omnes SS. Patres, & sapientes viri talem procrastinationem disuadent. De quo motivo sic discurrit Dionysius Carth. a. 2. de cover. peccat. In omni materia acquiescendum est prudentibus, & expertis in illa materia. Cùm ergo ipsemet Dominus noster JEsus Christus, Sapientia DEI Patris, & magni consilii Angelus, & universi Sancti ipsius Apostoli, & Prophetæ, & Sancti Doctores hanc pœnitentiæ dilationem omninò disuadeant, concorditer reprobent ac vehementer condemnent, certum est, quòd stultissimum & iniquum sit, pœnitentiam sic differre.

Dionysius Carthusianus de quodam defuncto scribit, illum ex divina dispensatione alteri apparentem, ad nostram eruditionem in memorabilia hæc prorupisse verba: O cras, cras! quàm longam mihi restim fecisti, & in barathrum mortis me procrastinando traxisti!

In vita Thomæ Mori, Regni Anglicani Magni Cancellarii, & Martyris, sequens impii cujusdam legiter exemplum, in tom. 1. l. 2. c. 13. operis, quod mortes peccatorum pessimæ, intitulatur, his verbis recensitum: Rogabant amici amicè hominem, ut maturaret ad meliorem mentem redire, sed responsum aliud non tulerunt, quàm plenum illud vanissimâ præsumptione, cùm migrandum hinc fuerit, tribus se verbulis DEum ad clementia expugnaturum, & cœlum, exoraturum. Verùm res aliter cecidit, cùm enim postea equitando transiret in ponte fluvium, & improvidum pedem equus impingeret saxo, unâ secum sessorem Herum in subjectam aquam effudit. Jam miserando casu præcipitabatur eques, cùm subitò, ubi periculum animadvertit, sensitque intra fluctus non sicca se morte oc-

cubiturum, contentissimo nisu clamavit tria novissima verba. Et quæ illa? utique quibus salutem, & astra momento uno apud DEum impetraret, quemadmodum jactaverat non semel facturum se in ultimo vitæ discrimine? Dixerit itaque cum Regio Vate: Miserere mei DEus: aut illud. Tibi soli peccavi, vel cum Publicano: DEus propitius esto: sed heu! de sceleribus suis, de cœlo, de DEO altum servavit silentium, illud unùm ingeminavit: Rapiat omnia dæmon. Ita miserum sua memoria destituit, & cùm deberet in eo casu tria salutis verba dicere, tria desperationis protulit, tractus inter vortices ad eum, quem vocibus ultimis compellavit.

Insuper sciendum est, quia talis procrastinatio, seu impœnitens cor peccatoris numerum peccatorum à DEO ad reprobationem prædefinitum citiùs implere facit, ùt sentit Mansi disc. 19. n. 7. Nam certum est, DEum unius cujusque omnes enumerasse passus & gressus, quibus à divinorum præceptorum suorum semita deviavit, dicente patientiæ speculo: *Tu quiden gressus meos dinumerasti.* Paulò post clariùs inquit: *Signasti quasi in sacculo delicta mea*: Divina enim justitia certum quemdam limitavit peccatorum præfixum numerum, ad quem usque tolerare vult impium, filum vitæ ipsius detruncaturus, mox ut ad illum peccatorum numerum impius pervenerit. Unde apud S. Jobum Spiritus Sanctus ait: *Usque hùc venies, & non procedes ampliùs, & hìc confringes tumentes fluctus tuos*: Cùm igitur, ad quem usque peccatorum numerum DEus nos expectare decrevit, ignoremus, meritò de uno quoque peccato, quod futurum sit ultimum, timendum nobis erit.

4. Seria cogitatio post vitam pœnarum.

QUia paucitas dierum nostrorum finietur brevi, ibimus vel cum Electis in vitam æternam, ubi omne bonum, vel cum reprobis in supplicium æternum, ubi omne malum. Habitatio reproborum paucis describitur à misero ejusdem loci incolâ divite Epulone Luc. 16. *Est locus tormentorum.* Est locus cadaverosus, teterrimus, ubi fætor, squalor, illuvies, putredo. *Ille dabit ignem, & vermes in carnem eorum, ut urantur & sentiant usque in sempiternum.* Judith. c. 6. Ibi damnati quærent mortem, & non invenient eam, & desiderabunt mori, & fugiet mors ab eis. Apoc. c. 9.

Ibi oculi atrâ torquebuntur caligine, continuò videbunt formidabiles dæmones, horribilia spectra, videbunt serpentem illum antiquum, colubrum tortuosum, Asmodæum cruentum, Beemot illum immanem & Leviathan, cujus (teste Job c. 41.) *sternutatio splendor ignis*, de cujus ore procedent lampades, & de naribus fumus.

Quid auris? continuò damnatorum aures punientur infelicissimis gemitibus, ululatibus, terribili bestiarum rugitu. Nihil aliud ibi audietur præter mæstum illud *Væ.* Ah! in quo incondito cantu tanta erit vocum confusio, tantus stridor, tantus quiritatus, in tenebricosa illa caverna, ac si scissis undique nubibus horribilium tonitruum fragores undique resonarent.

Quid odoratus? Hæc Arabia infelix, quos odores exhalat? quantus tot dæmonum, tot damnatorum erit fætor? vel unius sufficerat inficiendo orbi universo! quid è tot cadaverum putrescentium acervo, è sulphuris Oceano, ex obscœnissimo illo volutabro, ubi monstra illa putida in stercoribus suis volutantur.

Quid

Quid gustus? linguæ sitientissimæ & aridissimæ, etiam guttula unica atquæ negabitur. Cibus & potus eorum erunt uva fellis & botri amarissimi, fel draconum vinum eorum, & venenum aspidum insanabile.

Quid tactus? jacebunt in igne ut vasa sordium fætidissima, ut bufones flammei, monstra turpissima, hædi fætentissimi colligati, continuò cremabuntur corpora & in propria adipe frixæ libidines bullient.

Hæc omnia prudentissimè considerans ita complectitur S. Greg. apud Mansi disc. 22. n. 8. Dum recognosco Job sedentem in sterquilinio, Joannem esurientem in eremo, Petrum pendentem in patibulo, Jacobum decollatum Herodis gladio, cogito, qualiter DEus in futurum cruciabit, quos reprobat, qui ita durè affligit, quos amat. Si cum intimis amicis sic agitur tempore gratiæ, quid hostibus fiet tempore vindictæ & justitiæ?

5. *Momentaneum est quod delectat, æternum, quod cruciat.*

SAnctus Gregorius interrogatus, quomodo justum sit, ut culpa, quæ cum fine perpetrata est, sine fine puniatur? Respondet: Hoc rectè diceretur, si districtus Judex non corda hominum, sed facta pensaret. Iniqui enim ideò cum fine deliquerunt, quia cum fine vixerunt, nam voluissent utique, si potuissent, sine fine vivere, ut potuissent sine fine peccare. Ostendunt enim, quia in peccato semper vivere cupiunt, qui nunquam desinunt peccare, dum vivunt. Ad magnam ergo justitiam judicantis pertinet, ut nunquam carent supplicio, qui in hac vita nunquam voluerunt carere peccato.

Similem rationem assignat S. Bernardus ep. 253. cur peccatum in hac vita commissum & præteritum, æterno subjici debeat supplicio; dicit enim: Ob hoc procul dubio inflexibilis & obstinatæ mentis sumitur æternaliter malum, licet temporaliter perpetratum, quia quod breve fuit tempore, vel opere, longum esse constat in pertinaci voluntate. Illa namque contumacia, & mentis obstinatio, quacum peccator in hac vita DEum offendit, nisi illam in hac vita corrigat, perpetuas æternitates incorrigibiliter perseverabit.

Qui enim in peccatum mortale propria voluntate labitur, se in eum statum injustitiæ redigit, ex quo propriis viribus erui nusquam in æternum poterit: unde ex hoc ipso quod vult peccare, vult consequenter in peccato per totam æternitatem manere. Quare justè à DEO peccator non solùm ob actionem peccati, sed præsertim & ob voluntatem in peccato permanendi, quæ in æternùm protenditur, pœnâ interminabili & æternâ plectitur.

At verò non pauci requirent, quâ ratione pœna æterna dæmonibus & aliis damnatis justè infligatur, cùm illorum peccatum fuerit quasi momentaneum? Resolvit S. Thomas in suppl. q. 99. a. 1. Pœna peccati taxatur secundùm dignitatem ejus, in quem peccatur! unde majori pœna dignus esset, qui percuteret alapâ principem ac regem, quàm si cuicunque alteri privato hanc injuriam irrogaret. Atqui sive diabolus, sive homo mortaliter peccans, contra DEum infinitæ majestatis & excellentiæ peccat, ejusque honori summam (quantùm in ipso est) infert injuriam, dum in creatura per peccatum finem ultimum constituit. Ergo infinitâ pœna dignus est. Cùm autem creatura, quæ in se finita est, pœnam secundùm intensionem acerbitatis infinitæ ferre non possit, pœna secundùm durationem temporis infinita illi subeunda est, quæ proinde justè à DEO illi infligitur.

Quæ-

Quædam obſervanda ante Confeſſionem Sacramentalem.

1. DIſpertire totum tempus à noviſſima Confeſſione in certa ſpatia, tum menſes, hebdomadas, & dies ſingulos percurre, qualibus cogitationibus, verbis, & operibus uſus fueris, quibus te peccatis contaminaveris, quibuſcum perſonis, quo loco.

2. Poſtea inſtitue comparationem inter DEum & te ipſum, inter opera ejus & tua.

Quis peccavit? Ego quoddam phantaſma, horror, & fætor, & pene nihilum. Ego fons malitiæ, ſentina pravæ concupiſcentiæ. Ego vermis terræ viliſſimus, damnationis æternæ pridem reus, ſponſa adultera.

In quem peccavi? In DEum Creatorem, ſummum bonum, amorem infinitum. Peccavi filius rebellis in optimum Patrem, ſervus infidelis in benigniſſimum Dominum. Vilis & abjecta creatura in Conditorem univerſi. Peccavi in eum, cui Angeli ſerviunt, cui omnes creaturæ obediunt, illi ego ſolus fui refractarius.

Quid peccando feci! Animam meam interemi, & ad infernum detruſi: Chirographum meæ fidelitatis conſcripſi dæmoni; ex corde meo Angelos exturbavi. Heu! quis unquam crederet, ipſum Spiritum Sanctum à me expuli, & libellum repudii dedi DEO.

Cur peccavi? Ob res caducas & viliſſimas, propter obſcænam voluptatem, pro luto & cinere. Sine metu, ſine horrore peccati, in præſentia DEI, ac ſi unius idoli, quo tempore à DEO conſervabar, & beneficiis obruebar.

3. His peractis, imaginare tibi SS. Angelos te fugere, contra te inſtigare. Ipſam B. Virginem te ultra pati non poſſe, SS. omnes te abominari.

4. Inſu-

4. Insuper concipe affectum adhuc majoris timoris, quia ipse DEus te detestatur, ac iratus præcipit, ne coram eo ultra compareas, ne ipsius ampliùs creatura dicaris.

5. Deinde convertere ad cor tuum, illudque de duritia sua increpa, quòd nihil tot considerationibus emolliatur. Invoca contra illud in testimonium cœlum, terram, elementa, & creaturas omnes. Sicque coram illis conquerere, Cor tibi esse lapideum.

6. Post hæc tunde pectus tuum perseverans in oratione & compunctione, barchia in modum crucis compones, imaginem crucifixi intuere.

7. Ad extremum humi prostratus cum gemitu cordis plora clamans: O Domine pietatem, lacrymas, contritionem, misericordiam, & veniam humiliter efflagito, qui veniam publicanis, meretricibus, latronibus, prædonibus non denegasti. Ne patiaris me diutius præ contritionis desiderio languere aut interire.

Premunt cor meum mala, quæ non sum verecundatus facere in facie cœli. Video ah me! aversum tui mi DEus irati vultum. Heu! heu! quis me liberabit à perditione mala hac? quis placabit vindicem DEum? Plorans plorabit anima mea, gemens sub pondere peccatorum.

Quid tamen faciam ô Pater ego rebellis ac prodigus filius, Patri recalcitravi, Domino non servivi, Creatorem non agnovi, imò offendi, cœlo excidi, terra sub ingrato pondere meo gemit, expecto, donec me dehiscat infernus.

Ah! damnum, filii ego titulum prorsus deperdidit! sed an tu Patris? tu tamen Pater es, qui facis oriri solem super bonos & malos. Aperi igitur piissime Pater, aperi neminem despicientes oculos tuos! vide indignum quidem visu, tamen filium ad te ô pater recurrentem, audi confitentem: Peccavi coram cœlo &

terra & te Pater! Non ampliùs tamen, non amplius, malo millies mori, quàm te offendere, hic ſit terminus delictorum meorum.

Ante Confeſſionem.

Actus Contritionis.

QUis dabit ô bone JEſu, capiti meo aquam, & oculis meis fontes lacryarum, ut diebus ac noctibus rigare poſſim ſtratum meum rugiens à gemitu cordis mei? Exitus aquarum deducite oculi mei, operiat confuſio faciem meam, deficiat in dolore vita mea & anni mei in gemitibus, quia offendi DEum meum! Patrem meum! ego rebellis ſervus.

O anima mea! dic mihi, quid tandem illa bonitas, illa Majeſtas, illa miſericordia fecit tibi? aut in quo unquam contriſtavit te, reſponde mihi? Cur inebriavi te dulcis JEſu abſynthio, qui mille benedictionibus dulcedinis prævenisti me? Cur me tibi DEO meo ego improbus & rebellis oppoſui?

Fieriné potuit mi JEſu, ut credens ego te ad iracundiam provocarem, in re viliſſima & momentanea & pudenda, & deſpicerem te, & lacrymas & vulnera & ſanguinem tuum? O caput mille dignum inferis! ſi pro uno delicto infernum, pro tot, quot infernos promerui? Quot ſcelera, tot onera, tot vincula, tot debita ſunt, quibus diſſolvendis, nec ſi memetipſum vendam, ſatis ſum.

Cur terra tam diu ſceleratum pondus portas tanti patiens flagitii? Cur non aer pro Conditore tuo contra tam inſenſatum mille pugnas fulminabis? Cur mare non mille concitas tempeſtates in me Jona multo nocentiorem?

rem? Cur non omnis creatura in me armata peccatorem adeò impudentem in Orcum præcipitat.

Væ mihi, quia peccavi! væ mihi, quia DEum, & Sanctos contra me provocavi, iram tremendi Judicis in me concitavi! Quis eruet me de manu potenti & brachio extento contra me?

O quàm bonum erat, si natus non fuissem, neque enim vitam mihi dedisti, ut te offenderem DEus meus: utinam prius repentina morte extinctus fuissem, quàm te ò JEsu offendissem! Quantò suaviùs flammis infernalibus in gratia tua arderem, quàm extra gratiam paradiso gauderem!

Quid tamen gravissimus & ingratissimus peccator faciam? En ad tuos Sanctissime JEsu pedes pronus confugio. Hi sunt afflicti & contriti cordis mei solatium. Abhinc juro & statuo custodire judicia justitiæ tuæ. Malo millies mori, quàm te offendere. Utinam nunc omnia corda, omnium lacrymas haberem! omnium cordibus, omnium lacrymis peccata deflerem! cùm neque sic sufficerem, offero tibi Patet dolorem & lacrymas Filii tui. Aspice in Filio, quod condones & propitieris servo.

Effusio contriti & humiliati cordis.

O Pater amantissime! cujus ego unicum terræ monstrum ob gravissima facinora mea non sum dignus vocari filius, qui Patrem in inferis elegi sceleribus meis, aperio tibi abyssum peccatorum meorum.

Tentarem Domine flumine lacrymarum abluere scelera mea, sed nonnisi cruor amantissimi mei JEsu lixivium peccatorum est. In inferno nequitiæ meæ descriptæ sunt, ideo non guttam aquæ, ut ille dives à

Patre Abraham, ſed guttam ſanguinis Chriſti poſtulo, ego dives & locupletiſſimus, ac plenus omni iniquitate.

Hâc verò mea petitione ô Pater miſericordiæ! nolo fraudare juſtitiam tuam, ſed volo deprecari bonitatem & Majeſtatem tuam. Non deprecor amiſſionem cœli, non deprecor ſupplicium inferni, ſed deprecor offenſam tuam, nec ardere metuo, ſed peccaſſe doleo.

Quinimò optarem in ipſum infernum deſcendere vivens, ne ampliùs vultus tuus horrendis peccatorum meorum ſpectaculis lædi poſſit.

Sed quanta arrogare audeo? an in profundo inferni ſub pedibus Luciferi, aut Judæ collocabor? an ſub pedibus ejus, qui alapam JEſu dedit? an expectabo præcipitium Antichriſti? an ad januam inferni collocabor, ut omnes introeuntes me dilacerent & peſſumdent? nihil horum! cùm ego non infernum ſed novos millies ac millies infernos commeritus ſim! Ac proinde indignum me cenſeo etiam ſocietate dæmonum ac damnatorum, quia mihi ſoli infernus vilior & atrocior præparandus eſſet, quia ego omnium peccatorum maximus!

Ego ſum opprobrium naturæ, pudor generis humani! ſi in te Creator digniſſime verecundia aliqua cadere poſſet, nullius rei te puderet, niſi quòd tam horrendum & abominabile monſtrum conſerves in mundo, ùt meæ culpæ me fecerunt.

Quin & ipſis dæmonibus dedecori ſum, & à ſua ſocietate infernali meritò me repellerent. Nam licèt illi peccaverunt, non tamen experti erant tantam miſericordiam DEI: non peccaverunt contra DEum, qui pro ipſis crucifixus fuit, qui ſe ipſum dedit in cibum. At ego peccavi! Ergo indignior & deterior ſum Lucifero, indignior Judâ, qui nondum viderat JEſum

pro

pro se mortuum! indignior Antichristo, qui non toties experietur gratiam ùt ego, indignior omnibus dæmonibus, qui semel peccaverunt.

Quid igitur miser faciam? nunquid cum Cain præcurrere contendam laqueo desperationis sententiam, quam merui æternæ damnationis? Misericordia Domine, misericordia! Hoc solùm verbum relictum mihi est: in reliquis os meum apud te sine voce, & silentium meum loquitur tibi: Ne projicias me à facie tua misericors JEsu, & propitius sis mihi maximo peccatori. Et cùm præ multitudine iniquitatis meæ loqui non audeam, gemitus meos & lacrymas cordis mei intellige misericordissime Domine.

Breviores Actus Contritionis.

HEu mihi! heu millies dicam! peccavi! super numerum arenæ maris multiplicatæ sunt iniquitates meæ! non est peccatum super peccatum meum! non est iniquitas super iniquitatem meam. Indignus sum miserationibus tuis Domine, sed misericordia tua superat malitiam meam.

O JEsu Fili DEI vivi miserere mei, & propitius esto mihi peccatori, quia tibi nihil impossibile est, quàm miseris nolle misereri.

O Pater misericordiarum! patientiam habe in me, & omnia reddam tibi, non de meo, sed de pretio Sanguinis Filii tui.

O dulcis JEsu, quia te amo, detestor omnia peccata mea, supra quidquid detestabile & execrabile est, & si possem, de illis infinito dolore semper dolerem.

O DEus meus! summa bonitas omnium creaturarum, tuoque ipsius amore infinitè digna, doleo, quòd tam impudenter te offenderim; doleo, non quia timeo, sed

ſed quia amo. Si ſanguine meo fieri poſſet, ut non ſis offenſus; ecce me, diſcerpe me, paratum cor meum. Si tormentis inferorum deleri poſſit, ecce me, nullum eſt, quod non merui; nullum, quod amore tui non præeligo peccato, quod tantopere odiſti.

O ſi omnes præteritos dies, horas, momenta pro maxima gloria tua impendiſſem mi DEus! ô ſi ex corde perfecto tibi toto vitæ meæ tempore ſerviiſſem, te intenſiſſimè amâſſem! ô pretioſum tempus non amplius rediturum!

His peractis omnibus, perge cum omni compunctione ad pedes Confeſſarii, tanquam ad pedes ipſius Chriſti Domini. Erubeſce & confundere ad tanta facinora; quæ cum ſummo dolore confiteberis.

Ad quodcunque peccatum, quod profers, puta te videre venenoſiſſimum bufonem egredi per os, ex viſceribus cordis tui.

Poſtea perſuade tibi, te cernere Angelos, imò ipſam Angelorum Reginam, tibi congratulantem & applaudentem.

E contrario aſpice adverſariorum tuorum rabiem, qui tanquam maximâ clade affecti, & opimâ prædâ ſpoliati, præ invidia, rabie, & furore rumpuntur.

Actus poſt Confeſſionem.

O DEus meus! ò miſericordia mea! quis ſum ego, homo miſer & miſerabilis, ut memor ſis mei, imò vermis ſum ego & non homo, omnium malitioſiſſimus & ingratiſſimus. Et dignum ducis ſuper hujuſcemodi peccatore aperire oculos tuos; & vel ſemel reſpicere de ſummo cœlorum? Quis hoc effecit ô Sponſe animæ meæ, quia me ingratiſſimum homuncionem, me viliſſimum terræ vermiculum, tam benignè

respexisti, ad pœnitentiam vocasti, & in gratiam, ut spero, ac in dilectionem tuam recepisti?

Quoties verò ô inexhausta bonitas in ipsis peccatis morti me in spolium permittere potuisses, & æternum perdere, & hucusque tamen conservasti? Et nunquid millenæ animæ in igne inextinguibili jam ardent, æternumque ardebunt, & minorum, & pauciorum, quàm ego scelerum reæ? & ego nondum ardeo toties læsæ reus Majestatis?

O Domine! quàm diu halitus erit in ore meo, misericordias tuas in æternum cantabo. Benedicam te Dominum meum in omni tempore, semper laus tua in ore meo, qui propitiaris omnibus iniquitatibus meis, & sanas omnes infirmitates meas, qui redimis de interitu vitam meam & coronas me in misericordia & miserationibus.

Quis ergo me ampliùs separabit à te ô bone JEsu! an diabolus? an caro? an mundus? an tribulatio? an voluptas? an mors? nihil horum cum gratia tua mi DEus! O utinam nunc mi JEsu opere monstrare possim, quòd abhinc sincerè te ex toto corde, ex tota anima, & ex totis viribus amem! utinam meus amor in te adæquet omnium Seraphinorum, omniumque Electorum in cœlo & in terra ardentissimum amorem. Utinam priùs moriar in gratia tua, quàm vel unico iterum peccato te offendam.

Quod verò mi DEus! ad dignos pœnitentiæ & satisfactionis fructus faciendos, ex mea parte vel intermissum, vel impefectè peractum, obsecro mi JEsu amantissime, suppleant tua vulnera, suppleat tuus Sanguis, tuæ lacrymæ, tua mors, suppleant merita totius triumphantis & militantis Ecclesiæ.

CAPUT VII.

Praxis Sacræ Communionis.

Ambulavit in fortitudine cibi illius usque ad montem Dei Horeb. *Exod. c. 3.*

Observanda ante Sacram Communionem.

1. ERige primò mentis oculos ad cœlum, & puta te videre DEum Patrem innumeris cinctum Angelorum millibus, & ex ejus latere B. Virginem filium infantulum in gremio suo gestantem.

2. Provolve te pedibus Virginis Beatissimæ, & obsecra, ut pro te supplicet, quatenus per manus ejus dulcissimum JEsum accipias. Puta eam primo quidem congressu, repulsam pati propter peccata tua; at post multas preces tui gratiâ prolatas, eum tandem placare.

3. Audi, quomodo DEus ob amorem Matris Mariæ, & preces illius tibi polliceatur filium suum.

4. Exulta, & gratias age utrique, quòd imperator totius universi descensurus sit in pauperculam domum tuam, eamque inhabitaturus.

5. Admirare tantum DEI erga te amorem, tam effusissimam humanitatem & liberalitatem.

6. Æstima Sacerdotem esse Angelum DEI, quia à manibus B. Virginis suscepturus sit speciosissimum Filium ejus, eumque de cœlo susceptum tibi porrecturus.

7. Eo puncto, quo tibi communicandum est, puta tibi ab Angelis reserari cœlos: Christum à throno sive manibus Beatissimæ Matris suæ plenum Majestate & gloria in occursum tuum descendere; his te alloquentem: En adsum anima dilecta: En ego ipse ad te venio! Quid desideras amplius? quid ultra requiris?

8. Eja summâ animi demissione invita Christum Dominum, & pete, ut his modis ad te veniat. Veni Domine cum patientia, ut sustineas gravissima facinora mea. Veni cum humilitate, quia homo inops & pauper sum ego. Veni cum liberalitate, ut me donis tuis munificentissimè dites. Veni cum dulcedine, ut corda nostra in imbres lacrymarum resolvas. Veni cum charitate & amore, ut nos totos ad tui amorem accendas, inflammes, & comburas.

9. Dum tibi Sacerdos Angelico adjutus ministerio porrigit verum DEI Filium, imaginare te os applicare lateri Christi, & Sanguinem ejus pretiosum exugere. Vel considera te videre puerum speciosissimum radiis splendidissimis circumfusum, undique Angelis circumdatum. Cogita te fieri tunc templum Spiritûs Sancti, & tabernaculum totius SS. Trinitatis, præcipuè verò sacrarium quoddam Filii DEI.

Actus

Actus timoris & humilitatis ante Sacram Communionem.

O Amor! vim patior, reſponde pro me! quid dicam DEO vitæ meæ ? ô amor! quò tuam inclinas Majeſtatem? unde mihi, ut tu venias de templo ſancto gloriæ tuæ? DEus de DEO? & quo? ad me ſpeluncam latronum, ſerpentum habitaculum, cloacam fætidam, vas contumeliæ toties fædatum, licet toties in ſanguine tuo lotum! ad me leproſam & fornicariam Sponſam, quæ pro dilectione odium, pro beneficiis maleficia reddidit!

O amor! quò ducis fontem Sapientiæ? ſtupet cœlum, mirantur Angeli, certè usque ad abyſſum miſeriæ & malitiæ! Quis credat mi JEſu, eo te in amore progreſſum, ut mihi mortuo cani & prodigo filio ad te reverſo des carnem tuam & ſanguinem, unde comedam & bibam? ô flos campi! ô lilium convallium! ô panis Angelorum! quomodo factus es pabulum beſtiarum? Ideóne Domine venies ad me, quia te amorem ſummum toties peccatis meis calcavi, ſprevi, & crucifixi?

Quæ pars animæ meæ munda eſt, in qua te potero ſepelire? quid os meum niſi ſepulchrum patens, de quo nihil præter fætores peccatorum meorum procedit? quid cor meum, niſi ſpelunca & abyſſus iniquitatis? An fortè Domine vis iterum in ſtabulo naſci beſtiarum? An denuò vis ad inferos deſcendere?

Non ſum dignus Domine JEſu, ut intres ſub tectum meum, cordialiter tibi dico, dico millies: undequaque mi JEſu conſpectu tuo ſum indigniſſimus. Indigniſſimus, quia ſum vas ſordidum, eſca vermium, putredo & cinis. Indigniſſimus ſum ob execrana facinorda, nequitiam & malitiam meam. Indigniſſimus ſum ob abuſum naturæ & gratiæ, ſpretum ſanguinem tuum, tuam divinam Clementiam

tiam pessumdatam. Indignissimus sum ob peccata, quæ prævides DEus meus me in posterum commissurum.

Ergo nec oculos, nec cor audeo levare Pater Sancte, quia peccavi nimis in cœlum & coram te, quia omnibus peccatoribus, ac ipsis damnatis deterior sum. Exi à me Domine! quia homo peccator sum. Non expedit hanc pretiosam cœli gemmam ante porcum projicere. Et non est Domine bonum sumere panem Angelorum & mittere canibus.

Scio tamen mi JEsu! quia etiam catelli edunt de micis, quæ cadunt de mensa Dominorum suorum: ideo & ego miser & indignus catellus tuus Domine, pedes tuos sacratos lambens, corpus tuum esuriens & sanguinem sitiens clamo post te: Da mihi dulcis JEsu amor meus micas panis vivi, qui de cœlo descendit, ut refocilletur anima mea.

Resolutio.

Fiat mihi amor mi JEsu secundum verbum tuum. Jam veni Domine JEsu, ingredere benedicte Domini. Quid foris stas, & perstas. Attollite portas Principes vestras, & elevamini portæ æternales, portæ cordis mei. Ecce enim introibit Rex gloriæ. Hæc est porta Domini, & Sanctus Sanctorum intrabit per eam. Paratum tibi cor meum.

Exurge igitur gloria mea, mi JEsu, exurge psalterium & cithara mea, mi JEsu. Jam veni mi JEsu, & noli tardare. Tibi dicit cor meum, Domine JEsu veni, facies mea requirit te, & vultum tuum exquirit. Audeo & aveo dulcissime JEsu recipere te, habere te, possidere te, vesci te, conjungi tibi, concorporari tibi.

Tædi-

Tædium.

USquequo Domine dulcissime amor mei JEsu tenes animam meam, & non venis ad me, ecce jam tædet ipsam vitæ suæ. Domine descende, festina, veni, priusquam moriatur vita mea in me, & antequam extinguatur lucerna spiritûs mei. Odiosa est mihi omnis quies sine te, omnis dulcedo amara, omnis consolatio insulta est, longa est mihi omnis mora, aut tolle me, aut veni ad me.

Ubi est expectatio mea, ubi est Dominus meus, ubi est, qui dicebat: Ecce venio cito? O Domine! quousque modicum, modicum expecta, quousque istud? Expecto ecce modicum, jamque transit, & tu non compares. Ades Domine, ades, desiderio te millies, moriar sine te, veni, ostende mihi faciem tuam. Ades mi JEsu, ades ocyus, & tædium cordis mei præsentiâ tuâ releva, nolo Angelos, nolo quidquam tuum, te volo, tu veni.

Fames.

CAligant ecce oculi mei præ inedia dulcissime Amor JEsu, & non est tibi curæ, fames oppressit animam, & tu non venis? ô ubi es, qui dicebas! Caro mea verè est cibus, sanguis meus verè est potus. Quomodò verò est, quando non est? aut si est, cur & non mihi? Famesco, & non cibas me, sitio, & non inebrias me.

Ecce ostenduntur mihi cibi, sed quia non tu, non verè cibi. Nolo illos, tuum cibum, te cibum volo, aruerunt fauces, substantia mea redacta est in nihilum, & tu ô cibus meus non venis, das escam omni carni in tempore opportuno, ego autem cur hìc fame pereo? Nunquid sanguinem taurorum, aut hircorum bibam? Aut si esuriero, cui dicam, si non tibi, cujus est orbis terræ? O DEus! qui pascis me à juventute mea, da mihi panem hunc vitæ supersubstantialem quotidianum, ut mortem non gustem in æternum.

Invitatio Christi.

O Sancti DEI omnes, ô S. Angeli, ô diviniſſima Mater Maria, nunc ſaltem adeſte & operam veſtram non denegate! Abite ad Sanctiſſimum hoc Sacramentum, & Dominum veſtrum, Amorem meum, quâ ſcitis, & ſoletis reverentiâ, pro me adorate, & ad cordis mei habitaculum invitate. Adoro te, dulciſſime JEſu! adorationibus Sanctorum, & adorationibus Sanctorum Angelorum, & adorationibus beatiſſimæ tuæ Matris, & eas in æternum continuo.

invito te ad cordis mei domunculam, tibi deſideratam, apertam, & pro paupertate mea paratam, veni igitur ô Sanctiſſimum Sacramentum, veni amor mi JEſu, venite merita, gratiæ, dona, gloria, beatitudo. Veni amor mi JEſu ad ſervum tuum, ad domum tuam. En cor meum area eſt, materia eſt, tu architectus es, omnipotens es Verbum, omnia creans es. Vis palatium, vis mundiſſimum, vis te dignum, ædifica illud & erit.

Veni mi JEſu, veni millies, veni, fuge Dilecte mi, formoſe mi, veni unice mi, columbule mi veni, veni ſimilis capreæ, hinnuloque cervorum. Veni ſaliens in montibus, tranſiliens colles, veni aſcenſor cœlorum, aſcenſor Cherubinorum, qui ambulas ſuper ventorum pennas, veni, en te deſidero, veni, te concupiſco, veni, tui amore langeo, veni mi JEſu, veni, & deſiderium meum imple, implendo auge, ut plus te appetat, te habeat, te habere in æternum gaudeat.

Affectuoſæ aſpirationes ad Chriſtum ſuſcipiendum.

O Mi ſuaviſſime JEſu! anima mea ardet, æſtuat, flammeſcit in te, tota ſe exerit, quanta quanta eſt, tota igneſcit & ebullit in te, deficit in te uſque ad languorem & deliquium.

O amoris dulcedo! ô unicum centrum cordis mei! manducet te anima mea, & omnia interiora mea dulcissimo suavitatis tuæ liquore repleantur.

O vita & totum bonum meum! non possum vivere amplius sine te. Desidero te JEsu mi intimè frui, da, ut te comprehendam. Anima mea corpus tuum concupiscit, cor meum tibi uniri desiderat.

Quid dicam? quo vadam? ubi te mi JEsu inveniam? quis renunciabit dilecto, quia amore langueo? Ibo & ibo plorans quæram, quem diligit anima mea. Ubi es dilecte mi? ubi requiescit cor tuum? ubi latet amor meus?

Ubi es ô speciose JEsu præ filiis hominum, odorem tuum haurio, te autem non video? cur faciem tuam abscondis? an ideo, quia dicis: non videbit me homo, & vivet? Eja Domine moriar, ut te videam, videam, ut hìc moriar!

Pacifica mi bone JEsu spiritum meum ad inhærendum tibi jubilosis excessibus anhelantem. In te enim est totum, quod desiderare possum, tu salus mea & redemptio, tu spes & fortitudo, tu decus & gloria, tu divitiæ, thesaurus & possessio.

Cupio te suavissime JEsu cum tali affectu, amore & honore suscipere, cum tali fide, spe, & puritate, sicut te suscepit Virgo Beatissima.

Desidero ex corde te tractare, & suscipere cum tali devotione, gratitudine, & amore, quemadmodum multi Sancti & devotæ personæ te desideraverunt in communicando, qui tibi unquam placuerunt.

Desiderium & invocatio Christi.

O Pater amantissime! monstra te esse Patrem! ostende mihi Filium tuum & sufficit mihi. Quid enim

mihi est in cœlo, & præter illum, quid volo in terra? ille DEus cordis mei, & pars mea DEus in æternum.

Adjurò te Mater misericordiæ, & vos animæ Beatæ: nuntiate dilecto JEsu meo, quia amore langueo, præ magno faciei ejus videndæ desiderio.

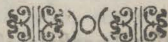
O mi JEsu suavissime, spes suspirantis animæ, te quærunt piæ lacrymæ, & clamor mentis intimæ. Desidero te millies. Mi JEsu! quando venies, me lætum quando facies? Quemadmodum desiderat Cervus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te DEus. O JEsu! ne patiaris me diuitiùs præ tui amore & desiderio languere aut interire.

Alii alia quærant, te solum ego mi JEsu quæro, te solum mi JEsu desidero. Hoc millies dicam, hoc millies repetam: DEus meus & omnia! Quid enim possum extra te desiderare, cùm in te sint omnia? nimis avarus est, cui tu non sufficis.

Veni, obsecro, Domine, & noli tardare. Veni, descende, priusquam moriar ô vita mea, ut vivam. Desidero te millies, in quem desiderant Angeli prospicere, cujus pulchritudinem sol & luna mirantur.

Veni Domine in domum tuam, templum tuum animam meam, quam tibi millies dedicavi & dedico toto corde meo. Absorbeat me vel nunc immensa & melliflua vis amoris tui: ut amore amoris tui moriar, qui amore mei dignatus es mori.

Veni JEsu mi dulcissime! JEsu suavissime! ut quiescas, & maneas in me, ut videam te, amen te, ardeam, liquescam, consumar, & consummre in te. Moriar mi JEsu! nisi videro te; moriar, nisi gustavero, quàm suavis sis Domine.

Jam

Jam jam accessurus dic.

O Anima mea! en Sponsus tuus! en amor tuus! divertit in pauperculum diversorium cordis tui! En cœlestis medicus accedit ad sanandum te! En amicus millies dilectissimus ditare vult extremam paupertatem tuam! En sol amabilissimus illuminabit densissimas tenebras tuas. O pietas! ô bonitas! ô misericordia mea! O utinam mi JEsu nunquam te offendissem! utinam te semper & unicum amassem.

Veni ergo bone JEsu! Veni Sponse animæ meæ! Veni ad me, & ne spernas pauperculam animam meam. Veni ô unice amor meus! O JEsu dono tibi cor meum, animam meam, corpus meum. Paratum cor meum DEus, paratum cor meum.

Affectus in sumptione Corporis Christi mente & corde ardentissimo exercendi.

DOminus meus & DEUS meus! Quid mihi & tibi ô JESU Fili MARIÆ Virginis? O res mirabilis! manducat Dominum pauper servus & humilis!

Quis sum ego servus tuus, quoniam respexisti super canem mortuum similem mei?

Jam, quod quæsivi, habeo, quod concupivi, teneo, DEum meum possideo, & summo bono gaudeo, cur jam corde non ardeo? Quàm panis hic dulcissimus, & verè suavissimus, plùs millies gratissimus, quàm dicere sufficimus.

O Pater dono tibi cor JESU? ô JESU dono tibi cor MARIÆ, dono tibi cor meum licet indignissimum! O JESU osculor vulnera tua, osculor pedes tuos! O JEsu amo

ſu amo te ex toto corde, utinam non meo, ſed amore ardentiſſimorum Seraphinorum.

Ave dulciſſime JESU amor meus! ave dulcedo cordis mei. Avete venerabiles manus pro me cruci affixæ. Ave latus ſpecioſum pro me vulneratum. Ave cor ſuaviſſimum mei JESU. Moriar mi JESU, moriar inter deſideratiſſimos amoris tui amplexus.

O JEſu gaudeo de omni bono & gloriâ tua. O JEſu omnia peccata mea & totius mundi commiſſa, quantùm poſſum, deteſtor propter te. O JEſu eſto mihi JEſus & Salvator nunc & in hora mortis meæ. O Domine totus ſum tuus, eroque in æternum, ſicut tu totus meus eſſe voluiſti.

Obſervanda poſt S. Communionem.

1. IMaginare, quòd videas mentis oculis ſpecioſiſſimum puerum in medio cordis tui radiis ſplendidiſſimis circumfuſum.

2. Admirare tanti Hoſpitis apud te præſentiam. Ergóne putandum eſt, quòd verè DEus habitet ſuper terram? Quid! Ergóne corculum meum (ô amor meus) locus eſt tuus, tuum templum, tua ſedes, tuum tribunal?

3. Gratias age, quas potes, maximas, quia ad unum ſtabulum, ad unum graviſſimum peccatorem Filius DEI deſcendit. Invita omnes creaturas ad gratias ei tecum referendas?

4. Conſidera poſtea, quæ fuerint loca minùs digna, quæ tamen Chriſtus ſponte ingreſſus eſt, eaque glorificavit. Itaque his eum alloquere.

Æſtimo Domine te hodie intraſſe ſtabulum Bethlehemiticum, in quo ſunt beſtiæ indomitæ & effrænatæ paſſionum mearum, converte, obſecro, illud in Sacrum tibi pa-

bi pa-

bi palatium. Persuadeo mihi te accubuisse in præsepi pleno stramine & paleis sensualitatis: converte illud, quæso, in thronum gloriæ. Agnosco te DEum meum intrasse infernum tot dæmonibus plenum, quot anima mea inquinata est sceleribus, converte illum, obsecro, in paradisum Angelorum.

5. Præterea exerce omnes actus, quos cogitatione concipere potes exercuisse S. Paulum raptum ad tertiũ cœlum. Et S. Magdalenam, quando post tot annos pœnitentiæ inter Angelorum melodias Sacrum hoc Viaticum de manibus S. Maximi Aquensis Episcopi suscepit.

6. Considera attentè, quid fecerit, & dixerit B. Virgo, quanto cum fervore & ardore gratias DEO retulerit, quando sensit se gravidam DEI Filio.

7. Imaginare, quòd videas SS. Angelos ante SS. Hostiam prostratos, & eam in corde tuo adorantes.

Actus Salutationis CHRISTI.

SAlve mundi salutare, Salve, Salve JEsu Chare, cordi tuo me aptare vellem verè, tu scis quare. Ore meo te contingo, & ardenter ad me stringo, in te meum cor intingo. O quàm dulcis panis iste, qui te gustat JEsu Christe, tuo victus à dulcore, mori posset præ amore.

Salve sacer Christi vultus, cæsus, consputus, incultus, qui mutasti tuum florem, pro me versus in pallorem. Salve caput venerandum, totis votis amplexandum, quod diræ spinæ presserunt, & undique confixerunt.

Ave caro delicata, flagris scissa fatigata, quæ pro me pergens ad lethum gustasti fel & acetum. Ave latus fons dulcoris, in quo patet vis amoris, te saluto cor amænum, cor omnibus bonis plenum.

Manus, pedes perforatos, & cruore purpuratos, cor-

de

de veneror ac ore, interno ductus amore; Tuas mi JEsu sacratas, & mirè vernantes plagas, nunc inscribe meo cordi, ut sim gratus tuo cordi.

Ave dulcissime & gratissime JEsu, desideratissime & expectatissime, dignissime & honorabilissime Hospes, amorque mi JEsu, ô quàm te libenter in hac paupercula domo mea degentem video.

Benedictus sis infinities JESU dulcissime Amor meus, benedicta sit caro tua, sanguis tuus, anima tua, Divinitas tua, quòd venire dignatus es ad me. Benedicta sint omnia membra corporis tui, omnes guttulæ Sanguinis tui, Benedicta sit unio hypostatica. Benedicta sit sacratissima Divinitas, & omnes Divinitatis personæ, quæ cum carne & sanguine tuo concomitanter ad me hodie venire dignatæ sunt.

Actus Adorationis.

SAluto & adoro te Augustissimum Sacramentum adorationibus omnium hominum & Angelorum usque ad diem judicii duraturis.

Agnosco te ô divinissimum Sacramentum in pectoris mei sacrario, inibique te tota cordis mei præparatione adoro ac glorifico. Adoro te Corpus & Sanguis dulcissimi amoris mei JEsu Christi.

Adoro te adorationibus omnium animarum purgatorii, & omnium Sanctorum jam in cœlo triumphantium & omnium creaturarum , quæcunque fuerunt , sunt & erunt.

Saluto te Domine illâ præcipuè salutatione , quâ te SS. Mater incarnatum, genitum, redivivnm, in Eucharistia ad se venientem solira fuit salutare. Illâ, quâ te Sancti, cùm primùm in cœlum veniunt, salutare solent. Illâ, quâ tu Patrem Cœlestem, & quâ te Pater Cœlestis unaque omnes Angeli cœlum ascendentem salutavêre.

Lau-

Laudo & adoro te SS. Sacramentum tot laudibus quot ore proferri, quot corde omnium hominum excogitari unquam potuêre vel possunt.

Laudo & adoro te SS. Sacramentum tot laudibus, quot Sanctissima Trinitas suâ potentiâ depromere, Sapientiâ concipere, bonitate optare potest.

O adorande & divinis tantummodo amoribus sat dignè redamande amor meus, inassumo etiam omnium creaturarum possibilium adorationes, & amorsos affectus, omnesque illos ante te amor meus JEsu dulcissime, plenâ hilaritate effundo, eosque omnes tibi impendo, & affectum hunc in omne momentum & æternitatem continuare cupio, ac quantùm possum, continuo.

Actus Gratiarum actionis.

QUi retribuam tibi Domine JEsu pro omnibus, quæ tu tribuisti mihi? quomodo te non amabo dulcissime Hospes, amorque mi JEsu, aut potiùs quomodo amabo te?

Non est quidquam in omnium rerum universitate pretiosius temetipso mi JEsu. Itaque te ipsum cum tua divinitate, humanitate, gratia, donis, meritis, gloria, omnibusque divitiis tibi offero. Offero & omnium justorum ab origine mundi, usque ad ejus consumationem virtutes & merita, ac pios affectus erga te dulcissime JEsu in Venerabili SACRAMENTO existentem.

O quis etiam mihi det omnium Sanctorum triumphantium & militantium corda ad te mi JEsu diligendum? ô utinam haberem latitudinem cordis sicut arena maris, sicut totus mundus, ut amare te possim latissimè mi JEsu! Utinam cor omnium hominum, cor omnium Angelorum, atque utinam cor tuum & MARIÆ meum esset, ut ardore succensus Seraphico, & divino igne inextinguibilis charitatis tuæ ardeam, & totum me consumat, to-

tum

tum rapiat ignita vis amoris tui, ac me tecum unum efficiat.

O quàm libenter te mi JEſu excipio! ô quàm cupio dignè tractare te! ô utinam ab initio ſemper fuiſſem ſecundùm cor tuum! utinam nunquam te offendiſſem! confidentiùs irem in tuos amplexus ſanctiſſime Amor. Nunc autem conſcius pudor rejicit animam meam ad pedes tuos hærentem.

Actus Petitionis poſt S. Communionem.

O Dives Domine in miſericordia & miſerationibus, cujus ſapientiæ & bonitatis infinitus eſt theſaurus, miſerere tam magni mendici, cujus hodie pauperculam domum viſitaſti.

Benedic mi JEſu hoſpes amantiſſime toti corpori, animæ, ſanguini, viſceribus, vitæ, membris, in quibus receptus, & hodie moraris. Benedic linguæ meæ, labiis, pectori, palatui, atque illi horæ, momento, quo ad me veniſti. Benedic omnibus cogitationibus, conciliis, operibus, ſermonibus, officiis, muneribus, motibus meis.

Extingue in me omnia terrena deſideria, & ſuccende me ignitâ vi amoris tui, ut ſim tecum conſummatus in unum, omninò abſtractus à me ipſo, & ab omni creatura. Dirige me in via tua & doce me facere voluntatem tuam. Auge in me fidem, ſpem, charitatem, & reliquas virtutes ſtatui meo neceſſarias. Da mihi veniam peccatorum meorum, quæ multiplicata ſunt ſuper numerum arenæ maris. Da uſum ſalutatem hujus Sacramenti, & concede, ne unquam te in mortali peccato ſuſcipiam, & ne ſine hoc viatico decedam ex hac vita.

Miſerere omnium, pro quibus orare debeo, præcipuè conſanguineorum, affinium, amicorum & N. Reſpice Domine omnes ægrotos, afflictos, tentatos, agonizantes

& in quacunque neceſſitate vel periculo conſtitutos. Reſpice miſericors DEus, omnes Reges, Principes, & gentes Catholicas. Reſpice omnes Hæreticos, Schiſmaticos, Judæos, & totum Ethniciſmum, omnes gentes à fide alienas, & omnes in peccato mortali exiſtentes, ac obſtinatos peccatores, da illis gratiam, ut reſipiſcant, & ad te convertantur. Miſerere Domine omnium inimicorum meorum. Succurre omnibus, qui ſe meis precibus commendaverunt, & pro quibus orare debeo. Da omnibus vivis gratiam & veniam, animabus fidelium defunctorum lucem & requiem ſempiternam.

Deprecatio pro felici morte.

O Corpus Domini mei JEſu crucifixi cuſtodi animam meam migrantem in vitam æternam. O JEſu eſto mihi JEſus in vita & in morte. O ſanguis pretioſe Domini mei, fac, ne tuus infinitus valor & pretium pereat in me.

O mi dulcis JEſu pro ſuprema illa neceſſitate ſupremam miſericordiam tuam imploro. Illam gratiam peto, per MARIÆ & omnium Electorum tuorum merita, cum qua vides gratum me fore tibi in æternum. Suggere Domine mi iis, qui circa me tunc erunt, ſuggere illa, quæ maximè vis fieri à me.

Anticipatò benedic mihi miſericors Domine, benedic mihi morituro. Et dum ſpiritus vitales deficient, mortuáque lingua non poterit hoc tuum ſuaviſſimum nomen eloqui. Agnoſce tamen tunc creaturam tuam non à diis alienis creatam, ſed à te ſolo DEO vivo & vero. Non pereat in malitia ſua, quod operata eſt bonitas tua.

Pulſant ad oſtium tuum ô JEſu crucifixe deſideria rugientium præcordiorum meorum, ut in æternum non avellar à te. Noli me ô DEus! in æternitatem plenam ærumnarum condemnare, qui pro me ad crucem damnatus

es. Non expedit, ut hæc lingua mea, quæ tunc pretioso ſanguine rubeſcit, in æternum cum dæmonibus blaſphemet te.

Ne patiaris mi JEſu! Sanguinem tuum pretioſum perire in me, ſuoque fructu privari, quem pro ſalute noſtra effudiſti. Ne patiaris Salvator Clementiſſime tantos labores tuos, quos noſtri causâ pertuliſti, fieri irritos, tantum pretium ne ſuſtine in vanum fuiſſe expenſum: ſed compleatur in nobis fructus Paſſionis tuæ, labor tuus in nobis proficiat, mors tua in nobis vitam operetur.

Ad B. Virginem & Sanctos.

RESpice in me glorioſiſsima Virgo MARIA, quia nunc habeo in corde meo amantiſſimum Filium tuum JEſum, illum ipſum hodie mihi dono datum tibi repræſento, & offero tuis brachiis conſtringendum, tuo ore exoſculandum, tuo corde amandum, & unâ mecum adorandum.

Sancti Angeli, Sancti Archangali, Cherubim & Seraphim aſpicite primogenitum Patris æterni, quem intro-euntem in orbem terrarum juſſu Patris adoraſtis, adorate nunc eundem in corde meo, cantate illi pro me Sanctus, Sanctus.

Omnes Sancti & Sanctæ DEI, vos præſertim Patroni mei amate in corde meo, laudate & magnificate mecum hunc Dominum meum, qui eſurientem implevit bonis, & reſpexit ſuper canem mortuum ſimilem mei.

Conclude.

ANima JEſu ſanctifica me. Sanguis JEſu lava me.
Paſſio JEſu conforta me. Vulnera JEſu ſanate me.

me. Cor JEsu recipe me. Spiritus JEsu anima me. Bonitas JEsu reconcilia me. Pulchritudo JEsu attrahe me. Humilitas JEsu deprim eme. Mansuetudo JEsu mitiga me. Pax JEsu pacifica me. Amor JEsu inflamma me. Gratia JEsu reple me. Misericordia JEsu salva me. Sanctitas JEsu consecra me. Puritas JEsu emunda me. Crux JEsu sustenta me. Clavi JEsu configite me. Spinæ JEsu coronate me. Fel JEsu inebria me. Os JEsu benedic me, in vita & in morte, in tempoce & in æternitate. Amen.

Praxis alia

Devotissimè CHRISTO in Eucharistia sumpto, DEUM colendi.

ACcedo supplex & repo ad te mi DEus! cùm sim pulvis & cinis, atomus & minuscula creatura tua, imò nihil sum & nihil est te dignum, quod ego ex me, cum omnibus puris creaturis, in ullo genere tibi offerre possim. Sed habeo tamen ex dono tuo, unde me juvem, ut dignè & ut divinam Majestatem tuam decet, glorificem, te adorem, laudem, amem, gratias agam.

Habeo enim intra me Christum JEsum, DEum hominem, hominem DEum, qui ita se mihi communicavit, imò commiscuit, ut ego in illo & ille sit in me. Usurpare igitur nunc Domine commodissimè, aptissiméque possum verba Prophetæ tui: Benedic anima mea Domino, & omnia, quæ intra me sunt, nomini Sancto ejus.

O mi DEus, quod nunc intra me est, est, ùt dixi, homo DEus, Filius tuus, ille igitur, qui nunc totus meus est, & intra me positus, vices meas obeat; ille dignè pro me benedicat nomini Sancto tuo, ille intra me, & in me amet te, glorificet, adoret, gratias agat, deferatque tibi (nam

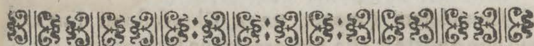
poteſt) non modo infinitum, ſed dignum te honorem, ad infinitam complacentiam & guſtum tuum.

Per illum Majeſtatem tuam laudant Angeli, adorant Dominationes, quidni & ego per illum id faciam? cùm ſit intra me; imò verò, quia factus ſum iſti concorporeus, conſanguineus, adeoque ita in illum transmutatus, ut non tam ille ſit unum mecum quàm ego unum cum illo, amo te ſic unum cum illo factus corde, & amore illius infinito, jam & corde meo ad infinitum guſtum tuum.

Deteſtor omne peccatum, & quidquid tibi diſplicet, odio & detaſtatione illius: adoro te, glorifico, magnifico, benedico, adoratione, glorificatione, magnificatione, laude, benedictione, obſequiis infiniti valoris, & theandricis, ac te dignis.

Gratias tibi ago pro omnibus beneficiis, Sanctiſſimæ illius humanitati, Beatiſſimæ Virgini Matri ejus, omnibus Sanctis, atque omnibus creaturis, & inter illas mihi poſtremò conceſſis, gratitudine & affectu illius, univerſosque ejus affectus internos & externos, vitæ mortalis ac immortalis, ſeu æternæ, quos & ſecum mihi donavit, & ſicut me unum ſecum, ita illos meos fecit, tibi velut thymiama ſuaviſſimi odoris ad infinitam oblectationem divini cordis tui tibi offero.

CAPUT VIII.

Praxis devotè & reverenter celebrandi Sacrificium Missæ.

Ante celebrationem considerandum, quanta sit Sacerdotum dignitas & quanta debeat esse Sanctitas.

Dignitas Sacerdotum, omnium Principum, omnium Regum & Cæsarum fulgorem & potestatem superat ac excedit. Ita de illa S. August. in Psal. 37. O veneranda Sacerdotum dignitas, in quorum manibus DEI Filius, velut in utero Virginis incarnatur. O felices Sacerdotes, si sacerdotaliter vixeritis. O magnum mysterium, quod per vos Sanctissima TRINITAS operatur, Cœlum miratur: horrescit infernus: contremiscit diabolus: reveretur quàm plurimum Angelica celsitudo. Ille enim, qui creavit me sine me(si fas est dicere) creatur mediante me. Et ille, qui ex nihilo cuncta creavit sine me, dedit mihi creare se. O Sacerdotes attendite! major est vobis dignitas collata, quàm Angelis, qui adorant, quod vos conficitis.

Consideratę (monet aurea Chrysostomi lingua) quo non oporteat esse puriores atque ferventiores tali & fruentes & ministrantes sacrificio? quo solari radio non splendidiores manus Christi carnem dividentes? Os, quod igne spirituali repletur, & lingua, quæ tremendo nimis Sanguine rubescit? Cogitate, quali sitis insigniti honore, quali mensa fruimini, quod Angeli horrescunt, neque liberè audent intueri propter enicantem inde splendorem, hoc vos tractatis, hoc dividitis, hoc pascimini, & facti estis unum Christi corpus & una caro. Nullus itaque Judas assistat.

Idem in alio loco: Sacerdotem Christi sic necesse est esse purum, ac si in cœlis ipsis collocatus inter cœlestes illas virtutes medius staret: Illi enim, qui non mundâ animâ Corpus Christi accipiunt, idem supplicium perferunt cum illis, qui cum clavis cruci affixerunt. Imò magis exaggerat S. August qui dicit: Graviùs peccant indignè offerentes Christum regnantem in cœlis, quàm qui eum crucifixerunt in terris.

At verò multi sunt ministri seu Sacerdotes Altissimi, qui contra eminentissimam Angelici Apostolici, imò summi atque divini statûs dignitatem in gravissimorum facinorum cæno volutantur. Unde, ut talibus ad emendationem, probis autem ad cautelam, DEI timorem incutiam, adduco terrificam S. Gregorii Magni de off. past. sententiam: Nullum puto ab aliis majus præjudicium, quàm à Sacerdotibus tolerat DEus, quando eos, quos ad aliorum correctionem posuit, dare de se exempla pravitatis cernit. Et S. Petri Dam. op. contra Instit. Cler. Deteriùs nemo peccat quàm Sacerdos indignè sacrificans. Aliter in quocunque modo peccantes quasi Dominum in rebus ejus offendimus: indignè verò sacrificantes, velut in personam ejus manus injicere non timemus.

Nec immeritò in Sacerdotem indignum invehitur

tur purpuratus Ecclesiæ Doctor S. Hieron. *Væ tibi Sacerdos! qui eodem ore oscularis filiam Veneris, quo paulo ante sumpsisti Filium Virginis. O impie Juda! osculo filium homminis tradis?* Tales multò digniùs, multóque rectiùs ad carcerem vel catastam pœnalem, quàm ad Sacerdotium protracti fuissent.

In Revelationibus S. Birgittæ sæpissimè DEus conqueritur super iniquitate Sacerdotum, exaggerans gravitatem, &c. vocans eos pejores Judæis & Paganis, & omnibus aliis delinquentibus, asserens majora tormenta inferni esse illis reservata, & majori supplicio puniendos, quàm Judam. Et in quodam capite replet eos mille horrendis maledictionibus, & in fine maledicit JEsus, quidquid edunt, bibunt, tangunt, elementa, quæ eos sustentant, & illæ Revelationes sæpiùs ab Ecclesia approbatæ fuerunt.

D. Dion. Cart ait, Angelum revelasse servo DEI, ferè nullos in Purgatorio Sacerdotes inveniri, eò quia, qui sanctè vivunt, illicò cœlum intrant, vel parum in igne morantur, cæteri, qui impurè vivunt, damnantur, non permittens DEus ob gravem injuriam illatam ordini, & Sacramento, ut verè pœniteant: cui concordant D. Jo. Chrysostomi verba. *Non temerè dico, sed ut affectus sum, ac sentio, non arbitror inter Sacerdotes multos esse, qui salvi fiant sed multò plures, qui pereant, in causa est, quia res excelsum requirit animum, & innumeris oculis opus est undique.*

Quapropter ô Sacerdotes, ô Religiosi ad tantum dignitatis fastigium evecti recogitate (per salutem vestram) recogitate, quia membra Christi, ac templum estis Spiritûs Sancti. Si beatus est venter, qui novem mensibus Christum portavit, & beata debent esse corda eorum, in quibus quotidie elegit hospitium Filius DEI. Si beata sunt ubera, quæ parvulus suxit, beatum debet esse os, quod carnem tuam sumit, & sanguinem

fugit. *Nescitis* inquit S. Paulus, *quia templum DEI estis, si quis autem templum DEI violaverit, disperdet illum DEus.* Si Laicus templum DEI est, quantò magis Sacerdos?

Et ideo Fratres charissimi (verba sunt Sancti Augustini ser. 152. de temp.) unusquisque consideret conscientiam suam, & quando se aliquo crimine vulneratum esse cognoverit, priùs confessionis lavacro orationibus, jejuniis, & eleemosynis studeat emundare conscientiam suam, & sic Eucharistiam præsumat suscipere.

Præcognitio futuri operis.

QUid facere aggredior? negotium omnium negotiorum maximum! introibo in Sancta Sanctorum, hominum ad DEum mediatorem agam! In conspectu Curiæ cœlestis coram SS. Trinitate publicam totius mundi causam perorabo! Parum est, sed etiam quod non est concessum Angelis, quod omnis creaturæ merita excedit, corpus & sanguinem JEsu Christi veri DEI verbis producam, & cum SS. Trinitate operabor hoc magnum Sacramentum! insuper etiam manibus tractabo! intuebor oculis! ore contingam! in viscera recondam!

O negotium omnium negotiorum maximum! Facessite quævis alia negotia, omnes aliò avocantes cogitationes abite. Ruat mundus, pereant amici, quidquid pretiosissimum est, unius horæ involvatur damno. Majus præ omnibus negotium est. Ad hoc solum anima mea omnes potentiarum, sensumque vires intende, hoc tracta. Cum illo jam inde occupari elige, cum quo beatissimè æternum occupabere. Melior omnibus creaturis DEus, huic omnia creata postpone.

Ante Missam dicenti hanc Orationem concessit 50. annorum indulgentiam Gregorius XIII.

EGo volo celebrare Missam & conficere corpus & Sanguinem Domini nostri JEsu Christi, juxta ritum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, ad laudem omnipotentis DEI, totiusque Curiæ triumphantis: ad utilitatem quoque meam, totiusque curiæ militantis, pro omnibus, qui se commendaverunt orationibus meis. in genere & in specie, & pro felici statu Sanctæ Romanæ Ecclesiæ.

Gaudium cum pace, emendationem vitæ, spatium veræ pœnitentiæ, gratiam & consolationem Sancti Spiritûs, perseverantiam in bonis operibus, tribuat nobis omnipotens & misericors Dominus. Amen.

Deinde illa potest dici Oratio ex l. 2. Mach. 1. Jonathæ Sacerdotis. Domine DEus omnium Creator, terribilis & fortis, justus & misericors, qui solus es bonus Rex, solus præstans, solus justus, & omnipotens, & æternus, qui Israël ab omni malo, qui fecisti Patres electos, & sanctificasti eos: Accipe Sacrificium pro universo populo tuo, & custodi partem tuam & sanctifica, ut sciant gentes, quia tu es DEUS noster.

Oblatio Sacrificij in quantum est Latreuticum seu Adorativum.

O Ter magne DEUS! in unione primi & summi sacrificii & Sacerdotis Christi: in unione omnium Sacerdotum novi & veteris testamenti, & sacrificaturorum usque ad diem judicii. Toto corde & corpore prostratus ego pulvis & cinis, hodie offerre tibi intendo

Sacrificium corporis & ſanguinis JESU Chriſti Domini noſtri. Et in primis.

In recognitionem Tuæ admirabilis in unitate TRINITATIS; Tuarum Perſonalitatum, DEI Patris, DEI Filii, DEI Spiritus Sancti.

In adorationem infinitarum Perfectionum, Attributorum, & Proprietatum tuarum, Tuæ nimirum Sapientiæ, quâ comprehendis te ipſum, & omnia poſſibilia, præſentia, præterita & futura. Tuæ immenſitatis, quâ cælum & terram imples. Tuæ æternitatis & immortalitatis, quâ ſemper idem es, & anni tui non deficient. Tuæ Omnipotentiæ, Tuæ voluntatis, Pulcritudinis, Beatitudinis.

In adorationem tuorum actuum liberorum, Tuæ Miſericordiæ, quâ graviſſimos quosque toleras peccatores, ut convertantur. Tuæ Juſtitiæ, quâ nullum peccatum impunitum relinquis. Tuæ Prædeſtinationis. Electorum, ac reprobationis præſcitorum. Tuæ Providentiæ & diſpoſitionis, æternùm de nobis duraturæ. Tuæ liberalitatis in omnes creaturas diffuſivæ.

In cultum latriæ tibi ſoli debitum, ac in proteſtationem ſupremi tui dominii in omnes creaturas, & noſtræ ſubjectionis, ac omnimodæ dependentiæ à te.

In recompenſationem laudis & gloriæ tibi ab Angelis Apoſtatis & damnatis, item ab omnibus infidelibus & peccatoribus, denegatæ & non perſolvendæ. In ſupplementum omnium blaſphemiarum, quæ fiunt in terra & inferno contra Euchariſtiam. In ſuppletionem omnium ſuperſtitionum & adorationum impenſarum creaturis inanimatis & falſis Numinibus, & ſubtractarum Tibi DEO vivo & vero.

In

In quantum est Gratiarum activum.

IN unjone gratiarum actionis, quam agit & egit ab initio creationis suæ Sanctissima anima Christi, B. Virgo MARIA, & omnes Sancti & beati. Gratias tibi Domine hoc Sacrificio ago pro immenso gratiarum, donorum & gloriæ thesauro, quem contulisti Humanitati Christi Domini in via & in Patria.

Gratias tibi pro beneficiis concessis Beatissimæ Virgini, præcipuè verò dono Virgineæ Maternitatis divinæ, & Immaculatæ Conceptionis, ac pro ipsius exaltatione in cœlesti gloria super omnes Angelos & Sanctos.

Gratias tibi pro beneficio creationis, conservationis, cooperationis, concursûs exhibito & exhibendo omnibus & singulis creaturis. Pro Incarnatione Verbi divini. Pro vita, Passione JEsu Christi. Pro doctrina ejus, consiliis, præceptis, exemplis, miraculis. Pro redemptione nostra, pro usu & institutione Sacramentorum. Pro dilatatione per totum mundum Christianæ fidei, fundatione Religionum, extirpatione hæresum.

Pro creatione omnium Angelorum ad gloriam tuam, & nostram custodiam. Pro prædestinatione, Vocatione, Justificatione, Glorificatione omnium Electorum. Pro conversione omnium peccatorum.

Pro beneficiis collatis omnibus comprehensoribus & viatoribus prædestinatis & reprobis peccatoribus, ingratis & infidelibus, dæmonibus & damnatis: imò etiam pro beneficiis omnibus creaturis irrationalibus, quæcunque fuerunt, sunt & erunt præstitis.

Gratias tibi Domine & pro beneficiis mihi indignissimo collatis. Præcipuè quia me creasti ad imaginem & similitudinem tuam, dono tuæ gratiæ per baptisma ditasti, Angelum ad mei custodiam deputasti, me pretioso

Sanguine Filii tui redemisti, è sæculo nequam eripuisti, Sacerdotem fecisti, donis tuis naturalibus ditâsti, tot media ad salutem æternam & alia necessaria ad decentiam statûs copiosè præbuisti: ac pro beneficiis omnibus notis & incognitis, præteritis, præsentibus, & futuris mihi præstitis & præstandis.

In quantum est Impetratorium.

O Pater misericordiarum & DEus totius consolationis! quia me famulum tuum, licet gravissimâ flagitiorum meorum onustum sarcinâ, legatione fungi apud te voluisti pro omnibus hominibus vivis & defunctis. Offero tibi Sacrificium hoc.

Inprimis pro Summo Pontifice Papa nostro. N. Cardinalibus, Patriarchis, Episcopis, Abbatibus, Parochis, Sacerdotibus, & universo Clero, & omnibus aliis curam animarum gerentibus, ut omnes oves sibi commissas verbo & exemplo fideliter pascant.

Pro statu Religionum omnium, & cunctis Religiosis, præcipuè N. ut reducantur ad fervorem & perfectionem, in qua fuerunt institutæ.

Pro Augustissimo Christianorum Imperatore, & cunctis Regibus & Principibus Catholicis, pro omnibus Magnatibus & Magistratibus, ut Ecclesiam venerentur, mandata tua custodiant, & de hostibus fidei triumphent.

Pro omnibus Benefactoribus, consanguinis, amicis, & inimicis. Pro omni statu Ecclesiæ. Pro Virginibus, conjugatis, viduis, & orphanis, pauperibus, peregrinantibus, captivis, ægrotis, navigantibus, incarceratis, afflictis, in quacunque necessitate & periculo constitutis: ut illis dones auxilium, remedium & consolationem, prout expedit ad gloriam tuam, & salutem illorum.

Pro omnibus Infidelibus, Turcis, Mauris, Idolola-

latris

latris, Judæis, Hæreticis, Schiſmaticis, & aliis diſſidentibus, ac omnibus obſtinatis peccatoribus, ut ad te convertantur & reſipiſcant.

Pro me ipſo tandem infeliciſſimo peccatore ſupplico tibi DEO meo, ut præſentiam tui æterni Remuneratoris ſemper vivacem ubique in omnibus circumferam; ac omnes annos meos, menſes, dies, & noctes, horas, & momenta, cogitata, dicta, & facta impendam ſoli gloriæ tuæ.

Da mihi Domine veniam & remiſſionem omnium peccatorum. Confirma me in gratia tua, ne unquam mortaliter peccem. Da vitam plenam meritis, & tuo amore fervētem Da mihi gratiam ſemper dignè celebrandi, cōmunicandi, & Viaticum in extremo agone ſumendi. Largire præſervationem à malis animæ & corporis, perſeverantiam in bono finalem. Inſuper tribue gratiam, ut in his totâ vitâ mihi chariſſimis immoriar nominibus JESUS & MARIA. In particulari autem fructum, quem poſſum & debeo, illi N. principaliter applico ' pro quo celebrare intendo.

In quantum eſt Propitiatorium.

QUis ſum ego indigniſſimus terræ vermiculus, ut audeam faciem meam levare ad te, & aſpicere altitudinem cœli? Chriſti igitur Filii tui, clementiſſime Pater, pretioſiſſimo Sanguine & meritis onuſtus, offero tibi infinitam hanc propitiationem diviniſſimi hujus Sacrificii, pro omnibus peccatis, quibus offenſus es à creatione mundi, & offenderis uſque ad diem judicii.

Offero pro omnibus peccatis meis commiſſis, corde, ore, & opere. Accipe tremenda juſtitia DEI corpus & ſanguinem Domini mei, & delicta mea, ac ignorantias meas ne memineris.

offe-

Offero tibi Sacrificium hoc & pro omnibus, cum majori Majeſtatis Tuæ indignatione perpetratis peccatis: Præcipuè per hæreſes, ſuperſtitiones, idololatrias, dæmonum invocationes, errores, & magicas artes. Per Chriſticidium & Antichriſti peccata.

Offero & pro animabus omnium fidelium defunctorum, præcipuè N. implorans Clementiam tuam, cui proprium eſt miſereri ſemper & parcere, ut extinguas earum ardorem optato rore miſericordiæ tuæ, & citò purgatas in conſpectum tuum admittas.

Actus diverſarum Virtutum.

Actus Fidei.

PErſuadeo mihi firmiter, mi dulcis abſcondite JEſu me ſub candido ſpecierum Sacramentalium velamine, millies deſideratiſſimum & ſpecioſiſſimum vultum tuum latentem agnoſcere.

Perſuadeo mihi videre mentis oculis roſeum corpus tuum, ex quo fontes ſaluberrimi quinque vulnerum tuorum fontes aquarum viventium ſcaturiunt.

Et ſi non videam nunc in manibus tuis fixuram clavorum, & ſi non mittam manum meam in latus tuum, credo tamen, quia tu es Dominus meus & DEus meus.

Et quia te DEum meum in SS. Sacramento hic latentem firmiter confiteor, ideò nomine omnium infidelium te non credentium & ſcire volentium, nomine omnium Hæreticorum, & Schiſmaticorum te balſphemantium, nomine omnium dæmonum & damnatorum te non adorantium, ego credo, adoro, ante te procido, tibi nomine terreſtrium, & infernorum inclamo: centies millies laudetur SS. SACRAMENTUM.

Actus Spei.

SCio mi Domine! quia propter peccata mea indignus sum aëre, quem respiro, indignus cœlo, quod aspicio, dignus mille inferis. Et quomodo præsumam accedere ad te sub his Eucharisticis speciebus verè præsentem? Ibi enim adest corpus tuum sole splendidius electum ex millibus. Ibi est Sanguis pro nostra salute effusus. Ibi denique latet divinitas tua.

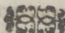
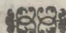
Abyssus tamen malitiæ, nequitiæ, & nihili mei, abyssum invocat misericordiæ & bonitatis tuæ Domine. Nam licèt plures sint arenâ maris iniquitates meæ, spero tamen, quia non repelles me à te, spero in pretio Sanguinis tui, utique & catelli edunt de micis Dominorum suorum.

Actus Charitatis.

QUid retribuam tibi Domine JEsu, quia transiturus de hoc mundo ad Patrem, reliquisti nobis pignus amoris immensi, donans nobis pretiosissimi corporis & Sanguinis tui Sacramentum?

Cur non mille habeô corda mi JEsu! quæ ad tantam tui vivi incendii flammam resolvantur in cineres dilectionis tuæ? quomodo anima mea tota se non eviscerabit, exinanietque in charitatem bonitatis, & misericordiæ tuæ.

O si quantus quantus sum, totus nunc consumar, totus liquescam, totus suspensus de te deficiam à me, & transeam in te, totus vitali amoris tui morte moriar.

Actus Humilitatis.

QUis ſum ego eminentiſſime DEus, ut tantum opus aggredi audeam? quis ego ſum, & quis tu es? Tu DEus magnus & grandis nimis! DEus Majeſtatis! cui cogitatio nulla par! DEus nihil horum omnium, quæ cogitantur, aut ſunt, ſed ſuper illa omnia!

Ego autem quis ſum? ego conceptus & educatus totus in peccatis! ego peccator major & vilior, quàm putem, & quàm cogitari poſſim! ego labiis & toto corpore pollutus! ego mille titulis debitum inferno caput! ego terræ exoſum pondus, & cœli odium! ego tantò vilior, quantò plurium peccatorum conſtringor reatu! ego viliſſimorum omnium viliſſimus!

Tantúſne DEus tantillo homini incorporabitur? O Sacramentum! ô Myſterium! ô arcanum abditum! quis unquam id beneficii genus auſus eſt optare? nunquam in cor hominis deſcendit dignatio tanta.

O Domine! ſi tu ob immenſitatem non agnoſcis te, ſine ſaltem, ut mea vilitas cognoſcat ſe, & quidem meritò formidet conjungi tibi.

O cor meum, quàm audax & temerarium es, quòd vel cogitare audes accedere ad hoc Sacramentum, Eſtné tibi Seraphica illa cryſtallo nitidior puritas? Inſtar miraculi Eccleſia prædicat, quod Filius DEI non horruerit Virginis uterum, qui tamen à Spiritu Sancto pulcherrimo gratiarum, donorum ac virtutum omnium apparatu fuerat inſtructus. Quomodo igitur te cubile draconum, te proſtibulum, immunditiæs, te ſentina ſcelerum non exhorreſcat? &c.

Actus Contritionis.

O Quantâ contritione ac lacrymarum fonte, quantâ reverentiâ, & tremore, quantâ corporis & animæ

animæ puritate hoc divinum ac cœleste Sacrificium est celebrandum mi Domine; ubi caro tua in veritate sumitur, ubi Sanguis tuus in veritate bibitur, ubi ima summis, terrena divinis junguntur, ubi adest Sanctorum Angelorum præsentia, ubi tu es sacrificium & Sacerdos mirabiliter & ineffabiliter constitutus.

O utinam, & millies utinam nunc totum mare versum in sanguinem, vel potius lacrymas ducere possem per caput meum, ut vel sic mundaretur sentina extremæ vilitatis & peccatorum meorum, quam tu inexcogitabilis dignitatis Domine mi JEsu inhabitare elegisti.

O utinam, & millies utinam cor meum extractum à corpore daretur mihi candentibus carbonibus frustatim adeò examinandum, ut decoctâ ad purum scoriâ ejus, saltem & si non dignam, non tamen tam nimis indignam tibi præbere possem mansionem.

O utinam mi JEsu nunquam te offendissem! ô utinam te solum & unicum semper amassem! Pœnitet me peccasse, ideò solùm, quia amo te, semperque pœnitebit: & si possem, infinito dolore nunc dolerem, quòd offenderim te. Non amplius tamen mi JEsu, non amplius. Hìc sit terminus delictorum meorum. Priùs à dæmone obsidear, aut pœnas inferni patiar, quàm peccem, & te amorem meum offendam.

Commemoratio Dominicæ Passionis.

OMnes Sancti Patres, Commemorationem Dominicæ Passionis, Sacrificium celebranti, super omnia necessariam esse affirmant, præcipiente Apostolo: *Quotiescunque manducabitis panem hunc & calicem bibetis, mortem Domini annunciabitis, donec veniat* Quæ verba expendens Seraphicus Doctor dicit: Timeo nequaquam sine remorsu conscientiæ ac præjudicio ad Sacrifici-

um posse accedere, nisi præmemorata ipsius instituentis charitate, ac ejus passione & morte, in cujus memoriam perpetuò recolendam, illud Sacramentum debere confici & percipi ipse præclarè asseruit & injunxit.

Praxis.

SAlvete delicata membra Domini mei JESU Christi, pro salute nostra diversis pœnis in passione cruciata. Salve reverendum caput pro nobis spinis coronatum, arundine percussum. Salve pretiosissima facies pro nobis consputa & alapis cæsa. Salvete benignissimi Salvatoris nostri oculi pro nobis lacrymis perfusi. Salve sacrum os, gutturque suavissimum pro nobis felle & aceto potatum. Salvete aures nobilissimæ pro nobis opprobriis & contumeliis afflictæ.

Salve collum regium pro nobis colaphizatum, dorsumque Sanctissimum pro nobis flagellatum. Salvete venerabiles manus & brachia pro nobis in cruce extensa. Salve pectus divinissimum pro nobis in passione conturbatum & contusum. Salvete pedes adorandi pro nobis clavis confixi. Salve latus gloriosum pro nobis lanceâ militis perforatum. Salve corpus JESU totum pro nobis in cruce suspensum, vulneratum, mortuum, ac sepultum.

Salve cor mellifluum summæ TRINITATIS gazophilacium pro nobis in cruce disruptum. Salve ter Sanctissima JESU Christi anima ad mortem usque contristata. Salve Sanguis pretiosissime è vulneribus Christi copiosè effuse. Saluete adoranda Salvatoris nostri vulnera, monimenta charitatis & pretia Redemptionis humanæ. Per hæc vulnera tua mi bone JESU, sana animam meam & esto propitius mihi indignissimo peccatori.

Pia desideria & affectus immediatè ante Sacrum eliciendi.

O JESU millies desideratissime! ecce jam appropinquat hora, hora inquam felicissima, quâ te DEum meum in animam meam suscepturus sum. Extende igitur Sacratissimas manus tuas mi dulcis JEsu ad amplexandam animam meam, & ne projicias me à facie tua, licèt id peccatis meis meruerim.

O utinam nunc talem ac tantam devotionem, talem ac tantum amorem, talem ac tantam munditiem, quâ ullum unquam humanum cor ornatum fuit, in me haberem: Utinam, & millies utinam omni virtute, omni desiderio repletus essem?

O utinam, & milies utinam omnium Angelorum puritatem, omnium Apostolorum charitatem, omnium Martyrum merita, omnium Confessorum sanctitatem, omnium Virginum haberem puritatem & munditiem.

Utinam tali reverentiâ, devotione & amore te possem suscipere, sicut Beatissima Mater tua in tua Incarnatione & postmodum in Sacramento suscepit.

O quàm ego illo tempore, quo Sanctissimam hostiam sumam, cuperem esse Cherubin & Seraphin, non propter meam sensualitatem, sed propter tuam dignitatem mi DEus!

O utinam, & millies utinam tuum sacratissimum & divissimum Cor haberem mi JEsu! ut Te in illud ipsum, tali, quo dignus es, modo suscipere possem.

Utinam me dulcis JEsu totaliter ex tua præsentia accendas, comburas, & in te transmutes, ut unus tecum efficiar Spiritus per gratiam intimæ unionis, & liquefactionem ardentis amoris.

O si vel ad unicum momentum transferar in te,

abſorbearque à te, ut te DEO meo, quantus quantus es in te, fruar & ſatier, poter & inebrier, hauriar & obruar, tenendo atque fruendo, amando atque innatando.

O virgo Beatiſſima Mater miſericordiæ! ô SS. Angeli, Sancti DEI omnes, præcipuè Patroni mei N.N. ad vos clamo pauper, nudus, & humilis me euntem ad altare, ad immolandum corpus & ſanguinem JEſu Chriſti, ornate veſtris virtutibus, fulcite meritis veſtris.

O Pater da mihi filium tuum JEſum! ô JEſu! da mihi te ipſum! ô diviniſſime Spiritus da mihi corpus & ſanguinem Domini mei! O JEſu ſis mihi JEſus.

De proxima diſpoſitione ad Miſſam.

Antequam Sacras veſtes induas, breviter tacita mente inſtitue colloquium.

Et inprimis.

INterroga te ipſum: Quid facere aggrederis peccator & vilis homuncio? túne hodie apud SS. Trinitatem in conſpectu Curiæ cœleſtis habebis audientiam? túne introibis in Sancta Sanctorum?

Poſtea alloquere DEum Patrem: O Pater! egóne mancipium tuum indignum, repræſentabo hodie Filium tuum in ara crucis tibi immolatum? Egóne labiis ſordidioribus ipſius inferni faucibus, & manibus Luciferi, manibus quodammodo inquinatioribus præſumam attrectare dilectum Filium tuum? Egóne linguâ meâ fædis contaminatâ ſceleribus, è ſinu tuo in terram ſub ſpecies Sacramentales Unigenitum tuum evocabo?

Inter-

Interroga Clementiam divinam, quî fieri poterit, ut pro tanto ausû & temeritate ipsi dæmones tuorum scelerum conscii, te è vestigio altaris abreptum in oculis hominum non strangulent?

Dum Sacras vestes induis, velut lupum te in vestimentis ovium esse æstima: & dæmones tuorum scelerum conscios videaris audire per irrisum exprobrantes: En Saul inter Prophetas!

Postea singula sacri cultus ornamenta cum contumelioso Christi amictu compara. Porrò Amictus velamen illud significat, quo facies Christi velata est, cùm percutiebant eum, illudentes. Alba vestem albam denotat, quâ ab Herode velut stultus indutus fuit. Cingulum funes, quibus in horto vinxerunt eum, sive flagella, quibus columnæ alligatum crudelissimè ceciderunt. Manipulus vincula, stola funes collo ejus injectos, sive crucis patibulum humeris ejus impositum. Planeta vestem purpuream.

Ad Altare procedens, mente intueberis Christum quasi cruce onustum ante oculos tuos ad montem Calvariæ incedentem.

Cùm perveneris ad Altare, cœlum tibi desuper velut apertum contemplare, & effusam innumerabilem Angelorum & Sanctorum omnium multidutinem te intueri cogita. Admirare tunc esse tibi homuncioni indignissimo, & exuli cantanda cantica Domini in terra aliena, & cantica Angelorum.

Epistolam & Evangelium lecturus dic intra te: Egóne in Ecclesia DEI depormam orcula, qui tamdiu sedi in Cathedra pestilentiæ? Egóne Evangelium promulgabo, qui factis & exemplis Evangelium impugnavi?

Ante tempus oblationis erubesce & confundere, tecùm seriò versans, quidnam animi gerere velis, qui unicum & percharum Patri Filium, quem non semel peccatis tuis enecasti, præsumas offerre?

Quando patenam cum hostia accipis, repone simul in ea cor tuum, cor omnium circumstantium & fidelium. Dum vinum Calici infundis, gratias ages DEO, quòd sub his speciebus se occultare voluerit, vel elicies desiderium te totum immergendi in abyssum meritorum Christi.

Dum manus lavas, desidera, ut erumpant sanguineæ lacrymæ ex oculis tuis, vel pretiosissimæ guttæ aquæ & sanguinis ex latere Christi ad diluenda peccata tua.

Cùm dicis ante consecrationem, memento Domine famulorum, famularumque tuarum: statue tibi ob oculos cordis JEsum recenter cruci affixum, totum sanguinolentum, dilaniatum, & discerptum in toto corpore, eumque cum lacrymis pro omnibus nobis Patri supplicantem.

Memento igitur vivorum junges cum memento Christi in cruce pendentis, ac in ipsius vulneribus depones omnes ac immerges, pro quibus orabis.

Ante Consecrationem cum summo timore & horrore Christi verba tibi ad aurem dici existima: *Ecce appropinquat hora, & filius hominis tradetur in manus peccatoris.* Dum accipis panem, puta te videre splendidissimos & lucidissimos reserari cœlos, Angelos omnes effundi, ipsum Filium DEI in divinis splendoribus supra panem consecrandum descendere.

Verba consecrationis prolaturus, considera te ipsius Christi personam gerere, & verba enuntiativè in persona ipsius proferre. Proinde tunc vel maximè mentaliter intentionem actualem breviter formare poteris. Volo in persona Christi & Ecclesiæ conficere corpus & Sanguinem Christi. Vel sicut ego converto mi DEus substantiam panis in substantiam corporis tui, & vini substantiam in Sanguinem tuum, ita desidero converti cor meum in amorem tui perpetuum.

Cogita & illud Augustini sub actu consecrationis, quòd tunc quasi incarnatur & nascitur Filius DEI in manibus Sacerdotis. Proinde desidera, ut gustu hujus Sacri-

ficii aboleantur omnes offensæ (& ut ita dicam) disgustus divini ob mundi peccata. Deinde desidera renovare gustum divinum ex Sacrificio cruento Christi & ex omnibus Sacrificiis à primo ad ultimum ante diem judicii.

Insuper tunc elice desiderium concentrandi omnes actus sanctissimos cujusvis creaturæ intellectualis & possibilis, omnia merita, affectus, devotiones, præparationes ab ullis elicitas & eliciendas, cujusvis loci & temporis, cum omni circumstantia, intensione, multiplicatione, extensione, perfectissimè.

Prolatis verbis consecrationis cum summa admiratione, amore, & timore puta te videre aut infantulum JEsum, eumque speciosissimum formâ præ filiis hominum, ad quem adorandum, eumque custodiendum innumerabiles Angeli de cœlo lapsi sunt: aut JEsum in manibus tuis quasi in cruce recens extensum. Proinde tunc cordialissimos mente affectus elice.

Dominus meus, & DEus meus. Vel: JEsu Fili David miserere mei, vel: ô Pater! dono tibi JEsum. Vel: Non dimittam te Domine JEsu, donec benedixeris mihi & toti mundo. Vel: voces cœlestium, terrestrium & infernorum dicite elevato Domino: Laudetur SS. Sacramentum. Vel: Amo te DEus meus pro omnibus & in omnibus & in æternum amare volo. Vel: O JEsu crucifixe parce mihi & omnibus peccatoribus. Vel: O Pater dilectissime respice in me, quia in manibus meis habeo dilectissimum Filium tuum. Vel: O si exulcerationem illam sentire nunc possem, quæ te Dominum, dum crux attolleretur, totum excruciavit! Vel. O Maria! en dilectus Filius tuus. Vel: Hâc genuflexione in persona omnium creaturarum adoro te, ac demum pro omnibus, qui te non adorant, sed blasphemant, sive in terra, sive in inferno.

Dum Calicem elevas dic in corde: O Pretiose Sanguis Domini mei ablue me. Vel: O JEsu in sanguine tuo depono & demergo peccata mea & totius mundi. Vel:

Quis mihi det, ut moriar etiam pro te mi JEſu! ô ſi meum ſcatentem in venis cruorem pro te effundere poſſem! Vel: O Pater! en ſanguis Filii tui clamat ad te pro nobis non vindictam ſed miſericordiam.

In Memento Defunctorum primo commendabis animam, pro qua ſpecialiter offers Sacrificium. Poſtea ſine præjudicio illius commendabis animas conſanguineorum, benefactorum, Religioſorum, devotorum ad Beatiſſimam, fame, peſte, bello ſublatorum, animas, quæ ſuis carent ſuffragiis. Animas, quarum corpora in hac Eccleſia & omnibus aliis per totum mundum requieſcunt, &c.

Ante Communionem poſt verba: Domine non ſum dignus. Imaginare Sanctos Angelos cum ſumma alacritate aperire penetralia cordis tui, & illuc introducere optatiſſimum Hoſpitem tuum dulcem JEſum.

Admirabundus ad tanti hoſpitis præſentiam clama ardentiſſimo corde: Unde mihi, ut veniat Dominus meus ad me? Exi à me Domine, qui peccator ſum, & ipſis damnatis deterior. Cur tantùm te mi JEſu humilias? Credo, ſpero, diligo. O JEſu dono tibi cor meum. Paratum cor meum DEus, paratum cor meum. Doleo mi JEſu, quòd unquam offenderim te. Miſericordias tuas in æternum cantabo. Non dimittam te Domine, donec benedixeris mihi.

Ante Evangelium daturus benedictionem populo, elevatis in Chriſtum crucifixum oculis dic: O mi JEſu tu ipſe avulſis à cruce manibus benedic mihi, benedic circumſtantibus, benedic Patriæ noſtræ, & omnibus Fidelibus.

Actus post Missam.

CRedo, quia tu es Christus Filius DEI vivi, qui ad me descendisti. Vivo ego jam non ego, vivit verò in me Christus. Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum mi JEsu? Cor meum & caro mea exultaverunt in DEO meo. Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus DEus Sabaoth. Pleni sunt cœli & terra gloriâ tuâ. Per viscera misericordiæ DEI nostri visitavit nos oriens ex alto. Gloria in excelsis DEO. Quid mihi jam est in cœlo, & à te quid volui super terram? defecit caro mea & cor meum DEus cordis mei, & pars mea DEus in æternum. Nunc dimittis servum tuum Domine secundùm verbum tuum in pace, quia viderunt oculi mei salutare tuum, quod parasti ante faciem omnium populorum. Domine JEsu noverim me, noverim te, nec aliud cupiam nisi Te. Magnificat anima mea Dominum, & exultavit Spiritus meus in DEO salutari meo. Misericordias Domini in æternum cantabo.

Actus Admirationis & gaudii de DEO.

EN coram te suavissime JEsu, se sistit anima mea, miseriis plena! ut quid permisisti à me indignissimo peccatore te hodie tractari, & in latrinam corporis mei sceleribus multis labefactatam deponi? Quomodo tulisti, ut hanc tibi execrandam injuriam irrogarem? Anni lacrymarum & pœnitentiæ mille non sufficerent ad Sacramentum tam excellens semel dignè suscipiendum, quantò minùs ego indignus aptus esse possum, qui peccare quotidie non cesso, incorrigibilis persevero, & imparatus accedo?

Pro admirando habetur, quòd ad imperium Josue Sol in cœlo steterit, sed nunquid non magis est stupendum,

quòd ad vocem Sacerdotis, velut vocem meam hominis nequiſſimi & malitioſiſſimi, DEus cum tota ſua immenſa ac infinita Deitate ſub ſpecies Sacramentales deſcendit, & ibi non raro indigniſſimè tractatur ?

Quid eſt hoc mi dulcis JEſu? Quid, inquam, eſt hoc? Tu, qui adeò immenſus es, ut cuncta creata te capere non valeant, à parvula contentus Hoſtia in mea intraſti viſcera fæda? unde mihi Domine, ut tu venias ad publicanum & peccatorem? An neſcis, quis ſum ego? pulvis utique & cinis, vas ſordidum, eſca vermium, & ad hunc tu de cœlo venis? O DEUS & Dominus noſter, quàm admirabile eſt nomen tuum! Quid retribuam tibi Domine pro omnibus his, quæ retribuiſti mihi?

O ſi te nunc non meo indigniſſimo, ſed Seraphico, ſed Mariano, ſed tuo corde, mi JESU intenſiſſimè amare poſſem! ô ſi omnia creata corda, omniumque cordium affectus & amores in meum cor immergere & includere poſſem, quàm vellem te amare dulcis amor meus!

Tibi laudes concinant, tibi mecum gratias agant, te pro me mi JESU ignitiſſimè ament Beatiſſima Virgo MATER, SS. Angeli, ac omnes Beati, univerſi populi, tribus & linguæ. Jubilent tibi pro me omnes creaturæ, & miſericordias tuas in æternum concinant.

Actus Adorationis.

AVe auguſtiſſimum SACRAMENTUM. Ave dulciſſime & gratiſſime hoſpes amorque mi JESU. Saluto te ſalutationibus omnium creaturarum, quæcunque fuerunt, ſunt, & erunt.

Ave mi bone JEſu, delicioſiſſimum cordis mei centrum, recipe me in ſuaviſſimos amoris tui amplexus. Transfer me in te.

Obſculor mi JEſu venerabiles manus tuas pro me cruci affixas. Oſculor pedes tuos pro me clavis confixos. Oſculor latus glorioſum pro me vulneratum.

Ave tremendum Salvatoris mei caput coronâ ſpineâ redimitum. Ave frons ſole ſerenior cruentata & in lapſu percuſſa. Avete oculi pro me velati, contuſi, livore pleni. Avete aures contumeliis ſauciatæ. Ave dulce os pro me ſiti & aceto cruciatum.

Petitiones poſt Miſſam.

O Domine! cujus viſcera miſericordiæ patent omnibus, qui neminem vis perire, ideoque pro omnibus hominibus mortem ſubiiſti, & hoc Sacramentum inſtituiſti. Reſpice in me oculis miſericordiæ tuæ, ſuccende me ignitâ vi amoris tui. Dirige me, & da finalem in gratia tua perſeverantiam.

Obſecro etiam Domine, ne ob reſpectum fæditatis meæ & peccatorum meorum illos negligas vel non exaudias, qui ſe per me tibi in hoc Sacrificio commendaverunt. Succurre itaque & eſto propitius benefactoribus, conſanguineis, &c. &c.

Effunde miſerationes tuas Domine Princeps Regum terræ in omnes Reges & Catholicos Principes, & in omnes gentes, quæ te non noverunt, Turcas Idololatras, Hæreticos &c.

Defende omnes fideles tuos à fame, peſte, & bello, à cunctis adverſitatibus & periculis. Memento tot miſerabilium peccatorum in peccatis mortalibus exiſtentium. Ne ſinas eos labi, qui in periculo & occaſione peccandi verſantur.

Sucurre Summo Pontifici noſtro, cunctisque Prælatis & Presbyreris. Diſſipa conſilia impiorum, ne quidquam Eccleſiæ tuæ, Regno huic & propagationi gloriæ tuæ officiant. Da huic congregationi, ad quam me

vocare dinatus es, bona ſpiritualia & temporalia. Da Superioribus omnibus zelum diſciplinæ, ſubditis, obedientiam.

Succurre omnibus afflictis, pauperibus, ægrotis, agonizantibus, tentatis, incarceratis, & univerſo omnium ſtatuum populo tuo. Succure animabus purgatorii, ut refrigerium, quietem, & lucem æternam obtineant.

Actus alii ſuperiùs videantur poſt Communioem fol. 317.

Ad Beatam Virginem & Sanctos.

RESpice me ô Domina! quoniam unitus ſum Filio tuo JEſu, & cùm unitus ſim Filio tuo, ego quoque Filius tuus ſum.

O Domina mea! ô Mater mea! doce me Filium tuum amare, ùt tu illum amaſti, doce me cum illo deliciari.

Omnes Sancti Angeli & Patroni mei, vos amate, vos adorate, vos laudate meum dulciſſimum JEſum, quia ego neſcio, quid dicam DEO vitæ meæ.

Conclude poſt Miſſam.

ANima Chriſti ſanctifica me: Corpus Chriſti ſalva me: Aqua lateris Chriſti lava me: Paſſio Chriſti conforta me: O bone JEſu exaudi me: Intra vulnera tua obſconde me: ne permittas me ſeparari à te: Ab hoſte maligno defende me: In hora mortis meæ voca me: & jube me venire ad te: ut cum Sanctis tuis laudem te, in ſæcula ſæculorum.

CA-

CAPUT IX.

Proponuntur quædam Praxes, seu Exercitia colendi per Annum Festa Christi Domini.

VIATOR DEUS.

In Adventu Domini.

1. O Quando factus Viator DEUS cœli exultabit ut Gigas ad crurrendam Viam? ô quando procedet tanquam Sponsus de thalamo suo?

2. O Pater misericordiarum! num in perpetuum obliviſceris nostri? derelinques nos in longitudinem dierum? operi manuum tuarum non porriges dexteram? Excita Domine potentiam tuam & veni, ut salvos facias nos.

3. Quid lactor spe magna dilecte mi, & spe detineor sola? quousque promissis dives, pauper, & inops jaceo? quoties discissis oculorum nubibus, flumina effudi melior delpinus, nec tot aquis prodige sparsis, attraxi dilectum meum?

4. Quousque noſtrûm æmuli cœli, tot promiſſum ſæculis tanquam ære circumſeſſum dilectum meum cingitis? tot ſæculis veſter eſt, ut exſatiari fames ſitiſque poterit. Quid negatis, promiſſum pignus mundo ad vos rediturum?

5. Utique tot ſæculis expectatus, tot ſignis adumbratus, tot vaticiniis prædictus, tot votis expetitus, tot ſuſpiriis exoptatus, tot denique lacrymis quæſitus es mi Domini! quid moraris? longa mora! ô tædioſa dilatio!

6. Quemadmodum deſiderat cervus ad fontes aquarum, ita deſiderat anima mea, ut te videre poſſit, in ergaſtulo carnis, natum ſine contagio carnis.

7. O nos felices! quid audio? propter miſeriam inopum & gemitum pauperum nunc exurgam, dicit Dominus. Læſus eſt peccato DEus: ſatisfaciat DEus, factus eſt homo reus, fiat homo DEus, ut liberetur reus. Peccavit caro, mundet caro.

8. O ingenium amoris divini! ut redimeretur homo, factus eſt DEus homo.

9. Ecce jam Rex noſter advenit de cœlis, lætentur cœli & exultet terra ante faciem Domini, quia venit: quoniam venit ſalvare nos & dare ſe nobis.

10. Salve dies tot ætatibus exoptata, quâ DEus pro nobis factus eſt homo. Salve Gabriel Archangele tantum nobis annuntians gaudium. Salve Virgo glorioſa, in cujus utero caſtiſſimo carnem aſſumpſit DEus!

11. O quàm potens eſt amor, qui ad tam infima abjicis DEum! ô quàm divino eſt diſſimilis amor meus.

12. O bonitas infinita! ô admiranda dignatio tua Domine, ut ſervum redimeres, Filium tradidiſti!

13. Ama, amplectere Virgo Beatiſſima pro me dulciſſimum Filium tuum in clauſtro uteri tui Virginalis latentem.

14. O Sancti Angeli adorate pro me Primogenitum Patris æterni, quem ad nos traxit amor, rapuit

charitas, reclinavit in utero Virginis miſericordia, amate illum pro me, cantate illi Sanctus

15. Tu, qui in Sancto habitas, excita potentiam tuam, & veni ex utero: tædet animam meam vitæ meæ, quia non videbo te DEum Deorum in Sion.

16. O utinam mi Domine citiùs diſrumperes cœlum uteri Virginalis, & ad nos deſcenderes! ô longa mora! ô tædioſa dilatio!

17. Tibi dicit Domine JEſu cor meum, exquirit te facies mea, faciem tuam ardentiſſimè videre concupiſco; ſonet vox tua divine Puſio in auribus meis, vox enim tua dulcis, & facies tua decora.

Eodem tempore.

Actus ante S. Communionem.

DIlexiſti nos ô bonitas & tantopere, tanta cum amoris vehementia dilexiſti, ut dares non creaturam ſed Filium, eumque non è pluribus unum, ſed Unigenitum atque unicum donaſti nobis viliſſimis, indigniſſimis, ingratiſſimis, perditiſſimis.

Etenim ille propter nos homines & propter noſtram ſalutem deſcendit de cœlis, & Incarnatus eſt de Spiritu Sancto, qui amor eſt, & Homo factus.

Mi DEus amabiliſſime! Eóne te adduxit amor, ut in unam rem compaginares res diſſimillimas, infinitéque diſtantes, DEum & hominem, ut DEus fieret homo, quæ major poteſt eſſe exinanitio? ut homo fieret DEus, quæ major poteſt eſſe exaltatio? qui excogitari poteſt arctior cum creatura nexus, imò unitas? Nempe hoc amoris eſt, amantem cum amato reddere quàm poteſt maximè unum.

Ingenioſe amor, quid non ampliùs excogitaſti, quod

quod nec cogitari quidem videbatur posse, en non tantùm homo fieri propter me voluisti, sed etiam in SS. Sacramento te ipso tuo corpore & sanguine nos cibare constituisti?

Obstupescite cœli super hoc! sed & laudate cœli, & exultet terra, jubilate montes laudem, simulque universa cantate Domino canticum novum, qui mirabilia fecit Dominus, verè mirabilia. An non hoc novum, non hoc mirum, quod creavit Dominus super terram? hominem peccatorem cum DEO, DEum cum homine unum facit amor!

Veni ergo ô Amor etiam ad pauperculam animam meam, & qui fecisti, ut unum sint DEus & homo unitate personæ, effice, ut unus tecum efficiar sub speciebus Eucharisticis te sumendo, amore inseparabili.

O panis vitæ descende de cœlo uteri Virginalis, refice esurientem animam meam, non amplius, non amplius possum. vivere sine te. Quid me dilecte diutiùs mortem inter vitamque suspensum tenes? mors mihi certa sine te, vita nulla sine te est. Quid vitam morituro negas? tu vita mea & vita solus es. Vivam, si in me vivas, mihi moriar, si moreris mihi. Quousque Virginis pasceris utero, & fraudor aspectu tuo?

Quid te tenet in conclavi castitatis abditum? tot jam annos expectavi ante sæcula conditum. Redde pignus, quod tulisti Virgo manens integra, satis ventre nutrivisti, Matris dones ubera. Scimus Matrem, scimus natum nasciturum sæculo, tumor prodit cœli datum, quem fovebas clanculo.

Quousque Virgo Mater dilecto gaudes solo? impleamur omnes votivo tantùm in hunc diem gaudio gravidi. Tuus est, fateor, sed meus est. Matris jure tuus, adoptionis meus. Quid diuitiùs recondis Mater, & publicare metuis cœlo concessum natum? Si non erubuisti ad conceptionem, quid erubescis ad partum?

conce-

concepisti Virgo, fovisti Virgo, paries Virgo, lactabis Virgo.

Ne verere, solo Virgineo lacte pascetur dilectus tuus, virgineo ludet ille sinu tuo, collo pendebit tuo, ubere lactabitur tuo. Videamus te Matrem: an erubescis ad nomen Matris? Uterus natum prodit, Angelus totque jam ante Vates cœlo pleni. Largire proinde mundo natum, ut propriè jam dicaris Virgo Mater.

O veni & expectatione lassam refice mentem mi dulcis hospes, hæc vota mea de penetrali cordis mei deprompta, inter suspiria lacrymis natantia, inter inæstuantes amorum flammas oculorum fluminibus temperatas, inter calentes melioribus ignibus preces denso oculorum imbre rigatas, offero tibi & effundo.

Quo affectu te suscipit Virgo Beatissima dulcis JEsu, eodem affectu sub his speciebus tibi manenti cor meum inscribo, exhibeo, & offero. Tu homo factus es in utero. Ecce anima mea ancilla tua, fiat ei, fiat mihi secundùm verbum tuum. Veni Domine Homo DEus. Utique apud te non est impossibile omne verbum, non est difficile in conspectu Domini ditari pauperem.

Impetrà mihi Virgo Mater, ut Verbum Caro tua factum habitet in nobis per Sacramentalem præsentiam, & videamus gloriam ejus, gloriam quasi Unigeniti à Patre pleni gratiæ & veritatis.

O S. Gabriel Archangele impetra mihi, ut gratiâ plenus sim, & Dominus sit mecum in SS. Sacramento præsens, utinam idem regnet in domo mea in æternum, & regni ejus non sit finis.

Gaude & exulta anima mea, ecce Rex tuus venit tibi. En ipse stat post parietem, en pulsat ad Cor tuum, ut ipsi aperias. O quanta mea felicitas! Regem cœli & terræ meo suscipiam hospitio, illum complectar, quem castissimis suis visceribus, ac in ulnis suis Virgo Mater gestavit.

Actus post S. Communionem.

ANima mea liquefacta est, ùt dilectus locutus est: Quæsivi & inveni, quem diligit anima mea. Verè viderunt omnes fines terræ salutare DEI nostri.

Nolite mirari SS. Angeli & Archangeli, quòd DEus homo ad hominem peccatorem diverterit, Spiritus enim Sanctus supervenit in me, & virtus altissimi obumravit mihi, ideoque & quod per verba consecrationis natum est, sanctum vocatur, DEus homo vocatur, latens & immolatus DEus.

Salve itaque ô dilecte, salve ô ex millibus electe, salve candide & rubicunde fili MARIÆ Virginis, salve totus desiderabilis, totus delectabilis. Salve unice votorum meorum, spes mea ab uberibus.

Salve Puelle maxime, salve infanas Verbum DEus-homo, te adorant omnia viscera animæ meæ, te agnoscit, te amat, te æstimat ignitissimè anima mea.

Tu Virgo Mater dignissimo hospiti meo Filio tuo, canta in corde meo illud tuum Magnificat, quo SS. Trinitatem delectasti, Tu mihi concede illos tuos affectus amoris, quibus eundem, sive in utero, sive in ulnis tuis prosecuta e..

Benedicant etiam te ô tenelle JEsu generose Virginis Matris sanguis, omnes Sancti & Electi tui, qui propter nos homines & propter nostram salutem descendens de cœlis incarnatus es, nec horruisti purissimæ Virginis uterum, sed de pretioso ejus sanguine carnem assumens, Homo factus es.

Agnosco & amplector misericordiam tuam æternam erga me hospes amantissime, atque infinitas tibi pro omnibus, quæ tribuisti nobis, gratias ago, teque supplex omnium creaturarum possibilium possibili affectu

fectu adoro, laudo, glorifico, te amo & amabo super omnia in æternum.

Accedo etiam ad te acclinis Virgo Mater, ago tibi gratias, quòd hunc filium DEI Dominum meum, quem ego nunc in Sacramento suscepi, in uterum tuum suscepisti, quòd ei sanguinem tuum purissimum ad formandum hoc corpus suppeditasti, quòd illum pro hoc usu meo nutrivisti & educasti. Beata viscera tua, quæ portaverunt hunc æterni Patris Filium, & beata ubera, quæ lactaverunt Christum Dominum.

In vigilia Nativitatis Domini.

1. NAscere tandem aliquando post tot sæculorum luctum atque squallorem ô parve DEus! ô magne puer! tam impatienter expectate, quàm vehementer expetite.

2. Nascere Domine expectat te Mater tua, ut te osculetur osculo oris sui, ac pannis involvat: expectat te Josephus, ut te DEum in carne adoret: expectat bos, ut cognoscat te possessorem suum, asinus, ut cognoscat præsepe Domini sui.

3. Nativitas tua infans divine, gaudium annuntiabit universo mundo, tu enim es sol justitiæ, & gaudium universæ terræ.

4. Egredere Domine de terra tua; evocat te militia cœlestis, ut evangelizet gaudium magnum: Pastores, ut te salutent: Magi, ut munera offerant, Simeon, ut te excipiat in ulnas suas.

5. Veni Domine propter miseriam inopum & gemitum pauperum: expectant te cæci, ut videant, claudi, ut ambulent, leprosi, ut mundentur; mortui, ut resurgant.

6. Age, perge Rex magne, ab ætheris palatio

ad pauperrimam casam, à stellis ad paleas, ab Angelis ad jumenta, à divina Numinis tui forma ad humanam Christi speciem delabere.

7. Dic mihi Virgo Mater, ubi nascetur Filius tuus? num in stabulo? ô inaudita amoris prodigia! dilecti mei cubile stabulum est, lectus Sponsi mei fænum, pulvillus stramen, aula vilis spelunca.

8. O Puelle divine! Amor magne & parve! Tu es, qui Seraphinos tuis dulcissimis ignibus inflammas, cur non stipulam & fænum, in quibus jacebis infantulus accendes?

9. O Divinitas tremenda! ô Humanitas amanda! ô DEus! ô Homo! ibi magnus in cœlis es! & hìc parvus in terris! ibi regis sydera, hìc suges ubera! ibi sedes inter Angelos, hìc jacebis inter bestias! ibi dives in throno, hic pauper in fæno.

10. Heu me! quàm votis meis contraria ego video? noluerunt te mi DEus homines, hominem DEum habere inter se non te admiserunt, sed ad bestias & stabulum amandârunt, quasi de te dictum fuisset, quod de superbo Rege dictum erat: *Ab hominibus ejicient te & cum bestiis ferisque erit habitatio tua.*

11. Utinam mi JEsu tuæ nativitati præsens adesse possem, dignusque habitus, qui te halitu meo, pro brutis animalibus calefacerem!

12. At miserebuntur tui ipsa jumenta, tui satellites, bosculus & asellus, hi rigens immiti brumâ & frigore tenerrimum corpusculum & delicatula membra anhelitu suo utcunque fovebunt & calefacient.

13. Veni ergo Domine & noli tardare, veni JEsu pulcherrime, clarissima gemma nata in mari divinitatis paternæ, cujus originem nullus intellectus creatus potest indagare.

14. O Puer! ô DEus! ô hominum & Angelorum amor! Rex cordis mei! ô Imperator animæ meæ,

te videre concupiſco, te deſidero amplecti, oſculari, tuos pedes, quia catellus tuus lambere volo.

15. Felicem diem, quâ amplectar dilectum meum, quâ infigam caſti pudoris oſcula, quâ teneras plantas diſſuaviabor baſiis, quâ manus illius tornatiles aureas, digitosque ebore candidiores purpureis figam labris: quâ membra à Virgineo Matris utero recentia, virgineo ante purpureòque rore paſta, ſinu, manibusque fovebo meis.

16. Cur non hodie hâc felicitate beari poſſum, ut connivente Matre, plaudentibus Angelis, arridente Nutritio, ſtupente cœlo, mille dilecto meo figam baſia? involvam cordi cunarum vice, pro faſciis ſtringam brachiis, pro culcitra ſubſternam pectus, pro pulvillo genas? O ſi hodie ſtaret dulce pondus genibus meis! ô ſi ſuavis penderet collo ſarcina.

Eodem die.

Actus ante S. Communionem.

HEu mihi, quia incolatus meus prolongatus eſt, dum dicitur mihi quotidie: ubi eſt DEus tuus? JEſus tuus? Quando veniet Dominator, quem tu anima mea quæris, & Angelus teſtamenti, quem tu vis & deſideras? Quis mihi det, ut inveniam te mi dulcis JEſu foris, & deoſculer te?

Quid igitur dicam, aut quid reſpondebo, dum dicitur mihi: Ubi eſt Rex tuus & DEus tuus? ubi Rex gloriæ & Dominus virtutum?

Si Rex eſt, quidem Regum Rex, an in eo ſedet quem demonſtravit Daniel throno; ubi millia millium miniſtrant ei & decies centena millia ei aſſiſtunt? An ibi

ibi eſt, ubi eum vidit Iſaias ſedentem ſuper ſolium excelſum & elevatum, ubi Seraphim velant faciem & pedes ejus alis, clamantque alter ad alterum Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus DEus exercituum ?

An aſcendit ſuper Cherubim & volat ſuper pennas ventorum, & è tenebroſa aqua in nubibus aëris tonat, ac mittit ſagittas ſuas, fulguráque multiplicat, ut commoveatur & contremiſcat, terra, & fundamenta montium conturbentur ?

At fruſtra in auguſta atque horrifica ſpecie quæro Amorem meum! Non benè conveniunt, nec in una ſede morantur majeſtas & amor. Non etiam ego te quæro dilecte mi prout intus es in ſinu Patris, quia ſic lucem habitas inacceſſibilem, te potiùs quæro in gremio Virginis Matris.

O Virgo inclyta utpotè partui proxima ſpecioſa facta es & ſuavis in deliciis tuis, ex quo gaudium Angelorum & delicias humani generis poſſidere incæpiſti, quàm glorioſa dicta ſunt de te civitas DEI, ex quo homo DEus, homo victus & homo captivus receptus eſt in te.

Scio Domine, quia in cœlo paraſti ſedem tuam & in ſole uteri Virginalis poſuiſti tabernaculum tuum, & ego non ſum dignus videre altitudinem cœli præ multitudine iniquitatum mearum; dixiſti tamen Domine, deliciæ meæ ſunt eſſe cum filiis homminum. Et alibi: Ponam tabernaculum in medio veſtri. Ergo veni Domine, & noli tardare. Viſita nos in ſalutari tuo. Excita potentiam tuam & veni.

Jam enim venit mi DEus plenitudo temporis, & Matri impletum eſt tempus pariendi, quo debet apparere benignitas & humanitas tua, ut viſites nos, qui novem menſibus, diebus ducentis ſeptuaginta ſex inhabitaſti Virginis uterum, ſimilis per omnia infantibus reliquis effectus.

O dulciſſima Mater dulciſſimum mihi portans pon-

dus, descende ad me, en tibi cor meum. Scio quia non es habitura locum in diversorio, diverte ad cor meum, ibi tuum & totius mundi thesaurum depone, volo illum halitu meo, imò amore intensissimo calefacere.

Veni Domine JEsu! veni, adest jam dies, ut adsis, veni, patet tibi porta cordis mei. Veni amor mi, jam tandem inveniam te fons fraterculum meum. Veni, amplectar te, exosculer te, introducam te in cubiculum cordis mei. In unione amoris illius, quo tu suscepisti carnem nostram. In unione puritatis, amoris, affectuum & meritorum, cum quibus te suscepit Virgo Mater in incarnatione, desidero te hodie suscipere, te tractare, illos æstus amoris concentrare in cor meum, quibus cor Virginis Matris ardebat in tuo adventu.

Actus post S. Communionem.

SAlve mi dulcissime. ac potentissime hospes Domine mi JEsu diu desiderate, anxiè quæsite, solicitè adamate, saluto te ex intimis animæ meæ visceribus, ac quâ possum veneratione, te excipio.

Adoro & amo te Infans divinissime, quo Verbum assumpsit corpus & animam inter se unita ad componendam individuam naturam humanam.

Jubilate etiam omnes Angeli & Sancti in conspectu Regis Domini: conspiciendum enim se humanitate indutus præbuit Rex & Dominus noster, visus in terris est, & cum hominibus conversatus. Moveatur mare & plenitudo ejus, flumina plaudant manu; montes exultent ab hoc conspectu Domini, quoniam venit.

Laudem dicite DEO nostro pusilli & magni, venit enim ad me desideratus cunctis gentibus, & qui in sole posuerat tabernaculum suum, nunc ad hominem peccatorem divertit. Verè viderunt omnes fines terræ salutare

lutare DEI nostri. Benedictus, qui venit, DEus Dominus & illuxit nobis, Dominus venit: Occurrite illi omnes animæ me potentiæ dicentes: Magnum principium & regni ejus non erit finis, DEus Princeps pacis.

Dignus es ô Agne mi! ô Verbum incarnatum, ô mi dulcis JEsu, accipere Honorem & gloriam & benedictionem ab omni creatura, quæ in cœlo est & super terram, & sub terra, ut omnes junctis vocibus sine cessatione dicant tibi: Benedictio & honor, & gloria, & potestas, Agno & DEO nostro, humana carne induto, & ad nos venienti in sæcula sæculorum.

Media Nocte Nativitatis Domini.

1. NUm, quem diligit anima me, vidistis? vobis, loquor Angeli Sancti: dicite mihi de JEsu meo, cui nunc cecinistis? indicate mihi, quem diligit anima mea.

2. Piissima JEsu Mater aperi mihi ostium dilecti mei: vadam & videbo hunc Puerum natum, antequam moriar.

3. JEsu Fili DEI, ostende, quæso, te animæ quærenti, & vultum tuum cernere cupienti: quare enim dignatus es nasci, nisi velles etiam agnosci?

4. Omnes Reges terræ desiderabant videre faciem Salomonis, & audire Sapientiam ejus, & ecce plus, quàm Salomon hic: sinite ergo Pastores me introire ad Regem natum, ut osculer scabellum pedum ejus, & stabulum ejus.

5. Jam, quod quæsivi, habeo, JEsum meum invenio, & summo bono gaudeo, cur jam corde non ardeo?

6. Gaudens hodie gaudebo in Domino, & exultabit anima mea in DEO JEsu meo: inveni, quem diligit

ligit anima mea, tenebo pedes ejus, nec dimittam, donec benedixerit mihi.

7. Salve millies desideratissime hospes, Salve dulcis puelle JEsu, ô JEsu Nazarene, Rex sæculorum, Rex cordium, deliciarum omnium, primæ ac summæ deliciæ, felicissima beati amoris æternitas. Salve vivificans gemma divinæ nobilitatis. Salve immarcescibilis flos humanæ dignitatis JEsu amantissime.

8. Salve JEsu dominator omnium, speciosus forma præ filiis hominum, te agnoscimus & veneramur nostrum clementissimum Dominum.

9. O Mater! ecce Filius tuus. En pallent illius labella corallina! marcent roseæ genæ, ubertim stillant geminæ ocellorum gemmulæ; crebrò gemit os formosulum; alternis singultit pectusculum lacteum, miserè tremunt frigidulæ manus; undique titubat mollicela caro; tenerè palpitant parvula cum corculo viscera; toti trepidant infantiles artus.

10. O verè beatissima nox clarior omnibus sæculi noctibus, quæ scire meruit tempus & horam, quando de virginali utero egressus est DEI Filius nostræ fragilitatis corpore indutus.

11. O benedicta nox, & laudent eam omnes Filii lucis, quia natus est in ea Christus Filius DEI, lux æternæ lucis.

12. Sed quomodo mi DEus! pusillus vagis in duro præsepio, & jaces mutus inter animalia?

13. O prodigium! en Viator JEsus cœli terrarumque amor, procumbit inter bestias, quia non est, ubi reclinet caput suum in diversorio, & fessus est ab itineribus æternitatis!

14. Angelus dicit: Evangelizo vobis gaudium magnum, natus est Salvator. At quale mihi gaudium, dum plorat contemptus, nec diversorio receptus amor?

15. O prodigium gaudii simul & doloris! Salve, inquit Deipara, Fili mi, & osculabatur eum, sed lacrymando, quia præsagiebat illud: Ave Rabbi: Ecce DEus, & canitur: Gloria in altissimis! sed quid illud? Ecce homo, & clamabitur: Crucifige eum. O quàm diversa sors, hìc in stramine, ibi cum arundine: hìc in fasciis, ibi in vinculis: hìc tenero vagitu vitam inchoat, ibi clamore valido & lacrymis vitam finiet.

16. O Virgo beatissima, præbe lambenti JEsulo mamillam, ut ipse pro te præbeat percutienti maxillam. Lacta pia Mater Christum tuum & Dominum in gratiam nostram. Lacta eum, quem concepisti sine pudore, peperisti sine dolore.

17. O mi JEsu humllime & altissime plantulis tuis pronus accido, osculor pedes tuos intra præsepis angustias arctatos, osculor pro me clavis perforandos. Adoro in parvo corpusculo tuo tuam immensitatem, in paupertate tuas divitias, in muta infantia tuam sapientiam, in tenella ætate tuam æternitatem, in carne mortali tuam immortalitatem.

Die Nativitatis Domini.

1. O Felix! ô ter beata hora! quâ hodie secus viam cecidit Verbum caro factum.

2. Cur non ardet cor meum tenerrimo tui amore infans formosissime, qui salutem meam in ipso tui ortu operari cœpisti? quomodo non amabo te mi Domine ita amantem me?

3. O homo, quantùm magnificatus es, & quantùm DEus benignissimus apposuit cor suum ergà te? an non clamabis usque & usque: Quid retribuam Domino pro omnibus, quæ tribuit mihi?

4. Non

4. Non misit DEus Angelum, non Archangelum, non Patriarcham, non Prophetam, sed ipse venit Rex Angelorum, & Dominus Porphetarum ad liberandum me.

5. O DEus bonitatis! nunquam magis te reddidisti amabilem, quàm cùm te exhibuisti miserabilem. Nunquam clariùs resplenduit bonitas tua, quàm cùm annihilata videbatur majestas tua.

6. Vulnerasti cor meum tuo adventu mi JEsu, vulnerasti cor meum, utinam ex nunc mori possem & vivere tibi.

7. Quis te adduxit mi JEsu nisi amor? & quis de cœlo te traxit & ad me inclinavit nisi amor? O amor & amor, quàm dulcis & fortis est hic amor! O etiam in me tam vehemens nascatur ardor, cui nihil sapiat, nisi JEsus æternus amor.

8. O quando in amplexibus vestris beatæ cunæ colliquescam totus? quando pro fæno substernar tibi dilecte votorum meorum? quando pro fasciis stringam, involvam pro pannis? quando infigam dilecto meo casti pudoris oscula? occupavit ora Mater? infigam pedibus cum Evangelica amatrice, amoris lavando fontibus, tergendo crinibus. Spargite oculi amica lacrymarum balnea, quibus innatent pedes ab uberibus Matris pedentes.

9. Meis affectibus parvule JEsu careo: offero tibi affectus Angelorum psallentium, & pastorum te adorantium. Offero tibi affectus Virginis Matris. Quàm enim grata & suavia Matris oscula tuis teneris impressa labris? quàm mollia tui ipsius basia Virginis Matris suaviantia genas: quàm dulcia Matris ubera Virgineo rore gravida?

10. Repræsento tibi terra puerum natum, tibi datus, tibi natus, ex intacta Virgine.

11. Non

11. Non audebam ob peccata mea accedere ad te mi JESU, nunc accedam, quia vinctus es & ligatus. Quis enim posset timere hunc parvulum? quem non succendent amore callentes JEsuli lacrymæ.

12. O dulcissime Fili MARIÆ! ô dilecte mi JEsu candide & rubicunde! en pauperculus servus accedo ad te. Veni intra brachia mea. Requisce supra cor meum. Irriga me lacrymis tuis. Inflamma me amore tuo. Benedic mihi parvulis manibus tuis. Osculare me suavissimis labellis tuis.

13. Tu es mi JEsu Pater pauperum, dator munerum, da mihi obsecro strenam, strenam gratiæ & amoris tui. Quid enim nobis denegare poteris, qui te ipsum nobis dedisti?

14. Quam verò etiam ego tibi mi Domine hodie strenam offeram? dono tibi mi JEsu cor meum, dono me totum, dispone de me, sicut de jumento tuo in tempore & æternitate. O Domine ego servus tuus, & mancipium perpetuum Matris tuæ MARIÆ.

Eodem Die.

Actus ante S. Communionem.

UBi, quæso, est natus Filius tuus? ô mi DEus amantissime æterne Pater! cùm introduxisti primogenitum tuum in orbem terrarum, dicito mihi, ubi posuisti eum? & ego eum tollam. Si enim mihi natus, mihi datus est, quidni eum mihi tollam? ubi est, qui natus est Rex Judæorum? imò & Rex gentium.

Quis mihi det, ut eum inveniam fratrem meum, sugentem ubera Matris meæ, eumque deosculer, & jam

jam nemo me deſpiciat ſummâ votorum potitum. Surgamné & circuibo civitatem, per vicos & plateas Bethlehem, quæram, quem diligit anima mea?

Dicitis Sancti Angeli: Invenietis infantem. Ubi? ô ubi! Anima enim mea deſideravit illum in nocte, ſed & ſpiritu meo in præcordiis meis de mane vigilabo ad eum, nec ceſſabo die ac nocte, neque dabo ſomnum oculis meis, nec requiem temporibus meis, donec inveniam tabernaculum DEI Jacob.

Quid verò audio? non eſt ei locus in diverſorio. Ubi igitur paſcit, ubi cubat in calentiſſimi amoris æſtu & meridie amor meus? Ergóne vulpes foveas habent & volucres cœli nidos, ille, ubi caput reclinet, non habebit?

Tu potiùs Virgo Mater conſervas omnia conferens in corde tuo, dicito mihi, ubi puer natus eſt nobis, Salvator mundi, qui eſt Chriſtus Dominus in civitate David? Ubi eſt Rex meus & Deus meus? ſi cuncta proſpera ſunt erga tuum natum? Ubi poſuiſti eum? & ego eum tollam. O Spectaculum admirabile mundo, Angelis, & hominibus! poſitus eſt in præſepio! poſitus inter beſtias, qui natus eſt Rex noſter & DEUS noſter. Eóne ex ſplendoribus Sanctorum in tetrum, tenebroſumque antrum ac ſpelæum ſe demiſit candor lucis æternæ? in hocné throno, hoc ſolio, ſe viſendum præbet Rex gloriæ, Dominus Virtutum, Deus majeſtatis, Princeps Regum terræ?

O dolor! en vagit coram oculis Matris ac ſui Nutritii inter paleas candidus & rubicundus Puſio, ille electus ex millibus, fovet pauperculis pannis rigentia membra Regina Mater, occupant cœleſtes ephebi obſequia, quæ homo ingratus contempſerat.

Quid igitur ages amor meus? ô DEUS meus! ô dilecte votorum meorum! quid ages? quorſum te ab amore abduci, abripique ſines? dum te homines cognata ſimilitudine, habitu, ſpecie, carne, ſanguine,

corpore, humanitate indutum, ad eos adeuntem ne recipiunt quidem, hoſpitii jure excludunt, locum, ubi diverſeris, quin & quò divertas, negant, ergóne te ad jumenta relegabunt?

Tu verò etiam, quid agis anima mea, aut quid ages? excludesné ex tuguriolo cordis exulem infantem recens natum? ô mi Jeſu! quò me vertam, aut quid priùs, quid poſteriùs agam? Undique urit me amor tuus & liquefacit ô Amor! anima enim mea liquefacta eſt ad id, quod de te audio, & in te video dilecte mi. O liqueſcam & diffluam penitus mihi, tibi verò arctiſſimè uniar, & in unum tecum inſtar ceræ colliqueſcentis coaleſcam.

Illinc diſcindit me dolor, cùm cerno te tam amabilem, & tam amantem Dominum, non modo non redamari, ſed tam indignè & injuriosè tractari, excludi, negligi, contemni. An non hic dolor adigit me, ut non tantùm eo diſcindar, ſed in atomos diſcerpar? Hinc admiratio tantæ dignationis & charitatis tuæ levat me ſuper me, & ſuſtollit ſuper altitudinem cœli in ſublime mirabilium tuorum.

Quid tamen miſer faciam? ſcio, quia humilitas & cognitio vilitatis meæ arctat me, & conſtringit me, ne præſumam te Dominum meum primogenitum Patris in orbem terrarum ab Angelis inductum ad pauperculum cordis mei diverſorium invitare, ſine tamen, quæſo, ſine Domine, ut quò te charitas adegit, venias, & manſionem apud me facias. Utique Domine frater noſter es, os noſtrum, caro noſtra factus es, cur nos tibi ſocios habere detractabis?

Ut quid Domine diutiùs hærebis inter beſtias? transfer te in ſtabulum cordis mei: an felicius tu es ô ſtramen, in quo jacuit Chriſtus quàm cor meum? Intelligis tu parvule infans & ſuper intelligis omnia, intellige ſuper me egenum & pauperem, qui cordialiter

clamat

clamat ad te: Veni Domine Jesu & lassam expectatione refice mentem.

Veni dilecte mi. Ne patere tot lacrymis frustra rigari terram. Ego te semel mihi concessum reddam dilectæ Genitrici tuæ, quid dico ? ignosce Mater, mihi natus, mihi datus est puer. Non reddam. Quamdiu enim ludes inter basia nunquam satianda, nunquam fatiganda amico pondere ? meus est. Osculetur me osculo oris sui. Quid accusas temeritatem peccatricis animæ meæ ? Non pro peccatoribus utero clauditur, collo & uberibus pendet, fæno decumbit, involvitur pannis, stringitur fasciis ? Ignosce. Multis nominibus meus est.

O parvule ac pro me de Virgine nasci dignate JEsu, quo te cum affectu Parens dulcissima ex se natum pannis infantiæ involvit, ac in præsepio reclinavit, hoc eodem affectu ego indignus te sub hisce speciebus sacramentalibus involvo ac depono in corde meo.

Actus post S. Communionem.

JAm, quod quæsivi, habeo, quod concupivi, teneo, dulcem JEsum invenio, cur jam corde non ardeo ? Venite, audite omnes, qui timetis, imò qui amatis Deum, quanta fecit Dominus animæ meæ; en hodie puer natus ex Maria, & Filius Virginis datus est nobis ! En hodie dilectus meus mihi, & ego illi inter ubera mea in corde meo commoratur, & qui creavit me, requiescit in tabernaculo meo.

Credo mi dulcis JEsu, quia tu venisti ad me Rex meus & Deus meus. Tu Rex gloriæ Christe. Tu ad liberandum suscepturus hominem non horruisti Virginis uterum. Tu gaudium meum, lumen

men oculorum meorum, tu amor meus, lux incomprehensibilis.

Et unde hoc mihi ô Creator cœli & terræ! quia iterum è stabulo ad hoc sterquilinium cordis mei descendisti? unde mihi ingratissimo servulo tuo tanta dignatio tantæ Majestatis, ut me oculis misericordiæ tuæ tam benignè respicere, tam amanter visitare, tam misericorditer reficere dignatus es? & dignum ducis super hujuscemodi peccatore aperire oculos tuos, & esurientem implere pane (videlicet te ipso) qui de cœlo descendit? O mi dulcis hospes! ô mi Creator! ô mi Redemptor! quantùm tibi debeo! & quomodo non amabimus te Domine ita amantem nos?

Fuerunt mihi sæpiùs lacrymæ meæ panes die ac nocte, dum dicebatur mihi quotidie: ubi est Deus tuus? JEsus tuus? Sitivit anima mea ad te DEUM meum fontem vivum, sitiebam Dominè corpus & sanguinem tuum, sicut infans ubera Matris, sicut Samaritana aquas viventes, & sitim explentes, ac salientes in vitam æternam.

Exulta & lauda habitatio Sion, habitatio cordis mei, quia magnus in medio tui Sanctus Israël. Vivo ego, jam non ego, sed vivit in me Christus. Jam in Domino meo gaudebo & exultabo in Deo JEsu meo. Verè videt omnis caro salutare Dei.

Saluto te hospes amantissime meo & totius mundi nomine, effundo tibi mare illud affectuum, quos Mater Sanctissima erga te recens natum elicuit. Innovo tibi affectus Angelorum obsequioso cantu te laudantium, ac pastorum te adorantium.

Tibi Pater amantissime offero incendia amoris, quibus ardebat corculum Filii tui recens nati, offero pias lacrymas, quæ intuitu mundi de ipsius geminis erumpebant ocellis.

Et quia vinctus es mi Pusio, neque repelles me à te, accedo ad te, osculor tibi pedes, manus, & vaticinor tibi de plagis hic infligendis. Osculor tibi cor, ex quo hauriemus aquas in gaudio de fontibus tuis Salvator amantissime, dum lanceâ latus tuum aperietur & continuò exibit sanguis & aqua.

Noli mi dulcis JEsu è visceribus pauperculi peccatoris properare, non jam ampliùs dimittam te. Jam captivus es, jam vinctus in corde meo, si mihi dederis totius mundi pro te substantiam, quasi nihil despiciam eam, te in æternum constringam. Felicia erunt vincula mea, quibus innectetur amor meus, & tanquam nexibus stringetur dilectus amore meo omni fasciâ potentiùs.

Vulnerasti cor meum dilecte mi, sponse mi, quem desponsavi mihi primis cunarum lacrymis. Vulnerasti cor meum pannis & fasciis infantiæ tuæ, cùm penderes leve gratumque pondus è collo Genitricis tuæ. Vulnerasti cor meum amoris tui telo, cùm tanquam fulmine ossium medullas, intimáque depasceret cœlo jaculatus ignis tuus. Vulnerasti cor meum tuo hodierno in fæda licet viscera mea adventu.

Ne verò fugiat dilectus meus à me assimilatus capreæ hinnuloque cervorum, tu Virgo Mater Unigenito tuo in domo mea commoranti dulcia pro me cantica, ut dilectus meus purissimis tuis agitatus manibus, dulcique virgineo cantico somni provocatorio in placidam depressus quietem, indormiat cordi meo, ut inter tuas modulationes diutiùs dilecto frui, osculisque teneras fatigare plantas valeam.

Vos etiam Sancti Angeli custodite dilectum meum quiescentem in corde meo, ne qua inimica manus inter somni delicias furtim abripiat, quem diligit anima mea.

In Circumcisione Domini.

1. DEus eras parvule JEſu, & eras innocens Filius Virginis innocentis; unde ergo opus tibi circumciſione?

2. O lapſus Adæ, quàm amarus es Domino meo! ego peccavi, & tu Domine pœnam exſolvis? ego in concupiſcentia conceptus & natus ſum, & tu ſuſcipis in te ultionem? Agnoſce ô homo, quàm gravia ſint tua vulnera, pro quibus neceſſe eſt hunc divinum infantulum vulnerari!

3. Sponſus ſanguinum tu mihi es, qui cum voce nondum poſſis, ipſo cruore tuo clamas ad Patrem, & infantulus, quem vix dum habes, ſanguinem profundis.

4. Propter primitias ſanguinis JEſu, ô Pater, benedic mihi, benedic Eccleſiæ, huic Regno, Religioni, benedic coronæ anni, & toti mundo.

5. O verbum incarnatum! ô Fili Virginis Matris, æternique Patris! gaudeo & exulto, quia vocatum eſt nomen tuum JEſus.

6. O JESU! adoro te, út nomen Majeſtatis. Amo te, ut Nomen ſuavitatis. Invoco te, ut nomen poteſtatis. Opto ſanguinem profundere, ut ſalvus fiam; quoniam & tu ſanguinem tuum dediſti, ut Salvator eſſes.

7. Nomen tuum ſanctum & terribile mi JEſu! in perſona omnium cœleſtium, terreſtrium, & infernorum adoro, adoratumque volo ab omnibus, ſuper omnia, in æternum.

8. O JEſu nomen dulciſſimum, eſto mihi ſalus, & redemptio: non enim eſt aliud nomen hominibus datum, in quo oporteat nos ſalvos fieri. Eſto mihi JEſu; id quod diceris: Eſto mihi turris fortitudinis à facie inimici.

9. O

9. JEſu ! pone te ut ſignaculum ſuper cor meum , ut ſignaculum ſuper os meum , ut ſignaculum ſuper brachium meum ; ut non cogitem niſi de te , ut non loquar niſi de te , ut non laborem niſi propter te.

10. Impetra mi S. Bernarde, ut hoc nomen ſuaviſſimum & dulciſſimum JEſus ſemper dulceſcat in corde & ore meo. Sit JEſus mel in ore meo , in aure melos , in corde jubilus.

11. Hoc ſit mi Domine tecum in æternũm pactum : ſive quidpiam unquam ſcripſero , non ſapiet mihi , niſi legero ibi JEſum. Sive unquam diſputavero , non ſapiet mihi, niſi ſonuerit ibi JEſus.

12. O utinam hoc ſuaviſſimum nomen JEſus , vel ſaltem in extremo mortis meæ articulo , corde ardentiſſimo & devotiſſimo pronuntiare poſſim ! O JEſu ſis mihi JEſus in morte , ſi quid commiſi , unde damnari poſſim , tu non perdidiſti , unde ſalvare poſſis.

13. Nihil habeo , quod offeram tibi , parvule JEſu ! præter lacrymas contriti & amantis cordis, ſuſcipe eas, & miſce Sanguini tuo.

14. Quia dignus es Domine ſemper accipere laudem, gloriam, & honorem ; ideo deſidero ſingulis hujus anni momentis , quolibet ictu oculi , reſpirio , millies ac millies Seraphicè , Marianè , Theandricè , te adorare , te diligere , te appretiare , tibi gratias agere, gaudere, & congratulari de bonis tuis, & de gloria tua.

15. Omnes actus meritorios, omnes cultus,omnia Sacrificia tibi impendenda , anticipato tibi offero, approbo , ratifico. Omnia inſtantia & momenta actionum peccaminoſarum , quæcunque erunt , deſidero implere actibus Chriſti Domini , Beatiſſimæ Virginis , & Sanctorum omnium. Omnes cruces , morbos , afflictiones à me tolerandas libenter accepto. Omnia ,

quæcunque cogitaturus, dicturus, & facturus sum, aspergo Sanguine Domini JEsu, unio meritis JESU, MARIÆ & omnium Sanctorum.

16. Si vides Domine me aliquando hoc anno deliberatè contra te graviter peccaturum, fac, ut pro illo momento à dæmone obsideat, antequam peccem, & tamdiu patiar, donec pertranseat momentum, quo peccaturus eram.

Eodem die

Actus ante S. Communionem.

AMo te domus gentilitia, Amoris Bethlehem, in qua JEsus Amor triumphat! amænior millies illâ cisternâ Bethlehem; cujus undis levare sitim Davidis votum fuit. Ah in te! ô specus patria DEI mei! ah in te origo fontis est! cujus aquæ saliunt in vitam æternam, & ex quo qui bibit, non sitiet in æternum.

O Bethlehem! ô natale solum Amoris! ô horreum & domus panis, unde Angeli fiunt immortales! ô quale in te frumentum conditum est! frumentum electorum. O quale granum ex aridis aristis tuis eminet!

Tu etiam dixisti Domine: Panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita Ita est mi DEus! Credo, quidquid tu dixisti Dei Filius: nihil hoc verbo veritatis verius.

O mirum tui mi JEsu amorem, qui à primo incarnationis instanti, in tenello corde tuo cæpit incendi! verè apparuisti mi Domine in flamma ignis de medio rubi.

O cibus potusque noster, accende, inflamma, & exure me igne desiderii tui, tu qui Pater desideriorum

es,

es, fiat mihi ſecundùm verbum tuum, fiat mihi ſecundùm ignitiſſimum votum tuum. Quemadmodum enim deſiderat cervus ad fontes aquarum, ita deſiderat anima mea ſatiari ab ubertate domus tuæ. Sitio Domine laſſatus in via iniquitatis, ſitio te DEum meum, venam aquarum viventium, ſitio ſanguinem tuum, quem mihi in potum mirabiliter contuliſti.

Pater meus es tu Domine, & ego Filius tuus licet prodigus, da mihi portionem ſubſtantiæ, quæ me contingit, ſed portio mea tu es DEus meus: aliam non quæro, nec admitto, illabere cordi meo, & omnibus potentiis meis DEus vita mea & amor meus, ut intimè ſim tibi unitus. Uni me tecum indiſſolubili, eóque ſtrictiſſimo unionis vinculo, ad eum ſi poſſibile eſt modum, quo tuæ humanitati unita fuit divinitas.

O Mater circumciſi puelli gemitibus ingemiſcens, & nomen JEſu imponens, atque illud cum ſumma veneratione pronuntians, da mihi filium tuum JEſum. Utique caro filii, tua eſt caro, ſanguis ejus verè eſt tuus, is enim ex tuo Virgineo lacte, aut potius lac fuit, utique JEſus propter ſalutem noſtram deſcendit de cœlis & incarnatus eſt de Spiritu Sancto in utero tuo, adeóque nobis datus, nobis natus.

Veni dilecte mi in hortum tuum animam meam, perfla eam Auſter cœleſtis, ut fluant aromata illius, purga illam ſtillicidio tui pretioſiſſimi ſanguinis, riga fluentis gratiæ. Deſidero te millies mi JEſu! quando venies, ut me te ipſo ſaties, quando erit hæc felix hora, quando te videbo facie ad faciem. Millies mi JEſu moriar, dummodo te amorem meum videam.

Exulta, & gaude anima mea. Ecce Rex tuus, divinus Puſio è ſinu Matris properat ad te. En ipſe ſtat poſt parietem & velamen iſtorum accidentium panis. Veni dilecte mi candide & rubicunde, electe ex millibus. An verò ingreſſum oris, cordis & viſcerum meorum

horres? Utique poſtquam cômpleti ſunt dies octo, circumciſus es puer, ac ſanguinem tuum, quem vix habes, effudiſti, purifica ergo mi JEſu ſanguine tuo, tuis calentibus lacrymis, fœda viſcera mea, ut commodum tibi evadant hoſpitium.

Actus poſt S. Communionem.

O JEſu ſis mihi JEſus in vita & in morte & ſalva me. JEſu fili David miſerere mei. In nomine JEſu omne genu flectatur cœleſtium, terreſtrium, & infernorum. Miſericordias tuas Domine JEſu in æternum cantabo.

Vox ſanguinis filii tui ô Pater clamat ad te de terra. Audi ſanguinem filii tui altiùs pro nobis peccatoribus clamantem, quàm ſanguinem Abel, non vindictam, ſed miſericordiam, non ut iraſcaris ſed, miſereâris.

En Pater amantiſſime! hic eſt JEſus filius tuus dilectiſſimus, qui ſe mihi communicavit, & me in ſe convertit! Amo te itaque amore ipſius, corde ipſius, lacrymas præſento & ſanguinem illius.

O dulciſſime JEſu bibam cum hoc Sanguine tuo ſuaviſſimo amorem tuum. In te ſolo ab hoc momento vivam ac ſpirem, magisque anima mea in te vivat, quem amat, quàm in corpore, quod animat. Transforma me in te, ut omnis ſubſtantia mea pereat in te, nec me inveniam ampliùs niſi in te.

In tuo dulciſſimo nomine ô JEſu, quod Salvatorem ſignificat, firmam ſpem ſalutis meæ pono, igitur ô JEſu! ſis mihi JEſus, dic animæ meæ, ſalus tua ego ſum. Applica, precor, vim nominis tui animæ meæ, & innocens ero, munda me hoc recenti ſanguine tuo, & ſuper nivem dealbabor.

San-

Sanguine tuo mi Domine à peccatis omnibus lava me, concede, ut anima mea, cùm à corpore migraverit, ante tribunal tuum appareat munda. O bone JEſu! ne deſeras me in omnibus anguſtiis, ac præcipuè in ſuprema mortis lucta, à qua tota pendet æternitas.

O Pater per amorem ſanguinis tui filii. O fili per amorem ſanguinis tui proprii hodie effuſi. O SS. Spiritus per amorem corporis & Sanguinis à te in viſceribus Virginis Matris efformati. O DEus unitas & DEus Trinitas, benedic mihi, benedic Patriæ pro hoc novo anno, benedic toti mundo, effunde miſerationes tuas in omnia regna. Da mihi & toti mundo amorem tuum perfectum, & obſervantiam mandatorum tuorum. Indulge veniam peccatoribus, da tui cognitionem infidelibus, da gratiam amicis meis & inimicis, da Religioſis omnibus progreſſum in virtutibus & gratiam finalem.

Age hoſpes amantiſſime mi dulcis JEſu! in corpore meo & anima mea (ut domum tuam ingreſſus) quidquid vis, diſpone in me, de me, de oculis meis, de corde ac omnibus occupationibus meis, prout vis, illas ego tuæ gloriæ & amori dedico univerſas, ac tuo ſanguine imbutas, volo omnes pendere è tui amoris directione atque imperio.

In Epiphania Domini.

1. QUid facitis ô Magi, quid facitis? infantulum pauperem adoratis in tugurio vili, in vilibus pannis? Ergóne Deus eſt iſte?

2. Quid facitis ô Reges, quod & aurum offertis? Ergo Rex ipſe? ubi aula Regia, ubi thronus? nunquid aula eſt ſtabulum, thronus præſepium, curiæ frequentia Joſeph & Maria, ſervi, bos & aſinus?

3. JEſu Rex meus & DEus meus, hoc Theophaniæ tuæ die, à ſapientibus tribus Regibus adorate, à Joanne baptizate, à Patre laudate; cum Matre ad nuptias invitate, ac ibi ejus rogatu, aquâ in bonum vinum conversâ, primo miraculo glorioſe, cum ſumma humilitate plantis tuis accido, & cum tribus Regibus procido ante te.

4. O Divine Puer! turbetur licèt Herodes,& omnis Hieroſolyma cum illo,meus eris Rex, isque unicus.

5. Condoleo tibi mi JEſu! quia in propria veniſti, & tui te non receperunt, quinimò vix es natus, & ſtatim morti deſtinatus.

6. Crudelis Herodes expecta pauliſper,quod nato Domino facere cupis, hoc lancea feri militis faciet.

7. Gratias tibi mi Deus, pro primitiis Gentium, & earum illuminatione admirabili.

8. Gratulor oculis veſtris ô Magi! quibus vidiſtis Regem natum.

9. Apertis theſauris ſuis Reges obtulerunt tibi mi Domine munera. Aperi tibi theſaurum meum optimum, cor meum, tu habes clavem, claude illud aliis, tibi pateat ſoli.

10. Orere ſuper tenebras cordis mei ô gloria Domini, ô JEſu gloria Patris & Matris. Expergefac illud, dic animæ meæ: ſurge, illuminare Jeruſalem; quia venit lumen tuum.

11. Da mihi Domine! ut cum Abele, & cum his Regibus, òptima optimè dem tibi optimo DEO meo. Accipe, ſi quid boni habeo, ut illud amore tuo perficias, imò accipe etiam,quidquid habui vel habeo mali; ut illud amore tuo exuras, & è peſſimo facias optimum; ut, ubi abundavit delictum,ſuperabundet gratia.

12. Amor tuus mi Domine, præparet pœnitentiæ myrrham primam in munus gratum tibi, ille me faciat thus tuum dolore contritum: ille me faciat au-

rum tuum, aurum ignitum: ut omnia opera meâ ſint è puro amoris tui metallo; & oratio mea aſcendat ut virgulâ ex aromatibus myrrhæ, & thuris, tibi Regi opera mea dedicans.

13. O JEſu ſtella ſplendida matutina in Mariæ ſinu, tanquam in firmamento ſplendens fac, ut cum his Regibus, in ſplendore ortûs tui, ambulet cor meum; ac ſingulæ cogitationes & actiones meæ, ſicut ſtellæ manentes in ordine ſuo, ſint diſcipulæ tuæ.

14. O mi DEus! utinam omnes gentes, omnes tribus & populi, omnes Reges terræ, & Princeps cum his tribus Magis venirent, teque adorarent, ante te DEum prociderent, te ſolum mi JEſu fide viva cognoſcerent, te ſolum amarent, tibi fideliter ſervirent, tunc videndo efflueret & dilataretur cor noſtrum cum gaudio magno valde.

15. Quia tibi Regi ſæculorum ac Domino dominantium debetur ſumma laus, honor, & gloria, ideo omnium Regum, omnium Principum, tam Catholicorum, quàm infidelium, etiam oppoſitum volentium colla & corda tibi ſubjicio, in perſona illorum ante te procido, te adoro, adoratumque volo & deſidero ab omnibus, quicunque futuri ſunt.

Eodem die.

Ante S. Communionem.

PUtáſne Domine, quia abſcondes Te à me? ergóne non videbo te Dominum meum in terra viventium? Scio Domine! quia tu es DEus abſconditus, & poſuiſti tenebras latibulum tuum: ſurgam tamen, & circuibo civitatem, per vicos & plateas Bethlehem quæram, quem diligit anima mea.

Ut verò ocyùs inveniam dilectum meum, sequar vos ô Magi, tam fortunata stella duce, errare non potest, qui è cœlo ducatum habet. Amo te mea stella, quæ me ducis ad Regem meum.

O si possem velocissimè totam terram peragrare & invenire te mi JEsu: tu enim es desideratus cunctis gentibus, tu desiderium collium æternorum, tu Sponsus, tu Rex cordium, tu amor meus, & omne bonum, qui trahis nos ad te, & inquietum est cor nostrum, donec requiescat in te.

Ducito me ô stella ad amorem meum, volo velocibus te sequi passibus. Nam quis negabit alas amanti? Quid si in Virginis Matris sinu Virgineo pastus lacte virgineoque vertice ludat amor meus? quid si inter amica casti Josephi basia! quid si in fæno & præsepi inter bovem asinumque medius? quis scit, an non admittent commutationem præsepia, ut cùm redierit à sinu castæ Matris, ubere jam plenus virgineo amor meus, novo præsepi, cunisque pro veteribus indormiat novis? O si ludere, fallereque amico dolo possem Matrem, ut pro fasciis & pannis animâ hac, cordéque meo involvam dilectum meum?

Quid verò immoror, nec satior his nudis votis? vale jam mea stella, cœlos pete. Non sequor. Miraris? inveni, quem diligit anima mea. Audio, quid loquitur in me Dominus DEus: Venite, inquit, ad me omnes, qui laboratis, & ego reficiam vos. O verbum in auribus meis dulcissimum! ô cœleste convivium, ò suavissimam refectionem, & amoris excessum: O magneticum sancti amoris illicium, parvule JEsu! en vix es in stabulo paupere natus, & in sinu Matris exaltatus, omnia trahis ad te ipsum.

Utinam etiam me indignum rapiat ignita vis amoris tui, quæ me transformet, & in te absorbeat, ac me tecum unum efficiat.

Ad te venio mi Domine: & clamo post te liber-

rator meus, eſuriens & ſitiens, miſerere mei fili David, & da mihi hodie panem tuum, da vinum, quod miſcuiſti, ut refocilletur anima mea.

O Pater amantiſſime! qui ſic dilexiſti mundum, ut Unigenitum filium tuum dares, da mihi hunc eundem. Fili unigenite DEI, qui de ſinu Patris ad terram deſcendiſti, deſcende Domine ad cor meum. Spiritus Sancte, qui beatam Virginem dignum habitaculum feciſti filio DEI, effice quoque in me hoſpitium filio DEI.

O beatiſſimi tres Reges, deguſtem illam ſpiritûs veſtri dulcedinem in hujus contactu Sacramenti, quâ diffluebatis, cùm cor veſtrum & caro veſtra exultaverunt in DEum Vivum.

Actus poſt S. Communionem.

OSculor parvule JEſu infans Verbum pedes tuos ore Magorum te adorantium, ſacrifico tibi præcordia mea. Nolo Rex ſpecioſe formâ præ filiis hominum aliam hæreditatem niſi te. Vive potentiſſime Imperator in medio cordis mei, & dominare ſicut decet te. Confiteor coram cœlo & terra, quia tu ſolus Dominus, tu ſolus Altiſſimus, tu Rex regum & Dominus dominantium.

O magne Amor, parvum numen! cum his tribus Regibus procidens ante te, tuis me ſubjicio plantulis! en me totum ſubmitto ditioni tuæ! en ego me dedo imperio tuo! en ego me conſecro arbitrio tuo! en ego inclino collum ſervituti tuæ!

Ah! quid ſtant jumenta duo? an forſan à te jugum expectant? En ego! ô divine puer, cervicem meam vinculis tuis præbeo! ne præferas me beſtiis, qui me creaſti, ut dominarer beſtiis terræ, ah! me innoda & illiga jugo tuo. En corpus & anima mea facta ſunt, ut duo

jumenta ante te. Conſcende currum præſepii tui, inſide fœno tuo : ego jungam jumenta mea, & te toto orbe circumveham, atque elata voce clamabo : Sic triumphat amor!

Quidquid mi Domine habeo, quidquid ſum, quidquid poſſum, tibi penitus trado, ut me totum tibi vendices. Imò in ſimplicitate cordis mei lætus offero tibi univerſa. Diſpone de me DEus meus, de bonis fortunæ, corporis & animæ, diſpone de me toto in tempore & æternitate.

Utere me velut re tua, meis omnibus, famâ, vitâ, fortunis, corpore, animâ, ad arbitrium tuum. Offero corpus in victimam, cor in templum, vitam in holocauſtum, vires omnes & facultates in beneplaciti tui obſequium. Et ſicut tu totum te mihi tradidiſti in nutrimentum animæ meæ, ita ego totum me tibi in æternum dono ac conſecro.

Die Cinerum.

1. VIs Domine me flere, jubes me flere, peccata mea & meorum? Ad ſacros pedes tuos velut ad aſylum reus accurro, & ante illos toto corde proſtratus clamo! Eheu! peccavi Domino. Tibi ſoli peccavi, quem ſolum amare debui.

2. Tu dixiſti Domine : nolo mortem peccatoris, ſed magis ut convertatur & vivat; ideo adrepo cinere aſperſus ad te, cùm ſim pulvis, & cinis, qui tuum altare olim cinere mundari juſſiſti : Jobum tuum cinere coopertum amaſti; Davidi cinerem, tamquam panem manducanti pepercisti.

3. Ne reminiſcaris Domine delicta noſtra vel Parentum, Fratrum &c. : neque vindictam ſumas de peccatis noſtris.

4. Ne

4. Ne reminiſcaris iniquitatum noſtrarum antiquarum, mi Domine, citò anticipent nos miſericordiæ tuæ, quia pauperes facti ſumus nimis.

5. Adjuva nos DEus ſalutaris noſter, & propter gloriam nominis tui Domine libera nos, & propitius eſto peccatis noſtris propter nomen tuum.

6. Nónne dixiſti Domine, gaudium eſſe in cœlo ſuper uno peccatore pœnitentiam agente? exple igitur hoc gaudium in cœlis de me. Pœnitet me peccaſſe, ſemperque pœnitebit: & ſi poſſem infinito dolore dolerem, quòd offenderim te.

7. Deteſtor & execror omnia peccata mea, ſupra quidquid deteſtabile & execrabile eſt, & propono me nunquam ampliùs te offenſurum.

8. O JEſu! ô Maria! ambo quidem offenſi eſtis, ſed ambo eſtis abyſſus miſericordiæ & dulcedinis, parce ergo miſericordiſſime JEſu, parce ſervo Matris tuæ, miſericordiſſima Mater Maria, parce mancipio filii tui.

9. Et quia mi Domine amore tui ſolius deteſtor omnia peccata mea, en etiam omnia & ſingula mea jejunia offero & dedico tibi in ſacrificium amoris tui, cujus imperio volo tibi, ea per Eccleſiam imperanti, obedire, quæ conjungo cum omnibus tuis, Mariæ ac omnium electorum jejuniis, & meritis omnibus, ut tibi placeant.

10. Eo item fine mi DEus hoc jejunium inſtituo, ut nimirum ſubtraham materiam vitiorum. Ut tuear caſtitatem, meo ſtatui convenientem. Ut ſervem ſanitatem virtuti impendendam. Ut animum aptem inſpirationibus tuis. Ut imiter jejunium tuum & Sanctorum. Ut me comparem ad orationem & venerabilem Euchariſtiam. Ut ſatisfaciam pro exceſſu in cibo & potu.

Tempore Passionis.

1. SI unquam aliàs, nunc certè tempus eſt exhibendi te mihi DEum miſericordiæ ac benignitatis, JEſu mi amantiſſime, Conditor ac Redemptor! atque omne bonum meum. Ecce! monſtrum ingratitudinis ac perfidiæ ſiſtit ſe divino conſpectui tuo.

2. Quid facere poteras amplius in gratiam mei, quàm mori in cruce? poteráſne majori pretio regnum tuum ac poteſtatem mercari, quàm quo ſalutem meam redemiſti?

3. Quid dixerint Seraphini, cùm DEum viderent inter duos latrones cruci affixum? mori DEum, & mori quidem inter tormenta tam immania, inter opprobria tam nefanda fluctibus doloris obrutum decumanis? nunquid par erat, ut excelſæ illæ mentes attonitæ obſtupeſcerent tam inexpectato charitatis exceſſu, cujus capax non erat cor aliud, quàm divinum?

4. Sed en! nova admirandi materies! prodigium ingratitudinis, ſupra bonitatis exceſſum novum atque inſolens! poſt tot perpeſſiones, poſt tantum ſanguinis prodigè effuſum, quos fructus refers mi DEus? nondum expugnare potuiſti ingratum hoc cor meum?

5. O dedecus abominandum! poſt mortem mei causâ exantlatam, potui contemnere te, potui renovare vulnera tua, noviſque ſceleribus tuum conculcare ſanguinem?

6. Ah! ut nunc ſaltem parem ingratitudini meæ ſentirem dolorem, ut pœnitentiam ſaltem pro amore, pro ſanguine lacrymas redderem! ſed & iſtic deficio miſer, neque aliud mihi reſtat, quàm ut ad te confugiam mi DEus! & deſiderem hunc dolorem & ex toto corde flagitem.

7. Vis Domine & ſcis me dolorem non mereri; ſed

ſed & ſcis conſequi me eum non poſſe abſque te; ex me cadere poſſum, at non reſurgere, averti à te, ſed non redire ad te, peccare, ſed non pœnitere.

8. Tu amator animæ hujus fideliſſime, reliquis miſerationibus tuis etiam hanc adde, ut operi manuum tuarum porrigas dexteram, méque miſerum ſubleves atque ſuſtentes; ego amori tuo victas do manus, æſtimo te & amo ſuper omne bonum, & propter hunc ſolum amorem tui abominor peccatum ſuper omne malum, deteſtor illud & execror, velut cauſam perpeſſionum tuarum, tuæque mortis unicam originem.

9. Patrocinentur ergo mihi mi JEſu vulnera tua, pro mea ſalute clament ad Patrem, impetrent mihi miſericordiam, gratiamque abundantem, ut moriar priùs, quàm te rurſus offendam.

Eodem tempore.

Actus ante S. Communionem.

O Dolor! ut quid auctus es dolenti & amanti cordi meo? an parum fuit malis tuis, quia tu mi JEſu candidus & rubicundus, electus ex milibus, glorioſus totus, pro me factus es Rex dolorum, Rex deſpectuum, ſaturatus opprobriis, vermis & non homo, quomodo iterum permittes ad fæda viſcera mea declinare, à me tanquam ſceleratiſſimo iterum crucifigi.

O mi JEſu tuæné ſapientiæ atque majeſtati venire hoc in mentem potuit, ut nobis te in cibum, potumque dares? An non erat ſatis bonitati tuæ carnem noſtram aſſumere, & tuæ divinitati aſſociare? innocentiſſimam carnem tuam pro nobis lethalibus tormentis

excruciare? animam ſanctiſſimam pro nobis in mortem dare? nónne, inquam, erant hæc ſatis?

Ut quid inſuper opus erat adinventionibus iſtis magnis? ut quid opus erat manducari te, à nobis inviſcerari? Parum erat ablui ſanguine tuo, etiam oportebat inebriari nos illo? Parum erat corpore tuo redimi, etiam oportebat nos eodem ſaginari? Quomodo demirabor ſtupendam adeò bonitatem tuam mi dulcis JEſu?

O bonitas! ô charitas! ô miſericordia! quid tibi pro tantis tuis erga nos miſerationum tuarum profuſionibus non dico retribuam, ſed reſpondebo? Majores ſunt miſerationes iſtæ ſuper nos, quàm ut ſufficiamus omnes pro iis dignas Majeſtati tuæ gratias agere.

Quia ergo mi dulcis JEſu cum fameſcente avaritia manducari te vis à nobis, fiat itaque mihi ſecundùm verbum tuum. Ardet tibi amor meus, ſi parum, ampliùs ſuccende illum, ut ardeat ardore tuo, amore tui tantùm, quamtùm tu vis, quantùm tu das, quantùm tu dignus es.

Veni Domine JEſu! ecce patet porta cordis mei, ecce patet oſtium animæ meæ, ingredere ô benedicte Domine. Paratum tibi, paratum cor meum JEſu, ſi parum, tu ampliùs para illud.

Actus poſt S. Communionem.

QUid dignum in conſpectu tuo egi, quòd pro me ſervulo tuo redimendo incarnari, naſci, laborare, pati, ac mori voluiſti mi Domine, me toties non lacte ut Mater filium, ſed corpore & ſanguine tuo reficis, & nunc etiam refeciſti?

O abyſſus bonitatis, tantáne res erat ſalus peccatricis animæ meæ, ut ei expiandæ tantum ſacrificium ab

um ab æterno destinares? esurienti tantum Convivium præparares?

O corpus sacratissimum quinque vulneribus sauciatum, millies ac millies te exosculor, tui solius amore semper languere desidero, illud semper esurire ejusque dulcedine semper pasci. Amplector pedes tuos cum Magdalena pro me in cruce transfixos.

Saluto te frons sole serenior Salvtoris mei spinis cruentata, in lapsu percussa. Avete oculi cœli sydera, pro me velati, contusi, livore pleni. Ave vultus Angelis desiderabilis consputus. Ave dulce os pro me felle & siti cruciatum. Avete humeri crucem sustinentes & flagellis cæsi.

Saucia Domine cor meum vulneribus túis, mentem meam inebria sanguine tuo, ut quocunque in posterum me vertam, semper te videam crucifixum, & quidquid aspexero tuo sanguine tinctum, appareat mihi.

Respice in me Pater æterne, quia unigenitus Filius intra viscera tua clamat ad te. Attende in filio; quod te moveat miserere servi tui, & dum dilecti Filii patent vulnera, mea, quæso, tegantur scelera, & quia caro mea te lacessivit ad iram, caro filii tui te flectat ad misericordiam.

Aspice pie Pater in faciem Christi tui, & cùm sit hic Filius tuus dilectus, in quo tibi semper benè complacuit, qui mihi nunc intimè conjunctus est, supplex rogo, ut me quoque respicias oculis misericordiæ tuæ, sub ejus protectione ac tutela, sub umbra meritorum ipsius compareo coram te; ut illum præcipuè intuens, me quoque clementer ac benignè respicias, tanquam mancipium ejus & servum perpetuum. Ne permittas, obsecro, ut pereat illa anima, quæ toties in se recepit Filium tuum, qui à te missus venit in mundum quærere, & salvum facere, quod perierat.

Die Cœnæ Domini.

1. O Mi JEſu! dum te video ad pedes Judæ hodie proſtatum, timor & tremor veniunt ſuper me, & dum conſidero opera tua, expaveſco?

2. Amabiliſſimam hanc charitatem tuam ô mi DEus, admiror & veneror, æſtimo & laudo, magnifico & benedico, quantùm poſſum: neque poſſum, quantùm volo, neque velle valeo, quantùm debeo.

3. Exoſculor mi JEſu illas tuas divinas manus, quibus laviſti pedes diſcipulorum, & ipſius proditoris tui.

4. O ſi & ego hodie in toto mundo omnium egenorum, omnium pauperum pedes in terra proſtratus lavare poſſem! quia id præſtare non valeo, offero tibi Domine lotiones pedum ubicunque factas, à devotis tuis faciendas uſque ad finem judicii.

5. Exoſculor mi JEſu tuas ſacras manus, quibus ſub ſpeciebus panis & vini hodie pretioſiſſimi corporis & ſanguinis tui Sacramentum diſcipulis tuis tradidiſti.

6. O anima Chriſtiana! vide & conſidera, quomodo memoriam fecit mirabilium ſuorum miſericors & miſerator Dominus, & fecit cœnam magnam.

7. O prodigium! ecce homo quidam fecit cœnam magnam. Magnam, quia à magno Deo, magnâ charitate propoſitam. Magnam, quia magno prodigio elaboratam. Magnam, quia magnis ferculis inſtructam corpore Chriſti, anima Chriſti, Divinitate Chriſti.

8. O mi JEſu! ſi me totum debeo pro me facto, quid dabo pro refecto hoc modo?

9. Viciſti Domine, viciſti miſericordiâ, & bonitate tua omnia exempla, omnia ingenia, omnes amores, omnium amorum gradus, & omnem expectationem omnium creaturarum ſuperaſti.

10. O

10. O si possem mi DEus! reparare omnes irreverentias, profanationes, impietates, contra tuam Majestatem in hoc Sacramento verè contentam, præcipue hodie à Judæis, hæreticis, & sagis commissas & committendas.

11. O si possem nunc tantum tibi exhibere honorem, quantum tibi dedissent, darentque omnes simul, Athei, infideles, hæretici, Turcæ, idololatræ, & omnes blasphemi, si essent vel fuissent fideles, téque totâ vitâ suâ, debito cultu & recognitione honorassent.

12. Pro omnibus contemptibus & irreverentiis, quas aliquando mi Domine tulisti, & feres usque ad tempora Antichristi, innovo tibi & offero primum sacrum à te, & primam communionem à Beatissima, Apostolis, & omnibus aliis factam, cum illa adoratione & honore, qualem Spiritus Sanctus illis inspiravit.

Eodem Die.

Actus ante S. Communionem.

O Quanta vis amoris cor tuum succendit amantissime JEsu. Cùm transiturus de hoc mundo ad Patrem mensam parasti nobis habentem omne delectamentum, & omnis saporis suavitatem.

Grande quidem fuit & admirabile opus amoris tui, quòd naturam nostram assumere dignatus sis, sed longè præstantiùs & mirabiliùs est, quòd corpus tuum in cibum & sanguinem in potum reliqueris, in illo siquidem nostram suscepisti humanitatem, in hoc tuam largiris divinitatem.

O Cœnam admirandam! ô gratiam ineffabilem! idem Dominus conviva est & convivium, cibans &

cibus, offerens & oblatio. Manducat homo panem Angelorum, qui jumentis insipientibus comparatus fænum ut bos comedere dignus erat. Cibum percipit vitæ, qui de cœlo descendit, cibum omnis suavitatis, Sanctorum delicias, ferculum immortalitatis.

O quanta felicitas, homuncio bibit vinum cœleste, vinum germinans Virgines, & aridas sitibundæ animæ fauces potu saliente in vitam æternam refocillat: in loco pascuæ, in loco uberi collocatus, flumina mellis, fontes lactis, liquorem balsami sugit, torrente voluptatis potatur & ab uberrimis cœlestis ambrosiæ inundationibus inebriatur.

Sic totum mi Domine thesaurum gratiæ tuæ in nos effudisti, ut immensa hâc dilectione præventi amoris, vicem tibi rependere totis viribus satagamns.

Amo itaque te unicum meum solatium in hoc exilio, unica spes languentis animæ, unica mea felicitas & summum bonum, quo in terris frui licet. Amo te toto corde, tota virtute, atque utinam omni momento te ferventiùs semper amarem!

Hoc est ardens desiderium meum, huc feruntur gemitus mei, & suspiria cordis mei Ad te enim trahis omnes vires animæ meæ, dum te ipsum transfundis in me, dum quantùm fieri potest, me similem tui facis, dum esurientem animam meam non cibo aliquo terreno, sed pretioso corpore & Sanguine nutris, satias, & saginas.

O ignis jugiter ardens & nunquam deficiens, ure cor meum, ut ardeat amore tui. Ignem venisti mittere in terram, accende illum & eventila, ut semper crescat.

Atque utinam possem omnium Sanctorum affectus & inflammata desideria habere, téque semper sitire fontem vitæ, fontem sapientiæ, fontem æterni luminis, torrentem voluplatatis! Utinam te semper esuriat cor meum, panem Angelorum, refectionem anima-

rum

rum Sanctarum, & dulcedine saporis tui, repleantur viscera animæ meæ.

Renuit consolari anima mea, donec suscipiam te omne bonum meum Domine JEsu, quem solum ardendissimè concupisco, cum omni affectu & devotione omnium electorum tuorum, tecum epulantium in mensa tua.

Actus post S. Communionem.

CRedo dulcissime Amor mi JEsu! te in Sanctissimo Sacramento, quod recepi, esse cum divinitate, animâ, corpore, sanguine, meritis, virtutibus, gratiis, vivum totum, ac omnipotentem, & credo te cum Patre, Spiritúque Sancto esse in anima mea.

Credo autem, quia tibi credo, quia tu veritas es, & quia tu dixisti illud: Hoc est corpus meum. Tu es, qui venisti ad me Domine JEsu DEus meus, Dominus meus, redemptor meus, salus mea, vita animæ meæ, tu ipse & non alius, quem sub hoc panis velamento suscepi.

O admirabile mysterium, ô dulcissimum Sacramentum, ô adorande & divinis tatummodo sat dignè redamande amoribus Amor meus, quomodo ita me amantem redamabo? O si millena corda haberem eaqua omnia plena iis affectibus, quibus abundavit unquam cor Mariæ, omnium electorum, ut desideriis meis respondeat amor meus!

Nunquam te amabo, quantùm amabilis es, & quantùm te amare vellem. Vellem, si fieri posset, me tibi ita uniri, ut in permistione hujus tam amabilis unionis me ipsum perderem, neque ampliùs essem nisi in te.

In æternum volo amare te mi dulcis JEsu, verus DEus & verus homo, qui ex voluntate Patris côope-

rante Spiritu Sancto te mihi nascens in socium, con vescens in edulium, moriens in pretium, regnans in præmium dare dignatus es.

Assumo omnium creaturarum etiam possibilium adorationes, & amorosos affectus, omnesque illos in Te amor mi, quem hodie recepi, plena hilaritate effundo, eosque tibi omnes impendi, & affectum hunc in omne momentum & æternitatem continuari cupio & continuo.

O Sanctissime Amor, exosculor millies venerabiles manus, in quas acceptus est panis & benedictus, fractus, datusque discipulis! Exosculor pedes speciosos pro me clavis confixos. Exosculor latus divinum pro me lanceâ vulneratum. Exosculor mitissimum cor amore mei indignissimi peccatoris saucium. Exosculor totum sacrum corpus.

Compatior tibi DEus meus, quia pro tantis miserationibus tuis tanta reddimus mala. En non tantùm à Judæis olim ô mitissime Domine passus es opprobrium & contemptum, sed etiam hodie ab Ethnicis, hæreticis, sagis, & quod majùs est, à nobis perditis ac impiis Christianis, & Catholicis, quid non injuriæ pateris? Vellem mi DEus eviscerare me ad abolendos omnes defectus & irreverentias, quas aliquando tulisti & feres Domine, præcipuè hodie à sagis, Judæis, hæreticis, in sua cœna, paganis, idololatris.

In supplementum harum omnium balsphemiarum, despectuum, contemptuum, derisionum, innovo tibi DEus meus & effundo mare illud affectuum, quos erga Eucharistiam elicuerunt Angeli Sancti, dum primùm consecrata est, item Apostoli, Beatissima, ipse quoque Christus corpus suum, primùm in cœnaculo sub speciebus panis pones, & ut putatur, sumens.

Insuper desidero tot actus adorationis, salutationis, & recognitionis tibi mi Salvator amantissime face-

re, quot in universo mundo consecratæ sunt, & consecrabuntur hostiæ, & quoties possunt fieri partibilitates hostiarum, ita, ut cuivis correspondeat amor & recognitio mea.

Die Parasceves.

1. O Anima Christiana! respice in faciem Christi tui, & intuere speciosum formâ præ filiis hominum opprobriis, injuriis, verberibus, livoribus, contusionibus pro te ita deformatum, ut non sit ei species, neque decor.

2. Vide caput nobilissimum spinarum punctionibus transfossum & percussionibus attritum. Vide genas modestissimas sputis fædatas, alapis cæsas, sanguine cruentatas. Vide oculos benignissimos lacrymis perfusos & ad ignominiam velatos. Vide os suavissimum siti ardentissima cruciatum; & felle atque aceto potatum.

3. Vide dorsum, supra quod fabricaverunt peccatores, verberibus dilaniatum, & humeros crucis pondere oppressos. Vide brachia amabilissima funibus devincta, & in cruce crudeliter extensa. Vide manus innocentissimas durissimis clavis perforatas. Vide pedes delicatos tot itineribus defatigatos, ac cruci tandem affixos.

4. Vide corpus venerabile pro nobis in cruce suspensum, vulneratum, mortuum & sepultum. Vide sanguinem pretiossimum, usque ad minimam guttam, pro nostra salute misericorditer effusum.

5. Pater! quàm stupendâ, quàm inauditâ charitate dilexisti me! ut servum redimeres, Filium tradidisti.

6. O mi JEsu suavissime! abyssus bonitatis, tantáne res erat salus peccatricis animæ meæ, ut ei expiandæ tantum sacrificium ab æterno destinares? adeóne

non taurorum aut vitulorum ſanguine, non corruptibilibus auro vel argento redemptus ſum, ſed tui ipſius pretioſo ſanguine quaſi Agni immaculati?

7. Quid retribuam tibi Domine mi JEſu pro omnibus his, quæ tu tribuiſti mihi? quomodo amabo te, vel potiùs quomodo redamabo te ita amantem me!

8. O ſi inceſſanter tot millenis vicibus te adorare, benedicere, te ſalutare & amare poſſem, quot ſuſpiria mi JEſu emiſiſti, lacrymas fudiſti, quot dolores ſuſtinuiſti, quot lapſibus cecidiſti, quot pœnoſis greſſibus ambulaſti?

9. O ſi inceſſanter eâ flammâ amoris arderem, amando te, quâ ardes Tu, quâ ardet Mater tua, quâ ardent Seraphini! quâ ardent omnes Sancti tui!

10. O ſi tot millenis vicibus amore tui ſanguinem meum effundere poſſem, quot vulneribus in flagellatione conciſſus, quot ſpinis in coronatione vulneratus, quot fætentibus ſputis es maculatus, quot funibus ligatus, quot iniquis judiciis es condemnatus!

In Solemnitate Sancti Sepulchri.

1. O Angeli! ô cœli! ô clementia! ô creaturæ omnes! adeſte. En jam Dominus JEſus mortuus eſt!

2. Venite omnes ad ſacrum hoc depoſitum jam ſepulchro conditum, & mecum flete, nam pupilli facti ſumus absque Patre. Cecidit corona capitis noſtri.

3. O anima Chriſtiana! Ecce quomodo bonus JEſus amavit te! Dedit pro te genas vellentibus, faciem conſpuentibus, capillos extrahentibus, corpus percutientibus, caput coronantibus, manus pedesque perforantibus.

4. Ecce quomodo amavit te! Quando unica guttâ ſudoris, unicâ lacrymula, greſſu, gemitu, ictu oculi,

li, voluntatis actu te redimere potuisset, ah quot guttas sanguinis, quod lacrymas, gressus, gemitus, horas, dies, annos impendit!

5. O dulcedo mea, quot amaritudinibus, ô gaudium meum, quot lacrymis! ô sanitas mea, quot vulneribus! ô vita mea, quot mortibus pro me obruta es!

6. O mi Creator, ô mi Redemptor quantùm tibi debeo? quomodo tam exilis amor meus respondebit divino affectui & amori tuo?

7. O si cor meum esset Salamandra, & continuò ardens viveret in flamma amoris divini? ô si audiente toto cœlo & terra semper & ubique clamare possem: Millies ac centies millies dignus est Agnus, qui occisus est, accipere virtutem, & Divinitatem, & sapientiam, & fortitudinem, & honorem, & gloriam, & benedictionem.

8. O si incessanter, mi dulcis JEsu! tuum reverendum caput pro nobis spinis coronatum, tuam faciem pro nobis consputam, tuos oculos lacrymis perfusos, tuas manus & pedes clavis confixos, cum gemitu & lacrymis osculari possem!

In Resurrectione Domini.

1. EXurge Domine! exurge de tenebris, & umbra mortis, non decet Sanctum Domini videre corruptionem.

2. O anima mea! en dilectus tuus candidus & rubicundus loquitur tibi, surge, propera amica mea & veni: jam enim hyems transiit doloris, imber abiit sanguinis, flores renascuntur lætitiæ.

3. O Pater! annuntio tibi gaudium magnum,

JEſus Filius tuus vivit! quem fera peſſima devorare voluit, & ipſe dominabitur in cœlo & in terra.

4. Conſurge, conſurge Maria, induere veſtimentis gloriæ tuæ Virgo glorioſa. Surge & illuminare, quia venit lumen tuum, & gloria Domini JEſu, gloria Filii tui reſurgentis, ſuper te orta eſt.

5. O Angeli pacis! gaudete in Domino, iterum dico, gaudete, en ille nuper deſpectus Rex veſter, iterum ſpecioſus formâ præ filiis hominum factus eſt.

6. Quàm magna multiduo dulcedinis veſtræ ô SS. Apoſtoli! quam habuiſtis videndo & amplectendo Dominum veſtrum è mortuis redivivum.

7. O ſi poſſem velociſſimè totam peragrare terram, & clamore valido ubique vociferari: Vivit JEſus! vivit JEſus!

8. Lætare & exulta anima mea! en cui nuper non erat aſpectus, neque decor, nunc reſplenduit facies ejus ſicut ſol, veſtimenta autem illius facta ſunt alba ſicut nix.

9. Infelix Synagoga, vidiſti nuper Regem tuum & feciſti tanquam leproſum, & noviſſimum virorum, en cerne! ut pulchritudinem illius ſol & luna mirantur.

10. Oſtende etiam mihi mi dulcis JEſu faciem tuam glorioſam! ſufficit mihi illam videre, antequam moriar. O ſi citiùs venirem & apparerem ante te! tunc cum lætitia exclamarem: Dominus meus & DEus meus.

11. Sancte JEſu per ſanctam Reſurrectionem tuam te rogo, fac me ſanctum: reſuſcita me cum ſanctis illis, de quibus dicitur: Multa corpora Sanctorum, qui dormierant, ſurrexerunt. Duc me in Sanctam civitatem tuam, in qua tu es: fac me ita vivere, ſicut Sancti illi, à te reſuſcitati viverunt tecum.

12. O vere Agne, qui abſtuliſti peccata mundi! aufer & mea, qui mortem noſtram moriendo deſtruxi-

ſti, deſtrue & meam; qui vitam reſurgendo reparaſti, repara & meam.

13. Quid verò ſunt plagæ iſtæ in medio manuum tuarum? in medio pedum tuorum? in medio cordis tui? O verè ſunt æterni teſtes amoris, divinæ monumenta pietatis; cruentæ trophæa victoriæ, nimiæ ſymbola charitatis, verè ſunt januæ cœlorum, ſunt clauſtra inferorum, tunt fodinæ gratiarum, ſunt deliciæ hominum & Angelorum.

14. Exoſculor mi JEſu hæc roſea vulnera, ac cicatrices tuas ſplendidiores ſole, exoſculor tuum deificatum cor, quod in morte tua tam vehemens rupit amor & dolor.

15. O utinam mergar & abſorbear pelago pietatis iſtius abyſſo miſerationum illarum: utinam inter vulnera illa, intra viſcera illa abſcondar, ibique perpetuo ſtupore defixus exclamem æternitate tota: DEus meus & Amor meus!

16. Imprime mi mihi, dulcis JEſu! cicatrices iſtas & lancinent cor meum altiſſimo vulnere & vulnere ſempiterno: ut tui unius deſiderio langueat cor meum, tui unius amore moriatur, & moriens reſurgat, & te diligat in æternum.

Eodem die.

Actus ante S. Communionem.

ADjuro vos Filiæ Jeruſalem, animæ beatæ, ſi inveneritis dilectum meum, & nuntietis ei, quia amore langueo. Quæro dilectum meum candidum & rubicundum, & non invenio.

O Vita! per quam vivo, ſine qua morior, ubi, quæſo,

ſo, es, ubi te inveniam? ubi es dilecte ex millibus, ubi es? longa mora amanti! quousque ludis amantem amor? ſonet vox tua in auribus meis, vox enim tua dulcis, & facies tua decora.

Quid dicam? quid faciam? quò vadam? ubi eum quæram? vel quando inveniam? quem rogabo, quis renuntiabit dilecto, quia amore langueo? Defecit gaudium cordis mei, verſa eſt in luctum lætitia mea: defecit caro mea & cor meum DEus cordis mei & pars mea DEus in æternum. Renuit conſolari anima mea niſi de te dulcedo mea. Quid enim mihi eſt in cœlo, & à te quid volui ſuper terram? Te volo, te ſpero, te quæro, tibi dixit cor meum: Quæſivi vultum tuum, vultum tuum Domine requiram, non avertas faciem tuam à me.

At verò non ampliùs plorans plorabo, quia conſolatus eſt Dominus populum ſuum, & pauperum ſuorum miſerebitur. En Angelus Domini evangelizat nobis gaudium magnum: Surrexit Dominus, non eſt hìc, ecce locus, ubi poſuerunt eum. Dicite omnes Sancti in nationibus, & annuntiate hoc in univerſa terra, quia ſurrexit Dominus, vivit JEſus!

Verè ſurrexit, quia Dominus eſt, quia poteſtatem habet ponendi animam ſuam, & iterum ſumendi eam. An non licet ei facere, quod vult? an non Dominus eſt vitæ & mortis, habens clavem in manu ſua, & quis reſiſtet illi? Quis ſimilis tui in fortibus Domine, magnificus in ſanctitate, terribilis atque laudabilis & faciens mirabilia?

Benedictus ſit Dominus DEus noſter, in multitudine virtutis tuæ, in magnitudine brachii tui, in ſplendore fulgurantis haſtæ tuæ, in altitudine conſilii tui, & profundis abyſſis cogitationum tuarum, verè Domine tu es Rex potens ad ſalvandum, redemiſti, ſalvaſti, vivificaſti, eduxiſti nos, confregiſti ſceptrum exacto-

exactoris, & triumphasti adversarios tuos oppressores nostros.

Gratulamur tibi Domine Majestatis gloriosam & magnificam resurrectionem tuam, gratulamur tibi, quia eduxisti in fortitudine tua vinctos de lacu, in quo non erat aqua. Gratulamur tibi, quia non dedisti Sanctum tuum videre corruptionem in sepulchro, sed stolâ immortalitatis, & communicatione gloriæ illud induisti, simulque etiam nobis servulis tuis spem, & expectationem resurrectionis per te nostræ futuræ exhibuisti.

Exultamus cum Sanctorum Patriarcharum, Prophetarum, Patrum cætibus universis, quos Tu ô Rex gloriæ & desideratus eorum, eduxisti vinctos de lacu, in quo sedebant te expectantes liberatorem suum. Exultamus cum universis cœlis, cœlestibus choris, quos hodie lætificavit resurrectio tua. Exultamus & cum universis creaturis, quas splendor resurrectionis tuæ vivificavit & recreavit.

Consolari etiam digneris hodie animam meam mi Domine! ut cognoscam te in fractione panis, qui de cœlo descendit. Appare mi JEsus gloriosus & formosus animæ meæ. Cupio te eo affectu intensissimo non tantùm apparentem mihi, sed etiam te inviscerantem in hoc Sanctissimo Sacramento excipere, sumere, manducare, quo affectu te resurgentem, & gloriosum salutavit, excepit, adoravit dulcissima Mater, ac omnes discipuli tui.

Actus ante S. Communionem.

CRedo, quòd Redemptor meus vivit. Vivit in me Christus. Exultat Spiritus meus in DEO salutari meo. Gratias tibi ago, quia tu venisti ad me,

Domi-

Dominus meus & Deus meus. Osculor Domine sacrosancta vulnera tua.

Vivat in me JEsus, regnet, triumphet JEsus, Dei vivi & Mariæ filius, qui ex Patre genitus ante omnia sæcula eidem consubstantialis, pro me nasci & mori voluit, qui denique à mortuis redivivus hodie victor exiit.

Amate & recreate Dominum in me contentum omnes Sancti Angeli, cantate illi pro me Sanctus vestrum. Desinam Domine esse, si non debeo amare te. Saluto te hospes amantissime, cum tua Sanctissima Genitrice, Matréque omnium nostrûm MARIA, quæ te vivum & triumphantem de morte recepit, salutavit, complexa est. Cujus animam sicut in tua morte gladius doloris pertransivit, sic in resurrectione tua triumphus exultationis inundavit.

Salutat te etiam cum omnibus creaturis tuis anima mea, quæcunque sunt in cœlo & in terra, sanguine tuo redempta, morte tua vivificata, resurrectione tua resuscitata, insuper etiam corpore & Sanguine tuo pasta, refecta, & saginata.

In persona omnium hominum in toto mundo existentium, ac præcipuè nomine universæ sanctæ Ecclesiæ tuæ Catholicæ, solemnitatem Resurrectionis tuæ cum lætitia & exultatione recolentis saluto & adoro te immortalis VICTOR mortis & inferni, Domine JEsu Redemptor humani generis, Pater futuri sæculi, primitiæ resurgentium, te Dominum universorum agnosco, de tuo triumpho & devicta morte ac inferno, cum toto mundo gaudeo & exulto.

Nomen tuum & memoriale tuum Domine mi in desiderio animæ nostræ, quia cùm dilexisses nos servulos tuos, usque in finem dilexisti, & posuisti animam tuam dilectam pro nobis, rursumque assumpsisti eam, & reduxisti victor à sepulchro inter mortuos liber.

In

In Ascensione Domini.

1. ABiisti Domine in cœlnm, quia malè tibi in terra à nobis peccatoribus fuit.

2. O Domine ideóne tot annis quæsitus, tot sæculis expectatus, tot lacrymis quæsitus fuisti, tot votis expetitus, tot suspiriis exoptatus, ut brevi nobiscum conversatus redires? quid displicuit tibi in nobis?

3. Quomodo mi Domine potes dicere: deliciæ meæ sunt esse cum filiis hominum, cùm in altissimis habites, nos autem relinquas in infimis?

4. O Pater! quid facis nobis sic? omnes dolentes amittimus Salvatorem nostrum, & non est tibi curæ, quòd nos desolatos relinquat?

5. Utinam mi Domine! disrumperes terram hujus corporis mei, & irem ad te. Quid enim mihi est in cœlo, & præter te quid volo in terra?

6. O si citiùs de custodia corporis mei educeretur anima mea, quod videndo Deo meo officit! O si darentur mihi pennæ sicut columbæ, volarem & requiescerem sub umbra illius, quem desiderat anima mea!

7. Super flumina tantisper Babylonis hujus sedebo & flebo, quamdiu recordabor tui Sion, non quidem propter te, sed propter eum, qui habet solium suum in te.

8. Dic ergo jam anime mi ultimum vale Salvatori tuo. Vale mi Redemptor, vale mi dulcis Amor, sed memento mei, dum veneris in regnum tuum. Vale Frater amabilis nimis! vale Sponse animarum nostrarum! sed prius ante discessum da JEsu benedictionem, da Frater amplexum, da Sponse dilecte amoris suavium.

9. In-

9. Intelligis tu Domine & ſuperintelligis omnia. Intellige ſuper me egenum & pauperem, ac me deſolatum redde Matri tuæ: ne derelinquas me orphanum, da mihi dulciſſimam hanc Matrem, qui dona das hominibus.

10. O qui aſcendens in altum captivam duxiſti captivitatem! gratulor tuæ magnificentiæ, ſuper cœlos elevatæ! Fac me magnificum in ſanctitate. Tu ſcis, quid me captivum teneat, ne liber amem te, hanc meam captivitatem captivam ducas in triumpho tuo.

11. Omnis pulchritudo tua elevata eſt ſuper ſidera: da, ut omnis amor meus habitet ibi tecum, in amore veræ pulchritudinis occupatus. Utinam ſemper ibi ſit cor meum, ubi eſt theſaurus meus!

12. O JEſu, qui es plusquam Elias curru igneo hinc abreptus: fiat ſuper me Spiritus tuus duplex, timoris, quo timeam Deum tuum & Deum noſtrum, amoris, quo amplectar Patrem tuum & Patrem noſtrum, ad quem aſcendis.

13. Dixiſti Domine: Ego, ſi exaltatus fuero à terra, omnia traham ad me ipſum. Trahe me, obſecro, poſt te, & educ in altum; ut mihi quotidie aſcenſiones in corde diſponenti hæc infima, minora ſemper & minora videantur.

14. O glorioſe triumphator, qui hodie ſuper omnes cœlos aſcendiſti, & jam veniſti in regnum tuum, obſecro, memento noſtri, memento, quòd ſis os de oſſibus noſtris, & caro de carne noſtra. Utique & in manibus tuis deſcripſiſti nos, lege ſcripturam iſtam, & ſalva nos.

15. Jam non poſſum triſtari, quia Chriſtum Advocatum habemus in cœlis: ille pro nobis exhibebit Patri latus & vulnera, Mater Filio pectus & ubera, certè non poterit eſſe repulſa, ubi tot concurrent charitatis teſtimonia.

Eodem

Eodem Die.

Actus ante S. Communionem.

HEu mihi Domine! heu animæ meæ! recessisti consolator animæ meæ, nec vale dixisti. Ingrediens vias tuas benedixisti tuis, nec affui! Elevatis manibus à nube susceptus es in cœlum, nec vidi, Angeli promiserunt te rediturum, nec audivi.

Cur ego indignus & infelix ascendentem Regem Regum, Dominumque gloriæ videre non potui, mirari non potui, comitari non potui? credere vix per gratiam ejus mereor. Ah me! quare non adfui cum ille formosus in stola sua juvenis Homo Deus in superna cœlorum conscendit?

Quare non excepi ejus ultima verba? quare ultimò benedicenti suos caput non reverenter inclinavi? cur non sum divinam illam amplexatus, osculatusque dexteram? cur ad pedes non sum prostratus divinos? O si ego tunc potuissem fuisse illa particula terræ, in qua ultimo steterunt pedes ejus, & in qua vestigia impressa reliquit pedum suorum.

O quàm felix & beatus fuissem, si vidissem te mi JEsu, cùm ad cœlos te tua virtute subvehebas, quando omnis pulchritudo tua exaltabatur super sydera? Tunc ego totus mei ipsius non tantùm oblitus, sed etiam exutus, atque totus vox exultationis factus, dedissem vocem meam in orbem, clamans & jubilans: Omnes gentes plaudite manibus, jubilate Deo in voce exultationis, facite vocem jucunditatis, magnificetur coram omnibus gentibus novum Alleluja, quia ascendit Deus in jubilatione, & Dominus in voce tubæ.

O quàm beati illorum oculi, qui abeuntem in cœlos Deum hominem contemplati, atque fixis obtutibus comitati sunt. Quibus gratuler vobis vocibus ô animæ Sanctæ, Sanctissimi gregis Christi, beatum illud spectaculum, ipsis etiam Angelicis mentibus admirandum! Gratulor vobis ô animæ Sanctæ, quia interfuistis, vidistis ascensorem cœli Deum & Patrē vestrum. Multi enim Reges & Prophetæ desideraverunt videre tanta mysteria, quæ vidistis, nec viderunt.

O tu cor Virgineum, ô cor Maternum, ô cor Mariæ! ecquid tibi & Filio abeunti intercessit? Hoc utique nec humana mens, nec ipsi Angelorum chori comprehendere sufficiunt.

Quid ergo nunc dicam, aut quid respondebo, dum dicitur mihi hodie: ubi est DEus tuus? ubi es tu mi JEsu amor dulcis noster? Converte parumper oculos tuos, ut intuear te, nec faciant à me avolare aspectum tuum: sonet adhuc vox tua, vel ultimo in auribus meis, vox enim tua dulcis, & facies tua decora.

Tibi amator hominum benignissime, derelictus est pauper, orphano tu eris adjutor, ergo miserere mei orphani derelicti, pupillus factus sum absque Patre, anima mea quasi vidua. Exhibe te adhuc ori animæ meæ, & faucibus cordis mei in cibum atque potum salutis, ut gustem te, & explear te.

Quis enim scit, quando replebimur ab ubertate domus tuæ? & torrente voluptatis tuæ potabimur? & quando perveniet spiritus meus usque ad locum habitationis gloriæ tuæ? ut ibi super mensam refectionis civium supernorum pascatur de micis tuis in loco pascuæ tuæ juxta fluenta plenissima?

Interea dum tædia vitæ toleranda sunt? in loco hoc peregrinationis meæ & exilii pascar Eucharistico manna, pane Angelorum, deliciis cœli, donec aspiret dies æternitatis, & inclinentur umbræ hujus

vitæ,

vitæ, donec videam facie ad faciem illum, qui modo abſconditus hìc me reſpicit per cancellos.

Illo te mi dulcis JEſu cordis mei affectu, tam dulciter expanſis animæ meæ brachiis, tam affectuoſo mentis gaudio excipere deſidero, quo te Pater æternus tuus venientem ad ſe in cœlum excepit, atque ad dexteram ſuam collocavit. Tam hilariter patet tibi anima mea univerſa, quàm effusè patuit tibi ingredienti tota cœlorum Regia. O cordis porta dilatare, ut ſis vaſtior cœlo, cœliquе Dominum capere poſſis.

Actus poſt S. Communionem.

UNde inveni hanc gratiam in oculis tuis mi JEſu, quia me viliſſimum peccatorem admittere dignatus es ad vivificum tuæ menſæ convivium.

Et quis ſum ego pulvis & cinis, ut apponeres erga me cor tuum inclinans cœlos & deſcendens, ut deficientem præ fame animam meam non manna de cœlo, ſed carne tua immaculata, reficeres & ſatiares?

Si cœli cœlorum te capere non poſſunt, & Angeli non ſunt mundi in conſpectu tuo, quis ego ſum, & quæ domus mea, ut ad me venire & in me commorari volueris? Quid in me inveniſti Rex tremendæ majeſtatis, quòd à templo gloriæ tuæ traheret te, & iterum deſcendere faceret in abyſſum miſeriarum?

Vos Angeli Sancti, vos omnes Electi DEI, venite, audite, & narrabo vobis, quanta fecit DEus animæ meæ. Cùm eſſem pauper & abominabilis, nec auderem oculos meos levare ad cœlum præ multitudine iniquitatum mearum, ille me de pulvere ſuſcitavit, ut de menſa ejus comederem omnibus diebus vitæ meæ.

Quid ergo retribuam Domino pro omnibus, quæ tribuit mihi ? Ego nescio loqui, quia puer ego sum, non annis, sed sensu. Quis enim amor infinitæ charitati ejus à me reddi potest, qui frigus & gelu dici, non autem amor mereatur ? Quæ laus, adoratio, quale obsequium meum erit, quod nullum non reddat infinita ejus perfectio & dignitas, & ima ac summa indignitas mea ? Tu nosti Domine figmentum meum.

Tibi ergo laudes concinant, tibi mecum gratias agant universi populi, tribus, & linguæ, omnes Angeli & Sancti tui, quoniam misericordia tua magnificata est super me, & miserationes tuæ super omnia opera tua. Jubilent tibi omnes creaturæ, quæcunquæ cœli, terræ, & abyssi ambitu continentur, & laudem tibi perpetuam dicant.

O si etiam cor meum illâ amoris flammâ, illo æternæ charitatis igne succensum in æternum ardere posset, quo ardent Seraphini, quo tuo in cœlum adventu ardebat Mater tua, & omnes Electi tui, tua illa in triumpho ducta beata captivitas.

Die Pentecostes.

1. QUod munus pro Salvatore nostro dabis cœlum nobis ? emitte, obsecro, Spiritum tuum, & renovabis faciem terræ.

2. Utinam divinissime Spiritus disrumperes cœlos, & ad me descenderes, quia anima mea, velut terra sine aqua tibi.

3. Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum, ita anima mea Te desiderat desideriis Virginis Matris, & Apostolorum.

4. Veni Creator Spiritus, & emitte cœlitus lucis tuæ radium. Veni Pater pauperum, veni dator munerum, veni lumen cordium. Consolator optime, dulcis hospes animæ, dulce

dulce refrigerium. In labore requies, in æstu temperies, in fletu solatium.

5. O lux beatissima, reple cordis intima, tuorum fidelium. Sine tuo numine, nihil est in homine, nihil est innoxium. Lava, quod est sordidum, sana, quod est saucium, flecte, quod est rigidum, fove, quod est frigidum, rege, quod est devium.

6. Da tuis fidelibus in te confidentibus sacrum septenarium. Da Virtutis meritum, da salutis exitum, da perenne gaudium.

7. Recipe me (ô Sponse) inter suavissimos amoris tui amplexus, quibus constrictus spiritus meus totus ardeat, & comburatur.

8. Accende cor meum frigidissimum igne tuo DEus meus; tu enim ignis comburens es, & facis ministros tuos ignem urentem.

9. Produc divinissime Hospes austrum ardentissimæ dilectionis tuæ, qui me tam valido impetu à mundo impellat in te, ut à me ipso translatus deinceps spiritum non habeam extra te.

10. O si vulnerares mi DEus hanc animam meam peccatricem igneo & potentissimo telo tuæ nimiæ charitatis, ut ex ipso vulnere amoris tui uberrimæ fluant lacrymæ die ac nocte.

11. Meis affectibus careo optatissime ac desideratissime Hospes! ideo offero tibi affectus & amoris æstus, quibus ardebat cor Virginis Matris, & Apostolorum in tuo adventu.

12. O si linguis omnium hominum & Angelorum loqui possem, irem per universum mundum, & annuntiarem hoc gaudium magnum: Spiritus Domini replevit orbem terrarum.

13. O Patris, ô Filii amor æterne SS. Spiritus! gratulor, quòd sis DEus! Gratulor, quod infinita illa pulchritudo & bonitas ametur à se ipsa tantùm, quantùm est ipsa,

14. Quidquid boni accepit ullus à te, gratias ago tibi! Quidquid boni fecit ullus, gratulor tibi & illi: Opto, ut ameris tot Seraphicorum chororum cordibus, quod tu mente tua infinita potes concipere. Opto, ut omnes homines tuo amore semper ardeant, & nullus non amet, qui potest amare.

15. Displicet mihi, quidquid mali fit, aut unquam factum est contra te. Utinam prohibere possem mala omnia, & bona, quæ fiunt, augere omnia, ac omnium cordibus amare te, singulisque momentis vitæ meæ tantùm facere boni, quantùm factum est ab omnibus unquam!

16. Utinam mea & omnia omnium peccata possem in pretiosissimos, tibique gratissimos excelsæ & ardentissimæ erga te charitatis actus, adeoque ipsas inferni flammas (si id tibi placeret) in æternum tui amoris ignem convertere, ac omnia corda frigida linguis igneis tibi accendere!

Eodem die

Actus ante S. Communionem.

EN pulvis & cinis procido ante te! adoro te, confiteor & agnosco divinissime Spiritus Paraclete, Spiritus veritatis, DEus de Patre DEO, de Filio DEO, procedens DEus. Tu enim es Patris & Filii consubstantialis & coæternus ac coæqualis amor.

O quis mihi dedisset tunc immistum stare turbæ illi sanctæ, pusillo gregi Christi, novellæ Ecclesiæ, in quam tu sacro Pentecostes die in linguis igneis dispertitis descendisti & sedisti: tunc illâ purissimâ flammâ, illo insatiabili æstu desiderii, amoris, gaudii, arderet cor meum, tunc dilataretur, & deliciis afflueret ab omnimoda gloria tua.

O ar-

O ardor salutaris! ô ignis divine, ignis sancte, ignis desiderabilis, ignis vivificans, ignis accendens & purificans, ignis transformans, Spiritus Sancte Paraclete! te nunc appello, te obtestor, qui felicissimo incendio hodie orbem terrarum succendisti, accende me, purifica me, ad amorem tui inflamma me.

O Lux beatissima cordium! quibus te desiderabo votis, quibus anhelabo tædiis, quibus ad te suspirabo cordibus? Ecce quantus quantus sum, totus desidero te, totus suspiro ad te, tota substantia me tibi ostium patet.

Complaceat tibi ô DEus donum, & DEus Spiritus, ô DEus amoris, complaceat, inquam, tibi in anima mea ancilla tua. Respice ad illam & descende in eam. Complaceat, quæso, tibi hoc etiam exiguum cor meum, ut deflectas ad illud, accendas illud, & sanctifices, & inhabites.

O dulcis hospes animarum, & quid est, quod impedit te, ne possit requiescere pes tuus in me? non quidem loquar quasi me justum sciam, cùm contra me testimonium meum dicant peccata mea multa & magna nimis, sed quia ipsa peccata mea ac miseriæ meæ faciunt locum misericordiæ tuæ, provocantque bonitatem tuam, ut sanet infirmitatem meam & auferat iniquitatem meam. Veni itaque ô Sancte Spiritus! veni ad animam meam. Planè Domine incusarem te, si nolles venire ad me. En desidero recipere te, & desidero cordialiter.

Hæc sunt vota mea ad te ô Pater votorum meorum? Hæc sunt suspiria mea, quibus clamo post te currentem ad animas justas abs te tibi præparatas, ut venias quoque ad animam meam, neque pertranseas eam, alioqui quæ mihi utilitas in adventu tuo, aut quis mihi fructus donorum tuorum. Si ego vacuus te sum & sic nec de te, nec de bonis tuis, gustat & gaudet anima mea?

Noli expectare, ut animam præparem tibi, quia illa ipsa expectat, ut pares eam tu ipse tibi. Utique in hunc finem nobis creaturis tuis orphanis suis, misit te Unigenitus DEI ad corda nostra, ut mundares ea, & faceres templum tibi, atque illi, & Patri æterno. Veni ergo Pater pauperum, veni dator munerum, veni lumen cordium.

Veni cum illa carne, cum illo sanguine, cum illa anima, cum illa humanitate, cum illo DEI Patris Virginisque Mariæ Unigenito, cum illo Homine DEO de te concepto, à te sanctificato, cui de purissimo Virginis MARIÆ sanguine corpus & sanguinem adaptasti utero Virginali.

O amor cordis! qui semper ardes, & nunquam extingueris, ô vita animæ meæ, ô dulcedo! dilata angustias cordis mei, ut capiam te, & degustem interiori mentis ore, quàm suavis sit Domine spiritus tuus.

Actus post S. Communionem.

QUid retribuam tibi Domine pro omnibus, quæ tu tribuisti mihi! quid retribuet tibi anima mea, insignita tua imagine, redempta tuo sanguine, desponsata fide, dotata Spiritu Sancto, & ab eodem sanctificata, insuper corpore & sanguine tuo refecta?

Unde mihi indignissimo terræ vermiculo, peccatori miserrimo, tanta dignatio, tanta miseratio, tam stupenda tantæ majestatis dilectio, ut tu sic venias ad me, ut corpus & sanguinem tuum, id est, te ipsum, modo prorsus admirabili, in hoc Sacramento largiaris! O charitas! ô pietas, ô novum & admirabile beneficium!

O Divinissime Spiritus! si venisti ignem mittere in terram, cur non accendis hoc frigidissimum cor meum, ut succensum comburatur, & in cineres abeat di-

lectionis tuæ? cur flammis tuæ immensæ charitatis transflammatum te solo & te solum non ardet? cur ego totus non consumor, non liquesco? cur non totus deficio à me, & transeo in te? quomodo non tota se anima mea eviscerabit in charitatem bonitatis & misericordiæ tuæ?

O Domine pro omnibus, quæ tu tribuisti mihi, misericordias tuas in æternum cantabo. Magnificet anima mea Dominum tot, tantisque affecta ejus beneficiis, & exultet Spiritus meus in DEO salutari meo, quia respexit humilitatem servi sui, & fecit mihi magna, qui potens est, & esurientem implevit bonis.

O si omnium electorum tuorum corda Spiritus sancte DEus amore tui inflammatissima, si ora in laudem tuam eloquentissima nunc haberem, omnibus illorum cordibus te amarem, omnibus illorum vocibus te laudarem, cum Patre & Filio in corde meo commorantem, atque per communionem sanctissimi corporis Christi JEsu, præsentiam tuam mihi indulgentem.

Benedicat te mi DEus tota substantia animæ meæ & corporis mei. Glorificent te omnia interiora mea. Benedicant & laudent te pro me omnia mirabilia opera tua. Benedicant te magnæ miserationes & misericordiæ tuæ, infinita beneficia tua mihi à te ô DEus cordis mei impensa, & universæ creaturæ. Jubilent tibi omnia pietatis & bonitatis tuæ viscera.

In Festo SS. Trinitatis.

1. CRedo te DEum Patrem ingenitum, Filium unigenitum, Spiritum Sanctum ab utroque procedentem. O credam & fruar semper! quia tu DEus meus es principium meum & finis ultimus, & mea æterna beatitudo!

2. O DEus immensæ majestatis! in omni loco cœli, aëris, terræ, aquæ, purgatorii, inferni, in omni loco dominationis tuæ ante te procido, tibi genuflecto, te ubique præsentem adoro.

3. O Pater, principium absque principio! gaudeo, quòd infra te verbum æternum concipias, Filiumque generes, adeò tibi similem, ut sit unum & idem tecum in essentia.

4. O DEus infinite, qui es trinus in personis, sed unus in essentia; & ita divinitatem communicas, ut unitas non lædatur, communica mihi copiosam gratiam, ut sim unus tecum charitate perfecta.

5. O DEus unitas! ô DEus Trinitas! Credo, adoro, & laudo te, pro omnibus, qui te ignorant, vel blasphemant, sive in terris, sive in inferno.

6. O si fidem annuntiare possem in universo mundo, & omnes infideles ad te DEum convertere! quàm libenter id facerem, etsi propterea omnia tormenta, omnes cruciatus sustinere deberem.

7. Utinam possem DEus meus omnium infidelium intellectibus in te credere, omnium affectibus te amare, omnium viribus tibi servire! utinam possem blasphemias omnium damnatorum in laudem tui commutare.

8. Detestor mi DEus contra te trinum & unum omnes errores, & irreverentias ubicumque in toto mundo factas, ac omnes blasphemias anathematizo.

9. Pro omnibus & in omnibus creaturis, quæcunque fuerunt, sunt, & erunt, sive rationales illæ, sive non, te adoro, te laudo, tibi gratias ago, tibi inclamo? Benedicite omnia opera Domini Domino: Sanctus Sanctus Dominus DEUS Sabaoth. Gloria Patri &c.

10. Desiderio, ut quævis creatura rationalis tibi serviat, te laudet, te amet, propter solam & maxi-

mam gloriam tuam, ob amorem & beneplacitum tuum, ob tuæ voluntatis impletionem, ac in adorationem & latriam tibi debitam.

11. Desidero per quamlibet creaturæ rationalis actionem exhiberi tibi, quidquid unquam te dignum cogitari & exhiberi tibi debet, poteſtque à quocunque & omnibus in toto mundo.

12. Opto per quamlibet actionem meam reproduci, approbari, & ratificari omnes actus sanctissimos, sive in cœlo, sive in terra elicitos, & eliciendos ad gloriam tuam.

13. Quidquid boni de te scriptum habent bibliothecæ omnes; quidquid boni de te scripsit, vel cogitavit ullus; quidquid in thesauro scientiæ est, quod tibi offerri à me possit, id omne tibi offero.

14. Quidquid unquam per totam vitam meam cogitavero, dixero, fecero, id totum offero tibi & consecro in gratulationem de bonis tuis, in satisfactionem pro malis meis, in impetrationem amoris, quo te magis ac magis amare vellem semper.

15. Quotiescunque ad te sustulero animum meum, atque de te cogitavero, audiero; toties cordialiter cupio dissolvi & videre te in cœlo, toties omnes & singulos omnium actus peccaminosos desidero per intensissimos ac elici possibiles, amoris, doloris, & appretiationis affectus compensare; toties cupio in persona omnium peccatorum restituere honorem

Excellentiæ, dignitati, & immensitati divinæ.

Eodem

Eodem die.

Actus ante S. Communionem.

IN misericordia sempiterna misertus sum tui, dicis Redemptor meus Domine. Sed quantâ vel quali? tanta, quæ sæculis respondeat infinitis.

Præ cæteris dilexisti me, & divitias bonitatis tuæ copiosiùs in me effudisti, dum ex tot millibus, quos oblivioni dedisti, elegisti me, ut essem in tempore. Adhuc terram non feceras, & me creaturam tuam fore prævidisti, de nihilo me facere decrevisti, priusquam me formasses in utero, novisti me, & antequam exirem de illo, quidquid tibi placuit, præordinasti de me.

Quid, quæso, invenisti in me, quòd præ cæteris ante mundi constitutionem sic diligeres me? Quid enim egeram, qui non eram? Siccíne ô bonitas infinita in charitate perpetua dilexisti me, & ideo eduxisti me de nihilo miserans mei? Utinam fuissem ab æterno & ab æterno te amassem amore Seraphico!

Necdum hìc stetit amor tuus. Insuper mi Domine, eò in amore video progressum, ut mihi mortuo cani, & vilissimæ Creaturæ tuæ, dones & offeras carnem tuam, & sanguinem, unde comedam & bibam, & inebrier amore tui, & vivam & moriar in te vita mea DEus meus & omnia!

O prodigium amoris! ergóne pauper & humilis pascar, & satiabor pane hoc suavissimo de cœlo præstito, quo tuam in filios dulcedinem demonstras, quo esurientes reples bonis, & fastidiosos dimittis inanes?

Quid est homo, quòd memor es ejus mi Domine, aut filius hominis, quia reputas eum? Utique sum cadaver putridum, esca vermium, vas fœtidum, cibus igni-

ignium. Utique homo vanitati ſimilis factus, comparatus jumentis inſipientibus, & ſæpiùs ſimilis effectus illis.

O mi Creator, ô mi Redemptor, quantùm tibi debeo! opus utriusque mirabile & amabile. In primo enim opere me mihi dediſti, in ſecundo te. Loquar ergo ad te Dominum meum, cùm ſim pulvis & cinis. Mementò verbi tui ſervo tuo Domine, in quo mihi ſpem dediſti, tu enim promiſiſti. Ad eum veniemus & manſionem apud eum faciemus.

Domine ante te deſiderum meum, & gemitus meus à te non eſt abſconditus, paratum cor meum DEus! paratum cor meum, quod totum tibi offero. Deſiderium pauperis exaudi ô Domine, præparationem cordis ejus audiat auris tua.

Ecce in ſiti deſideriorum ferventi hodie venio ad te & tibi cor meum in habitaculum humiliter offero, tuam exorans clementiam, ut dignanter advenias in animam meam, & in medio cordis mei ſedem tibi colloces, ut delicias tuas etiam in me habere digneris.

Deſidero Pater æterne cum eo affectu, eáque donorum cœleſtium copia Chriſtum ſub his ſpeciebus ſuſcipere, quo illum pretioſiſſimæ Virgini Parenti, & per illam univerſo generi humano in Incarnatione dediſti.

Deſidero Fili Redemptor mundi DEus cum eo affectu te ſuſcipere, quo tu ipſe te in ultima cœna confeciſti, & ſumpſiſti, in ara crucis obtuliſti.

Deſidero Spiritus ſancte DEus tam mundum cor & corpus habere, propter diviniſſimum Sacramentum recipiendum, quàm mundum, purum, atque dignum effeciſti in Parente pretioſiſſima VirgineMARIA, quando verbum æternum exceptum erat.

Actus post S. Communionem.

O Taceo! nec habeo ultra ſpiritum, ſed & anima me liquefacta eſt à vultu cordis tui mi Hoſpes amantiſſime. Verè impleſti, quod promiſiſti, credo enim, quia veniſtis ad me ô Pater, ô Fili, ô Spiritus ſancte, & manſionem apud me feciſtis.

Ideo cum Angelis & Archangelis, cum Thronis & Dominationibus, cum Cherubinis & Seraphinis, & cum omni militia cœleſtis exercitus hymnum gloriæ tuæ concino; ô DEus Unitas, ô DEus Trinitas: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus DEus Sabaoth. Pleni ſunt cœli terra gloriâ tuâ.

Benedicimus te DEum cœli, & coram omnibus viventibus confitebimur tibi, quia feciſti nobiſcum miſericordiam tuam. Tibi laus, tibi gloria, tibi gratiarum actio in ſæcula ſempiterna ô beata Trinitas.

Pronus ac ſupplex procido ante te, ô ſuperauguſta ac ineffabilis Trinitas DEus meus, ſub his ſacramentalibus ſpeciebus exiſtentem. Nam tu ô Pater æterne iſthìc æterno genitum filium tuum generas, & tu ô Fili ex Patre hìc naſcens, ibidem Spirium ſanctum unà cum ipſo Patre ſpiras. Et tu ô Spiritus ſancte à Patre Filioque hìc ſpiratus.

Adoro te devotè hìc latens Deitas, quæ ſub his figuris verè latitas. Adoro & laudare cupio tot laudibus, quot tu ô Sanctiſſima Trinitas tuâ ſapientiâ concipere, bonitate optare potes, quot omnes Sancti Angeli & Electi tui elicuerunt & elicient.

Sis ô JEſu cum Patre & Spiritu Sancto infinitè benedictus ab omnibus Sanctis tuis & omnibus etiam poſſibilibus creaturis, in omnibus perfectionibus, operibus & beneficiis tuis, ſuper omnia gratis propter te in æternum & ultra.

Aſſu-

Aſſumo omnes omnium creaturarum affectus, iisque te hìc præſentem & latentem adoro, colo, veneror, hancque adorationem in æternum continuo. Imò etiam in perſona omnium de te mi DEus neſcientium aut ſcire nolentium, ut ſunt idololatræ, pagani, athei, blaſphemi, firmiſſimè profiteor Te trinum eſſe & unum nomine illorum ac totius mundi Tibi Regi ſæculorum immortali & inviſibili reddo gloriam & honorem.

In Feſto Corporis Chriſti.

1. VEnite omnes, audite, & narrabo vobis, qui timetis DEum, qui amatis Dominum JEſum, quanta fecit animæ noſtræ! En DEus, & homo fecit nobis cœnam magnam! fecit convivium magnum.

2. O res mirabilis manducat Dominum pauper ſervus & humilis! ô prodigium! en catelli non tantùm de micis edunt, quæ cadunt de menſa Domini, ſed panem Angelorum manducat homo catellus Domini.

3. O quàm ſuavis eſt Domine Spiritus tuus, qui, ut dulcedinem tuam in filios demonſtrares, pane ſuaviſſimo de cœlo præſtito eſurientes reples, & divites dimittis inanes.

4. Viciſti Domine, viciſti miſericordiâ & bonitate tua, omnia exempla, omnia ingenia, omnes amores, & omnem expectationem omnium creaturarum ſuperaſti.

5. Utinam hodie replicari poſſem, & in omnibus Eccleſiis, quæ ſunt in toto mundo, tibi mi DEus Euchariſticè exiſtenti offerrem & innovarem omnes actus adorationis, ſalutationis, recognitionis, impenſos & impendendos.

6. Utinam cor meum extractum à corpore in tot

minu-

minutiſſimas dividi poſſet particulas, quot pulveris pirii grana in cineres hodie redigentur, ut totum redactum in cineres in cultum Euchariſtiæ conſumeretur.

7. Utinam in omnibus Eccleſiis, in omnibus plateis, proceſſionibus, loco lampadum & candelarum ante Euchariſtiam ſuſpendere poſſem in venis cor meum, ut arderet continuò, & totum combureretur, totum conſumeretur, totum abiret in cineres amoris divini!

8. Gaudeo & exulto mi JEſu! quòd tibi in Sacramento latenti publicus per totum mundum honor deferatur in templis, proceſſionibus. Quòd omnes Reges Principes tibi Regi potentiſſimo cum ſumma humilitate & reverentia genuflectant, ante te procidant; te agnoſcant, & venerentur.

9. Deſidero in locum idolorum & falſorum Numinum, quæ ſunt inter Ethniciſmum, & infideles omnes, introduci SS. Euchariſtiam, ipſiusque cultum ubique promoveri & celebrari.

10. Doleo mi DEus, doleo cordialiſſimè ob infinitam Majeſtatis & bonitatis tuæ excellentiam de omnibus ſacrilegiis, hæreſibus, blaſphemiis, irreverentiis, abuſu Euchariſtiæ, contemptibus, quibus unquam à ſagis, hæreticis, malis Catholicis, in hoc Sacramento verè præſens, offenſus es & offenderis.

11. Deſidero, ut ab omnibus creaturis rationalibus adoreris, & glorificeris in hoc Sacramento & dignè ſuſcipiaris.

12. Effundo tibi mi Domine in hoc Sacramento præſenti mare illud affectuum, adorationum, & ſalutationum, quas Virgo Beatiſſima, quas Angeli, quas omnes devotiſſimi ſervi tui elicuerunt, eliciunt, & elicient ad tempora Antichriſti.

13. Deſidero mi JEſu exhibere tibi tantùm honoris, laudis & benedictionis, quantùm damnati tibi exhibent contumeliarum toto tempore ſuppliciorum

ſuorum

ſuorum, & quoniam ipſi te adorare & benedicere nolunt, ego nomine ipſorum te adoro, laudo & benedico.

14. Gratias tibi Domine pro omnibus Communionibus ſumptis & ſumendis à me & à quocunque in toto mundo, itemq́e à me accipienda (ut ſpero in gratia tua) communione viatici.

15. Deſidero potius mi JEſu millies mori, quàm te unquam indignè in Euchariſtia præſentem ſuſcipere, te tractare.

16. O ſi ſemper mi DEus! Communionem ſumendo, illos omnes amoris æſtus concentrare poſſem in cor meum, quibus ardebat cor Virginis Matris, cor maximi Sancti tui!

Eodem Die.

Actus ante S. Communionem.

O Quanta, mi DEus! creaturas omnes ob exceſſum amoris tui admiratione, ſtuporéque defigis. Nihil deinceps admirari volo, quàm tua inventa amoris, niſi fortè cogar obſtupeſcere frigus meum & modicum illud amoris, quo in te feror.

Audio ex hoc Sanctiſſimo Sacramento illam ſuaviſſimam vocem tuam: Panis, quem ego dabo, caro mea eſt pro mundi vita. Accipite & comedite: hoc eſt corpus meum, quod pro vobis tradetur. Qui manducat meam carnem, & bibit meum ſanguinem, in me manet & ego in eo.

O SACRAMENTUM! ô myſterium! ô arcanum abditum! ô ſacrum convivium! in quo Chriſtus ſumitur! Quis unquam id beneficii genus auſus

est optare ? nunquam in cor hominis descendit dignatio tanta.

Quid de hoc loqui præsumam beneficio ineffabili ? fecit Dominus exercituum omnibus populis in monte hoc convivium pinguium, convivium vindemiæ pinguium medullatorum (Isai 25.) vindemiæ defæcatæ. Verè epulum omnium deliciosissimum, suprema (teste Bernardo) omnium felicitas, gustus cœlestium voluptatum, fruitio amplexûs Christi.

Quis enim dat hunc cibum ? DEus. Quem dat tibi anima mea cibum DEus ? DEum. Cui dat hunc cibum ? homini DEus. Tu dixisti Domine ore S. Augustini : Cibus sum grandium, cresce & manducabis me, nec tu me mutabis in te, sicut cibum carnis tuæ, sed tu mutaberis in me.

O Prodigium amoris cùm videretur non convenire, ut divina persona singulis uniretur, quàm admirabile amor divinus excogitavit inventum ! quod nunquam in Angelorum mentem venire potuisset, ut se videlicet sub cibi, potusque specie occultatum hominum corporibus & mentibus immitteret.

O quantùm nos DEus amat. Vocat nos ad eamdem secum, eamque æternam beatitatem. Parum hoc est : fit in gratiam nostri homo, humanitatem assumptam tormentis & cruciatibus dilacerari, discerpique pro nobis sinit, vitam & sanguinem propter nos profundit. Parum est !

Insuper seipsum in nos, visceraque nostra ob nimium nostri amorem ponit ac locat, factus nobis esca & potus, nec contentus se quasi transmutasse in nos per Incarnationem, & unum se nobiscum effecisse, nos quoque per Eucharistiam in se transmutat, & unum secum efficit. Et sicut cera liquefacta alteri cæræ infusa cum ea efficitur eadem, sic anima, dum carnem & sanguinem Christi recipis, cum ipso

ita conjungeris, ut Christus in te, & tu in Christo inveniaris.

Accende ergo ô DEus meus vivam flammam beati amoris tui in medio cordis mei. Da mihi continuum charitatis tuæ incendium, fac me castissimo ardentissimóque tui amore igniri, in te rapi ac absorberi. Peream mi Domine! in tui vivi amoris diluvio, sicut perit stilla maris in suæ plenitudinis profundo.

O amor divine! inflamma voluntatem meam, accende omnes affectus, ut sicut ferrum igni, ita ego uniar tibi JEsu amori meo.

Actus post S. Communionem.

ERgóne credibile est, quòd DEus habitet super terram? Quid mihi est in cœlo & præter te quid volo in terra? DEus cordis mei & pars mea DEus in æternum. O quàm bonus Israel DEus his, qui recto sunt corde! Cantabo Domino, qui bona tribuit mihi hodie, & psallam nomini Domini altissimi.

O charitas, ô pietas, ô misericorida mea! Ergóne mi DEus tu, qui cibus es Angelorum, factus es cibus viatorum? Parasti in dulcedine tua pauperi DEus. Panem de cœlo præstitisti nobis omne delectamentum in se habentem. Panem Angelorum manducavit homo.

Non fecisti taliter omni nationi ut mihi, & cur mihi? quia amäbas me! Amabas me? & ego ullo momento vitæ meæ te non redamabo? O amor meus, ô DEus meus! amo, & amo millies, amo coram cœlo, & terra, & omni creatura, & amare desidero plùs quàm possum, plùs quàm valeo. Diligam te

Domine ! quoniam tu prior dilexisti me. Utinam amem te & ferar in te non meo sed corde ardentissimorum Seraphinorum, omnibus affectibus omnium & singularum creaturarum etiam possibilium omnibus genere, specie, numero, distinctis desideriis.

In æternum gaudens gaudebo in te Domine ; & éxultabo in te JEsu DEO meo, quia hodie licuit mihi vesci pane Angelorum, & non tantùm ut catello de micis sumere, quæ cadunt de mensa Dominorum suorum, sed ad ipsam mensam accubare, propterea narrabo nomen tuum fratribus meis ô JEsu! & in medio Ecclesiæ laudabo te. Diligam te ô suavis amator, diligam te ô unica salus animæ meæ.

Tu te totum in Sacramento mihi das cum corpore, anima, & divinitate. Da, ut ego vicissim totum cor, totum corpus, & animam meam, & quidquid sum, reddam tibi, qui aliàs tuus sum, ut omnes facultates corporis & animæ meæ nihil agant aliud quàm quod tu vis.

CA-

CAPUT X.

Breves Meditationes de Paſſione Domini.

Sive peregrinatio Viatoris cum Chriſto patiente.

O vos omnes, qui tranſitis per viam, attendite & videte, ſi eſt dolor ſimilis, ſicut dolor meus. Thr. 1.

PErge Viator plorans, quò trahent funes, quò raptabunt catenæ, quò crudelis feritas incitabit. Perge, quò rapit dolor & amor. Sequere JEſum, qui dolorum paſſibus immenſum noſtrorum ſcelerum & infinitæ ſuæ bonitatis campum dimetitur. Defluit ex vulneribus Chriſti Sanguis pro te ô Viator, ſed non in te, niſi te facias eum per gratitudinem recurrere ad principium ſuum.

Amor SS. Trinitatis totus conſiſtit in paſſione & vulneribus Chriſti, illa enim movent DEum fundenda liberaliter in nos beneficia, ut docent Doctores, qui

ajunt, omnia dona gratiæ effectûs esse & præmia meritorum ac vulnerum Christi. Si cupis à DEO diligi, ama vulnera Christi, commorare in illis sacris cavernis. Tota tua occupatio sit cum S. Comite Elzeario in vulneribus Domini. Sic ille ad conjugem suam scribit: Si me videre cupis, quære me in vulnere lateris Christi: ibi enim habito, & ibi me poteris invenire.

Unde exclamat S. Bonav. *O cæcitas filiorum Adæ, qui per hæc vulnera in Christum nesciunt intrare. Ecce apertus est thesaurus divinæ sapientiæ & charitatis æternæ. Intra per vulnerum aperturam & delicias obtinebis. Certa enim & secura expectatio promissæ beatitudinis* (inquit S. Leo) *ubi est participatio Dominicæ Passionis.*

Christus S. Gertrudi dixit: Filia, qui amanter crucifixum in vita intuetur, eum amanter Crucifixus in hora mortis respicere dignabitur.

Virgo quædam Crucifixum fixè intuens, amore æstuans, exclamabat: O DEus! ô amor! ô excessus amoris! da mihi tantam vocem, quæ audiatur ab Oriente ad Occidentem, à cœlo usque ad infernum, ut te Amorem meum omnibus inclamem, ut ab omnibus agnoscaris & ameris.

S. Edmundus Episc. Cant. Dæmonem in virtute sanguinis Christi adegit ad significandum sibi, quo potissimum modo superari potest. Adjuro te, inquit, per aspersionem sanguinis Christi, in quo faciliùs te vincere possum. Respondit dæmon: DEO sic ordinante, in eo quod nominasti, illius sanguinis virtute facilè vincor.

Simplex recordatio Passionis Christi (teste B. Alberto magno) multò plùs valet, quàm si quis integrum annum in pane & aqua jejunaret; vel si quotidie virgis & flagellis cæderetur usque ad effusionem san-

guinis; vel si quotidie legeret integrum Psalterium. Apud Discipul Ser. 1. in de Parasceves.

Cuidam viro eximiæ Sanctitatis inter precandum, medium efficacissimum pro excitando in se amore divino flagitanti, respondit Christus: exerce te in humanitate mea passionata & vulnerata, nam in ea maximè lucet mea charitas non aliter, quàm sol in suo splendore, rosa rutilans in suo odore, ignis vehemens in suo æstu & ardore.

Christus in horto sudat.

1. EGredere Viator ac plorans comitare JEsum, euntem in hortum Olivarum, vel potius in montem myrrhæ & collem thuris. Primus Viator DEO ad hortum erit passus, non ut flos campi transplantetur in amæniorem locum, sed ut lilium collocetur inter spinas acerbissimorum cruciatuum.

2. Cogita, dum jam egreditur Christus ad montem Olivarum, cum quanto dolore universa Matri suæ, quæ sibi in passione eventura erant, prædicit: quia omninò oportet Filium hominis conspui, flagellari, crucifigi.

3. Vide, quomodo mæsta Mater ad tantum nuntium exanimata in brachia Filii sui procidit. O dolorem cruentum Matris!

4. Penetra hîc viscera Filii & Matris! & quomodo uberrimæ ex oculis utriusque erumpunt lacrymæ!

5. Aspice, quàm triste spectaculum sit hoc, Matrem DEI & Filium lachymis diffluere! Eheu! quò vadit dilectus tuus ö Noëmi, ô pulcherrima mulierum, quò vadit? Ad hortum, ubi sudabit sanguinem; ad Annam, ubi alapis cruentabitur; ad Herodem, ubi illu-

illudetur ut demens; ad prætorium, ubi cædetur ut reus; ad montem, ubi suspendetur ut latro.

6. Cogita, quem putas eum dolorem sensisse in egressu portæ civitatis, dum intra se diceret: Non sum ultra transiturus per portam hanc, nisi vinculis & catenis constrictus.

7. Cum lacrymis inspice, quantis augustiis prematur bonus JEsus in hortum veniens. O triste spectaculum? En protinus DEI Filius geniorum cœlestium voluptas expallescit, submittit genua, procumbit humi, divinum os solo adsternit, cum morte luctatur.

8. Imaginare, quòd videas per poros & venas sanguineas erumpere guttas. Heu qualis hortus hic est Gethsemani! in hortis aliis sunt deliciæ, in hoc mæror & dolor.

9. Interroga Dominum JEsum: cur tam præmaturè ex illius corpore erumpit sanguis, sudant pori, stillant venæ, ora, lacrymis rigant oculi, pluunt cuncta membra?

10. Cogita, si primo in passu Viator sanguinem sudat, quis sperandus est tam atrocis transitus ac itineris progessus?

Affectus.

O Mi bone JEsu! quò tua demum in nos abibit liberalitas? paulò ante sub extremæ Cœnæ finem, tuum nobis in calice sanguinem propinasti, jam illum iterum in tuo corpore, in veste, in horti pavimento propinas,

Cur ita ô amor meus, ipse tormenta præcipitas? nondum adsunt carnifices, nondum te flagella lacerant, nondum aculeatæ spinæ divinum verticem perfodiunt, nondum prægrandes clavi manus, pedesque con-

figunt, & tamen jam nunc tam uberes cruoris fonticuli fluunt? Quid cras tecum fiet, cùm totum corpus unus erit livor, vulnus unum?

O nimium amorem iſtum, cui explendo mors una ſatis non fuit, ſed ante mortem vitam hanc noſtram mori coegit, ita, ut noſtri amantiſſimus Dominus membratim interire, guttatim contabeſcere, & per lenta ſanguinis ſtillicidia, diverſis viis animam abire voluerit.

O felicem te terram! quæ Domini tui cruorem combibiſti, nunquam tam pretioſo rore irrigata. Quis mihi det, ut ſexcentis oſculis fatigem & ampleĉtar locum, quem Salvatoris mei preſſerunt veſtigia, genua contigerunt.

Quid verò purpureum hunc & tam copioſum ſudorem è corpore JEſu eliquavit? Eheu? peccata & ſcelera mea. Hoc prælum fuit, hoc torcular, quo hortus ſucco plenus fuit expreſſus! ſub iſto culparum mearum onere bonus JEſus ingemiſcit, mæret, plorat, fatiſcit, ſudat largiter.

Tantáne res erat ſalus noſtra mi Domine! ut eam tanti æſtimares, & præditam tantis impendiis ſarcires? Tam pretioſæ in oculis tuis erant animæ noſtræ, ut eis redimendis tantum & tam copioſum deſtinares pretium? Adeóne diligens me, tradidiſti temetipſum pro me, ne perennibus traderer flammis? Ergo non diligam te, ſed tradam me concupiſcentiis meis, tradam me juratis hoſtibus tuis?

Meliora DEus meus, meliora! Potiùs trado me tibi, vel nunc, ut diſponas de me in tempore & æternitate, ut cantem miſerationes tuas ſtupendas, & magnas in æternum, & ultra.

Christus in horto comprehenditur.

1. PEnetra cor Salvatoris: vide, cum qua promptitudine & charitate morti sese offerat, cum qua alacritate obviam procedat proditùri Judæ & Carnificibus.

Juda quid agis? amoris signo vulnus infligis? mellis oblatione venenum propinas? charitatis officio sanguinem fundis? instrumento pacis mortem irrogas?

2. Vide, quomodo unico verbo omnes satellites straverit in terram, ne prosterneret in inferno.

3. Considera duritiam satellitum, qui nec horrore mortis perterriti, nec blandimento charitatis commoti, quem noluerunt propitium habere Salvatotem, sibi elegerunt Judicem severissimum.

4. Obstupesce, quomodo viles & barbari nebulones in Agnum innocentem cum ingenti clamore irruunt: alii caput benedictum pugnis, alii fustibus cædunt; brachia cæteri funibus tam arctè stringunt, ut sanguis prosilire debeat è venis.

5. Intuere, quàm immanem catenam ferream (ut multi volunt) Carnifex injiciat collo ejus. O miserabile spectaculum, onustum videre catenis & funibus Creatorem cœli & terræ! Quis unquam publicus latro, quis prædo tanta cum rabie tractatus?

6. Comitare ulteriùs Christum, quem ad impiam pertrahunt civitatem. O quot anteriùs hastis & calcibus te propellunt mi JEsu! quot à tergo te lapidibus, luto, & pulvere impellunt! Eheu, nulla fera tam malè fuit habita à canibus venaticis.

7. Interea mente concipie Christum appropinquare torrenti Cedron. Intuere illos gradientes per pontem, Christum verò, tanquam indomitam bestiam raptari per gelidas aquas.

8. Inſpice cum lacrymis, quomodo lapides præacuti illius torrentis calcaneos Domini vulnerant, & ita cruentant, ut per totam viam ſanguinis veſtigia relinquat.

9. Inſuper comitare Chriſtum raptatum ad Tribunal Annæ, capite diſcooperto, facie livida, manibus poſt tergum vinctis, pedibus ſanguinolentis.

O prodigium! en innocentiſſimus ſol juſtitiæ ad iniquitatis Tribunalia conſiſtit. Stat ſine Advocato Innocentia, ſine Patrono Veritas, ſine voce Verbum. Quid enim loqueretur, cui jam nuper ferale Herodis imperium, ad ſaltatriculæ votum, ipſam vocem eripuerat?

10. Conſidera, quàm torvis & ardentibus oculis Baſiliſcus ille aſpiciat Salvatorem! quàm ſuperbè interroget & ſciſcitetur ab eo de doctrina & diſcipulis.

Eheu! obſtupeſce, ut mox ad primam æternæ ſapientiæ vocem à quopiam miniſtrorum armatâ manu, tam crudeliſſima alapa ei infligitur, ut dentes excuſſerit, & ex labiis ſanguinem elicuerit.

Exhorreſcat Cœlum ad tam inauditum facinus: contremiſcat terra! alapâ DEus percuti potuit: ô Angeli, quomodo manus continere poteſtis? an attonitos vos tenet facti inſolentiâ?

Loquitur interim ad focum Petrus, eliquatis ad prunas verbis, cui antea pavor ora congelaverat. Loquitur, ſed mendacium, quia Veritas poſt crudelem ictum conticuerat. Loquitur, ſed inſipienter, quia Sapientia obmutuerat.

Affectus.

QUid retribuam tibi Domine JEſu pro omnibus ludibriis, percuſſionibus, vilipendiis, deriſionibus, & pro innumeris opprobriis, quibus pro me ſaturatus fuiſti?

Heu

Heu mæstissime, heu dulcissime JEsu! Cur adeò ferreum ac lapideum cor habeo, quod compassione ac dolore non scinditur? cur præ dolore non tabescit anima mea, quandoquidem tam immanium dolorum & cruciatuum causa est pessima vita mea?

Potuítne fieri, ut pro me vilissimo vermiculo talia DEus pateretur? Eheu patitur! quia pro me conculcatur, pro me DEus ligatur, irridetur, à satellitibus nefariis, nunc pugnis, nunc calcibus tunditur.

O amor infinite! quid retribuam tibi, qui pro me servo nequam tantum, & innocentissimus, & amabilissimus luis? Fundam sanguinem: sed nocentissimus est, dignissimus, quem canes lingant & porci spurcissimi conculcent. Fundam lacrymas, sed peccatrices sunt, immundæ sunt.

O æterna Sapientia dulcis JEsu, pro hisce contumeliis, injuriis, irrisionibus, insanisque clamoribus, te honorent, te glorificent, & extollant omnium Beatorum mentium agmina. Vel in solo tuo nomine benedicte JEsu, omne genuflectatur, cœlestium, terrestrium, & infernorum.

Christus apud Caipham.

1. COgita, qualiter Dominus noster, Rex Regum & Dominus dominantium, sub vilissima specie pessimi servi, ab Anna ductus fuit ad Caipham Pontificem illius anni.

2. Considera, quomodo crudelissimi satellites, magis dæmoniorum inferni naturam gerentes, quàm hominum, non sinentes illum pedibus incedere, vi (catenâ collo circumligatâ) raptabant per terram, conculcantes & percutientes illum.

3. Attende, quia ibi juramento Christus adstri-

ctus, apertè ſe dixit eſſe Filium DEI. Caiphas ſcidit veſtimenta ſua, dicens coram omnibus eum balſphemaſſe.

4. Vide nunc, quomodo eâdem omnes, quâ ſceleſtus ille Pontifex rabie in ſatellites, in JEſum inſiliunt! Unus te Domine pugnis cædit, alter convellit capillos, hic te impellit calcibus, ille calcaribus vulnerat.

5. Inſuper obſtupeſce. En exſpuunt in faciem Domini! ô novum & inauditum in terris ſpectaculum! ô faciem Domini alapis lividam! ô faciem fædis ſputis maculatam!

6. Conſidera homines ſpuere volentes ad ſordidos domûs angulos ſe convertere. Scilicet impii illi ſordidius nihil æſtimârunt facie Salvatoris, in quam deſiderant Angeli proſpicere.

O Pater! reſpice in faciem Chriſti tui, & miſerere noſtri, pro quibus ſic fædatur. O ſi vel modò incipiant oculi mei ubertim flere, ut vel ita eluant faciem Salvatoris mei!

O Mater! nunc ſolvis cum uſura, quod in partu non habuiſti à natura, Filium pariendo, dolorem non ſenſiſti, quem millies replicatum, Filio ſic patiente, paſſa fuiſti.

7. Ulterius obſtupeſce immanium beſtiarum, non hominum truculentiam, quomodo hâc non contenti carnificinâ, in profundiſſimum carcerem, præter tenebras denſiſſimas, plenum fætore & horrore protrudunt Dominum ferreis conſtrictum compedibus.

8. Ingredere cum Domino tuo carcerem, quid ibi non tentat Carnificum rabies? En tota nox in crudeliſſima paupertatis Chriſti, & innocentiæ ſupplicia extenditur.

9. Conſidera anima mea celſitudinem Domini DEI tui adeò profundè exinanitam, ut verè nunc non homo, ſed vermis, & opprobrium hominum ac abjectio plebis nunc dici debeat.

Affectus.

O Nox, quam meus JEſus habuit ultimam in carne mortali, quale tu ſpectaculum exhibuiſti mundo & Angelis, & hominibus! Ecce dum medium ſilentium tenent omnia, en DEus & homo! ab homine & pro homine à gehennæ circumdatur doloribus! en lamentabiles Domini preces audiuntur ad Patrem!

O horror cœli! ô ſcelus mundi! ô dolor & amor DEI mei! ô luna, quæ tam luctuoſo ſpectaculo teſtis ſola aſſiſtis, quando tu demum obſcuraberis, ſi luces? quando converteris in ſanguinem, ſi ſerena es.

Quid tibi mi JEſu cum terra? quid tibi cum homine? quis audivit unquam tale? ut redimeres ſervum, Te ipſum ſervo illudendum tradidiſti?

O quàm indebita miſeratio, quàm gratuita & probata dilectio, quàm inopinata dignatio, quàm ſtupenda dulcedo! Regem gloriæ pro viliſſimis mancipiis, iisque ſuis inimicis aſſumere formam ſervi, tot ſuſcipere labores & dolores!

Quis unquam parens ſimile quid fecit pro liberando filio, aut filius pro parente, aut amicus pro amico, quale fecit DEus pro homine, Creator pro creatura, ſuprema Majeſtatis pro vermiculo?

O Cor meum pluſquam lapideum, cur non accenderis amore tui JEſu? lapis calore ſolutus in cinerem vertitur, & tu ad tantum calorem immutabilis perſeveras? O utinam mi dulcis JEſu! mille amoribus amem te! mille obſequiis ſerviam tibi, mille millenis laudibus proſequar te, omnibus diebus ac noctibus vitæ meæ; ac deinde totâ, quâ patet, æternitate.

Christus apud Pilatum & Herodem.

1. VIde, quòd necdum dies illuxerit, & jam rumor captivitatis Dominicæ per totam civitatem increbuerat: itaque omnes certatim currunt ad palatium justitiæ: ubi à senioribus populus adversus Christum concitatur.

2. Observa, quomodo Christum decernunt offerre Pilato præsidi morti condemnandum. O bone DEus! quantis cum ludibriis, improperiis per mediam civitatem rapitur!

3. Inspice præsidem Pontium prodire ad solium plenum arrogantiâ; Christum verò plenum confusione, catenis ligatum coram eo consistere.

4. Audi, quomodo reprobi illi satellites adversus Dominum, tanquam canes effrænes latrant, falsò JEsum insimulantes, quòd se DEum faceret & Regem, & subverteret populum.

5. Considera, quòd, cùm in multis JEsus accusaretur, nec in eo præses causam mortis inveniret, remisit Christum ad Herodem, sub cujus erat potestate.

Eheu miserandum spectaculum! vix se Christus commovere poterat, & tamen barbari milites per mediam urbem JEsum trahunt, multis probris & sannis afficiunt.

6. Cogita, quòd, cùm videret eum Herodes, putans eum mente captum, spreverit cum exercitu suo; ac illudens remiserit iterum at Pilatum.

O bone JEsu! quàm ignominosè ex conspectu Herodis abstractus sis! quantis ludibriis à tanto militum numero exceptus! quot sordibus petitus! nec enim stulti aliter tractari solent.

7. Contemplare hìc cum devotione & compassione, quartam Domini raptationem ad Pilatum. Quousque

usque tandem ô Domine hæc barbara mancipia te protrudent, colaphis cædent, comas evellent?

8. Observa, quòd Pilatus volens illum liberare dederit sortem ejus cum Barabba homicida scelestissimo, & concesserit populo, ut peteret ex his duobus, quem vellet dimitti.

9. Obstupesce incredibilem Christi patientiam! qui, cùm esset DEus verus de DEO vero, passus est non modò se cum Barabba, infami nebulone comparari, sed etiam, quod indignissimum est, illi postponi.

Affectus.

O Admiranda mi dulcis JEsu, tuæ circa nos pietatis dilectio! Quomodo tu, qui tribus digitis appendis terræ mollem, qui sedes super Cherubim & intueris abyssos, tam crudeliter, tam immaniter torqueri à reprobis permisisti?

Quid commisisti Domine, ut sic judicareris? quid fecisti mi dulcis JEsu, ut adeò crudeliter tractareris? quod scelus tuum? quæ noxa tua?

O glacies, non cor! cur non liquescis ad calorem hunc? nullum prope fingi potest, quod auribus non percepit convitium, nullum, quod corpore pro te JEsus non excepit supplicium. Vinctus est ut fur, consputus ut blasphemator, derisus ut sacrilegus in DEum.

O mirabilis mysterii dispositio! peccat iniquus & punitur justus, offendit impius & damatur pius, quod perpetrat servus, exsolvit Dominus, quod commisit hommo, sustinet DEus.

Quid ad hæc ô anima mea? utinam nunc saltem amem te mi DEus! sed amem ex toto corde, amem ex tota anima, amem ex omnibus viribus meis.

Utinam obverseris semper menti meæ ô vita mea! ô amor

ô amor meus : utinam ad te ſemper ſuſpirem ô deſiderium; ad te ſemper confugiam ô aſylum meum; ſemper advolvar pedibus tuis ô mi DEus; ſemper exoſculer manus tuas ô mi Domine, ſemper involem in amplexus tuos ô mi Sponſe!

Chriſtus flagellatur.

1. VIde, ut agnum manſuetum impius Præſes ad ſedandum populi furorem, prædæ Tigrium & Pantherarum tradit, ut eum flagellis cædant. Ah quantâ cum rabie te mi JEſu adoriuntur! veſtibus violenter ſpoliant, & eas projiciunt humi! Quis auſit te denudare ô Rex Regum? Ah quanto cum rubore nudus conſiſtis coram illa maledicta multitudine, Virgo Virgiuum Spſonſe.

O execrandum ſeræ poſteritati facinus! nudatur DEus, & Virginea illa candidiſſimi corporis membra deteguntur! Quo uno ſcelere, tot mortes DEO inferri crediderim, quot ſunt oculi ſpectatorum.

2. Inſpice, cum qua ferocitate Chriſtus alligatur columnæ, aliis manus vincientibus, aliis brachia contorquentibus. Et ne multis ita Dominum ſtringunt, ut carnes diſrumpi, & foras ſanguinem proſilire compulerint.

3. Admirare nunc cum lacrymis, JEſum feriri crudeliſſimè, cutem dilaniari, viſcera denudari, partes carnis in aëra exilire.

4. Vide in tenerrima carne Domini ſulcos, vide ſanguinem defluentem in terram inſtar rivulorum.

5. Reſpice humeros, brachia, pectus, ventrem, & totum corpus tui Salvatoris dilaniatum, totum corpus diſcerptum.

O quantum prodigium! amor cruciat, fundit ſan-

guinem, dilacerat, & nisi ipse sibi obstitisset, intermisisset.

6. Interroga Dominum JEsum, qui fit, ut post tot flagellationes, quæ ad numerum pervenerunt sex millium sexcentarum sexaginta sex, etiamnum vitâ frui possit, cùm decem tam immanium percussionum sufficissent ad te occidendum?

7. Meditare hîc, quomodo lictores percuciendo lassit sunt, & Christus necdum fatigatus est pro te feriri. Quare cùm ampliùs non possent crudelitatem suam in ipsum exercere, illum à columna solvunt.

8. Vide, ut agnus innocens volutatur in suo sanguine propter nimiam debilitatem, & animi deliquium non valens ultra pedibus insistere. Ah! ut truculentæ illæ bestiæ calcibus eum protrudunt clamantes; surge seductor! surge Rex Israel.

9. Inspice, quòd doloribus plenus, totus dilaceratus præ frigore tremat, nudus, dilaniatus, & sanguine madidus, ubicunque firmat pedes, vegistia, sanguinis relinquat.

Affectus.

O Bstupescite cœli super hoc, & portæ ejùs desolamini vehementer. JEsus DEI Filius in flagella nudatus est. JEsus meus Dominus in flagella paratus est. Nudatus, qui etiam omnia lilia agri sic vestit. Nudatus est, qui sub umbra alarum suarum nos protegit. Vides hoc sol, nec obscuraris? Aspicitis Angeli, nec mortalium omnium oculos percutitis cæcitate?

Si hoc corpus templum Domini est, ubi nebula? si Sanctum Sanctorum, ubi velum? si tuus est Filius Virgo Mater, ubi tunica inconsutilis? si hic Filius tuus dilectus Pater æterne, ubi nubes lucida est?

O mæ-

O mæſtiſſima Virgo, quos fontes lacrymarum dicam erupiſſe de pudiciſſimis oculis tuis, cùm cerneres Filium tuum coram te ligari, flagellari, & carnem de carne tua tam crudeliter & immaniter diſſecari.

O Virgo doloroſa, quomodo vivere poteras, quando in tuo conſpectu, tot rabidi canes in teneram damulam: tot ſanguinarii lupi in innocentiſſimum agnum, tot carnivori accipitres in ſimplicem columbam ungues ac dentes exacuebant.

Quò obſecro Nate DEI, quò tua deſcendit humilitas? quò proceſſit pietas? quò tua flagravit charitas? Ego crimen edidi, tu torturæ ſubjiceris; ego fruor deliciis; tu ad columnam in ſanguine natas; ego pomi dulcedinem, tu fellis guſtabis amaritudinem? Quid eſt hoc? quid feciſti Rex meus & DEus meus? quid retribuam tibi pro omnibis, quæ tu tribuiſti mihi?

Benedicant te Domine millia millium, & decies centena millia Angelorum. Non hoc ſatis. Benedicat te benigniſſime JEſu, multitudo miſerationum tuarum, & amoris tui melliflui ſuaviſſima viſcera, in quibus viſitaſti nos oriens ex alto, in quibus redemiſti nos, & laviſti nos à peccatis noſtris in ſanguine tuo, & vulneribus tuis.

Chriſtus ſpinis coronatur.

1. VIde novam truculentiam & immanitatem nefariorum ſatellitum, qui horridam coronam de ſpinis, & acutiſſimis juncis marinis capiti jam ſatis cruentato infigunt & imponunt.

2. Conſidera (ùt dicit S. Bernardus) illas ſpinas, non ſolùm carnes & nervos perforaſſe, verùm etiam ipſa oſſa, necnon ipſum cerebrum penetraſſe.

3. Imaginare, quòd videas ſanguinem cerebri

humore mistum ex omni parte per capillos & faciem defluere.

4. Dic ex corde : O Pater! jam istud caput non semel sudavit sanguinem! cur spinis eundem elicit justitia tua?

O sacratæ spinæ parcite, parcite sacro illi & innocuo capiti, venite potiùs & vertite aculeum contra me, pungite cor meum puncturis pœnitentiæ, ut si non sanguinem, saltem vel lacrymam possitis è corde duro elicere. Dilatare corona, ut inter istas spinas caput quoque meum inferam.

5. Ulteriùs mente progredere, & vide quomodo velant faciem Domini turpissimâ vittâ, & percutientes faciem & caput ejus alapis, illudunt ei.

6. Cogita, cur velat faciem Domini hæc barbara Tenebrionum turba? An quia oculis divinis sua videri scelera pertimescebant? an quia, qui uno ejus aspectu emollitam in lacrymas petram conspexerant, suam quoque mitigandam crudelitatem metuebant?

7. Consiste hîc parumper & accuratè perspice factum Pilati, qui rabiem infernalis turbæ volens sedare, Christum totum deformatum, deturpatum, & tam crudeliter dilaniatum ad propyleum jussit duci.

8. Ausculta verba Pilati Christum plebi monstrantis : Ecce Homo : Acsi diceret : veniat vobis in mentem hunc esse hominem non bestiam; satis immaniter in eum sævitum, immanius quolibet latrone.

9. Converte tu hæc verba Pilati ad Patrem : O Pater! Ecce Homo! ecce Filius tuus dilectus, tam crudeliter dilaniatus! ecce Homo plusquam barbarâ, plusquam belluinâ Judæorum sævitiâ tractatus.

O Mater! ecce Homo! vide, an hæc non tunica, sed caro Filii tui sit? verè fera pessima devoravit eum. O Angeli pacis! ô anima Christiana! ecce Homo! sed

ſed eheu! jam verè exclamare poteris, quia non novi hominem, nam non eſt ei ſpecies, neque decor.

O peccator! Ecce Homo! ecce caput pro te ſpinis coronatum! ecce facies pro te ſputis & alapis livida! ecce oculi in lacrymis & morte natantes! ecce os & labia mox felle replenda?

Affectus.

O Anima mea, non diffluis lacrymis! amore non conflagras! Ecce tuus Homo! en vide novum crudelitatis inventum doloroſiſſimum! en furore quanto! niſu quanto! dolore quanto! ſæviſſimi lanienæ immanis miniſtri, coronam ſpinis, ſentibus hiſpidam, viſu horrendam, ſoli capiti Salvatoris imponunt, & ipſum penetrant cranium!

Ah doloroſiſſime JEu! vivis! natura non ſuccumbit adeò læſa? miraculis opus eſt, ut graviora pro me patiaris.

Egredere nunc filia Sion, egredere ô Virgo Mater, & vide Filium tuum JEſum in diademate, quo coronavit eum Mater ſua. Mater improba Synagoga. O Rex mundi! ô gloria cœli! hoccine eſt regnum tuum, in quo natus es?

O innocentiſſimi, & divini corporis benedicta terra, rigata non jam rore tantùm, ſed ſanguine, quomodo ſpinarum & tribulorum communi maledicto obnoxia facta es?

Ergóne, qui me gloriâ & honore coronavit, dolore ipſemet & dedecore coronatur? Qui dedit ornamenta aurea capiti meo, ſervavit tegumenta ſpinea capiti ſuo? qui coronat me in miſericordia & miſerationibus, ſpinis ipſe & ſentibus non renuit coronari?

qui mihi repositam habet coronam justitiæ, solam sibi coronam patientiæ reservavit.

O patientissime JEsu! quis tibi animus? quem summa humilitate jussu Patris adorant omnes Angeli, hunc coronatum summo ludibrio adorant caculæ vilissimi? O quale amantissime JEsu opprobrium! irrident, insultant, blasphemant, alapas ingeminant, & sputa fætentissima agglomerant usque & usque.

O mi Creator, ô mi Redemptor, quantum tibi debeo! ô si mille corda & linguas haberem, quibus misericordias tuas in æternum concinerem! ô si nunquam è memoria mea excideret amor tuus! ô si die noctuque clamare possem cum omni creatura, quæ in cœlo est & in terra: Sanctus, Sanctus, Dominus DEus.

Christus Crucem bajulat.

1. INspice cum lacrymis, quomodo humeris mitissimi Agni enervatis & confractis imponunt ponderosam illam crucis molem, cæteris omnibus hoc lignum ferre recusantibus. Eheu! eheu! quid facies bone JEsu, quia viribus es destitutus?

2. Cogita tecum, quis unquam vidit reum, ferre crucem suam & patibulum, cui affigendus? contra commune jus gentium est; portare tamen innocentissimus JEsus cogitur.

3. Contemplare Dominum unâ manu ligatâ alterâ crucem bajulantem. Heu quàm illa inhumaniter ô JEsu corrodit, & conquassat humeros tuos, quàm profundè carni usque ad ossa infigitur. Quid ultra facies mi JEsu?

Perge tamen, perge mi Redemptor, constanter progredere, erige te mi JEsu, novas assume vires, deducat te Pater tuus cœlestis & confortet, stipent latus tuum Angelici Spiritus & solentur. Pro

Proficiſcere mi bone Viator, proficiſcere, ut nos redimas, peccata noſtra te ligârunt, & in miſerias has adduxerunt.

4. Conſidera, quoties ob nimiam laſſitudinem & Carnificum furiam ſub crucis pondere in medio plateæ Chriſtus corruit; quoties nefarii ſatellites è veſtigio in eum inſiliunt, capillis trahunt, calcibus protrudunt, à tergo luto & lapidibus impetunt.

O prodigium! en cadit Verbum DEI ſecus viam, & conculcatur ab hominibus. En cadit, per quem cuncti ſtant, infirmatur, per quem omnes roborantur, in terra DEus jacet, per quem homines eriguntur in cœlum.

5. Intuere, ùt occurrit & mæſta Mater in montem Calvariæ eunti Filio. Quò pergis ô Virgo Mater inter militum armatorum catervas? Ergóne dilectum filium tuum extremo ſupplicio affici conſpicies?

6. Vide, quomodo ſubſiſtit Dominus fatigatus ſaxo cuidam inſidens, ultimo Matri inter amplexus valedicens.

7. Meditare nunc, quo cum ardore, quibus lacrymis invicem ſeſe complexi ſunt. Quoties ingemuiſſe putas nunc mæſtam Matrem lugendo Filium & dixiſſe: Fili mi JEſu, JEſu Fili mi! quis mihi det, ut tecum & pro te moriar, Fili mi dulcis JEſu?

8. Contemplare, cum qua rabie, canes illi, inhumano quodam impulſu improperantes ei, Matrem à Filio repellunt, & eum ſemimortuum protrudunt.

9. Vide ô homo! quomodo patiuntur & lacrymis diffluunt pro te JEſus & Maria! cur ergo tu ferreum cor non commoveris? cur non fles pro te ipſo?

Affectus.

TUus ô Domine ingressus in mundum, & egressus è mundo, quàm dispar est! cantantibus Angelis ingressus es. Angelis pacis amarè flentibus egressus es. Ingredientem te Virgo Mater utero brachiisque portavit, egredienti tibi gravis crux, ingens illud & infame tormentum, portanda imponitur.

O potentia æterni Patris, quàm imbecillis facta es! ô virtus mundi, quàm infirma effecta es! ô sustentator universæ terræ, quàm infra omnia abjectus es!

Tu æthera firmasti sursum, & nemo te confirmat, tu appendisti fundamenta terræ, & nemo te sustentat, tu, cùm ceciderit è nobis aliquis, supponis manum tuam; tibi postquam tam dirè collapsus, imò collisus es, nemo ex omnibus adhibet in auxillium ultimum manum suam?

O manus ità vinctæ! quid mali patrastis? num quem fortè occidistis aut vulnerastis? nunquid fortè rapuistis, quod furum & prædonum instar, constrictas funibus vos intueor? absit! illæ, illæ manus sunt, quæ omnibus benefecerunt.

Quis ergo mihi nunc dabit aquas, imò quis omnes venas, arterias, nervos, ossa, & universa membra corporis mei vertet in Oceanum lacrymarum, ut plangam in amaritudine animæ meæ, JEsum meum sanguine decoloratum, sputis fædatum, post sanguineum sudorem, post dura vincula, post crudelem flagellationem, post horridam coronationem crucifigendum!

O Angeli! ô creaturæ omnes lugentes lamentemini, currite, abundanter currite, quia ecce Filius DEI in extremis est. Ecce mundi salus extinguitur. Ecce Salvator noster ad atrocia tormenta, ad vestium spoliationem; ad vulnerum innovationem; ad fellis potum;

tum; ad acerbissimam fossis manibus pedibusque lanienam; ad infame suspendium; ad novos gemitus, ad clamorem validum & lacrymas, & amarissimam mortem pergit.

Christus Crucifigitur.

1. SUbsiste jam cum Christo in monte Calvariæ, & diligenter inspice, quomodo Carnifices detrahant cum immani violentia vestes Christi, vulneribus ob sanguinem concretum adhærentes.

2. Audi cum lacrymis, quomodo mæstissimæ Matri illas vestes ostendant, horribili cum blasphemia dicentes: Aspice ô improba mulier, num hæc sint vestimenta sceleratissimi Filii tui?

3. Intuere Christum præ summo frigore, toto corpore trementem, cum nudus vento & aëri asperrimæ hyemis tempore exponatur.

4. Cogita, quàm ingens confusio ejus fuit, cùm videret se nudatum in præsentia tantæ multitudinis consistere.

5. Vide cum lacrymis quomodo ministri illi infernalibus furiis agitati, instar pantherarum rabie percitarum adoriuntur Christum, calcibus impetunt, & primo ictu atrocissimè in terram substernunt, horribili clamore vociferantes: Adesdum ô seductor populi; ocyus super hoc lignum te extende, expende brachia, & manus porrige.

6. Deinceps finge animo te coram intueri unum Carnificum, Christum capillis tenere, ne se commoveat, alterum pedibus, tertium infigere clavos, & manus extendere.

7. Penetra hîc, si potes, cor benedictæ Matris, quod exanimabatur ex auditu ad tam diros ictus. Ah!

cur unus horum ictuum non dirumpit & emollit pectus meum adamantium? Eheu! dimittite clavi istas innocentissimas manus, configite cor meum illudque compassione vulnerate.

8. Ulterius inspice, quâ immanitate carnifices fune pedes constringunt, & tantâ cum rabie trahunt, ut ossa omnia laxent ac loco moveant, & omnia vulnera dilatent, propter manuum & pedum extensionem.

9. Obstupesce, quàm largi sanguinis rivi per brachia, corpus, & crucem diffluunt, lacusque roseos efficiunt humi! ô DEus! quàm lacrymabile & inauditum tormentum, & necdum Christus moritur!

10. Vide, quot machinis, quot funibus satellites illi utuntur, qui Christum in cruce pendentem nunc in hanc, nunc in aliam partem impellunt: demum crucem erigunt, & in excaveatum scrobem immenso cum sonitu cadere permittunt.

O quanta cum angustia ad terribilem hanc concussionem disjuncta sunt Christi membra, conturbata interiora ejus, & cuncta ossa, cum incredibili dolore loco mota.

Quæsisti sæpè ô anima Christiana à Domino tuo JEsu, & dixisti: Indica mihi, quem diligit anima mea, ubi pascas, ubi cubes in meridie? Ecce cubat in monte Calvariæ, medius inter latrones, nudus, lividus cruentatus, illic jacet exporrectus in duro lecto crucis.

Affectus.

O Spectaculum ab orbe condito luctuosissimum! DEus suspenditur! DEus occiditur! laxentur in gemitus ora, mergantur oculi nostri lacrymarum pelago.

Veni, accurre, Oriens, Occidens, Septemtrio, Meri-

Meridies. Ecce panditur terra Sancta, beati pedes, venerandæ manus, benigna brachia, amabile pectus.

Aſpice nunc ô Pater caput Filii tui propter tot canales ſanguineos defeciſſe! intuere cervicem, olim inſtar nivis cadidiſſimam, nunc inclinatam & exſanguem.

Defige oculos ô mæſta Mater in faciem dilecti Filii tui, & in membra conquaſſata Chriſti tui! vide, quàm obſcurata ſit pulchritudo oculorum! quantùm palleat color regii vultus.

O DEus! ô JEſu mi! adoro te in hoc throno doloris & ignominiæ. O ſi mihi liceret per te, ut ſacram tuorum pedum aram millies exoſculer, manantemque inde cruorem lacrymarum imbre diluam.

O ſi ſubmitteres tantiſper verendum cœlo & terris caput, vultum miſerabilem, ſanguine innatantem ſuo, ora illa plumbeo mortis calore pallentia, amoris roſeo igne purpuraſcentia.

O anima mea! dic ſaltem à longe ultimum vale Salvatori tuo. Vale ergo mi Redemptor! Vale ô Frater amabilis nimis! vale ô Sponſe animarum noſtratum. Sed priùs ante diſceſſum da benedictionem, da Frater amplexum. Da crucifixoribus tuis orationis affectum, latroni Paradiſum, Matri Filium, Filio Matrem, mortuis vitam, toti mundo ſanguinem tuum.

Chriſtus clamans voce magnâ exſpirat.

1. INtuere anima mea, quia jam tandem exacto tormentorum itinere, ſeſe duriſſimum in lectum feſſus Viator quieturus reponit: & audi, quid loquatur ad te de lectulo crucis.

2. Audio, clamat JEſus: Pater, dimitte illis. Quid eſt hoc? JEſus flagellis cæſus eſt, ſpinis coronatus, affixus patibulo, omnium tamen dolorum imme-

mor

mor ait, ignoſce illis. Cygnea verba! is, qui hactenus in propria cauſa tacuit, nunc causâ inimicorum diſertus eſt.

3. DEus DEus meus ut quid dereliquiſti me. Derelictus es mi JEſu, ſed propter me, quia ego ſæpius dereliqui DEum meum, fontem aquæ vivæ & receſſi à DEO ſalutari meo.

4. Sitio clamas mi JEſu! Attendite animæ, quantùm diligat vos, tot dolores perpeſſus JEſus propter vos, adhuc tamen dolores propter vos ſitit, ſitit ſanguinem effundere, quem adhuc celavit in corde.

5. Domine memento mei. Hiccíne nudus ô latro, ſanguine perfuſus ſocius ac particeps patibuli tui Dominus eſt? hæccine ſpinæ ſunt diadema Regis? Beatus es latro, quia caro & ſanguis non revelavit tibi, ſed Pater, qui in cœlo eſt, Memento & noſtri Domine, dum veneris in regnum tuum.

6. Ecce Mater tua. Breve teſtamentum, parvum peculium facilè diſpenſatur. Nihil ſibi ex ſuo reſtabat præter Matrem, & hanc tradidit diſcipulo.

7. Ecce Filius tuus. O voces miras, mortaliumque cordibus optatiſſimas. Filium effici Virginis, quid dulcius? Matrem habere MARIAM, quid ſecurius? O Mater non dedignare nos filios, quoniam DEus non eſt dedignatus te Matrem.

8. Conſummatum eſt. Quod conſummatum eſt Domine JEſu? dolores tui, paſſio tua, charitas tua? ita ſanè, omnia tranſierunt, conſummata ſunt, perfecta ſunt; præcipuè autem charitas tua, quâ cum dilexiſſes nos, uſque in finem dilexiſti.

9. In manus tuas Domine commendo Spiritum meum. O ſi & meum mi dulcis JEſu in agone egredientem de corpore Spiritum in manus tuas ſuſciperes! ô ſi me reciperes & omnes mecum agonizaturos

in lateris tui aperti patentem aulam, miserorum arcem, pœnitentium triclinium!

10. Et inclinato capite emisit Spiritum. Ergóne meus JEsus clamans voce magna, inclinato capite, ut mihi amplexum, mihi det osculum reconciliationis; inclinato capite, ut mihi dicat ad aurem cordis mei: morior, & libenter morior amore tui; inclinato capipite, ut inspiret in faciem meam spiraculum vitæ, inclinato capite tradidit Spiritum?

Affectus.

O Anima mea! tradidit pro me JEsus Spiritum, & ego spiro? Verbum æternum pro me siluit, & ego loquor? DEus meus pro me mortuus est, & pulcherrimus ille nexus purissimæ carnis cum Sanctissima anima dissolutus est, & ego vivo!

Cur non venies ô hora, ut & ego moriar, si & Dominus meus JEsus mortuus est? cur non saltem compassione morior ego, cùm jam exspiraverit in cruce vita mea?

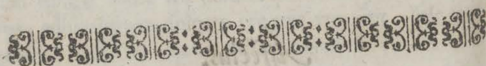
Etsi non habeam mi JEsu puritatem & sanctitatem tuæ Matris, ut dignè tibi compatiar, latronis tamen pravitatem habeo, ut ad latus tuum crucifigi debeam. Etsi non sum tanquam velum nobilissimum templi, ut in morte tua scindar, sum tamen monumentum fætidissimnm, ut ad apertionem tui lateris aperiri debeam.

Quid in me quæris dulcissime JEsu? si in morte tua petræ scissæ sunt, & ego durior sum petrâ. Si terra mota est, & ego terrenissimus sum. Ipsum etiam ferrum voluisti tuum corpus vulnerando intrare, & me intrare per facta jam vulnera non permittes? Nunquid cor meum est durius omni ferro?

Etsi

Etsi cœlestis non sim in compatiendo tibi, nec queam cum sole obscurari; tamen infernalis conversationis sum, ut saltem in triduo mortis tuæ à te debeam visitari.

Cur enim me fecisti Domine, si non debeo esse tibi conjunctus? aut si tibi sum conjunctus, quare pariter tecum non sum vulneratus? Nolo mi JEsu vivere sine vulnere, quia te pro me video vulneratum.

CAPUT XI.

Proponuntur Praxes colendi Deiparam Virginem, & quosdam Sanctos in Festis ipsorum.

In Festo Conceptionis Beatissimæ.

1. Uæ est ista, quæ progreditur quasi aurora consurgens, pulchra ùt luna, electa ùt sol, terribilis ùt castrorum acies ordinata?

2. Ave ex omnipotentia Patris, ave ex sapientia Filii, ave ex dulcissima bonitate Spiritus Sancti MARIA cœlum & terram illuminans.

3. Ave candidum lilium fulgidæ ſemperque tranquillæ Trinitatis, roſaque præfulgida cœlicæ amænitatis, de qua naſci, & de cujus lacte paſci Rex cœlorum voluit.

4. Salve ſacratum Regis palatium. Salve thalame, in quo humanitas Chriſti deſponſabitur. Salve electa DEO antequam nata fueris. Salve divina cum hominibus reconciliatio.

5. Saluto & veneror Animam tuam gratiâ plenam; Tuum intellectum tam ſcientiâ inſtanti Conceptionis infusâ, quàm lumine gloriæ & viſione DEI illuminatiſſimum. Tuam voluntatem impeccabilem, omnibus habitibus & actibus virtutum ab ipſa Conceptione tua ornatiſſimam.

6 Saluto & veneror tuum corpus ſacratiſſimum DEO Homini in primo gradu conſanguineum. Tuum cor ſemper immaculatum, ſemper amore DEI ardentiſſimum. Tua omnia ſanctiſſima & puriſſima membra.

7. Gaudeo de omnibus virtutibus tuis, quòd eas habueris origine Maternitatis altiſſimas, in gradu perfectiſſimas, in inſtanti tuæ Conceptionis infuſas, ſingulis vitæ mortalis momentis creſcentes, heroicas, Angelicas.

8. Gaudeo de tua puritate, quòd ſis præſervata ex meritis Chriſti, non ſolum à peccato originali, ſed etiam à debito proximo illud contrahendi; quòd ſis ſemper libera ab omni peccato actuali etiam veniali.

9. Gratias tibi æterne DEus, quia elegiſti Mariam, velut roſam de ſpinis, velut ſtellam de tenebris, velut gemmam de luto fæcis. Et quia ſola cum filio ſuo de maſſa generis Adæ primogeniæ innocentiæ, originaliſque juſtitiæ hæreditatem retinuit, ſola in gratia obedientiæ conſtitit.

10. Gratulor tibi ô pretioſiſſima creatura! ô Mater admirabilis illam omnem (quam DEus ſolus dare

volu-

voluit, tu sola capere potuisti) abyssum gratiarum; quâ pro omni existentiæ tuæ puncto impleta es, ut dignum majestati divinæ fieres habitaculum.

11. O felicissima & beatissima mulierum jam prævenio omnium generationum benedictiones & loco earum omnium millies te & infinities beatam prædico, & esse gaudeo.

12. O puella sine macula concepta, tu sola eris gloria Jerusalem, tu honorificentia populi nostri. Vellem nunc capacitatem cordis mei millies, milliesque amplius dilatari, ut possim aliquantulum dignè DEO congaudere & gratulari tibi illud instans ortûs tui superadmirabilis in mundum.

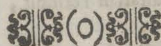
13. O Augustissima Mater DEI! fiat cor meum immaculatum, ut plùs amet te, honoret te, apud omnes extollat te, plùs quàm ulla unquam creatura possit inhonoratâ vitâ suâ offendere te!

14. Tu inchoasti Virgo, ora, ut ego finiam vitam sine macula. Impetra cordi meo illam, quæ ad benè videndum DEum requiritur munditiem. Habeam cor, quod cordis tui sancti amores omnes offerat pro te Filio tuo, DEO JEsu: doceat me cor tuum amores immaculatos æternos!

15. Utinam possim esse totus Virgineus, totus divinus, ut cor meum totum sit amor Virgineus, sit amor divinus.

16. O sancta Mater DEI! utinam Filius tuus in morte mea intuens animam meam dicere posset:

Tota pulchra es amica mea, & macula non est in te.

Eodem

Eodem Die.

Actus ante S. Communionem.

IN Sole posuisse diceris tabernaculum tuum mi optime JEsu, & ipse tanquam Sponsus procedens de thalamo tuo, nimirum claustro purissimo uteri virginalis. Imò verò mi Domine! MARIÆ Matris tuæ pulchritudinem à primo ipsius ortus instanti & in æternum immaculatæ sol & luna mirantur.

Unde ergo mihi ô Amor divinissime! ut tu venias de templo gloriæ tuæ, de purissimo tabernaculo tuo ad me speluncam latronum, vas contumeliæ toties fædatum, licet toties in sanguine tuo lotum?

Quid mihi & tibi ô JEsu Fili Mariæ Virginis, ut invites me ad te Rex Regum & Dominus dominantium! Tu fons sanctitatis, coram quo Angeli non sunt puri! tu sol claritatis æternæ, qui lucem habitas inaccessibilem, ego verò animal immundum, filius iræ & tenebrarum? Quâ fiduciâ comparebo coram te justissime Judex, ante cujus conspectum columnæ cœli contremiscunt!

Pro admirando habetur, quòd tu mi JEsu filius DEI vivi non horrueris Virginis uterum, novemque mensibus eundem inhabitaveris, qui tamen à Spiritu sancto multiplici gratiarum ac donorum apparatu fuit instructus, quomodo ergo nunc descendes in mea viscera fæda?

Ergóne mi Domine patieris cum servulo tuo epulari, qui nosti me in peccatis ac iniquitatibus conceptum ac etiam jisdem demum immersum, quia mandatorum tuorum prævaricatorem? O quantus amor!

tu in me vilissimo peccatore, & ego in te DEus meus, cujus majestas incomprehensibilis est!

Quomodo ergo sine te augustissima Mater & Virgo, sine tuis auxiliis ego pauper servus tuus dulcissimum amorem cordis tui JEsum meum recipere præsumam? Absit à me tantum audaciæ scelus. Si igitur Filium tuum à me recipi vis, exorna me meritis ac virtutibus tuis, gratiis & gloriâ tuâ, & me sic comptum Filio tuo advenienti siste, sic me exorna ô dignissima Mater Filio tuo, quemadmodùm te Spiritus Sanctus exornavit eidem Filio ad te venturo & in visceribus tuis incarnando.

Veni ergo mi dulcis amor ad pauperculam animam meam. Veni misericordissime & amabilissime DEus cum Maria Mater tua, præparet illa tibi cor meum (ut sit sine macula) in purum habitaculum tuum, in arcam tuam, tabernaculum, thronum, templum & lectulum tuum, ut quiescas & maneas in me, ut videam te, amem te, ardeam, liquescam, consumar, & consummer in te.

Actus post S. Communionem.

QUibus te ô amorosissimum Sacramentum excipiam & tractabo modis? quomodo te dulcissime Hospes amorque mi JEsu redamabo? Nihil habeo cariùs, & pretiosiùs corde Mariæ, hoc tibi dono & offero.

Per te Virgo Immaculatissimè concepta DEum meum in corde meo latentem, quem ego indignus peccator sub his Eucharisticis speciebus præsentem suscepi, amo, laudo, agnosco, veneror, glorifico, exalto, deprecor & prædico, invoco, & possideo.

Tuo corde ô pura & deificata pretiosa & super

omnes

omnes benedicta Virgo Mater, pro me amplectere Filium tuum mihi hodie datum.

Concede mihi ô piiſſima Genitrix hujus ipſius corporis, quod ego ſumpſi, illos tuos affectus, illas conſiderationes, omnemq́ue gratiarum, donorum ac virtutum tuarum apparatum, ut tam decenter & ſanctè, tam reverenter & devotè Filium tuum tractem, ſicut tu illum tractaſti.

Tu enim ſola Virgo Sanctiſſima placuiſti Altiſſimo, tu feliciſſimè concepta primo tuæ converſionis ad DEum actu maximum eidem guſtum exhibuiſti, deinde Filium DEI, quem cœli cœlorum capere non poterant, tuo gremio contuliſti, de puriſſimo ſanguine tuo & de Spiritu Sancto concepiſti, de caſtiſſimis viſceribus tuis genuiſti, genitum ubere de cœlo pleno lactaſti.

Quia verò mi Domine ego indignus peccator nihil habeo, quod poſſit tuam majeſtatem & dignitatem condecere, hanc ſaltem voluntatem habeo & offero tibi; quâ affectus plenitudine totam ſe tibi Virgo mi DEus in omnem uſum, obſequiumq́ue primo ſui exortûs inſtanti conſecravit ac devovit, eodem ego affectu offero me ipſum totum tibi, atque trado in hæreditatem & poſſeſſionem æternam. Tuus ſum ego in æternum.

Exuo affectum omnem ad omnia, & ad te unum tanquam centrum meum toto impetu tendo, feſtino, ruo. Sufficiat mihi amor mi dulciſſime, quòd te habeam; quòd te in Sacramento ſuſceperim. Nihil in hac vita mea amplius & melius deſidero, de unico ſummo Bono meo, amoréque contentus ſum. Amorem hunc & affectum, quo ad te feror, in omne momentum & æternitatem continuare cupio, ac, quantum poſſum, continuo.

In Purificatione.

1. O Mater Domini mei monstra te esse Matrem; depone Filium tuum in manibus meis, sufficit mihi, ut videam & exosculer, quem diligit anima mea, antequam moriar.

2. O bone JEsu! apud te os meum sine voce, & silentium meum loquitur tibi; usquequo tardat venire Dominus meus ad me? quando videbunt oculi mei ô Pater salutare tuum, quod parasti ante faciem omnium populorum?

3. Divine parvule in sinum meum licet angustissimum, amore tamen tuo, & tui divini cordis dilatandum advola, requiesce in sinu meo, ut sic amore tui moriens in amplexibus tuis cantem: Nunc dimittis Domine servum tuum in pace.

4. Suscipio hodie in medio templi misericordiam, & amorem meum, gaudium, & vitam meam, JEsum & DEum meum. Ô delicium sine deliquio! ô exultationem sine supplicio! ö lætitiam sine fastidio!

5. Intelligis tu parvule JEsu! superintelligis omnia: intellige super egenum me & pauperem maximè in occasu meo.

6. O purissima Domina mea, dulcissimum amarissimi agonis solatium! da mihi JEsum morienti, & dimitte cum Simeone me servum tuum in æterna pace.

7. Festina ô Mater misericordiæ, & monstra te esse mihi Matrem in hora mortis meæ, veni & fac, ut in occasu meo oriatur mihi sol non tam justitiæ, quàm misericordiæ.

8. Non recuso horrendos ignes, longum illum diem purificationis meæ. Mallem tamen illos DEI amore, quàm pro pœna culparum pati.

9. Sim ego ô JEsu, ô Maria, sim candidus vester cere-

cereus, consumar, absumar amore vestri lucens & ardeus, usque dum hîc felici vos amantium morte extinctus, immortaliter apud vos ardeam igne illo, cujus flammæ sunt linguæ amoris DEI.

10. Respice parvule mi JEsu, respice in templo, & accende me ac mea omnia illis tuis oculis, quos tanquam flammam ignis vidit postea Joannes tuus. Illi tui ignei oculi faciant me alis flammeis avolare illuc, ubi est templum amoris æterni, ad quod evocare soles dilectos Virginis Matris tuæ.

11. O mi JEsu! rogo te per Patrem tuum, cui hodie oblatus es, per te ipsum, qui oblatus es, per Spiritum Sanctum, cujus instinctu oblatus es, per Virginem Matrem tuam, & S. Josephum, à quibus oblatus es, fac, ut ego, & omnes tuo divino ac Matris tuæ amori addicti, simus candelæ tuæ, quas tu (quod hodie petit Ecclesia) lumine supernæ benedictionis accendere digneris, ut corda nostra invisibili igne, id est S. Spiritûs illustrata, omni vitiorum cæcitate careant.

12. Tibi me hodie sisto parvule JEsu, quem Patri hodie in templo sistit Mater; ut cùm ante te mihi ad ultimam sententiam percipiendam sistendum erit, ad dexteram Electorum me sistere velis.

13. O Maria dulcissima Mater mea amantissima! quid, obsecro, dabis nobis in hoc festo? Purifica me Virgo Sancta, purifica totum mundum. Benedic Filio tuo mihi, quem gestas in manibus, & toti mundo. Accende me igne tuo, ut cor meum flammis amoris divini semper ardeat.

Eodem die.

Actus ante S. Communionem.

VSquequo Domine dulcissime amor mi tollis animam meam, & non venis ad eam? Ecce jam tædet ipsam vitæ suæ. Quid dicam? quò vadam, quis renuntiabit tibi dilecto meo, quia amore tui langueo? Quis mihi det te ô amantissime JEsu sugentem ubera Matris meæ, ut amplectar te & deosculer & introducam in domum meam, tuguriolum cordis mei?

O desideratissime hospes animæ meæ, decore nimis & amabilis super amorem hominum & Angelorum, sicut Mater amat unicum filium suum, ita ego te diligo ac tuo suavissimo conspectu satiari volo.

Quemadmodùm desiderat cervus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te Salvator meus Domine JEsu, desiderat, inquam, anima mea satiari pane tuo, quem de cœlo præstitisti nobis omne delectamentum in se habentem. Sitio te Deum meum venam aquarum viventium, sitio sanguinem tuum, quem mihi in potum mirabiliter tribuisti.

An verò vis animam meam rejicere & pertransire, quia, homo peccator sum? scis enim Domine, quibus te malis offenderim, quibus peccatis iram tuam irritaverim? quomodo Spiritum Sanctum tuum contristaverim?

Ita est Domine JEsu, agnosco & profiteor coram cœlo & terra, quia multiplicatæ sunt iniquitates meæ super arenam maris, adeóque non est bonum hunc panem filiorum mihi cani putrido dare: non expedit hanc redemptionis nostræ gemmam pretiosissimam ante porcum projicere.

Scio tamen Domine, quia etiam debiles & claudos ad cœnam tuam invitasti, quia cum publicanis & peccatoribus manducasti, quia filium prodigum ad te reducem vitulo saginato tractasti. Ad mensam ergo convivii tui cum timore & tremore accedere præsumo, quem ego credo firmâ fide sub accidentibus Eucharisticis esse verè & realiter præsentem una cum divinitate, anima, corpore, & sanguine tuo pretioso.

Veni ergo Domine, & noli tardare, veni dulcedo mea, veni salus animæ meæ, vita mea, DEus meus & omnia! Ecce pando tibi dulcis JEsu panis viventium sinum cordis mei, & paratum offero totum animæ meæ habitaculum, dignare ad me venire, & mecum usque ad finem vitæ meæ manere. Non sum quidem justus & timoratus, quia gravissimus peccator, expecto tamen redemptionem Jsrael, expecto, donec veniat, qui mittendus est.

Ad te etiam supplex accedo piissima Mater, depone ex ulnis tuis Virgineis hunc filium tuum in sinu cordis mei. Quid enim negabis pauperi, quod hodie concessisti Simeoni? fac me unum de mercenariis tuis, qui hìc fame pereo, amore langueo, non est, qui consoletur me ex omnibus charis meis.

Quàm beatus es magne Simeon bajulus factus Amoris mei, quàm beati oculi tui, quibus desideratum cunctis gentibus Redemptorem mundi aspexisti! quàm beatæ manus, quibus Authorem vitæ contrectasti! ô quàm suaviter casta ludit inter brachia tua dulcis JEsus amor meus, pendet amica collo sarcina, purpuratque genas basiis, purpuraturque tuis. Ignosce, invideo tibi magne senex. Satis ah satis exultavit spiritus tuus in DEO salutari tuo. Concede etiam mihi hoc amicum pondus. Morior, si denegas, paululùm concede hanc sarcinam vicariam gestandam dexterâ.

Actus post S. Communionem.

O Pater æterne ac amantissime ! ô mater dulcissima Maria! en jam induxistis Puerum JEsum parentes ejus in cor meum, jam filium vestrum accepi in ulnas meas, en, quod concupivi, teneo, cur jam corde non ardeo?

Intuemini Sancti Angeli, quantus sit iste, qui ingreditur, & ipse est Rex justitiæ. Præcursor ingreditur secundùm ordinem Melchisedech Pontifex factus in æternum.

Suscipio Domine JEsu misericordiam tuam, quia te ipsum in medio templi tui, cordis mei, cur non clamabo cum tuo Simeone, qui dum te in ulnas suas, necdum unius ulnæ infantem suscepit tanquam cygnus lætus ante letum cecinit, & petiit demittit.

Clamabo & ego, & dicam cum eodem : Nunc dimittis servum tuum Domine secundùm verbum tuum in pace. Vidi enim te, & vidi, & gustavi toties in Eucharistia. Viderunt oculi mei salutare tuum, quod parasti ante faciem omnium populorum. Lumen ad revelationem gentium, & gloriam plebis tuæ Jsrael.

O Virgo sacratissima, quo tu affectu pignus tuum dulcissimum ac divinissimum hodie templo illatum, altarique impositum divinis oculis præsentasti & amplexa es, simili cordis devotione & affectu ego modo Filium tuum in corde meo depositum amplecti desidero.

JEsu mi dulcis hospes animæ meæ hodie à Simeone gestate, benedicte, & elevate super altare, te ego quoque servulus tuus in corde meo elevare gestiens, totâ capicitate mea confirmari, finaliterque in gratiæ tuæ amicitiæque pace dimitti in æternum postulo.

O si moriatur anima mea morte justi istius, & fiant

ant noviſſima mea hujus ſimilia. O ſanctiſſima Mater adſis & mihi in hora mortis meæ. O JEſu benigniſſime, dum in extremo vitæ meæ dignaberis è templo ſancto tuo venire ad me, & ſacro viatico munire me, ne permittas me ſeparari à te, in hora mortis meæ voca me, ut amem te.

Quis mihi det, ut in ultimo vitæ meæ puncto ardere poſſim immenſis ignibus amoris tui, ut qui aliquando remiſſus fui in amore tuo, nunc æſtuem & accendar amore tui Seraphico. O ſi in puncto reſolutionis meæ tantum conciperem tui amorem, qui ſolus ſufficeret ſeparare animam meam à corpore meo?

Obſecro te mi JEſu per illum ipſum amorem, quo te mihi in cibum communicas, & per iſtud amoris Sacramentum, iſtam mihi ex hoc gratiarum fonte præſta gratiam, ut hoc corporis tui Sacratiſſimi cibo confortatus, viam ingrediar univerſæ carnis, ſiſtarque judicio tuo non damnandus ad mortem, ſed ſalvandus ad vitam, in qua te ſummo Bono meo fruar in æternum.

In Feſto S. Benedicti.

1. BEnedictus ſis Domine DEus in firmamento cœli, quia Benedictum tuum Patrem multarum Religionum conſtituiſti, filiis ejus benedixiſti, & multiplicaſti eos ſicut ſtellas cœli.

2. O dilecte Domini Benedicte! cujus hodie ſolemne feſtum omnes filii tui (quorum numerus uni DEO cognitus eſt) ſub Sanctiſſimis legibus tuis militantes concelebrent. Juva me precibus ac meritis tuis; ut ego nunc & æternùm ſim dilectus & benedictus à Domino, ac diligens ac benedicens Dominum.

3. Seraphine terreſtris! qui in materno utero exultare & pſallere es auditus. Non potui DEum amare

& illum benedicere ante, quàm naſcerer, fac, ut ſaltem nunc, & in æternum totus dulcedine divini amoris plenus, totus flammâ divinæ charitatis incenſus diligam DEum ex toto corde, totiſque medullis præcordiorum meorum miſericordias ejus concinam.

4. Cœleſtis inter homines Angele! qui è viſæ à te olim fæminæ recordatione, immundum Spiritum fœdis tibi cogitationibus importunum in urticas & ſpinas volutatus repuliſti, & tamdiu corpus tuum ſenticeti aculeis laceraviſti, donec neſciret inſidiator, liliis an roſis iraſceretur; cùm innoxia inter ſpinas lilia efflorеſcere frendens conſpiceret; impetra mihi cor totum candidum, totum lilium, impetra mihi victoriam de mundo, carne, & diabolo.

5. O feliciſſimi & flammei cordis Vir! qui diſcipulorum quemdam orationis tempore, mente ſponte vagum, per fibriam veſtis è templo foras à nigro puero trahi vidiſti, eidemque orationis Spiritum impetraſti, impetra, ne me unquam irretire poſſit dæmon; ut denique non tradat beſtiis meam hanc animam confitentem ſibi DEus meus.

6. O Thaumaturge! cujus imperio aqua pede ſicco calcavit tuus diſcipulus Maurus. Qui bibiturus, facto pro more, ſuper vaſculum Crucis ligno, illud vi divina fractum, ne venenum biberes, vidiſti. Qui rogatu cujusdam parentis filium ejus mortuum reſuſcitaſti: Roga, obſecro, JEſum, ut lætitiam Angelis DEI creet mea mors, non verò dæmonibus: ut in templo Sancto gloriæ DEum meum una tecum benedicam, æternùm benedictus.

7. Sancte mi, & in altiſſimo gloriæ throno à DEO collocate Vir! qui Sanctæ Scholaſticæ Sororis tuæ, & poſtea S. Germani Epiſcopi animam in cœlum abeuntem aſpexiſti; aſſume animam meam, ut in morte à corde meo abeat ad te itinere ſancto!

8. Mar-

8. Martyr amoris DEI! qui scriptis divinâ sapientiâ plenissimis legibus, miraculorum gloriâ celeberrimus, vatidico Spiritu multa præsagiens, sumpto Viatico, præmortua corporis per austeritates exhausti membra, in parato tumulo inter manus & lacrymas discipulorum placidissimè composuisti. Veris pœnitentiæ ac amoris lacrymis cor meum imbue, ut sanctâ verè amantium morte moriar. Impetra mihi Spiritum veri amoris DEI, qui corpus meum mortificatione assiduâ, & animam oratione perpetuâ DEO sacrificet.

9. O dilecte Domini Bendicte! cujus anima fulgentibus circum lampadibus, pretiosissimo pallio velut Sponsa ornata visa est abire in cœlum; & vox audita est. Hæc est via, quâ dilectus Domini Benedictus ascendit. Qui hoc tuo die, Sanctæ tuæ filiæ Gertrudi apparuisti, totus efflorescentibus ex te rosis undique corpore toto vernans. Ora pro pigro hoc, & ad dura pro æternitate sustinenda, delicato nimis corpore meo: Patiatur nunc, ne patiatur in æternum. Currat, quò anima, quò DEus vult, ut cœlum, non infernum comprehendat.

10. Idem etiam nunc oro, quod hodie in solemni oratione ad te clamant alumni tui: ut excites in me Spiritum illum excellentissimum, quo tu calcare mundum, mortificare carnem, subjugare infernum didicisti ac docuisti: ut eodem repletus, Sanctissimam Regulam tuam fideliter observem, virtutes tuas imitari studeam, dæmonum insidiis viriliter resistam, & te juvante feliciter moriar.

Eodem

Eodem Die.

Actus ante S. Communionem.

ITáne ab æterno cogitasti de me, & singulis etiamnum momentis cogitas de me & in æternum cogitabis ô amabilissima bonitas DEus meus? Et ego tam diu fui oblitus tui, etiam modo vix memor tui, & in posterum tui potero oblivisci ô ambilissima bonitas?

Quàm tædet, quàm pudet me mei! ô magnum prodigium, quòd ab æterno amaveris me! sed nunquid non majus prodigium, quod in æternum diliges me? O nimia charitas, quid faciam tibi?

Et quid obsecro unquam oculis majestatis tuæ placuit in me? quid boni ego feci? quid merui? elegisti me ante mundi constitutionem, ut sim sanctus & immaculatus in conspectu tuo, & cùm in peccatis jacerem, vocasti me è sæculo nequam in admirabile lumen tuum, in locum sanctificationis, dissimulans peccata mea propter pœnitentiam.

Quid in me dulcissime JEsu invenisti obsequii, quia liberasti corpus à perditione, liberasti me secundùm multitudinem misericordiæ nominis tui à rugientibus præparatis ad escam, de manibus quærentium animam meam, à pressura flammæ, quæ circumdedit me, & in medio ignis non sum æstuatus?

Toties ob scelera mea tradendus eram inferno cum aliis, quos in ipso fervore peccatorum oppressit mors, qui nunc in flammis infernalibus cruciantur, & tamen mihi, cur autem mihi! misericordissimè pepercisti?

Sis millies mi Domine benedictus, qui me ex innumeris mundi periculis liberasti, & ad sanctam religio-

gionem mirabiliter evocaſti. Benedicta ſit illa hora, quâ me eduxiſti de tabernaculis peccatorum, quâ eduxiſti animam meam ex inferno inferiori, & ſalvaſti à deſcendentibus in lacum. Benedicta ſit horâ, quâ me in Filium tuum adoptaſti & in templum tuum conſecraſti. Verè locus iſte ſanctus eſt, verè DEus in loco iſto, ubi Panem Angelorum manducamus.

O Panis Angelorum, factus cibus ſervulorum, reple etiam me hodie mendicum tuum ſuavitate tua, ut totus dulcedine amoris tui plenus, totus flammâ tuæ charitatis ſuccenſus, ad te ſolum æſtuantiſſimis anhelem deſideriis.

Abſorbeat, quæſo, mentem meam ab omnibus, quæ ſub cœlo ſunt, ignita & melliflua vis amoris tui, ut tibi ſoli inhæream, ſolâque tuæ ſuavitatis memoriâ paſcar, te ſolum in omnibus & ſuper omnia caſtiſſimo amore, omni momento diligam & amplectar.

Veni ergo ô Amator ardentiſſime ad pauperculam animam meam, hic habites, quoniam elegiſti eam. Ne pertranſeas ſervum tuum ô dilecte votorum meorum, ô dulcedo cordis mei, ô requies ſpiritûs mei, ô vita animæ meæ, DEus meus & omnia.

Actus poſt Sacram Communionem.

O DEus immenſæ Majeſtatis & infinitæ bonitatis! quid retribuam tibi pro omnibus, quæ tu tribuiſti mihi? En non tantùm ab æterno, & antequam eſſem, gratis adamaſti me, & ex nihilo ad gloriam tuam, æternamque felicitatem meam condidiſti, feciſti Angelos tuos ſpiritus etiam propter me, quibus mandaſti, ut cuſtodiant me in omnibus viis meis, pro me ſervo peccati & dæmonis redimendo ſanguinem & vitam dediſti, è tenebris peccati, in quibus

diutiſ-

diutiſſimè hæſi, extraxiſti; tot gratiis habitualibus ornaſti, & actualibus præveniſti & adjuviſti: verùm etiam me toties non lacte ut Mater filium, ſed corpore & ſanguine tuo reficis & nunc etiam refeciſti.

Agnoſco mi Domine & amplector viſera pietatis tuæ, quibus me dilexiſti ac diligis, agnoſco miſericordes oculos, quibus reſpexiſti ſuper mortuum canem ſimilem mihi. Pro his omnibus benedicam te Dominum meum DEum ſalutis meæ in omni tempore. Miſericordias tuas in æternum cantabo.

Quia verò homo peccator ſum, laudet te & benedicat pro me glorioſiſſimæ Virginis hujus ſancti inſtituti Patronæ digniſſimum cor & anima. Laudent te & benedicant infinita Sanctorum Angelorum caſtra ac præcipuè laudet te & pro me benedicat nomini tuo laudabilis Confeſſorum numerus cum ſuo diviniſſimo Benedicto, ſancta & immaculata hujus ſacri Ordinis Virginum turba, & omnis electorum tuorum exercitus.

Clamo ad te potentiſſime protector ſalutis meæ Sanctiſſime Pater & dux noſter Benedicte, tu de tua ſalute jam ſecurus es, de me, obſecro, ſis ſolicitus, & quem in vita Patronum elegi, in morte patrocinantem experiar, victurus deinceps tecum beatè, patrocinii tui memor æternùm. Subveni mihi miſero peccatori, ſedenti in tenebris & umbra mortis, & ſolve vincula captivitatis meæ. Eleva me ab hac ſordida terra, ut mihi mundus crucifixus ſit, & ego mundo.

In Annuntiatione.

1. ECce Angelus Domini nuntiat tibi Virgo beata, quia tu gratiâ plena, concipies & paries Filium DEum videlicet & Hominem.

2. Audiſti Virgo, quòd concipies & paries filium, expe-

expectat Angelus responsum; tempus est, ut revertatur ad DEum, qui misit illum. Expectamus & nos ô Domina verbum miserationis, quos miserabiliter premit sententia damnationis.

3. Responde Domina per Angelum Domino verbum, suscipe Verbum, profer tuum, & concipe divinum, emitte transitorium, & amplectere divinum. Da Virgo responsum, quod terra, quod inferi, quod expectant & Superi.

4. O Archangele DEI, qui legatione fungeris pro verbo increato, fortiter & suaviter age pro Domino tuo.

5. DEO gratias. Jam utrinque consensus datus est; jam Verbum caro factum est, & habitat in sacro Virginis utero; jam JEsus vocatur.

6. O Mater DEI mei, quibus tibi affectibus gratulabor Maternitatem tuam divinam? ô si omnium mihi corda essent! ô si cor ipse totus essem, quantum est totum universum, vellem Te toto me, gratulari æterno DEO! toto me Tibi gratulari Filium DEum.

7. Benedicta & venerabilis es Virgo MARIA, quæ sine tactu pudoris inventa es Mater Salvatoris, & quem totus non capit orbis, in tua se lausit viscera factus Homo.

8. Benedicta sis tota ô dulcissima Virgo, in corpore tuo purissimo, & anima sanctissima.

9. Benedico beatissimum uterum tuum, in quo Dominum cœli & terræ portasti. Benedico Beatissimum cor tuum, quo ferventer filium tuum dilexisti. Benedico beatissima ubera tua, quibus eum lactasti. Benedico os & labia tua, quibus ei dulcissima oscula dedisti &c.

10. Benedictus sit DEus Pater, qui te in suam Filiam adoptavit. Benedictus sit Filius, qui te in Matrem suam elegit. Benedictus sit Spiritus Sanctus, qui te in Sponsam sibi assumpsit.

11. San-

11. Sancte Gabriel Archangele MARIANE benedic & saluta mecum, & pro me MARIAM, & doce me illam salutare; ut oret pro me, oret nunc, dum vivo; nunc, dum oro! nunc, dum in periculo damnationis æternæ & in agone mortis meæ.

12. Virgo gratiâ plena, esto mihi MARIA, impetra, ut in gratia moriar, ut Dominus sit mecum, & ego cum Domino in æternùm.

13. O benedicta in mulieribus, ora, ut benedictus fructus ventris tui JEsus, sit mihi viventi & morienti JEsus. Ita fiat ô MARIA Mater DEI, viventium & morientium, ac prædestinatorum Mater.

14. O Virgo Beatissima, quæ cùm esses parvula, placuisti Altissimo, tantùm te & ego diligo, ut si ego solus possiderem omnium Electorum gratissima corda, libenter illa omnia amori tuo impenderem.

15. Si essem ô Domina Christus, in te non in aliam flumina gratiarum derivarem. Si essem MARIA, reliquerem esse MARIA, ut in sola esses MARIA. Si essem supremus Angelus te non aliam, nomine omnium Angelorum optarem Reginam.

16. Si in me voluntates omnium hominum positæ essent, te non aliam Mediatricem redemptionis humanæ precarer. Si cordibus & linguis omnium loquerer, te, non aliam Dominam mundi vocarem.

Eodem die

Actus ante S. Communionem.

DEreliquit me dulcissime Amor, mi JEsu, Virtus mea, & lumen cordis mei, atque robur mentis meæ non est mecum. Formido enim & ter-

ror,

ror, tremor Majeſtatis tuæ occupaverunt, & ceciderunt ſuper me. Non ſum dignus ſolvere corrigiam calceamenti tui, & dignus ero in ſanctiſſimo Sacramento recipere te? Quomodo audebo accedere ad te? Unde mihi tantum dignitatis, ùt venias ad me?

Ad Virginem Matrem non priùs veniſti, quàm Spiritus ſanctus ſuperveniret in eam, & Virtus Altiſſimi obumbraſſet illi, & tamen jam illa fuerat gratiâ plena, quomodo igitur potes ad me, & Spiritu ſancto, & Virtute Altiſſimi, & plenitudine gratiæ deſtitutum venire? Cur te mihi obtrudis Domine invito, trementi, & vilitatis meæ conſcio?

Ignoſce Domine, quòd formidem recipere te, quia tu es DEus meus magnus nimis, ego autem ſum homuncio vilis nimis, ex nulla parte par ſuſtinendo tibi, declina à me Domine, quia peccator ſum, quia nihil ſum, quia non habeo ſanctitatem Matris tuæ.

Non audeo quidem reſiſtere voluntati tuæ, & tamen etiam non audeo te admittere ad me Domine. Conſentire timeo, & diſſentire pertimeſco, quis enim reſiſtit tibi & pacem habuit? Aut quis ſum ego, qui reſpondeam DEO pro mille? Si te cupio recipere, audacia eſt, ſi renuo ad te accedere, miſeria eſt. Coarctor nimis & anguſtiæ mihi ſunt undique.

Scio tamen miſer, quid faciam, en ad tuos pedes ſupplex accurro pia Mater & Virgo, quia à ſæculo non eſt auditum quemquam ad tua currentem præſidia (teſte tuo Bernardo) tua implorantem auxilia, tua petentem ſuffragia à te eſſe derelictum. Per te ergo acceſſum habeamus ad Filium ô benedicta Inventrix gratiæ, genitrix vitæ. Tuo Filio me reconcilia, tuo Filio me repræſenta, ut ad me veniat, & manſionem apud me faciat.

Tu enim ſola placuiſti Altiſſimo, quæ ardore divini amoris accenſa, totâ menta, totâque virtute vi-

rium elevata, DEum tuum ardenter diligens contemplabaris, & tunc tibi SS Trinitas DEus per vocem Angeli sui salutationem transmisit, Incarnationis Filii DEI consilium intimavit. Virginali integritati, pro qua zelabas honorificè, cavit, obedientiam acceptavit. Et quando ancillam DEI te esse professa fuisti, in illa hora benedicta, DEI Filius in te factus est tuus Filius.

En etiam anima mea ancilla tua Domine, fiat obsecro iterum in corde meo Verbum Caro Factum. Eo affectu dulcissime JEsu te suscipere hodie desidero, quo te affectu & desiderio tua Mater, Spiritu sancto cooperante in visceribus suis incarnavit, suóque purissimo Sanguine convestivit. Veni Domine JEsu, salus & vita animæ meæ, & noli tardare.

Actus post S. Communionem.

O MARIA Virgo & Mater! Ecce Filius tuus Homo DEus factus mihi concorporeus! pro quo, ut ardentissimas illi gratias agas, suppliciter postulo.

Adoro te mi dulcis JEsu, Fili MARIÆ Virginis. Adoro divinum Carnem & Sanguinem hìc realiter sub Eucharisticis speciebus existentem, quam de Virginis MARIÆ substantia in Incarnatione assumpsisti.

Benedictus sis tu DEus Creator omnium, qui in Uterum MARIÆ Virginis, ac sub tectum meum, descendere dignatus est.

Millies & infinities sit benedictum ô benedictum Sacramentum! Benedictus sis infinities JEsu dulcissime Amor meus, benedicta sit Caro tua, Sanguis tuus, anima tua, divinitas tua, quòd venire dignatus es ad me.

Benedicta sis etiam millies ac millies Virgo Beatissima,

tiſſima, quòd lacte proprio, magnisque laboribus panem hunc ad victum nobis dederis, in Crucis ara pro nobis, & in altari in noſtrum remedium æterno Patri offerendum, atque in Sacrario Cordis noſtri reponendum.

Die doloroſæ Virgini ſacro.

De ſeptem illius doloribus.

1. PIa Mater fons amoris, me ſentire vim doloris, fac, ut tecum lugeam, fac, ut ardeat cor meum, in amando Chriſtum DEum, ut ſibi complaceam. Ut & tibi complaceam, Cujus animam pertranſiit gladius, & utriuſque dolore & amore langueet, ardeat, liquefiat anima mea.

2. An non toties pertranſiit animam tuam gladius Virgo beata? quando in ſtabulum divertiſti, primogenitum tuum in præſepio collocaſti, Circumciſionem ejus commiſerata aſpexiſti, in Ægyptum cum Filio fugere debuiſti, ac duodennem in templo amiſſum triduo dolens quæſiviſti?

3. En demum anima illa divina, illud delicium cordis, triſtis eſt usque ad mortem Filius tuus, dum ille cœleſtis vultus, in quem deſiderant Angeli proſpicere, infuſus lacrymis procumbit in terram, & factus eſt ſudor ejus, ſicut guttæ ſanguinis decurrentis in terram.

4. O dolor! en etiam Filius tuus aptatur ad verbera, jam cæditur, rumpit ſacram cutem violentia flagellorum, repetitis ictibus crudelia verbera ſcapularum terga conſcindunt, jacet extentus ante hominem DEus! Liceat rem tam immanem ac novam, novo, inuſi-

inusitato vocabulo exprimere ? Verbum Incarnatum carnifices excarnarunt, flagris, verberibus, multiplicatis velut super incudem ictibus, carnem ab ossibus mixtam sanguine per aërem disjecerunt

5. Vidisti pia Mater Filium, & non erat ei species, neque decor, non erat aspectus. Vidisti eum despectum, & novissimum, virum dolorum, & scientem infirmitatem, & quasi absconditus vultus ejus & despectus.

6. Egredere insuper Filia Sion, egredere ô Virgo Mater, & vide filium tuum JEsum in diademate, quo coronavit eum Mater sua, Mater improba Synagoga. Inspice, quomodo diris sentibus horrens textum, armatis ferro manibus, & fustibus in divinum JEsu verticem altè deprimitur, fluit undequaque permistus lacrymis sanguis.

7. Sed non stetit hic furor. Cadentem te mi JEsu Virgo Mater ingressu primo in terram, & sæpiùs deinde labentem solicita suo excepit sinu, fovit oculis, recreavit amplexu, at nunc in egressu ultimo sub immani Crucis pondere toties labentem, non est, qui adjuvet, non est, qui recreet. En jam furore quanto extra civitatem educitur JEsus usque in Calvariæ locum, gravi onustus Cruce, comitatus latronibus. Ergóne credam ejectum te Sanctum Sanctorum ex Civitate sancta, nec usquam ampliùs comparere in ea?

8. Hæc singula confers in corde tuo, & profundè gemens dicis: Ne vocetis me Noemi, id est pulchram: sed vocate me Mara, id est, amaram, quia amaritudine valde replevit me Omnipotens.

9. O tristissima Matrum, te adjuvat anima mea, & qualis est Unigenitus tuus, qui ocurrit tibi ? Et dicis: Unigenitus meus candidus & rubicundus, sed non illo colore ad miraculum amabili, sed flebili supra omnem modum.

10. O MARIA! ô mæstissima mulierum, ô afflictissima Virginum! ubi dilectus tuus cubat, ubi nunc latitat, indica mihi? Eheu filiæ Jerusalem dicunt mihi? quia ad funestum Calvariæ locum, pro homine, gravi onustus trabe, coronâ spineä confixus, post mille gemitus, post amaras lacrymas, post cruentos gressus, stipatus latronibus, pergit crucifigendus.

11. Ita est. En jam stat toto corpore nudus, expositus undique frigido aëri, perfusus stillante cruore, oppletus doloribus, circumdatus tortoribus, Filius tuus in loco totius mundi vilissimo, in cadaveroso furcis & crucibus infami.

12. Inspice cum lacrymis, quomodo extentas manus Carnifices trabalibus clavis perfodiunt, demum funibus extenduut, ut nervi omnes ac venæ disrumpantur. Tam atrox porro fit hæc membrorum extensio, ac tam violenta, ut ossa singula suis sedibus dimota atque divulsa numerari possint.

13. O cœlum! ô terra! ô superi & inferi! ô quidquid usquam sentit aut sensus expers est! quis audivit unquam talia horribilia, quæ fecit genus filiorum hominum? O sol subtrahe te tanto facinori, obscurare, & in tenebras abi, obvolvite vos caligine sidera; excutere à fundamentis tellus & sede tua exili, scindite vos petræ, hiate saxa ad tantum nefas.

14. Quale spectaculum porrigit oculis meis Golgotha! in medio Palestinæ. Ah! aspectum! dignum, post quem nihil aliud aspiciam.

15. O quàm flebile spectaculum illud fuid Virginis Matris, lacrymantis, suspirantis, & præ dolore deficientis; & Filii ejus in Cruce pendentis & exspirantis!

16. Tu verò amantissime JEsu, in hoc rerum statu, in his tuis injuriis, doloribus, contemptibus, in hac hominum iniquitate & scelere, in hac universi

versi perturbatione, quid agis? quid animo volvis? quæ tibi mens? quod consilium? Amas: Et quosnam amas? homines amas? Etiamné mi Amor homines amas? & ardentissimè amas? & summè amas, & ad mortem usque amas.

17. Absit mihi jam aut gloriari aut quiescere, nisi in Cruce tua mi JEsu, in tuis vulneribus! Amore tui langueo, ac deficio, sed quæso vos, quicunque estis, ne me fulcite floribus, ne me stipate malis, sed fulcite me sentibus, stipate me spinis, clavis etiam, si vultis, configite, ut Christi configar Cruci.

18. Offero etiam Cor meum tibi ô afflictorum & dolentium Regina, ad excipiendos dolores tuos, & liberandum ab eis cor tuum. In tuis & pro tuis acutissimis doloribus mori exopto. Instans mortis meæ doloribus tuis, & doloribus Filii tui commendo, & communio.

Eodem die.

Actus ante S. Communionem.

ERubesco verè ante conspectum innocentissimi Redemptoris mei, tam crudeli morte, ob scelera mea perempti, ut spectaculum immanis lanianæ factus sit Angelis & hominibus luctuosum, cujus tota corporis compago, tot plagis livida, tot vulneribus lacerata est, Cor ipsum ac pectus divini amoris reclinatorium immani lanceæ ictu patefactum!

Ah! tuorum est ô anima! tuorum hoc opus est peccatorum. Video tamen mi JEsu! Video te extendere manus tuas, ut me ingratum fugitivum, non filium, sed rebelle mancipium recipias. Et cum sim

una turpitudo, tu tamen me amplecti, imò etiam Corpore & Sanguine tuo recreare vis. Unde verò mihi tanta gratia, nisi ex speciali, ac profundissimo amore tuo?

Audeamné ruere in amplexus tuos, & suscipere te, qui me projeci per peccata mea infra pedes Luciferi? sufficeret mihi jacere ad pedes tuos ut caniculo, & illos lambere, atque ad hos, omnes turpitudines meas & peccata mea evomere.

Quia tamen mi Domine! invitas me ad sacrum Convivium tuum: Venite, inquiens, ad me, qui in me perdendo laboratis, & hoc ipso gravi scelerum mole onerati estis, & ego reficiam vos. Venite, bibite, & inebriamini charissimi, bibite vinum, quod torculari Crucis expressum miscui vobis. Venio gaudens Domine mi JEsu! ac clamo post te: da mihi panem vitæ, qui de Cœlo descendit, ut refocilletur anima mea.

Ad tuos etiam pedes accedo ô Maria, mea tot titulis, quod ego tibi obligor beneficiis, tanto mihi benevolentior affectu, quanto propinquior partu, Mater mea es, non conditione naturæ, sed gratiæ jure sub Cruce constituta, quando me genuisti, non ex utero naturalem, sed ex corde filium Spiritualem, non quidem doloribus parturientis, certè tamen doloribus morientis, non tui, sed in te morientis Filii tui, unicè dilecti.

Ecce Mater mea! Venit ad te filius tuus, licet Primogenito tuo longè dissimilis, & inter adoptivos tuos infimus, supplicat tibi non tantùm pro salute sua sanguine Filii tui partâ, lacrymis tuis impetratâ, verùm etiam cùm fame pereat, petit micas panis vitæ, quem qui gustaverit, non morietur in æternum.

Monstra igitur te esse Matrem, & respice Filium, quo homine si ille indignus est, tu certè materno di-

gnissima, respice ergo ut, succurras, respice & non despiciet Filius. Et si quid in me offendis, unde displiceam, in te reperis, unde placeam.

In Visitatione.

1. EXurge Domina, surge amica mea, DEI Mater & Virgo, gratiosa mea & veni: ostende mihi faciem tuam; sonet vox tüa in auribus meis: vox enim tua dulcis, vox salutis est nuntia Salvatoris.

2. Loquere Mater, & exultabit præ gaudio cor meum. Dic verbum, & sanabitur anima mea. Tu enim habes intra te Verbum DEI, quod dat vitam mundo.

3. O Domina mea! ut facta est vox tua in auribus meis, cor meum, & caro mea, exultant in DEum vivum. Gaudebo in Domino semper, iterum dico, gaudebo, & exultabo in DEO JEsu meo.

4. O Virgo Beatissima! ad cujus hodie Elisabetham visitantis vocem infans Joannes in Matris utero, præ gaudio exultavit! non te potui amare, ante quàm nascerer, ora, ut saltem nunc, & in hora mortis, & per omnes beatitatis felices æternitates, sim in numero servorum & filiorum tuorum lætantium in te, & amantium te.

5. Visita me cum tuo JEsu ô Maria, ita, ut nunc & in hora mortis meæ visitatio tua custodiat Spiritum meum, hinc migrantem; ut in æternum unâ tecum, magnificet anima mea Dominum, & exultet Spiritus meus in DEO salutari meo.

6. O quàm beati, quos respexerint illi tui misericordes oculi ô Maria! hos etiam oculos ad me converte,

verte, & Filio tuo benignè me reconcilia, & in æternum conjunge.

7. Gaudeo Virgo Beata, quòd sis inventrix gratiæ, quòd sis thesauraria & dispensatrix gratiarum, ita, ut nulla gratia de cœlo in terram veniat, nisi transeat per manus tuas.

8. Gaudeo & exulto ô SS. Virgo, quòd DEus te amet super omnia opera sua, & de hac re super omnia delector.

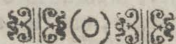
9. Gaudeo, quòd sis Sponsa DEI, Mater Verbi, ministra Incarnationis, omnium gratiarum mare, verè illuminata MARIA, Angelorum Regina. Mediatrix nostra & omnium Domina.

10. Exulto de illo amore, quo te amat DEus Pater, DEus Filius, DEus Spiritus Sanctus, & de illo amore & honore, quo te amant & colunt omnes Angeli & omnes Beati in cœlo, & omnes justi in univesa terra.

11. Invenisti Virgo gratiam apud DEum: Quid non impetrabit tanta Filia à Patre, Mater à Filio, Sponsa à Spiritus Sancto.

12. Per te accessum habeamus ad DEum ô benedicta inventrix gratiæ, genetrix vitæ, Mater salutis.

13. Sis mihi ô MARIA pia, semper Mediatrix apud Filium: sis de me tanquam de filio tuo solicita: succurre erranti: deduc me in semitas justitiæ: misericordes oculos ad me semper converte, & mihi in morte succurre ut pia Mater cum festinatione.

Eodem die.

Actus ante S. Communionem.

O Quanti, quamque multiplicis gaudii & exultationis, una Virgnis Beatissimæ Visitatio, causa fuit! Miratur præ gaudio Mater Elisabeth, dicitque: Unde mihi, ut veniat Mater Domini mei ad me? Infans Joannes ad vocem salutantis Virginis exultat in utero: ipse demum Spiritus MARIÆ exultat in DEO salutari suo. Insuper illud gaudium humani generis Homo DEus, jam nunc delectatur ludens in orbe terrarum, & tanquam sponsus gestiens procedere de thalamo suo, exultat ad currendam viam suam, viam salutis humanæ.

O JEsu nunquam satis amate, nunquam satis amande: transilias licet colles, & salias in montibus similis capreæ, hinnuloque cervorum, sequetur te pernicibus alis amor meus, assumet pennas ut columbæ, & volabit & requiescet sub umbra tua, quem desiderat anima mea.

Ibo, ibo, te ducente Virgo, & transibo in locum tabernaculi admirabilis; usque ad domum DEI, ut inveniam, quem quæsivi, quem concupivi, quem diligit anima mea, ibi tenebo eum, nec dimittam, donec benedixerit mihi.

O Sponse dulcissime, sonet vox tua in auribus meis, & dicamus invicem, dilectus meus mihi, & ego illi, inter ubera mea, in corde meo commorabitur.

O dulcissima Mater, quo tu affectu & fervore filium tuum JEsum dilectissimum exurgens per montana detulisti, atque in domum Zachariæ intulisti, eodem affectu & desiderio cupio dulcissimum Filium

um tuum, ſub ſpeciebus Euchariſticis inclusum, ſub tectum cordis mei deferre ac deducere.

Quia verò homo peccator ſum, & non ſum dignus, ut intret Filius tuus ſub tectum meum, ſanctifica me priùs pia Mater, ut Joannem, reple Spiritu ſancto ut Eliſabetham, imple benedectione illâ & gratiâ, ut domum illam. Fer Virgo Beatiſſima Dominum JEſum ad me, ut ſanctificet me ſanctificatione æternâ, tunc exultabit Spiritus meus in DEO ſalutari meo.

Actus poſt S. Communionem.

JESU hoſpes amantiſſime, occurro tibi in Euchariſtia ad me venienti, ſtupore & humilitate Eliſabeth dicens: Unde hoc mihi, ut veniat Dominus meus ad me?

Cantabo etiam tibi in vita mea cum Maria Matre tua, pſallam tibi DEO meo, quamdiu fuero, clamabo ad DEum Altiſſimum, qui bona tribuit mihi: Magnificat anima mea Dominum, & exultavit ſpiritus meus in DEO ſalutari meo. Quia reſpexit humilitatem animæ meæ ancillæ ſuæ, & fecit mihi magna, qui potens eſt. Eſurientem implevit bonis, & divites dimiſit manes.

Gaudebo in Domino ſemper, item dico gaudebo, & exultabo in DEO JEſu meo. O delicium ſine deliquio! ô exultationem ſine ſupplicio! ô lætitiam ſine faſtidio! ô gaudium ſine tormento! &c.

In

In Assumptione.

1. UBi 'est mors victoria tua? ubi est mors stimulus tuus? Non tu vitam aufers Virgini, sed ad DEum transfers, non mortalitati subjicis, sed donas immortalitati.

2. Verè fortis est mors, sed fortior dilectio Mariæ in DEum, quæ valido impetu animam Virginis à corpore separavit.

3. Non nobis Domine JEsu, non nobis, sed Mariæ Matri tuæ da gloriam! elevetur hodie magnificentia ejus super cœlos, ubi tu Rex regum, stellato sedes solio.

4. O quis mihi daret, ut omnia membra mea, verterentur in linguas, tunc non aliud prædicarem nisi hoc: vivat, regnet, & triumphet MARIA!

5. Si linguis hominum & Angelorum hodie loquerer, adhuc celsitudinis tuæ dignitatem & gloriam ô Virgo pulcherrima ne adumbrate quidem, nedum effari possem.

6. Benedictus sis tu DEus, qui corpus & animam Mariæ Virginis Matris tuæ in cœlum assumpsisti, & super omnes Angelos juxta Deitatem tuam honorificè collocasti.

7. Gaude MARIA Virgo, quia omnes Sanctos superas tuo honore. Gaude, quia totum cœlum & orbem illuminas tuo splendore.

8 Gaude, quia ad tuum nutum tota tibi obedit cœlestis curia. Gaude, quia ad tuum votum à DEO impetras omnia.

9. Gaude, quia sola es SS. Trinitati proxima. Gaude, quia servis tuis dantur à DEO præmia maxima.

10. O MARIA pulchra ut luna, electa ut sol, fac

me videre pulchritudinem tuam, & ob eam adorare & laudare divinam Majeſtatem in æternum.

11. Sitivit anima mea ad te DEI Matrem viventem & regnantem in cœlis! quando veniam & videbo lucidiorem ſole faciem tuam?

12. Specioſa facta es in deliciis tuis dulciſſima DEI Genitrix, quis non diligit te? ô Regina cordium & Mater ſancti amoris, quis non amabit te?

13. Amo te Virgo Beata, & deſidero amare tantùm, quantùm te omnes beatæ animæ in cœlo, quantùm te amant omnes novem Chori Angelorum, quantùm te amat ipſum cor & anima Unigeniti Filii tui.

14. Saluto te ô Regina cœli & terræ! ô Mater gratiæ & miſericordiæ! vita mea & ſpes mea poſt DEum! Saluto te & veneror in throno gloriæ, ad quem DEus te extulit. Video te jam in portu, dum nos jactamur procellis. Video te in patria, dum nos gemimus in exilio. O potentiſſima Mater memento noſtri, dum tibi benè eſt, & ne obliviſcaris inopiæ noſtræ & tribulationis noſtræ.

15. Scimus, quòd pulchra ſis mulier, dic (obſecro) quòd ſoror noſtra ſis, ut benè ſit nobis propter te, & vivat anima noſtra ob gratiam tui.

16. Fratres tui ſumus ô Virgo, os tuum, caro tua, ſanguis tuus. Obſecro Filium, ut miſereatur fratrum tuorum, filiorum tuorum, ac proinde fratrum ſuorum.

Eodem

Eodem die.

Actus ante S. Communionem.

QUod munus pro MARIA hodie aſſumpta, lætificante Civitatem DEI, dabis cœlum nobis? Ecce dum elevatur magnificentia Matris DEI ſuper cœlos, majus eſt gaudium Angelis DEI, ſuper una Virgine, Domina Virtutum, Regina gloriæ triumphante, quàm ſuper nonaginta novem juſtis.

Utique ſcio, quia humanis obſequiis divina vinci beneficentia non ſilet, quin qui omnes benefaciendi facultate ſuperat DEus, vincit etiam benè merendi de omnibus voluntate. Calicem aquæ frigidæ ſibi datum, divinæ voluptatis torrente compenſat, & cibum eſurienti exhibitum regno remuneratur æterno.

Venientem ut viveret inter homines DEI filium Maria Virgo excepit in domum ſuam, domum pudici pectoris, quod templum DEI repente factum eſt, quid igitur Pater ſanctiſſime pro ejus obſequio, pro ſanguinis ſui dato ſubſidio, ut filius tuus fieret Homo DEus dabis nobis?

Scio equidem & certus ſum, quia viventem Filiam tuam, ut vivat inter cœlites, excepiſti in domum tuam, & quæ humanitate circumpoſita & circumducta carne Virginea Filium tuum coronavit, utique illam cœleſti gloriâ & divinitate tuâ circumdatâ coronaſti.

Optimè quidem in hoc apparuit benignitas & humanitas tua mi DEus! cùm enim ſit Mater divinæ gratiæ, & genitrix ſubſtantiæ ejus, ex æquo ſedet ad dexteram Majeſtatis tuæ in excelſis, tantò melior Angelis effecta, quantò differentiùs præ illis nomen hæ-

redi-

reditavit. Cui enim dixit aliquando Angelorum Filius tuus? Mater mea es tu, tu hodie genuisti me.

Loquar tamen ad Dominum meum, cùm sim pulvis & cinis? Quale gaudium nobis est, dum in tenebris sedemus, & hoc lumen cœli non videmus? Scio verè, quia Virgo Mater inebriatur ab ubertate domûs tuæ, & torrente voluptatis tuæ potatur, nos autem mendici & pauperes hìc fame perimus?

Omnis potestas data est tibi mi Domine! à Patre in cœlo & in terra, tibi Mater à Filio, quæcunque ergo poposceris à DEO, dabit tibi DEus, quid enim denegare poterit, qui seipsum tibi donavit? Pete ergo & accipies, dic, obsecro, ut panem Angelorum manducet homo, catellus Domini.

Fac, ut ambulem in fortitudine cibi illius (qui de cœlo descendit) usque ad montem DEI Horeb.

Actus post Sacram Communionem.

VIvat in me JEsus, regnet JEsus, triumphet JEsus, DEI vivi & MARIÆ Filius! Quiesce in me ô piissimum Sacramentum. Sufficiat mihi, Amor mi dulcissime JEsu, quòd te habeam, quòd te in Sacramento susceperim.

O quàm cupio dignè tractare & salutare te! O quis mihi dabit linguam Angelorum? quis Seraphicam, ut te, ô JEsu mi! tuumque Corpus ac Sanguinem dignè contrectem, ac complectar.

O si ferri possem illo incendio amoris tui, quo sanctissima Mater tua primum in cœlum veniens te salutans & adorans, æstuabat! O si omnes guttæ sanguinis mei mutarentur in flammas æternæ charitatis, quibus ardent omnes Angeli & Sancti tui.

O adorande, & divinis tantummodo amoribus

sat

ſat dignè redamande Amor meus, tu ſcis; quia amo te! utinam toto me, toto te! utinam in æternum corde MARIÆ amem te!

Quia verò homo peccator ſum, ad te recurro, ô Virgo Mater DEI! Mater amabilis, Mater admirabilis, amabilis in gaudio, admirabilis in honore. Per te nos exules filii Evæ, acceſſum habeamus ad Filium, per te ſervi à DEO profugi refugium habeamus ad Dominum, per te peccatis mortui viam inveniamus ad vitam, per te in æternum amemus DEum noſtrum.

In Feſto S. Patris N. BERNARDI Abbatis.

1. SAncte mi JEſu! MARIA DEI JEſu Mater, gratias vobis pro donis, bonisque ominbus in Sanctiſſimum veſtrum ac meum Bernardum largè effuſis.

2. O cordis feliciſſimi & flammei Bernarde, tot candidorum filiorum Pater, candidum me faciat non tam veſtium, quàm animi candor. Fac, ut cygneam ac candidam puritatem in moribus & cogitationibus meis præferam.

3. Melliflua JEſu & MARIÆ ac cordium devotorum apis! fac me verum, JEſu & Mariæ ſervum, impetra mihi hoc unum, hoc ſanctum, ut non aliter velim vivere, nec mori velim aliter, quàm, tanquam natus ad hoc, ut vivam & moriar JEſu & Mariæ humillimus ſervus & filius.

4. Feliciſſime naſcentis JEſuli amator & ſpectator! qui puer vidiſti natali DEI nocte naſcentem JEſum; ora, ut cor meum vivat in JEſu ac viciſſim

in

in corde meo nascatur, adolescat, delectetur, & nunquam moriatur JEsus.

5. Triumphator mundi, carnis, & Dæmonis: qui turpes ignes aquâ gelidâ extinxisti, & nocte latronem pudicitiæ fugasti victor; arce à me machinas immundi Spiritûs, ne quid in carnem meam, vel in spiritum meum, dolis suis possit.

6. Martyr amoris divini! cui fratres tuos ad Religionem pellicienti, visa est adesse non semel olim extincta Mater tua, quæ tibi arridens gratulabatur de consilio tam felici; aliàs quoque à te conspecta in gloria; fac, ut per te discam DEum amare, ita ut tu amasti, DEI Matri servire, ita ut tu servivisti, alta fugere, ut tu fugisti.

7. O cordium dulcis magnes! qui ad vale mundo & salve cœlo dicendum, triginta socios unâ tecum traxisti, tot animas ad DEum, voce, calamo, exemplo, oratione rapuisti. Ora, ut tales hîc socios amem, qui me ducant, vel quos ducam illuc, ubi tu es. Juva me, ut hîc, & in cœlo, tuorum cætu dignus inveniar.

8. Seraphine terrestris! è cujus orantis ore visus est ignis erumpere; quem hoc tuo die, gloriosum vidit S. Gertrudis, mirifico quodam splendore de tuo pectore, ad omnia eorum pectora erumpente, qui per tua merita ferventem DEI amorem obtinere desiderant. Ecce me unum ex illis desiderantibus, desidero amorem illum, quo cor tuum, os tuum, tuus calamus abundavit.

9. Cœlestis inter homines Angele! qui singulis tuis orantibus, singulos Angelos adesse, ac nullâ omissâ syllabâ, quidquid orando dicebant, auro, argento, vel aquâ (prout quisque flagrans erat vel tepidus in orando) adnotare vidisti. Fac, ut nomen meum quotidie libro vitæ, frequentibus purissimi er-

ga DEum amoris & laudis actibus velut aureo charactere, inscribam.

10. Potentissime apud JEsum & MARIAM Orator! qui sæpiùs visus es in altum cum Cathedra elevari. Eleva Sanctissimis precibus tuis frigidas, arentes, & distractionum pondere prægraves orationes meas; ut constanter assuescam elevato ad JEsum & MARIAM corde, ignea hæc jacula in cœlum pleno affectu evibrare.

11. Felicissime JEsu collactanee! quem Virgo Beatissima dicentem sibi: Monstra te esse Matrem, purissimo sui pectoris lacte in os tuum immisso recreavit. Clamo & ego: Monstra te esse Patrem, quod melius non præstabis, quàm si propitiam mihi reddideris clementissimam misericordiæ Matrem. Irriga cor meum igneo hoc lacte, fac, ut corde toto rationabile, divinique amoris plenum sine dolo lac concupiscam.

12. Sanctissime Pater! in cujus amplexus solutis de cruce brachiis, sese dimisit Christus, ac tantâ dulcedinis copiâ cor tuum inundavit; ut tunc verè cantare didiceris solenne illud tuum: *Expertus potest credere, quid sit JEsum diligere.* Inebria aridum cor meum de illa supereffluente gratiarum plenitudine quam è fonte mellifluo Christi vulnerum bibisti. Fac, ut residuum annorum meorum sit jugis meditatio dolentis & amantis JEsu: nec priùs dolere & amare desinam, quàm vivere.

13. MARIÆ Deiparæ cliens intime, qui moriens cuidam apparuisti dicens te velle ad montem ascendere ad discendum; hic enim nullam, ibi omnem veri scientiam reperiri: qui denique à MARIA sanatus illam spei tuæ fiduciam, & ad cœlum scalam esse dixisti, & cœlum per illam moriens ascendisti. Commenda me Mariæ, ut quamvis oculi mei vitiis corrupti,

rupti, non ſint digni illam in hac lacrymarum valle ſpectare, illius tamen auxilio purgati non excludantur à conſpectu ejus in cœlo gloriæ.

14. S. Bernarde, ad quem, cùm Spiræ ad ſalutationem piiſſimam, ſalve Regina à te (ut multi non dubitant) inventam, devotam illam clauſulam addidiſſet: O *clemens, ô pia, ô dulcis Virgo MARIA*: ex ejusdem Icone, audiente omni populo dulcis echo inſonvit: *Salve* Bernarde. Liceat & mihi te alloqui.

Salve Bernarde melliflue Pater & ſpes te amantium Salve. Ad te clamamus exules filii tui: ad te in cœlis regnantem ſuſpiramus gementes & flentes peccata noſtra in hac lacrymarum valle. Eja ergo advocate miſerorum, illos tuos amabiles oculos ad nos clientes tuos converte. Et JEſum ſolutis de cruce brachiis tibi conſtrictum, nobis poſt hoc exilium oſtende placabilem, O clemens, ô pie, ô dulcis Bernarde.

Eodem die.

Actus ante S. Communionem.

O Quantùm exultavit Spiritus tuus in DEO ſalutari tuo, mi ſuavis & ardens Bernarde! quando totus Vox exultationis factus, cantaſti Domino canticum novum, clamans & jubilans: JEſu dulcis memoria, dans vera cordis gaudia, ſed ſuper mel & omnia ejus dulcis præſentia.

Verè dulcis præſentia, tua mi DEus & omnia! nec lingua valet dicere, nec littera exprimere, expertus poteſt credere, quid ſit JEſum poſſidere, JEſum præſentem habere. Qui te guſtant, eſuriunt, qui

bibunt, adhuc ſitiunt, deſiderare neſciunt, niſi te ſolum, quem diligunt.

Guſtem & ego mi Salvator amantiſſime te ipſum ſub ſpeciebus Sacramentalibus exiſtentem. Guſtem & videam, quàm ſuavis ſis Domine mi JEſu! Tu enim es balſamo ſuavior, omni dulcore dulcior, præ cunctis amabilior, tu in ore mel mirificum, in aure dulce canticum, in corde nectar Cœlitum.

Quocunque loco fuero, te unicum deſidero, quàm lætus cùm invenero! quàm felix cùm tenuero. Te mi hoſpes dulciſſime, ſpes ſuſpirantis animæ, te quærunt meæ lacrymæ, & clamor mentis intimæ. Deſidero te millies, mi JEſu quando venies? me de te quando ſaties?

O cordis feliciſſimi & flammei Bernarde! ô Vir deſideriorum! ô terreſtris Seraphine! accende, obſecro, cor meum facibus tuis, & vivo cordis tui igne, ut totus quantus ſum, ferar ad DEum meum amore actuoſo, Seraphico, immortali. Impetra mihi, ut, quem quæro, inveniam, quem concupiſco, teneam, præſente JEſu langueam, & corde totus ardeam.

Actus poſt S. Communionem.

O DEus amoris æterni! quid mihi eſt in cœlo & à te quid volui ſuper terram? defecit caro mea & cor meum, DEus cordis mei & pars mea DEus in æternum.

Quomodo ô dulcis hoſpes mi JEſu, imò ipſa dulcedo cordium, excedens omne gaudium, & omne deſiderium, amabo te ita amantem me? quomodo amplectar te?

Utinam ore tui Bernardi oſculer te! utinam cum ipſo vel ad unicum momentum hinc lactari ab ubere

Matris tuæ, hinc paſci à tuo Vulnere poſſim! utinam, quantus quantus ſum, transferar in te, abſorbearque à te, & totus abeam in cineres dilectionis tui!

Utinam ſaltem haberem mi dulcis & ardens Bernarde, vel unum è tuis illis ardoribus conſtantem ſcintillam, quæ mihi ſemper vivat in corde uſque ad mortem, uſque ad æternitatem. Utinam & vivens & moriens ſic æternùm ardeam illo igne æterno, qui eſt DEus.

O JEſu DEus cordis mei! ſim tuus totus & tu meus in æternum. In te vivam, in te moriar, in te perennem amando te. Utinam nihil ſapiat, nihil dulceſcat mihi cum tuo Bernardo niſi tu! tu cibus meus, tu potus ſuaviſſimus, tu omnis delectatio mea, tu vita animæ meæ.

Conde in corde meo Seraphine terreſtris, dulcis Pater, quidquid de amore divino ſcripſiſti, dixiſti, cogitaſti. Abſtrahe cogitationes meas, voluntates, potentias ab omnibus, quæ ſunt ſuper terram, ut mihi mundus crucifixus ſit, & ego mundo.

In Nativitate Beatiſſimæ.

1. NOn poſſum triſtari, quia nata eſt nobis puella Sancta, Mater Domini mei, & ipſe fundavit eam Altiſſimus.

2. O Sancta feliciſſimorum Joachim & Annæ Filiola, nativitas tua gaudium annuntiavit univerſo mundo; quæ nata es, ut ex te naſcatur DEus.

3. Ad beatiſſimas cunas ſupplex accurro ô parvula Beatiſſima, annuntio tibi gaudium magnum: Ecce concipies & paries Filium & vocabis nomen ejus JEſum.

4. Neſcio, quid dicam tibi puella Sancta Virgo

MARIA, Regina mundi, quomodo te ſalutabo, dicam tibi, quod per Angelum auditura es: Ave gratiâ plena, Dominus tecum.

5. Utinam omnium creaturarum corda haberem, ut ex affectu & viribus omnium te dulciſſima Virgo ſalutarem, inquiens: Ave Filia DEI Patris, Ave Mater Filii DEI, Ave Sponſa Spiritûs Sancti. Ave templum SS. Trinitatis.

6. Quot maris ſunt guttæ, cœli ſtellæ, quot beatorum Spirituum agmina, toties ex intimo cordis mei affectu te ſaluto Virgo Beata, tibi inclamo: Vivat MARIA, cœli Regina, Domina mundi.

7. Te ſaluto cum Eccleſia Sancta Catholica! Ave maris Stella, DEI Mater Alma, atque ſemper Virgo, felix cœli porta. Salve Regina cœlorum, Ave Domina Angelorum.

8. Te ſaluto cum S. Bonaventura: Ave Domina mea, Mater mea, imò cor meum, & anima mea Virgo MARIA & MARIA mea.

9. Te ſaluto cum S. Chryſoſtomo. Ave animatum DEI templum. Ave cœli, terræque pariter domicilium. Ave naturæ illius, quæ compræhendi non poteſt, ampliſſimum habitaculum.

10. Æſtimo te pretioſiſſima DEI Mater ſupra cor & animam meam, ſuper omnia ſolo DEO minora, quia tu es honos totius creaturæ, (& præcipuè generis noſtri,) quæ nec primam ſimilem viſa eſt, nec habere ſequentem.

11. Toto cordis mei affectu, & quantùm poſſum, amo te amabiliſſima Virgo MARIA, ſuper omnia amabilia creata.

12. Amo te decus Angelorum, honor, gaudium Sanctorum, univerſis imperans. Amo te noſtra Mediatrix, afflictorum conſolatrix, noſtri ſemper miſerans,

13. Trado me tibi in servum perpetuum, in mancipium, te autem mihi eligo & assumo in Dominam & Reginam.

14. En corpus & animam meam, Spes & omnes res meas, Tibi devoveo & mancipo in æternum, ut tibi vivam, moriar. Tibi æternùm tuus, Tibi tuoque servitio omne tempus, quantùm possum, dedico: & opto momenta singula illius converti in æternitates, quibus tibi inserviam.

15. Monstra ô MARIA! te veram esse mihi Matrem, ama me usque in finem, & fac, ut te redamare totis visceribus cordis mei contendam.

Eodem die.

Actus ante S. Communionem.

EN ad te supplex accedo, ô puella Sancta, cœli terræque Regina, etiam in periodo tuæ Nativitatis Sanctissima, & potentissima. O Mater! ô Virgo. Beatam meritò te dicunt omnes generationes, Domina mundi, quæ omnibus generationibus vitam & gloriam genuisti.

In te piissima Virgo Angeli lætitiam, justi gloriam, peccatores veniam inveniunt. Meritò in te respiciunt oculi totius creaturæ, quia per te, & in te, & de te, benigna manus Omnipotentis, quidquid creavit, recreavit.

Audi ergo ô Mater, audi miserum ad te clamantem. Ciba hodie pauperem tuum ô Domina, plena gratiarum, rore cœlesti plena, ciba micis panis vitæ, qui de cœlo descendit.

Si verò me ejeceris Domina, pace tua ô Virgo! unde

unde quò progrediar, audi, quid loquar. Unde quæso illa in te magnitudo, ut DEI Mater efficereris, nisi à me?

Fuisses quantumvis humilis & pudica, & sancta corpore & spiritu, fuisses licet omnium virtutum laude præcellentissima, nihil hæc tibi tantum ad honorem suffragata essent. Nisi enim scelera & pecata mea fuissent, nunquam DEI Filius de sinu Patris in sinum tuum delapsus fuisset: nisi malitia mea ascendisset ad cœlum, nunquam illa Majestas descendisset ad terram.

Etenim sine me peccatore, quid opus fuisset Redemptore? sine me ægrotante, quid opus fuisset medico visitante? Itaque nisi mei miserearis, prope, dixerim, te à jure, ab æquitate, ab officio discessuram.

Grati igitur animi ratio exigit à te, ut quo peccante, DEI Matris honore ac homine gaudes, eodem etiam pœnitentiam agente, Patronæ ejusdem munere fungaris. Monstra ergo te esse Matrem, ac oculos tuos misericordes ad me in hac lacrymarum valle gementem mendicum converte. Utique nata es, ut ex te nasceretur DEus. Per te itaque sumamus panem vitæ, qui de cœlo uteri tui Virginalis descendit.

In Festo Nominis Beatissimæ.

1. BEnedic anima mea Dominæ nostræ, Virgini DEI Genitrici MARIÆ, & omnia quæ intra me sunt nomini Sancto ejus.

2. Per singulos dies benedicam tibi ô MARIA Virgo & Mater DEI Sanctissima, & laudabo nomen tuum dulcissimum in sæcula.

3. Adhæreat lingua mea ori meo, si non proposuero te ô MARIA in principio lætitiæ meæ: si

non

non meminero nominis tui, oblivioni detur dextera mea.

4. Magnificate omnes Dominam mecum & exaltemus nomen MARIÆ in æternum, nam nomen MARIÆ, nomen Sanctiſſimum, nomen digniſſimum, nomen potentiſſimum.

5. O MARIA eſto mihi MARIA! ô dulcis MARIA! recognoſce, quod JEſu Chriſti Filii tui in me eſt, & abſterge, quod mundi & amoris proprii in me eſt.

6. O Nomen MARIÆ, nomen dulce; nomem MARIÆ, nomen delectabile; nomen MARIÆ nomen glorioſum & ſalutiferum. Quid eſt enim MARIA niſi Stella maris? ergo ô MARIA propter nomen Sanctum tuum luceas mihi in procelloſo mari hujus mundi naviganti.

7. Protege me dulciſſima Virgo MARIA ſub umbra alarum tuarum: & non recedat in æternum mellifluum Nomen tuum ab ore & à corde meo.

8. O Virgo dulciſſima & ſuaviſſima! fac, ut mori nequeam, niſi invocato hoc jucundiſſimo, hoc mellifluo, hoc ſalutifero nomine tuo MARIA, MARIA.

9. Glorioſum ô MARIA & admirabile eſt Nomen tuum: qui illud retinent & invocant, non expaveſcent in puncto mortis. Invocabo & ego ſemper nomen tuum, ut me tuearis in morte à rugientibus præparatis ad eſcam; ut me Stella maris deducas ad portum ſalutis.

10. Data eſt tibi ô Virgo Sanctiſſima, omnis poteſtas in cœlo & in terra, & in manu tua eſt vita & & ſalus noſtra, loquere ergo pro me bona, loquere Filio tuo dulciſſimo, impetra mihi gratiam & veniam.

11. O MARIA! monſtra te eſſe Matrem, & reſpice filium inter adoptivos infimum. Reſpice & non

non despiciet Filius tuus; recipe & non seducet inimicus. Quod ut à te impetrem vivus, & obtineam mortuus, per illud tibi charissimum, & mihi dulcissimum Nomen Matris supplico.

Eodem Die.

Actus ante S. Communionem.

SCio verè mi dulcissima MARIA Virgo & Mater, & certus sum, quia si quid petierimus Patrem in nomine tuo, dabit nobis. Peto ergo, ut per te accipiam in ulnas cordis mei dilectum Filium tuum JEsum. Peto, ut intret sub tectum meum licet indignissimum Dominus meus & DEus meus.

Tu, si vis, potes me juvare, omnia etenim tibi data sunt à Filio tuo, ut jure dicat servus tuus Bernardus: Ex ore tuo pendet consolatio miserorum, redemptio captivorum, liberatio damnatorum, salus denique universorum.

Sperent in te, qui noverunt Nomen tuum ô MARIA, quoniam non derelinquis clamantes ad te, & quærentes per te Filium tuum, quem ego hîc sub candido specierum Sacramentalium velamine latentem, firmiter credo ac profiteor.

Nomen tuum & memoriale tuum ô Domina mea, in desiderio animæ meæ, sed etiam spiritu meo, & toties præcordiorum affectibus suspiro ad te ô JEsu vita mea, DEus meus & omnia! Et sicut desiderat cervus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea, suscipere te, uniri tibi in hoc SS. Sacramento ac transformari in te.

In Festo Omnium Sanctorum.

I. O Ter magne DEus, supreme infinitarum perfectionum Author, gratias tibi pro bonis, donisque omnibus naturæ, gratiæ, & gloriæ, quæ in Sanctos effudisti & effundes.

2. O Sancti, Sanctæque omnes fideles, Sponsæ Christi, saluto & veneror vos, gratias ago DEO meo, quòd vos elegerit & in sublimi gloria collocaverit.

3. O Sanctissima JEsu ac prædestinatorum omnium Mater! mostra te esse Matrem, illos tuos misericordes oculos de summo cœlorum habitaculo ad nos converte, & JEsum benedictum Filium tuum nobis post hoc exilium ostende placabilem.

4. Sancti Patriarchæ & Prophetæ, qui Dominum nostrum dictis prophetastis, & ardentissimis desideriis è cœlo ad terram traxistis, succendite me illo igne, quem Dominus misit in terram, & voluit vehementer accendi. Feliciter ardebo, si corde ita succendar.

5. Sancti Apostoli & Evangelistæ, impetrate obsecro mihi, ut totus dulcedine amoris divini plenus, totus flammâ divinæ charitatis incensus diligam DEum ex toto corde meo, totisque medullis præcordiorum meorum, habeam DEum in corde, in ore, & præ oculis, semper & ubique.

6. Sancti Martyres, gratulor vobis, quia Salvatori vestro vitam pro vita, sanguinem pro sanguine reddidistis. Utinam & ego, sicut vos, effundere possem sanguinem, & fieri victima in holocausto fidei, spei, charitatis! Orate, ut sim saltem DEO meo amoris victima incruenta, si cruenta non ero.

7. Sancti Pontifices & Confessores fideles domi-

nici

nici gregis Paſtores, ad me reſpicite adhuc peregrinantem in hoc exilio, & mittite de cœlo opem, elevate me ab hac ſordida terra, ut mihi mundus crucifixus ſit, & ego mundo.

8. Sancti Monachi & Eremitæ, illibatam mihi mentis & corporis puritatem obtinete, ut hujus vitæ curſu peracto mundus ab omni labe in conſpectu Domini merear præſentari!

9. Adjuro vos Sanctæ Virgines & Viduæ filiæ Jeruſalem, habitantesque in ea animæ beatæ, ſi inveneritis dilectum meum, ut nuntietis ei, quia amore langueo, præ magno faciei ejus videndæ deſiderio.

10. Omnes Sancti pœnitentes, innocentes, item conjugati olim, impetrate mihi frequentiſſimos ac pretioſiſſimos excelentiſſimi erga DEum amoris actus, nunc ac potiſſimum ultimo die atque momento, ut ſit pretioſa in conſpectu dilecti DEI, vita mea, mors mea, æternitas mea.

11. Omnes Sancti, qui SS. Trinitati, Crucifixo JEſu, SS. Euchariſtiæ Sacramento, Virgini SS. ſingulari pietate addicti fuiſtis in hac vita, impetrate mihi duo hæc præſidia, Crucifixi vulnera & MARIAM, ut vivam & moriar in oſculo Domini ſicut Moyſes.

12. Omnes Sancti meæ nationis! omnes Sancti, qui inter prædeſtinatos omnes DEO eſtis proximi atque chariſſimi: omnes Sancti & Sanctæ DEI, quorum nomina ſunt in libro vitæ, impetrate mihi, juvate me, ut DEum vobiſcum videam; ut in templo Sancto gloriæ ſuæ DEum meum unâ vobiſcum benedicam, æternùm benedictus.

Eodem

Eodem die

Actus ante S. Communionem.

JESU mi amantissime! quid invenisti in me, quod trahat te à summo cœlorum, ex splendoribus Sanctorum, & descendere faciat in abyssum miseriarum? Quid reperisti in me, quòd elegeris ad me venire, & mansionem apud me facere?

Ecce cœli cœlorum te non capiunt, imò columnæ cœli contremiscunt, Angeli velant facies suas, reverentur Archangeli, & tu dicis: Venite ad me omnes, & ego reficiam vos?

O quàm bonus es & fuisti mi DEus erga electos omnes, ac etiam erga me! Agnosco tuam liberalitatem, & amorem. Nam cùm essem parvulus & abjectus in domo mea, de pulvere erexisti me, & constituisti cum principibus populi tui, ut comederem panem, & biberem vinum in mensa tua, omnibus diebus vitæ meæ.

Unde inveni hanc gratiam in oculis tuis mi JEsu, ut ostenderes in me divitias misericordiæ tuæ, & parares mihi mensam, habentem omne delectamentum, & omnis saporis suavitatem?

Ad vos itaque clamo omnes Sancti & Electi DEI, omnes beati Cœlites, qui nunc ad mensam gloriæ cœlestis, DEO per visionem beatificam fruimini, impetrate mihi tantum erga Sanctissimum Sacramentum à me brevi sumendum, devotionis affectum, plenissimum Angelica puritate, profundissima humilitate, ardentissimo ac planè igneo fervore charitatis, cum quanto vos idem divinissimum Christi Corpus & Sanguinem in via sumpsistis.

Impe-

Impetrate mihi tantam menſuram ac plenitudinem cœleſtium Virtutum, donorum, ac meritorum, quantam vos omnibus Communionibus veſtris, ex eodem divinæ libertalitatis fonte per JEſum Chriſtum hauſiſtis, & veſtris precibus aliis impetraſtis.

In Feſto Præſentationis Beatiſſimæ.

1. O DEO, Angelis, hominbusque amabilis Parvula, triennis MARIA, quam Joachim & Anna, parentes feliciſſimi, trimulam hodie in Sanctis Sanctorum victuram, DEO præſentârunt in templo, munus præ omnibus hactenus datis majus: offer me nunc, & in agone meo munus Sanctis Sanctorum æternis.

2. O templum DEI! ô Sancta Sanctorum! ego me tibi præſento in ſervum. Ad te ô Domina unice id pertinet curare ut ita vivam, ita moriar, ſicut decet tuum, & à te in templum gloriæ in Sancta Sanctorum præſentandum.

3. Maternæ tuæ curæ Virgo Sancta hoc ipſum tranſcribo, ne me aliter, quàm tibi dedicatum, & prædeſtinatum decet, vivere permittas.

4. Fac me pia Mater vivum templum gratiæ DEI. Offer me templo gloriæ, ut ſim ædificatio DEI, pone in corde meo altare aureum, cujus Sacerdos ſit amor DEI, qui ei, alendo divino igni, ligna ſuggerat per ſingulos dies.

5. Impetra mihi ô dulciſſima Parvula, ut ſim inter ignitos lapides in illa urbe amoris DEI, cujus turres gemmis ædificabuntur, id eſt, amoris actibus pretioſis!

6. O mi DEus! ſint obſecro oculi tui, & cor tuum in hoc templo tuo, quod tibi millies dedicavi; ut

ut oculos meos & cor meum custodiant, & faciant, ut semper te geram in oculis & in corde. Ita cor meum erit domus orationis assiduæ, locus Sanctus, inæstimabile Sacramentum.

7. De vivis & electis virtutum, tibi maximè placentium lapidibus, architecto amore tuo, in me obsecro æternum Majestati tuæ præpara mi DEus habitaculum, ut cor meum sit aurea domus tua, quies tua, deliciæ tuæ.

8. Nec Salomonis templum fuit adeò sumptuosum, quàm hoc meum, seu tuum in me, cujus ædificatio, expiatio, dedicatio constitit pretio magno valde sanguine Filii tui DEus! vestias ergo illud cedris DEI. Cogitationes meæ sint in illo tibi Sancta Sanctorum. Pone in medio ejus tuæ voluntatis oraculum, & arcam fæderis æterni, Sacratissimam Virginem Matrem, quæ est fæderis arca.

9. Nihil erat in illo templo, quod non auro tegeretur. Tege, imò imbue, intùs & foris, quidquid cogito, dico, ago, illo tuo auro ignito, quod nascitur in montibus Sanctis, in corde tuo DEus! ut nihil in me sit, quod amore illo solido coopertum non sit.

10. Pone in me mi DEus! auro tectos Cherubinos, qui me doceant scientiam Sanctorum, id est, amoris tui, adde Seraphinos, qui me pretioso illo tui altaris igne perpurgent, illuminent, ac inflamment. Ut ita igneis & aureis Seraphinorum ac Cherubinorum alis, ope tuâ, ad te subvectus intellectus meus, & voluntas mea videat te, amet te, ac immortaliter vivat in te, in templo Sancto gloriæ tuæ.

Eodem

Eodem Die.

Actus ante S. Communionem.

O Pretiosissima Parens! parentum tuorum manibus hodie vel potiùs tua oblatione & ardentissimo affectu, DEO in ancillam, in sponsam præsentata & oblata, imperfectum meum videant oculi tui, loquere pro me bona dilectissimo Filio tuo.

Memoriam fecisti mi DEus mirabilium tuorum dans escam timentibus te, ac panem cœli dans nobis. Veni ergo Domine & noli tardare, reple bonis tuis esurientem animam meam, suscipiamus hodie misericordiam tuam in medio templi tui, per MARIAM.

Quo affectu ac devotione, puritate ac promptitudine mentis suæ præsentavit se hodie in templo Virgo Mater, æternisque tuis obsequiis mancipavit, & gratissimam gustui tuo divino ex se ipsa oblationem fecit, hoc eodem affectu feror in te Domine, ac cor meum do, dono, subjicio, ut non amplius sit meum, sed tuum, cupiens eadem plenitudine in te transfundi, quâ hæc Virgo à primo sui ortûs instanti transfusa in tuam possessionem & hæreditatem fuit.

In Festo Sancti tui Nominis.

1. SAncte N. cujus nomine ac patrocinio me, jam inde ab ipsa baptismi mei hora, munivit optimus DEus meus; commenda me DEO, divinæ Matri, ac Sanctis omnibus; illis potissimùm omnibus Electis DEI, quicunqune hoc tuum, ac meum nomen in terris olim magnâ virtute ornârunt.

2. Respi-

2. Respice ô Sancte Patrone, ex illa æternæ securitatis ac lætitiæ urbe, me tibi cognominem, hîc adhuc inter quotidiana æternùm pereundi pericula exulem ac timentem.

3. Effice Sancte & Electe DEI, ut sicut idem tecum nomen gero, ita tuo & nomini & exemplo, Sanctâ heroicorum tuorum factorum imitatione respondeam.

4. Suggere cordi meo, quæ DEus vult; & tardi cordis mei duritiem ac surditatem vince.

5. Sensus meos omnes, & cor meum guberna, MARIAM Reginam nostram & Sanctos omnes, ac Sanctas DEI, tibi pro auxilio adjunge: totum me Sacratissimæ Trinitati, per JEsu sanguinem, & MARIÆ manus, ex toto dedica, in holocaustum æternum: omnes omninò (etiam quas indifferentes dicimus) actiones meas ad majorem DEI gloriam, offer ad thronum gratiæ ejus, & gloriæ.

6. Ope tuâ obsecro mihi assiste cum sociis tuis Sanctis, nunc, & in hora mortis, ut omnia ac singula momenta vitæ ac mortis meæ, sint mihi, tibique æterno solatio; JEsu & MARIÆ, æterno honori & amori, in felici Sanctorum omnium æternitate, ad quam, quòd DEus te prædestinaverit, & dotibus ad illam necessariis decoraverit, gratulor tibi.

CAPUT XII.

Aſpirationes Viatoris pro felici morte ad Chriſtum.

On intres in judicium cum ſervo tuo Domine JEſu! qui non juſtificabitur in conſpectu tuo omnis vivens.

Ne memineris, bone JEſu, iniquitatum mearum: citò anitcipent me miſericordiæ tuæ, quia pauper factus ſum nimis.

Ne tradas, Domine JEſu, beſtiis animam confitentem tibi, & animam pauperis tui ne obliviſcaris in finem.

Illumina, manſuetiſſime JEſu! oculos meos, ne unquam obdormiam in morte, ne quando dicat inimicus meus, prævalui adverſus eum.

Tuus ſum ego, ſalvum me fac Domine, & ne perdas cum impiis DEus animam meam.

Salvum fac ſervum tuum, Domine DEus, ſperantem in te.

O JEſu eſto mihi JEſus! & ſalva me. Jube me venire ad te, ut cum Sanctis tuis laudem te, & in æternum fruar te.

O mi dulcis JEſu ! quando corpus meum morietur, fac, ut animæ donetur paradiſi gloria.

In te Domine JEſu ſperavi, non confundar in æternum.

Alii affectus ad JEſum agonizantem.

JESU agonizans & in cruce moriens pro me, immitte, quæſo, Spiritum tuum in cor meum, illóque animam meam vivifica, quoniam Tuo ſolo Spiritu vivere volo, tam in hujus præſentis vitæ meæ tempore, quàm in mortis meæ articulo.

JEſu in cruce agonizans & moriens pro me, adoro te adoratione Latriæ debita Majeſtati tuæ divinæ, inſuperque mori totis viribus cupio, ut morte mea quàm citiſſime, & condigniſſimè agonizantem, morientemque Te pro me in Cruce venerer ac morte mea, quoad poſſum, compenſem mortem tuam.

JEſu in Cruce agonizans, & moriens pro me, per hunc agonem tuum, & per Spiritum, quem in manus Patris æterni commendaſti, obteſtor te, ut inſtans mortis tuæ influat in mortis meæ inſtans, illudque dignificet, & in conſpectu SS. Trinitatis gratum atque pretioſum reddat. Inſtanti igitur mortis tuæ, agoniquetuo pretioſo, inſtans mortis meæ agonemque meum humillimè repræſento, recommendo, unio, conſecro.

JEſu agonizans & moriens in Cruce pro me, ibidemque orans pro crucifixoribus tuis Patrem, obſecro, ut ores quoque eundem pro me crucifixore tuo, impetresque mihi mortem ſanctam, & charitate perfecta conſummatam.

JEſu agonizans & moriens in Cruce pro me, ſtillantem tepentemque amore mei ſanguinem Tuum

colligo, & lambo devotus, optans ſimul ac petens à Te, ut in hora mortis meæ adeſſe mihi præſens cum glorioſa Matre tua, Sanctisque tuis digneris, adnumeresque me ſaltem ultimis redemptis, & electis Tuis, & in illo decretorio agonis mei momento, ſecundùm magnam miſericordiam, copioſamque redemptionem Tuam miſerearis mei.

JEſu agonizans & in Cruce moriens pro me, cupio, propono, & à te peto, ut inſtans ultimum vitæ, mortisque meæ conſummativum ſit ardentiſſimus Tui amor, quo cor meum & accenſum igneſcat, & vulneràtum immoriatur, & conſumptum incineretur, & concrematum favilleſcat.

JEſu agonizans & in Cruce moriens pro me, amo te quàm poſſum ignitiſſimè & æſtuoſiſſimè, quomodo etiam amare te volo, ſtatuoque in mortis meæ agone, in quo ut cor meum amoris Tui ignibus Seraphicis, Marianisque ac in ſuper Tuis æſtuet, palpitet, concutiatur, eorumque actu & æſtu conficiatur, ac emoriatur, Tu mi JEſu propter agonis, mortisque tuæ inſtans, miſericordiſſimè facito.

Ad Beatiſsimam Virginem.

MAter DEI memento mei nunc & in hora mortis.

Adſis mihi Domina in omnibus actionibus meis, nec me deſeras in hora mortis.

O Sanctiſſima Virgo, per pretioſiſſimam mortem tuam, & illos actus amoris DEI, quos tunc elicuiſti: per omnem miſericordiam, quà ulli ſuccurriſti, memento mei nunc & tunc. Gere curam mei finis, ut tua defenſione munitus ingrediar beatam æternitatem.

Expe-

Experiar te Matrem pulchræ dilectionis, & timoris, & agnitionis, & sanctæ spei.

Per te accepi gratias pia Mater, per tuas etiam manus commendo & offero Spiritum meum DEO meo; ut illum videam, videam, videam; amem, amem æternùm.

O JESU rogo te per MARIAM, ô MARIA rogo te per JESUM: ô JESU & MARIA rogo vos per SS. Trinitatem! ô SS. Trinitas rogo te per amorem, quo te amas; miserere mei, ut felix moriar ad majorem tuam gloriam & amorem: ut vos amem æternùm.

Ad SS. Angelos & omnes Sanctos.

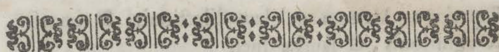
SUccurrite, subvenite ô vos omnes beatissimi Spiritus Sancti Angeli DEI, & cùm in extremis vestram opem non amplius implorare potero, ne me deserite.

Sancte Angele Custos defende me in hoc prælio, ut non peream in tremendo judico.

Sancti DEI omnes intercedere dignemini pro animæ meæ salute.

Moriatur anima mea morte Justorum, sed vivat prius vitâ Justorum. Amen.

HOMAGIA

In vita & morte DEO præstanda.

Reddite quæ sunt DEI DEO. Matth. 22.

1. AGnoſco te ô mi DEus! ut ſupremum Dominum meum, Primum Principium & ultimum finem meum, Authorem naturæ, gratiæ, & gloriæ: & profundiſſima cum humilitate te adore Dominum vitæ & mortis, tibique ſponte ſacrifico vitam meam.

2. Credo te mi DEus unum in eſſentia & Trinum in Perſonis, Patrem, Filium, & Spiritum Sanctum. Credo, teneo, ac profiteor fidem illam, quam Chriſtus docuit, quam prædicaverunt Apoſtoli, quam Sancta Romana DEI Eccleſia docet, ac profitetur, & ſingulos Catholicæ fidei articulos paratus ſum ſanguine meo ſubſignare, & morte mea confirmare.

3. Doleo Domine & quidem ex animo, quòd non merui vitam meam alio modo pro obſequio tuo amittere, ſanguinem ſcilicet fundendo cum SS. Martyribus pro nominis tui confeſſione, ſed quia his indignus ſum, en etiam hanc mortem meam lubens amplector in incruentum amoris tui ſacrificium.

4. Spero miſericors Domine, per ſanguinem & merita JEſu Chriſti, ab infinita bonitate tua, ac clementia

mentia remiſſionem peccatorum, quibus te ſummum Bonum meum graviſſimè offendi. Spero firmiſſimè me à paterna liberalitate tua obtenturum gratiam copioſam, & gloriam ſempiternam.

5. Amo te amabiliſſime DEus ex toto corde meo, ſuper omnia, propter infinitam Bonitatem tuam. Vellem, ſi poſſem, amare te illo amore, quo te amant omnes Sancti, & JESUS CHRISTUS Filius tuus; & quo te ipſum infinitè amas. Fac, ut in æternùm amem te in regno amoris & beatitudinis.

6. Gratulor tibi de te. Gaudeo de infinita gloria tua. Gaudeo de divinitatis tuæ theſauris infinitis. Utinam Cherubinorum, Seraphinorum, Angelorum omnium, Sanctorum omnium, Beatiſſimæ Virginis Matris, ac denique ipſius JESU corde poſſem amare ac laudare te, gaudere de te, & gratulari tibi.

7. Veneror, approbo, laudo, & ab omnibus laudari cupio judicia tua omnia occulta, horrenda; tuam de nobis & quidem æternùm duraturam diſpoſitionem.

8. Doleo, doleo, doleo! quòd unquam ullo modo Te maximum, dulciſſimum, optimum DEum meum offenderim. Doleo, non propter infernum, vel purgatorium, quæ tamen credo & timeo. Doleo, non propter cœleſtem gloriam, quam tamen credo & ſpero, ſed doleo propter te, optime ſuper omnia, pulcherrime ſuper pulchra omnia, digniſſime ſuper omnia DEus.

9. Doleo, quòd ullum temporis momentum perdiderim, quo te mi DEus non amavi. Utinam poſſem redimere, & excellentiſſimis excelſiſſimæ charitatis affectibus implere omnes horas illas, ô DEus, qui charitas, qui ignis conſumens es!

10. Deteſtor omnia peccata in toto mundo quo-

modocunque commiſſa & committenda contra te mi DEus! utinam potuiſſem, ac poſſem omnia impedire, ac in totidem bona convertere! utinam poſſem omnia inſtantia & momenta actionum peccaminoſarum, bonis ac heroicis actibus implere.

11. Deteſtor omnes cogitationes præſumptuoſas, & magnifacientes merita mea, quas Spiritus malignus in mortis meæ articulo poſſet inſpirare, humiliterque confiteor, me non poſſe habere ex me ipſo niſi nihilum, niſi peccatum, niſi daminationem æternam. Ac proinde Domine DEus te ſolum & unicum Authorem ſalutis & felicitatis meæ agnoſco.

12. Rata nunc habeo mi DEus bona omnia, quæcunque in tota vita mea, ex Te, circa Te, propter Te habui; ratos habeo pios motus ac ſenſus & actus meos omnes ſub omni latitudine illorum ac ſublimitate, eosdem nunc elicitos à me volo, imò illos quà poſſum, elicio. Approprio mihi merita Filii tui, & facio illa mea, illisque unio & dignifico omnia bona mea. Approprio mihi omnes actus bonos à quocunque elicitos & eliciendos, eosque tibi mi DEus, quaſi meos offero. Omnia opera totius vitæ meæ, quanta quanta ſunt, mala & imperfecta retracto, & corrigo ad tuum placitum.

13. Statum Religioſum (ſi eſt Religioſus) quem tot annis tenui, approbo, amplector, & ex nunc ingredior, totiusque mundi res & ſpes pro tuo amore & ſervitio calco.

14. Approbo omnia bona opera omnium hominum & Angelorum. Approbo, quiquid boni unquam factum vel futurum eſt: & utinam augere bona illa poſſem in infinitum.

15. Pro omnibus, & ſingulis beneficiis tuis, mihi quomodocunque in tota vita mea & ante vitam præſtitis, & poſt vitam præſtandis, gratias ago tibi mi

DEus,

DEus, quantas possum, ago, quantas debeo, ago, quantas Christus pro suis obtulit & Beatissima Virgo, quantas omnes Sancti obtulerunt & offerrent. Deinde ago tibi gratias pro omnibus proximorum, atque adeò creaturarum omnium bonis.

16. Volo voluntatem meam tuæ dare in victimam, Quidquid vis, quantum vis, quomodo vis, & ego volo. Visne Domine, ut hoc anno moriar? hoc mense? hâc die? hâc horâ? hoc momento? an lentâ morte? an inopinata? volo & ego, visné, ut in inferno omnes cruciatus & omnes damnatorum pœnas æternùm sustineam? lubens hoc faciam, quoniam sic placitum est ante te.

17. Nolo, quidquid non vis ô DEus meus! volo, quidquid vis. Doleo, quòd fuerit tempus, in quo nolui, quæ volebas; & volui, quæ nolebas.

18. Decretum mortis à tua divina manu, eo animo excipio, quo animo excepit Christus JEsus Filius tuus, decretum mortis suæ pro me, in instanti Conceptionis suæ & in crucis morte. Item eo animo amplector, quo animo excepit nuntium Incarnationis, expressitque illis verbis; Fiat mihi &c. Pretiosissima Parens Virgo MARIA.

19. Spiritum meum non alibi, quàm in suavissima tua voluntate, JEsu Christi latere, Pretiosissimæ Parentis meæ manibus, Ecclesiæ Romanæ Catholicæ fide (in Religione mea) emittere atque deponere exeuntem ex hoc corpore volo atque cupio.

20. Non merui quidem te mi DEus videre beatificè, nec merebor in æternum: cupio tamen æstuantissimis desideriis videre, quia tu me ad hunc finem condidisti, sanguine Filii tui redemisti, gratiam largiris, & merendi per Christi sanguinem facultatem.

Desiderium bonæ Mortis.

Cupio dissolvi, & esse cum CHRISTO.
Rom. 7. 24.

OPto mori : quia mortalis sum naturâ meâ, & DEI Creatoris mei sic factus sum voluntate, fiat ergo voluntas ejus.

Opto mori : testimonium & protestationem, tum supremæ potestatis, dominiique in me divini : tum totalis meæ, rerumque omnium à DEO dependentiæ.

Opto mori : ut primi originalis peccati pœnam etiam mihi justo judicio DEI inflictam exsolvam morte, tandemque illud finaliter expiem.

Opto mori : ut sim extra periculum omne peccandi, vel in minimo, contra dignitatem, Majestatem, Sanctitatem, Bonitatem DEI mei.

Opto mori : ut mea morte mortem JEsu Christi Domini mei, quâ me ille ab æterna morte redemit, honorem imiter, eique mortuo, & ipse mortuus assimiler.

Opto mori : ut sequar exemplum Pretiosissimæ DEI Matris MARIÆ Dominæ meæ : quæ carens alioqui moriendi debito, mori tamen voluit & ipsa, ut suâ morte mortem Filii honoraret.

Opto mori : ut in articulo mortis meæ, omnes DEI mei voluntates circa me absolutissimè impleantur.

Opto mori : ut citiùs finem ultimum, ad quem creatus sum, assequar.

Opto mori : ex desiderio quàm primùm accedendi ad Sanctos, eosque videndi : tum pretiosissimam DEI MATREM. Verbi quoque Incarnati sacratissimam

mam Humanitatem ': præ omnibus autem Uni Trinam Beatissimi DEI Essentiam ; ut mediante morte meâ , tandem DEO æternaliter ac beatificè conjungar in gloria consummata.

Opto mori : ne amplius exosâ vitâ mea alios scandalizem.

Opto mori : ut in Ecclesia sepultus nunquam ampliùs avellar & recedam à præsentia Augustissimi Sacramenti.

Opto mori : ut exhilarem Cor Beatissimæ Virginis, cor Sancti Patris N. quando post mortem gaudens gaudebo in DOMINO , & misericordias Domini cum Sanctis omnibus in æternum cantabo.

Opto mori : ut finaliter de Thesauro Ecclesiæ Sanctorumque communione participem.

Aspirationes Morientis.

1. PAter in manus tuas commendo Spiritum meum. *Psal.* 39.

2. Cupio dissolvi & esse cum Christo. Infelix ego quis me liberabit de corpore mortis hujus. *Rom.* 7. 24.

3. Educ de custodia animam meam Domine ad confitendum nomini tuo : me expectant justi, donec retribuas mihi. *Psal* 141.

4 Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi , in domum Domini ibimus. *Psal.* 121.

5. Paratum Cor meum DEus, paratum cor meum Tibi & ad Te. *Psal.* 56.

6. Ecce sponsus venit, exeamus obviam ei. *Matth.* 25.

7. Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te ô DEus. *Psal.* 41.

8. Si-

8. Sitivit anima mea ad DEum fontem vivum, quando veniam & apparebo ante faciem Domini. *Psal.* 41.

9. Misericordias Domini in æternum cantabo. *Psal.* 88.

10. Adjuro vos Filiæ Jerusalem, ut nuntietis Dilecto meo, quia amore langueo. *Canti.* 5.

11. Tædet animam meam vitæ meæ, quia non video DEum Deorum in Sion.

12. O quando vacabimus & videbimus, videbimus & amabimus, amabimus & laudabimus? ô quando erit finis sine fine? *S. August.*

13. O Fons vitæ perennis, quando sitim meam extingues in me! ô beata æternitas, & æterna beatitudo, quando perennabo in te.

14. JESUS & MARIA dulcissimi mei Amores, patiar ego, moriar ego amore vestri: totus sim vester, nullus meus in æternum.

15. Æterna Sapientia dulcissime JEsu, absorbeat quæso, medullas, & viscera animæ meæ ignita & melliflua vis amoris tui: ut amore amoris tui moriar, qui dignatus es pro me indigno in ligno Crucis mori. *S. August.*

16. JEsu nostra redemptio, Amor & desiderium, DEus Creator omnium, Homo in fine temporum. Quæ te vicit Clementia, ut ferres nostra crimina? *Hymn. Eccl.*

17. Desidero te millies, mi JEsu, quando venies; me lætum quando facies? me de te quando saties? S. *Bernardus.*

18. Mori desidero, ut videam Christum, vivere renuo, ut vivam cum Christo. *S. August.*

19. Eja Domine moriar, ut te videam, videam, ut hîc moriar. *Ibidem.*

20. Ve-

20. Veni Domine, & noli tardare, veni Domine JEſu, & viſita me in pace. Veni, & educ vinctum de carcere &c.

Suſpiria coram CHRISTI Crucifixi effigie.

AGnoſce ô Domine creaturam tuam non à diis alienis creatam, ſed à te ſolo DEO vivo & vero: Ne me perdat Domine iniquitas mea, quem fecit omnipotens bonitas tua.

Reſpice Domine Sancte Pater de excelſo cœlorum habitaculo. Ecce vox ſanguinis Fratris noſtri pro nobis clamat ad te de Cruce. Audi Pater vocem ſanguinis Filii tui.

Reſpice pie Pater innocentes manus Filii tui, quæ diſtillant pretioſum ſanguinem, ut dimittas iniquitatem meam. Intuere illud lanceâ perfoſſum pectus, & amore mei apertum Cor, meque ex ſacro illo fonte renova. Defige oculos ô Pater cœleſtis in faciem hanc dilecti Filii tui, & in membra conquaſſata Chriſti tui, & per miſerias, quas ille amore mei ſuſtinuit, miſerere mei.

Eja dulciſſime Redemptor Domine JEſu, per illas lacrymabiles voces, quas in Cruce moriturus ediditi: DEus DEus meus quare me dereliquiſti? ne quæſo derelinquas me in hora mortis meæ.

En ſuaviſſime JEſu in manibus, & pedibus, & in toto Corpore deſcripſiſti me. Cernitur in toto Corpore ſculptus amor, lege ſcripturam tuam hanc, & ſalva me.

Reſpice in me oculis miſericordiæ tuæ Domine JEſu, Rex æterne, DEus & Homo, Crucifixus propter hominem. Exaudi me ſperantem in te: miſerere

rere mei pleni miseriis & peccatis, tu qui fontem miserationis nunquam manare cessabis.

Recordare Domine creaturæ tuæ, quam tuo Sanguine redemisti. Illa ovis amissa ad Pastorem meum redeo: Vocem tuam novi non alienorum. Potesne vocem spernere balantis oviculæ tuæ & fugientis ad te?

Scio equidem me conspectum tuum non mereri; quia dum vitam meam considero, confusio est mihi potius appellanda, quàm vita. Sed in Spiritu humilitatis, & in animo contrito suscipe me ô bone JEsu salus & vita mea. Suscipe me secundùm magnam misericordiam tuam, & non confundas me ab expectatione mea. Aperi mihi properanti januam vitæ, & principes tenebrarum non occurrant mihi. Tua me manus inducat in locum refrigerii, & vel in ultimam mansionem ex iis, quas parasti servis tuis timentibus te.

Quando moribundus animi territi signa ostendit inculcandum est ei illud de S. Bernardo Abbate, qui in ægritudine extrema gravissimis & aureis planè verbis inimicum accusantem confudit; ita habet Author vitæ, qui tunc præsens aderat.

Cúmque extremum jam Spiritum trahere videretur, in excessu mentis suæ Tribunal Domini visus est præsentari. Adfuit autem & Sathan ex adverso improbis eum accusationibus pulsans: Ubi verò omnia ille fuerat prosecutus; & Viro DEI esset pro sua parte dicendum, nihil territus aut turbatus ait. Fateor, non sum dignus ego, nec propriis possum meritis regnum cœlorum obtinere. Cæterum duplici illud jure obtinens Dominus meus, hæreditate scilicet Patris & merito passionis, altero ipse contentus, alterum mihi donat, ex cujus dono jure illud mihi vendicans non confundor. In hoc verbo confusus inimicus. l. 1. c. 12.

Quædam clarâ voce moribundo suggerenda.

PRotestor, quòd morior verus Catholicus, in Fide, Spe, & Charitate in DEum. Protestor, quòd volo mori mancipium JESU & MARIÆ. Protestor, quòd ex nunc & pro reliquo vitæ meæ tempore nolo consentire ulli tentationi Dæmonis.

In manus tuas Domine commendo spiritum meum. JEsu Fili David miserere mei. DEus in adjutorium meum intende. Domine ad adjuvandum me festina. Bone JEsu dic animæ meæ salus tua ego sum. Bone JEsu qui venisti perditum redimere, noli redemptum damnare. Domine JEsu suscipe spiritum meum. Fiat voluntas tua.

Addantur hæc in aurem.

ABrenuncio tibi Sathana. Vade Sathana. Domine vim patior, responde pro me, ne derelinquas me Domine JEsu, ne discesseris à me.

Bone JEsu, in quem credidi, miserere mei. Bone JEsu, in quo speravi, miserere mei. Bone JEsu, quem dilexi, miserere mei. Recordare JEsu pie, quòd sim causa tuæ viæ, ne me perdas illâ die.

O Mater DEI memento mei, MARIA Mater gratiæ, Mater misericordiæ, tu nos ab hoste protege, & hora mortis suscipe. Eja bona Mater & Advocata nostra illos tuos misericordes oculos ad nos converte. O clemens, ô pia, ô dulcis Virgo MARIA. Angele DEI sit tibi cura mei.

O JESU & MARIA dono vobis cor meum, animam meam. JESU MARIA, amores mei, patiar, moriar amore vestri. O JESU, esto mihi JESUS &

Salva-

Salvator. JEſu agonizans, morti tuæ mortem meam unio. JEſu pro me mortue, mors tua ſit vita mea. O bone JEſu exaudi me, intra Vulnera tua abſconde me, & ne permittas me ſeparari à te. Domine JEſu ſuſcipe ſpiritum meum. Tu es Chriſtus Filius DEI Vivi, Dominus meus & DEus meus.

O MARIA ſis mihi propitia.

Amore tui morior mi dulcis JESU.

O JESU, JESU, JESU, eſto mihi JESUS.

Cùm jam in agone ſui exitûs anima anxiatur, dicantur ſequentes orationes.

PRoficiſcere anima Chriſtiana de hoc mundo; In Nomine DEI Patris Omnipotentis, qui te creavit: In Nomine JEſu Chriſti Filii DEI Vivi, qui pro te paſſus eſt: In Nomine Spiritûs Sancti, qui in te effuſus eſt. In nomine Angelorum & Archangelorum. In nomine Thronorum, Principatuum, & Poteſtatum. In nomine Cherubim & Seraphim. In nomine Patriarcharum & Prophetarum. In nomine Sanctorum Apoſtolorum & Evangeliſtarum. In nomine Sanctorum Martyrum & Confeſſorum. In nomine SS. Monachorum & Eremitarum. In nomine Virginum & omnium Sanctorum ac Sanctarum DEI: hodie ſit in pace locus tuus, & habitatio tua ſit in Sancta Sion; Per eundem &c.

DEus Miſericos, DEus Clemens, DEus, qui ſecundùm multitudinem miſerationum tuarum peccata pœnitentium deles & præteritorum criminum culpas veniâ remiſſionis evacuas; reſpice propitius ſuper hunc famulum tuum N. & remiſſionem

ſibi omnium peccatorum ſuorum totâ cordis confeſſione poſcentem deprecatus exaudi. Renova in eo piiſſime Pater, quidquid terrena fragilitate corruptum, vel quidquid diabolicâ fraude violatum eſt; & unitati corporis Eccleſiæ membrum redemptionis annecte. Miſerere Domine gemituum, miſerere lacrymarum ejus, & non habentem fiduciam, niſi in miſericordia tua, ad tuæ Sacramentum reconciliationis admitte. Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

COmmendamus tibi Domine animam famuli tui N. precamurque te Dòmine JESU Chriſte Salvator mundi, ut propter quam ad terram miſericorditer deſcendiſti, Patriarcharum tuorum ſinibus inſinuare non renuas. Agnoſce Domine creaturam tuam, non à diis alienis creatam, ſed à te ſolo DEO Vivo & Vero: quia non eſt alius DEUS præter te, & non eſt ſecundùm opera tua. Lætifica Domine animam ejus in conſpectu tuo: & ne memineris iniquitatum ejus antiquarum, & ebrietatum, quas ſuſcitavit furor ſive fervor mali deſiderii. Licet enim peccaverit, tamen Patrem & Filium & Spiritum Sanctum non negavit, ſed credidit, & zelum DEI in ſe habuit, & DEUM, qui fecit omnia, adoravit. Amen.

Oratio ad Beatam Virginem.

INtemerata & in æternum benedicta Virgo MARIA, famulo tuo in hoc extremæ neceſſitatis articulo ſubveni, illos tuos miſericordes oculos ad illum converte: oſtende illi dulciſſimam faciem tuam, & in virtute Sanctæ Crucis inimicos ejus omnes diſperde. Libera eum ex omni anguſtia, ut tecum & cum beatis

Spiritibus Redemptori suo æternas gratiarum referat actiones. Reminiscere misericordiarum tuarum, ô Mater Misericordiæ, & secundùm multitudinem miserationum tuarum animæ illius succurre.

Post exspirationem.

SUbvenite Sancti DEI, occurrite Angeli Domini, suscipientes animam ejus, offerentes eam in conspectu Altissimi.

℣. Suscipiat te Christus qui vocavit te, & in sinum Abrahæ Angeli deducant te.

℟. Suscipientes animam ejus, offerentes eam in conspectu Altissimi.

℣. Requiem æternam dona ei Domine.

℟. Et lux perpetua luceat ei.

Kyrie eleyson

Christe eleyson.

Kyrie eleyson.

Pater noster &c.

Et ne nos inducas &c.

℣. A porta inferi.

℟. Erue Domine animam ejus.

℣. Requiescat in pace.

℟. Amen.

Domine exaudi orationem &c.

Oremus.

TIbi Domine commendamus animam famuli tui N. ut defunctus sæculo tibi vivat: & quæ per fragilitatem humanæ conversationis peccata commisit, tu veniâ misericordissimæ pietatis absterge. Per Christum Dominum nostrum.

Deus

DEUS, cui proprium eſt miſereri ſemper & parcere, te ſupplices exoramus pro anima famuli tui N. quam hodie de hoc ſæculo migrare juſſiſti; ut non tradas eam in manus inimici, neque obliviscaris in finem, ſed jubeas eam à SS. Angelis ſuſcipi, & ad patriam paradiſi perduci, ut quia in te ſperavit & credidit, non pœnas inferni ſuſtineat, ſed gaudia ſempiterna poſſideat. Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen. Requiem æternam &c.

Orationes pro omnibus Chriſti fidelibus ubicunque agonizantibus.

O JESU Crucifixe! per merita SS. Genitricis tuæ, per merita & interceſſionem SS. Angelorum, Patriarcharum, Prophetarum, Apoſtolorum, Martyrum, Confeſſorum, Virginum, & Viduarum, itemque dilectæ Sponſæ tuæ Eccleſiæ te ſupplices exoramus, ut miſerearis omnium illorum, qui in hora mortis conſtituti turbantur, & propter vehementiam hoſtilis impetûs vacillant.

A morte perpetua & æterna, libera eos Domine. A terrificis viſionibus inimici, libera &c. A regione gelidiſſima & ferventiſſima; libera &c. Ne audiant in regione umbræ mortis & tenebrarum blaſphemari nomen tuum. Ne tradantur in manus beſtiæ infernalis, libera &c. Ab inani fiducia & ſecuritate non in te fundata, libera. A corde obſtinato & in peccatis obdurato, libera. Per myſterium Sanctæ Incarnationis tuæ, per Nativitatem tuam, per catenas, funes, vulnera, alapas, ſputa, ſpinas, crucem, & mortem tuam, libera. Per gloriam reſurrectionis tuæ, & per triumphum tuæ in cœlum aſcenſionis, libera eos Domine.

℣. Ne tradas Domine bestiis animas confitentes tibi.

℟. Et animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.

Oremus.

CLementissime JESU invocamus Clementiam tuam per charitatem illam infinitam, quæ te ad moriendum pro genere humano impulit, ut miserearis omnium agonizantium, & iis condones excessus commissos cogitatione, verbo, & opere, & ut suppleas, quod in eis desideratur, applica illis infinita merita tuæ passionis, & pretium sanguinis tui, quem pro nobis effudisti.

Assistat illis S. Michael Archangelus & per manus SS. Angelorum deportentur ad paradisum tuorum Electorum: ut liberati de principe tenebrarum, & abysso pœnarum, in consortium veniant Sanctorum tuorum resuscitati cum gloria, ut filii & hæredes regni tui, Amen.

Quidam Religiosus, ut refert Cæsarius, impetravit sibi gratiam ex hac vita migrandi sine purgatorio ad Cœlum hâc precatiunculâ.

DOmine JESU per illam amaritudinem, quam sustinuisti propter me in Cruce, maximè quando Anima tua benedicta egrediebatur de corpore tuo: miserere animæ meæ in egressu suo. *Vel*

Domi-

Domine JESU inſtanti mortis tuæ, & inſtanti mortis Matris tuæ, omniumque Electorum tuorum inſtans mortis meæ commendo: benedic iſti propter illa.

Concludo Melliflui Doctoris S. Bernardi Verbis.

DIgnus eſt morte, qui tibi Domine JESU recuſat vivere (adeóque te laudare te glorificare) & mortuus eſt. Propter temetipſum DEUS feciſti omnia, & qui vult eſſe ſibi & non tibi, nihil eſſe incipit inter omnia.

Ad M. D. G. B. M. S. V. I. C. H.

INDEX.

CAPUT I.

CAPUT II.

CAPUT III.

CAPUT IV.

CAPUT V.

CAPUT VI.

CAPUT VII.

CAPUT VIII.

CAPUT IX.

CAPUT X.

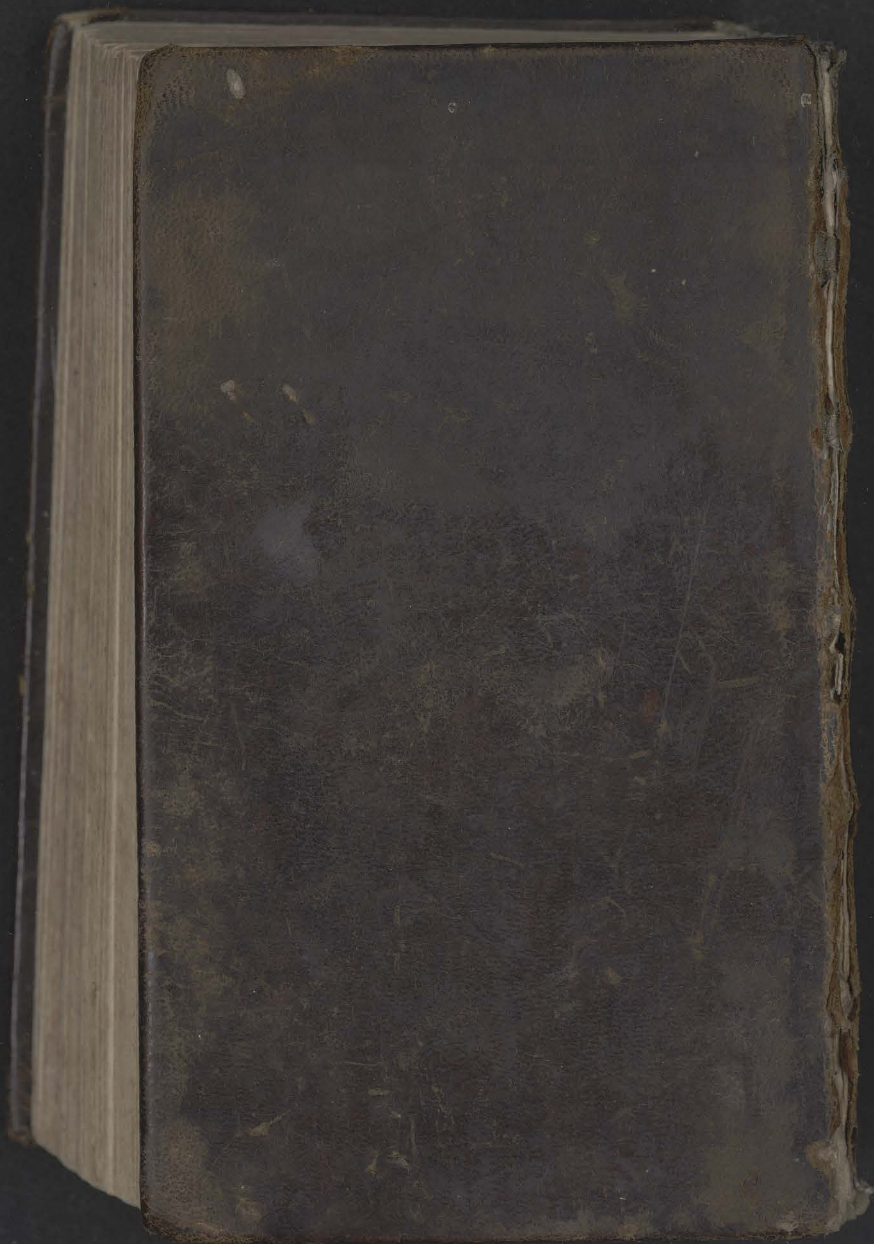
CAPUT XI.

CAPUT XII.

FINIS.

Biblioteka Jagiellońska
stdr0030422

KRZESIMOWSKI
VIATOR
CHRISTIANUS